Totul are un început

19 Feb 2008
Nimic nu este etern. Totul este într-o permanentătransformare în bine sau rău, în funcţie de condiţiile din jur. Totul are un început, adică o naştere, apoi o evoluţie şi în mod firesc o moarte sau, mai bine zis, o trecere în altă stare, la fel cum plantele se transformă pe parcursul celor patru anotimpuri.
Nimic nu este etern. Totul este într-o permanentă transformare în bine sau rău, în funcţie de condiţiile din jur. Totul are un început, adică o naştere, apoi o evoluţie şi în mod firesc o moarte sau, mai bine zis, o trecere în altă stare, la fel cum plantele se transformă pe parcursul celor patru anotimpuri. Dar nu toate plantele reuşesc să parcurgă în totalitate acest ciclu. Identic se întâmplă şi într-un ciclu normal de viaţă umană, nu toţi îl parcurg la fel. Se poate întrerupe acest ciclu în orice moment. De ce? De ce nu parcurgem cu toţii ciclul complet? De ce ne îmbolnăvim şi nu ajungem cu toţii după acelaşi timp la capăt?
Cauze
Să încercăm să descoperim cauzele principale ale îmbolnăvirii fiinţei umane.
Un corp sănătos are de la naştere în fizic un nivel energetic vital normal. Dezechilibrul acestei energii scade imunitatea şi deregleazӑ metabolismul, corpul fiind o pradă uşoară pentru virusuri, bacterii şi alţi agenţi patogeni.
În corp, fiecare organ are o oscilaţie a structurii sale cu o frecvenţă proprie. Câmpul întregului organism vibrează cu o frecvenţă ce reprezintă rezultanta frecvenţelor organelor sale. Când energia creşte vibraţiile corpului cresc, iar când aceasta scade scad şi ele. Un agent patogen, un virus de exemplu, are şi el o frecvenţă proprie de oscilaţie, care în contact cu corpul uman îi perturbă frecvenţa proprie. Tratamentele care se fac pentru a elimina afecţiunea creată de acest agent patogen au în ele o substanţă activă a cărei acţiune anulează vibraţia virusului, reducând astfel influenţa lui asupra corpului, acesta regăsindu-şi echilibrul.
Cercetătorii din domeniul medicinei şi electronicii au pus la punct un sistem de tratare pentru echilibrarea energetică a corpului bazat pe biorezonanţă. Prin acest procedeu, medicamentul care conţine substanţă activă, cu frecvenţa de oscilaţie necesară eliminării afecţiunii, este înlocuit doar cu frecvenţa respectivă produsă de un aparat electronic.
Încă din anii ’50 ai secolului al XX-lea, cercetătorii au reuşit să măsoare potenţialul bioenergetic din meridianele şi punctele folosite în acupunctură conform medicinei tradiţionale chineze. În 1954, medicul german Reinhard Voll, poate dintr-o întâmplare, a remarcat că la un bolnav care a atins medicamentul în timp ce i se măsura potenţialul biologic, acestuia i s-au modificat nivelurile biocâmpurilor.
Ce se descoperea de fapt?
Medicamentul poate modifica starea energetică a persoanei şi implicit a organelor ei, chiar şi de la depărtare.
Dr R. Voll a fost decorat ulterior, de către Papa de la Roma, cu medalia de aur pentru descoperirea electropuncturii. Un alt cercetător german, F. Morell, a mers mai departe, creând “Teoria şi practica biorezonanţei”, descoperind la om diferite niveluri energetice, după frecvenţa oscilaţiilor organelor şi sistemelor sale. A evidenţiat apoi interdependenţa dintre frecvenţe şi organe, obţinându-se 64.000 de parametri, care sunt factori ce reglează starea de sănătate. La nivelul anului 1978 nu era posibilă măsurarea în timp optim a atâtor parametri din corpul uman. Astăzi, însă, datorită performanţelor computerelor, se pot stabili, cu ajutorul biorezonanţei, starea fizică a corpului uman şi profilul psihologic.
Prin investigarea cu această metodă se pot depista şi afecţiunile încă nemanifestate în corpul fizic, ci doar la nivelul corpului energetic.
Un alt aparat, din aceeaşi gamă, poate măsura compatibilitatea între pacient şi medicament. Dacă substanţa activă a medicamentului scade nivelul energiei corpului, se încearcă un altul care în acel corp are ca efect creşterea nivelului energetic, implicit însănătoşirea. Astfel, medicamentele administrate vor avea cu siguranţă efectele dorite în tratamente. Tratarea cu ajutorul biorezonanţei se bazează pe generarea de către un aparat electronic a unor frecvenţe care să anihileze vibraţiile afecţiunilor din corpul tratat, producând echilibrarea energetică a acestuia. Fenomenul este asemănător cu cel din tratamentul efectuat de bioterapeuţi.
Stresul
Un alt factor important al îmbolnăvirii este stresul. Dacă acesta se prelungeşte sau se intensifică, imunitatea corpului scade din cauza consumului mare de energie în lupta acestuia pentru menţinerea echilibrului la stimulii de stres. Producerea emoţiilor puternice creează blocaje pe meridianele energetice, rezultând perturbări în funcţionarea organelor. Atunci când în corp circulă o energie sub nivelul minim, primele care suferă sunt organele cu sensibilitate mărită, acestea îmbolnăvindu-se. Medicamentul tratează în general efectul, simptomul, nu cauza.
Bioterapiile care folosesc de fapt energia universală cresc vibraţiile corpului, ridicând energia acestuia peste pragul minim necesar şi astfel elimină disfuncţiile.
Defectele genetice ori vulnerabilitatea corpului doar predispun la boală, pe când stresul, în asociere cu acestea, aduce îmbolnăvirea.
Acest duşman, un produs al societăţii umane – stresul, provine din muncă, familie, evenimente nefericite (pierderea unei fiinţe apropiate), trafic, schimb de reşedinţe, termene financiare scadente, poluare, nutriţie inadecvată sau alte traume. Sursa stresului este reacţia noastră conştientă sau inconştientă la mediul extern. Stresul nu este produs de evenimentele exterioare, ci de impactul acestora cu psihicul nostru, de reacţiile interioare produse de interpretarea acestor evenimente. Acelaşi eveniment exterior pentru o persoană poate fi indiferent, pentru o alta motiv de bucurie, iar alteia îi poate produce stres.
Stresul este un eveniment psihosomatic (psyche=minte, soma=corp) condiţionat de mintea care reflectă simptomele în corp. Lanţul este format din: evenimentul extern – emoţia mentală – tensiunea în corp (stresul). Când apare îmbolnăvirea trebuie să luptăm cu sursa şi nu cu simptomele.
Luptă sau fugi
Ce se întâmplă din punct de vedere ştiinţific?
La stres corpul reacţionează în două moduri: “luptă” sau “fugi”. Creierul primeşte semnalul “primejdie” şi transmite mesaje în corp. În creier se eliberează un factor, corticotropin (CRF). Se determină producerea hormonului adenocorticotrop (ACTH) de către glanda pituitară. Sub acţiunea ACTH-ului, glandele cortico-suprarenale eliberează în sânge doi hormoni: adrenalina şi cortizolul. Adrenalina creşte intensitatea şi viteza bătăilor inimii şi creşte presiunea sangvină. De asemenea, grăbeşte conversia glicogenului în glucoză, asigurând energie imediată pentru muşchi. Totodată respirăm mai repede, temperatura corpului creşte, iar procesul de digestie încetează.
Cortizolul stimulează creşterea metabolismului grăsimilor şi carbohidraţilor ceea ce determină creşterea glicemiei, aşadar se creează energia necesară confruntării cu situaţia stresantă.
După învingerea agenţilor stresori, funcţiile organismului revin la normal.
Dacă nu se rezolvă prin “luptă” sau “fugi”, individul rămâne expus în continuare la agenţii stresori, iar cu timpul apar tulburări emoţionale, nelinişte, solicitări mari fizice şi psihice permanente care, în cele din urmă, produc boli (cardiovasculare, endocrine, psihice, cancere etc.).
Statisticile din SUA evidenţiază că 90% dintre afecţiunile omului sunt cauzate de stres. Aceleaşi statistici arată că peste o sută de milioane de americani suferă de afecţiuni provocate de stres şi peste 50% dintre decese înregistrate într-un an sunt cauzate de stres.

Există posibilitatea de a ne elibera de încărcătura psihică acumulată zilnic din stresul cotidian cu ajutorul religiei prin rugăciuni, cu ajutorul filosofiei orientale, prin meditaţie, în general prin creşterea spirituală.
Există şi metode care sunt mai uşor de aplicat. De exemplu, seara înainte de a ne culca, după evaluarea zilei trecute şi programarea zilei următoare, trebuie să eliminăm orice gând care ne poate produce un întreg lanţ de probleme. Ne racordăm apoi la surse de vibraţii benefice, cum ar fi audierea unor melodii pe care le-am ascultat în momente de fericire. Aceste bucăţi muzicale declanşează în jurul nostru un generator de vibraţii benefice, pe care le asimilăm, eliminându-le pe cele generatoare de stres. Acelaşi efect îl obţinem practicând un hobby, vizionând filme care ne deconectează, totul este să simţim că suntem în contact cu vibraţiile benefice care ne produc fericire.
Sănătatea este la îndemâna fiecăruia, trebuie doar să ştim s-o menţinem!

Lecţia de sănătate a lui Cayce

31 Mar 2009
Sănătatea unui corp este asigurată de echilibrul frecvenţei de oscilaţie a celulei fiecărui organ al său şi, în final, de echilibrul vibraţiei corpului, compusă din suma frecvenţelor tuturor celulelor sale. Orice boală se traduce prin perturbarea uneia dintre aceste frecvenţe, produsă de un stimul provenit din afara organismului sau din propria gândire.
Însănătoşirea reprezintă regăsirea echilibrului vibratoriu al întregului corp. Trebuie să avem permanent viu în minte faptul că noi suntem ceea ce mâncăm şi gândim, căci o mâncare sănătoasă şi o gândire benefică au vibraţiile în concordanţă cu cele ale unui corp sănătos, aşa cum a fost el conceput.
În lecturile lui Edgar Cayce am regăsit întregul evantai de principii care stau la baza menţinerii sau regăsirii unei sănătăţi durabile, aşa că în cele ce urmează vor fi prezentate ca nişte sfaturi de care ar fi bine să se ţină cont în viaţă.

Vindecare prin meditaţie

Primul pas către vindecare este meditaţia, care constă în racordarea fizicului şi mentalului la vibraţia Divinităţii, conştientizând legătura cu Ea. "Meditaţia este deci o rugăciune... care vine din Eu-l profund şi nu implică numai omul fizic, omul interior, ci şi sufletul care este astfel trezit prin spiritul omului ce meditează adânc în el însuşi... Şi dacă această meditaţie este făcută corect, trebuie să fii la sfârşitul ei mai puternic mental şi spiritual... Află că orice forţă, orice vindecare de orice natură constă în modificarea vibraţiilor Eu-lui interior. Vindecarea constă în a pune ţesuturile vii ale corpului în rezonanţă cu Energiile Creatoare (Dumnezeu)... Nici un tratament medical, oricare ar fi el - prin medicamente sau manifestări mecanice - nu este curativ prin el însuşi. Tratamentele medicale doar rebranşează, adaptează activităţile organelor din corp la Natură, adică la sursele de viaţă din Natură! Şi orice vindecare vine de la viaţă. Ori viaţa înseamnă Dumnezeu. Vindecarea înseamnă adaptarea acestor forţe, care se manifestă în corpul individului, la Divinitate. Corpul, schema corporală, este un receptor al tuturor Forţelor Universului".
Să nu căutăm numai sănătatea fizică, căci ea nu există fără o gândire pozitivă. Orice persoană care nu-şi poate regăsi singură echilibrul energetic, recurge la alte sisteme care s-o ajute. Medicamentele folosite în medicina alopată ajută la echilibrarea vibraţiei corpului cu ajutorul substanţelor active din ele. Acestea, însă, au şi vibraţii care provoacă efecte secundare, creând contraindicaţii pentru alte organe decât cele tratate. Cei care au calitatea de a vindeca pe alţii trebuie să aibă mai întâi ei puterea spirituală necesară producerii de vibraţii pentru a-i însănătoşi pe ceilalţi. Teoretic, toată lumea poate vindeca, însă practic foarte puţini au capacitatea de a o face. Dar, aceste calităţi înnăscute pot fi trezite în fiecare dintre noi. Astfel, un om puternic spiritual poate emite vibraţii care vindecă prin puterea gândului, a vocii, privirii sau prin atingerea cu mâinile. Foarte puţini oameni ştiu că numele unei persoane are o influenţă asupra evoluţiei acesteia în viaţă. Fiecare nume poartă o amprentă vibratorie "a sumei totale a ceea ce a construit sufletul entitate, forţele sale vibratorii, în faţa Forţelor Creatoare... În jurul fiecărui nume s-a construit ceva care conţine o semnificaţie. Acest sens simbolic provoacă întâlnirea cu ceea ce sugerează numele... numele copiilor au în mod sigur semnificaţia acestora".
Există obiceiul ca un copil care nu-şi regăseşte sănătatea să fie dat "de pomană" peste fereastră, schimbându-i-se numele, pentru a i se schimba norocul, astfel însănătoşindu-se. Cayce vorbeşte şi despre vindecarea celor trecuţi în nefiinţă. Experienţa de milenii a atâtor civilizaţii arată că morţii nu sunt morţi decât cu trupul. Mulţi dintre ei suferă adesea pe cealaltă lume, solicitând ajutorul celor vii. Bisericile creştine catolică si ortodoxă promovează rugăciunea pentru sufletele chinuite în ideea de a le ajuta să călătorească spre lumină. "Căci cei morţi au nevoie de rugăciunea celor vii şi au dreptul la aceasta".

Uleiul de ricin

După sfaturile terapiilor legate de spirit urmează cele legate de vibraţia materială. În fitoterapie se recomandă uleiul de ricin, numit în engleză Castor Oil, care este indicat de Cayce mai mult pentru administrare externă sub formă de cataplasme aplicate pe piele. El spunea: "Încălziţi uleiul! Muiaţi în el o bucată de flanelă pusă în două, în trei sau în patru. Stoarceţi-o şi aplicaţi-o direct pe corp. Aveţi grijă să puneţi o sursă de căldură uscată, care să menţină această cataplasmă caldă măcar o oră, atât cât rămâne în contact cu pielea. După care spălaţi corpul cu o soluţie de apă şi săpun pentru a înlătura aciditatea şi secreţiile naturale care ar fi putut fi provocate de cataplasmă". Cu acest ulei se pot trata bătături, negi, dermatoze, chisturi, tumori benigne şi maligne (cancere de piele sau sân), dar şi tulburări interne, cum sunt cistitele, colecistitele, colicile hepatice şi renale, toate problemele hepatice şi digestive generale, colite, colici, constipaţii, apendicite, reumatisme, dureri de cap, tulburări ale sistemului nervos, ca epilepsia, apoi nefritele, toxemia gravidică, toate genurile de febră, eliminarea otrăvurilor din corp. Cataplasma se aplică mai multe zile la rând, timp de mai multe ore în cazurile acute, în zona dureroasă sau care corespunde organului afectat. Cataplasmele sunt interzise, însă, în timpul menstruaţiei. "Efectul acestor cataplasme de ulei este dinamizarea (prin transpiraţie) mecanismelor fizico-chimice care produc o cantitate mai mare de limfă, mărind activitatea schimburilor de la suprafaţă. Aceasta provoacă un drenaj care vă permite eliminarea otrăvurilor."

Uleiul de măsline

Uleiul de măsline obţinut prin procesare la rece, şi nu prin rafinare, este şi el recomandat de Cayce. Acest ulei este prietenul ficatului. Dacă este aplicat pe corp, reprezintă unul din cele mai bune stimulente ale activităţii musculare şi secreţiei mucoaselor. În cazul cicatricilor şi arsurilor este recomandat uleiul de măsline camforat. Aplicat pe epidermă, el are efect calmant, ameliorant şi stimulează circulaţia, astfel încât în aproximativ doi ani produce reînnoirea completă a pielii. Acest ulei de măsline camforat se mai recomandă în răceli, angine, pneumonii, congestii, activarea circulaţiei prin masaj. Cayce mai recomandă o dietă de trei zile în care se consumă numai mere crude (netratate), încheiată cu consumul unei ceşti cu ulei de măsline. Aceasta ajută la slăbire, înlătură constipaţia, curăţă organismul. Se mai poate consuma şi câte o lingură de ulei de măsline, dimineaţa şi seara, pentru stimularea secreţiei gastrice. Acest ulei este şi anticancerigen prin elementele pe care le conţine. Cayce mai recomandă infuzia de lumânărică împotriva hemoroizilor şi varicelor. Ceaiul se prepară din frunze verzi, proaspete şi moi. Se toarnă un litru de apă clocotită peste 30 de grame de frunze. După 20-30 minute se strecoară şi se bea câte o ceaşcă pe zi. Acest ceai ajută circulaţia sângelui şi elimină excesul de aciditate, ajutând circulaţia venoasă. Mai recomandă şi cataplasme din frunze de lumânărică pentru calmarea colicilor renale şi pentru dizolvarea pietrelor care blochează căile urinare.

Migdalele şi cancerul

"Cei care vor binevoi să mănânce migdale în fiecare zi, nu vor mai avea niciodată a se teme de cancer." Migdala este bogată în clorură de magneziu care are calitatea de a preveni cancerul. Bineînţeles, este vorba de migdalele naturale, nu de cele procesate la cald. Lecturile lui Cayce promovează virtuţile cepei, strugurilor, mierii de albine, sării de mare, nisipului, argilei, aerului, apei... El recomandă cataplasmele cu struguri, coji de cartofi, nisip cald... Toate acestea conţin oligoelemente, spunem noi astăzi. Oligo -

înseamnă "puţin" în limba greacă. Aceste minerale, metale şi metaloide sunt esenţiale chiar în cantităţi infime, chiar urme imponderabile din ele jucând rolul de catalizator în formarea ţesuturilor. Lipsa lor duce la boală. De exemplu, în anumite infecţii se prescriu aur şi argint. De aceea se recomandă şi apele minerale sub formă de băi sau ingerare. Tradiţia medicală foloseşte, de asemenea, argila - silicat de aluminiu - hidratat care posedă proprietăţi revitalizante, cicatrizante, dezinfectante. Se folosesc cataplasme cu argilă verde pe arsuri şi erupţii sau se bea argilă cu apă în caz de diaree. Corpul uman are nevoie de argilă, aşa că din când în când este bine să se facă o cură cu argilă pentru echilibrarea sănătăţii. Pentru mărirea numărului de hematii din sânge este bine să se consume fructe de mare, stridii, scoici de râu...
Hidroterapia
În sute de lecturi, Edgar Cayce recomandă hidroterapia cu toate formele de terapie internă şi externă, la fel ca abatele Kneipp, care vindecă orice cu ajutorul apei calde sau reci. Sunt recomandate băile cu ape minerale (naturale sau compuse în bazin), băile de aburi, băile cu faină de muştar - pentru picioare, băile cu uleiuri esenţiale (ulei esenţial de pin), băile de soare, de mare, turceşti, maure, finlandeze (se provoacă transpiraţia, după care se spală corpul în apă foarte rece), băile cu amidon, tărâţe, bicarbonat de sodiu şi chiar cataplasme cu apă îngheţată, pe abdomen, în caz de insomnie. Asta pentru uz extern. Pentru uz intern, Cayce spune că "nu ar trebui să petrecem nici o zi fără să bem apă... În fiecare dimineaţă este bine, după trezire, să bem un pahar cu apă caldă plin pe jumătate sau trei sferturi. Şi încă un lucru care se face cu ajutorul apei sunt clismele, care ajută la curăţarea intestinului gros. Bolile se creează de obicei pe fondul intoxicărilor şi cel mai des prin autointoxicări. Dacă nu se elimină toxinele din colon, acestea sunt repuse în circulaţia sangvină, provocând o otrăvire generală, adeseori ascunsă. Ele sunt eliminate, însă, prin transpiraţie, prin rinichi. Durerile de cap sunt un semnal de alarmă că toxicitatea este ridicată în corp, colonul producând o supraîncărcare. Zilnic trebuie făcută evacuarea sărurilor, "căci ele acumulează otrăvurile şi deşeurile toxice care tensionează sistemul nervos simpatic şi parasimpatic, precum şi sistemul cardiac, producând o strangulare, o surmenare a activităţii inimii. În lipsa acestora, acumularea deşeurilor aduce boala. Tot de aici necesitatea de a adopta mental o atitudine pozitivă şi constructivă în privinţa lor". Orice om "ar trebui să facă o spălătură internă din când în când, aşa cum facem băi exterioare. Oamenii ar fi mai sănătoşi dacă ar vrea să facă acest lucru". Curăţenia spirituală şi cea fizică trebuie menţinute tot timpul în perioada vieţii. Eliminarea insuficientă a gândurilor "toxice" şi a toxinelor din corp tulbură organismul.
Masajul
Masajul reprezintă o altă terapie, nu numai în scop curativ, ci şi în scop preventiv. Acesta "restabileşte echilibrul, ajutând ganglionii să primească influx nervos aşa cum ar trebui, ceea ce ajută circulaţia în diversele părţi ale organismului". Masajul se face corect în sus şi în direcţia inimii, cu excepţia masajelor capului şi gâtului. "Apoi, trebuie respectată legea simetriei, astfel încât orice mişcare din partea stângă trebuie să fie repetată pe partea dreaptă şi tot ceea ce se face în faţă trebuie contrabalansat, lucrând în spate... Se începe masarea cu extremităţile membrelor, la fiecare mână se masează fiecare deget, articulaţie". Apoi, pe coloana vertebrală se masează, cu ambele mâini în paralel, fiecare vertebră şi zonă din jurul său. Masarea tălpii piciorului, înainte de culcare, alungă insomniile. "De două ori pe zi, masaţi-vă corpul, în special de-a lungul coloanei vertebrale. Seara, folosiţi pentru masaj ulei de măsline - ulei de măsline scurs înainte de teasc; fiecare segment al coloanei, fiecare vertebră va fi masată. Frecaţi bine pentru a face să pătrundă uleiul în corp. Masaţi membrele, în special de-a lungul nervului sciatic, nervilor care merg de la plex până la braţe si antebraţe; şi masaţi de-a lungul antebraţelor, interior şi exterior. Faceţi baie după masajul complet. Acest masaj trebuie să dureze 20-25 de minute. Dimineaţa, masaţi-vă corpul cu tinctură de smirnă."
RECOMANDARE. Cayce (foto) pune în evidenţă şi importanţa exerciţiului fizic efectuat zilnic pentru menţinerea sănătăţii, un exerciţiu constant şi de bun simţ, nu forţat. El accentuează ideea necesităţii acestor exerciţii în special pentru supleţea gâtului, subliniind şi importanţa respiraţiei.

Sucuri fresh

14 Apr 2009
În articolul "Post cu sucuri proaspete", din numărul 200 al Jurnalului de sănătate, apărut la data de 16 decembrie 2008, am promis că voi reveni asupra acestui subiect. Iată că a venit momentul, după lecţiile de sănătate ale lui Cayce.
În ultimele două numere ale revistei, am scris despre remediile naturiste recomandate de Edgar Cayce, conform comunicărilor paranormale făcute în stare de autohipnoză. Legătura acestui tip de post special cu paranormalul este că omul poate rezista fizic la acest post datorită spiritului său, a legăturii sale cu Forţele Universului al cărui copil este. Dacă în timpul postului fără hrană solidă apar tulburări funcţionale, acestea nu trebuie să fie considerate aspecte ale unei afecţiuni, ci ale unui program de dezintoxicare a organismului. După post, corpul trece printr-o stare de convalescenţă, perioadă în care nu trebuie făcute eforturi mari, iar alimentele solide să fie introduse treptat, în cantităţi mici.
Remedii din natură
În timpul postului, corpul nu pierde doar în greutate, ci scapă şi de afecţiunile care-l macină. Pentru fiecare afecţiune există un remediu în natură. Iată câteva exemple: pentru astm se recomandă zeama de ţelină, urzici, usturoi, hrean; pentru anemie - morcovi, roşii; în arteroscleroză - usturoi; artrită - zeamă de hrean; dureri de cap cauzate de stările nervoase - suc de floare de sunătoare, levănţică; diabet - suc de hrean, păpădie, ienupăr; afecţiuni cardiace - suc de pătlagină; insomnie - sunătoare; rahitism - zeama de roşii; meteorism gastric - zeamă de hrean şi urzici; hemoroizi - suc de păpădie; afecţiuni hepatice - sunătoare; constipaţie - usturoi, urzici; obezitate - hrean (bine ras, se amestecă cu smântână, ulei, puţin vin alb şi zeamă de lămâie).
Reţete
În SUA, doctorul Norman Waker, în perioada când trăia Edgar Cayce, a scris o carte care cuprinde experienţa sa legată de postul cu sucuri în tratarea afecţiunilor, lucrare retipărită în zilele noastre. Prezint în continuare gama de sucuri create în laboratorul de cercetări ştiinţifice Norvok de doctorul în ştiinte medicale N.V. Waker, ca apoi să continuu cu reţetele recomandate în unele afecţiuni de prof. dr R.D. Pawp.
Recomandări
Sucuri fresh: 1 - Morcov; 2 - Morcov - 198 g, ţelină - 113 g, pătrunjel - 57 g, spanac - 85 g; 3 - Sfeclă împreună cu frunze; 4 - Varză de Bruxelles; 5 - Varză; 6 - Ţelină; 7 - Castraveţi; 8 - Păpădie; 9 - Urzici; 10 - Ardei verde iute; 11 - Sucul de la o lămâie împreună cu 113 g de hrean ras; 12 - Salată; 13 - Pătrunjel; 14 - Ridichi şi frunzele lor; 15 - Spanac; 16 - Fasole verde; 17 - Ridichii şi frunzele; 18 - Creson de apă (salată creson); 19 - Lucernă; 20 - Mere; 21 - Nucă de cocos; 22 - Grepfruit; 23 - Lămâie (sucul unei lămâi într-un pahar cu apă fierbinte); 24 - Portocale; 25 - Vişine; 26 - Morcov - 368 g, sfeclă - 85 g (sfecla se va folosi cu tot cu frunze); 27 - Morcov - 198 g, mere - 170 g, sfeclă - 85 g; 28 - Morcov - 226 g, sfeclă - 85 g, ţelină - 142 g; 29 - Morcov - 311 g, sfeclă - 85 g, nucă de cocos - 57 g; 30 - Morcov - 283 g, sfeclă - 85 g, castraveţi - 85 g; 31- Morcov - 255 g, sfeclă - 85 g, salată - 113 g; 32 - Morcov - 198 g, sfeclă - 85 g, salată - 113 g, ridichii - 57 g; 33 - Morcov - 198 g, sfeclă - 85 g, spanac - 85 g; 34 - Morcov - 311 g, varză - 142 g; 35 - Morcov - 198 g, varză - 113 g, ţelină - 142 g; 36 - Morcov - 226 g, varză - 113 g, salată - 113 g; 37 - Morcov 253 g, ţelină 198 g (dacă se vor folosi şi frunzele ţelinei, proporţiile vor fi morcov - 283 g, ţelină - 170 g); 38 - Morcov - 255 g, ţelină - 142 g, salată - 57 g; 39 - Morcov - 198 g, ţelină - 142 g, salată - 113 g; 40 - Morcov - 255 g, ţelină - 142 g, pătrunjel - 57 g; 41 - Morcov - 226 g, ţelină - 142 g, ridichii - 85 g; 42 - Morcov - 198 g, ţelină - 142 g, spanac - 113 g; 43 - Morcov - 226 g, ţelină - 170 g, ridichii - 57 g; 44 - Morcov - 340 g, castraveţi - 113 g; 45 - Morcov - 340 g, păpădie - 113 g; 46 - Morcov - 255 g, păpădie - 85 g, salată - 113 g; 47 - Morcov - 226 g, varză - 113 g, mărar - 57 g; 48 - Morcov - 311 g, păpădie - 85 g, ridichii - 57 g; 49 - Morcov - 370 g, păpădie - 85 g; 50 - Morcov - 198 g, ţelină - 142 g, pătrunjel - 57 g; 51 - Morcov - 340 g, ardei verde iute - 113 g; 52 - Morcov - 283 g, salată - 170 g;

53 - Morcov - 255 g, salată - 113 g, lucernă - 85 g; 54 - Morcov - 198 g, salată - 142 g, castraveţi - 113 g; 55 - Morcov - 226 g, salată - 142 g, spanac - 85 g; 56 - Morcov - 255 g, salată - 113 g, fasole verde - 85 g; 57 - Morcov - 170 g, salată - 113 g, fasole verde - 85 g, varză de Bruxelles - 85 g; 58 - Morcov - 340 g, salată - 113 g, ridichii - 57 g; 59 - Morcov - 340 g, pătrunjel - 113 g; 60 - Morcov - 311 g, ridichii - 142 g; 61 - Morcov - 283 g, spanac - 170 g; 62 - Morcov - 226 g, spanac - 113 g, ridichii - 57 g, creson - 57 g; 63 - Morcov - 340 g, ridichii - 113 g; 64 - Morcov - 283 g, ridichii - 85 g, creson - 85 g; 65 - Morcov - 340 g, creson - 113 g; 66 - Morcov - 340 g, lucernă - 113 g; 67 - Morcov - 255 g, mere - 198 g; 68 - Morcov - 255 g, mărar - 198 g; 69 - Morcov - 370 g, nucă de cocos - 85 g; 70 - Grepfruit - 170 g, lămâie - 85 g, portocale - 8 g; 71 - Morcov - 311 g, portocale - 142 g; 72 - Morcov - 311 g, spanac - 142g; 73 - Morcov - 255 g, sfeclă - 85 g, spanac - 113 g; 74 - Morcov - 198 g, salată - 142 g, ţelină - 113 g; 75 - Morcov - 142 g, ţelină - 311 g; 76 - Ţelină - 226 g, castraveţi - 85 g, pătrunjel -57 g, spanac - 85 g; 77 - Ţelină - 283 g, castraveţi - 113 g, ridichii - 57 g; 78 - Ţelină - 226 g, păpădie - 113 g, spanac - 113 g; 79 - Ţelină - 311 g, sfeclă - 85 g, pătrunjel - 57g; 80 -Ţelină - 198 g, salată - 142 g, spanac - 113g; 81 - Ţelină - 283g, spanac - 113 g, pătrunjel - 57g; 82 - Ţelină - 340 g, fasole verde - 113g; 83 - Varză de Bruxelles - 198 g, fasole verde - 255 g; 84 - Morcov - 170g, varză de Bruxelles - 142g, fasole verde - 142 g; 85 - Morcov - 226 g, sparanghel - 113 g, salată - 113 g; 86 - Morcov - 226 g, ridichii - 113 g, creson - 113 g; 87 - Morcov - 170 g, păstârnac - 113 g, cartofi - 113 g, creson - 57 g.

Boli şi soluţii

La pregătirea sucurilor se vor folosi în întregime tulpina, frunzele şi rădăcina la sfeclă, păpădie şi ridichii. La pregătirea morcovului se va tăia puţin peste un centimetru de locul de unde încep frunzele. Pentru îndepărtarea chimicalelor se vor spăla cu apă curgătoare şi la nevoie se va folosi o perie aspră.

Pentru acidoză (creşterea acidităţii şi reducerea rezervei alcaline din sânge, din cauza unor tulburări funcţionale în organism.) doctorul R.D. Pawp recomandă reţetele de sucuri de la poziţiile 61, 30. El afirmă că administrarea bicarbonatului de sodiu, cu scopul de a ameliora situaţia, este neraţională şi vătămătoare.

În acnee, afecţiune a pielii sub formă de erupţii (coşuri pe faţă, pe umeri, pe partea superioară a toracelui) din cauza inflamării glandelor sebacee, în combinaţie cu o infecţie microbiană ce se manifestă în general la tineri, ne sunt recomandate reţetele 61, 1, 55.

Boala lui Addison este rezultatul lipsei de Na organic din organism şi al acumulării de deşeuri, în general, în legătură cu glandele suprarenale afectate. Pentru această boală este folositoare salata şi reţetele 36, 12, 20, 25, 74 şi 80.

Pentru albuminurie (prezenţa albuminei în urină), doctorul Pawp recomandă utilizarea reţetelor 61, 30, 29, 1, 40, 59.

Pentru tratarea alergiilor ne sunt indicate reţetele 61, 30 şi 1.

Anemia reprezintă cantitatea insuficientă de globule roşii prezente în sânge. Această boală, spune doctorul Pawp, apare în urma consumului de alimente care conţin Ca "lipsit de viaţă", cum ar fi conservele. Reţetele 61, 68, 2, 28, 30, 25, 29, 31, 46, 55, 48, 85.

Pentru afonie (pierderea completă a vocii) se pot utiliza reţetele 61, 1, 48 şi 53.

Apoplexia este paralizia provocată de tensiunea mare a sângelui la nivelul creierului în urma "murdăririi" vaselor sanguine. Reţetele recomandate sunt 61, 62, 2, 28, 39 şi, de asemenea, efectuarea clismelor de purificare şi adoptarea unui regim alimentar bazat doar pe vegetale, împreună cu folosirea zilnică a reţetei 2.

Pentru apendicită, inflamarea apendicelui (o prelungire mică, ca un săculeţ, în formă de deget, care este ataşat de intestinul gros) provenit în urma aglomerării deşeurilor în intestinul gros, ne sunt indicate reţetele 1, 2, 30 şi 61. Apendicele este o glandă care elaborează secreţia ceneutralizează putrezirea exagerată şi acţiunea patogenă a bacteriilor din intestinul gros, este o glandă de protecţie. Mai pot fi obţinute rezultate satisfăcătoare prin utilizarea clismelor dese, la interval de 15-30 minute, care ajută la eliminarea deşeurilor şi prin aceasta la calmarea durerilor. Ateroscleroza este o boală generală metabolică, cronică, generată de un complex de factori, principalul factor fiind tulburarea metabolismului lipidic, iar efectul, îngroşarea peretelui arterial, cu stenozarea lumenului şi tulburări de irigaţie. Prin folosirea periodică a reţetelor 61, 2, 80 şi 28, boala poate fi ameliorată.

În artrită, boală a articulaţiilor care constă în inflamarea şi deformarea acestora, ne sunt recomandate sucurile din reţetele 22, 62, 6, 37 şi 30.

În astmul bronşic, respiraţia este îngreunată din cauza acumulării multor mucozităţi în bronhii. Reţetele 61, 11, 37, 60 şi 41 pot fi de folos suferinzilor de astm.

Ciuperca piciorului se poate vindeca cu reţetele 61, 30 şi 1.

Enurezisul este o deprindere care trebuie să dispară pe la vârsta de 1-2 ani. Dacă aceasta continuă, se va evita consumul de lichide după ora 16:00. Un remediu excelent pentru această afecţiune este spanacul fiert.

Dischinezia biliară este efectul perturbării mecanismului de eliminare a bilei. Sunt afectate fie vezicula biliară şi sfincterul său cistic, fie canalul coledoc, prin care bila circulă de la vezicula biliară la duoden. Pe lângă evitarea alimentelor bogate în grăsimi şi a prăjelilor, ne este recomandat şi sucul preparat în reţeta 30.

În diabet se pot folosi sucurile 61, 2, 57, 50, 40, 84 şi 55.

Cistita este o inflamaţie a vezicii urinare, asociată sau nu cu inflamaţia uretrei, canalul prin care se elimină urina din vezica urinară în timpul micţiunii. Reţete utile: 30 şi 60.

Furunculele reprezintă o colecţie de lichid sero-purulent acumulată sub piele. Este dureros, tumefiat şi hiperemiat şi este cauzat de infectarea complexului pilo-sebaceu. Pentru tratarea lor puteţi folosi reţetele 61, 30 şi 55.

Boala Basedow-Graves este o afecţiune produsă prin funcţia excesivă a glandei tiroide (hipertiroidie). Sucurile 61, 59 şi 2 la care se adaugă o jumătate de linguriţă de pulbere de alge marine.

În sensul strict, flebita reprezintă inflamaţia peretelui venos. Deoarece flebita apare de obicei asociat cu o tromboză venoasă (tromboflebita), termenul de flebită este folosit de multe ori ca sinonim al tromboflebitei. În funcţie de venele afectate, tromboflebita poate fi superficială sau profundă. Pentru ameliorarea bolii puteţi utiliza reţetele 61, 2 şi 30.

Bruceloza este o boală infecţioasă cauzată de o bacterie aerobă din familia Brucella, transmisă omului de animale pe cale cutanată (la crescătorii de animale) sau digestivă (consumul de lapte crud sau de brânzeturi proaspete contaminate). Ca adjuvant în tratarea acestei boli puteţi folosi reţetele 15 şi 61.

Bronşita este o boală inflamatorie a căilor respiratorii, care se manifestă printr-un sindrom bronşitic acut cu evoluţie de scurtă durată. Pentru ameliorarea simptomelor puteţi folosi reţetele 51, 45, 11, 30, 1, 57, 60 şi 41.

Bursita este o inflamaţie a bursei, un mic sac cu fluid care căptuşeşte şi lubrifiază zona în care elementele articulare - inclusiv os, tendon ligament, muşchi sau piele - se freacă unele de altele.

Boala poate fi ameliorată prin consumul zilnic de avocado şi de sucuri de la reţetele 61, 86 şi 30.

Catalepsia este o stare patologică, asociată în unele boli psihice şi care se caracterizează printr-o rigiditate bruscă a muşchilor, întărirea accentuată a corpului, scăderea bătăilor inimii, încetinirea respiraţiei. De ajutor în tratarea acestei afecţiuni pot fi reţetele 61, 40 şi 30.

Cataracta este o peliculă fină opacă apărută la nivelul cristalinului, care blochează pasajul fasciculului luminos spre retină (componenta nervoasă a globului ocular la nivelul căreia se formează imaginea), cauzând tulburări de vedere. Utile sunt reţetele 61, 50, 1, 40 şi 30.

Catarul reprezintă creşterea secreţiei unei mucoase secundare a inflamaţiei (ex.: catar nazal, creşterea secreţiilor mucoasei nazale). Poate fi tratat cu sucurile 61, 11, 30, 41 şi 60.

Varicela este o boală infecţioasă acută, contagioasă, produsă de virusul varicelo-zosterian şi manifestată prin erupţie polimorfă,

pruriginoasă, apărută în valuri. Virusul varicelo-zosterian determină varicela ca infecţie primară şi herpes zoster ca infecţie recurentă. Sucurile 61, 11, 30, 41 şi 60 pot ameliora simptomele bolii.
Ciroza apare atunci când în ţesutul hepatic se dezvoltă fibroza. Utile pot fi reţetele 1, 61 şi 30.
Colicile sau durerile cu caracter violent, spasmodic date de afecţiuni ale organelor abdominale sau pelvine pot fi ameliorate cu sucurile 61 şi 30.
Colita este inflamaţia intestinului gros, din cauza infecţiilor, paraziţilor sau a unor substanţe toxice, care poate avea caracter acut sau cronic. Provoacă dureri abdominale însoţite adeseori de diaree sau de constipaţie. De mare ajutor vă pot fi reţetele 61, 30 şi 1. De nepreţuit în tratarea colitei sunt clismele.
Conjunctivita este o afecţiune caracterizată printr-o inflamaţie a conjunctivei oculare de diverse cauze (infecţioase, alergice, iritante). Se manifestă prin inflamarea şi înroşirea conjunctivei, mâncărime şi secreţie abundentă a glandelor lacrimale. Reţetele 61, 50, 1 şi 59.
Climacterium se caracterizează prin încetarea funcţiei genitale şi ansamblului de tulburări care o însoţesc. Retetele 61, 32, 73, 30 şi 2.
Diareea este o stare patologică manifestată prin eliminarea frecventă de materii fecale cu consistenţă moale sau apoasă. Poate fi însoţită de colici abdominale, greţuri şi vărsături, febră şi chiar scaune cu sânge. Reţetele 1 şi 2.
Vertijul este senzaţia de învârtire chiar şi atunci când persoana stă pe loc. Mediul pare să se mişte vertical sau orizontal. Unele persoane simt ca şi cum s-ar învârti. Vă pot fi de folos reţetele 30 şi 61.
Retenţia de urină reprezintă imposibilitatea de a satisface necesitatea de golire a vezicii urinare. De folos pot fi sucurile 50, 1, 40 şi 59.
Erizipelul este o boală infecţioasă şi contagioasă, manifestată prin inflamarea şi înroşirea unei porţiuni delimitate a pielii, dureri şi stare febrilă. Sucurile 61, 2, 30 şi 40 vă pot ajuta în tratarea afecţiunii.
Pentru tratarea gastritei (afecţiune inflamatorie a mucoasei stomacului) se pot folosi şi sucurile 23, 61, 1 15 şi 30.
Neurastenia - nevroza astenică - poate fi tratată cu sucurile 61, 37, 3, 30, 40 şi 55.
Pleurezia reprezintă edemul (inflamarea) stratului de ţesut subţire (pleura) care acoperă plămânii şi îmbracă cutia toracică. Foiţa exterioară a pleurei îmbracă cutia toracică, iar foiţa internă acoperă plămânii. Spaţiul îngust care se găseşte între cele două foiţe ale pleurei conţine o cantitate mică de lichid care are rol în lubrifiere, permiţând celor două foiţe să alunece una pe cealaltă în timpul respiraţiei. Când pleura se inflamează, cele două foiţe se freacă una de cealaltă, producând durere în piept. De un real folos vor fi sucurile 30, 61 şi 40.
Varicele sunt o dilataţie patologică a venelor (mai ales a celor din regiunea membrelor inferioare) din cauza pierderii elasticităţii acestora. Se recomandă reţetele 61, 2, 30, 62 şi 15.
SOLUŢII.
Strugurii sunt indicaţi în anemie, stres, afecţiuni cardiace, scorbut, reumatism l perele - arteroscleroză, afecţiuni hepatice, stres, ameţeli l cireşele - afecţiuni cardiace, anemie, stres, calculi renali (cozile de cireşe) l prunele - afecţiuni ale inimii, constipaţie l căpşunile - afecţiuni cardiace, hepatice, biliare, stres, artrită l vişinele au acţiune diuretică l pepenii galbeni - constipaţie l agrişele au acţiune laxativă l zmeura - remediu împotriva răcelii l coacăzele - anemie l măcrişul - diuretic şi în afecţiuni gastrice l hreanul - scorbut l spanacul - anemie l usturoiul - remediu în hipertensiunea arterială l chimenul - diuretic l cicoarea purifică sângele l păpădia - acţiune diuretică l morcovii - anemie, reumatism l lăptucile - împotriva insomniei l anghinarea - în hepatite (rădăcina) l coaja de ceapă fiartă - tuse l urzicile - detoxifiant l ţelina - afecţiuni renale l ridichile - ajută la eliminarea nisipului de la rinichi l sparanghelul - reglează activitatea inimii l merele - acidul malic curăţă sângele şi vasele de sânge l portocalele (vitamina E) - îmbunătăţesc vederea, sistemul nervos, uşurează circulaţia periferică, vindecă rănile.

Radiestezia

12 Mai 2009
Acum aproape o jumătate de secol, un necunoscut s-a prezentat la Comandamentul Armatei SUA, afirmând că are posibilitatea de a ajuta Armata americană într-un mod mai special. Pentru a fi mai explicit, el s-a oferit, pentru început, să determine printr-o metodă paranormală repartiţia submarinelor americane pe mările şi oceanele globului şi, spre surprinderea comandantului militar, a început enumerarea lor.
La un moment dat, a afirmat că unul dintre submarine se află în zona Belfastului. Comandantul a negat existenţa vreunui submarin în acea zonă. După o nouă verificare, necunoscutul a reafirmat poziţia unui submarin în acel loc. Ofiţerul, interesându-se, din curiozitate, a fost înştiinţat de subalternii săi că submarinul din Marea Mediterană se află în acel moment într-o misiune la Belfast.
În timpul războiului din Vietnam, Armata americană întâmpina probleme mari în luptele terestre. Bazele americanilor erau aruncate în aer una câte una cu ajutorul explozibilului aşezat sub ele, plasat acolo prin tunelele săpate special. Negăsind o altă soluţie pentru rezolvarea acestei probleme, a fost adusă pe frontul vietnamez persoana care poseda calităţi extrasenzoriale, care se oferise să ajute Armata americană. Prin metodele sale, aceasta a determinat traseul canalelor subterane, ajungând până la gurile lor de intrare, reuşind astfel să anihileze acţiunile Armatei vietnameze.
În ambele cazuri descrise, determinările s-au efectuat pe baza unui fenomen încadrat în domeniul paranormalului, cunoscut sub numele de radiestezie.
Bagheta magică, vrăjitorie, recunoaştere
În miturile şi legendele popoarelor, motivul baghetei magice este prezent frecvent. Hermes, mesagerul zeilor greci, deschidea porţile Infernului, pentru umbrele celor morţi, cu ajutorul caduceului său, primit de la Apollo. Moise, cu ajutorul toiagului său, reuşea să găsească în stâncă izvorul cu apă cristalină. Profetul Moise crescuse la curtea faraonilor egipteni, unde a pătruns în tainele sacerdoţilor, printre care se aflau şi secretele baghetei radiestezice. Şi în basmele româneşti, zâna cea bună face minuni cu o nuia fermecată. Un împărat chinez de acum 4.000 de ani este reprezentat pe un basorelief având o baghetă în mâini. În China, construirea unui templu sau a unei aşezări importante se făcea numai după cercetarea amplasamentului cu ajutorul baghetei, pentru a evita alegerea locurilor defavorabile. Agrippa a adus apă la Roma din Agro Lucilliano de la izvoarele găsite cu ajutorul unei baghete, de o fecioară. Hercule avea, de asemenea, capacitatea de a găsi cursurile de apă subterană cu ajutorul baghetei. Herodot scria că o asemenea calitate o găseşte şi la sciţi.
Radiestezia, divinizată în Antichitate ca fiind un dar al zeilor încredinţat oamenilor, era privită în Evul Mediu de Inchiziţie drept o vrăjitorie, iar cei care aveau astfel de calităţi erau pedepsiţi. Însă, după această perioadă, radiestezia s-a bucurat de o dezvoltare deosebită în multe ţări din Europa şi chiar din SUA, unde nu numai că este cunoscută, ci chiar recunoscută oficial, fiind folosită în diverse domenii.
Instrumente
Principalele instrumente indicatoare folosite în determinări radiestezice sunt: pendulul sideral, bagheta, indicatorul sub formă de L şi ansa. Există şi nişte instrumente ajutătoare, pe care le construiesc cei care fac determinări, pentru a-şi uşura munca. Acestea sunt: rigla universală, rigla circulară şi rigla semicirculară (raportorul).
· Pendulul sideral este compus dintr-un fir de aţă de care este prinsă o greutate de formă sferică, cilindrică, conică, asemănătoare cu o picătură, cruce, inel, tor, solenoid sau combinaţii ale acestora. Materialul folosit pentru confecţionarea pendulului este lemnul, metalul, materialul plastic, cristalele. Unele pendule se pot construi cu goluri interioare în care sunt introduse probele martor

necesare în determinări.
· Bagheta este la origine o nuia din lemn de alun care, ţinută în poziţie orizontală, vibra în mâinile celui care încerca să descopere sursele de apă sau alte elemente, când acesta se găsea deasupra locului sursei căutate. Astăzi, bagheta se construieşte, având aceeaşi formă de Y, dintr-un material flexibil cu o lungime de 30-40 de centimetri.
· Indicatoarele sub formă de L sunt realizatedin baghete metalice, inflexibile, îndoite la un capăt sub un unghi de 90ş şi având unul dintre braţe astfel formate mai lung decât celălalt. Pentru fiecare mână se confecţionează câte un indicator, iar în momentul determinărilor, când radiestezistul se află deasupra sursei căutate, acestea se intersectează.
· Ansa este indicatorul folosit din ce în ce mai mult, cu un gabarit mai mic, uşor de purtat şi manevrat. Aceasta este confecţionată din sârmă de oţel, cupru, argint, inox etc., având o grosime de aproximativ 1 milimetru şi o lungime de 80-100 milimetri, forma ei fiind apropiată de cea a literei Y.
· Rigla universală serveşte la determinarea adâncimii, înălţimii, distanţei, volumului, gravităţii unei afecţiuni, determinării vârstei unei persoane etc. Este o riglă cu cadran, cu repere de la 0 la 100 şi de la 200 la 1.000, având la extremităţi câte un cerc, notate cu A şi B, pe A aşezându-se proba martor, iar pe B proba recoltată pentru analiză.
· Rigla circulară este ca un cerc în interiorul căruia sunt altele concentrice, împărţite şi numerotate. Acestea ajută la investigaţii numerice sau astrologice, în orientările din **teren** sau de pe hartă.
· Rigla semicirculară sau raportorul se foloseşte în special împreună cu ansa pentru măsurători procentuale, numerice sau valorice.

Clasificare
Am afirmat că prin radiestezie se pot determina discontinuităţile dintr-un mediu omogen, deci acestea reprezintă surse de semnal care sunt puse în evidenţă extrasenzorial de unele persoane care au această calitate. Semnalul acesta este apoi cuantificat prin mişcarea unui instrument dintre cele descrise înainte.
După generatorul de semnal există: radiaţii telurice sau terestre de natură magnetică, fiind cauzate de mişcările surselor de apă subterană şi radiaţii cauzate de procese telurice create de presiuni din interiorul pământului, surse de semnal care provin de la sisteme vii (umane, vegetale, animale) sau surse de semnale exterioare planetei noastre (astrale).
După locul generatorului de semnal sunt surse subterane, subacvatice, aflate la suprafaţa pământului sau a apei, din atmosferă sau din afara ei.
După natura lor, sursele de semnal sunt: solide, lichide, gazoase, plasmă etc.
După modul în care se găsesc în natură, ele sunt: zăcăminte (solide, lichide, gazoase), accidente carstice (peşteri, falii etc.), diverse obiecte, sisteme vii, construcţii şi lucrări diverse etc.
După tipul apariţiei surselor de semnal există cele naturale şi cele artificiale.
După modul de realizare a detecţiei, în funcţie de distanţa dintre sursă şi operator, poate fi biodetecţie sau teledetecţie, adică sursa se poate afla sub limita de percepţie a organelor de simţ sau în afara ei. Se mai evidenţiază şi detecţia în raport cu mijlocul şi viteza de deplasare a operatorului în teren.
Sunt sigur că aţi considerat "seacă" această clasificare, dar ea este importantă pentru înţelegerea mai corectă a fenomenului radiestezic.
Antrenament
După cele expuse până acum, când ne gândim la radiestezie, ne închipuim o persoană care are în mâini o baghetă, un pendul sau o ansă cu care se poate pune în evidenţă o anomalie într-o anumită structură. Însă nu trebuie să ne închipuim că aceste ustensile ţinute în mână reprezintă partea cea mai importantă a fenomenului. Ele sunt doar nişte ace indicatoare, asemănătoare celor de pe ecranul unui aparat de măsură, cu ele realizându-se numai punerea în evidenţă a unor informaţii, aparatul fiind chiar omul. El constituie cutia neagră în care se petrece fenomenul conştientizat prin mişcarea acelui instrument din mână. În determinările radiestezice se lucrează atât cu conştientul, cât şi cu subconştientul uman. Conştientul este cel care codifică şi decodifică informaţia, iar subconştientul emite semnale, apelează la banca de date a Memoriei Universului, recepţionează informaţia şi o transmite conştientului. În Memoria Universului sunt stocate sub formă vibratorie toate informaţiile trecute, prezente şi viitoare care compun Universul. Există un program de evoluţie a întregului Univers în afara timpului sau mai bine spus pentru eternitate, totul fiind pregătit la nivel superior, fiinţa umană având propria sa responsabilitate şi liberul său arbitru.
Radiestezia este o artă prin care, folosind voluntar activitatea inconştientă, se pot descoperi facultăţi conştiente informaţiilor dorite. Orice persoană care este capabilă să-şi concentreze în mod normal gândirea poate practica radiestezia cu un anumit randament, după un antrenament simplu şi raţional.
DENUMIRE. Cuvântul radiestezie este alcătuit din rădăcina latină "radius", care înseamnă rază, radiaţie şi din grecescul "aisthesis", adică senzaţie, sensibilitate. Termenul a fost folosit cu precădere în literatura franceză, fiind introdus de abatele Bouly la începutul secolului al XX-lea, definind căutările sale, cu ajutorul unei baghete, a surselor de apă. Acelaşi fenomen este cunoscut şi sub denumirea de biolocaţie, biodetecţie sau efect biogeofizic, terminologie folosită mai ales de şcoala radiestezică rusă.
PRACTICA. Radiestezia reflectă posibilitatea extrasenzorială a omului de a determina, cu ajutorul unor indicatoare radiestezice, anomaliile din medii vii sau nevii, obţinându-se astfel informaţii ascunse celor cinci simţuri umane. Practica radiesteziei este foarte veche în scopul determinării izvoarelor subterane, a pânzelor freatice, a zăcămintelor, a structurilor petrolifere, a cavernelor, a comorilor îngropate etc., în general, a ceea ce se ascunde sub pământ. Instrumentul de detecţie era o baghetă denumită divinatorie, care, în mâinile căutătorului, execută o mişcare independentă de voinţa acestuia, când el se află deasupra locului unde se găsea elementul căutat.

Radiaţiile scot la iveală misterele

26 Mai 2009
Spaţiile în care se desfăşoară activităţi ce folosesc substanţe radioactive sunt dotate cu aparate speciale pentru detectarea nivelului radiaţiilor scăpate de sub control, în scopul de a le izola, protejând astfel personalul care îşi desfăşoară activitatea în acel loc. Nu numai substanţele radioactive emit radiaţii.
Orice element chimic, orice corp emite radiaţii, însă acestea nu pot fi determinate prin investigaţiile întreprinse de oamenii de ştiinţă, din cauza inexistenţei aparaturii specializate în acest scop.
Vibraţia întregului
Un element emite o frecvenţă proprie, un corp emite frecvenţele elementelor din care este format, dar emite şi frecvenţe ce reprezintă combinaţiile acestor elemente, vectorul general al acestora fiind chiar vibraţia întregului.
Radiestezistul, fiind o persoană cu calităţi extrasenzoriale, poate pune în evidenţă existenţa acestor frecvenţe. Din acest punct de vedere el are stocate inconştient, în memoria sa legată de Memoria Universului despre care am mai scris, toate frecvenţele specifice a tot ce există în jurul său. Când caută să descopere un anumit element, el caută de fapt să intre în rezonanţă cu frecvenţa acelui element, comportându-se ca un selector de canale de radio sau televiziune. Posturile vor putea fi recepţionate în momentul în care aparatul respectiv este acordat pe frecvenţa pe care s-a făcut emisia, intrând astfel în rezonanţă cu ele. Tot aşa radiestezistul când identifică existenţa elementului căutat, bagheta, pendulul sau ansa pe care o foloseşte ca indicator radiestezic confirmă printr-o anumită mişcare găsirea elementului.
Între cele două războaie mondiale, un medic chimist şi un matematician au reluat nişte cercetări mai vechi privind clasificarea

radiestezică a diferitelor substanţe. Astfel, ei au testat mai multe elemente chimice. Folosind o baghetă bifurcată din sârmă de oţel cu o lungime de 60 centimetri şi grosime de 2 milimetri, au măsurat unghiul de rotaţie a mai multor elemente. Fără o explicaţie ştiinţifică au determinat că bagheta se roteşte cu 40-50 grade la carbon, cu 120-140 grade la azot, cu 230-250 grade la cupru, cu 320-340 grade la arsenic, cu 400-420 grade la magneziu, cu 440-460 grade la fosfor, cu 600-620 grade la cesiu. Toate acestea reprezintă traducerea în mişcare de rotaţie a indicatorului radiestezic a frecvenţelor specifice radiaţiilor proprii ale elementelor. În practica radiestezică, indicatorul nu redă numărul de grade specific unui element, ci, prin algoritmul pe care îl aplică radiestezistul, se determină numai existenţa sau inexistenţa acelui element, poziţia acestuia în spaţiu sau alte informaţii legate de acesta. De exemplu, la descoperirea apelor subterane, a izvoarelor, a apelor minerale, se determină adâncimea, debitul, presiunea, calitatea acestora pentru consum etc.

Se pot conştientiza zonele benefice sau malefice care au influenţe asupra entităţilor vii, stabilindu-se astfel locul şi poziţia optimă a construcţiilor. Se pot identifica locuri în care au fost ascunse cadavre, iar în cazul celor pentru care există "o probă", se poate face chiar identificarea acestora. Pot fi găsite obiecte pierdute sau localizate persoane. Se pot identifica defectele din diverse aparate, sisteme sau materiale prelucrate sau nu, pierderile de apă, gaze, energie termică, electricitate, fiind indicate locurile acestor pierderi sau întreruperi. Pot fi sprijinite cercetările agricole, studiindu-se radiestezic solurile, fertilitatea lor, îngrăşămintele, plantele, seminţele.

Legea impregnării

Radiestezia maritimă poate ajuta la determinarea adâncimii apei, natura stratului de pe fundul apei, detectarea bancurilor de peşti, a epavei unui vas sau a unui avion etc. În medicină se pot face evaluări la animale şi la oameni, în sensul disfuncţiilor şi schimbărilor structurale la nivelul organelor sau anomaliilor ereditare. Se pot determina compatibilitatea între unele tratamente şi pacienţi, alege alimentele adecvate... În aceste determinări trebuie să se ţină seama şi de aşa-zisa lege a impregnării. Profesorul doctor Benedikt din Viena a fost primul care a atras atenţia asupra perturbaţiilor şi pericolelor ce pot rezulta ca urmare a impregnării suportului pe care este aşezat un corp, care lasă asupra acestuia, prin emisia propriilor vibraţii atomice sau moleculare, propria sa amprentă. Este un fenomen de remanenţă care se manifestă o perioadă de timp şi are o influenţă asupra măsurătorilor ulterioare.

René Lacroix ŕ la Henri, în volumul său Manuel de Radiesthésie, dă propriul exemplu al pericolului reprezentat de impregnare şi reversul acestei acţiuni. "Chemat să determine sexul unui făt am prognosticat că va fi băieţel. O lună mai târziu, tânăra mamă naşte şi îmi confirmă prognosticul. Vrând să-mi dau seama de durata de impregnaţie a vibraţiei umane, analizez din nou cu pendulul scrisul mamei însărcinate şi găsesc aceeaşi fişă biologică a băieţelului pe care îl purta în pântece. Apoi, fără să mă dezimpregnez, analizez din sfert în sfert de ceas scrisul unei alte tinere femei, care nu era însărcinată. Constat în acel moment că pendulul continuă să-mi furnizeze fişa biologică a băieţelului şi că persistenţa impregnării depăşea o oră şi trei sferturi. În sfârşit, procedând la o nouă auscultare a femeii însărcinate pentru a ma impregna din nou, înregistrez fişa biologică a băieţelului şi mă dezimpregnez apoi imediat, după o metodă proprie. Trec, apoi, fără pauză, la ascultarea scrisului femeii care nu aştepta nici un copilaş şi văd că pendulul rămâne inert. În acest fel, am dovedit experimental realitatea impregnării şi nevoia de a ne dezimpregna". El adaugă ca impregnarea este o vibraţie parazită, ce pândeşte în toate domeniile ce vor fi investigate ca o componentă perturbatoare. Scufundaţi într-o baie de vibraţii necunoscute, radiesteziştii, dacă nu reuşesc să le îndepărteze, acestea vor influenţa exactitatea măsurătorilor.

Diferite evaluări

Una dintre cele mai importante aplicaţii ale radiesteziei este evaluarea făcută în scopul determinării afecţiunilor umane. În terminologia ştiinţifică, acest fenomen poartă numele de paradiagnoză (paradiagnosis), termen compus din cuvintele greceşti para - dincolo de, alături de şi gnosis - cunoaştere. La diagnosticarea medicală obişnuită, medicul stabileşte afecţiunea unui pacient pe baza datelor clinice şi de laborator. În radiestezie, evaluarea stării de sănătate se face fără consultul pacientului şi fără a avea informaţii referitoare la starea acestuia. Cu ajutorul unui indicator radiestezic şi pe baza unor algoritmi, persoana, cu ajutorul calităţilor extrasenzoriale, obţine informaţiile legate de starea de sănătate a persoanei evaluate, informaţii conştientizate prin deplasarea indicatorului (bagheta, pendul, ansa). Unele persoane fac paradiagnosticări fără să folosească vreun indicator radiestezic. Evaluările se pot face "citind" discontinuitatea aurei celui diagnosticat; simţind cu palma furnicături pe locul afectat prin baleierea acesteia de-a lungul suprafeţei corpului studiat; prin instalarea mentală, în corpul evaluat, studiind în propriul organism câmpurile energetice deteriorate ale pacientului, conştientizând în corpul său stările alterate ale acestuia. Evaluarea se poate face şi prin pătrunderea virtuală în corpul pacientului, reuşind astfel descrierea în culori a organelor interne, a vaselor sanguine. Paradiagnoza poate fi făcută şi prin intrarea în transă a unor persoane cu capacităţi extrasenzoriale. Un francez şi-a pierdut mama, fiind afectată de cancer. În faza finală a bolii, aceasta mânca foarte multe piersici. Respectivul francez, după o perioadă, când la diagnosticarea unei persoane îi venea mental imaginea unei piersici, cu siguranţă acea persoană suferea de cancer. Trebuie amintită şi posibilitatea paradiagnosticării de la depărtare, care se poate face luând informaţia amprentei energetice a celui diagnosticat prin internet, fotografie, telefon sau pur şi simplu prin vizualizarea virtuală.

Prevenţia bolilor

Radiestezic, diagnosticarea se face primind doar informaţia afecţiunii existente, nu şi undele energetice care caracterizează boala. În cazul când se simte vibraţia reprezentativă a disfuncţiei, aceasta îl poate afecta pe cel care face paradiagnoza, putându-se îmbolnăvi şi el. De aceea, în acest domeniu se lucrează construind mental sisteme de protecţie.

Încă un beneficiu al acestui tip de evaluare a sănătăţii este că afecţiunile pot fi descoperite în corpul energetic uman înainte ca ele să devină afecţiuni fizice, putând astfel preveni apariţia bolilor.

Dacă doriţi să verificaţi posibilitatea de a face determinări radiestezice, puteţi face experienţe simple ale căror rezultate pot fi verificate. De exemplu, luaţi un şurub cu o piuliţă şi strângeţi piuliţa foarte mult până la capul şurubului. Se creează astfel o tensiune mare între şurub şi piuliţă. Rugaţi apoi pe cineva să pună câteva căni la rând, cu faţa în jos, iar sub una dintre acestea să plaseze şurubul cu piuliţa. Cu un indicator radiestezic sau chiar cu palma treceţi apoi peste cănile respective, propunându-vă ca, atunci când treceti peste cană cu şurubul sub ea, indicatorul să facă o anumită mişcare conform unui algoritm pe care vi-l construiţi dinainte sau vă propuneţi să simţiţi tensiunea şurubului cu piuliţa în palmă, fără ajutorul vreunui indicator.

Însă pentru a începe orice fel de experienţă în acest domeniu trebuie să ţineţi seama de câteva sfaturi.

Rezultatele se obţin după un antrenament. Atmosfera din jur trebuie să fie liniştită în timpul determinărilor. Totul se va desfăşura cu multă încredere şi perseverenţă, fără stare de oboseală şi cu o sănătate bună. Dacă se fac demonstraţii unor persoane ostile, fără încredere se pot produce erori la rezultate. Pentru a evita influenţele provocate de o autosugestie inconştientă, trebuie impusă o concentrare deosebită pe subiectul de investigat şi trebuie evitate ideile preconcepute legate de rezultate. Astfel, răspunsurile determinărilor vor fi în ideea satisfacerii dorinţelor şi nu vor fi obţinute rezultatele reale. În cazul unui eşec, se va face o analiză pentru descoperirea cauzei acesteia. Înainte trebuie analizate amănunţit corectitudinea, simplitatea şi claritatea convenţiei mentale (algoritmului) adoptate în funcţie de subiect. În timpul determinărilor, concentrarea trebuie să se facă exclusiv pe ţelul urmărit, fără atitudini teatrale, impresionabile, cât mai natural cu putinţă şi chiar cu modestie.

DETERMINĂRI. În cadrul prospecţiunilor geologice, pentru determinarea straturilor de metale, nemetale, a pungilor de petrol solid, lichid sau gazos, a substanţelor radioactive sau a diverselor anomalii telurice, frecvenţele pot determina locul, traseul şi adâncimea lor. Determinările se pot extinde la delimitarea faliilor, cavităţilor, a hrubelor naturale sau construite de om. Pot fi făcute determinări în arheologie pentru găsirea vechilor construcţii nedescoperite, pot fi găsite, de asemenea, morminte şi comori.

Povestea unui vaccin împotriva cancerului

09 Iun 2009

"Un medic - cercetător de vocaţie, un om bun, corect, suflet senin şi cald, un optimist avangardist iubitor de natură, pictură, muzică simfonică şi, mai ales, iubitor de oameni şi de demnitate - cu adevărat o prezenţă distinsă, remarcabilă", spune doctorul în ştiinţe medicale Şerban Alexandru Băcanu despre tatăl său, doctorul în ştiinţe medicale Constantin Gheorghe Băcanu, inventatorul unui vaccin contra cancerului.

Un CV de excepţie

Constantin Ghe. Băcanu s-a născut la 19 noiembrie 1920, în comuna Davideşti, pe atunci în judeţul Muscel, într-o familie de intelectuali. După absolvirea şcolii primare şi a liceului din Câmpulung Muscel, a urmat Facultatea de Medicină din Bucureşti între anii 1939 - 1945. În paralel, a urmat Institutul Sanitar Militar din 1940 până în 1947. Încă din facultate, din 1943, a lucrat ca preparator, asistent, şef de lucrări, ajungând apoi şef de laborator şi director de secţie în cadrul Institutului de Seruri şi Vaccinuri "Dr Ion Cantacuzino", din Bucureşti. În paralel, până în 1954, a lucrat ca asistent universitar la Catedra de Microbiologie condusă de prof. dr Constantin Ionescu-Mihăieşti. Între 1956 - 1957 a efectuat un stagiu de specializare la Institutul Pasteur din Paris, în cadrul Secţiei de virusologie, condusă de prof. Pierre Lepine. Revenind în ţară a continuat să lucreze în virusologie până în 1973, când a ieşit forţat la pensie. Reîncadrat apoi ca medic primar la Centrul Naţional de Hematologie, la Spitalul de Urgenţă Floreasca şi la Spitalul Fundeni din Bucureşti, s-a repensionat în 1979, întrucât regimul comunist a refuzat să-i pună la dispoziţie un laborator funcţional pentru continuarea cercetărilor sale privind autovaccinul celulomicrobian total complex (AVCMTC). Din anul 1964 este doctor în ştiinţe medicale. Acestea sunt doar câteva date din biografia doctorului Constantin Ghe. Băcanu, omul care s-a luptat toată viaţa cu virusurile, găsind şi un leac împotriva cancerului.

Sistemul imunitar

În cercetările sale a plecat de la ipoteza că la baza afecţiunilor, printre care se află şi cele cancerigene, se găseşte sistemul imunitar. Ştiinţa imunităţii, spune domnia sa, ar trebui să fie fundamentul tuturor activităţilor medicale. Vindecarea unui bolnav nu se poate face, atât timp cât imunitatea este deficitară. Imunitatea a fost utilizată încă din antichitate, atât ca metodă profilactică - vaccinarea antivariolică la evrei, chinezi, indieni -, cât şi terapeutică, de Ulisse, care se pare că este astfel primul imunoterapeut cunoscut în lume. Legenda spune că Telefos, regele Misiei, la indicaţia lui Ulisse, s-a vindecat presărând pe rana din pulpa piciorului, care se cronicizase, pilitura de pe vârful lăncii cu care îl rănise Ulisse. La Şcoala de Imunologie de la Cnidos, Grecia Antică, se utiliza profilaxia şi terapia imunizării. Hipocrat, cu Tezele Cnidiene, a anulat Şcoala de la Cnidos, cercetările şi practica medicală ignorând produsele biologice, axându-se pe substanţele chimice. Istoria medicinei a trebuit să-l aştepte pe L. Pasteur pentru a readuce imunologia în actualitate. El a fabricat vaccinul antirabic din măduva bolnavă de turbare. O dată cu descoperirile lui Pasteur, imunologia a luat amploare, ajungând din cenuşăreasă regină. De-a lungul timpului, medicina s-a bazat pe dictonul "Contraria contrariis curantur" (Contrariile se vindecă prin contrarii). Astăzi, homeopaţii au introdus în medicină alt principiu, "Similea similibus curantur" (Asemănările se vindecă prin asemănări). Însă, cum nu există cauză fără efect, medicina trebuie să suprime cauza pentru a înlătura efectul ("Sublata causa, tollitur effectus"). Dar vine imunologia şi spune: sigur, bolnavul se vindecă, însă organismul rămâne vulnerabil la o nouă agresiune, apărând astfel recidiva. Medicina pasteuriană nu numai că previne şi vindecă, dar şi imunizează organismele, noile agresiuni fiind respinse de sistemul imunitar întărit, înlăturându-se recidivele. Însă nu înseamnă că orice tip de vaccin este benefic, putând fi posibilă şi derutarea sistemului imunitar. Pentru a înţelege mai bine ce înseamnă imunitatea unui organism, continuu să expun câteva aspecte legate de imunologia fundamentală, informaţii obţinute de la doctorul Constantin Ghe. Băcanu.

Preventiv şi curativ

"Imunitatea este naturală şi înnăscută, când unele organisme posedă o rezistenţă spontană la infecţii. Imunitatea este dobândită când unele organisme deficitare îşi măresc capacitatea de rezistenţă faţă de infecţii. Prin administrarea de vaccinuri (antigene), organismele capătă însuşirea de a-şi crea mijloace de apărare (anticorpi) contra infecţiilor; se ridică astfel pragul anticorpilor circulanţi (imunitate umorală) la un nivel suficient pentru a neutraliza agenţii patogeni invadanţi. Un titru de anticorpi insuficient sau chiar nul nu este însă echivalent cu absenţa totală de protecţie faţă de infecţie, căci pe lângă imunitatea umorală există şi o imunitate tisulară. Atât imunitatea dobândită natural, postinfecţioasă, cât şi cea dobândită artificial, prin vaccinare, sunt obţinute activ, întrucât organismul îşi creează singur mijloacele de apărare. Când vaccinarea se aplică unui individ sănătos pentru a-l feri de o eventuală infecţie, imunizarea este preventivă. Când vaccinarea are drept scop mărirea puterii de rezistenţă a unui organism deja infectat, în vederea obţinerii vindecării (vaccinoterapie), imunizarea este curativă. În acest caz, se cere ca organismul să nu fie prea intoxicat - debilitat - şi să dispună şi de timpul necesar (infecţie cu mers cronic sau subacut) pentru a realiza imunitatea care se instalează lent (7-14 zile, în general), dar care, în schimb, este de lungă durată. Imunitatea se dobândeşte în mod activ şi artificial prin administrarea de vaccinuri cu tulpini microbiene standard sau prin autovaccinuri, în care se întrebuinţează, la preparare, tulpina izolată de la bolnavul însuşi."

Pasiv şi artificial

"Imunitatea poate fi dobândită pasiv şi artificial prin înlocuirea cu elemente de apărare gata preparate (de exmplu, serul unui animal care a fost vaccinat împotriva agentului patogen respectiv). Această imunitate are o acţiune imediată, curativă (seroterapie) şi este indicată în afecţiunile acute grave, când organismul, fiind epuizat, nu-şi mai poate crea singur elementele de apărare. Administrarea de ser imun poate fi utilizată şi în scop preventiv, când un organism sănătos este pus în situaţia de a veni în contact cu agenţii patogeni, fără a mai avea timpul necesar unei imunizări active, prin vaccinare. Imunitatea pasivă este de durată scurtă (3-18 zile), fiind legată de timpul de supravieţuire a moleculelor de anticorpi din organismul receptor. Imunitatea poate fi dobândită pasiv şi natural (transferul de anticorpi prin placentă de la mamă la făt). Imunitatea adoptivă se dobândeşte artificial prin celule imunocompetente (suspensii celulare) din organe limfohemopoietice - ganglioni limfatici, măduva osoasă, splină etc. - provenite de la un organism imunizat activ. Durata ei este limitată, dacă lipsesc condiţiile de compatibilitate între organismul receptor şi celulele transferate."

Experienţe

Pe doctorul Constantin Ghe. Băcanu l-a animat ideea de a deveni medic încă de la vârsta de 12 ani, pentru descoperirea leacului tuberculozei, căci l-a marcat moartea unui văr în vârstă de 18 ani, din cauza acestei boli. Devenind doctor, şocul morţii soţiei de cancer la sân l-a îndârjit apoi în lupta pentru găsirea unui remediu împotriva cancerului. Îl speria şi ideea că fiul său, care avea vârsta de un an în momentul declanşării afecţiunii soţiei sale, s-a hrănit de la sânul afectat şi trebuia protejat de eventualitatea unei îmbolnăviri. Aşa că a declarat război cancerului. A pornit de la cauzele producerii cancerului, care sunt endocrine, psihice, igienice, nutriţioniste, acestea infuenţând imunitatea. A considerat că printre microbii din corp (din gură, intestine, bronhii, sânge, urină, vagin etc.) se află cauza apariţiei cancerului. Un sistem imunitar puternic produce anticorpi şi stopează declanşarea afecţiunii. Herlich, un evreu neamţ, dăduse pe cale bucală unor şoareci ulei de ricin şi, după 21 de zile, găsise anticorpi antiricin în sânge. Beznetka, evreu rus, crease un vaccin pentru febra tifoidă, pe care îl experimentase pe armata greacă în 1919, în războiul greco-turc. I. Cantacuzino, în 1913, a pus la punct vaccinul antiholeric. Doctorul Băcanu a preparat un vaccin pentru creşterea imunităţii organismului. A recoltat produse patologice din toate cavităţile organismului, producând în final autovaccinul celulomicrobian total complex (AVCMTC). Mai simplu spus, a luat microbii din om şi i-a reintrodus în om.

Patru tipuri

Microbii sunt de patru tipuri: microbi comensali, necesari digestiei, aceştia neproducând toxine, nu sunt patogeni; microbii latenţi, care stau în aşteptare în organism, ei având o toxină slabă, fiind slabpatogeni; microbii oportunişti (stafilococ, streptococ, piocianic etc.), pe care un sistem imunitar puternic "îi ţine la respect" chiar zeci de ani, dar care stau la pândă şi devin periculoşi când scade calitatea sistemului imunitar; a patra categorie de microbi este reprezentată de cei cu potenţial înalt patogen (virusul variolic, bacilul tetanic, bacilul Koch etc.). Cercetarea s-a îndreptat către cei din urmă. Imunitatea specifică, dată de un vaccin care stopează agresorul, dar şi cea nespecifică, trezită în organism împotriva altor agresori, dau alarma.

Între primul şi al doilea război

Vaccinul medicului Băcanu pregăteşte "întreaga armată" a organismului pentru a învinge în totalitate agenţii patogeni întâlniţi. Omul mileniului III este supus atâtor factori stresanţi, încât programele de funcţionare ale organismului până la nivel celular sunt "virusate". Până în perioada primului război mondial, omenirea suferea de stări psihice alterate, nu de boli psihice, în proporţie de 0,5%. Între primul şi al doilea război mondial, procentul bolilor psihice a crescut la 8%, ca în jurul anului 2000, din cauza acţiunii civilizaţiei, în SUA procentul să ajungă la 34%, iar în România la 30%. Au scăzut însă afecţiunile cu cauze microbiene produse de microbii oportunişti.

Experienţele făcute de medicul Băcanu la Paris, pe porci, evidenţiază o demenţă porcină de 30%. După vaccinare, 82% dintre ei au revenit la un comportament normal.

La Spitalul Sahia

Primii pacienţi care au fost trataţi cu vaccinul AVCMTC au fost de la Spitalul Sahia. În acea perioadă, un caz foarte interesant, spune domnia sa, a fost cel al inginerului Iosif. În perioada tratării acestui caz, medicul Băcanu a fost pe rând medic, criminal, erou. "Inginerul Iosif a fost operat de prostată de medicul Burghele, cu care acesta era prieten. Însă, după operaţie, s-a manifestat o infecţie rebelă la tratament. I-am administrat vaccinul. În a 34-a sau a 35-a zi, a început să se simtă foarte rău, având frisoane. A fost internat imediat la Spitalul Panduri. Era pe moarte. Atunci, toţi s-au manifestat împotriva tratamentului meu. Însă, după câteva zile, a început să se manifeste o stabilizare a stării, iar în final, inginerul Iosif s-a însănătoşit. Atunci, toţi m-au declarat erou. A fost la fel ca în cazul lui Napoleon Bonaparte - când a debarcat era monstru, iar pe măsură ce se apropia de Paris era din ce în ce mai aclamat, până a ajuns împărat."

Până în 1989, prof. Ion Mânzatu, preşedintele Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie, l-a solicitat pe medicul Băcanu să se implice în tratarea unui copil de 11 ani, fiica unui ministru din acea perioadă, care suferea de o tumoră renală embrionară. Chiar Ceauşescu dăduse dispoziţie ca toate somităţile medicale să se implice în rezolvarea acestui caz. În final, autovaccinul medicului Băcanu a fost remediul. Au urmat noi pacienţi vindecaţi, printre care şi câţiva de leucemie. Ludovic Spiess şi ministrul Agriculturii Angelo Miculescu, s-au vindecat, de asemenea, prin administrarea vaccinului. Adrian Păunescu i-a mediatizat invenţia în Revista Flacăra şi chiar a urmat un tratament preventiv de imunizare cu AVCMTC.

Invidia

Promovarea vaccinului s-a făcut foarte greu, din cauza unor colegi de breaslă, care şi pe vremea lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, cât şi a lui Ceauşescu dădeau referinţe negative legate de acesta, din invidie. Există un dicton latin, spune dr Băcanu: "Invidia medicorum pessima" (Invidia medicală este cea mai rea). Ce, parcă numai în medicină e valabil? Îmi aduc aminte că regizorului Sergiu Nicolaescu, inginer la bază, colegii de breaslă îi spuneau că este: "Cel mai bun regizor dintre ingineri şi cel mai bun inginer dintre regizori!". Revenind la medicul Băcanu, medicul Vlad Bâlbâie, secretarul PCR din Institutul "Dr. I. Cantacuzino", l-a obligat să se pensioneze la 53 de ani, pentru că nu a fost de acord să-l treacă coautor pe brevetul său de invenţie. După un timp, fără nici o explicaţie, a fost dat afară şi din Institutul de Oncologie. A vrut să plece la Paris, la Institutul Pasteur, dar băiatul său, medicul Şerban Alexandru Băcanu, l-a convins să rămână în ţară. Poate că dacă ajungea în Franţa altul ar fi fost destinul său ştiinţific şi soarta bolnavilor de cancer şi cu alte afecţiuni. Aşa suntem noi, până nu se evidenţiază personalităţile noastre peste hotare, nu sunt remarcate în România. Au fost însă şi personalităţi care l-au susţinut în activitatea de cercetare, unul dintre aceştia fiind profesorul Cajal, de la Institutul de Virusologie, care i-a înlesnit efectuarea experimentelor pentru producerea vaccinului. A avut şi acordul profesorilor Bruckner şi Firu pentru folosirea vaccinului, obţinând rezultate excelente în tratarea afecţiunilor pulmonare.

Administrarea acestui vaccin este simplă, fără contraindicaţii, elimină chimioterapia, citostaticele şi radioterapia, care dau o gamă întreagă de reacţii adeverse în organism, scăzând imunitatea. De asemenea, eficacitatea vaccinului merge până la eliminarea eventualelor operaţii.

VIRUSARE GENERALĂ. Vaccinul medicului Constantin Gheorghe Băcanu pregăteşte "întreaga armată" a organismului pentru a învinge în totalitate agenţii patogeni întâlniţi. Omul mileniului III este supus atâtor factori stresanţi, încât programele de funcţionare ale organismului până la nivel celular sunt "virusate".

MAI AM DE SCRIS. Chiar medicul Băcanu a reuşit să se vindece de metastaze pe intestin, după cum a declarat domnia sa. AVCMTC-ul este omologat, dar nu este întrebuinţat în medicină. Dar aceasta nu este singura realizare a medicului Băcanu, din postura de cercetător. O altă descoperire a domniei sale este tratamentul împotriva actinomicozei, o infecţie gravă, chiar mortală. De-a lungul carierei sale, a obţinut două certificate de inventator şi patru certificate de inovator. A reuşit să adune în patru volume evocări, alături de însemnări ale cercetărilor şi realizărilor sale de-o viaţă. Acum, la aproape 90 de ani, spune cu seninătate şi plin de spirit: "Mai am de scris două volume până plec!".

Cine conducea Uniunea Sovietică?

23 Iun 2009

Viaţa este ca o invitaţie la petrecere, la care ajungi după ce a început şi pleci înainte să se termine. Dacă nu ştii ce doreşti în viaţă, rămâi cu ce primeşti. Puţini sunt cei care înţeleg acest lucru. Dacă sunt raportate la nivel individual, pierderile nu sunt importante pentru societate, dar dacă este vorba de o comunitate la nivel statal acestea sunt catastrofale.

Şi pentru că riscul conducerii unui popor, fără clarviziune, este mare, încă din timpuri străvechi cei care conduceau destinele unei naţii aveau lângă ei câte un sfătuitor iniţiat ,sau cu alte cuvinte, un om cu puteri paranormale. Însă cunoaşterea acestui domeniu al iniţierii, pentru aflarea adevărului despre existenţă, nu era promovat la nivelul populaţiei, căci într-o turmă este importantă supunerea pentru a merge pe drumul indicat de cel care o conduce.

Cunoaşterea adevărului produce rebeli şi duce la convulsii sociale. Cel mai bine s-a remarcat acest lucru în societăţile dictatoriale. Pe de altă parte, persoanele cu capacităţi în afara normalului, mai ales în perioada contemporană, sunt de ajutor în cadrul serviciilor necesare pentru apărarea comunităţii respective, lucru care de obicei nu este mediatizat.

În fosta URSS, până în 1957, nu se discuta de domeniul paranormal în mod oficial. Însă, în acel an, au apărut în presă trei articole care abordau fenomenele paranormale. Reacţiile negative au fost imediate şi din cauză că erau în contradicţie cu filosofia materialistă promovată de sistemul comunist. După zece ani, au apărut 152 de articole, iar reacţiile au fost pozitive în proporţie de 90%. Conducerea sovietică înţelesese în această perioadă importanţa domeniului şi chiar au alocat apoi fonduri mari pentru dezvoltarea cercetării fenomenelor parapsihologice. După 1960, Europa de Est devenise centrul mondial al parapsihologiei.

În 1968, Eduard Naumov a organizat la Moscova o conferinţă internaţională cu această temă, fapt ce a deranjat profund conducerea comunistă. Cauza a reprezentat-o faptul că aceste cercetări trebuiau să se realizeze în secret, fără a fi cunoscute de Vest. Erau considerate secrete militare. După patru ani, în 1972, Naumov a făcut o nouă încercare de a organiza o conferinţă internaţională de parapsihologie, însă a fost arestat şi condamnat la 2 ani de muncă silnică. Protestele internaţionale, până la urmă, au convins Moscova să-l elibereze, dar i-a fost interzisă abordarea în continuare a acestui domeniu. Ulterior, sub controlul statului

s-a aprobat organizarea unor astfel de conferinţe.

Nina Kulaghina

Pe de altă parte, cel mai apropiat consilier al preşedinţilor sovietici, de la Nikita Hrusciov la Mihail Gorbaciov, era o femeie cu puteri speciale în psihokinezie. Numele ei era Nina Kulaghina. Se ajunsese până acolo încât, în rândul poporului rus, se credea despre aceasta că este adevarăta conducătoare a URSS, datorită incredibilelor sale însuşiri psihokinezice unice. Născută în 1927, la 10 ani după Revoluţia din Octombrie care a instaurat comunismul la putere în URSS, Nina a fost combatantă în cel de-al doilea Război Mondial, având pe atunci vârsta de 14 ani. Ea a luptat contra naziştilor în bătălia Leningradului, ca radio-operator într-un tanc T34. A fost rănită în urma unui bombardament al artileriei germane, iar după vindecare, spre marea uimire a familiei sale, au apărut în existenţa ei manifestări paranormale. Capacităţile sale psihokinezice au fost studiate la început de doctorul Leonid L. Vasiliev, psiholog la Universitatea din Leningrad. Experimentele de laborator, demonstraţiile publice făcute în prezenţa a numeroşi cercetători sovietici şi străini, fotografiile şi filmele difuzate în multe ţări au făcut-o celebră.

În timpul primelor experienţe, Kulaghina a reuşit să devieze acul busolei şi al unui compas şi să deplaseze mici obiecte de pe masă, mişcând mâinile deasupra acestora la o distanţă de câţiva centimetri. Obiectele având o masă între câteva grame şi un kilogram, constând în beţe de chibrit, ţigări, creioane, bibelouri din sticlă sau porţelan, inele, bile, cilindri metalici, erau deplasate pe suprafaţa unei mese, podele sau scaune. Totul se desfăşura în condiţii normale de luminozitate, sub un control strict. În cazul beţelor de chibrit, putea să deplaseze din grămadă un singur băţ, în direcţia dorită. Acele busolelor le putea roti, efectuând rotaţii complete, bilele metalice le putea suspenda în aer în spaţiul dintre palmele sale. O balanţă cu braţul dezechilibrat, având pe acesta 30 de grame a reuşit să o echilibreze prin psihokinezie. Avea şi capacitatea de a citi şi prin percepţie dermo-optică, identificând prin atingere litere sau culori (putea citi scrisori sigilate), precum şi posibilitatea ca, prin fenomene de biocontrol, să coordoneze bătăile inimii celor din jur.

Testul cu broasca

În acest sens, în 1975, Sergheev, de la Institutul de Neurologie Ultomski din Leningrad, a făcut câteva experimente cu Nina Kulaghina. Acesta a scos inima din corpul unei broaşte şi a aşezat-o într-un vas la 80 centimetri de Nina. Prin fenomenul de psihokinezie, Kulaghina a reuşit să influenţeze inima broaştei, activându-i funcţia la câteva ore după ce aceasta a fost scoasă din corpul broaştei. Ea a controlat bătăile inimii din punct de vedere al intensităţii şi frecvenţei, o durată de cinci minute. A doua inimă cu care s-a făcut acelaşi experiment şi-a încetat bătăile după 23 de minute. Energia Kulaghinei măsurată în timpul experimentului era jumătate din cea a unui om normal. Astfel, s-a constatat că, în timpul experimentelor, ea reuşea să transfere energia din jurul său altor sisteme, fapt care îi producea un foarte mare stres. În acele momente, ea avea pulsul crescut, manifestându-i-se dureri la ceafă şi în partea superioară a coloanei vertebrale. Mai acuza ameţeli şi stări de greaţă, iar glicemia era crescută peste limitele normale. La sfârşitul experimentului, după o oră, corpul ei pierdea un kilogram, era obosită, îi era sete şi în gură simţea gust de fier şi cupru. Cantitatea de energie cheltuită în timpul demonstraţiei era mai mare dacă totul se desfăşura într-un mediu ostil sau în faţa unor persoane sceptice.

Experimentul s-a făcut şi cu altă persoană cu deosebite capacităţi psihokinezice, pe nume Alla Vinogradova, la care s-a constatat un consum energetic inferior. S-a mai constant că distanţa până la obiect nu conţine un câmp energetic deosebit, dar intensitatea energiei creşte când subiectul se apropie de obiect.

Filme-document

Doctorul Leonid L. Vasiliev, pentru a avea martorul veridicităţii rezultatelor experimentelor psihokinezice la care a fost supusă Nina Kulaghina, a realizat peste 60 de filme-document, unicate în acest domeniu. Cercetători din vestul Europei, luând la cunoştinţă despre calităţile psihokinezice extraordinare ale Kulaghinei, au cerut să li se acorde dreptul ca aceasta să fie testată şi în cadrul laboratoarelor proprii. Englezul Benson Herbert a fost printre primii care a primit acest drept. La început, a stabilit coordonatele unor condiţii de desfăşurare a experimentelor prin care a eliminat orice posibilitate de fraudă, după care a trecut la derularea acestora. Expun în continuare declaraţia lui făcută după încheierea unuia dintre experimente care constă în deplasarea prin psihokinezie a unui hidrometru (aparat de măsurarea densităţii lichidelor) într-o soluţie salină.

"Kulaghina, după ce-şi apropiase scaunul la câţiva centimetri de masă, era aparent într-o stare de concentrare... şi privea fix hidrometrul... Kulaghina îşi mişca braţele ridicându-le astfel încât palmele să fie îndreptate spre instrument. Puţin după aceea, hidrometrul începu să se depărteze de ea în linie dreaptă, traversând tot diametrul cuvei pe o distanţă de 5 centimetri şi se opri la marginea opusă, mişcarea având o durată de circa 90 de secunde. Ea îşi lăsă atunci braţele jos şi rămase nemişcată. Hidrometrul a staţionat timp de două minute, apoi începu să se deplaseze, cu aceeaşi viteză ca în mişcarea precedentă, revenind pentru a se opri la marginea cuvei, cea mai apropiată de ea".

Cercetată de-a lungul timpului de medici, fizicieni, biologi, psihologi, ingineri, s-au constatat manifestări psihokinezice diverse cum ar fi schimbarea structurii superficiale a unor probe de polistiren, modificarea vâscozităţii şi a pH-ului unor substanţe, subţierea firelor de acetat până la rupere, influenţarea fasciculelor laser, modificarea gusturilor unor băuturi.

CÂMP MAGNETIC. Neurofiziologul Ghenadi Sergheev a măsurat în apropierea capului Kulaghinei un câmp magnetic de 10 ori mai slab decât cel terestru. Un organism uman obişnuit are biocâmpul magnetic de circa 100.000 de ori mai mic decât cel al Pământului. S-a mai evidenţiat la Kulaghina o activitate cerebrală neobişnuită, biopotenţialul electric produs în zona cefei fiind de 50 de ori mai mare decât cel produs în zona frunţii. Iată, încă o dată, un motiv pentru a ne pune pe gânduri. Poate că, după ce citiţi aceste rânduri, întrebările legate de existenţă vor fi puse la alt nivel, iar setea de adevărata cunoaştere a existenţei să fie din ce în ce mai greu de potolit.

OUL. Sergheev a mai supus-o pe Nina Kulaghina la încă un experiment interesant. Conţinutul unui ou a fost aruncat într-un acvariu cu apă sărată, aflat la 1,80 m depărtare de ea. Testul psihokinezic constă în separarea şi îndepărtarea albuşului de gălbenuş. Experimentul s-a încheiat cu succes după 30 de minute de concentrare. În acest interval s-au evidenţiat modificări fiziologice caracteristice unei stări de stres pronunţate. Ea a pierdut în greutate un kilogram, iar electrocencefalograma a prezentat o intensă activitate emoţională. Pulsul era neregulat şi a ajuns la 240 de bătăi pe minut, glicemia a crescut şi s-au semnalat tulburări endocrine. În acea zi, Kulaghina s-a simţit foarte slăbită, acuza tulburări de vedere şi prezenta simtome de obnubilare manifestate timp de câteva ore.

Pierre şi Marie Curie

30 Iun 2009

Pierre Curie, care a obţinut un Premiu Nobel pentru fizică, şi soţia sa, Marie Curie, deţinătoarea a două Premii Nobel în acelaşi domeniu, sunt două nume răsunătoare ale ştiinţei mondiale legate de descoperirea radioactivităţii. Puţini sunt cei care ştiu că drumul către descoperirile lor epocale s-a intersectat şi cu cercetări din domeniul fenomenelor paranormale.

Omul are două moduri principale de a-şi privi aproapele. Îi acordă de la început credibilitate sută la sută, după care, dacă nu o merită, i-o retrage treptat; sau nu-i acordă la început nici un fel de credibilitate, dar i-o acordă apoi treptat, dacă dă dovadă că o merită.

Primii sunt plini de iubire pentru semenii lor, dar pătimesc fiind uşor de înşelat, iar ultimii acordă cu greutate credibilitate în relaţiile lor interumane, însă şi ei pot suferi din cauza vibraţiilor nocive ale gândurilor lor. Să ne gândim la cei care veghează la respectarea legilor. Aceştia văd în fiecare om un potenţial infractor. Această opinie produce în suflet o stare de nelinişte permanentă şi o neîncredere în cei din jur.

Opiniile despre fenomenele paranormale împart oamenii tot în două categorii principale: a celor care cred şi a celor sceptici. Însă balanţa înclină din ce în ce mai mult în favoarea primei categorii. În fiecare articol pe care l-am publicat în această rubrică de paranormal, am încercat să aduc argumente de bun-simţ, care să vă ajute să înţelegeţi mai bine fenomenele paranormale. Oamenii de ştiinţă îşi manifestă scepticismul în ceea ce priveşte parapsihologia, dar printre ei există mulţi care s-au ocupat sau se ocupă cu cercetarea acesteia.
Pierre Curie, care a obţinut un Premiu Nobel pentru fizică, şi soţia sa, Marie Curie, deţinătoarea a două Premii Nobel în acelaşi domeniu, sunt două nume răsunătoare ale ştiinţei mondiale legate de descoperirea radioactivităţii. Puţini sunt cei care ştiu că drumul către descoperirile lor epocale s-a intersectat şi cu cercetări din domeniul fenomenelor paranormale.
Astfel, cu puţin înainte de a se anunţa secolul al XX-lea, Pierre Curie investiga misterele magnetismului, bazându-se pe experimente din parapsihologie. El scria pe atunci viitoarei sale soţii: "Trebuie să recunosc că acele fenomene spirituale mă interesează în mod deosebit. Cred că în ele se află întrebări care au de-a face cu fizica". Era o perioadă când Pierre citea multe cărţi din domeniul paranormalului. După zece ani, căsătoriţi fiind, s-au ocupat împreună de magnetism şi radioactivitate, cercetări legate tot de fenomenele psi.
EUSAPIA PALADINO
În biografia lui, istoricul A. Hurwic a scris: "Pierre Curie... credea că este posibil să descoperim în spiritism sursa unei energii necunoscute care ar revela secretele radioactivităţii. Din acest motiv, probabil, el a folosit aceleaşi metode experimentale pentru a studia spiritismul, pe care le-a folosit tot timpul în radioactivitate, în special în măsurarea ionizării aerului atmosferic dintr-o cameră...
Curie s-a dus la şedinţe ca un simplu spectator, iar scopul său nu era o comunicare specială. El privea şedintele ca experienţe ştiinţifice, încerca să monitorizeze diverşi parametri, lua notiţe detaliate la fiecare observaţie. A fost într-adevăr şocat de Eusapia Paladino.
Eusapia Paladino era o ţărancă de origine italiană, isterică, cvasianalfabetă, care a trăit între anii 1854 şi 1918. Personalităţi cu nume răsunătoare au fost polarizate, între anii 1888 şi 1908, în jurul fenomenelor psi declanşate de Eusapia. Marea majoritate a cercetătorilor au afirmat că, în condiţii de control sever, Paladino era capabilă să producă fenomene fizice, psihokinezice autentice. Au fost făcute chiar fotografii care au imortalizat producerea acestor fenomene.
Studiile făcute în legătură cu ridicarea unor mese prin levitare, în condiţii de luminozitate redusă, cu Eusapia aşezată pe o balanţă, au demonstrat că greutatea acesteia creştea cu cea a obiectului levitat ca şi când acea masă ar fi fost ridicată cu braţele ei.
NU SUNT TRUCURI
După câteva şedinte cu Eusapia Paladino, la care a participat Pierre Curie, acesta scria unui prieten fizician, la data de 24 iulie 1905: "Am ţinut la Societatea de Psihologie câteva şedinte cu mediul Eusapia Paladino. A fost foarte interesant şi într-adevăr acele fenomene pe care le-am văzut mi s-au părut că nu sunt trucuri magice - o masă s-a ridicat la 1,30 metri deasupra podelei, obiectele s-au mişcat, am simţit mâini care mă ciupeau sau mă mângâiau, apariţii de lumini.
Toate acestea într-o cameră aranjată de noi, cu un număr redus de spectatori, toţi bine cunoscuţi şi fără prezenţa unui posibil complice. Înşelătoria ar fi fost posibilă doar dacă mediumul avea abilităţi extraordinare de magician. Însă cum să explicăm fenomenele atunci când îi ţineam atât mâinile cât şi picioarele, iar lumina camerei era suficientă pentru a vedea orice se întâmplă?".
Credinţa lui Curie era imensă în aceste fenomene, căci ele au fost incluse în programul său oficial de cercetare. Entuziasmat, el invita prieteni cercetători să participe la aceste şedinte psi, pentru a-i convinge de veridicitatea fenomenelor. Mai târziu, el concluziona: "Există, după mine, un domeniu complet nou de fapte şi de stări fizice ale spaţiului despre care, în prezent, nu ştim nimic".
Descoperitorul radioactivităţii a fost fascinat de fenomenele paranormale până în clipa morţii sale (stupidă, într-un accident rutier pe data de 19 aprilie 1906). Soţia lui, Marie, a continuat ulterior cercetările, incluzând şi interesul pentru fenomenele paranormale.

CERCETĂTORII CEHI ŞI SOVIETICI
După mai bine de o jumătate de secol de la descoperirile legate de radioactivitate ale soţilor Curie, cercetătorii cehi şi sovietici, au încercat să identifice sursele de energie biofizică, dar numai din punct de vedere ştiinţific, fără implicarea directă a persoanelor cu capacităţi paranormale. Ei s-au orientat către fenomenele psihokinezice ulterior, când au fost concepute şi realizate generatoarele psihotronice de Robert Pavlita. Aceste aparate, foarte complexe, sunt uşor de folosit.
Ulterior, ele au fost întrebuinţate pentru amplificarea câmpurilor biofizice, obţinându-se efecte macro-telekinezice, asemenea fenomenelor psihokinezice. Rezultatele obţinute au implicaţii nebănuite. Cercetătorii ruşi au observat că exploziile nucleare au efecte ciudate, dependente de timp. Astfel, forţa nucleară se schimbă în funcţie de momentele zilei, când are loc reacţia nucleară, precum şi în funcţie de luna şi anul în care aceasta se desfăşoară, fapt ce contravine legilor fizicii.
Rezultă că reacţiile nucleare depind de timpul când ele se desfăşoară şi de poziţiile geografice, armele nucleare având astfel efecte şi randamente diferite.
Cercetările făcute de savanţii ruşi, în privinţa războiului psi, au dus la descoperirea posibilităţii de a utiliza puterea psihokineziei la modificarea desfăşurării unei reacţii în lanţ dintr-o armă nucleară. Prin focalizarea psihokinezică, pe un eşantion radioactiv, rata de înjumătăţire detectată de aparate a putut fi schimbată.
Practic, s-a reuşit încetinirea dezintegrării uraniului 235 şi a plutoniului, folosite în armele cu fisiune nucleară şi ca detonatori în bomba cu hidrogen. Cu ajutorul psihokineziei s-a putut încetini reacţia în lanţ până ce arma nu a mai ajuns la masa critică şi nu s-a mai produs explozia nucleară. Astfel, aceste explozii au un randament variabil în funcţie de Pământ, Soare şi corpuri cereşti, care influenţează rata reacţiilor nucleare în lanţ. Influenţa minţii umane prin fenomenele psihokinezice s-a observat a fi cu mult mai puternică decât acţiunea aparatelor de pe Terra.
NOTIŢĂ
Despre o şedinţă de la 6 aprilie 1906, Pierre Curie a notat: "Masa s-a ridicat 1,30 metri în aer - control complet (asupra lui Eusapia Paladino) de către mine... mişcări lente ale mesei fără vreun contact, observaţie excelentă din partea ambelor părţi".

Unde ne duce psihokinezia

07 Iul 2009
Există unii care aleargă toată viaţa ca nu cumva să-i prindă inteligenţa. Aceştia se feresc să se scalde în cunoaştere de frică să nu se umple de înţelepciune. Când venim pe lume ne îmbolnăvim de moarte. Dar cu cât ştim mai bine cu ce pastile de cunoaştere să ne tratăm în viaţă, cu atât zilele noastre petrecute pe Pământ sunt mai numeroase.
Copiii sunt legaţi de părinţi prin fire nevăzute, formând un sistem în interiorul căruia au loc influenţe reciproce. Şi maşinile create de om formează un sistem de genul părinte-copil. Din studierea interacţiunii dintre om şi maşină s-a constatat că, în afara defecţiunilor fizice ale acestora din urmă, o mare influenţă în afectarea performanţelor lor o are psihicul uman. De exemplu, în cazul computerelor, defecţiunile care apar în timpul utilizării, excluzând softurile de slabă calitate sau pregătirea insuficientă a utilizatorilor, o mare importanţă o are starea mentală şi mai ales cea emoţională a acestora. Biocurenţii produşi în timpul furtunilor psihice acţionează asupra sistemului de microcurenţi din subansamblele electronice care compun computerele. Oamenii trebuie să "iubească" aceste creaţii electronice şi, în general, orice maşină cu care lucrează, creând astfel un sistem în care să nu existe

tensiuni, asigurându-se o funcţionare de lungă durată. Atunci se produce o influenţă psihokinezică benefică asupra întregului **ansamblu** de fenomene care se petrec în timpul funcţionării creaţiei respective. Câţi dintre noi nu au stat în faţa unui computer într-o stare de tensiune nervoasă observând că maşinăria dă erori în derularea programelor? În acele momente, ar trebui să se întrerupă folosirea computerului până la eliminarea stării nervoase şi se va observa apoi că, fără vreo intervenţie, ca prin farmec, maşinăria va începe să funcţioneze corect. Încercaţi să notaţi situaţiile în care s-a perturbat funcţionarea computerului la care lucraţi şi s-ar putea, în acele momente, să constataţi că aveaţi o stare emoţională puternică sau eraţi grăbiţi, agitaţi, nervoşi, frustraţi, stresaţi. Dacă în acea stare se continua lucrul, tensiunea psihică se accentua şi nu s-ar fi ajuns la nici un rezultat favorabil.

Cum vă înţelegeţi cu computerele?

Cercetătorul american Loyd Auerbach, directorul Oficiului de Investigaţii Paranormale din California, afirmă că a observat la computere cum acestea tind să facă lucruri ciudate când se manifestă graba de a termina o lucrare. Mai mult, există "refuzuri" neobişnuite ale calculatoarelor privind accesul la baza de date şi chiar disfuncţionalităţi psihosomatice ale personalului care lucrează. La întrebarea pusă de cercetător: "Cum vă înţelegeţi cu computerele?" s-au primit răspunsuri de genul: "Le urăsc", "Calculatoarele nu mă plac", "Calculatoarele îmi fac figuri tot timpul, dar mai ales când sunt nervos".

La polul celălalt se află cei care se împacă foarte bine cu creaţiile tehnice, ajungând să facă artă prin folosirea lor. Ei "simt" echipamentele cu care lucrează, iar în cazul când apar defecţiuni intuiesc locul în care s-au produs.

Cu câţiva ani în urmă, am pornit din Bucureşti spre Târgu Jiu pregătit să încep filmările pentru producţia "Brâncuşi, un ecou din eternitate". În drum m-am abătut pe la Mănăstirea Frăsinei de lângă Râmnicu Vâlcea, la care se ajunge urcând pe un drum lateral din zona de început a defileului Oltului. Este o mănăstire cu regim identic cu cel al mănăstirilor de pe Muntele Athos, unde este interzis să calce picior de femeie. În perioada comunistă, povestesc oamenii locurilor, o angajată a serviciilor de securitate s-a îmbrăcat cu haine bărbăteşti încercând să ajungă la această mănăstire, însă a murit pe drum. Eu, ajungând în incinta mănăstirii, am filmat peisajele superbe din împrejurimi. Aveam două camere video cu mine. În curtea mănăstirii am filmat cu acordul călugărilor. După încheierea vizitei, mi-am reluat drumul către Târgu Jiu. Acolo, câteva cunoştinţe m-au rugat să le prezint imaginile filmate la mănăstire. Am realizat conexiunile necesare vizionării acelor imagini, dar vizionarea nu s-a putut face. Sistemul electronic din camera video nu comanda mecanismul pentru acţionarea benzii. Am încercat tot felul de variante, dar fără succes, interiorul mănăstirii parcă era interzis a fi văzut. Timp de trei zile, ziua filmam cu al doilea aparat imaginile necesare filmului despre Părintele Sculpturii Moderne, iar seara făceam meditaţie pentru deblocarea mecanismului primei camere video, pentru a primi "acordul" vizionării lăcaşului sfânt. După trei seri de meditaţie, când am încercat din nou să vizionez caseta cu locurile sfinte, aceasta funcţiona normal, ca şi când nimic nu s-ar fi întâmplat până atunci cu acea cameră video, iar din acel moment nu s-a mai blocat niciodată vizionarea acelor imagini. Prin fenomenul de psihokinezie, feţele bisericeşti au blocat vizionarea acestor imagini, dar până la urmă mi-a fost permis să îndepărtez această amprentă după cele trei zile de meditaţie.

O altă experienţă prin care am trecut, în care a fost prezent fenomenul de psihokinezie, s-a derulat în Bucureşti în urmă cu cincisprezece ani. Circulam cu autoturismul pe Şoseaua Ştefan cel Mare împreună cu nişte colaboratori. La un moment dat, la bordul autoturismului s-a aprins becul care indica ridicarea temperaturii apei de răcire a motorului până la starea de fierbere. M-am speriat la gândul că s-ar putea gripa motorul din cauza dilatării pieselor în mişcare. Şoseaua era foarte aglomerată şi nu puteam opri imediat. Atunci m-am concentrat să influenţez funcţionarea motorului, în aşa fel încât becul de avarie să se stingă măcar până voi putea opri. Am comunicat acest lucru celor de lângă mine, care au început să privească atent becul de la bord. Acesta s-a stins, iar noi ne-am putut continua drumul încă o distanţă de câţiva kilometri fără probleme, până am putut opri.

Tot în acea perioadă, colaboram cu un investitor străin care locuia în Piaţa Amzei din Bucureşti. De câte ori îl vizitam acasă, acesta umplea câteva sticle cu apă de la chiuvetă şi mă ruga să-i schimb gustul apei energizând-o prin psihokinezie. I-am demonstrat acest lucru, explicându-i efectele minţii asupra materiei. De fapt, se poate schimba gustul oricărui tip de băutură. Prin psihokinezie, am reactivat reacţiile chimice din baterii uzate pentru a produce curent electric, atunci când nu aveam în apropiere altele de rezervă.

În urma cercetărilor efectuate pe cei la care se manifestă existenţa calităţilor paranormale, s-a constatat că factorii psihici influenţează rezultatele testelor psihokinezice. Concentrarea mentală, motivaţia şi încrederea în propriile forţe psi sau sugestia hipnotică favorizează reuşita în acest domeniu. Experimentele de acest gen, observate la microscop, au adus dovezi ale acţiunilor psihokinezice. W.E. Cox, un inginer mecanic din Carolina de Sud, în anul 1965 a folosit un montaj experimental prin care era pus în funcţiune un ceas cu ajutorul curentului electric ce trecea printr-o baie cu clorură de sodiu. Sub acţiunea energiei electrice clorura de sodiu se descompune în ioni de sodiu (pozitivi) şi ioni de clor (negativi), care migrează spre electrozii opuşi. Viteza cu care se deplasează ionii determină nivelul intensităţii curentului electric, influenţând astfel funcţionarea ceasului. Cox presupunea că, prin psihokinezie, s-ar putea acţiona asupra ionilor şi astfel s-ar acelera sau s-ar încetini mişcarea acelor ceasornicului, presupunere confirmată de rezultatele experimentelor.

Studii recente făcute asupra câmpului magnetic existent în jurul creierului scot la iveală faptul că gândurile şi stările emoţionale influenţează mediul înconjurător, fiinţele din jur, precum şi procesarea informaţiilor în conştiinţă. Ştiinţa afirmă că în organismele vii, de la bacterii la oameni, există particule submicroscopice din material magnetic, care par a fi asociate creierului, acesta fiind considerat un "organ magnetic", cu o structură evolutivă străveche. Între entităţi există, conform acestei teorii, o conexiune de ordin magnetic.

Serena Roney-Dougal

În mai 1992, Institutul de Tehnologie din California a dat publicităţii ştirea că, în creierul uman, s-au descoperit cristale de magnetit - minereu de fier cu proprietăţi magnetice. Kirschvink notează că porumbeii călători, balenele, somonii, albinele etc. folosesc asemenea magneţi pentru a se deplasa, orientându-se cu ajutorul polului magnetic al Pământului.

Un creier uman cu o greutate medie conţine şapte miliarde de asemenea micromagneţi. Cercetătorii merg mai departe şi susţin că, în afară de reţeaua noastră de procesare a informaţiei, mai există şi o reţea a câmpului magnetic. Natura dublă a minţii şi a conştienţei o explică analizându-se cu atenţie această pereche de reţele. Psihologul britanic Serena Roney-Dougal a studiat activitatea creierului, legăturile sale cu geomagnetismul şi cu alte variabile care aparţin mediului înconjurător. A fost evidenţiată importanţa glandei pineale, care corespunde centrului energetic Ajna Ckakra, denumit şi "al treilea ochi", glanda care poate dirija ceasul nostru biologic. Pineala este capabilă să detecteze variaţiile intensităţii câmpului geomagnetic, care la rândul lor reglează producerea unor substanţe neuroactive ca melatonina. Scăderea cantitativă a acestei substanţe poate determina comportări de tip schizofrenic ale creierului şi poate afecta imaginile vizuale. Fluctuaţiile câmpului geomagnetic ajută la accesarea experimentelor parapsihologice.

Fenomenele psihokinezice, conform cercetătorilor, sunt legate de creşterea intensităţii acestui câmp care furnizează sursa de energie pentru declanşarea evenimentului psihokinezic. Fenomenele bioenergetice, de biocontrol sau cele de condensare pot fi grupate după mai multe criterii.

Psihokinezia, în funcţie de rezultatul acţiunii, deci al efectului, poate fi de poziţie, de traiectorie, de coeziune. Cele de poziţie au loc atunci când se modifică poziţia unui sistem fizic, prin deplasare pe orizontală (telekinezie) sau prin ridicare (levitaţie). Prin cele de traiectorie sunt afectate traiectoriile unui sistem fizic aflat în mişcare. Psihokinezia de coeziune se petrece atunci când se modifică legăturile structurale ale materiei (îndoiri, fisurări, ruperi sau distrugeri ale corpurilor). Prin psihokinezia de stare se modifică starea unui sistem mecanic, electromecanic, electric, magnetic, electromagnetic, chimic, cuantic etc.

Primele trei tipuri de fenomene psihokinezice se petrec la nivelul macrofizic al întregului corp sau al părţilor lui componente, iar cel

de-al patrulea tip are loc la nivel microfizic, al structurilor.
Factori ereditari
După controlul asupra acţiunii, aceste fenomene se declanşează spontan sau pot fi provocate. Modificarea mişcării sau stării de repaus a unui sistem fizic sau ale unor componente din sistemul fizic, prin psihokinezie, se poate face pe verticală sau pe orizontală. La deplasarea pe orizontală trebuie să fie învinse prin puterea minţii forţele de frecare, iar la deplasarea pe verticală se învinge forţa gravitaţională.
Există şi combinaţii de mişcare psihokinezică atât pe orizontală, cât şi pe verticală.
Capacităţile psihokinezice se datorează factorilor ereditari (genetici), accidentali (traumatici), interni (confliuctuali) sau psihopatologici. Cercetătorul J. Miklos a afirmat că există gene psi susţinând factorii ereditari. Activarea capacităţii latente psi se poate face prin traume fizice la nivel cranian sau psihice, în urma unor şocuri emoţionale.
Factorii conflictuali se referă mai ales la crizele conflictuale, declanşate la tineri în perioada pubertăţii. În aceste perioade se pot declanşa fenomene psi adesea spontane.
În cazul factorilor psihopatologici, fenomenele psi se declanşează la subiecţi care prezintă simptome clinice psihiatrice evidente (somnambulism, isterie, epilepsie etc). Unele persoane extrasenzoriale sunt tratate medical, fiind considerate în mod eronat ca având tulburări psihice, însă aceste manifestări sunt dovada unor calităţi paranormale.
În afara celor care manifestă calităţi psihokinezice din cauza factorilor interni conflictuali, la ceilalţi apar influenţe asupra intelectului lor.
De obicei, capacităţile psi se manifestă la multe persoane brusc şi intens timp de câţiva ani, după care se diminuează până se sting complet.
Cei la care calităţile paranormale se manifestă complet sunt puţini şi despre unii dintre aceştia am scris pe larg în articolole anterioare. Credibilitatea în veridicitatea calităţilor acestora a fost deseori umbrită de manifestările unor escroci, care vor să pară, prin fraudă, persoane cu capacităţi paranormale.
LEGĂTURI PARANORMALE. Cu ceva timp în urmă, am cunoscut o persoană care îndeplinea funcţia de operator de trafic pe calea ferată pe o anumită zonă. Acesta crease o asemenea legătură cu întreg ansamblul ce urmărea desfăşurarea programului proiectat pentru mersul trenurilor, încât, atunci când se anunţa vreo avarie pe vreun traseu, el descoperea de la pupitru locul acelei avarii. Cei care aveau misiunea să remedieze defecţiunea se deplasau către acel loc fără să mai piardă timp pe **teren** cu diagnosticările, fapt care ar fi produs întârzieri importante în traficul trenurilor.

Să descoperim secretele Umbrei!

12 Iul 2009
La naştere, fiecare primeşte un nume şi un domeniu. Însă nimeni nu ştie ce nume poartă şi pe cât i se întinde domeniul. Totul - trebuie să fie strict secret, închis într-o carte. Apoi ni se pun în braţe tot felul de cărţi. Noi trebuie să le citim şi să descoperim care-i cartea cu numele cel adevărat.
În timpul acesta, alături de noi, o pendulă uriaşă bate anul, însemnându-ne pe chip cât a trecut. Dar totul depinde de cât a fost de întors arcul pendulei fiecăruia. Dacă descoperim care ne este numele, pe când ni se întinde domeniul se află de la sine. Dar, încă o dată, să fim atenţi, proba asta este contra cronometru!
Omenirea nu a primit în dar Secretele Universului. Porţile cunoaşterii s-au deschis puţin câte puţin de-a lungul generaţiilor. Cheia Adevărului se află în taina omului, în misterul primordial al vieţii. Cercetând Omul, înţelegem Pământul şi apoi Universul. Microcosmosul uman se regăseşte multiplicat în macrocosmosul universal. Suntem o fărâmă de materie animată de scânteia spiritului.
Ceea ce se vede reprezintă numai 5% din tot ce există. Restul se află Dincolo de Vizibil. Ceea ce nu se vede coordonează ceea ce se vede prin pârghii nevăzute.
CURIOZITATEA
Universul parapsihologic se ocupă cu ceea ce se află dincolo de existenţa materială, pe care o dirijează. Fenomenele inexplicabile în parapsihologie sunt denumite paranormale, aceleaşi fenomene în religie fiind cunoscute ca minuni. Aici se ascund, de fapt, Adevărurile Supreme. Aceste fenomene sunt notate cu litera grecească psi, definind necunoscutul. Universul Psi este un domeniu controversat, aflat în conflict cu legile existenţei materiale, fiind privit de unii oameni cu scepticism, dar stârnind permanent curiozitatea chiar şi acestora.
Cunoaşterea Universului Psi de fiecare dintre noi ar putea duce la salvarea planetei de la distrugere, căci aici se află secretul continuării sau sfârşitului vieţii noastre.
De când se naşte, omul intră în lumea materială din jurul său şi încearcă să o desluşească. Foloseşte cele cinci simţuri ca punţi de legătură între universul său interior şi cel exterior. Cu ajutorul văzului, auzului, mirosului, gustului şi pipăitului, el percepe în spaţiu şi timp materia înconjurătoare pe care şi-o reprezintă în planul psihic conştient.
Dar viaţa materială este oare singura şi cea mai importantă? Iniţiaţii cunosc existenţa părţii invizibile a Universului, posibilitatea comunicării cu entităţile trecute din existenţa materială în lumea spirituală, precum şi posibilitatea folosirii adevăratelor forţe din natură.
INIŢIEREA
Acum, la început de mileniu, asistăm la o explozie informaţională legată de paranormal şi de un cât mai mare număr de persoane care îl practică. Aceste pagini scrise sub pecetea paranormalului reprezintă o uşă deschisă către universul parapsihologiei, al fenomenelor ciudate, pentru a face celor care doresc iniţierea într-un domeniu mai puţin cunoscut cu adevărat.
Dacă nu cunoaştem ceva nu înseamnă că nu există. Să ne acordăm această şansă a cunoaşterii, să descoperim secretele Umbrei, căci vom înţelege mai bine Lumina care o creează.
Oamenii au avut în ei calităţile care astăzi se numesc paranormale, dar le-au pierdut o dată cu depărtarea de natură, din cauza supercivilizaţiei. Aşadar, cei care astăzi sunt numiţi paranormali sunt de fapt oameni normali, iar paranormali sunt cei care au pierdut aceste puteri. Deci, se poate spune că normalul este paranormal.
Aşadar, închideţi ochii şi priviţi!

Decorporalizarea

14 Iul 2009
O entitate spirituală coboară din neant pe Pământ şi însufleţeşte un corp, care prin naştere ia numele de om. Văzutul şi nevăzutul se întâlnesc, pornind astfel împreună în viaţa pământeană. Dar, din când în când, se întâmplă ca nevăzutul să părăsească văzutul, plecând la plimbare prin locurile de unde a venit. Noi numim aceste escapade ale spiritului decorporalizare sau moarte clinică. Însă, nu ştiu cum se face că, la fiecare om, până la urmă, suma revenirilor iese întotdeauna cu o cifră mai puţin faţă de cea a plecărilor.
EXPERIENŢA LUI JUNG
Celebrul elev al lui Freud, Carl Gustav Jung, şi-a îndreptat cercetările către fenomenele paranormale după ce a trecut prin preajma morţii. La începutul anului 1944 el a suferit un infarct. Pierzându-şi cunoştinţa, i s-a făcut respiraţie forţată şi i s-a administrat camfor. Infirmiera l-a găsit înconjurat de un halo luminos pe care îl mai remarcase şi la alţi muribunzi. În această perioadă, avea să

declare mai târziu Jung, a trecut prin evenimente uluitoare.
Se afla în spaţiul extraterestru de unde zărea globul terestru învăluit într-o lumină blândă, albăstruie, cu mările, oceanele şi continentele sale. "Jos de tot, sub picioarele mele, era Ceylon-ul, iar înaintea mea se întindea subcontinentul indian. Câmpul meu vizual nu cuprindea întreg Pământul, dar forma lui sferică era net perceptibilă, iar contururile sale străluceau ca argintul prin acea minunată lumină albastră.
În anumite locuri, globul terestru părea colorat sau pătat de verde închis ca argintul oxidat. La stânga, în depărtare, se vedea o întindere mare - deşertul roşu/galben al Arabiei. Apoi urma Marea Roşie şi, mult mai în spate, am putut să zăresc un colţ din Mediterana. Privirea mea era întoarsă în acea direcţie, restul părea neclar. Evident, vedeam şi vârfurile acoperite de zăpadă ale Munţilor Himalaya, dar totul era ceţos şi noros. Ştiam că eram pe cale să părăsesc Pământul."
În acea stare, Jung a zărit o piatră întunecată de mărimea unei **case**, care plutea. Era asemănătoare cu un templu săpat într-un bloc de granit. La intrare, un indian îmbrăcat în alb îl aştepta. În nişte nişe ardeau lămpi cu ulei, în acea atmosferă liniştită. Simţea, cu părere de rău, că viaţa pământeană se depărtează de el puţin câte puţin.
"Totuşi, ceva mai stăruia, căci mi se părea că am lângă mine tot ceea ce trăisem sau făcusem, tot ce se derulase în jurul meu. Aş putea să spun că toate acestea erau lângă mine şi, într-un fel, eram format din ele. Eram făcut din istoria mea şi aveam certitudinea că eram într-adevăr eu." Atunci, un amalgam de sentimente contradictorii l-au inundat. Apoi, regretele l-au părăsit şi s-a instalat liniştea. A ajuns să trăiască momentul prezentului.
Fiind lângă templu, se gândea că acolo, întâlnind oameni de-ai săi, va avea o existenţă desfăşurată într-un spaţiu atemporal, fără început şi sfârşit. În acea stare, în câteva clipe, s-au derulat în minte atâtea evenimente şi stări încât, în viaţa de pe Pământ, acestea s-ar fi petrecut în câteva zile. Şi, dintr-o dată, în faţa lui a apărut imaginea medicului său care purta pe cap o coroană de lauri aurită. " Ia te uită!
E medicul care m-a tratat! Dar acum apărea în prima lui formă ca rege al Insulei Kos. În timpul vieţii dinainte, era acel rege şi acum apărea aici în forma lui originală. Probabil că şi eu eram în prima mea formă. Nu-mi dădusem seama de asta. Când a ajuns în faţa mea, plutind ca o imagine născută din adâncuri, între noi s-a petrecut o transmisie tăcută de gânduri. Medicul meu fusese trimis pe Pământ să-mi aducă un mesaj; acolo se protesta împotriva plecării mele. Nu aveam dreptul să părăsesc Pământul şi trebuia să mă întorc. În momentul când am perceput acest mesaj, viziunea a dispărut."
Foarte dezamăgit că nu a putut pătrunde în acel templu, dar şi extrem de tulburat, Jung a revenit printre cei vii. Ulterior, interesându-se de la ce altitudine se poate vedea peisajul de pe Pământ, pe care l-a vizualizat în stare de conştienţă de acolo, de sus, a primit următorul răspuns: "De la 1.500 de kilometri!". În ziua când Jung s-a ridicat din pat, după convalescenţă, medicul său a plecat dintre cei vii. Acesta îşi făcuse parcă datoria şi se retrăsese.
Regele din călătoria sa astrală, care avea chipul doctorului, trăise cu cinci secole înainte de Hristos, în Insula Kos, totodată, locul natal a lui Hipocrate, precum şi locul pe care s-a construit templul dedicat lui Esculap, zeul medicinii. Tulburat de trăirile pe care le-a avut, Jung a declarat: " Nu mi-aş fi închipuit niciodată că este posibilă o asemenea experienţă. Nu era produsul imaginaţiei mele. Viziunile şi experienţele erau reale; nu aveau nimic subiectiv. Toate aveau o calitate de o obiectivitate absolută".
O asemenea experienţă l-a schimbat radical pe Jung, dar nu a putut face publică oricui o asemenea trăire, căci s-a temut de ironia oamenilor. Însă decorporalizarea prin care a trecut practic, i-a dat certitudinea că cele relatate în cărţi, legate de acest lucru, sunt adevăruri.
Conştiinţa nu este închisă în spaţiu şi timp, însă nu percepe diferenţa dintre momentul când se află în corpul fizic sau când se află în afara lui. Doar prin cele cinci simţuri se conştientizează că spiritul este încarnat. În călătoriile astrale, reperele sale sunt senzaţiile psihologice. Cercetarea existenţei nu trebuie făcută numai pentru viaţa materială, ca aceasta să fie într-adevăr înţeleasă, ci adevărata ei dimensiune se găseşte în interiorul nostru.
LA ÎNCEPUT
Primii oameni au trăit într-o lume naturală, pe care aşa au găsit-o până să intervină asupra ei. Aceştia făceau parte din ea, iar comunicarea cu tot ce-i înconjura se făcea şi cu cel de-al şaselea simţ. Prin civilizaţie ei au construit o altă lume exterioară, integrată în cea existentă, dezvoltându-şi excesiv simţurile materiale şi diminuându-le din ce în ce mai mult pe cele care astăzi le numim extrasenzoriale.
În comunităţile primitive pe cei care auzeau voci, vedeau invizibilul, vorbeau singuri, erau iniţiaţi, comunitatea îi respecta considerându-i prezicători, mediunuri, shamani, vindecători şi le urmau sfaturile. Structurile sociale următoare au ars pe rug astfel de oameni, considerându-i eretici. Este suficient să amintesc numai de N. Copernic, pentru a demonstra acestea. El a fost ars pe rug pentru faptul că a fost descoperit în călătoriile sale astrale, prin decorporalizare, că Pământul este rotund. Astăzi, calităţile paranormale existente latent în noi "explodează" ici-colo la câte cineva, atrăgând aprecierea unora şi dispreţul altora. Omul, în general, a devenit modelul lui Toma Necredinciosul, care nu a crezut în Învierea lui Hristos decât atunci când I-a atins trupul.
Accesarea posibilităţilor de a declanşa fenomene paranormale se face printr-o sincronizare mai bună a comunicărilor dintre cele două emisfere ale creierului, stânga legată de viaţa materială şi dreapta, ce corespunde legăturii cu existenţa nevăzută.
Principiul deplasării conştiinţei în afara corpului material era folosit în Egiptul şi Grecia Antice, în Galia, Siberia, Palestina, Anzi, în scop terapeutic sau spiritual. Atunci, preotul şi medicul erau unul şi acelaşi, tratând fizicul şi spiritul deopotrivă. Astăzi, medicul tratează numai corpul fizic, iar preotul corpul spiritual. Grecii antici numeau corpul astral eidolon, de la eidos care înseamnă formă, esenţă. Vechii egipteni numeau ka un corp de lumină reprezentat printr-o pasăre cu faţă umană. Când cineva îşi dădea duhul, ka pleca în Ţara Morţilor.
În tradiţia populară românească se vorbeşte despre Stâlpul Morţii, care este o coloană ce are în vârf o pasăre reprezentând spiritul care se desprinde de materie, zburând în văzduh. Acelaşi lucru îl reprezintă şi "Păsările în Văzduh" ale lui Brâncuşi.
CINCI PAŞI
Pregătirea unei persoane pentru a ajunge să se poată decorporaliza, în mod frecvent, voit, se face parcurgând mai multe etape de iniţiere.
În primul rând, trebuie făcută o pregătire spirituală, psihologică şi tehnică. Persoana respectivă va învăţa să fie răbdătoare, să nu urască, să nu fie răzbunătoare, în general, să respecte principiile religioase. Înţelegerea adevăratei existenţe trebuie făcută treptat pentru ca şocul aflării adevăratei cunoaşteri, dezvăluite fără a avea o bază solidă de cunoştinţe, poate duce la afecţiuni psihice. Iniţierea face familiarizarea cu entităţile invizibile, producându-se întâmplări neplăcute sau minunate. Se vor accentua calităţi ca voinţa, curajul, abnegaţia, renunţarea. Se vor face apoi tehnici de respiraţie, meditaţie, autocontrol.
În al doilea rând, se va eficientiza puterea de orientare a gândurilor către obiectivul urmărit. Lupta se va duce mai întâi pentru a se reuşi să se reţină viu în minte, cât mai mult timp un singur gând, pentru că în mod normal, prin minte, ne trec peste o sută de gânduri pe minut. Atunci se ajunge la calmitate, iniţiere, percepere, detaşare, posesie şi stăpânire a forţei interioare. Astfel, treptat, creierul îşi alcătuieşte un program şi o reprezentare a ceea ce vrea să obţină. În acel moment se adună toate elementele existente în interior şi se orientează în direcţia programată, conturându-se obiectivul propus.
În al treilea rând, se va amplifica starea emoţională până în momentul când blocajele se vor anula prin catharsis, o descărcare emoţională care are loc chiar prin lacrimi. Pentru pregătirea experienţei de decorporalizare trebuie indusă senzaţia avută în momentul desfăşurării acestui fenomen, prin senzaţii similare ca intensitate emoţională pentru ca "momentul adevărului" să nu fie atât de şocant încât să se instaleze panica. Căci cunoaşterea reduce teama.
În al patrulea rând, trebuie cultivată izolarea care este indispensabilă. Pregătirea făcută pentru realizarea decorporalizării se face

în colectivitate după cum am arătat mai sus prin respiraţie, rugăciune, meditaţie etc., dar fenomenul se obţine întotdeauna în singurătate.
În al cincilea rând, dar nu mai puţin important, este calmul şi stăpânirea de sine. Se lasă de o parte activitatea creierului din emisfera stângă, în care frecvenţele undelor corespund vieţii materiale, văzute şi se activează cât mai mult emisfera dreaptă care corespunde intuiţiei, legăturii cu lumea nevăzută. Deci, se va goli corpul şi mintea de stereotipurile gândirii şi comportamentului, legate de viaţa materială şi se va îndrepta atenţia către senzaţii şi viziuni noi accesate din emisfera dreaptă.
În acele momente persoana se va găsi ruptă de lumea exterioară, faţă în faţă cu ea însăşi, accesând doar resursele sale interioare, profunde. Atunci îşi va descoperi temerile, laşitatea, lipsurile pe care apoi va reuşi să le învingă. Este o situaţie asemănătoare cu cea în care se afla un copil singur, în noapte, în locuri necunoscute. La început îl cuprinde frica de necunoscut, de posibilele primejdii, după care, depăşind această fază, cu timpul îşi va găsi locul în lumea celor adulţi. Societatea modernă este lipsită de structuri de iniţiere, ceea ce are ca efect neînţelegerea vieţii, ducând la delicvenţă şi sinucidere.
Religia şi psihologia prin psihoterapie ajută să se elibereze psihicul de blocaje, spaime, impulsuri morbide sau distrugătoare dar aceasta se întâmplă când omul ajunge la maturitate. Pentru umanitate, eficacitatea acestei eliberări este maximă dacă este făcută la vârsta de aproximativ doisprezece ani, când germenii impulsurilor negative ar putea fi eliminaţi.

<u>O formă de energie</u>

19 Iul 2009
Numai după ce vedem lumina putem să definim întunericul. Să o căutăm deci cu lumânarea aprinsă, aşa cum o făcea Diogene în plină zi căutând un om. Cunoaşterea existenţei a produs credinţă în cel care a creat-o. Credinţa a dat naştere religiilor care au interpretat-o, fiecare în felul ei, dar toate raportate la aceeaşi divinitate, purtând doar nume diferite.
Acest lucru seamănă cu un popor în sânul căruia s-au creat mai multe partide, cu platforme program diferite, fiecare încercând să convingă că a găsit calea cea mai bună pentru bunăstare şi merită să fie ales pentru a conduce. Dacă n-ar exista credinţa sau poporul, n-ar exista nici religiile sau partidele. Aşadar, să căutăm credinţa adevărată, şi nu interpretarea ei!
Nu există materie în Univers, totul este energie, un câmp de energie universală purtătoare de informaţii. Această energie însă este de două feluri, una produsă de vibraţii joase şi alta produsă de vibraţii înalte.
Energia aşa-zisă joasă este foarte densă, fiind vizibilă. Astfel, aceasta este percepută ca materie.
Energia înaltă, invizibilă este cea care alimentează sistemele de energie joasă, ajutându-le să-şi menţină legăturile structurale.
TEORIE
Pentru a înţelege mai uşor se poate face o paralelă cu apa, care are trei stări de agregare. Aceeaşi moleculă H2O se regăseşte în stare gazoasă, în stare lichidă şi în stare solidă, dar cu densităţi diferite. Ştiinţa ne-a ajutat să aflăm că respirăm aceeaşi substanţă care ne potoleşte setea sau ne face să alunecăm iarna pe stradă.
Afirmaţia că nu există materie în Univers este şocantă pentru membrii unei societăţi bazate pe o existenţă materială, însă descoperirile oamenilor de ştiinţă, de-a lungul timpului, au demonstrat această teorie, însă nu a fost suficient mediatizată la nivelul întregii societăţi.
Dacă existenţa noastră, practic, s-ar baza pe acest lucru, multe dintre legile existente n-ar mai fi valabile, ele fiind concepute pentru viaţa materială. Atunci, lumea ar arăta cu totul altfel.
Iată pe scurt elementele care demonstrează că materia este, de fapt, o formă de energie. Se ştie că structurile materiale sunt formate din atomi, atomii din electroni şi nucleu, iar nucleul este format din protoni şi neutroni. Teoria quarcilor afirmă că un proton sau un neutron are câte trei quarci. Din 1984, doi fizicieni americani au mers mai departe prin lansarea teoriei superstringurilor. Stringurile sunt ca nişte corzi de chitară care vibrează transportând energie. Ele constituie elementele de bază ale câmpului de Energie Universală. Protonul şi neutronul sunt formaţi din câte trei stringuri, vibrând câte unul pentru fiecare quarc.
UNDA
Superstringurile vibrează asemenea unor valuri aflate într-o continuă mişcare în spaţiu. Acestea nu pot fi puse în evidenţă cu ajutorul aparaturii actuale, căci electronii şi quarcii sunt situaţi, ca ordin de mărime, la jumătatea unei scale care are la un capăt un string, iar la celălalt capăt o galaxie. Astfel, unda energetică invizibilă a stringului, din aproape în aproape, formează atomul şi apoi moleculele, care devin vizibile fiind denumite materie.
Einstein, prin Teoria Relativităţii, arăta, de asemenea, că masa este tot o formă de energie. Celebra lui ecuaţie E=mc2 stabileşte egalitatea între E (energie) şi m (masă) care este tot energie, căci c2 (viteza luminii la pătrat) este o constantă. O creştere a masei duce, din cauza înmulţirii cu această constantă, la o creştere enormă a energiei.
Cu această teorie, Einstein a evidenţiat că existenţa sub viteza luminii are o formă materială supusă legilor ştiinţifice cunoscute, iar peste viteza luminii se află într-o altă stare, invizibilă, în care sunt valabile cu totul alte legi. Universul parapsihologiei se ocupă cu ceea ce este dincolo de existenţa materială, influenţând-o însă pe aceasta. Conştientizând acestea, Albert Einstein ar fi afirmat: „Eu ştiu că Dumnezeu există, restul sunt amănunte!".

<u>Părăsirea conştientă a corpului fizic</u>

21 Iul 2009
La şcoala Jurnalului Naţional, clasa Jurnalul de Sănătate, convocăm spiritul uman la o a doua lecţie legată de decorporalizare, din cadrul cursului de parapsihologie. Caut să vă prezint, de fiecare dată, elementele esenţiale care conturează fenomenele ce compun universul parapsihologic şi sunt sigur că printre dumneavoastră există un număr considerabil de persoane care au tangenţă cu acesta.
EXPANSIUNEA CONŞTIINŢEI
Marele filosof Lao Tse spunea: "De aceea înţeleptul cunoaşte fără să călătorească, înţelege lucrurile fără să le privească, realizează fără să acţioneze". El se referea la faptul că expansiunea conştiinţei are ca prim pas extracorporalitatea sau părăsirea conştientă a corpului fizic de către cel astral.
CORPUL ASTRAL
În cartea "Pratique du voyage astral", Jeanine Mora scria în 1993 despre corpul astral că este alcătuit din energie pură; el penetrează total orice particulă a materiei fizice, culoarea şi mărimea acestuia indicând starea de sănătate şi gradul de evoluţie spirituală ale individului. Corpul astral este vehiculul conştiinţei după moarte, iar el nu simte senzaţiile de durere şi nu prezintă stigmatele corpului fizic.
În dicţionarul Universităţii Oxford, "The Mind" (1987), fenomenele numite OBE (Out of Body Experiences - Experienţe în Afara Corpului) sunt definite ca fiind experienţe prin care o persoană pare să perceapă lumea din afara corpului fizic. OBE au fost menţionate în diverse perioade istorice, precum şi în nenumărate culturi, de persoane tinere sau vârstnice, educate sau nu, atât de persoane care credeau în existenţa acestor fenomene, cât şi de cele care nu ştiau nimic despre acestea.
Conform concluziilor la care au ajuns cercetătorii Muldoon şi Carrington în 1929, precum şi Rogo, în 1983, experienţele din preajma morţii, moartea clinică, resuscitatea cardiacă sau supravieţuirea după accidente grave sunt situaţii în care se produc experienţe în afara corpului. Fenomenul decorporalizării poate apărea şi în timpul stărilor obişnuite de odihnă, de meditaţie, în urma consumului de droguri sau chiar în timpul activităţilor zilnice, acestea putând fi declanşate cu voie sau fără voie.

SENZAŢIA DE PLUTIRE
Din declaraţiile celor care au trecut prin asemenea experienţe reiese că aceştia au senzaţia că plutesc în acele momente şi fiind în afara corpului ei îşi pot vedea corpul fizic, în poziţia în care l-au lăsat, inert. Uneori li se pare că iau alte forme sau că au devenit doar un punct în spaţiu, putându-se mişca şi observa ceea ce pare a fi lumea fizică normală, însă cu mici diferenţe.
Obiectele pot fi luminate sau întunecate, părând stranii. Există posibilitatea de a trece prin ziduri sau prin alte obiecte. Alteori sunt vizitate lumi complet diferite, unele bizare, altele având aspecte profund spirituale. Cei iniţiaţi, care se decorporalizează în mod obişnuit, vorbesc adesea despre "lumile astrale" în care, spun ei, călătoresc.
Creştinismul, teosofia, concepţiile ezoterice ale lumii antice recunosc existenţa unor lumi astrale (paradisiace sau ale infernului), în care spiritul uman poate pătrunde fie prin rezonanţă, fie prin dedublare.
Experimentele consemnate ştiinţific dovedesc faptul că fizicul este numai un vehicul al Sinelui şi astfel ideea supravieţuirii, într-o formă subtilă, în altă dimensiune, după încetarea funcţiilor corpului fizic, nu mai constituie ceva incredibil.
LA ÎNTOARCERE
În urma unei dedublări sau extracorporalizări conştiente, se pot trage mai multe concluzii. Astfel, la încheierea experienţei, la întoarcerea în corpul fizic, persoana respectivă memorează şirul evenimentelor la care a luat parte, percepţiile şi acţiunile realizate fiind chiar mai clare decât cele din viaţa curentă. Pe durata decorporalizării, se păstrează toate amintirile stării de veghe.
Dedublarea se poate obţine voluntar, în urma practicării unor exerciţii speciale o perioadă destul de lungă.
Această pregătire realizează o eliminare a tuturor vibraţiilor negative legate de corpul fizic, precum şi o eliberare a conştiinţei de tot ce o poate agresa. Astfel, se creează imunitate la vibraţiile inferioare, iar persoana respectivă devine un generator de energie prin cuplarea, fără restricţii, la Energia Universului.
VOINŢA
Bagheta magică, cu ajutorul căreia se poate realiza pregătirea pentru accesul la decorporalizare, este voinţa. Ea ne ajută la îndepărtarea tuturor tendinţelor instinctive care impiedică evoluţia spirituală. Omul poate avea o viaţă completă în astral, dar trebuie să o simtă pentru a crede în aceasta. Ca să o simtă însă, trebuie să se pregătească, să îndeplinească acele condiţii necesare pentru a ajunge acolo. Până atunci credinţa este minoră. Astfel, se creează un cerc vicios din care se poate ieşi numai prin voinţă.

Bolnavi de viaţă

26 Iul 2009
Am fost bolnavi! Bolnavi de viaţa, din care cauză am dat în naştere cu toţii. Dar boala asta zace încă în noi. Şi e molipsitoare. Însă, să stiţi că-i trecătoare. Noi o tratăm cu timp. Luăm câte-o zi pe fiecare zi. Cine ia mai multe zile pe zi riscă să nu se mai facă bine în veci şi poate deveni nemuritor.
Dacă se ia mai puţin de-o zi pe zi, s-ar putea ca tratamentul să nu-şi facă deloc efectul şi moartea să vină mai curând, înainte de-a muri. Dragii mei, să oferim mai departe această boală, cu dedicaţie. Ce este omul? Care este modul lui de întrebuinţare? Ce se află în această "cutie neagră" care respiră alături de alte vietăţi pe globul numit Terra?
Material, structura vie şi moartă sunt identice, compuse din atomi reuniţi în molecule. Cu toate acestea, materia nevie nu are însuşirile biologice ale celei vii. Şi asta pentru că viului îi este specific metabolismul, care este un proces chimic coordonat, specific lui şi care guvernează biologicul. Acesta este opus reacţiilor chimice dezordonate ce guvernează materia anorganică. Din punctul de vedere al chimiei, în cele două tipuri de materie, vie şi moartă, compuse structural din aceleaşi elemente, ar trebui să se petreacă aceleaşi reacţii chimice, fapt care nu se întamplă.
Savantul român Eugen Macovschi, prin "Teoria pluralităţii nivelurilor de structurare ale materiei în Univers", a încercat să facă lumină într-un limbaj ştiinţific. Astfel, materiei vii îi este specifică biostructura, pe lângă materia moleculară ce defineşte materia nevie. În acest fel se crează în loc de o structură chimică, una biologică, într-o continuă dezvoltare. Această biostrucutră se destramă o dată ce se instalează moartea, atunci eliberându-se componentele sub formă de molecule şi transformându-se în materie nevie.
Biochimismul din molecule coexistă cu biostructura furnizând substratul energetic de transformare a moleculelor din combinaţiile chimice în materie biostructurată. Bioplasma generează emisii care în **ansamblu** formează structura materială a campului biologic, cu ajutorul căreia organismul viu poate acţiona de la distanţă asupra altor organisme vii, influenţându-le comportamentul.
Evoluţia componentei bioenergetice a materiei crează o formă superioară de organizare a materiei biologice vii ce poartă numele de noesic. Aici se regăsesc procesele superioare ale gândirii abstracte. Noesicul generează o altă formă superioară de organizare a materiei vii şi anume cea structurată enisic, ajungându-se pe alte trepte de dezvoltare până la nivelul supraenisic. Enisicul şi supraenisicul există în alte condiţii ale Universului, diferite de cele pământene. Acţiunea câmpului noesic al unei persoane poate influenţa de la distanţă altă persoană, vietate sau chiar obiect.
Am căutat să expun aici această teorie, pe scurt, pentru că ea ajută la întelegerea mai cu uşurinţa a fenomenelor paranormale, a proceselor care stau la baza desfăşurării lor. Deci, cu alte cuvinte, se poate spune că omul este conceput din trei corpuri şi anume unul fizic (molecular), altul bioenergetic care-l îmbracă pe cel fizic şi poartă numele de biosic şi un al treilea care se numeşte noesic, considerat a fi corpul spiritual.
Toate acestea produc câmpuri specifice la nivelul treptei respective de organizare. Asupra corpului fizic acţionează câmpurile gravitaţional, electromagnetic şi nuclear. Biosicul produce câmpurile fizice precum şi pe cel biosic, responsabil cu interacţiunea la distanţă dintre organismele biotice. Noesicul crează câmpul de interacţiune legat de transmiterea bioinformaţiilor.
Când apare fenomenul morţii, corpul noesic rămâne ca o entitate care continuă să existe, având puterea de a acţiona în anumite condiţii asupra altor oameni. Puterea acestui câmp este dată de valoarea spirituală, de nivelul spiritului la care s-a ajuns în timpul vieţii materiale. Iată că ştiinţa se pune de acord cu religia, regăsind în existenţa umană acea Sfântă Treime.

Atingerea stării de decorporalizare

28 Iul 2009
Unul dintre modelele de urmat pentru îndeplinirea condiţiilor necesare atingerii stării de decorporalizare este propus de Gavin şi Yvonne Frost. Cei cinci paşi propuşi de ei sunt:
1) Necesitatea urgentă - reprezintă scopul ales pentru conştientizarea astrală;
2) Emoţia - este unul dintre elementele de bază. Pentru călătoria astrală, cea mai dăunătoare emoţie este frica. Dacă aceasta apare, dedublarea nu se mai poate realiza. O altă stare emoţională inhibatoare este furia.
3) Condiţiile de mediu - acestea sunt: securitatea - asigurarea izolării de anturaj; poziţia corpului, care trebuie să fie relaxat, nemişcat, cu capul către est; temperatura mediului ambiant - ideal pare a fi de 22ºC-23ºC; obiectele şi perturbările magnetice - corpul nu va fi în contact cu bijuterii, agrafe etc. şi nici în preajma cablurilor şi aparatelor electrice cuplate la energie electrică; intensitatea luminii - încăperea trebuie să fie aproape întunecată; zgomotul - experimentul se va face într-o perioadă liniştită a zilei; dieta trebuie să fie uşoară; masa se serveşte cu cel puţin două ore înainte de experiment;
4) Activitatea sexuală - o persoană frustrată sexual nu va putea realiza cu uşurinţă decorporalizarea.
5) Timpul - cel mai potrivit moment este noaptea, între orele 22:00 şi 23:00.
PROIECŢIA ASTRALĂ
Cercetătoarea Jeanine Mora consideră esenţiale următoarele elemente pentru realizarea proiecţiei astrale:

1) Relaxarea înţeleasă ca procedeu neuromuscular, prin care se elimină anxietatea, stresul, gândurile negative, tensiunile interioare. În minte trebuie să fie mereu vie următoarea sugestie: "Sunt perfect relaxat!".
2) Respiraţia trebuie să se facă amplu, complet, natural şi să cuprindă trei etape, ca în tehnicile yoga (pranayama) şi anume cea abdominală, toracică şi claviculară. Lipsa bunei oxigenări micşorează capacitatea de concentrare şi oboseşte prematur creierul. Respiraţia completă ajută, în final, la trezirea armonioasă a celor şapte centri energetici (chakra), fapt ce contribuie ulterior la realizarea dedublării astrale.
3) Concentrarea constă în efortul făcut prin voinţă, pentru a fi în stare să se realizeze fixarea creierului pe un singur gând, pe o singură lungime de undă, asemenea aparatului de radio racordat pe lungimea de undă a unui post, fără a avea paraziţi care bruiază calitatea audiţiei.
Atât în articolul din numărul trecut al revistei, cât şi în acesta, am prezentat câteva posibilităţi de pregătire pentru îndeplinirea condiţiilor de realizare a decorporalizării. Cu cât sunt înţelese mai bine aceste condiţii, cu atât reuşita experimentului este mai sigură.
Persoanele care au trăit experienţe de dedublare nu mai au nici o îndoială în legătură cu supravieţuirea conştiinţei după moartea corpului fizic.
FIECARE DINTRE NOI
Creatorul de modă Paco Rabanne şi-a început de la 7 ani experienţele sale parapsihologice. Având insomnii, el se trezea deseori noaptea, citea şi apoi, într-o stare de meditaţie creatoare, în faţa lui se desfăşurau imagini din lumi necunoscute, peisaje superbe, scene din epoci trecute. Într-o noapte şi-a propus să oprească timpul. "Am căutat şi am găsit tehnica de a opri timpul.
Ascultând cum îmi bate inima, încep să respir exact după ritmul meu cardiac. Îmi apăs puternic pleoapele, strângând din ochi, şi atunci simt cum plec. Brusc, timpul se strânge în jurul meu. Mă simt prins într-o formă de plumb. Tone de materie înţepenită îmi zdrobesc faţa, mă apasă pe corp şi apoi mă proiectez cu o viteză colosală într-un lung tub de argint.
Mi-e cam frică. Este frumos şi totodată halucinant, ca şi cum a-i pătrunde într-un tablou de Bruegel. Apoi, dintr-o dată, mă regăsesc într-o lume înstelată, strălucitoare, parfumată, luminoasă. Călătoresc în afara corpului meu fizic. La început mă îndepărtam prea mult de corpul meu. Mi-era prea teamă. După mai multe «ieşiri» am devenit stăpânul timpului, ajungând să închei un «contract» cu el."
Fiecare dintre noi poseda această calitate. Este o posibilitate dintre atâtea cu care suntem înzestraţi de natură. Atunci când învăţăm să ieşim din corpul propriu, să călătorim în spaţiu, să ne jucăm cu timpul, vom putea apoi să ne reamintim toate vieţile anterioare.
ŞAPTE ETAPE
Să ştiţi că aceste experienţe nu sunt nicidecum halucinaţii. Robert Monroe a stabilit că dedublarea conştientă se realizează trecând prin şapte etape: pregătirea, relaxarea, concentrarea, starea vibratorie, plecarea, separarea şi întoarcerea.
În orice metodă de desprindere folosită, dacă apar senzaţii de oboseală, tulburări cardiace şi o respiraţie grea, este bine să fie întreruptă dorinţa de continuare a dedublării.
Între vis şi dedublare există similitudini. Trezirile spontane din somn reprezintă germenii rari şi rudimentări ai dedublării. Se întâmplă deseori să spunem spre dimineaţă, când avem un somn uşor, în dorinţa de a mai sta "numai puţin" în pat: "În acest moment visez...!". Acesta este germenul stării de trezire în vis sau dedublare.
Un alt caz interesant este, pentru astfel de experienţe, şi cel al reverendului T.L. Barlow Westerdale din Winchester, Anglia, care era obişnuit cu proiecţia astrală. El simţea cum se ridică deasupra propriului corp şi, de fiecare dată în poziţie orizontală, zboară prin pereţii camerei sale şi călătoreşte deasupra unor frumoase câmpii şi mări magnifice. Uneori, zbura deasupra unor aşezări de o mare frumuseţe pe care nu le mai văzuse niciodată în viaţă. Într-o seară a zburat pe deasupra unei mulţimi de oameni necunoscuţi, care păreau să fie foarte îngrijoraţi. A înţeles că ei salutau două fete cu cuvintele: "Fii binevenită, Violette, fii binevenită, Liliane!". Două zile mai târziu, reverendul a aflat că a avut loc un accident cumplit care a curmat viaţa a două tinere. Numele lor erau Violette şi Liliane.
MOARTEA CLINICĂ
În cadrul fenomenelor de decorporalizare este inclusă şi moartea clinică, perioada în care persoana respectivă trece prin mai multe etape, incluzând şi părăsirea, pentru un timp, de către spirit a corpului fizic.
În acest sens, câţiva cercetători au realizat studii aprofundate. Dintre aceştia, dr Raymond Moody, doctor în filosofie şi medicină, a declanşat o anchetă sistematică asupra dovezilor existenţei unei "vieţi" de după moarte. Este vorba despre 150 de cazuri adunate din mediul studenţilor la filosofie, dar şi a bolnavilor pe care i-a întâlnit, începând din 1972, dată la care a început să practice medicina.
Aceste cazuri sunt împărţite în trei categorii principale:
1) Experienţe trăite de persoane care au fost reanimate după ce au fost considerate decedate sau diagnosticate, de medici clinic decedate;
2) Experienţe trăite de persoane care, în urma unor accidente, a unor răni foarte grave sau maladii, au văzut moartea foarte aproape;
3) Experienţe trăite de persoane care, pe punctul de a muri, au oferit descrierea a ceea ce au perceput în acele momente.
DEDUBLAREA ASTRALĂ. Prin vise, omul experimentează, de fapt, dedublarea astrală spontană. În vechea Indie, iniţiaţii spuneau că: "Somnul ne este dat pentru a ne aminti de moarte, în timp ce visele ne obişnuiesc cu lumile astrale". La început, dedublarea provocată este bine să fie făcută sub îndrumarea unui maestru spiritual, căci producerea bruscă a stării de decorporalizare poate duce la şoc psihic, emoţional, asfixiere, supraexcitare.
HEMINGWAY. Winfred Borton, în lucrarea sa "Expérience mistique et projection astrale", publicată în 1990, prezintă cazuri remarcabile în acest sens. Astfel, Hemingway, autorul multor opere nemuritoare printre care şi "Adio arme", a trăit o experienţă de dedublare într-o situaţie excepţională. În iulie 1918, el a fost rănit de schijele unui obuz care i s-au înfipt în picioare, în luptele de pe frontul italian: "Sufletul meu sau aşa ceva ce-mi ieşea din trup, aşa cum scoţi o batistă din buzunar, s-a desfăşurat în jurul meu, apoi a revenit şi s-a reintegrat în corp, însă nu murisem". Hemingway relatează aici o ieşire din corp ce seamănă în numeroase puncte cu cele descrise de multe alte persoane.

Universul, ca o singură celulă

02 Aug 2009
Cât trăim, luptăm cu toţii pentru un loc de veci cât mai în faţă. Aşa-i omul, cât este în viaţă se gândeşte la moarte. Teorema inversă încă nu a fost demonstrată. Fiecare om are un "contract" în care se specifică şi timpul cât face umbră pământului.
Fiecare om are un "contract" în care se specifică şi timpul cât face umbră pământului. Dar la dosarele care conţin aceste "contracte" nu avem acces, ceea ce este mai bine, căci altfel am trăi cu sabia deasupra capului. Iar în viaţă este important şi liberul arbitru. Însă atât timp cât ştim să ne menţinem sănătoşi, şansele de a avea "contracul" mai lung sunt mai mari. Ca să ne menţinem sănătoşi este necesar să ne cunoaştem.
Corpul nostru se găseşte într-o stare bună de sănătate dacă are un câmp energetic propriu echilibrat şi un spirit benefic. Vitalitatea şi sănătatea corpului sunt dependente de patru factori: programarea genetică, hrana, aerul şi forma subtilă a Energiei Universale. Programarea genetică, hrana şi aerul sunt alcătuite din energie joasă pe care noi o considerăm ca fiind materie. Al patrulea şi cel

mai important dintre aceşti factori, Energia Universală, este energia de înaltă frecvenţă ce menţine legăturile în corpul fizic pentru ca acesta să se menţină ca sistem. Medicina modernă recunoaşte existenţa doar primilor factori, ignorându-l pe cel de-al patrulea.
Astăzi s-a ajuns la o suprasaturaţie în ceea ce priveşte descoperirile medicale făcute pe corpul fizic. Dacă nu se face un salt calitativ, în sensul recunoaşterii corpului energetic, pentru ca şi acesta să fie cercetat ştiinţific, medicina va intra în impas. Acumulările cantitative, în mod normal, ar trebui să ducă la salturi calitative, deschizându-se noi drumuri.
Cauza principală a afecţiunilor nu este de ordin fizic, ci energetic, constând în scăderea energiei vitale de înaltă frecvenţă. În cazul când energia vitală se pierde total, corpul fizic este părăsit de câmpul biosic şi fizicul se transformă în materie moartă anorganică. Există un dicton care spune că "din pământ venim şi în pământ ne ducem". Aşa este, din elementele pământului se plămădeşte corpul fizic pe care îl animă scânteia spiritului, însufleţindu-l cu energie vitală pe toată perioada vieţii materiale.
În om se regăseşte întregul Univers, cum de altfel Universul funcţionează ca o singură celulă. Structura sa are o proprietate importantă pe care o regăsim şi la hologramă, şi anume aceea că în fiecare particică a ei există imaginea întregului. Holograma este o imagine virtuală tridimensională obţinută cu ajutorul undelor laser pe două căi optice, care în final se întâlnesc formând-o. Dacă această imagine virtuală impresionează o placă fotografică, se obţine imaginea în trei dimensiuni a hologramei. Proprietatea miraculoasă a hologramei este aceea că, dacă se sparge placa fotografică, ce conţine imaginea virtuală, în cioburi oricât de mici, fiecare dintre acestea vizionat nu conţine doar o parte din imaginea întreaga, ci tot întregul.
Universul are această proprietate a hologramei, încât fiecare celulă a lui copiază întregul, ceea ce înseamnă că noi suntem făcuţi după chipul şi înfăţişarea sa, căci sursa Energiei Universale este Divinitatea.

Levitaţia

04 Aug 2009
Un copil vede un balon care stă suspendat pe tavanul camerei şi nu înţelege cum reuşeşte să stea acolo. El nu ştie că în interiorul balonului se află un gaz mai uşor decât aerul. Un alt copil vede un vehicul pe pernă de aer cum stă deasupra solului fără să îl atingă.
El nu înţelege cum poate sta suspendat în aer, neştiind că o turbină puternică pompează aer sub presiune între vehicul şi sol pentru a crea o forţă mai mare decât cea produsă de greutatea sa. Astfel, este învinsă forţa gravitaţională şi vehiculul rămâne suspendat. Un al treilea copil vede un tren care stă deasupra singurei linii de cale ferată aflată în centrul lui fără să o atingă şi nu înţelege cum este posibil. El nu ştie că s-a creat un câmp magnetic între linie şi tren şi astfel s-a produs o forţă mare de respingere între acestea, la fel ca între polii de acelaşi fel ai doi magneţi.

De mii de ani

Un om matur vede cum un altul, fără vreun aparat special, ci numai prin concentrare psihică, reuşeşte să se ridice deasupra solului fără să-l atingă, sfidând gravitaţia. Cel care priveşte rămâne surprins, văzându-l pe cel de lângă el că levitează, pentru că nu înţelege mecanismul acestui fenomen. Ştiinţific, nu-şi poate explica ce se întâmplă. Suntem copii încă în faţa fenomenelor paranormale.
Atunci când puterea psihicului poate acţiona asupra unui obiect pentru a-l ridica are loc levitarea acestuia, iar când concentrarea realizează ridicarea persoanei are loc levitaţia ei.
Levitaţia a fost evidenţiată de mii de ani. Brahmanii, yoghinii, fachirii, pustnicii o practică din acele timpuri. Aceste practici, fiind religioase, nu erau publice, desfăşurate sub formă de spectacole şi de aceea nu au fost mediatizate. Însă multe personalităţi, printre care şi oameni de ştiinţă care au vizitat Asia, au asistat în zona Indiei sau a Tibetului la şedinţe de yoga sau la demonstraţii ale fachirilor care se încheiau cu levitaţii.
Bodhidharma, fondatorul budhismului Zen, a învăţat shaolinii din mănăstirile tibetane secretul folosirii energiilor pentru realizarea stării de levitaţie. Budha şi mentorul său, Sammat, puteau levita chiar ore întregi. Călugării asiatici iniţiaţi practică levitaţia, dar secretele ei rămân cunoscute numai în cercuri restrânse, închise. În Europa, fenomenul acesta este practicat tot în cadrul cercurilor religioase de iniţiaţi.
Dau în continuare un întreg evantai de exemple, din diverse perioade istorice şi de oriunde de pe Pământ, pentru a sublinia că acest fenomen există. Arnobe şi Sulpiciu Sever notau că Simon Magul, după ce s-a ridicat în cer, sub ochii lui Neron şi ai poporului, a căzut pe pământ, rupându-şi coapsa. La Moscova, Vasile cel Binecuvântat era purtat de o forţă necunoscută pe deasupra apei Moscovei în faţa a numeroşi oameni. Cel mai cunoscut însă este Daniel Douglas Hewn, care a trăit în secolul al XIX-lea. Începând de la performanţe mici, el a ajuns să intre în stare de levitaţie oricând dorea. 40 de ani a oferit spectacole de levitaţie. Printre cei prezenţi la demonstraţiile sale se aflau W.M. Thackeray, Mark Twain, Napoleon al III-lea. Sfântul Petru de Alcantara se ridica în biserică atât de sus, încât atingea lambriurile corului. Doi dintre regii Ungariei, Ştefan I şi Ladislav I, au fost specificaţi ca având calităţi pentru practicarea levitaţiei. Arhiepiscopul de Valence, în timpul lui Carol al V-lea, în anul 1555, a fost suspendat în aer timp de 12 ore, fapt ce a fost remarcat nu numai de oamenii palatului şi de preoţi, ci şi de cetăţenii oraşului.
La Roma, în 1893, s-a făcut o experienţă notabilă. A fost ridicată prin levitare o masă la 30 de centimetri deasupra solului, după care trei persoane au fost şi ele ridicate prin levitaţie, fiind apoi aşezate pe masa suspendată. Cele trei persoane erau mediumuri: inginerul Palmiani şi doi studenţi, Arturo Rigieri şi Alberto Fontana. La acea şedinţă au asistat 14 persoane, printre care se aflau doctori, pictori, directori, ziarişti.

Profesorul de la School Colege

O altă experienţă interesantă şi pentru faptul că sunt descrise inclusiv stările prin care trece persoana care trăieşte practic fenomenul de levitaţie este cea a profesorului de la School Colege. În ziua de 30 iunie 1870, acesta, stând la o masă, a simţit că se îndepărtează cu scaunul de masă şi se întoarce cu spatele către studenţi. Dintr-o dată, scaunul s-a ridicat în aer 50-60 de centimetri, rămânând suspendat, după care profesorul l-a părăsit, zburând pe verticală spre plafonul încăperii, printr-o mişcare lină. Mai târziu, el a declarat: "Aveam perfectă cunoştinţă de ceea ce se petrecea şi descriam mersul fenomenului celor care se găseau aşezaţi la masă. Aveam un creion la piept şi cu el am putut să marchez tapetul de pe colţul zidului. Capul trebuie să fi fost foarte aproape de plafon. N-am simţit în corp nici o presiune, ci aveam senzaţia că sunt într-un ascensor şi văd obiectele trecând prin faţa mea. Îmi amintesc că aveam o uşoară dificultate de respiraţie, mi se părea că sunt umplut cu aer şi că sunt mai uşor decât atmosfera. Apoi am fost coborât încet şi aşezat pe scaunul meu, care îşi reluase şi el poziţia iniţială".
PICĂTURA. Cuvântul levitaţie vine din latinescul levitas, însemnând uşurime. Producerea acestui fenomen este legată de bioenergia şi biocontrolul corpului conectate la sistemul universal infoenergetic. În acel moment, individul are acces la Energia Universului, fiind o picătură care face parte din acelaşi ocean. Însă nu oricine poate avea acces, căci nu deţine cheia. Aceasta se află ascunsă în iniţierea spirituală.

Levitaţia de-a lungul timpului

11 Aug 2009
Sfântul Iosif de Cupertino, patronul aviatorilor şi al cosmonauţilor avea harul de a pluti deasupra pământului. Acesta a avut o viaţă plină de viziuni şi de stări din domeniul paranormalului. Aceste stări se declanşau la simpla vedere sau audiere a ceva sfânt: muzica bisericească, sunetul clopotelor, numele lui Dumnezeu sau al Fecioarei Maria.
Încă din timpul vieţii el a avut o uriaşă popularitate. Călugării franciscani, alături de care-şi ducea viaţa, erau siliţi să-l închidă în chilia sa, în timpul slujbelor, pentru ca nu cumva levitând, să transforme slujbele în spectacole.

Rugăciunea
Sfântul Serafim de Sarov vindeca pe mulţi cu ajutorul puterilor sale spirituale. Principesa Sahoeva povestea ce i s-a întâmplat fiului ei când a fost însănătoşit de Sfântul Serafim. Acesta i-a spus copilului: " Tu, bucuria mea, roagă-te şi mă voi ruga şi eu pentru tine, însă stai aşa fără să te întorci şi să te uiţi în altă parte". Băiatul a stat aşa un timp, după care nu a mai avut răbdare şi s-a uitat să vadă ce face preotul. Acesta stătea în văzduh şi se ruga. Copilul speriat a ţipat. După ce şi-a încheiat rugăciunea, Sfântul Serafim s-a apropiat de el şi l-a rugat să nu spună nimănui că el s-a rugat în văzduh, decât atunci când el nu va mai fi în viaţă.
Purtată de nor
Sfânta Tereza, o călugăriţă carmelită, cu har divin, se simţea purtată pe sus de către un nor sau o pasăre uriaşă. După aceea, avea senzaţia că nu mai are corp fizic. 250 de preoţi au asistat uimiţi cum Sfânta Tereza se ridica de la pământ.
Joseph Desa, canonizat după moarte cu numele de Sfântul Joseph din Cupertino, era religios de copil. Însoţind Ordinul Sfântului Francisc, acesta a început dintr-o dată să leviteze. Chiar Papa Urban al VIII-lea l-a invitat la el pentru a vedea minunea. Starea acestuia a fost atât de intens trăită încât a trebuit să intervină mai multe persoane, dintre cele prezente, pentru a-l readuce pe pământ.
Englezul Maurice Wilson a ajuns iniţiat, practicând yoga şi reuşind să leviteze. El s-a pregătit să escaladeze Muntele Everest, urcând cu ajutorul unor salturi mari. După un an de la dispariţia sa, a fost găsit îngheţat, foarte aproape de realizarea visului său.
Iniţiaţii
De-a lungul timpului, s-au înregistrat peste 300 de zboruri în prezenţa unor martori. Biserica, în general, mai ales în Evul Mediu, a condamnat astfel de fenomene.
În yoga practicată în Tibet exista un test pe care trebuia să-l treacă cei care vor să devină iniţiaţi. Persoana supusă testului este aşezată într-o groapă care are adâncimea egală cu înălţimea sa. Deasupra gropii, se aşează un clopot din metal, având aceeaşi înălţime cu persoana din groapă şi cu diametrul interior cât cel al gropii. Acest clopot are în vârf o deschidere suficient de mare, astfel încât să poată trece o persoană pe acolo. Testul constă în a ieşi din groapă cu ajutorul levitaţiei, prin deschiderea din vârful clopotului.
Câmpul biogravitaţional
Cercetată din alt punct de vedere, tot ştiinţific, levitaţia este considerată a fi rezultatul interacţiunii câmpului biogravitaţional cu energia radiantă din creierul uman. Alexander Dubrov, doctor în biologie, spunea că acela care levitează crează deliberat un câmp biogravitaţional, care îl ajută să controleze direcţiile zborului. O altă explicaţie este folosirea unei părţi din creier, a cărei utilizare este încă necunoscută.
Prin levitaţie se anulează influenţa forţei gravitaţionale asupra materiei. Există, însă, şi fenomenul opus, adică, prin capacităţile paranormale, să se reuşească o creştere a gravitaţiei asupra unei persoane. Un chinez a făcut un experiment, în acest sens, pe care l-a înregistrat pe film. El a declarat că pentru a-i reuşi experimentul s-a folosit de energia Qi, care este aceeaşi cu Energia Universală. Astfel, micul bătrânel cu înălţimea de sub 160 cm şi cu o greutate sub 70 kg, prin concentrare, stând în picioare, a rugat patru persoane voluminoase să îl împingă. Acestea l-au împins, nereuşind să-l urnească nici măcar un milimetru.
Iată că, încă o dată, iese în evidenţă ideea că adevărata Existenţă este străină de noi, iar fenomenele petrecute în mintea umană nu sunt nici pe departe cunoscute.
FORŢE NEGATIVE ŞI POZITIVE. În urmă cu peste un secol, Bavadjée D. Nahs, bazându-se pe cunoştinţele acelor timpuri, spunea: "Ridicarea în aer, călcând legea gravitaţiei, se poate explica prin teoria atracţiei şi repulsiei universale. Dacă mediumii sunt ridicaţi, este pentru că, un timp, ei devin complet pozitivi în raport cu magnetismul Pământului, care s-a convenit să se numească pozitiv. În organismul uman, ca în orice corp, există cele două magnetisme, pozitiv şi negativ. Ceea ce numim noi viaţă, nu este decât rezultatul acţiunii şi reacţiunii constante a forţelor acestea pozitive şi negative. Încetarea acţiunii sau echilibrului acestora este moartea. "

Materializare, dematerializare, teleportare

18 Aug 2009
Materializarea şi dematerializarea sunt legate de teleportare, ele definind trecerea unei structuri din domeniul invizibilului în cel al vizibilului şi invers. Teleportarea este legată de cele două fenomene, pentru că ea are loc după dematerializarea materiei ce urmează a fi teleportată, ca apoi să urmeze rematerializarea, în locul unde a fost teleportată.
GIL PÉREZ
Însă istoria cunoaşte exemple prin care a avut loc producerea spontană a acestor fenomene. Unul dintre acestea este cel prin care a trecut un oarecare Gil Pérez. În seara zilei de 24 octombrie 1593, soldatul Gil Pérez a apărut spontan în Plaza Mayor, strada principală din Mexico City. Confuz. Îmbrăcat , el afirma că se află la Manila în palatul guvernatorului. El ştia că se află în Filipine şi nu înţelegea cum a apărut în Mexico. Tocmai fusese asasinat guvernatorul Don Gómez Pérez Dasmarinas.
A intrat în slujbă pe 23 octombrie, în palatul guvernatorului de la Manila, şi era imposibil să se afle acum în Mexico. Autorităţile l-au închis, crezându-l dezertor. De-abia după două luni, cei din Manila au confirmat povestea lui Gil Pérez. Una dintre persoane chiar l-a recunoscut pe acesta, afirmând că atunci era într-adevăr de gardă la palat, în Filipine. Ulterior, el a fost eliberat şi s-a întors la palatul din Manila.
EXPERIMENTUL PHILADELPHIA
Unul dintre exemplele ce se încadrează în dematerializare, teleportare şi materializare a fost provocat ştiinţific cu ocazia unui experiment militar secret, cunoscut sub numele de Experimentul Philadelphia, petrecut în America anului 1943. Acum doar îl voi prezenta pe scurt, deoarece el a constituit tema a trei articole din Jurnalul de Sănătate.
Vasul de război DE 173 Eldridge era pregătit, în rada docului militar al Armatei SUA, din Philadelphia, cu tot echipajul la bord, pentru misiuni de escortă. Numai că, în loc să escorteze, era de fapt escortat de aproape o duzină de alte vase de război, căci suntem în 1943 în miezul celui de-al doilea război mondial. Pe vas, în locul armelor, se aflau instalaţii bizare care păreau de pe altă lume, cum de fapt s-a şi dovedit ulterior.
Erau acolo şi nişte bobine uriaşe, destinate realizării unui puternic câmp electromagnetic ale cărui frecvenţe şi intensităţi au fost calculate riguros la proiectare. Odată declanşat experimentul, vasul DE 173 a dispărut instantaneu, dematerializându-se pentru ca, în momentul următor, să-i fie semnalată prezenţa la 640 km, în Portul Norfolk din Virginia. Un aspect interesant a fost că, în locul de unde a dispărut vasul, în apă, a rămas o gaură ce copia forma lui ca şi când acesta era acolo, invizibil.
După câteva minute, vasul a dispărut din Norfolk şi a reapărut în locul de unde dispăruse. În 1940, a mai avut loc un prim test în care s-a semnalat dispariţia navei, dar totul petrecându-se fără echipaj la bord. Cei care au făcut parte din personalul de pe navă în timpul experimentului au fost ulterior nişte oameni pierduţi pentru societate. Iată doar câteva dintre aceste cazuri. O familie lua cina liniştită acasă, când dintr-o dată bărbatul s-a ridicat de la masă şi a plecat, trecând prin zid. A fost pentru ultima dată când acesta a fost văzut de familie.
Doi bărbaţi, mergând pe stradă, au dispărut instantaneu, fără să mai reapară. Un alt membru al echipajului s-a luat la bătaie cu un bărbat şi în toiul bătăii marinarul "s-a evaporat". Cel mai important efect asupra oamenilor, după experimentul la care au participat, era că, la un moment dat, ei rămâneau blocaţi, fără să se mai poată mişca sau vorbi, asemenea unei statui, după care dispăreau, devenind invizibili pentru o perioadă. Acest fenomen a fost denumit "Intrarea în iad" sau "Îngheţ", el având o durată cuprinsă între câteva minute şi câteva ore, provocând dereglări psihice.

Fenomenul s-a manifestat pe o durată de câteva luni, unele persoane rămânând alienate mintal.

VITEZA VITEZELOR

După toate acestea, concluzia este că, în Univers, viteza supraluminică face să existe un alt Univers paralel cu al nostru, care se bazează pe viteze subluminice. Ştiinţa studiază din ce în ce mai intens aceste fenomene, căutând să le treacă din zona paranormalului în cea a normalului.

Ştiinţific, ipotetic, teleportarea este explicată a fi aruncarea unui obiect în afara Universului, considerat a fi numai material. Dar materia nu poate exista în afara acestui Univers şi atunci obiectul reapare imediat în Universul real, într-un punct întâmplător. Această deplasare are următoarele proprietăţi:

1. Teleportarea obiectului la orice distanţă nu cere energie atunci când parcurgerea distanţei se face cu o mişcare rectilinie şi uniformă, din inerţie. Rezultă că obiectul poate să reapară doar de pe traiectoria sa rectilinie şi uniformă;

2. Energia este necesară doar pentru realizarea curbării spaţiu-timp, în aşa fel încât poziţia de start şi cea de finish să coincidă. În acest caz, toată energia cheltuită va rămâne în poziţia de start sub formă de explozie;

3. Raza de acţiune a teleportării este limitată de aşa-zisa sferă Hubbe (12-13 miliarde de ani lumină).

GĂURI

Mecanica cuantică explica fenomenul prin transformarea particulă - undă - particulă (vizibil - invizibil - vizibil). Obiectul din spaţiu trece în lungimea de undă de Broglie mărită până la infinit, dizolvând astfel obiectul, ca apoi acesta să se refacă în alt loc din spaţiu. O astfel de teleportare se consideră că se realizează prin aşa-numitele găuri. Una ar fi "gaura de vierme", care este o construcţie topologică ce "leagă" zone îndepărtate din Univers printr-o "scurtătură". Un alt tip ar fi "gaura în spaţiu - timp". Fizica modernă presupune că, la scară foarte mică, spaţiu - timp devine spumos (quantum foam). Rezultă un spaţiu - timp întrerupt. Aici atomii, în stare de fierbere, dispar şi apar permanent.

Astfel, această celulă spaţiu - timp dispare, rezultând o gaură în afara spaţiu - timp, care este închisă cu viteza luminii de către particulele spaţiu - timp înconjurătoare. Astfel, timpul de viaţă al găurii este foarte mic. Găuri spaţiu - timp apar la anihilarea particulă - antiparticulă şi la dezintegrarea radioactivă a particulelor. Aruncarea unui corp în afara Universului duce la realizarea unei suprafeţe neîntrerupte, formată din găuri în jurul său, adică o sferă din găuri. Aşadar unde se află corpul teleportat? În interiorul acestei sfere cu găuri, izolat. Dar materia nu poate exista în afara Universului! Rezultă, deci, că acel corp există în alt loc din Univers.

PARTICULA HIGGS

Lumea ştiinţei este în căutarea primei particule de la care a pornit Universul, căci dacă se face lumină şi pe "strada aceasta", se deznoadă multe dintre fenomenele paranormale, printre care şi materializarea şi dematerializarea.

Acum mai bine de 40 de ani, fizicianul Peter Higgs de la Universitatea din Edinburgh a afirmat că, imediat după Big Bang, s-a format un câmp invizibil de forţă, care a dat masa Universului, făcând posibilă apariţia vieţii materiale. Particula, care ar fi stat la baza acestui proces, după părerea lui Higgs, a fost numită mai târziu "bosonul Higgs" sau "particula Higgs" sau chiar "Particula lui Dumnezeu".

La acea vreme, teoria lui a fost respinsă de Organizaţia Europeană pentru Cercetări Nucleare (CERN). În prezent, oamenii de ştiinţă îmbrăţişează din ce în ce mai mult teoria lui Higgs, care susţine existenţa câmpului invizibil. Particula Higgs este considerată acum un element crucial în fizica particulelor, ea crezându-se a fi purtătoarea acestui câmp. Însă, până în prezent, această particulă, "veriga lipsă" din procesul formării Universului, din punct de vedere ştiinţific nu a fost descoperită.

De aceea, a fost creat în Munţii Alpi, la graniţa dintre Franţa şi Elveţia, un accelerator de particule, cel mai mare construit vreodată, pentru a explora cele mai mici particule din Univers printre care şi "cea a lui Dumnezeu". Cu această ocazie, se va analiza şi modul în care s-a format şi a evoluat Universul în primele miimi de secundă ale existenţei sale.

Acceleratorul "Large Hadron Collider" (LHC), construit într-o perioadă de zece ani de circa 6.000 de fizicieni şi ingineri din 20 de ţări, constiutie cel mai mare **proiect** ştiinţific cunoscut în ultimele decenii. Spun cunoscut, pentru că, pe glob, s-au derulat multe proiecte ştiinţifice de anvergură, la care s-au cheltuit sume fabuloase, dar care s-au desfăşurat şi se desfăşoară în secret. La acest proiect a contribuit şi România alături de multe ţări europene precum SUA, Japonia şi India, costul ridicându-se la apropape patru miliarde de euro.

În 1996, la o adâncime de 100 de metri sub Munţii Alpi, s-a construit un inel cu o circumferinţă de 27 km pentru a accelera particulele până la viteze de 99,99% din viteza luminii (300. 000km/s). În acest inel, vor fi generate 600 de milioane de coliziuni/s, sperându-se să se obţină noi particule identice cu "cea a lui Dumnezeu". Complexul sistemului de răcire al acceleratorului trebuie să asigure o temperatură de 271,3°C, cu aproximativ două grade mai mult decât zero absolut. Câtă muncă, la ce nivel şi câtă cheltuială s-a făcut pentru a vedea de la ce a pornit Dumnezeu la facerea lumii?

ENIGMA PERSISTĂ

Primul experiment făcut oficial cu acceleratorul LHC s-a desfăşurat la data de 10 septembrie 2008, producând un val de panică şi de opinii negative pe întreaga planetă. Dar să nu ne speriem de asemenea experimente, căci numai ce ne este dat să ştim şi să facem vom şti şi vom face!

Amploarea acestui val de opinie negativă este similară celei produse în SUA la data de 30 octombrie 1938, în ajun de Hallowen, de către Orson Wells şi trupa Teatrului Mercury. Ei au realizat o adaptare radiofonică a celebrului roman al lui H.G. Wells, "Războiul lumilor", apărut în 1898. Adaptarea a fost făcută ca şi când chiar ar fi avut loc o invazie a marţienilor. Transmisă pe teritoriul SUA, emisiunea de la radio a creat în rândul populaţiei o panică nemaiîntâlnită. Mulţi au rămas convinşi şi în următoarele zile că invazia extratereştrilor a fost reală, în ciuda infirmărilor din ziare.

După atâta teorie, cu care poate v-am plictisit, concluzia este că, până când ştiinţa va descoperi esenţa unor astfel de fenomene, rămânem cu enigma desfăşurării lor, precum şi cu miracolul divin al existenţei lor.

VISE

Teleportarea, dematerializarea şi materializarea sunt visele oricărui copil, transferate şi oamenilor mari. De câte ori n-am vrea să ne teleportăm, nu numai cu gândul, ci şi cu corpul, în diverse locuri? De câte ori nu ne-am dorit să devenim "omul invizibil"? Câţi dintre noi n-au trăit cu speranţa că poate, într-o bună zi, toate acestea vor fi posibile? Însă cineva spunea: "Cea mai infidelă amantă a omului este Speranţa. Te înşală zilnic, totuşi, trăieşti cu ea toată viaţa!".

DUS DEPARTE

Teleportarea este un termen introdus după anul 1900, de către scriitorul american Charles Fort, cu ocazia descrierii în cărţile sale a unor apariţii şi dispariţii stranii legate între ele. Cuvântul este format din grecescul tele - departe şi latinescul portare - a căra, a duce. Teleportarea este un fenomen paranormal prin care se realizează deplasarea unui obiect sau a unei entităţi materiale dintr-un loc în altul, fără ca acestea să parcurgă spaţiul dintre cele două puncte, fapt petrecut în afara legilor ştiinţei.

ENERGIE

O structură materială nu este altceva decât o energie cu densitate mare din domeniul vizibilului. Dematerializarea face, de fapt, trecerea din forma de energie vizibilă în alta invizibilă, materializarea realizând procesul invers. Ştiinţific, nu se pot explica aceste fenomene, căci se pare că nu s-a găsit încă posibilitatea de a cerceta acest nivel ridicat de consum energetic necesar saltului dintr-o formă de existenţă în alta, fiind asigurată şi reversibilitatea.

Tratamente miraculoase

25 Aug 2009
De când ne naştem începem să scriem Cartea Vieţii noastre, pagină cu pagină. Fiecare o scrie cu propriul său stilou. Însă nimeni nu ştie câtă cerneală are în rezervor. Şi scrie, şi scrie, şi scrie. Câteodată i se strică peniţa şi trebuie s-o repare. Pe la câte un spital. Căci nu toţi ştiu să scrie atent şi să aibă grijă de peniţe. După ce se termină cerneala, cartea este închisă şi aşezată într-un raft, putând fi citită apoi de alţii.
Dar trebuie mare atenţie cum scriem pentru a merita să fim citiţi. Este un proverb care spune: "Cum îţi aşterni, aşa dormi!". Încă din copilărie, cum ne îngrijim de sănătate şi o întreţinem, aşa o avem toată viaţa. Când un aparat se strică, se face mai întâi o diagnosticare pentru a fi găsită defecţiunea, ca apoi să se efectueze reparaţia.
BIOTERAPIA
În corpul uman defecţiunea se manifestă prin disfuncţie sau structură alterată la nivel fizic. Dar aceasta îşi are originea în corpul energetic, abia apoi făcându-se resimţită în cel fizic. Un tratament efectuat pe corpul fizic nu îndepărtează cauza blocajului energetic, ci doar stopează un efect apărut în materie. Bioterapia ajută la eliminarea blocajelor energetice şi realizează anularea afecţiunilor corpului uman, precum şi a eventualelor afecţiuni viitoare prezente în corpul energetic şi încă nemanifestate în cel fizic.
Bioterapia sau bioenergoterapia, pranoterapia, qi gong-ul, reiki-ul sunt considerate vindecări miraculoase fiind încadrate în domeniul fenomenelor paranormale. Medicina le consideră tratamente neconvenţionale. Acestea datează încă de la începuturile vieţii omeneşti. Vracii, persoane iniţiate cu capacităţi paranormale, făceau tratamentele cu diferite ierburi, tratamente însoţite de ritualuri, descântece neînţelese de cei din jur. Aici se ascundeau, de fapt, tratamentele secrete făcute prin invocarea Energiei Universului.
Astfel, se trata spiritul, corpul energetic şi în ultimă instanţă corpul fizic. Medicina modernă a preluat numai tratamentele materiale din existenţa umană, substanţele conţinute în ierburi fiind produse acum sintetic de industria farmaceutică. În zona Asiei, în ţări ca India, China, tratamentele tradiţionale naturiste, alături de bioterapii, nu au fost întrerupte niciodată. Ele sunt la loc de cinste alături de practicile medicinii moderne, alopate. Cel mai mare bioterapeut al omenirii a fost Iisus Hristos.
APOLONIUS DIN THIANA
Unul dintre primii oameni despre care avem mărturii că se ocupa cu acest tip de tratamente a fost Apolonius din Thiana. Savant al secolului I, iniţiat în India, el era cunoscut ca un prestigios taumaturg. În Evul Mediu, toţi cei care aveau asemenea calităţi erau vrăjitori şi condamnaţi la moarte. Astăzi, bioterapia este acceptată numai de o parte dintre oameni, în ciuda dovezilor ştiinţifice şi a rezultatelor incontestabile. Acceptarea masivă a acestui tip de tratamente ar putea duce la prăbuşirea sistemului farmaceutic de producţie şi distribuţie a medicamentelor. Aşa că fiecare dintre noi este liber să-şi aleagă calea de regăsire a sănătăţii în funcţie de credinţa în sistemul pe care îl alege.
ENERGIA ORGONICĂ
În opinia Dr Reich, energia orgonică, cosmică, are următoarele caracteristici.
- Există în mod universal;
- Penetrează întreg spaţiul, fapt demonstrat şi în condiţii de vid;
- Este susceptibilă de variaţii şi se manifestă ca electricitate statică, sclipire difuză, căldură, electricitate, magnetism, atracţie gravitaţională;
- Suprapunerea a două sau mai multe unde ale acestei energii dă naştere unei particule cu masa;
- Condiţionează unitatea materiei. Forţa de coeziune devine liberă şi demonstrabilă atunci când materia se dezintegrează;
- Se transmite cu viteza luminii ca radiaţie luminoasă cu caracter local;
- Este transparentă, dar poate fi vizualizată ca "refracţia luminii" sau ca "undă calorică";
- Originea sa este "rece". Totuşi, emisia şi absorbţia ei generează căldura, ca şi cum ar avea loc o formă particulară de concentrare la limita de generare a materiei;
- Această energie nu se pierde datorită unui metabolism energetic care o face să se propage spre un nivel mai înalt şi să se conserve la niveluri mai joase prin "capacitate de descărcare";
- Se deplasează vibrator/ondulator;
- Poate fi demonstrată vizual, termic, electric sau prin sonorizare.

PARADIAGNOZA
În multe dintre articolele mele de la această rubrică am atins implicit şi subiectul atât teoretic, cât şi practic, al bioterapiilor. Astfel, voi aminti foarte pe scurt în ce constă principiul acestor tratamente ca apoi să continuu cu alte aspecte care contureazǎ acest tip de fenomene paranormale. Bioterapia cuprinde două etape principale: evaluarea stării de sănătate şi tratamentul propriu-zis. În terminologia ştiinţifică evaluarea corpului, cu scopul determinării afecţiunilor, pe alte baze decât cele folosite în medicina modernă, poartă numele de paradiagnoză.
Aceasta se poate face în parapsihologie prin radiestezie, prin vizualizarea aurei corpului sau prin alte tipuri de comunicări extrasenzoriale despre care am amintit în articolele despre radiestezie. Tratamentul bioenergetic cuprinde şi el două aspecte: transferul de energie de la terapeut către persoana tratată şi transferul de informaţie pe care îl asimilează corpul acesteia din urmă în subconştient pentru a comanda declanşarea eliminării afecţiunilor. În mod normal, acest transfer infoenergetic se face şi fără credinţa celui tratat prin acest tip de terapie, dar cu acordul său pentru efectuarea tratamentului pentru ca acesta să fie maxim. Transferul energetic realizează încărcarea totală a matricei energetice din corpul tratat şi deschiderea centrilor energetici ai acestuia. O disfuncţie a corpului, fără să se manifeste şi alterarea uneia dintre structurile sale, se poate elimina chiar dintr-o singură şedinţă de bioterapie. O structură alterată necesită însă un tratament mai îndelungat pentru a o elimina. Cu fiecare şedinţă, în acest caz, se refac progresiv atât structura, cât şi funcţia acelui organ. Dacă o persoană cu afecţiuni, în timpul primei şedinţe de bioterapie, nu simte nici o schimbare în starea sa, trebuie să-şi pună semne de întrebare în legătură cu bioterapeutul.
De obicei, în timpul şi între şedinţele de acest tip se manifestă tulburări la unele persoane (în funcţie de gravitatea blocajelor) care ajung în timpul şedinţei de bioterapie chiar până la declanşarea stării de inconştienţă pentru câteva minute. Cu fiecare şedinţă tulburările se diminuează până la dispariţia lor completă, moment în care afecţiunile sunt eliminate. La persoanele la care se manifestă în timpul şedinţei starea de inconştienţă, refacerea stării de sănătate se realizează foarte rapid, corpul parcă descătuşându-se şi "schimbând macazul", luând-o dintr-o dată pe linia unei însănătoşiri rapide.
Adevăraţii vindecători care fac miracole se remarcă printr-un spirit înalt. Aceştia caută să-şi valorifice calităţile cu care au fost înzestraţi, practicând cu modestie această medicină neconvenţională. Trebuie pus accentul şi pe pregătirea lor teoretică în ceea ce priveşte cunoaşterea anatomiei şi fiziologiei corpului uman, precum şi pe înţelegerea fenomenelor paranormale care se petrec în astfel de practici. Un aspect foarte important este şi protecţia lor faţă de vibraţiile afecţiunilor pe care le tratează. Încărcarea lor în timp cu aceste frecvenţe alterante pentru corpul uman poate duce la preluarea acestor afecţiuni.
Există şi posibilitatea efectuării acestor tratamente de la depărtare. Fiecare om este o personalitate unică, cu caracteristicile infoenergetice proprii diferite de ale celorlalţi, fapt ce-i dă amprenta proprie a existenţei sale. Arătăm cu toţii la fel, dar suntem animaţi de spirite diferite. Când se efectuează un tratament de la depărtare, cel care tratează se concentrează asupra celui pe care urmează să-l trateze şi prin puterea gândului transmite un tren de energie şi informaţii cu coordonatele de refacere. Acest transfer se face oriunde şi oricât de departe s-ar afla cele două persoane.
Acest proces este asemănător cu cel existent în telefonia mobilă în care un număr poate accesa alt număr de la orice depărtare,

fără a fi necesară cunoaşterea poziţiei celui accesat, prin convorbire realizându-se transmiterea unui tren de energie şi informaţii. De fapt, orice invenţie a omului copiază sisteme deja existente în natură, aşa că telefonia mobilă copiază comunicarea dintre oameni prin intermediul undelor gândurilor.
Prin acest tip de tratamente neconvenţionale bazate pe Energia Universală se poate realiza chiar aşa-zisa chirurgie psihică, prin care în corp se poate comanda psihic eliminarea unor structuri alterate de genul tumorilor şi se pot reface structurile organelor afectate. Practic, prin concentrarea din timpul bioterapiei, pentru a fi eliminată o tumoră, se vizualizează virtual zona afectată şi se transmite informaţia arderii legăturii acestei tumori cu structura organului pe care s-a format. Cu timpul, aceasta nu se va mai alimenta şi se va diminua, fiind eliminată de organism.
Există chiar posibilitatea de a efectua operaţii chirurgicale paranormale diferite de cele executate prin metodele medicinii moderne.
MIRACOLUL ARRIGO
În acest sens, brazilianul Arrigo, un simplu om de la ţară, a ajuns să facă operaţii chirurgicale complicate. Totul a început cu declanşarea unor dureri frecvente de cap. Apoi a susţinut că aude voci care-i vorbesc într-o limbă necunoscută. Crezând că este o afecţiune psihică, a făcut tratamente, dar fără rezultate. Calităţile sale paranormale au ieşit la suprafaţă cu ocazia unei întâmplări. O ţărancă a fost călcată de o căruţă, alegându-se cu un picior rupt. Arrigo, aflat acolo, a intervenit şi cu un simplu briceag a executat o operaţie chirurgicală la piciorul afectat.
Cei apropiaţi au rămas stupefiaţi când au constatat că rana s-a vindecat repede şi fără urmări grave. Vocile pe care le auzea îi aduceau la cunoştinţă că prin el lucra spiritul unui fost mare chirurg german care a murit accidental în primul război mondial. În acea perioadă, tocmai descoperise noi metode în tratamentele medicale.
Din acel moment, ţăranul brazilian analfabet s-a ocupat numai de medicină. Primea vizita multor persoane cu afecţiuni pe care el le consulta şi apoi le opera. De fiecare dată întâi intra într-o capelă părăsită, aflată la marginea localităţii, având o înfăţişare normală, şi ieşea de acolo într-o stare de transă, cu o ţinută şi un comportament demne de un medic cu prestigiu. Folosea atunci cuvinte specifice medicinii, unele chiar în limba germană, un asemenea vocabular fiindu-i străin în stare normală.
Operaţiile erau executate cu ajutorul unor cuţite de bucătărie sau de măcelărie nesterile, fără anestezie, iar pacienţii stăteau în picioare, rezemaţi de zid sau întinşi pe o masă obişnuită. Ei afirmau că nu simt nimic, nu au dureri, iar operaţiile care în mod normal ar fi trebuit făcute de mai mulţi medici, el le făcea de unul singur, întotdeauna fiind finalizate cu succes. Arrigo a constituit tema de cercetare pentru mulţi specialişti şi a fost mediatizat ca fiind un miracol. A murit în urma unui accident de automobil, în plină putere, viaţa sa rămânând pentru mulţi o enigmă.
DJUNA DAVITASVIL
Este un alt fenomen rar întâlnit. Trăind în fosta URSS, Djuna Davitasvil stabilea, din acea perioadă, pe criterii paranormale, diagnosticele, eliminând apoi afecţiunile cu ajutorul bioterapiilor. Iniţial, s-a înscris la Institutul de Artă Dramatică pe care l-a părăsit după puţin timp, la vârsta de 22 de ani, pentru a se dedica vindecării oamenilor aflaţi în suferinţă. Posesoarea unui imens câmp bioenergetic, pe baza calităţilor sale speciale, stabileşte diagnosticele, vizualizând aura corpului după care face tratamentele bioenergetice. Are în acelaşi timp capacitatea de a vedea prin obstacole, precum şi aceea de a face previziuni.
Nu este spaţiu suficient pentru un articol într-o revistă ca să descriu în amănunt o personalitate ca aceea a Djunei sau alte personalităţi care ar merita să fie prezentate. Important este că astfel de fenomene paranormale, explicate teoretic, sunt susţinute de exemple practice care accentuează credinţa în existenţa lor. Nu am amintit despre nici una dintre persoanele din România care posedă asemenea calităţi pentru a nu-i supăra pe cei care, poate, aş omite să-i amintesc. Cert este că, la sfârşitul mileniului al II-lea şi începutul mileniului al III-lea, tot mai multe personalităţi şi-au adăugat numele pe lista celor care au astfel de capacităţi, considerate paranormale, obligând ştiinţa să cerceteze cu mai puţină ignoranţă fenomenele parapsihologice.
Dr Wilhelm Reich
Au existat şi există personalităţi în lumea cercetătorilor din domeniul medicinii alopate care să analizeze conceptele medicinii energetice. Unul dintre aceştia este doctorul Wilhelm Reich, vienez de origine, născut în 1887, dar emigrant mai întâi în Norvegia şi, în final în SUA, din cauza nazismului. În jurul anului 1950, el a afirmat că există în Univers o formă de energie numită de el "orgonica... aceasta fiind suma funcţiilor plasmei generatoare de viaţă a întregului şi a omului". Cercetările sale au fost preluate şi continuate de oameni de ştiinţă, ele stârnind multe controverse.

Combustia spontană, încă neexplicată

01 Sep 2009
Acest fenomen se află în topul celor mai neplăcute fenomene paranormale. Pentru cel la care se manifestă produce moartea, iar pentru cei din jur o puternică stare de şoc. El se manifestă prin aprinderea interioară a corpului omenesc, având ca efect arderea aproape completă a acestuia şi implicit moartea subiectului.
Este foarte ciudat că nu se produce şi aprinderea suportului material pe care se găseşte persoana respectivă, deşi acesta rămâne acoperit cu cenuşa alături de urmele arderii. Nu îmi face plăcere să scriu despre acest fenomen, dar, dacă există, n-am ce să fac, trebuie să vi-l prezint.
În dicţionarul Oxford scrie: "Combustia spontană este fenomenul în urma căruia materia organică ia foc fără o cauză aparentă, în special prin intermediul căldurii generate de oxidarea rapidă, din interiorul organismului".
CAZURI CELEBRE
În anul 1725, o parizianca pe nume Nicole Millet, alcoolică notorie, a fost găsită arsă în patul său. Din corpul ei mai rămăsese doar craniul şi câteva oase de la degete. Rogojina de pe patul de paie, pe care a fost găsită, era intactă. Iniţial, soţul acesteia a fost acuzat că şi-a omorat soţia, încercând apoi să şteargă urmele, arzându-i corpul.
Din anul 1731 datează un alt caz celebru. Contesa Cornelia Bandi di Cesena, în vârstă de 62 de ani, a fost găsită moartă în dormitorul său. Resturile corpului ars au fost descoperite de cameristă în apropierea patului. Incendiul s-a declanşat din centrul pieptului, transformând în cenuşă corpul, dar rămânând intacte picioarele şi o parte a craniului. Pereţii camerei erau acoperiţi de o substanţă uleioasă, iar mobilierul de un strat de funingine. Acest caz a fost reamintit în 1763 de Jones Dupont în cartea sa "De Incendiis Corporis Humanii", în care erau reunite cazurile de combustie spontană umană începând cu cazul Millet. Se spune că Charles Dickens s-a inspirat în scrierile sale, în ceea ce priveşte acest fenomen, din cartea lui Dupont.
În 1789, un abate pe nume Bertholi s-a retras într-o cameră pentru a se ruga în singurătate. După câteva momente, din cameră s-a auzit un strigăt puternic. Cei din casă, deschizând uşa, au observat că abatele era cuprins de flăcări care, atunci când s-au stins, au lăsat în urmă un cadavru carbonizat. Dar totul în jurul său era intact, neatins de foc.
Un alt caz s-a petrecut la 2 iulie 1951 la St. Petersburg, în Florida. Mary Hardy Reeser, o doamnă în vârsta de 67 de ani, locuia într-o casă, fiind chiriaşă. Proprietara casei s-a neliniştit când doamna Mary nu i-a răspuns la uşa. A intrat atunci pe fereastră şi a avut parte de o imagine terifiantă. Pe jos, în living, zăcea un corp ars aproape în întregime. Se mai zărea doar o parte din craniu şi piciorul stâng, restul era cenuşă. Cadavrul era al chiriaşei. Tavanul şi pereţii erau acoperiţi de o substanţă uleioasă, mobilierul era acoperit de funingine, iar unele obiecte din casă erau lichefiate.
Dosarul a fost închis, cauza morţii fiind stabilită a fi fost un accident. Femeia s-ar fi aflat sub influenţa somniferelor şi ar fi adormit cu o ţigară aprinsă în mână, fapt care ar fi declanşat combustia. Substanţele uleioase şi funinginea ar fi fost rezultatul arderii grăsimii corpului şi a unei părti din saltea. A rămas atunci un mare semn de întrebare pentru cei care au cercetat cazul. Cum de nu

a ars întregul **apartament**, căci temperatura necesară pentru o asemenea ardere a corpului ar fi trebuit să fie in jur de 2.000°C?
Un alt caz ciudat s-a petrecut în Dallas, Texas, în 1964. O bătrână în vârstă de 75 de ani a fost găsită arsă complet în autoturismul său, fără ca materialul plastic al tapiţeriei maşinii să fi prezentat urme de ardere. Tot în 1964, în Pennsylvania, o tânără a auzit nişte zgomote ciudate în camera bunicii. Deschizând uşa, a rămas încremenită: bunica sa ardea. A sunat imediat la pompieri, dar în 10 minute până să sosească pompierii, bătrâna era deja cenuşă. Poliţia a clasat cazul repede. Doamna Helen, o fumătoare înrăită, a ars din cauza stingerii neglijente a unei ţigari.
În 1966, medicul Irvin Bentley (foto combustia 1), în vârstă de 92 de ani, a fost găsit ars în baie, în apropierea bideului. Focul nu a stricat nici măcar capacul din material plastic al bideului. Bătrânul, în schimb, era ars complet, rămânându-i întreg doar piciorul stâng de la genunchi în jos.
Omul de ştiinta John Heymer, din Gwent, Ţara Galilor, în 1980 a înregistrat un caz ciudat. Henry Thomas, în vârstă de 72 de ani, a fost găsit transformat în cenuşă. Rămăseseră doar picioarele, cu şosetele pe ele şi o parte din craniu. Fiind iarnă, încăperea a fost bine izolată termic împotriva temperaturilor scăzute. Nedumerirea care a apărut atunci constă în faptul că oxigenul existent în incintă în mod normal nu era posibil să poată întreţine întreaga ardere, iar cauzele declanşării incendiului nu puteau fi stabilite.
Revista New Scientist, la 15 mai 1986, a relatat un alt caz interesant care a avut loc în localitatea engleză Gwent. Cu această ocazie, au fost prezentate mai multe detalii care individualizează în mai mare măsură acest fenomen. Era în ianuarie 1980, afară era temperatura foarte scăzută, iar locuinţa în cauză nu avea încălzire centrală. Inspectorul de poliţie care cerceta cazul, deschizând uşa de la intrare, a fost întâmpinat de o căldură plăcută, în incintă existând o temperatură asemănătoare celei dintr-un cuptor care se afla în faza de răcire.
Erau aburi şi o căldură ca de saună, iar pereţii şi geamurile, precum şi becul aveau deasupra un lichid lipicios, gălbui, care dădea luminii electrice o nuanţă portocalie. Abajurul din plastic al lămpii era complet topit. La circa un metru de sobă, unde se aflau câţiva cărbuni aprinşi, fără vreo urmă de pericol de incendiu se găsea o grămăjoară de cenuşă în faţa unui fotoliu distrus parţial de foc. Din cenuşă se profilau nişte picioare cu şosetele intacte pe ele. Obiectele din încăpere nu erau afectate, cu excepţia covorului, în zona în care se afla cenuşa.

FEMEILE, PREDISPUSE APRINDERII SPONTANE

Pentru ca un corp uman să ardă în întregime este necesară o temperatură de 900şC în curent de aer şi peste 1.600şC în încăperi închise, asemenea incintelor din crematorii. Criminaliştii, negăsind o explicaţie a acestui fenomen, au cerut ajutor cercetătorilor din medicina legală, biochimie etc. Subiecţii unor astfel de fenomene sunt de regulă persoane în vârstă, îndeosebi femei corpolente, sedentare şi solitare, în general fără vreun scop în viaţă. Aprinderea acestora se produce spontan, mai ales iarna, la temperaturi scăzute sau în zone nordice ale Pământului.
S-a mai lansat ipoteza că acumularea de vitamina B10 în surplus poate declanşa combustia spontană, dar nu se poate argumenta cum s-ar putea aduna o aşa mare cantitate de B10 în corp.
Cercetătorii au stabilit câteva caracteristici ale combustiei umane spontane.
Acestea sunt:
- existenţa în preajmă a unei surse de aprindere;
- arsurile nu sunt distribuite uniform pe corp. De obicei, trunchiul este complet pulverizat, oasele sunt transformate în cenuşă, iar extremităţile rămân neatinse;
- femeile reprezintă 80% dintre cazurile de combustie spontană, majoritatea fiind supraponderale sau alcoolice. Fenomenul se întâmplă de regulă după ce victima a consumat alcool;
- corpul arde topindu-se în el, obiectele din jur şi hainele rămânând intacte. Locul pe care se află rămăşiţele persoanei care a suferit combustia spontană este acoperit cu un lichid uleios, vâscos, de culoare galbenă, urât mirositor;
- persoanele din apropiere nu aud urlete sau strigăte de ajutor;
- fenomenul se petrece în spaţii închise, persoana aflându-se singură pentru lungi perioade de timp.
Unii apreciază că producerea combustiei umane spontane s-ar declanşa din cauza unei încărcături emoţionale negative foarte intense. Însă arderea nu se produce după regulile normale atât timp cât tot ce există în jur rămâne intact.

MOTIVE PROBABILE

Experţii în incendii au cercetat în 1996 câteva cazuri de combustie spontană. Ceaţa din jurul acestui fenomen s-a făcut însă mai deasă, neobţinându-se nici un rezultat cu suport ştiinţific. În crematoriile umane, cu toate că temperatura este foarte înaltă, oasele nu ard în totalitate, pe când în combustia spontană, oasele se transformă integral în cenuşă.
Se mai presupune că ar fi vorba şi despre o acumulare de electricitate statică, deşi ştiinţific nu se justifică sau se crede că fenomenul se produce din cauza acumulării unor combinaţii de substanţe chimice explozibile în aparatul digestiv, din cauza unei alimentaţii greşite.
O altă teorie lansată în legătură cu combustia spontană este existenţa unor câmpuri electrice în corp, producătoare ale unui fel de scurtcircuit care ar putea declanşa o reacţie atomică în lanţ, generând o temperatură internă foarte mare.
Într-o perioadă de peste 300 de ani au fost semnalate aproximativ 200 de cazuri de combustie umană spontană. În anii '80, doctorul John de Haan, de la Institutul Criminalistic din California, a vrut să verifice ipoteza că acest fenomen s-ar produce din cauza unei topiri a grăsimii corporale, proces numit efectul de candelă. Astfel, el a făcut următorul experiment: a luat corpul unui porc - ţesutul adipos al porcului fiind asemănător cu cel uman - şi l-a înfăşurat într-o pătură, picurând apoi peste el o cantitate redusa de petrol. L-a introdus apoi într-o încăpere şi i-a dat foc.
După cinci ore a obţinut un rezultat asemănător celui din combustia spontană. Obiectele din jur au rămas, după experiment, neatinse.
Martorii unor fenomene de combustie spontană contrazic teoria efectului de candelă, acesta petrecându-se diferit în realitate faţă de experiment.
Americanii M.A. Persinger şi la Fermiere au studiat acest fenomen îndeaproape, inventariind cazurile cunoscute până în 1977, prezentând totodată în detaliu condiţiile de producere a acestuia.
A existat şi un supravieţuitor al unei combustii umane spontane. Jack Angel din Atlanta, Georgia, este, se pare, singurul supravieţuitor care a trecut printr-un asemenea fenomen. Iată pe scurt povestea lui: "O durere cumplită l-a trezit din somn: luase foc!". A fost chemat în ajutor medicul David Stern, care a rămas mut în faţa lui Jack. Acesta "prezenta o gaură în piept. Vertebrele sale se topiseră şi unul din braţele sale, aproape în întregime carbonizat, era pierdut...". Absolut nimic din jurul său nu părea să fi fost în contact cu focul. Ulterior, Jack a rămas invalid, fără posibilitatea de a se deplasa.
Prin sistemul yoghin, practicat şi de pustnicii "Respa" din Tibet, fenomenul de combustie umană spontană este cunoscut sub numele de tummo. Se vorbeşte prin prisma acestei filosofii orientale despre un fenomen de acumare a căldurii până în faza apariţiei unei flăcări în zona ombilicului, stare la care se ajunge aplicând tehnici caracteristice yoghine în timp îndelungat. Se organizează chiar concursuri între iniţiaţii acestei filosofii, în care aceştia, dezbrăcaţi complet, se aşază pe gheaţă şi usucă până la zece cearşafuri ude şi îngheţate numai cu ajutorul acestei călduri degajate de corp.

RELIGIOS ŞI PARANORMAL

Şi pe tărâm religios, Sfânta Ecaterina de Siera şi Sfânta Maria Magdalena de Pazzi, două călugăriţe catolice, stăteau cu trupurile aproape goale în bătaia vântului şi viscolului hibernal pentru a elimina, spun ele, căldura mistuitoare care era emanată prin puterea credinţei în Divinitate. Catolicii numeau această practică "incendium amoris".

Pe domeniul paranormalului, rusoaica Nina Kulaghina, prin concentrarea privirii asupra unei zone de pe corpul altei persoane putea să-i provoace acesteia arsuri de gradul II sau III pe o suprafaţă de până la 10 cm2, arsuri făcute fără să crească temperatura locală în timpul experimentului.
Brazilianul Antonio Ferreira, prin concentrare, topea cu privirea rama metalică a ochelarilor de vedere. Deşi, în mod normal, topirea metalului se produce la aproximativ 1.500şC, în acest caz, faţa pe care stau ochelarii nu este afectată cu nimic.
Aşadar, să ne pună pe gânduri încă o dată faptul că nu cunoaştem nici pe departe coordonatele existenţei noastre.

Inedia: sau a trăi fără mâncare

08 Sep 2009

Am mâncat până n-am mai putut, zise omul. Foarte multă mâncare şi băutură, apoi "mi-am mâncat" prieteni şi duşmani, tot ce-am prins. M-am îmbuibat toată viaţa. Cred că o să fac indigestie. Dar nu vreau să mor atât de intoxicat. A venit vremea să mai ţin şi eu post.
De-acum va trebui să-mi ajut duşmanii şi prietenii şi, de ce nu, să nu mai mănânc şi să nu mai beau. Pentru că doresc să ajung, până la urmă, la masă cu Dumnezeu.
Chiar există oameni care trăiesc fără hrană. Este posibil, cu toate că-i greu de crezut. Acest fenomen poartă numele de inedie. Fie că este numit fenomen paranormal sau miracol religios, acesta a stârnit interesul cercetătorilor, care i-au constatat reala existenţă, dar nu l-au putut explica pe baza legilor cunoscute.
Cum este posibilă existenţa acestui fenomen? Tot ce se găseşte în natură, fără a fi artificial, pe lângă partea materială, are şi o componentă energetică, ce are sarcina de a-i întreţine existenţa. Astfel, hrana noastră nu este compusă numai din materia pe care o vedem, ci şi din energia existentă în ea. Mâncarea naturală cu cât este mai proaspătă cu atât conţine mai multă energie vitală.
Produsele sintetice ale industriei alimentare sunt anorganice. Acestea sunt lipsite de componenta energetică naturală. Hrănirea corpului, bazată în mare parte pe aceste produse, perturbă vibraţia vitală din ansamblul organismului, producând disfuncţii, toxicitate mărită şi în final afecţiuni fizice şi psihice. Din această cauză sunt recomandate posturile, pentru ca, în perioada desfăşurării lor, corpul să poată elimina toxicitatea acumulată de-a lungul timpului şi, în final, să-şi regăsească echilibrul funcţional şi structural.

ENERGIE VITALĂ, DIRECT DIN NATURĂ

Ştiinţa susţine că alimentaţia organismului uman o constituie hrana şi oxigenul. Altă formă de energie nu este recunoscută pentru întreţinerea vieţii. Se spune că un număr de zile fără hrană fizică sau câteva minute fără respiraţie declanşează procese ireversibile, în corp instalându-se moartea. Dar, aşa cum hrana conţine şi energie vitală, aerul pe care îl respirăm posedă, de asemenea, o componentă energetică vitală.
Deci atât alimentaţia cu produse naturale cât şi respiraţia dau posibilitatea de a întreţine viaţa prin acelaşi tip de energie conţinută în fiecare dintre ele. Hrana materială suferă transformări prin procesele metabolice, eliberându-se astfel energia necesară corpului pentru a trăi. Prin evoluţie spirituală se poate ajunge la întreţinerea vieţii fără a se metaboliza hrana pentru obţinerea acestei energii.
Energia vitală va putea fi absorbită direct din natură, corpul alimentându-se prin centrii săi energetici cu energia care apoi este transportată prin canalele energetice, până la nivel celular. Consumul direct de cât mai multă energie vitală ridică vibraţia corpului, făcându-l să intre în rezonanţă cu oceanul de Energie Universală, accesându-se astfel o existenţă cu noi valenţe incredibile. Dar trecerea de la hrană materială şi energetică numai la cea energetică nu se poate face dintr-o dată de oricine.
Postul ţinut din considerente religioase împărtăşeşte aceeaşi idee şi anume că materia nu este indispensabilă vieţii fizice şi mai ales celei spirituale. Postul este menţionat în cele mai vechi scrieri sacre descoperite. Sfinţii sărbatoriţi de lumea religioasă au avut, prin postire, revelaţia descoperirii altei existenţe detaşată de cea materială, conturându-se cu această ocazie şi o viziune mai clară asupra Divinităţii.

POSTUL NU E O RESTRICŢIE

Tradiţia populară arată că au fost create şi alte posturi decât cele bisericeşti, cum ar fi un post al Maicii Domnului ţinut pentru îndeplinirea unor dorinţe sau un post negru care se ţine pentru depăşirea unui necaz important. Postul nu trebuie privit ca o restricţie, ci ca o descătuşare, ca o eliberare a naturii umane în drumul său către desăvârşire.
Am amintit despre posturi, căci acestea constituie paşii care au fost făcuţi la început de către cei care au ajuns la inedie, fenomenul care sfidează legea imposibilei vieţi fără alimentaţie mai mult de aproximativ o lună.
Nu pledez aici pentru a convinge pe cineva să încerce, dacă ar putea să ajungă la o asemenea performanţă. Pledez, însă, pentru dezintoxicarea corpului prin postire în mod ciclic. Omul, fiind o entitate materială şi spirituală aparţine atât vieţii pământene cât şi celei extrapământene, numai că ambele vieţi trebuie să se desfăşoare, pe cât posibil, într-o armonie perfectă. Persoanele care au ajuns la performanţa inediei sunt excepţii şi trebuie privite ca fiind pe o altă treaptă a existenţei, superioară celei pe care ne aflăm în mod normal. Documente istorice mai vechi, precum şi scrieri din perioada contemporană consemnează nenumărate cazuri de inedie.
În 1347, s-a născut cea care este cunoscută sub numele de Sfânta Ecaterina din Siena. Din 1363, la vârsta de 16 ani, a ales viaţa monahală. De la 26 de ani viaţa ei s-a desfăşurat sub forma unui şir nesfârşit de minuni. Fără nici un fel de hrană, ea a trăit foarte intens, predicând, scriind şi călătorind. A murit la vârsta de 33 de ani fără a consuma nici un fel de mâncare timp de 7 ani.
Elisabeth von Reute a trăit până în 1420 fără a mânca timp de 15 ani. Domenica del Paradiso a trăit fără hrană o perioadă de 20 de ani, până în anul 1553 când s-a stins din viaţă. Sfânta Lidwina nu s-a hrănit cu nimic timp de 28 de ani, până în 1433, când a decedat.
Academia Britanică de Ştiinţe Royal Society a studiat viaţa lui Janet Mc Leod din Scoţia. Din anul 1769, când avea vârsta de 15 ani, i s-au declanşat crize de epilepsie. Din acea perioadă ea a refuzat să se hrănească până la vârsta de 28 de ani, când a murit.
O altă tânără de religie catolică, din Elveţia, pe nume Josephine Durant, fiind paralizată, a refuzat să se hrănească timp de 4 ani. O echipă de medici calvinişti, rivali ai catolicismului, au studiat îndeaproape acest caz, constatând autenticitatea sa.
Apoi, alte şi alte cazuri - Zelia Bourriou, Luise Lateau, Katerina Emmerich, Mollie Fancher - au făcut vâlvă, la vremea lor, fiind amintite şi în tratate de medicină ca fiind ciudăţenii ale existenţei umane.
Thereze Neumann, născută în anul 1868 în Bavaria, se înscrie printre cazurile cele mai interesante din punct de vedere al fenomenului inediei. Din 1922 nu a mâncat deloc până în 1926, în această perioadă consumând numai lichide, iar din 1926 nu a mai băut nici lichide până în 1962, când s-a stins din viaţă. Din 1927, după un an de viaţă fără hrană solidă şi lichidă, s-a constituit o comisie de medici care au ţinut-o sub observaţie, supraveghind-o cu stricteţe.
Thereze stârnise neîncredere, lumea medicală refuzând să creadă în veridicitatea posibilităţii de a trăi fără hrană. S-a dovedit că nu era vorba de nici o excrocherie. Mai mult, greutatea corpului Therezei oscila între 51 şi 55 de kilograme, într-o perioadă de aproape o lună de verificări zilnice ale acesteia.
Thereze Neumann, de religie catolică, în 1926, a avut o viziune cu Iisus pe Muntele Măslinilor. I s-a declanşat apoi o durere insuportabilă în zona pieptului, după care a început să sângereze. Ulterior ea a observat că pe mâini şi pe labele picioarelor are răni asemănătoare cu cele produse de cuiele crucificării. Era stigmatizată. De atunci, când era în stare de extaz, plângea cu lacrimi de sânge. Ea ajunsese şi la performanţa de a putea să leviteze.
Trecând pe tărâm asiatic, mai precis indian, găsim o altă celebritate a fenomenului inediei. Se numeşte Giri Bala, tot femeie. Spun a

fost, căci s-a stins din viaţă acum patru decenii. Şi spunând femeie, mai fac o observaţie, istoricul acestui fenomen paranormal este presărat în cea mai mare parte cu nume de femei, el fiind legat totodată de credinţa in Divinitate.
Aşadar, Giri Bala, considerată sfântă încă din viaţă, s-a născut în India în ţinutul împădurit din Nawabganj.
Iată cum această femeie simplă la origine povesteşte drumul parcurs până la inedie: "Cât am fost copilă, nu am prezentat nimic remarcabil, decât poate faptul că eram o pofticioasă şi mâncam destul de mult. Părinţii m-au logodit de foarte tânără. «Fata mea, m-a avetizat mama, trebuie să-ţi controlezi lăcomia când vei trăi printre străini, în familia soţului tău. Ce vor zice aceştia când vor vedea că tu mănânci tot timpul?» Temerile mamei s-au adeverit: la vârsta de 12 ani am intrat în familia soţului meu. Atunci a început calvarul, soacra mea îşi bătea joc tot timpul de lăcomia mea.
Era foate greu să îndur ironiile şi jignirile sale. Într-o bună zi, i-am strigat în faţă că nu mă voi mai atinge de mâncare pentru tot restul vieţii. M-am retras în camera mea şi m-am rugat foarte puternic. Îmi aduc aminte că am intrat în extaz în momentul în care am văzut o fiinţă de lumină care mi-a spus că Dumnezeu a răspuns rugăciunilor mele şi că, din acea clipă, voi trăi doar cu lumina astrală, toţi atomii corpului meu fiind ancoraţi în curentul infinit. Apoi, mesagerul divin mi-a arătat o tehnică yoga care eliberează trupul de nevoia de a absorbi alimente.
Tehnica constă dintr-o anumită mantră, coroborată cu exerciţii de respiraţie mult mai complicate decât clasicele Pranayama. Totul este Krya Yoga, fără medicamente sau magie! Fiinţa divină mi-a interzis să divulg secretul oamenilor, deoarece asta contravenea cumva planurilor lui Dumnezeu. Mulţi agricultori m-ar omorî dacă aş învăţa oamenii să trăiască fără mâncare...".
În anul 1950, Giri Bala a fost vizitată de celebrul yoghin hindus Paramahamsa Yogananda, care a cunoscut-o şi pe Thereze Neumann. Giri era atunci în vârstă de 68 de ani. Nu mai mâncase şi nu mai băuse nimic de la vârsta de 12 ani şi 4 luni, deci de 56 de ani. Fusese monitorizată de zeci de medici din lumea întreagă până la această vârstă. Copii nu avea, iar soţul îi murise de mult. De obicei, nu dormea aproape deloc. Noaptea medita, iar ziua trecea cu treburile gospodăreşti. Nu fusese niciodată bolnavă şi nu ştia ce este durerea.
Yogananda a întrebat-o la un moment dat pe sfântă de ce a ales această cale? Bătrâna Giri i-a răspuns că prin această reîncarnare trebuia să dovedească omenirii că omul este spirit. Pentru a progresa pe calea care duce la Dumnezeu, omul trebuie să înveţe să trăiască cu Lumina Divină, nu doar cu mâncare.
INEDIA
Este un cuvânt originar din limba latină, cu semnificaţia "fără hrană", referindu-se la viaţa unei persoane care se derulează lipsită total atât de hrana consistentă cât şi de cea lichidă. Persoana respectivă, chiar în aceste condiţii, poate trăi normal, fără vreo restricţie, fără a suferi din cauza lipsei de hrană. Greutatea corpului, după o mică scădere iniţială, se menţine aproape constantă, având variaţii doar de câteva kilograme în plus sau în minus. După declanşarea acestui fenomen, dacă acea persoană încearcă din nou să se hrănească normal, se va induce în corp starea de comă urmată de deces.
"IMITATIO CHRISTI"
Stigmatele reprezintă reproducerea exactă pe un corp a rănilor lui Iisus. Acestea apar fie în mod spontan, fie în urma practicării aşa numitului "imitatio Christi", aspiraţia de a-l imita pe Iisus, participând din credinţă şi dragoste pentru El la suferinţa Sa. Se spune ca există în permanenţă pe Pământ 12 purtători de stigmate, simbolizându-i pe cei 12 apostoli. Când unul dintre aceştia se stinge din viaţă apare altul. Călugărul capucin Padre Pio este primul preot catolic ce a purtat pe trupul său rănile lui Iisus.
El a purtat aceste stigmate 50 de ani, iar în 1968, cu câteva zile înainte să moară acestea i-au dispărut. Padre Pio a făcut şi vindecări miraculoase. El trăia aproape în inedie şi cu durerile rănilor, adesea insuportabile. Padre Pio a fost beatificat în aprilie 1999 şi canonizat în iunie 2002. Din punct de vedere medical, stigmatele nu pot fi tratate, ele nefiind vindecabile. Acestea nu se infectează, nu se descompun, nu au miros urât şi nu se necrozează. Ele sângerează, rămânând neschimbate, neputând fi explicate ştiinţific.

Invulnerabilitatea

15 Sep 2009
Fiecare om şi-a dorit în adâncul sufletului său, uneori exprimându-şi dorinţa, alteori rămânând ca un secret nespus vreodată, să fie imun, în mod normal, în faţa unor primejdii care i-ar afecta corpul. Cinematograful ne-a dat posibilitatea de a ne exterioriza cel mai bine această dorinţă ascunsă.
Câte desene animate, care ne-au delectat copilăria şi nu numai, au prezentat personaje care se accidentau, sufereau maltratări, mureau, ca apoi să devină vii şi nevătămate ca şi cum nu s-ar fi întâmplat nimic? Câte filme de ficţiune n-au jonglat şi jonglează cu asemenea acţiuni la care privim şi spunem fără să ne impacientăm: Deh, aşa e în film, totul e posibil, e o convenţie!
Totuşi există şi în viaţă posibilităţi incredibile care aparţin invulnerabilităţii, de-a dreptul spectaculoase. Acest tip de fenomene paranormale se manifestă sub forma invulnerabilităţii mecanice (la contactul direct cu corpuri ascuţite, ajungându-se până la înghiţirea lor fără a se produce vreo leziune fizică), termice (la contactul direct cu focul) şi mai rar chimice (la ingerarea substanţelor chimice toxice sau la contactul acestora cu pielea corpului). Există atâtea exemple, începând cu legende şi continuând cu cazuri până în zilele noastre.
Exemple din legende şi nu numai
Ahile, eroul din Iliada lui Homer, copilul zeiţei Thetys şi al muritorului Peleus, a fost scufundat în apele subterane ale râului Styx de mama sa. Astfel, el a devenit invulnerabil la atingerea armelor, cu excepţia călcâiului de care a fost ţinut de mama sa când a fost introdus în apă. La asediul Troiei, Paris a nimerit cu o săgeată otrăvită chiar zona neprotejată, vulnerabilă, reuşind astfel să-l răpună.
Siegfried, un personaj din cealaltă parte a Europei, a ucis balaurul Fafner şi s-a scăldat în sângele acestuia, devenind imun la toate armele vremii. O frunză i-a picat pe spate, lăsându-l vulnerabil în acel loc. A fost ucis, fiind atins exact în acel punct.
Samson, a cărui putere se găsea în păr, a fost păcălit de Dalila, care i-a ridicat invulnerabilitatea tăindu-i podoaba capilară. Gregori Efimovici Rasputin a fost o personalitate controversată cu rol important în viaţa ţarului Nicolae al II-lea, a ţarinei Alexandra şi a fiului lor Alexei, pe care Rasputin îl trata de hemofilie cu puterile sale tămăduitoare. Legenda asasinării sale are legătură cu fenomenul de invulnerabilitate. Fiind considerat de un grup de nobili ruşi periculos pentru Imperiul Rus, din cauza influenţei lui asupra ţarinei, i-a fost pregătit un complot pentru a fi eliminat din preajma familiei ţarului. Toată acţiunea era coordonată de prinţul Felix Iusupov. Rasputin a fost invitat la palat şi ospătat, în vin punându-i-se cianură în cantitate suficientă pentru a ucide şase persoane. Rasputin, conform legendei, nu a fost afectat de otravă. Atunci el a fost împuşcat în piept de prinţ. Căzut la pământ, după o jumătate de oră el s-a ridicat şi l-a atacat pe prinţ, care a alergat să-şi anunţe prietenii. Împleticit, Rasputin a vrut să se îndrepte spre locuinţa ţarinei pentru a o înştiinţa despre complot. Un alt glonţ însă l-a făcut să se prăbuşească în zăpadă. A fost apoi lovit cu bâte, legat şi aruncat în apa Nevei. După trei zile, trupul său a fost găsit şi autopsiat. Cauza morţii s-a stabilit a fi fost înecul, dovedindu-se invulnerabil la otravă şi chiar la împuşcături.
În Insula Bali din Indonezia, există şi astăzi în ritualurile religioase ale unor triburi un fel de dans în care dansatorii, introduşi în transă, încearcă să-şi străpungă pieptul cu aşa-zisul cuţit sacru, însă pielea nu prezintă nici măcar o zgârietură. Ei simbolizează prin această luptă cu duhurile bune şi rele. După ieşirea din transă cuţitele sunt strânse imediat, pentru că imunitatea la înţepături dispare şi acestea ar putea răni sau chiar omorî pe dansatorii care ar încerca în continuare să verifice dacă sunt invulnerabili.
Un alt caz celebru de invulnerabilitate mecanică l-a constituit olandezul Arnold Henskers, cunoscut ca magician în prima parte a secolului XX sub numele de Mirin Dajo. Acesta, în timpul reprezentaţiilor publice se lasă străpuns de sabie. În mai 1947, aflat la un

spital din Zürich, a făcut o demonstraţie care a rămas în istorie. După ce s-a dezbrăcat până la brâu, i-a fost înfiptă o floretă, care trecând prin zona organelor vitale a ieşit din corp prin spate. Însoţit de medici, cu floreta în corp, a urcat apoi scările spitalului pentru a face o radiografie. Toţi au rămas fără grai atunci când pe film a apărut arma care-i străpunsese într-adevăr corpul. După ce a fost scoasă floreta, la intrarea şi la ieşirea ei din corp au rămas două puncte, fără sângerări şi fără urmări grave.
Cazuri de invulnerabilitate termică sunt cunoscute chiar în număr destul de mare de-a lungul timpului.
După cucerirea Babilonului, regele Nabucodonosor a condamnat la moarte trei evrei, pentru refuzul lor de a se închina statuii din aur înălţate în Ierusalim. Aceştia au fost aruncaţi într-un cuptor încins, dar flăcările nu s-au atins de nici unul dintre ei. Atunci, ei au fost iertaţi, fiindu-le permis să-şi menţină credinţa religioasă. Ei erau Sandruc, Masur şi Abed Negro. Sunt cazuri cunoscute în istorie când persoane condamnate la ardere pe rug au fost invulnerabile, flăcările neatingându-se nici de veşmintele lor. Un asemenea caz este al ţăranului Claris, conducătorul unei răscoale din vremea lui Ludovic al XIV-lea, care, condamnat la ardere pe rug, nu a fost atins de flăcări.
Sfântul Francisc de Assisi a trecut prin foc în faţa unui sultan pentru a dovedi superioritatea creştinismului faţă de mahomedanism.

Englezul Daniel Douglass Home, care a trăit în secolul XIX, introducea mâinile în foc şi scotea cărbuni aprinşi pe care îi ţinea în palme, timp îndelungat, fără nici o problemă. El avea şi capacitatea de a transmite şi altor persoane din preajmă această imunitate la foc.
În 1937, revista Nature scria despre Ahmed Hussein, care fachir fiind, traversa desculţ un covor, lung de patru metri, de cărbuni aprinşi la o temperatură de 575şC fără a avea nici o urmă de arsuri pe tălpi.
Americanul Vernon Craig, în 1976, în cadrul Festivalului de Yoga şi Ştiinţe Esoterice din Maidenhead, Anglia, a mers desculţ pe cărbuni încinşi la temperatura de 812şC.
Fiinţă vulnerabilă
Omul este o fiinţă foarte vulnerabilă fizic, în comparaţie cu alte vietăţi. Nu este protejat de vreo cochilie, nu are pielea groasă, nu are blană sau gheare periculoase, nu are dinţi otrăvitori, dar în schimb are mintea cu ajutorul căreia poate produce arme de apărare care să-l facă invulnerabil. O parte dintre oameni caută prin iniţiere să ajungă la accesarea unor posibilităţi care să le confere puteri considerate paranormale, cu ajutorul cărora să poată sfida legile existenţei stabilite de către societate.
Un text foarte vechi scris în limba sanscrită arată că este posibilă obţinerea unor puteri paranormale, fiind prezentate şi căile de acces la aceste puteri divine. La puterile supranaturale (siddis) se poate ajunge prin naştere (janman), substanţe halucinogene (aushadhi), incantaţii (mantra), asceza (tapas) şi transa (samadhi).
Janman - prin naştere, origine, existenţa, încarnare se obţin puteri supranaturale moştenite sau înnăscute.
Aushadhi - prin folosirea plantelor psihotrope, anestezice, loţiuni şi elixiruri magice.
Mantra - prin incantaţii, invocaţii, recitirea formulelor magice, a rugăciunilor de invocare şi evocare, descântece, aruncarea de vrăji, blesteme sau binecuvântări, metode energetice (pranayama, câmpuri de sincronizare) şi informaţionale (auto şi hetero sugestia).
Tapas - prin asceză, practică asiduă, puteri supranaturale dobândite prin acţiuni purificatoare, care declanşează unificarea cognitivă, afectivă şi volitiva, monoideism, credinţa sau penitenţa - dorinţa intensă, situaţii limită în care se declanşează capacităţi miraculoase necesare supravieţuirii (privaţiuni, post negru, izolare senzorială în camera întunecoasă sau prin imersiune, imobilizare prin îngropare, maladii, moarte clinică, experienţe din preajma morţii, detaşarea de corp în cursul unor accidente.
Samadhi - prin transa mistică sau prin celelalte tipuri de transă: starea de fuziune, absorbţie concentrativă, extaz, transa shamanica, transa hetero şi auto hipnotica.
CONCENTRARE. Au fost cazuri când diverse persoane au participat la experimente de iniţiere pentru a putea merge pe cărbuni încinşi. După o lună de antrenamente zilnice, aproximativ 75% dintre cursanţi au reuşit să treacă peste covorul de cărbuni aprinşi fără să se ardă. Specialiştii care au cercetat asemenea cazuri, au constatat că în momente de slabă concentrare psihică, această imunitate la foc dispare şi corpul suferă arsuri foarte grave.
Practicarea invulnerabilităţii chimice este în general mai periculoasă din acelaşi considerent: deconectarea psihică produsă mai devreme de a fi eliminate din corp substanţele chimice periculoase ingerate. Sunt cazuri în care s-a constatat că unele persoane, în timpul crizelor nervoase sau după un consum excesiv de alcool, mănâncă sticlă sfărâmată, sparg pahare cu dinţii, mestecând apoi sticla şi înghiţind-o fără a avea urmări grave imediate.
DINCOLO DE FICŢIUNE. Adevăratul Univers, nu cel pe care îl cunoaştem sau la care avem acces, depăşeşte ficţiunea. El poate sau nu să fie localizat, este vizibil şi mai ales invizibil, prin particulă sau undă este material sau imaterial, continuu sau discontinuu. Să ne scufundăm în el cât mai adânc pentru a-l putea descoperi pas cu pas.

Psihofotografia "Doreşte şi ţi se va împlini!"

22 Sep 2009
Pictura, sculptura, muzica, literatura, teatrul, baletul, fotografia şi filmul sunt arte. În fiecare dintre acestea se creează, cu unelte specifice, producerea de stări şi sentimente. Însă, există un număr foarte restrâns de persoane care în loc să folosească în artă pana, penelul, dalta, instrumentele muzicale sau aparatele cine-foto în mod normal, folosesc pur şi simplu puterea gândului. Poate că arta viitorului va cuprinde trăirile, dorinţele estetice ale artiştilor transpuse prin vibraţia gândurilor acestora direct pe suportul fotosensibil sau pe cine ştie ce altceva, realizând imagini.
Gândografia
Pusă în evidenţă cu un secol în urmă, gândografia a fost marcată pregnant din anul 1963 de Ted Serios, un şomer alcoolic din Chicago, pe atunci în vârstă de 34 de ani. Stevenson, Pratt şi în special Eisenbud au făcut o serie de experimente cu Serios, pentru a stabili autenticitatea acestui fenomen. Şedinţele decurgeau astfel: Ted îşi făcea încălzirea cu bere şi whisky apoi se concentra intens asupra obiectivului aparatului de fotografiat, aşezat la 30-40 cm distanţă faţă de el, fixa un aşa-numit gizmo (un carton subţire sau o hârtie neagră rulată, ce forma un tub cu diametrul de 3 cm şi lungimea de 2,5 cm, acesta având un rol psihologic) pe obiectiv, gemea şi la un moment dat scotea un strigăt puternic, făcând semn pentru declanşare. Era folosită o cameră foto Polaroid Land, tip 95 sau 95A, care efectua developarea imediată a negativului alb-negru, cu sensibilitatea de 36DIN. Imaginea pozitivă era rapid realizată. S-au obţinut astfel patru tipuri de fotografii, unele normale cu o imagine fără focalizare corectă a subiectului şi a elementelor din încăpere, altele albe supraexpuse, realizate aproape în întuneric, al treilea tip de imagini erau negre ca şi când nu au fost expuse, cu toate că senzorii aflaţi în interiorul camerei foto indicau o lumină intensă care a străbătut obiectivul şi al patrulea tip de fotografii erau gândografiile care nu aveau nici o legătură cu imaginea normală ce ar fi trebuit să apară.
Între anii 1964-1967 au fost executate peste 400 de gândografii ce cuprindeau 100 de teme. Acestea înfăţişau construcţii înalte, monumente istorice şi arhitecturale din diverse ţări, străzi, oameni, automobile, rachete cosmice... Toate acestea erau cunoscute de Serios din albume şi ilustrate. Au mai fost realizate gândografii cu caracter simbolic care descopereau obsesiile sexuale refulate ale subiectului. Temele erau alese de Ted sau de experimentator, dar adesea în mintea lui Serios acestea erau reprezentate sub alte forme. De exemplu, imaginea unui fier de călcat a generat gândografia unui autoturism asemănător cu fierul de călcat. Alte gândografii au fost realizate fără gizmo, fără obiectiv şi cu Ted aşezat la o distanţă de 2-3 metri de cameră sau cu el în interiorul unei cuşti Faraday, iar aparatul foto fiind plasat în afară, ori cu o sticlă de plumb aşezată între subiect şi obiectiv.
Gânduri imprimate pe plăci
Denumirea de gândografie (thoughtography) a fost dată în anul 1931 de profesorul Fukurai de la catedra de psihologie a

Universităţii din Tokio, care a publicat în Anglia rezultatele experimentelor sale obţinute în perioada 1910-1913. Testase subiecţi de sex feminin pe care îi pusese să afle prin clarviziune conţinutul unei plăci foto impresionate şi nedevelopate. În realitate, unele plăci nu fuseseră impresionate. A fost surprins să constate că şi acele plăci erau impresionate fără a fi expuse la lumină. Gândurile unora dintre subiecţi impresionaseră plăcile. Atunci a mers mai departe cu experimentele şi a obţinut imagini, în afara normalului, caligrafice şi geometrice, scrieri cu caractere japoneze, figuri geometrice, imagini neclare încadrate în temele propuse de experimentator sau subiecţi.
În Anglia anilor '20, ai secolului trecut, Carrington a obţinut rezultate notabile, avându-l ca subiect pe Joseph Rusk. Acesta reuşea să imprime gândul pe o placă fotografică aflată la 30 cm depărtare de frunte. Gândografiile lui erau imagini simbolice compuse din cercuri, puncte, linii. De exemplu, soarele era reprezentat din linii ce formau razele.
Primele fotografii de acest tip au fost făcute în anul 1897, de maiorul francez Darget care a obţinut, imprimată pe o placă fotografică, o sticlă de coniac, pe care o privise înainte timp de o jumătate de oră, apoi obţinând un vultur prin apropierea plăcii fotografice de fruntea soţiei sale în timp ce aceasta dormea şi visa un vultur. Dar dacă visa un alt bărbat, vă daţi seama ce s-ar fi întâmplat? Poate este mai bine că gândografia nu este la îndemâna oricui, ar spune mulţi dintre noi.
Gândografia este cunoscută astăzi sub numele de psihofotografie (psycophotography) sau fotografie psihică (psyhic photography), fiind o fotografie generată de psihic. Denumirea vine din limba greacă psyche - suflet, psihic; photos - lumină şi graphe - scriere, desen.
Fenomen de psihokinezie
Psihofotografia este un fenomen paranormal de psihokinezie, prin care se materializează o fotografie din acţiunea gândului asupra emulsiei. Se produce astfel o imagine latentă care developată devine imagine foto. Se pot obţine şi diapozitive dacă se lucrează pe film reversibil.
În funcţie de suportul pe care se află emulsia foto se obţin imagini pe placă sau pe film foto. După tehnica folosită se pot obţine imagini fără camera fotografică, direct pe placă sau film, fără impresionare cu ajutorul luminii sau imagini obţinute în interiorul camerei fotografice în momentul în care a fost deschisă diafragma. Imaginea obţinută fără cameră se numeşte imagine în întuneric (scotography din grecescul skotos - întuneric, obscuritate). Imaginile astfel obţinute fără aparatură foto arată că prezenţa camerei foto nu este obligatorie. În funcţie de poziţia subiectului din momentul în care ia naştere imaginea latentă se obţin imagini când acesta se află în faţa emulsiei foto sau în spatele ei. Imaginea de pe emulsie poate cuprinde întregul cadru fotografic sau numai o porţiune a lui. Aceste imagini constau în pete luminoase sau întunecate, diferite semne, grafică, mesaje, cuvinte, figuri geometrice, contururi anatomice, imagini simbolice sau schematice, portrete, monumente, clădiri, străzi, automobile... De obicei, imaginile au ceva ireal, contururile fiind neclare, dar s-au putut obţine şi imagini de o calitate impecabilă. Aceste imagini pot avea un corespondent concret (radiografii) sau nu (conceptografii). Ochorowicz, în 1911, a găsit ca şi corespondent acestor imagini radiografiile medicale. El a realizat la Paris, împreună cu Stanislawa T., clişee cu părţi anatomice doar apropiind de subiect placa foto acoperită cu hârtie neagră.
Se poate spune că unul dintre pionierii psihofotografiei este şi Bogdan Petriceicu-Haşdeu, care între anii 1893-1896 a obţinut la Câmpina 68 de imagini cu forme luminoase şi contururi. Prima psihofotografie însă a fost realizat în anul 1861 la Boston de William Mumler.
Văduva preşedintelui Lincoln
În funcţie de originea conţinutului imaginilor, acestea se împart în imagini exterioare conştiinţei subiectului şi imagini ce vin din conştiinţa lui. Primele se obţin cu camera foto şi sunt psihofotografii în care apare un "extra" (ceva ce nu există în mod real în imaginea fotografiată) care acoperă porţiuni din cadre. După Mumler, 30 de persoane au obţinut astfel de fotografii. De exemplu, subiectul fotografia o altă persoană. După developare apărea pe imagine acel "extra" care era o altă persoană, necunoscută. Prin identificare se descoperea că acea persoană era o rudă, un prieten sau un cunoscut al persoanei fotografiate, care apărea în imagine doar cu o porţiune din corp sau alteori întreagă, acoperită cu un văl sau înconjurată de un halo ca de vată, având o claritate şi detalii variabile. Mumler a rămas surprins, găsind pe o imagine o verişoară de-a lui decedată cu 12 ani în urmă sau pe văduva preşedintelui Lincoln care a impresionat pelicula, alături de ea apărând şi soţul ei, Abraham. Cu toate că unele persoane care apăreau erau în viaţă, pentru faptul că se observau şi altele decedate, fotografiile de acest tip au fost denumite spiritiste (spirit photography). Iniţial ele au stârnit mari discuţii, fiind considerate trucate. Cercetările ulterioare au dus însă la concluzia că acestea sunt reale. Persoanele decedate se integrau perfect în imagine cu cele aflate în viaţă, ele aşezându-se pe scaune sau pe canapele existente ori îi îmbrăţişau pe cei vii.
Imagini "extra"
Pentru realizarea acestor fotografii paranormale sunt prezente două fenomene ale domeniului parapsihologiei. Preluarea de informaţii din afara normalului prin extrasenzorialitate şi acţionarea prin psihokinezie asupra emulsiei fotografice de pe clişeu sau placa foto pentru a fi impresionate producând astfel imaginea. Apar, deci, capacităţi extrasenzoriomotorii.
În 1967, Stella Lansing a obţinut psihofotografii cu imagini ale unor formaţii discoidale ce se asemănau perfect cu cele considerate a fi OZN-uri. Din această cauză acele imagini au fost numite de specialişti ufografii (ufography). Filmările făcute de Lansing aduc elemente dinamice noi în psihofotografie sau mai bine-zis în psihocinegrafie. Au fost astfel surprinse imagini cu un avion în zbor înconjurat de o formaţie discoidală în rotaţie pe întreaga perioadă în care s-a făcut filmarea. Între anii 1967-1974, Lansing a filmat 400 de bobine pe pelicula de 16 mm. Toate acestea prezintă în "extra" formaţia discoidală stranie cu o formă asemănătoare unui cadran de ceas cu cercuri în locul orelor.
Am descoperit o legătură interesantă între Ted Serios şi Stella Lansing. Ted a făcut experienţele între anii 1964-1967, iar Stella le-a continuat din 1967 până în 1974, în total 10 ani. Apoi, Ted a făcut aproximativ 400 de imagini psihofotografice, iar Stella 400 de bobine de film.
Nivelul la care se află o persoană cu calităţi psihofotografice se poate aprecia atât după controlul acesteia asupra producerii fenomenului, cât şi după controlul asupra conţinutului imaginii paranormale. Din punct de vedere al controlului asupra producerii imaginii, persoana poate realiza o fotografie obişnuită, fiind surprinsă după developare de apariţia unei imagini "extra" necunoscută de ea sau persoana poate realiza fotografia paranormală prin concentrare, în acest sens imprimându-şi gândul pe emulsia fotografică. Ted Serios ajungea în acea stare de concentrare pentru producerea unor asemenea imagini în urma consumului excesiv de bere şi whisky.
Atunci reuşea el să declanşeze în interiorul său o lume proprie diferită de cea exterioară ale cărei secvenţe le imprimă pe psihofotografie. Controlul conştient asupra conţinutului imaginii paranormale poate fi total, parţial sau să nu existe. Deschiderea către realizarea unor astfel de fotografii poate fi prezentă toată viaţa sau numai o perioadă din ea. Ted Serios după iunie 1967 nu a mai reuşit să realizeze nici o psihofotografie. Ultima realizată a fost o cortină căzută care parcă anunţa sfârşitul spectacolului.
Cercetări făcute au arătat că durata manifestării calităţilor de fotograf cu asemenea însuşiri este invers proporţională cu controlul conştient şi efortul depus pentru producerea imaginilor. S-a mai observat că persoane normale au realizat fotografii "anormale" de genul psihofotografiilor atât timp cât au stat în preajma unora ca Ted Serios sau Stella Lansing.
Acuzaţii de escrocherie
Obţinerea, de-a lungul timpului, de mai multe persoane a unor asemenea fotografii a stârnit mari discuţii, fiind catalogate drept escrocherii. Chiar au fost declanşate procese pe această temă, cum a fost cazul lui William Mumler, proces care s-a încheiat în favoarea sa.

Nici în cazul lui Ted Serios nu se pune în discuţie contrafacerea imaginilor, căci aparatul folosit era un Polaroid la care se asigura automat developarea în 15 secunde de la impresionarea peliculei până la obţinerea imaginii foto pozitive, totul petrecându-se în interiorul camerei foto.
Oamenii de ştiinţă au lansat, cu timpul, tot felul de ipoteze care să explice posibilitatea realizării unor astfel de fotografii. Nu este cazul să intrăm acum în astfel de teorii.

Anteroproiecţia oculară

Mai amintesc doar despre Ghenadi Krohalev, care în 1974 a descoperit un alt fenomen - anteroproiecţia oculară. Aceasta constă în înregistrarea pe pelicula foto sau cinematografică a viziunilor halucinatorii ale bolnavilor psihici sau ale alcoolicilor care privesc în obiectivul deschis al aparatului foto sau de filmat de la o distanţă de câţiva centimetri. Doctorul Krohalev explică acest fenomen ca fiind o manifestare a halucinaţiilor vizuale ce produc o transmitere inversă a informaţiilor vizuale de la centrul analizatorului vizual către periferie printr-o radiaţie electomagnetică (în infraroşu) sub formă de imagini vizuale (holografice) înregistrate pe materiale fotosensibile.

Mintea, un dar divin

Referitor la psihofotografie, cert este faptul că la producerea fenomenelor psihokinezice, în general, subiectul se concentrează asupra rezultatului final, reuşind să producă fenomenele respective conform dorinţelor sale. Subiectul afectează, deci, efectul fără a cunoaşte cauza care-l generează şi mecanismul după care se produce fenomenul. Efortul voinţei de a obţine rezultatul dorit se află deasupra cauzei şi raţionamentului, acestea putând fi ignorate în acţiunea asupra realităţii exterioare. Fenomenul parcă se produce după criteriul religios: "Doreşte şi ţi se va împlini!".
Paradoxal, genialul Albert Einstein, ca om de ştiinţă, spunea: "Mintea intuitivă este un dar divin, iar mintea raţională este servitorul fidel al acesteia. Noi am creat o societate care onorează servitorul, uitând darul primit!".

Conceptofonia voci "extra"

29 Sep 2009

Am constatat că prin fenomenul de inedie se poate trăi cu energia luată direct din natură fără a mai avea nevoie de hrană. Am constatat că se poate obţine o fotografie fără nici un tip de aparat, ci doar cu puterea gândului.
Vom ajunge, de această dată, la constatarea că se pot înregistra pe bandă magnetică şi fără a folosi vreun aparat de înregistrat, ci numai cu puterea minţii, informaţii care apoi pot fi audiate.
Tot ce aparţine vieţii materiale are un corespondent în viaţa nevăzută sau, mai bine zis, sistemele de dincolo de vizibil au fost copiate în vizibil şi culmea este că noi credem în copii, neglijând existenţa originalelor.
Puterea psihicului asupra benzii magnetice poate produce o magnetizare variabilă, care apoi la redare se transformă în unde acustice. Astfel se poate defini fenomenul psihokinezic cunoscut sub numele de conceptofonie. Această denumire vine din latinescul conceptio - idee, gând, şi grecescul phone - sunet. Acest fenomen paranormal mai poate fi întâlnit şi sub numele de psihofonie (psychophonie), voci paranormale (paranormal voices), voci pe bandă de magnetofon (tonbandstimmen), voci din spaţiu (rösterna fran rymden), voci electronice (electronic voice phenomena - EVP), efect Jürgenson (Jürgenson - Effekt) sau vocile Raudive (Raudive - Stimmen).
Efectul Jürgenson şi vocile Raudive au împrumutat numele a doi pionieri ai acestui domeniu, şi anume pictorul şi regizorul suedez Friederich Jürgenson şi psihologul german de origine letonă Konstantin Raudive.
În 1959, Jürgenson a înregistrat pe banda de magnetofon trilurile unei păsări de noapte. La redare, după ascultări repetate ale benzii, a desluşit cu surprindere o voce neînregistrată în mod normal. Era vocea unui bărbat care mormăia în limba norvegiană ceva referitor la acele păsări nocturne. La final s-au mai auzit sunete asemănătoare ţipătului unui bâtlan. După această descoperire au fost făcute în continuare înregistrări la care în timpul redării s-au evidenţiat numeroase voci, unele dintre ele dorind să comunice cu el.
În anul 1964, materialele adunate din experimente au fost publicate în volumul "Voci din spaţiu" (Rösterna fran rymen) şi vândute alături de înregistrările sonore document. Aceste informaţii au stârnit un curent stimulator pentru astfel de experimente. Cele mai importante rezultate le-a obţinut K. Raudive, care în numai trei ani a înregistrat aproximatix 72.000 de voci, făcute cunoscute în 1969 prin volumul "Inaudibilul devine audibil" (Unhörbares wird hörbar), însoţit, de asemenea, de înregistrările sonore realizate.
La fel ca în psihofotografie, obţinerea sunetelor din paranormal se poate realiza în mai multe moduri. Jürgenson le-a catalogat astfel:
- În mijlocul unei mese se aşază un microfon conectat la un magnetofon. În jurul lui, mai multe persoane discută fără grabă, cu pauze şi punând întrebări. La redare, câteodată, în timpul pauzelor, se pot auzi voci "extra", care comentează pe marginea conversaţiei şi răspund la întrebări.
- Magnetofonul se conectează la un aparat de radio prin cablul de înregistrare. Apoi se caută la radio o frecvenţă aflată între două posturi, auzindu-se astfel doar un zgomot de fond. La redare, pe banda de magnetofon, câteodată, pot fi auzite voci "extra" care se adresează celor prezenţi sau care transmit mesaje.
- În faţa unui aparat de radio se aşază un microfon conectat la un magnetofon. Se reglează radioul între frecvenţele a două posturi, auzindu-se doar un brum şi se înregistrează. La redare, câteodată, este posibil să fie auzite voci "extra" ce comunică mesaje, se adresează unor persoane, fac unele comentarii sau răspund la diverse întrebări.

AUTOFONIA

Vocile "extra" despre care scrie Jürgenson sunt, la fel ca imaginile "extra" de la psihofotografie, care însoţesc imaginile normale, nişte voci care apar pe banda audio fără să fie auzite în momentul înregistrării. Acestea transmit informaţii mai mult prin undele radio. Este exclusă posibilitatea ca ele să fie recepţionări ale unor posturi de radio care să intre accidental pe această frecvenţă. Câteodată aceste voci sunt însoţite sau chiar acoperite de paraziţi, pocnituri, fluierături, zgomot de stradă, aglomeraţie, muzică, tren care se deplasează, ele auzindu-se cu intensităţi şi clarităţi diferite.
Banda trebuie audiată cu atenţie, căci uneori se aud doar nişte şoapte, cuvinte desprinse dintr-un murmur abia perceput al unei voci sau al mai multor voci simultane. Cuvintele pronunţate de vocile "extra" sunt adesea incomplete, comprimate, cu frânturi de fraze spuse combinând mai multe limbi, parcă exprimate sub formă telegrafică. Limbile folosite sunt cele pe care le vorbesc participanţii la acest tip de experiment. Astfel, Raudive, stând cu un pahar de vin în faţă, a înregistrat prin microfon un mesaj format din cuvinte spuse în limbile germană, suedeză, engleză şi spaniolă: "Guten Abend med dej. I wish your bebi Wein". (Bună seara vouă. Aş dori să beau vinul vostru.)
Aceste voci "extra" pot fi ale unor persoane cunoscute sau anonime. De multe ori vocea se recomandă şi apoi transmite mesajul dorit. În cazul când vocea aparţine unei persoane prezente la experiment înregistrarea se numeşte autofonie, iar în cazul când vocea aparţine unei persoane decedate se numeşte defunctofonie.
Cei doi, Jürgenson şi Raudive, au înregistrat voci "extra" ale unor persoane decedate, acestea fiind rude, prieteni, cunoscuţi sau personalităţi ca Göethe, Tolstoi, Nietzsche, Stalin, Hitler, Churchill, Kennedy. Se fac referiri şi la viaţa de dincolo. Unele voci oferă chiar ele detalii tehnice şi variante pentru înregistrări la anumite ore şi pe anumite frecvenţe radio.
Studiind acest tip de înregistrări, inginerul austriac Seidl a inventat un aparat special pentru astfel de voci "extra", numit psihofon. Cercetările făcute asupra înregistrărilor lui Jürgenson şi Raudive au evidenţiat la redare cuvinte şi fraze ale celor prezenţi la înregistrări, dar care nu au fost rostite, acestea reprezentând gândurile lor neexprimate prin voce. Vocile făceau foarte multe

referiri la al doilea război mondial, tema preferată de cei doi. Unele voci "extra" au transmis şi mesaje premonitorii.
Iată un exemplu de asemenea mesaj înregistrat la 18 iunie 1974 de englezul Raymond Cars, specialist în aparatura pentru ascultat. Vocea "extra", necunoscută lui, i-a spus în limba engleză: "Raudive you man of oak tree, in grave with you!" (Raudive, om din stejar, în groapă cu tine!).
Cars, intrigat, a trimis copiile acestui mesaj altor trei cercetători. A fost apoi şocat, peste trei luni, la aflarea veştii că Raudive, în vârstă de 63 de ani, a murit subit. Magnetofonul, radioul, microfonul, difuzorul sunt aparate fizice şi respectiv traductori care folosesc frecvente ce aparţin nevăzutului. Lumea spirituală, nematerială poate comunica cu cea materială prin frecvenţe ce fac parte din acest domeniu al invizibilului. Intrând în rezonanţă cu acestea, prin extrasenzorialitate, psihicul uman poate schimba informaţii cu lumea nevăzută.
Magnetofonul este un aparat cu care se pot înregistra şi reda sunete, cu ajutorul unui microfon şi respectiv unui difuzor. În cazul unei înregistrări normale, vibraţiile aerului produse de undele acustice fac să vibreze membrana microfonului. Aceste vibraţii se transformă apoi în semnale electrice variabile de către microfon, care amplificate ajung la capul de înregistrare al magnetofonului. Acest cap este, de fapt, un electromagnet care produce pe bandă magnetică, ce trece prin faţa lui în mişcarea sa, o magnetizare variabilă conformă cu semnalele electrice variabile din microfon.
Dacă înregistrarea se face direct de la alt aparat radio, pick-up sau alt magnetofon, se preia direct semnalul electric neconvertit de la acestea, care apoi se înregistrează prin capul magnetic pe banda magnetică. La redare, banda magnetizată în timpul înregistrării trece prin faţa unui cap de redare care este un electromagnet, fluctuaţiile magnetice de pe bandă producând prin acest cap o tensiune de inducţie. Aceasta este apoi amplificată şi transformată în unde acustice cu ajutorul unui difuzor. El transformă, de fapt, variaţiile de curent sosite amplificate în vibraţii ale membranei sale.
EXPERIMENTE
Înregistrările făcute cu voci "extra" sunt posibile prin impresionarea directă a benzii magnetice, producându-se direct variaţii ale câmpului magnetic de pe ea sau prin intrarea pe frecvenţa de lucru pentru înregistrări a microfonului, transmiţându-se astfel mesajele care apoi se înregistrează pe bandă ori prin intrarea în rezonanţă cu frecvenţa pe care se află aparatul de radio, comunicarea mesajului apărând pe această frecvenţă, fiind materializată apoi auditiv cu ajutorul difuzorului.
Persoana extrasenzorială căreia i se înregistrează vocea intră în acel moment în rezonanţă, prin psihic, cu frecvenţele aparatelor de înregistrat la fel ca entităţile spirituale care se fac auzite prin voci "extra".
Deci, omul are în el posibilitatea de a emite şi recepţiona informaţii în benzi de frecvenţe ale lumii spirituale, dar şi lumea spirituală poate folosi frecvenţele lumii materiale pentru a-şi evidenţia existenţa sa de dincolo de vizibil.
Iată că această lume paralelă poate folosi în acest scop, ca traductori pentru comunicare, aparate ce activează în domeniul undelor auditive.
Ca pentru orice fenomen paranormal, cercetătorii au făcut verificări pentru a stabili doar autenticitatea desfăşurării lui, căci cauza apariţiei sale nu poate fi explicată ştiinţific. Echipe de experţi electronişti au adus pentru aceste experimente magnetofoane noi, verificate amănunţit, şi benzi magnetice sigilate. Rezultatele au fost clare, voci "extra" şi-au anunţat prezenţa pe benzi.
În şedinţele organizate de Jürgenson, o echipă de experţi electronişti condusă de Bender a folosit două magnetofoane, fiecare cu microfonul său. După înregistrări, la redare au fost puse în evidenţă voci "extra" numai pe banda unuia dintre magnetofoane. Deci, acţiunea directă s-a realizat în interiorul sistemului de înregistrare sau asupra benzii magnetice. Cu ajutorul unui sonograf s-au efectuat măsurători, în timpul experimentului, în jurul microfonului, pentru a se pune în evidenţă vibraţiile aerului produse de undele acustice.
Diagramele frecvenţelor de redare au confirmat prezenţa vocilor "extra", precum şi absenţa corespondentului sonor al acestora din momentul înregistrării.
În 1971-1972, studentul englez Ellis a primit o bursă specială de la Universitatea Cambridge pentru a cerceta originea vocilor "extra". Rezultatele au arătat că vocile pot fi paranormale, dar există şi posibilitatea ca acestea să provină de la voci umane obişnuite. Împreună cu Raudive a înregistrat vocea comentatorului de la Radio Luxemburg.
S-a constat atunci că eterul era săturat de unde hertziene şi s-a presupus că, în anumite condiţii, magnetofonul ar putea funcţiona ca receptor, înregistrând în mod neaşteptat emisii de unde radio. Dar înregistrările aveau mesaje nominale, care nu puteau fi transmise prin radio, căci nu s-au purtat conversaţii între crainicul de la radio şi ascultători, mai ales că erau într-un limbaj telegrafic şi multilingv.
La Londra, la data de 12 decembrie 1969, experţi electronişti împreună cu Raudive au stabilit că, dacă două rezultate sunt pozitive, se poate considera experimentul reuşit. Pentru început s-a cerut să fie numită o persoană prezentă. La redare o voce "extra" a spus în limba engleză: "Raudive is there" (Raudive este acolo.). Apoi, s-a cerut să se răspundă unei solicitări.
Un participant şi-a exprimat atunci dorinţa de a-l asculta pe un prieten de-al său decedat, care se numea Ştefan, vorbind ruseşte. Redarea conţinea o voce care a comunicat în limbile germană şi rusă: "Hier is Ştefan. Koste glaubt uns nicht. Ocin trudno. Mî poucim Petrum" (Aici este Ştefan. Koste nu ne crede. E foarte greu. Îl învăţăm pe Petru).
Este susţinută teoria că vocile "extra" identificate aparent sau neidentificate ar reprezenta componente de dedublare a personalităţii subiectului, comunicările transmise fiind exteriorizări ale unor elemente informaţionale stocate la nivel inconştient şi exteriorizate în mesaje prin cuvinte existente în memoria acelui subiect. Acest lucru ar fi susţinut în cazul persoanelor în viaţă. Pentru cele decedate însă ştiinţa mai are încă de săpat.

Spionajul paranormal

06 Oct 2009
Mergem prin viaţă cu rucsacul în spate, plin cu minciuni şi nici nu ştim ce ducem cu noi! Le-am adunat pe toate drept adevăruri, aşa cum ne-au fost prezentate conform intereselor societăţii. De fapt, aţi văzut pe cineva care să-şi prezinte marfa spunând că nu-i bună? Aşa că cine vrea poate aduna în continuare ce i se oferă! Cine nu mai citeşte şi printre rânduri. Această rubrică este, în continuare, unul dintre "cursurile" concepute spre a vă ajuta să citiţi printre rânduri.
Societatea nu recunoaşte oficial fenomenele paranormale, dar le foloseşte de multe ori în secret pentru anumite interese.
Sisteme şi experimente
Ingo Swann, la începutul anilor '70 ai secolului al XX-lea, a fost supus unor teste în cadrul laboratoarelor de la Stanford Research Institute, din California, pentru a pune în evidenţă influenţele asupra unor sisteme în urma derulării unor fenomene psihokinezice şi extrasenzoriale. Unul dintre aceste experimente se realiza folosind un magnetometru de mare sensibilitate, ecranat faţă de câmpurile magnetice exterioare prin supraconductibilitate. În interiorul magnetometrului se afla un generator de câmp magnetic descrescător în timp. Apoi a fost conectat la acest sistem şi un inscriptor. După o oră de funcţionare fără semnal înregistrat a fost chemat Swann. Acestuia i-a fost prezentată instalaţia fără a i se da amănunte tehnice, fiind îndemnat să-i influenţeze funcţionarea numai cu ajutorul puterii psihicului. Se afla la aproximativ trei metri de aparate. El, îndreptându-şi atenţia către interiorul magnetometrului, a reuşit să dubleze frecvenţa semnalului timp de zece secunde. După aceea i s-a cerut să oprească semnalul în totalitate, lucru pe care l-a reuşit tot pentru zece secunde, ca apoi, fără a mai produce vreo influenţă cu ajutorul psihicului asupra sistemului, acesta să revină la normal. Întrebat cum a reuşit această performanţă, Swann a declarat că, în timpul experimentului, el a putut vizualiza interiorul aparatului şi, privind diversele componente ale acestuia, a reuşit să le influenţeze funcţiile, producând efectul dorit. În intervalul de timp în care dădea aceste explicaţii, aparatul a început din nou să-şi schimbe frecvenţa de

funcţionare. Cercetătorii au urmărit incredibilul fenomen, întrebându-se ce oare influenţase Ingo Swann: generatorul de câmp magnetic, câmpul respectiv sau inscriptorul? Însă totul a rămas sub semnul întrebării.
Un alt experiment la care a fost supus a constat în încercarea de a modifica temperatura unor obiecte de la distanţă. Swann a reuşit imediat să schimbe temperatura de pe suprafeţele ţintă. S-a observat că în timpul acestei influenţe psihice de la distanţă s-a modificat şi temperatura obiectelor învecinate, iar la cele depărtate, temperatura se modificase în sens invers.
Încă un test la care a fost supus I. Swann l-a constituit descrierea mentală a vremii în diverse oraşe din SUA. Spusele sale au fost verificate imediat telefonic. Descrierea condiţiilor atmosferice a fost exactă pentru fiecare oraş. Aceste rezultate au determinat continuarea experimentelor făcute cu acest medium.
În anul 1973, Swann a fost pus să descrie, pe baze paranormale, componenţa şi structura planetei Jupiter. Ulterior, sonda spaţială Pioneer, spre uimirea tuturor, a certificat vizualizările sale. În momentul în care CIA a aflat ce rezultate s-au obţinut la experimentele efectuate cu Swann, s-a implicat, trecând în primul rând totul la "strict secret" pentru o perioadă de 25 de ani. Apoi a început cercetarea militară legată de proiecte din domeniul parapsihologiei, acestea fiind folosite în primul rând pentru spionajul bazat pe vederea la distanţă.
Din anul 1974, rezultatele au început să apară, a fost descrisă prin această metodă o bază militară sovietică aflată la mai multe mii de kilometri depărtare. După încă trei ani de cercetări s-a reuşit punerea la punct a unei metode pentru obţinerea legăturii de comunicare între conştient şi subconştient, fapt care poate duce la obţinerea de subconştient a unor informaţii în paranormal, cerute punctual de conştient.
Vederea la distanţă
În anul 1978, CIA şi armata americană aveau grupuri speciale de spioni pregătiţi, cu ajutorul lui Ingo Swann, după metodele sale paranormale, în Fort Mead Maryland. După zece ani de la declararea strict secretă de SUA a proiectului spionajului Psi, metodologia realizării vederii la distanţă a ajuns să fie folosită în spionaj prin instituţii speciale ca SIS sau MI6 în Anglia, DGSE în Franţa, BND în Germania, Mossad în Israel, iar în URSS, despre care este mult mai mult de spus, prin GRUFSB şi SVR.
Metoda pusă la punct acum un sfert de secol are trei strategii de pregătire, de la stabilirea comunicării între conştient şi subconştient până la realizarea schiţei cu detalii de informaţii despre locul vizualizat. Cercetările au scos la iveală faptul că vederea la distanţă este prezentă latent în fiecare individ, oricine având posibilitatea, teoretic vorbind, să înveţe această tehnică.
În 1995, SUA recunosc existenţa proiectului pentru pregătirea spionilor Psi, desfăşurat în beneficiul CIA, DIA, INSCOM, de-a lungul anilor sub mai multe denumiri ca: Stargate, Grill Flame, Center Lane, Sun Streak, Stunt Pilot, Phoenix, Scanate.
Uniunea Sovietică a fost mai harnică în acest domeniu. Încă din anul 1950 a înfiinţat laboratoare în care să se studieze ştiinţific fenomenele paranormale, alături de Cehoslovacia, Polonia şi Bulgaria. Erau cercetări ultrasecrete legate de serviciile speciale de spionaj. Principalele centre se aflau la Moscova, Leningrad, Omsk, Inkustk, Vladivostok, Sartov.
Mintea de grup
Americanii, aflând despre amploarea şi rezultatele de excepţie obţinute de tabăra adversă din estul Europei, au fost cuprinşi de teamă. Ingo Swann, pionierul cercetărilor Psi americane, afirma: "Sovieticii nu efectuează cercetările asupra a ceea ce vesticii numesc cercetare psihică. Termenul corect pentru conceptul lor de cercetare este psihotronica". Aceştia au format un grup de persoane cu calităţi paranormale, care şi-au unit câmpurile biofizice, formând o puternică minte de grup, efectuând acţiuni de temut în spionaj prin programe de genul celui numit Cutia Neagră. Prin telekinezie şi extrasenzorialitate, aceştia puteau produce efecte psihice în tabăra opusă. Puteau chiar acţiona asupra rachetelor balistice americane, făcându-le nefuncţionale în cadrul bazelor lor sau în drumul parcurs de acestea spre ţinte. Ajunseseră încă de atunci la posibilităţi de a produce materializări.
Documente ale americanilor de la DIA atestau în 1972 că ruşii şi cehii au reuşit să materializeze energia corpului omenesc în locuri îndepărtate, pentru a fura documente strict secrete şi pentru a deteriora echipamente. În 1975, printr-un alt document se informa conducerea americană asupra altor efecte psihokinezice. Despre Kulaghina afirmau că avea puterea să afecteze ţesuturile vii, fapt primejdios pentru ţintele umane. Vinogradova putea schimba poziţia obiectelor în spaţiu şi avea calităţi în levitaţie. Ermolaev reuşea să activeze sau să dezactiveze surse de putere sau să fure documente militare şi software. Robert Pavlita şi Julius Kremessky, cu ajutorul realizărilor lor tehnice, puteau antrena grupuri de cetăţeni ruşi şi cehi pentru controlul abilităţilor psihice latente.
Reacţia americanilor
Americanii, puşi în faţa unui program de cercetări din domeniul paranormalului de asemenea anvergură din partea estului Europei, au suplimentat substanţial fondurile pentru programele lor Psi secrete. Apoi au racolat personalităţi din lumea ştiinţei pentru intensificarea cercetărilor din acest domeniu. Astfel au fost cooptaţi fizicienii Russel Targ şi dr Hal Puthoff, pentru coordonarea ştiinţifică, şi a extrasenzorialilor Pat Price, poliţist pensionar în acea vreme, Mel Riley, Joe Mc. Moneagle şi alţii. Aceştia erau pregătiţi pentru spionaj, dezvoltându-le vizualizarea locurilor prin călătorii mentale. Înainte să fie integraţi în grupul Psi, ei au fost supuşi unor teste.
Price, de exemplu, a primit sarcina de a descrie o bază secretă americană aflată sub pământ. Era prezent ca observator la experiment Richard Kennett din partea CIA. Iniţial s-a crezut că Price a descris greşit locaţia, coordonatele date fiind ale casei de vacanţă a lui Richard, aflată în Virginia de Vest. Însă ulterior s-a aflat că în apropierea acestei **case** chiar se afla centrul de interceptare a telefoanelor şi a sateliţilor spioni - Sugar Grove, de pe lângă Agenţia de Securitate Naţională (NSA) din SUA. Mai mult, Price a dat şi numele a trei ofiţeri superiori din această bază. Rezultatul a făcut ca lucrurile să ia o turnură neaşteptată. Grupul Psi a fost cercetat, fiind suspectat de spionaj în slujba comuniştilor. Obţinerea informaţiilor prin paranormal era peste puterea de înţelegere a celor de la CIA. Atunci, Price a descris şi una dintre bazele omoloage ale URSS, aflată în nordul Munţilor Ural, din zona montană Norodnaia. A fost descrisă întreaga bază, personalul format în majoritate din femei precum şi antenele lor radar. Price a primit statutul de cel mai bun spion al SUA. Nu după mult timp însă, în anul 1975, Pat Price a murit în împrejurări misterioase. S-a presupus că, fiind descoperit de sovietici, a fost omorât fiind considerat foarte periculos datorită capacităţilor sale paranormale excepţionale, putând pune în primejdie programele psihotronice sovietice, precum şi activităţile militare secrete ale ruşilor.
"Naturalii"
Mel Riley, unul dintre spionii Psi militari, a făcut parte dintr-un program special condus de DIA, numit Grill Flame. Era un **proiect** strict secret demarat în anul 1978 de armata americană pentru pregătirea unor spioni paranormali. Acesta era cunoscut numai de circa 12 persoane din cadrul Pentagonului şi de coordonatorii serviciilor secrete americane. Persoanele racolate care dovedeau că posedă capacităţi Psi au format un grup cunoscut sub numele de "Naturalii". Ei îşi aveau sediul la Forf Meade din statul Maryland şi făceau parte din NSA. Aceştia aveau ca sarcină să supravegheze prin metode Psi bazele militare sovietice şi chineze. În 1979, Mel Riley a vizualizat experienţa nucleară de la Lop Nor, efectuată de chinezi, radiaţiile acesteia fiind descrise ca o lumină de culoare verde.
Joe Mc. Moneagle, un alt membru renumit al grupului de spioni Psi americani, a urmărit un consul american din zona Mării Mediterane, care era suspectat că făcea spionaj în favoarea sovieticilor. El a vizualizat vizavi de consulat un rus care avea instalat un post de ascultare. Lângă postul rusesc a mai descoperit şi o echipă a NSA care-i supraveghea pe spionii ruşi, care spionau consulatul cu aparatură electronică. Mc. Moneagle a mai vizualizat pe malul Mării Mediterane, în zona Spaniei, o lumină verde identică cu cea vizualizată de Riley în China şi a considerat a fi de la radiaţii nucleare. Ulterior, s-a aflat că un bombardier american pierduse în acea zonă o bombă atomică.

Mintea umană, scanată
Acest grup de paranormali putea vizualiza nu numai întâmplări prezente, ci chiar trecute şi viitoare. Astfel, ei au vizualizat locul prăbuşirii unui elicopter american în zona Americii de Sud, în Peru, precum şi corpurile arse ale pilotului şi copilotului. Aceştia au mai prezis locul în care va cădea, de pe orbită pe Pământ, Staţia Spaţială Skylab, acesta aflându-se în vestul Australiei.
Spionajul Psi a ajuns până la posibilitatea de a scana mintea umană pentru aflarea gândurilor. Grupul "Naturalii" a primit sarcina să "interogheze" prin metode Psi un agent din Europa de Est, despre care existau informaţii că era spion. Mc. Moneagle "l-a citit" că primise importante sume de bani pentru spionaj. Întrebat despre aceste sume, spionul a exclamat: "Lucrul ăsta de unde-l mai ştiţi?". Prin telepatie se poate merge mai departe până la influenţarea psihicului unei persoane. Aceasta poate deveni, ca în cazul fenomenului de hipnoză, sclavul unor acţiuni comandate cu ajutorul transferului de informaţii în subconştient. Astfel se pot influenţa decizii luate de la nivelul de jos până la cel mai înalt al membrilor societăţii.
Teoretic vorbind, după cum am mai spus, fiecare om posedă latent aceste calităţi considerate în afara normalului, în funcţie de, spunem noi ştiinţific, nivelul genelor Psi personale. Acestea erau puternic reprezentate la omul preistoric devenind din generaţie în generaţie mai intense prin selecţia naturală, căci supravieţuiau primejdiilor numai cei cu simţurile mai ascuţite. O dată cu dezvoltarea societăţii umane, viaţa nu s-a mai dus în sălbăticie şi simţurile extrasenzoriale s-au diminuat substanţial. Evul Mediu, prin Inchiziţie, elimină persoanele cu aceste calităţi, considerându-le eretice. Astfel, puterea activă a genelor Psi s-a pierdut şi mai mult fiind eliminaţi cei care ar fi putut transmite generaţiilor viitoare genele lor Psi dezvoltate.
Aborigenii din Australia şi boşimanii din Deşertul Kalahari, care trăiesc încă în Epoca de Piatră, păstrează vii aceste aptitudini, paranormale pentru noi.
Un om = un cip. Într-un târziu, aceste gene psi umane au început să fie din nou evidenţiate în societatea modernă şi contemporană. Structurile statale însă investesc nu în dezvoltarea acestora pentru binele omenirii, ci pentru controlul ei absolut. Se tinde ca fiecare membru al societăţii să fie reprezentat printr-un cip în care să fie stocate toate informaţiile legate de el, dacă se poate chiar şi cu cele mai intime gânduri. Războaiele omenirii astfel şi-au mutat luptele de pe fronturile externe pe cele interne, în creier, devenind astfel războaie psihotronice. Dar, până la urmă, noi să fim sănătoşi, căci există cineva acolo sus care ne iubeşte!

Poltergeist: fantome zgomotoase

13 Oct 2009
În anul 1982, a fost nominalizat la trei Oscaruri un film american ce avea scenariul din domeniul paranormalului. Scenele din film sunt atât de înspăimântătoare încât, ulterior, acesta a fost inclus în Top 100 al celor mai înspăimântătoare filme horror din istoria cinematografiei. Numele filmului este "Poltergeist".
Şi culmea este că viaţa, în ceea ce priveşte acest fenomen de-a lungul timpului, întrece acţiunea filmului care, de altfel, a fost inspirată tot din realitate.
Cunoscut şi sub numele de fantomă zgomotoasă, fenomenul poltergeist a primit acest nume, format fiind din reunirea cuvintelor din limba germană poltern - a face zgomot şi geist - fantomă, spirit.
Specialiştii parapsihologi au păreri împărţite în ceea ce priveşte încadrarea acestui fenomen. Unii îl consideră legat de psihokinezie, prin influenţa manifestată asupra materiei, iar alţii îl leagă de evenimente cauzate de persoane care au decedat, desfăşurarea lui având loc prin acţiunea spiritelor acestora.
Nu intru încă în amănunte legate de producerea poltergeistului, prezentând mai întâi unele dintre cele mai cunoscute şi interesante întâmplări la care s-a manifestat acest fenomen de-a lungul timpului. Priviţi-le ca şi când acestea s-ar derula aievea, ca şi când le-aţi trăi. Multe dintre ele au constituit baza de inspiraţie pentru scenarişti de filme, iar înainte de cinematograf, pentru scriitori.
Jacob Grimm, unul dintre fraţii Grimm, a scris un tratat de mituri şi legende germanice numit "Deutsche Mythologie", în care se găsesc descrise o serie de fenomene de tipul poltergeist. Una dintre întâmplările de acest fel s-a petrecut în anul 355 la Bingen am Rhein. Atunci oamenii dintr-o casă au început să fie aruncaţi în sus chiar şi din paturi din poziţie orizontală, ca apoi să fie loviţi puternic de o forţă violentă nevăzută. În curte, pietrele se ridicau singure, fiind aruncate înspre trecători de o mână invizibilă. Dacă unii îndrăzneau să se apropie, le erau sfâşiate hainele. În casă, erau auzite zgomote puternice şi glasuri gălăgioase ale unor oameni inexistenţi fizic.
LA THORTON HEARTH
În anul 1972, în **casa** unui industriaş englez din Thorton Hearth, se petrecea unul dintre cele mai înspăimântătoare cazuri de poltergeist înregistrate vreodată. Era în luna august. Trecuse de miezul nopţii. Toţi dormeau. În liniştea deplină, dintr-o dată, s-a auzit sunetul asurzitor al radioului, care a pornit singur şi care şi-a schimbat frecvenţa, prinzând un post străin. Apoi, un abajur de la o veioză sărea parcă plin de viaţă, rostogolindu-se apoi pe jos. Era primul "episod" dintr-un "serial" care avea să se întindă pe aproape patru ani.
De sărbătoarea Crăciunului, pomul de iarnă a fost scuturat violent de către o forţă nevăzută, iar un ornament din el a fost aruncat într-un membru al familiei. Apoi, din camere unde nu se afla nimeni, se auzeau paşi, iar voci stranii spuneau cuvinte neînţelese. Uşile se deschideau cu zgomot, izbindu-se de pereţi, becurile din casă se aprindeau şi apoi se stingeau, fără a acţiona cineva întrerupătoarele.
Au fost chemaţi preoţi, în mai multe rânduri, pentru a face slujbe, crezând că astfel stăpânii casei vor scăpa de aceşti musafiri nepoftiţi care le-au creat atâtea coşmaruri. Dar lucrurile s-au înrăutăţit şi mai mult. Numeroasele persoane care veniseră curioase să asiste la straniile fenomene, s-au trezit cu obiecte din casă aruncate către ele.
Atunci, familia disperată a chemat un medium. Acesta a descoperit în locuinţă trei spirite: cel al unui fermier cu numele Chatterton, al soţiei acestuia şi al unei bătrâne, care purta un şorţ alb de bucătărie. Spiritele au devenit violente, fiind supărate că locuinţa, pe care o credeau în continuare a lor, era ocupată de nişte străini. La un moment dat pe ecranul televizorului a apărut chipul acelui Chatterton, tăcut şi cu o privire ameninţătoare, cu care îi urmărea pe toţi cei aflaţi în faţa televizorului.
Într-un târziu, proprietarii îngroziţi, obosiţi să mai lupte cu aceste spirite, s-au mutat din casă, moment din care totul a încetat pentru totdeauna. Cercetări făcute în arhivele primăriei locale au scos la iveală că, în secolul al XVIII-lea, în acea casă locuise, într-adevar, un anume Chatterton.
ÎN CARTIERUL ENDFIELD
Cazul de poltergeist considerat cel mai credibil din cauza numărului mare de persoane respectabile care au asistat la producerea fenomenului, s-a desfăşurat în nordul Londrei, în cartierul Endfield, în anul 1977. În casa familiei Hodgson, timp de 14 luni, au plutit prin aer mobilierul şi copiii, deseori în prezenţa a zeci de profesori şi poliţişti. Mai mult, tablourile zburau de pe pereţi, rotindu-se prin aer, diverse obiecte apăreau şi apoi dispăreau brusc, iar cele două surori, Janet şi Margaret, copiii familiei Hodgson, pluteau prin sufragerie în loc să doarmă în paturile lor şi peste toată hărmălaia, un poliţist, în timp ce nota evenimentele, era ridicat cu scaun cu tot, zburând prin încăpere.
CAZUL CIDEVILLE
Un alt caz celebru este cazul Cideville. În perioada noiembrie 1850 - februarie 1851, prezbiteria din Cideville, Franţa, a devenit sediul unor evenimente înfricoşătoare. În pereţi răsunau rap-uri care s-au dovedit inteligente, capabile să răspundă în cadenţă la întrebări simple sau să imite alte sunete. Geamurile se spărgeau cu violenţă, cioburile fiind împrăştiate în toate direcţiile, scaunele şi mesele pluteau în aer, rămânând suspendate sau urmărindu-l pe preot şi pe menajera sa.
Câinii şi pisicile din casă erau aruncate pe o cruce sau pluteau aproape de plafon, în timp ce cuţite, perii sau breviare zburau din

încăpere pe o fereastră, pentru a reveni apoi pe alta. Fierul de călcat se răsturna, aprinzând podeaua, ciocane zburau cu viteză prin aer ca apoi să se aşeze pe podea uşor, asemenea unui fulg, pupitre şi sertare se deschideau singure şi se ciocneau cu zgomot. Întreaga urbe a urmărit cu strângere de inimă, manifestările neobişnuite.
Îndepărtarea celor doi elevi ai preotului, Gustave şi Bunel, în vârstă de 12 şi respectiv 14 ani, a readus liniştea în acel loc. Manifestările s-au mutat pentru o perioadă la domiciliul lui Gustav, din momentul în care acesta s-a întors acasă. Cazul Cideville a constitui obiectul unui proces declanşat la curtea judecătorului de pace, Folloppe, din oraşul învecinat, Yerville.
FETIŢA DIN ROMÂNIA
În unele cazuri sunt manifestate fenomene poltergeist cu un pronunţat caracter malefic, producând unor persoane urme vizibile pe corp de ciupituri, palme, zgârieturi, muşcături profunde şi chiar de arsuri. Un asemenea caz s-a petrecut şi în România, acum aproape un secol. În anul 1925, în jurul unei fetiţe de 12 ani, Eleonora Zugun, care trăia într-un sat din România, au început să zboare şi să plutească, aparent fără motiv, diverse obiecte. Considerată de săteni unealta diavolului, fetiţa a fost închisă pentru multă vreme într-un adăpost, până când povestea a stârnit interesul contesei austriece Wassilko-Serecki, aflată în trecere prin România.
Aceasta, preocupată de supranatural, a adoptat-o pe fetiţă, ducând-o la Viena pentru a cerceta manifestările paranormale din apropierea sa. Celebrul Price a sosit de la Londra special pentru a o vedea pe micuţa ţărancă. Chiar de la prima vizită, jucăria adusă de acesta Eleonorei s-a spart singură, iar un cuţit aflat pe masă a zburat în viteză pe deasupra capului lui Price, înfigându-se în uşă. Apoi, diferite alte obiecte au început să zboare prin încăpere.
Impresionat, Price a obţinut aprobarea contesei Wassilko pentru a testa capacitatea fetei în cadrul laboratorului său din Kensington. Rezultatele cercetărilor au fost absolut remarcabile. Sătenii ardeleni, contesa Wassilko şi Price au observat în repetate rânduri stigmate sub formă de pete roşii şi urme de muşcături profunde, ce apăreau periodic pe corpul Eleonorei, despre care ea afirma că le-ar produce diavolul. Dar contesa şi Price au considerat că stigmatele sunt rezultatul unei autopedepsiri inconştiente a fetiţei, pentru o culpă ascunsă.
CAZUL ROSENHEIM
Cazul care urmează este excepţional, nu pentru varietatea şi amploarea manifestărilor Psi, ci pentru numărul şi pregătirea martorilor, specialiştilor precum şi a celor care s-au ocupat de investigarea lui. Peste 40 de fizicieni, ingineri, tehnicieni, psihologi, parapsihologi, poliţisti etc. au colaborat la elucidarea fenomenelor petrecute cu această ocazie. Iată, deci, cazul Rosenheim 1967/68. Din vara anului 1967, în biroul avocatului Adam, din oraşul bavarez Rosenheim, s-au semnalat nenumărate dereglări ale aparatelor telefonice.
Toate cele patru aparate de tip Siemens sunau simultan sau convorbirile se întrerupeau brusc. Notele de plată se ridicau la sume exagerate. Au fost înregistrate multe convorbiri, unele interurbane, fără să fi fost făcute. La sfârşitul lunii noiembrie 1967, fenomenele neobişnuite s-au amplificat şi diversificat. Tuburile fluorescente fixate pe plafon la o înălţime de 2,5 m se defectau frecvent, în birou se auzeau periodic pocnituri puternice, iar soluţia chimică a unui aparat de fotocopiat curgea fără vreo cauză reală.
S-a apreciat că ar putea fi vorba despre o defecţiune a instalaţiei electrice interne sau a reţelei exterioare, deşi electricienii au constatat că tuburile fluorescente nu erau arse, ci doar rotite pentru a nu mai face contact. O echipă de control condusă de Brunner, la data de 16 noiembrie, a început o verificare sistematică a întregii instalaţii, montând ampermetre şi voltmetre cu înregistrare automată şi rugând personalul biroului să semnaleze imediat orice neregulă. Verificarea ulterioară a înregistrărilor automate făcute de aparatele sigilate a indicat valori anormale, asociate cu fenomene paranormale.
Astfel, în raportul de revizie a uzinii electrice erau notaţii de genul: "În cabinetul avocatului, după o pocnitură violentă, a căzut şi s-a spart un tub fluorescent. Cu toate acestea, siguranţele nu s-au topit. În momentele corespunzătoare celor două evenimente din cabinet, înregistratorul a evidenţiat variaţii de curent de circa 50 A. Faptul este inexplicabil, mai ales în situţia în care siguranţele nu s-au topit. De asemenea, revenirea acului indicatorului de la valoarea maximă s-a făcut sub forma unei bucle şi nu liniar".
S-a făcut înlocuirea tuburilor fluorescente cu becuri obişnuite, cu incandescenţă, înconjurate cu un grilaj. Încă din prima zi, în antecameră, a explodat un bec, în intervalul în care înregistrările automate au indicat trei variaţii de curent urmate de alte şase. În zilele următoare, au explodat şi alte becuri. Atunci biroul a fost racordat direct la centrala de transformatoare a oraşului. Însă fenomenele au continuat în acelaşi mod, mai mult, s-a constatat şi balansarea corpurilor de iluminat în momentul răsucirii comutatorului. Avocatul a cerut ca biroul să fie racordat la un grup electrogen de securitate, fapt ce nu a schimbat cu nimic desfăşurarea evenimentelor.
Cercetările au dus la concluzia că aceste fenomene se petreceau numai în timpul programului de lucru al avocatului. S-a emis ipoteza că manifestările ar fi asociate cu prezenţa unei tinere funcţionare în vârstă de 19 ani, Annemarie Schaberl. Când aceasta trecea pe culoar, lămpile se balansau, becurile explodau, iar cioburile zburau în direcţia sa. Pentru cercetările legate de reţeaua electrică au mai fost angrenate institute de fizică, universităţi şi specialişti din multe zone ale Germaniei, încercând să găsească o explicaţie ştiinţifică acestor fenomene.
FĂRĂ DE LEGE
Concluzia a fost că anomaliile nu se supun niciunei legi a fizicii, ci este vorba despre desfăşurarea unor fenomene paranormale. Drept mărturie a veridicităţii acestor întâmplări sunt declaraţiile celor care au asistat, precum şi înregistrările vizuale şi sonore.
Annemarie a fost concediată. După pauza de sărbători, aceasta a revenit la birou, între 5 şi 17 ianuarie 1968. În acest interval, fenomenele au crescut în amploare: sertarele au început să se deschidă de la sine, tablourile şi calendarele de pe pereţi se roteau sau cădeau, becurile explodau, se auzeau pocnituri, iar un dulap plin cu acte, cu o greutate de aproape 400 kg, s-a deplasat de două ori de-a lungul peretelui cu 28 cm.
Annemarie a devenit isterică, acuzând dureri intense în urechi, hiperemie la nivelul feţei şi anchilozare periodică a mâinilor şi picioarelor. A fost transportată la Freiburg pentru a fi supusă unui control medical şi pentru o psihodiagnosticare. Supusă unor teste de extrasenzorialitate şi psihokinezie, s-au constatat calităţi la probele de telepatie. După revenirea la Rosenheim, fenomenele s-au mai produs pentru scurt timp la domiciliul ei, precum şi în biroul avocatului Weinzierl la care s-a angajat ulterior. Acest avocat a negat însă existenţa unor fenomene anormale, care s-ar produce în biroul său, pentru a evita o publicitate nedorită.
În schimb, în biroul avocatului Adam manifestările au încetat cu desăvârşire din momentul plecării definitive a tinerei. Annemarie nu a avut de suferit numai pe plan profesional, ci şi personal, în urma acestor fenomene. Logodnicul ei din acea perioadă era un inginer care avea ca hobby bowlingul. Într-una dintre zile, fiind prezentă şi Annemarie, sistemul electric al jocurilor s-a defectat de opt ori. Speriat, acesta a rupt logodna. Ulterior, Annemarie, o persoană atrăgătoare, de altfel, s-a căsătorit, devenind mamă a doi copii. Acele fenomene ciudate nu s-au mai manifestat niciodată în viaţa ei.
Până acum v-au fost prezentate doar evoluţiile acestui fenomen Psi în cazuri celebre. Vor urma alte amănunte legate de poltergeist, de cauzele producerii şi desfăşurării acestor fenomene.

Poltergeist: nu iese fum fără foc

20 Oct 2009
Minuni sau fenomene paranormale există cu certitudine, indiferent dacă credem sau nu în ele. Poate, dacă s-ar fi crezut mai mult în existenţa lor, s-ar fi acordat mult mai multă atenţie cercetării acestora şi astăzi multe dintre ele ar fi trecut în sfera normalului. Însă omul, asta este, nu crede până nu vede. Dar, dacă nu vede, nu înseamnă că nu există.

Lui Albert Einstein i-a trebuit ceva timp pentru a-şi impune teoria relativităţii. Trecând prin această experienţă, el a afirmat: "Marile spirite s-au confruntat întotdeauna cu opoziţia violentă din partea minţilor mediocre".
Dacă vorbim despre fenomenele paranormale petrecute încă de la începuturile istoriei umanităţii, s-ar putea spune că au fost "înflorite" pe ici-pe colo pentru a stârni curiozitatea. În acele perioade, informaţiile nu puteau circula ca astăzi, cu repeziciune dintr-o parte în cealaltă a lumii. Faptul că în diversele culturi de pe glob erau descrise fenomene ciudate asemănătoare, fără vreo legătură între ele, întăreşte certitudinea existenţei lor.

Toboşarul din Tedworth

Poate cea mai veche descriere a unui fenomen de tip poltergeist a fost făcută în secolul I d.Hr. de istoricul roman de origine evreiască Flavius Titus. Filosoful Joseph Glanvill, în lucrarea sa "Sadducismus Triumphatus", descrie un caz de poltergeist petrecut în Evul Mediu. Este cazul cunoscut sub numele "Toboşarul din Tedworth", din Anglia anului 1661. Un toboşar vagabond a fost atunci arestat pentru obţinerea banilor prin mijloace necuvenite şi i-a fost totodată confiscată toba.
Imediat după ce a fost închis, în timpul nopţii în orăşelul medieval se auzeau puternic sunetele stranii ale unei tobe, fără a fi zărită vreo persoană care să provoace atâta gălăgie. Totul s-a petrecut noapte de noapte, săptămâni de-a rândul.
În preajma unei şosele din Tennessee, SUA, o pancartă atrage atenţia trecătorilor. Pe ea stă scris că acolo s-au petrecut în urmă cu două sute de ani evenimente ciudate devenite legendă şi cunoscute sub numele "Bântuirea vrăjitoarei lui Bell". În 1817 la ferma lui John William Bell Sr din acele locuri s-a arătat un animal uriaş, nemaivăzut. Avea un trup asemenea unui câine, iar capul ca al unui iepure. Domnul Bell a vrut să-l împuşte, dar animalul s-a făcut nevăzut. După aceea, noapte de noapte au început să fie auzite voci parcă ale unor creaturi necunoscute. Acestea râdeau sarcastic şi atacau persoanele care veneau în vizită la fermă. Totul a luat sfârşit când proprietarul locului a încetat din viaţă în mod misterios. În preajma cadavrului acestuia s-a găsit un flacon cu un conţinut necunoscut.
S-a dovedit a fi o otravă puternică numai după ce a fost testată pe pisica familiei fermierului. A rămas un mister de unde a apărut licoarea otrăvitoare şi de ce a băut-o Bell.
Ştiinţific, poltergeistul se mai numeşte şi psihokinezie spontană recurentă (recurrent spontaneous psychokinesis - RSPK). În funcţie de condiţiile de manifestare a fenomenului, producerea lui poate fi legată de:
- un loc amprentat parcă pentru o perioadă care poate ajunge până la secole. În acel loc se repetă mereu evenimente ciudate. De obicei, locurile de acest fel au fost amprentate de unele întâmplări dramatice petrecute acolo;
- asocierea cu o persoană amprentată în apropierea căreia să se producă fenomenul poltergeist. Acesta parcă se deplasează o dată cu persoana, producându-se acolo unde se găseşte ea. Totul poate dura săptămâni, luni sau în mod excepţional ani.

Persoana respectivă este traumatizată psihic de un conflict interior, de obicei neconştientizat, iar manifestările sale se pot considera o cale tăcută şi extramotoare de refulare pentru găsirea unui echilibru interior. Aceste manifestări sunt legate de fenomene bioenergetice.

Şapte tipuri de manifestări

Manifestările extramotoare sunt sub forma deplasărilor sau levitării de obiecte (tacâmuri, veselă, vase, mobilă), levitaţii ale corpurilor vii, deschideri de dulapuri şi sertare, răsturnări de sticle, rotiri sau căderi ale tablourilor de pe pereţi etc.
Un specialist francez, Tizané, a studiat peste o sută de cazuri ciudate, anchetate de Poliţia franceză, şi a ajuns la concluzia că sunt peste şapte tipuri de manifestări:
1. Bombardament. Adesea peste casă se abate o grindină de pietre sau mai rar de cărbuni încinşi care cad pe acoperiş, sparg ferestre sau pătrund în încăperi prin deschizături.
2. Rap-uri. Se aud lovituri, ciocănituri în pereţi, uşi sau mobile, într-un singur loc sau în întreaga casă.
3. Uşi, ferestre, dulapuri bine închise se deschid de la sine.
4. Dispar lucruri de la locurile lor ca apoi să fie găsite ascunse în alte locuri sau să fie aruncate, zburând prin casă. Uneori, cele uşor casante cad fără a se sparge, iar cele greu casante se sparg în nenumărate cioburi.
5. Se aud zgârieturi, scârţâituri şi alte zgomote ciudate.
6. Au loc deplasări inexplicabile prin aer. În timpul zborului, obiectele au adesea traiectorii anormale. Ele se deplasează ciudat, urmând conturul mobilierului sau rămânând suspendate în aer.
7. Aporturi. Obiectele străine pătrund inexplicabil în încăperi închise. Aceste corpuri sunt calde la atingere. Uneori, obiectele par a se forma în aer.

La aceste manifestări se mai pot adăuga unele mai rar întâlnite ca:
- fenomene termice - focuri care aleargă pe podea, haine care se aprind, declanşări de incendii departe de surse de foc şi materiale inflamabile;
- perturbări electrice şi electronice - defectarea sau explozia unor becuri sau tuburi fluorescente, scurtcircuite, dereglarea unor aparate electrice sau a unor reţele, dereglări telefonice, aprinderea sau stingerea becurilor fără acţionarea întrerupătoarelor;
- levitaţii de persoane şi animale;
- fenomene de agresivitate asupra fizicului: ciupituri, palme, zgârieturi, lovituri, muşcături;
- un alt fenomen, mai nou, este al "fetei electrice", cum a mai fost supranumită Angélique Cottin. În preajma ei se simţeau descărcări electrice violente, iar obiectele care se atingeau de ea zburau în toate direcţiile. Fenomenul, studiat şi de fizicianul Arago, a scăzut în intensitate după trei săptămâni până a dispărut complet pentru totdeauna.

Ce este după moarte?

Cesare Lombroso, în 1909, a scris o carte cu numele "After Death - What?" (Ce este după moarte?), în care relatează ancheta unui caz aparte de poltergeist. Într-o pivniţă din Torino, Italia, sticlele cu vin se plimbau singure, se spărgeau sau le săreau dopurile. În bucătăria aceleiaşi **case**, obiectele şi mobilierul se deplasau singure. Sticlele din pivniţă se spărgeau numai în prezenţa unei persoane. Autorul însuşi a intrat în acel loc pentru a verifica ciudatul fenomen. Pe întuneric, el a înaintat fără grabă, cu teamă. În acel moment, unele sticle au început să se rostogolească la picioarele lui în timp ce pe altele le auzea cum se spărgeau. A aprins lumina şi apoi nişte lumânări pe o masă sperând că totul va înceta. Sticlele cădeau în continuare de pe rafturi spărgându-se una câte una. După ce a ieşit din pivniţă, totul a încetat parcă la un semn. Când soţia proprietarului a plecat de acasă pentru un timp, nu s-a mai întâmplat nimic. Dar, după o altă plecare, fenomenele au continuat. Totul s-a terminat definitiv atunci când cele două servitoare tinere ale familiei au plecat din acea casă.
W.G. Roll este un alt cercetător care a studiat fenomenul poltergeist timp de zece ani (1958-1968). El a ajuns la concluzia că subiecţii în jurul cărora se întâmplau astfel de ciudăţenii par să manifeste o ostilitate inconştientă. Aceştia au un vocabular limitat şi nu au ocazia să-şi exprime propriile frustrări, în general, ei făcând parte din familii în care relaţiile sunt tensionate.

Aspecte fizice

Alături de aspectele psihologice există şi cele fizice, care se pun în evidenţă în aceste fenomene. Astfel s-a constatat că obiectele aflate mai aproape de agentul inductor, puse în mişcare, în general, se deplasează după care se rotesc. Numărul de obiecte deplasate scade o dată cu creşterea depărtării de subiect. În schimb, obiectele apropiate de acesta se deplasează pe distanţe scurte faţă de cele depărtate al căror traseu realizat este mai lung. Însă trebuie să se ţină cont şi de influenţa entităţilor spirituale care acţionează în lumea materială alături de mediumuri.

În preajma copiilor

Multe dintre manifestările poltergeist, chiar majoritatea lor, sunt produse în preajma copiilor până la vârsta maturizării, în perioada

critică a pubertăţii, deci o cauză ar fi modificările endocrine legate de sexualitate, care duc la o posibilă extrasensibilitate ce activează energii latente. În anul 1965, în orasul Bremen din Germania, s-a petrecut un caz de poltergeist, stabilit ulterior a se fi manifestat din cauza unui copil. Totul s-a întâmplat într-o fabrică de porţelan. Dintr-o dată, pe nişte poliţe, au început să se deplaseze vaze, pahare şi ceşti. Toate porţelanurile se transformau în cioburi unele după altele. Paguba ajunsese la mai mult de 5.000 de mărci. Fenomenul a încetat numai atunci când un ucenic în vârstă de 15 ani pe nume Heiner a fost trimis acasă. Ulterior, cercetat într-o clinică psihiatrică a continuat să se afle în centrul unor fenomene neobişnuite. Heiner s-a angajat apoi ca instalator de cabluri electrice. Pentru fixarea acestora trebuiau montate pe pereţi aproximativ 200 de cârlige metalice. Şeful de echipă a observat că, imediat după ce cârligele erau fixate corect încât puteau susţine şi greutatea unui om, şuruburile erau slăbite, fiind deşurubate. Cu ajutorul unor cercetători de la Intitutul de Parapsihologie din Freiburg au reuşit să fotografieze fenomenul de slăbire a şuruburilor, care apărea fără acţiunea cuiva, dar numai când se afla în preajmă Heiner. Acest lucru se petrecea la nici două minute de la fixarea corectă în perete a şuruburilor.

Cuplul mamă - copil

Analiza acestor cazuri de poltergeist mai sugerează ideea că agentul care declanşează fenomenul poate fi şi un cuplu mamă - copil, asociat prin complex de tip oedipian. Există şi persoane mature sau în vârstă implicate în acest tip de fenomene, deci energiile manifestate în declanşarea lor nu sunt numai sexuale. Institutul pentru Frontierele Psihologiei şi Psihoigienă din Freiburg a analizat un număr de 22 de cazuri în perioada 1948-1969 şi a ajuns la concluzia că, în opt dintre ele, fenomenele erau legate de persoane la pubertate, patru erau legate de cuplul mamă - copil şi un caz al unui pictor, în vârstă de 54 de ani, care era în faza de iniţiere filosofică a existenţei. La celelalte cazuri nu s-a putut stabili identitatea agentului. Unii dintre aceştia, supuşi experimentelor controlate, au dat dovadă că pot produce fenomene asemănătoare celor necontrolate.

Metodă cu 11 puncte

Cercetătorii acestui domeniu, pentru stabilirea autenticităţii desfăşurării poltergeistului, au studiat arhive istorice, anchete ale poliţiei, precum şi cazuri în direct. Bender, unul dintre aceştia, a rezumat o metodă de lucru cuprinzând 11 puncte:

1. Interogarea martorilor.
2. Obţinerea de relatări scrise de la persoane implicate în fenomene.
3. Reconstituirea fotografică sau filmată pentru confirmarea relatării martorilor.
4. Observaţii proprii în cazurile încă active.
5. Obţinerea de documente pe filme sau pe bandă magnetică în locurile active.
6. Respectarea unor cerinţe experimentale (ex: închiderea în casete a obiectelor supuse acţiunii extramotoare, blocarea dulapurilor din care ies lucrurile etc.).
7. Folosirea de metode criminalistice pentru descoperirea manipulărilor frauduloase.
8. Provocarea de fenomene prin sugestie posthipnotică.
9. Psihodiagnosticarea agentului şi a martorilor.
10. Analiza motivaţiei agentului declanşator de fenomene.
11. Studierea agentului în laborator în teste ESP şi PK.

Roll a afirmat că prin poltergeist se impregnează obiectele cu proprietatea sau calitatea de a fi mai sensibile la acţiuni psihokinezice. Astfel, se produc fenomene asociate cu regiuni sau obiecte impregnate în absenţa agentului. Prezenţa ulterioară a agentului în acele locuri duce la producerea unor fenomene desfăşurate cu o intensitate mai mare, agentul fiind ca un amplificator al acestora. Oricum s-ar pune problema, pentru a explica producerea poltergeistului, cert este că energiile care fac posibilă desfăşurarea lui provin din afara celor existente în viaţa materială. Nu este obligatoriu să credeţi în existenţa acestui tip de fenomene Psi, dar ar trebui să vă dea de gândit, căci nu iese fum fără foc.

ZGOMOTE. Carrington, cercetând documente legate de poltergeist scrise într-o perioadă de 16 secole, a găsit 375 de cazuri în care erau implicate persoane amprentate că în jurul lor s-ar produce astfel de fenomene. Dintre acestea, aproximativ 330 sunt cotate a fi autentice. Owen, un alt cercetător al poltergeistului, consideră că, pentru producerea fenomenului, este obligatorie prezenţa a cel puţin uneia dintre următoarele manifestări: zgomote inexplicabile de la ciocănituri şi scârţâituri până la vacarm general şi/sau deplasări ale unor obiecte pe traiectorii necunoscute. Din descrierile cazurilor expuse, mai ales în numărul trecut al revistei, se poate trage concluzia că zgomotele sunt de obicei impersonale, rap-urile sunt inteligente. Vocile ori reprezintă un defunct, ori au o rezonanţă supranaturală, de multe ori demonică.

PORTRET-ROBOT. La Institutul de Parapsihologie din Freiburg s-a lucrat la prefigurarea unui profil sau portret-robot psihologic al subiectului medium inductor de fenomene poltergeist. Acesta ar fi cu o dezvoltare intelectuală normală, dar cu cea emoţională extrasensibilă. Toleranţa la frustrare este foarte scăzută. Reacţia la stimuli este rapidă, manifestându-se o tendinţă de isterie cu un grad mare de iritabilitate. Se mai remarcă indicii de pierdere a controlului şi integrării. În conflicte se remarcă tendinţa de disimulare şi de fabulare. Conflictele interne se mai manifestă între marile ambiţii şi resursele limitate, între nevoia de contacte şi simţământul de a fi exilat social din cauza dezvoltării psihosexuale întârziate. Asta ar explica "descărcarea" tensiunii agresive pe obiecte substitutive ca o modalitate inconştientă de a rezolva aceste conflicte. La aceste concluzii a ajuns J. Mischo, ele găsindu-se expuse în "Personality Structure of Psychokinetic Mediums" (Structura personalităţii mediumurilor psihokinezice).

BÂNTUIRI. Unii confundă fenomenul poltergeist cu bântuirile, însă acestea nu sunt violente, ci numai înspăimântătoare. În poltergeist, efectele se produc prin violenţă, ele fiind periculoase, chiar mortale pentru cei prezenţi. Din punct de vedere religios, aceste fenomene psihokinezice sunt considerate a fi produse de demoni sau de spirite care n-au reuşit să găsească drumul spre lumea de dincolo, care nu au realizat că nu mai sunt încarnate. Prezenţa lor poate fi prietenoasă sau violentă, în funcţie de nivelul spiritului care a creat personalitatea în care a fost încarnat.

Spiritism: Jocul suprem dintre viaţă şi moarte

03 Noi 2009

Omul este un jucător. A inventat şi inventează mereu tot felul de jocuri. Jocul suprem însă este cel dintre viaţă şi moarte. Ţară, ţară, vrem ostaşi!, strigă în fiecare moment vocile taberei pământenilor. Şi, imediat, din tabăra spiritelor coboară câteva spre încarnare. Apoi, vine rândul celeilalte oştiri să ceară: Ţară, ţară, vrem ostaşi! Atunci, unii dintre pământeni trec în tabăra cealaltă, în nefiinţă. Comunicarea dintre cele două tabere poartă numele de spiritism.

Anvelopa carnală

Spiritul, component al Spiritului Universal, intră temporar într-o anvelopă carnală, pământeană, pentru a se purifica şi a se lumina. După moartea corpului, spiritul se întoarce de unde a venit. Dar acesta nu se separă instantaneu de trupul în care a fost găzduit, aşa cum o pasăre scapă din colivie, ci se detaşează treptat de el. În acele momente, viaţa şi moartea se ating, confundându-se. Câteva zile, deasupra corpului celui decedat apare un cordon energetic alb, de consistenţa unui nor, care se subţiază până la dispariţia sa completă. Deasupra persoanei fără suflare apare un alt nor alb ce se depărtează de corp. Acesta este spiritul. Când el se desprinde de corp, simte cum se rup legăturile care l-au ataşat de materie, ca apoi să se bucure de fericirea care-l cuprinde la eliberarea de viaţa pământeană. Omida ne dă exemplul renaşterii. Ea mai întâi se târăşte pe pământ, apoi se închide în crisalidă sub o moarte aparentă, ca după aceea să renască, luându-şi zborul, într-o altă existenţă, ca fluture. Deci viaţa este o trecere către altă dimensiune. Revenirea spiritului în plan material se face într-o altă anvelopă, într-un alt trup, în alt decor de viaţă pământeană. Neîncrederea unora în viaţa veşnică a spiritului după moarte face să inducă o stare de derută, care necesită spiritului un somn de

adaptare în lumea astrală.

Al doilea "eu"

Un rol important în istoria spiritismului european l-a avut F.A. Mesmer (1734-1815). E. Benz, specialist în Istoria religiilor din cadrul Universităţii din Marburg, spunea despre spiritismul modern că se află într-o relaţie nemijlocită cu mesmerismul, o mişcare terapeutică de amploare fundamentată pe principiile lui Mesmer, spune el, descoperitorul magnetismului animalic. Fără ca acesta să fi fost spiritist, din doctrina şi practica sa terapeutică s-a dezvoltat spontan, în Franţa, Germania şi Anglia, o mişcare spiritistă. Adepţii lui Mesmer, terapeuţii magnetici, se ocupau, mai ales în Franţa, şi de fenomenele parapsihologice. Ei susţineau că în stările de transă specifice somnambulismului sau la persoanele posedate se remarcă un al doilea "eu", care pătrunde şi se instalează în cei aflaţi în aceste stări. Transele mediumilor erau considerate de ei o modalitate de a ajunge la stabilirea diagnosticelor şi terapiilor.

Mişcarea spiritistă

În anul 1856, în sistemul mesmerian din Paris a pătruns Hippolyte Léon Dénizard Rivail (1804-1869). Acesta, în anul 1858, edita prima revistă spiritistă, după ce, încă din 1855, organizase şedinţe spiritiste. Astfel, Rivail conturează în mişcarea spiritistă modernă un sistem unitar bazat pe mărturiile adunate de la spirite prin intermediul mediumilor. Într-una dintre şedinte, un spirit i-a comunicat că într-o existenţă anterioară l-a întâlnit sub numele de Allan Kardek, nume pe care Rivail l-a adoptat ulterior ca pseudonim literar.

Iată cum a ajuns H.L.D. Rivail la Allan Kardek. El s-a născut într-o ţară catolică şi a fost crescut în religia protestantă. De mic, medita la unitatea de credinţă dintre diversele secte creştine. Un deosebit pedagog şi cercetător, a trecut la studiul fenomenelor spiritiste care, în acea perioadă, atrăgeau atenţia Europei prin spectaculosul lor. Un prieten al său avea două fete mediumuri. Acestea, pline de viaţă, dornice de distracţii, dans, amuzament, primeau comunicări prin spiritism, legate de modul lor frivol de viaţă. Însă, când era prezent Rivail, spre surprinderea tuturor, mesajele transmise căpătau un caracter foarte serios. Întrebând care era cauza schimbării de registru, inteligenţele invizibile au răspuns că: "Spirite de ordin mult mai înalt decât cele care comunică în mod curent prin cele două fete au venit în mod expres pentru el şi vor continua să o facă pentru a-l ajuta să îndeplinească o misiune religioasă importantă". După doi ani de conversaţii, Rivail îi spunea soţiei: "Ce curios! Conversaţiile cu inteligenţele invizibile mi-au revoluţionat complet ideile şi convingerile. Aceste instrucţiuni formează o teorie complet nouă despre viaţă, datorie şi destin, care mi se pare a fi perfect raţională şi coerentă, extraordinar de interesantă şi aducând consolare. Mă gândesc să public aceste conversaţii într-o carte, căci ceea ce mă interesează pe mine atât de mult i-ar putea interesa şi pe alţii."

(continuare în numărul viitor)

Reîncarnarea

17 Noi 2009

Reîncarnarea este revenirea spiritului din lumea astrală în cea fizică, într-un nou corp. Acesta este fenomenul paranormal, care se pare că stârneşte cele mai aprigi discuţii dintre toate aceste fenomene, pentru că are implicaţiile cele mai importante legate de viaţa şi destinul fiinţei umane. Mulţi leagă răspândirea credinţei în reîncarnare de filosofiile orientale ca hinduismul, budismul, ceea ce este fals. Se regăseşte această credinţă şi în America, începând din Alaska până în America de **Sud** la indieni, în nordul Europei de la laponi până în Siberia, în Orientul Mijlociu, la vechii egipteni, la vechii greci, la gali, la unele grupuri străvechi de evrei etc.

Opinii

Epimenide susţinea existenţa sufletului uman ca fiind o părticică din Dumnezeu şi având o extremă fineţe. Thales din Milet afirma că sufletul este nemuritor, omul fiind călăuzit în viaţa pământeană de spirite superioare, pe care trebuie să le asculte. Marele matematician şi filosof Pitagora spunea că sufletul, care este nemuritor, preexistă naşterii copilului, conceperea copiilor fiind un act sacru. Socrate arată că sufletul, care este nemuritor, părăseşte corpul fizic după moartea acestuia şi se înalţă în sferele de dincolo de Hades, după care va reveni în lumea terestră. Platon descrie cazul unui om care a suferit o moarte clinică, reînviind din morţi, apreciind că un suflet supravieţuieşte corpului, părăsind amintirea trecutului. Separat de corp, el este fericit sau nenorocit, după cum şi-a conturat destinul. Aristotel justifica existenţa divinităţii, considerând a fi motorul prim. Apolonius din Thiana definea naşterea şi moartea ca fiind trecerea de la esenţă la substanţă şi, respectiv, de la substanţă la esenţă. Maxim din Tyr susţinea că omul pleacă de pe Pământ spre a ajunge în planurile cereşti şi, eliberându-se de corpul carnal, devine spirit. Acesta gândind la viaţa trecută o apreciază ca fiind deplorabilă şi se bucură că a părăsit-o. De-a lungul timpului, către epoca noastră, multe genii ale ştiinţei au îmbrăţişat fenomenul reîncarnării. Printre ei se numără Roger Bacon, René Descartes, Spinoza, Leibnitz. Chiar învăţătura lui Iisus Hristos cuprinde gânduri şi convingeri despre reîncarnare. Creştinismul a negat existenţa reîncarnării începând din anul 553 d.H., când la al II-lea Conciliu de la Constantinopol s-a votat cu trei voturi contra două înlăturarea credinţei în acest fenomen, făcând astfel să dispară din Biblie orice referire explicită la acesta. Faptul s-a petrecut în timpul împăratului Justinian şi motivul principal al măsurii l-a reprezentat teama faţă de eventualitatea apariţiei unui curent de opinie în rândul populaţiei, de a nu-şi mai îndeplini obligaţiile în această viaţă, ştiind că nu există moartea spiritului.

Cartea spiritelor

Termenul de reîncarnare a apărut mult mai târziu, la jumătatea secolului al XIX-lea, fiind definit de francezul Allan Kardek în urma şedinţelor de spiritism la care participă şi care au dus la apariţia Cărţii Spiritelor, în care se scrie despre reîncarnare. Fenomenul mai este cunoscut şi sub denumirile de metempsihoză sau transmigraţia sufletelor. Dar scopul este acelaşi - evoluţia spirituală individuală pentru a ajunge, aşa cum se spune în religie, la "reunirea cu Dumnezeu", pentru a "intra în Dumnezeu", spre a deveni "fiinţe iluminate" sau una cu Universul şi pentru a înţelege că "Unul este în Tot şi Totul este în Unul".

Reîncarnarea este strâns legată de karma. În legătură cu aceasta, Frederich Lenz scria: "Karma acumulată de o persoană în fiecare viaţă determina circumstanţele naşterii sale, incidentele majore şi evenimentele din cursul vieţii, sprijinul sau obstacolele care o vor împiedica în timp ce parcurge cărarea vieţii". El consideră că fiecare om adună "un cont în bancă" de natură karmică, în care sunt depuse acţiunile pozitive şi negative ale sale şi care vor influenţa sufletul timp de mai multe vieţi. Pentru a vorbi despre reîncarnare mai întâi trebuie analizată componenta corpului uman. Şi ca să nu se nască discuţii, încep cu punctul de vedere ştiinţific, acesta fiind îmbrăţişat mai mult de oameni. Conform teoriei academicianului Eugen Macovski, corpul uman este format din trei corpuri: fizic, biosic (biocimpul) şi noesic (spiritul). Deci, corpul fizic funcţionează cu ajutorul corpului energetic animat de scânteia spiritului. Să le luăm pe fiecare separat.

Efectul Kirlian

Corpului fizic nu este nevoie să-i demonstrăm existenţa, pentru că-l vedem. Credinţa în existenţa corpului energetic este mai şubredă, din cauză că el nu este vizibil în mod normal. Însă există dovezi palpabile în ceea ce priveşte existenţa lui. Cel mai simplu "aparat" care l-a pus în evidenţă sunt ochelarii de tip Killnek, după numele medicului englez care i-a construit. Astfel, în anul 1912, acesta a avut ideea de a colora lentilele unor ochelari normali cu dicianină - un extract din gudron. Privind prin ei, el a observat că se evidenţiază aura corpului energetic uman. Înaintea lui, această aură a mai fost vizualizată de savantul german de origine poloneză, dr Jacob Jodko Narkewicz, cu ajutorul unei bobine Ruhmkorff, prin care trecea un curent electric de înaltă tensiune şi mică intensitate. Cu ajutorul unui sistem fotografic, el a obţinut chiar fotografia aurei palmei unei persoane. Invenţia a făcut vâlvă la sfârşitul secolului al XIX-lea. Mai târziu, în 1939, soţii Simeon şi Valentina Kirlian, fotografi ruşi, au fotografiat întâmplător nişte obiecte în mediu de înaltă tensiune şi intensitate joasă. Au rămas uimiţi când au descoperit că fiecare dintre acestea era înconjurat de o aură. Ulterior, au observat că obiectele neînsufleţite au o aură constantă, iar corpurile vii, una variabilă. Acest fenomen a fost numit efectul Kirlian şi a fost ţinut secret de lumea ştiinţei până în anul 1970, când a început să fie folosit în cercetare.

S-a constatat că sentimentele, emoţiile, afecţiunile influenţează mai întâi corpul bioenergetic, eteric şi apoi sunt constatate în cel fizic. Mai mult, câmpurile a două persoane care se duşmănesc nu se întrepătrund, existând între ele o linie de demarcaţie asemănătoare unei graniţe, în timp ce câmpurile a două persoane care se iubesc sau se simpatizează se întrepătrund.
Corpul energetic se alimentează din Marele Câmp Energetic Universal prin centrii săi energetici, cunoscuţi şi sub numele de chakre. Mai departe, către corpul fizic, energia se transmite prin meridianele energetice până la nivelul celular al acestuia. Este o structură asemănătoare unui copac, cu o tulpină din care pleacă ramificaţiile până la frunze. Deci, legătura dintre corpul energetic şi cel fizic se face prin intermediul acestor canale energetice.
Amprenta energetică
Dacă o parte din corpul fizic este îndepărtată, amprenta energetică a acestei părţi rămâne prezentă în corpul energetic. Sunt cazuri, de exemplu, când unei persoane i se amputează un membru. Acea persoană se plânge ulterior că simte durere în acel membru, care nu mai există fizic. Senzaţia de durere vine, de fapt, din anvelopa energetică existentă şi după amputare. Cercetătorii au făcut un experiment cu ajutorul unei prisme. Au aşezat prisma într-o zonă unde existase o mână sau un picior amputate şi au observat că lumina trecută prin acea prismă nu se mai descompune în spectrul celor şapte culori, cum ar fi fost normal, ca şi când ceva s-ar fi interpus pe traseul razelor. Prin efectul Kirlian, s-a pus în evidenţă faptul că există în continuare câmpul energetic al unei porţiuni de materie extrasă dintr-un corp viu. Experienţa, cunoscută sub numele de "fantoma frunzei", a fost făcută pe o frunză căreia i s-a tăiat o porţiune, după care a fost electrofotografiată, pentru a-i evidenţia câmpul energetic. S-a obţinut o imagine a energiei frunzei şi pe partea care lipsea, ca şi când aceasta ar fi fost întreagă.
Astăzi, există mai multe metode ştiinţifice prin care să se pună în evidenţă corpul energetic. Există şi persoane extrasensibile care vizualizează acest corp eteric, dar am pus accentul mai mult pe aspectul ştiinţific, pentru o mai mare credibilitate în existenţa acestui corp invizibil.
Freamătul cercetării spiritului s-a simţit în omenire dintotdeauna. Iată câteva trepte urcate către evidenţierea acestui fluid astral. Medicul francez Banaduc şi-a fotografiat fiul decedat la o oră după constatarea tristului eveniment. În fotografii a descoperit nişte vârtejuri deasupra capului defunctului, asemănătoare aurei din jurul capetelor sfinţilor. Nu după mult timp, la pierderea soţiei, a obţinut fotografii în care se observau aceleaşi tipuri de cercuri, doar că de această dată se distingeau mai clar trei cercuri. Aceste experimente au stârnit mari discuţii în lumea ştiinţei.
Experiment
În 1907, un alt doctor, Duncan Mac Dougall, de la Massachusett General Hospital, a făcut un alt experiment interesant. A luat un bolnav de tuberculoză şi l-a cântărit înainte de a muri şi imediat după aceea. A scăzut apoi greutatea aerului expirat din plămâni şi a lichidului eliminat prin transpiraţie. A rezultat o diferenţă de 21 de grame, căreia nu i s-a găsit nici un corespondent medico-legal. S-a vehiculat atunci ideea că aceasta ar fi greutatea spiritului care părăseşte corpul fizic.
În urma cercetărilor făcute pe subiecţi cu calităţi paranormale, în momentul eliberării temporare a fluidului astral din corpul fizic, s-a observat o scădere a greutăţii corpului, iar la aparate s-a constatat o schimbare a proporţiei dintre undele alfa, beta şi delta prezente în creier. După experimente, subiecţii prezentau modificări temorare ale psihicului.
Nu pot fi omise nici mărturiile celor care şi-au revenit din moarte clinică sau din stări provocate de substanţe halucinogene. Aceştia se detaşau de corpul fizic, văzându-se de deasupra lui, eliberaţi de materie. Ei reuşeau să se deplaseze instantaneu la mari distanţe, spunând că s-au întâlnit cu persoane apropiate care au decedat şi cu altele necunoscute. În stare de hipnoză se obţin aceeaşi detaşare de corpul fizic şi aceeaşi deplasare instantanee în spaţiu, reuşindu-se chiar să se comunice în orice limbă, pentru că dialogurile sunt posibile prin citirea gândurilor.
Când se sfârşeşte viaţa materială a omului, cu cât spiritul este mai evoluat în acel moment, cu atât se înalţă într-un plan mai înalt al spiritelor, cât mai apropiat de divinitate. Astfel, spiritele superioare evoluate cunosc extazul, iar spiritele inferioare nu se pot desprinde de material şi sunt chinuite, suferind foamea, setea, frigul, căldura, remuşcările că au înfăptuit fărădelegi, mai ales când este vorba despre crime. Ele pot coborî chiar în planul terestru, fiind foarte aproape de el.
Reîncarnarea este o lege fundamentală, care se regăseşte la oricare corp din Univers, fie minerale, vegetale, animale sau omeneşti, spiritele având cel mai înalt grad de evoluţie la oameni. Ea se poate produce după lungi perioade sau în unele cazuri imediat. Iată un asemenea exemplu publicat într-o revistă din Anglia, care apoi a devenit subiectul unui film documentar. Este vorba despre o fetiţă indiană, care la vârsta de 5 ani s-a plâns părinţilor că îi este dor de copiii pe care i-a avut anterior. Ea spunea că fusese soţia unui om simplu din localitatea N., aflată la 100 km. Medicul, care a consultat-o, a stabilit că fetiţa nu suferea de nici o afecţiune psihică. Atunci, s-a constituit o comisie de medici cu diferite specializări, care a interogat-o pe copilă, după care a verificat spusele ei. Au urmat-o apoi pe micuţă către localitatea în care spunea că a trăit anterior, aceasta îndreptându-se exact către acea locuinţă în care trăise. Acolo, s-a adresat pe nume fostului soţ, acum văduv, precum şi copiilor rămaşi orfani de mamă. S-a îndreptat după aceea către o ladă aflată în casă şi a scos de pe fundul acesteia scrisorile primite în tinereţe de la soţ şi pe care l-a întrebat unde sunt banii pe care îi ascunsese ea pentru zile negre, căci nu-i mai găseşte. Bărbatul a declarat că a gasit nişte bani acolo, după moartea soţiei, dar i-a folosit pentru a scăpa de datorii. Într-un târziu, s-a deplasat la cimitir şi a arătat mormântul unde a fost înhumată în viaţa trecută. Toată lumea era înmărmurită. Toate relatările fetiţei erau confirmate perfect. Într-adevăr, bărbatul rămăsese văduv în urmă cu cinci ani, soţia decedându-i de tânără în urma unei boli grave. Din grija pentru copii, pe care de mici i-a părăsit, s-a reîncarnat imediat, rămânându-i în memorie evenimentele din viaţa anterioară.
Conştiinţa şi inteligenţa
Cercetând corpul uman, lumea ştiinţei a ajuns la concluzia că, o dată cu timpul, se dezvoltă şi conştiinţa, crezându-se că creierul este organul care produce conştiinţa. De fapt, creierul nu este creatorul conştiinţei, ci numai instrumentul ei. Inteligenţa este ceva deosebit, independentă de creier. La naştere, inteligenţa este moştenită prin reîncarnare, dar în perioada copilăriei aceasta nu se poate manifesta complet, căci structura fizică a creierului nu este suficient de dezvoltată. La maturitate, omul îşi poate pune în evidenţă inteligenţa, pentru că instrumentul care o transmite - creierul - şi-a desăvârşit structura. La bătrâneţe, acesta pierzând din calitate, expresia inteligenţei este mai tulbure. Prin deces, structura creierului se distruge, iar conştiinţa nu se mai poate manifesta fizic, fapt ce duce la ideea că ea se pierde, ceea ce este fals.
Dacă o persoană are talent nativ să cânte la vioară, dar nu ştie să cânte, nu poate dovedi talentul său decât dacă îşi cumpără instrumentul şi învaţă să cânte la el. Dacă, după un timp, vioara îmbătrânită are corzi rupte, acea persoană nu mai poate cânta corect, chiar dacă ştie perfect acest lucru.
MAI MULT NOROC. Sunt un ratat, mi-am zis. Şi, în clipa următoare, am venit pe lume! M-am uitat în jurul meu, linişte! Hai că-i bine, nu m-a auzit nimeni! Şi primului pe care l-am întâlnit i-am dat norocul meu. Apoi, am cutreierat pământul în lung şi-n lat să-l văd cum s-a descurcat. Toată ziua dau peste nefericiţi, dar nici urmă de cel pe care-l caut. Dacă stau bine să mă gândesc, mai, mai că-mi vine să cred că, distrat cum am fost, de fapt, nici nu i-am dat norocul. N-are nimic, sper ca la naşterea următoare să am mai mult noroc.
EVOLUŢIE. Spiritul constituie ceea ce ne dă nemurirea, veşnicia existenţei. El coboară din Univers, dând viaţă vremelnic materiei. Se retrage după aceea, având informaţiile vieţii strânse în karma, pentru ca apoi să coboare din nou, animând o altă structură, pentru a-şi continua evoluţia până ajunge la puritate.
(continuarea în numărul viitor)

Echilibrul şi legea contrariilor

24 Noi 2009
Mulţi dintre noi se întreabă, citind astfel de subiecte, dacă există Dumnezeu, de ce admite atâtea nedreptăţi, atâta suferinţă, atâta minciună? De ce unii se îmbolnăvesc şi mor din fragedă pruncie? Spiritele evoluate au afirmat şi afirmă că revenirea noastră la viaţa pământeană prin reîncarnare repetată se face pentru purificare spirituală. Suferinţele unor semeni de-ai noştri sunt rezultatul păcatelor din vieţile anterioare. Creşterea spirituală se face arzând acele păcate prin suferinţă.
Aşadar, este foarte important să înţelegem acest lucru, şi atunci când ne paşte un necaz să-l depăşim, privindu-l ca pe un examen ce are ca scop creşterea calităţii spiritului.
Pe de altă parte, în Univers echilibrul este menţinut prin legea contrariilor, legea acţiunii şi reacţiunii. Dacă lupta dintre bine şi rău s-ar putea încheia de partea binelui definitiv, nu ar mai fi posibilă existenţa Universului şi spunea un savant că acesta ar putea exploda.
Când vine pe lume un copil el nu se naşte întâmplător. Deciziile locului naşterii şi alegerea părinţilor sunt luate de către spiritele superioare în aşa fel încât spiritul care se reîncarnează să aibă posibilitatea evoluţiei sale de unde a rămas după încarnarea precedentă. Astfel, acestuia, în noua familie îi sunt create condiţiile necesare. Sexul nu este obligatoriu să se menţină de la o încarnare la alta. În general, după 6-7 reîncarnări se trece în corpuri fizice de sex opus.
De obicei, după conflagraţii în care sunt ucişi mulţi bărbaţi, naşterile aduc pe lume mai mulţi copii de sex bărbătesc, pentru echilibrarea populaţiei.
Unii îşi pun problema, în mod logic, ce spirite se încarnează în populaţia din ce în ce mai numeroasă de pe planetă?
Evoluţia este un proces universal, începând de la minerale, plante, animale şi apoi la om. Spiritele, la un moment dat, ajungând la un anumit grad de evoluţie, saltă pe treapta imediat superioară de existenţă fizică. Astfel, animalele cele mai evoluate, de obicei cele care trăiesc în preajma omului, revin pe Pământ în corpuri omeneşti, bineînţeles ca oameni neevoluaţi, sălbatici. Şi, chiar dacă acest lucru nu ar fi adevărat, de unde ştim noi câte spirite există în ceruri?
În afara corpului, spiritele umane nu au sex, sunt nişte sfere luminoase cu nucleu de spirit divin şi cu înveliş eteric, astral, solar, universal şi cosmic. Ele au o încărcătură electrică, cu un fluid electric negativ şi un altul pozitiv, care nu sunt constante. Spiritele înconjurate de mai mult fluid pozitiv se vor reîncarna în corpuri de bărbat, iar celelalte se vor reîncarna în corpuri de femeie. De aici şi legea atracţiei între sexe, care prin uniune dau întregul.
Spermatozoidul şi ovulul, când se unesc formând oul, fiecare dintre ele este înconjurat de o aureolă fluidică în care sunt fixate particularităţile fizice ale tatălui şi ale mamei. Când doi îndrăgostiţi se unesc, din corpul lor spiritual, din perispiritul lor - sufletul lor se produce o descărcare electrică pozitivă şi, respectiv, negativă. Atunci senzaţia de fericire nu este carnală, cum se crede de obicei, ci spirituală. În cazul când fluidele celor doi soţi se neutralizează, celulele sexuale nu conţin fluidele respective şi neunindu-se nu are loc fecundarea.
Aflat în pântecele mamei, copilul preia în timpul nopţii din fluidul mamei şi în timpul zilei din fluidul tatălui. Dacă absorbţia se face mai mult de la tată, acesta va semăna cu tatăl, dacă transferul se face mai mult de la mamă, el va semăna cu mama, dacă absorbţia este echilibrată, copilul va semăna cu ambii părinţi, iar când copilul nu seamănă cu nici unul dintre părinţi spiritul a absorbit fluidul de la altă persoană, rudă cu părinţii şi cu care este legat dintr-o viaţă anterioară.

URSITOARELE

În credinţa populară se vorbeşte de existenţa a trei ursitoare la naşterea unui copil. Acestea sunt de fapt trei raze fluidice provenite de la spiritul divin, solar şi planetar. Până la vârsta de 7 ani, spiritul copilului este cu precădere extensiv, la această vârstă stabilizându-se în corp. Influenţa care se exercită asupra corpului lui, încă de la naştere, este cea a fluidului planetelor. Prioritatea o are planeta care se află la meridianul locului de naştere sau vecin lui. De exemplu: Marte imprimă caracter războinic, Venus imprimă sensibilitate nervoasă, dar şi înclinaţii către artă.
Biserica afirmă că, după moarte, sufletul merge în lumea astrală pentru Judecata de Apoi. Nu se spune însă nimic despre unde este, ce face acolo sau sub ce stare se găseşte şi dacă păstrează memoria din viaţa de pe pământ. Religia susţine că spiritele rele ajung în Iad, iar cele bune în Rai. Dar spiritul unor copii care mor sau se nasc morţi unde se poate duce? Oamenii nu se nasc egali, căci la naştere au o anumită treaptă spirituală la care au ajuns din încarnarea precedentă.
Programarea vieţii lor scurte sau a unui handicap este făcută înainte de naştere, în funcţie de informaţiile acumulate în karmă. Aceasta înseamnă că la naştere copilul nu moşteneşte spiritul părinţilor decât în anumite cazuri, ca de exemplu spiritul unui părinte să fie reîncarnarea spiritului propriului fiu din vieţi anterioare.
Manuscrisele de la Marea Moartă confirmă că esenienii credeau în reîncarnare. Vorbesc despre evoluţia esenienilor, pentru că Hristos avea părinţii pământeni membrii ai acestei religii, deci cu toţii credeau în existenţa acestui fenomen.
Reîncarnarea se supune la trei legi cosmice: legea atracţiei afinităţii, legea cauzei şi efectului şi legea suferinţei.
Din punctul de vedere al primei legi, spiritul se reîncarnează în familia, societatea, locul şi epoca în care se regăsesc acele condiţii necesare evoluţiei sale spirituale. După ce părăseşte corpul fizic, prin deces, spiritul este atras către locul de pe treapta spirituală la care a ajuns în ierarhia cerească.
Legea cauzei şi a efectului influenţează noua reîncarnare prin asigurarea unor condiţii mai bune sau mai rele, în funcţie de faptele făcute în încarnarea trecută. Deci felul în care s-a desfăşurat viaţa terestră are efect în următoarea reîncarnare.
Legea supremă care conduce evoluţia spiritului este legea suferinţei. Suferinţa este singura cale de purificare spirituală. Din această cauză nu există ereditate spirituală, ci numai fizică.
Timpul dintre două reîncarnări este foarte variabil şi depinde de trei factori:
1) Lungimea vieţii pământeşti precedente. După o viaţă materială îndelungată, de obicei urmează o perioadă mai lungă petrecută de spirit în lumea nevăzută.
2) Intensitatea vieţii pământeşti precedente. Cu cât viaţa este mai intensă, mai încărcată de evenimente, trecută prin mai multe experienţe, cu atât intervalul dintre reîncarnări este mai mare.
3) Nivelul atins în evoluţie. Evoluţia mai intensă a spiritului în lumea materială îi conferă mai mult timp petrecut apoi în lumea cerească.

O REÎNCARNARE LA 500 DE ANI

Conform unor cercetări făcute în ceea ce priveşte timpul pământean scurs între două reîncărnari, s-a descoperit că acesta variază, neluând în consideraţie excepţiile, între 5 ani pentru tipul uman inferior şi 2.300 de ani pentru fiinţe cu spirit superior. Deci media este undeva la aproximativ 500 ani.

AMINTIRI CIUDATE LA PASSAU

Am adus argumente logice, din mai multe puncte de vedere, în favoarea reîncarnării, dar cel mai important lucru probat este existenţa memoriei vieţilor trecute. Înainte de a examina anumite forme pe care le poate lua această memorie din altă viaţă, expun un caz interesant relatat în ziarul Az Est din Budapesta în luna octombrie a anului 1925. Un tânăr avocat şi proaspăta lui soţie din Budapesta se aflau în călătorie de nuntă, pe Dunăre. La Passau, în Bavaria, tânăra familie trebuia să schimbe vaporul. Mireasa, încântată de frumuseţea locurilor, exclamă: "Ce cunoscut îmi este peisajul asta!...
Sunt sigură că am trăit mulţi ani în această ţara. O cunosc, pe malul celălalt, după înălţimile ce se văd, este o pajişte. Mai departe se află un râuleţ pe marginea căruia sunt tei mari şi bătrâni". Curioşi, ambii tineri au trecut Dunărea. Acolo se afla totul întocmai descrierii fetei. Dintr-o dată, aceasta a început să se simtă rău şi parcă speriată, a afirmat că vrea să plece cât mai repede din acel loc, dar în acelaşi timp simţea că dacă ar lua vaporul ar muri imediat. Atunci, cei doi s-au decis să mai rămână câteva zile pe acele

meleaguri. Şi apoi, amintiri ciudate au început să-i apară, rând pe rând, în memorie.
Era convinsă că acolo păţise o mare nenorocire. Văzând un ţăran, l-a întrebat: "Nu-i aşa că sus pe muntele din faţă se afla un castel vechi?". Locuitorul acelui ţinut a aprobat şi s-a oferit să-i conducă până acolo. "Nu-i nevoie, găsesc singură drumul!", a răspuns tânara. Şi, ajungând la un castel, trei sferturi în ruină, a cerut voie singurei persoane existente acolo, un gardian, să le permită să-l viziteze. Aripa respectivă, i-a informat omul locului, a fost construită de ultimul propietar al castelului, dar de vreo 60 de ani nu mai locuia nimeni acolo.
"Ştiu, ştiu, ceea ce mă interesează este camera de gardă", a spus femeia. "Mi-e greu să cred că n-aţi fost niciodată aici din moment ce vorbiţi de cameră de gardă", a răspuns gardianul. Ajungând acolo, femeia s-a oprit şi a zis: "Alături este o cameră închisă, vreau să o vizitez!". Răspunsul omului stupefiat de întâmplare a fost că nu mai există cheia de la acea uşă, dar femeia continua: "Caută sub scara cea veche şi vei găsi o legătură de chei, printre care se afla şi cheia căutată!". Aducându-i-se cheile, luă cu exactitate una şi i-o întinse omului pentru a deschide uşa cu pricina, spunând: "Această uşă a fost încuiată după ce în spatele ei au fost lăsate să zacă două cadavre!".
În cameră se afla un pat pe care se zărea un schelet, iar pe pardoseală se află altul alături de un pumnal ruginit. În acel moment, tânăra scoase un ţipăt sfâşietor: "Aici am fost asasinată eu!", şi imediat îşi pierdu cunoştinţa. Cercetările au scos la iveală că cei doi locatari ai castelului au dispărut în acea perioadă, într-un mod enigmatic. Tânăra femeie, la început, s-a confruntat cu impresia că a sosit într-un loc cunoscut şi apoi şi-a amintit detalii dintr-o viaţă anterioară petrecută acolo.
GENIALI LA VÂRSTE FRAGEDE
Un alt aspect care justifică existenţa reîncarnării este faptul că mulţi copii sunt geniali încă de la vârste fragede. Wolfgang Amadeus Mozart compunea şi interpreta sonate la pian de la vârsta de 5 ani. Paganini a susţinut concertul de debut la 9 ani. Pianistul Rubinstein a concertat încă de la 11 ani. Rembrandt picta dumnezeieşte de la câţiva ani. Pe Michelangelo Buonarotti, de la vârsta de 8 ani, nu mai avea ce să-l înveţe Girlandaio, profesorul său. Young, care a emis teoria ondulaţiei luminii, citea curent la 2 ani, iar la vârsta de 8 ani vorbea deja şase limbi străine.
Matematicianul Gauss la vârsta de 3 ani rezolva probleme complicate. Şi încă mai sunt o sumedenie de exemple edificatoare.
Multe dintre prieteniile spontane se leagă între persoanele care par că se cunosc de când lumea, fiecare simţind că-l cunoaşte bine pe celălalt. Se reîncarnează pentru a se reîntâlni foşti prieteni, rude, duşmani care nu şi-au plătit poliţe.
Reîncarnarea se poate face şi în grupuri care au trăit în aceeaşi perioada istorică şi au pierit împreună în evenimente ca războaie, cataclisme, accidente cu multe victime, epidemii, etc.
Se pot lua în consideraţie ca dovezi ale reîncarnării instinctul matern şi facultăţile înnăscute ale oricărui copil, nu neapărat cele geniale. Capacitatea de a înţelege un adevăr, posibilitatea de a generaliza după o singură experienţă, aspiraţiile unora mai mari decât posibilităţile, înclinaţiile spre vicii şi virtute, conştiinţa copiilor care pot face recapitulări din trecut, înclinaţiile masculine la femei şi feminine la bărbaţi, anumite temeri nelămurite în alte vieţi. De la un timp, se folosesc şi ca metode în rezolvarea unor probleme de sănătate şedinţele de hipnoză, prin care anumiţi psihologi, care au calităţi de hipnotizatori, aplică regresia. În numărul următor va fi prezentată mai pe larg această metodă.

Postul e tot o cură

08 Dec 2009
Uneori cădem pe gânduri, ne fracturăm mintea şi începem să călcăm în străchini, făcându-ne totuna de filosofie. Dar, fără filosofie, poezia vieţii devine proză.
În această perioadă, a postului la creştini, este binevenită expunerea unei cure speciale de dezintoxicare a organismului. Nu de alta, dar şi postul reprezintă, în esenţă, tot o asemenea cură. Însă trebuie reamintit faptul că postul fizicului fără postul spiritului este în zadar. Dar mai întâi, să facem cunoştinţă, pe scurt, cu filosofia prin care se promovează această cură.
ÎNVĂŢĂTURA MAZDAZNAN
Îşi are originea în perioada formării rasei umane albe. Termenul mazdaznan provine din limba zendă şi are semnificaţia gândului atotputernic, a gândului care stăpâneşte şi realizează tot ceea ce numim existenţa. Această filosofie se bazează pe importanţa gândului, a vorbei şi a faptei omului de la naşterea sa până la momentul când părăseşte Pământul. Este o ştiinţă a vieţii, asemănătoare sistemului yoga.
Ea se ocupă cu studiul proceselor creaţiei, al legilor care guvernează dezvoltarea cât mai bună a vieţii terestre, pentru îmbunătăţirea şi perfecţionarea ei. Aceste legi au fost scrise pe nişte tăbliţe din lut de Ainyahita, o femeie-profet care a trăit acum aproape 11.000 de ani în partea de **sud** a Tibetului. Mai târziu, conţinutul acestora a fost adunat de Zarathustra sub formă de legi înscrise în Zend-Avesta şi oferite poporului său.
Pe aceste principii filosofice s-au bazat multe minţi luminate ale Antichităţii ca Socrate, Platon, Aristotel, până la naşterea lui Hristos. Apoi, Mazdaznan a rămas într-un con de umbră până aproape de vremurile moderne, când doctorul Otoman Zar-Adusht Haniş a fondat mişcarea Mazdaznan şi a actualizat aceste învăţături filosofice străvechi, făcându-le uşor de înţeles în noile timpuri.
Astăzi, mii de oameni din mai multe locuri de pe glob practică exerciţii de respiraţie pentru buna funcţionare a glandelor şi adoptă o alimentaţie specială. Această filosofie consideră că omul este produsul unor procese îndelungate de dezvoltare, având depozitată în el experienţa acumulată de pe treptele anterioare de dezvoltare, de la protoplasmă până la structurile celulare ale corpului omenesc.
Respiraţia are aici rolul de trezire a energiilor latente şi de activare a lor pentru atingerea treptelor superioare de dezvoltare trupească şi spirituală. Prima respiraţie a copilului este prima verigă a unui lanţ care leagă corpul uman de existenţa terestră, iar ultima respiraţie este cea care rupe acest lanţ, conducând la sfârşitul existenţei materiale.
Se consideră că în om există 12 simţuri, dintre care şapte corespund corpului unui om mediu evoluat. Cele şapte simţuri sunt considerate a fi auzul, văzul, mirosul, pipăitul şi gustul, care sunt cunoscute de toţi, urmate de presimţire şi intuiţie, prezente la toată lumea, dar activate doar la unii dintre noi. Omul, se mai afirmă în concepţia Mazdaznan, mai posedă în stare germinativă alte cinci simţuri, care sunt legate de dezvoltarea unor centri de forţă ai corpului. Astfel, la baza gâtului se află posibilitatea de claraudiţie, în mijlocul frunţii se află zona clarviziunii etc.
Respiraţia ritmică, îngrijirea naturală a corpului, învingerea slăbiciunilor şi influenţelor prenatale, trezirea conştiinţei de sine şi a reflectării propriei fiinţe, toate conduc la obţinerea unor puteri deosebite în înţelegerea şi conectarea fiinţei la sursa întregii înţelepciuni şi cunoaşteri.
Pentru corpul fizic, sunt foarte importante alimentaţia corectă şi sursa de energie în conformitate cu anotimpurile, vârsta, sexul şi programul zilnic. Pentru corpul spiritual, sunt exerciţii speciale, care pot duce la eliminarea egoismului, a răzbunării, în general, a micimii sufleteşti. Un corp sănătos şi un spirit evoluat ajută la modelarea unei lumi superioare.
Iată, în continuare, regimul alimentar promovat de Mazdaznan pentru menţinerea unui corp sănătos sau pentru alungarea unor afecţiuni, se spune, chiar de gravitatea cancerului. Afecţiunile grave sunt considerate a fi consecinţe ale otrăvirii corpului cu acizi. Dacă se înlătură această stare, afecţiunile pot fi îndepărtate. Pentru aceasta se recomandă o cură cu bicarbonat de sodiu, o alta cu permanganat de potasiu, o a treia cu apă distilată, alături de o dietă specială şi de o respiraţie controlată.
CURA CU BICARBONAT
Dimineaţa, pe stomacul gol, se bea un pahar cu soluţie de bicarbonat de sodiu, cât mai caldă. Pentru aceasta, se dizolvă o linguriţă cu bicarbonat de sodiu în două linguri cu apă rece şi apoi se umple paharul cu apă fierbinte. Dacă se întâmplă să vă înecaţi, luaţi o

înghiţitură de apă rece, după care reluaţi consumul soluţiei calde.
După 10-15 minute, se bea un pahar cu apă distilată, rece sau caldă, la care s-au adăugat 6-12 picături de suc de lămâie sau o linguriţă cu must proaspăt de struguri. Cura se face zilnic, timp de o lună. După prima săptămână, ar trebui să vă simţiţi mai uşori şi mai plini de energie, simţindu-vă totodată bine cu mai puţină mâncare. În această perioadă, se realizează procesul de neutralizare şi eliminare a acizilor din corp.
Dacă, după consumarea soluţiei de bicarbonat, se instalează senzaţia de foame (în mod normal apare cam la 1-2 ore), se va consuma puţin suc natural de fructe neîndulcit sau câteva bucăţi de fructe uscate (mere, pere sau prune) înmuiate, în prealabil, timp de 6 ore, în must sau vin de mere. De asemenea, se mai pot consuma şi fructe proaspete, după ce au fost călite timp de 15-20 de minute.

APA DISTILATĂ

În luna următoare, se beau dimineaţa două pahare cu apă distilată, fierbinte, în care se adaugă 6-12 picături de suc de lămâie sau o linguriţă cu suc de struguri. Nu se mai ia bicarbonat. În a treia lună, se consumă doar câte un pahar din această soluţie de potenţare fierbinte (apă distilată acidulată).
Persoanele corpolente vor consuma la prânz şi la cină fructe, iar cele slabe legume.
Indiferent de starea de sănătate, nu numai în cancer, la cura de bicarbonat se asociază o alimentaţie care cuprinde sparanghel crud şi fulgi de ovăz crud, bogaţi în vitamine şi principii saline. De asemenea, se recurge la salată şi porumb de floricele. Salata poate fi făcută prin adăugarea de ulei de măsline amestecat cu puţin vin şi condimentat cu puţin piper. Merele se vor consuma rase, amestecate cu banane zdrobite, cu puţin suc de portocale şi cu fulgi de ovăz crud (sursă de vitamine şi săruri minerale).
Toate legumele ce nu pot fi mâncate proaspete vor fi coapte sau înnăbuşite în suc propriu cu puţin ulei, într-o oală bine închisă, în aşa fel încât să elibereze sărurile cu formare de structuri saline. Mai este permis un ou moale pe zi şi, o dată la 3 zile, se poate consuma o lingură cu brânză moale ce curge ca smântâna şi la care se adaugă 12 boabe de secărică şi trei de muştar.
După fiecare masă, se bea sucul nediluat al unei jumătăţi de lămâie, de preferinţă cu un pai, pentru a proteja dinţii. Bicarbonatul şi fulgii de ovăz determină dispariţia rapidă a efectelor acidifierii (pielea aspră se catifelează, mâinile umede se usucă, mucozităţile faringiene dispar, pielea se deschide la culoare, iar senzaţia generală este de sănătate şi putere).
Scopul final al acestei cure este concentrarea conştientă a întregii activităţi celulare în epifiză, astfel încât să se permită extinderea acţiunii creatoare datorate centrului de forţă din zona inimii. Epifiza, mai corect centrul de forţă situat în această zonă, coordonează astfel întreaga activitate a corpului uman.
În cancer, cura cu bicarbonat se opreşte, de asemenea, după 4 săptămâni, iar apa distilată se va bea 3-14 luni, în funcţie de gravitatea bolii.

PERMANGANATUL DE POTASIU

Se dizolvă trei cristale mici într-un pahar cu apă distilată şi cu această soluţie se clăteşte gura, se face gargară cât mai profund şi se beau 1-3 înghiţituri înainte şi după masă sau din trei în trei ore, în cazurile grave. Dacă se face concomitent şi cura cu bicarbonat, se vor lua dimineaţa pe stomacul gol mai întâi înghiţiturile cu permanganat şi după 1-2 minute soluţia fierbinte de bicarbonat.
Mazdaznan recomandă aşa-numitul lapte de potasiu, care se prepară astfel: se încălzeşte un litru de lapte pe baie de apă la 45şC la care se adaugă o linguriţă mică cu sare şi una cu borax, precum şi 1-2 linguri cu lactoză. Apoi, se dizolvă şase cristale de permanganat de potasiu în puţină apă şi se toarnă peste lapte. Acest lapte se utilizează la fel ca şi apa de permanganat. De asemenea, se poate utiliza în infuzii şi clisme.
În caz de cancer gastric, se va urma timp de trei zile cura cu apă sau cu lapte de permanganat, bându-se din acestea câte un pahar sub formă de înghiţituri mici, şi anume: dimineaţa, pe stomacul gol, un pahar foarte fierbinte, la prânz un pahar călduţ, seara unul rece. În următoarele zile se vor bea, în ordine, cald, fierbinte, foarte fierbinte, până ce, în a treia zi, am parcurs toate treptele de temperatură. În a patra zi, se dizolvă o linguriţă cu bicarbonat în două linguri cu apă rece, se completează paharul cu apă distilată fierbinte şi se bea toată compoziţia deodată.
Dacă o tumoră poate fi atinsă prin spălături sau instilaţii, atunci se va folosi apa sau laptele de permanganat cald din şase în şase ore. După spălăturile intestinale, se vor introduce în intestin două linguri cu unt cu 6 picături de mentol, sau două linguri cu petrol cu trei picături de ulei de usturoi, sau două gălbenuşuri de ou bătute cu apă caldă. Pentru o tumoră externă, locul respectiv se spală din şase în şase ore cu apă sau lapte de permanganat, alternând cu o spălare cu apă de eucalipt, clorură de amoniu diluată sau ceai de piper de apă (Polygonum hidropiper).
Alternativ, se vor aplica cataplasme cu gudron de cărbune, pâine de ghimber amestecată cu smântână sau gălbenuş, pireu de cartofi proaspăt sau 6-12 picături de ulei de eucalipt australian aplicate pe o sugativă.
Expiraţia prelungită şi controlată se face din şase în şase ore câte cinci minute. Pentru cronometrare, se poate recita un vers sau o frază într-o singură expiraţie într-un interval ce va creşte progresiv. Se poate folosi şi numărătoarea, pentru început până la nouă, crescându-se progresiv până la 18, 27, 36, ajungând chiar până la 108. Pentru aceasta se inspiră sau se expiră cât mai adânc, reţinând respiraţia un timp cât mai lung.
Nu există un mijloc mai potrivit de îndepărtare a dioxidului de carbon din sânge. Reţinerea dioxidului de carbon în sânge ar fi o cauză a îmbolnăvirilor de cancer, în concepţia Mazdaznan.

DIETA ÎN CANCER

Dieta va cuprinde orez, spanac, pâine de ghimbir, salată de năsturel (Nasturium officinalis), măcriş (Rumex acetosa), ridichi de lună cu lămâie şi ulei, fără oţet, cu puţin gălbenuş, mult ghimbir sub formă de condiment. Băuturile vor fi de genul: lapte acru, zer, limonade fierbinţi neîndulcite din portocale, mure, rodie, afine, coacăze roşii, grapefruit, merişoare, struguri. Eficiente sunt spanacul călit în suc propriu cu puţin ulei, într-o oală sub presiune, frunzele de sfeclă roşie, napi sau ridichi tăiate fin şi călite şi ele cu puţin ulei, amestecate cu smântână şi condimentate.
Se vor evita pâinea, laptele dulce, untul, brânza, carnea şi orice fel de condimente, precum şi fructele dulci, în special caise, piersici şi pere. Cu cât se va mânca mai puţin, cu atât mai rapidă va fi vindecarea. Vor trebui mereu reduse cantitatea şi diversitatea alimentelor. De fiecare dată când simţiţi nevoia să mâncaţi ceva, veţi bea mai întâi două pahare cu apă distilată în care aţi adăugat 6-12 picături de suc de lămâie.
După câteva zile de astfel de cură, se va trece la o dietă cu albuş de ou. Se bate un albuş spumă, se adaugă o linguriţă cu apă de Vichy, se completează paharul cu apă distilată şi se bea compoziţia înainte de masă. Apa de Vichy se poate prepara prin adăugarea, într-un litru de apă distilată, a unei cantităţi mici bicarbonat şi de borax. Dacă urmaţi dieta cu albuş, nu veţi simţi nevoia consumului de alimente solide. Dacă senzaţia de foame persistă, se vor mânca floricele de porumb până ce meniul zilnic se va reduce la floricelele de porumb şi apa distilată.
Dacă se ţine această cură cinci-şapte săptămâni, din trei în trei ani, atunci organele corpului se vor menţine curate, astfel că fiecare îşi va îndeplini corect funcţia, iar germenii bolilor nu se vor putea fixa. Cum apar slăbiciuni sau senzaţii nefireşti, se va începe cura cu apă.
Această filosofie şi cura pe care o propune reprezintă o noutate pentru felul nostru de viaţă. Însă, fiind verificată de alţii atât amar de vreme, cred că merită atenţia.

PROFILAXIA CANCERULUI

Cea mai simplă metodă constă în curăţarea periodică a sângelui, cu apă şi bicarbonat, conform principiilor Mazdaznan. Dacă apar

semne de aciditate mărită, trebuie urmată cura cu bicarbonat pentru reducerea ei încă din faza incipientă. Cei la care se manifestă des această stare vor lua periodic, timp de 10-12 zile, dimineaţa, pe nemâncate, câte un vârf de coajă de ou pisată, două-trei tablete de cărbune. De asemenea, se vor face exerciţii de respiraţie controlată, câte cinci minute, din şase în şase ore.

Nanoparticule şi modificări genetice

05 Ian 2010
Astăzi, mai mult ca oricând, este valabil pentru oricine dictonul lui Seneca: "Uneori, chiar şi să trăieşti este un act de curaj".
În Science Daily scria de curând că nanoparticulele găsite în foarte multe produse cosmetice, coloranţi alimentari, suplimente nutritive, produse agricole, creme de protecţie solară, vopsea de păr, vitamine, pastă de dinţi pot provoca modificări genetice care cresc riscul de cancer.
Şoarecii expuşi la nanoparticule de dioxid de titan (TiO2), adăugate în apă de băut, au început să prezinte modificări genetice încă din ziua a cincea. Pentru om, perioada echivalentă ar fi de 1,6 ani. Nu este clară încă influenţa în timp asupra corpului uman, dacă ea creşte liniar sau exponenţial. În urma studiului pe şoareci, s-a descoperit că nanoparticulele de TiO2 declanşează rupturi unice sau duble ale ADN-ului, cauzând daune cromozomiale, precum şi inflamaţii.
Aceste rezultate au fost obţinute la Universitatea California din Los Angeles şi date publicităţii de Robert Schiesti, coordonatorul acestui studiu, profesor de patologie, radiaţie oncologică şi ştiinţa sănătăţii mediului.

EFECTE NEGATIVE

Organizaţiile Friends of the Earth din Australia, Europa şi SUA au publicat, la 11 martie 2008, un raport sub titlul "Out of the laboratory and on the our plates: Nanotechnology in Food & Agriculture" (Din laborator pe farfuriile noastre: Nanotehnologia în alimente şi agricultură). Se găsesc aici explicate în detaliu ameninţările nanotehnologiei asupra noastră, necunoaşterea suficientă a efectelor lor negative, dar şi incapacitatea alegerii corecte a produselor de către consumator.
Nanoparticulele sunt obţinute prin nanotehnologii din materiale modificate la nivel atomic sau molecular. Ele au proprietăţi unice, cu un comportament diferit faţă de materialele convenţionale.
Nanoparticulele de TiO2 se acumulează în diferite organe, organismul neavând nici o modalitate de a le elimina. Fiind de dimensiuni foarte mici, ele pot migra oriunde în organism, până la nivel celular, interferând cu submecanismele celulare.
Sensibilitatea la TiO2 nu este aceeaşi pentru toţi oamenii. Utilizarea îndelungată de TiO2 poate duce la declanşarea anumitor tipuri de cancer. Particulele de TiO2 nu trec prin piele, dar inhalate se depun în plămâni.
Jöelle Chaillal a depus petiţia nr. 0658/2006 la Comisia pentru petiţii din cadrul Parlamentului European, prin care atrăgea atenţia asupra efectelor dăunătoare ale produselor cosmetice în care se găsesc nanoparticule. Răspunsul comisiei, primit la data de 5 mai 2007, a fost că "autorităţile publice se reţin de la soluţionarea aspectelor de risc ale nanotehnologiei în produsele cosmetice, ca urmare a presiunii exercitate de lobby-ul industrial şi financiar".
În încheiere, comisia subliniază că reglementarea vizând produsele cosmetice plasate pe piaţa UE se bazează pe conceptul de "siguranţă necompromisă". Aceasta înseamnă că nici un risc de sănătate nu este acceptat în favoarea unor potenţiale beneficii. În cazul în care dovezile ştiinţifice demonstrează că nanoparticulele prezintă un risc pentru sănătatea umană, utilizarea acestora nu va fi acceptată în produsele cosmetice, urmând să fie întreprinse toate acţiunile necesare în acest sens.

VASE DE ARGINT

Se ştie că apa pusă în vase de argint este purificată de microorganisme, argintul acţionând asupra ei asemenea unui filtru, conferindu-i astfel acesteia calităţile pentru a fi băută fără riscuri de îmbolnăvire. De altfel, şi în cadrul lăcaşelor sfinte, apa este sfinţită în vase de argint. Pornind de la aceste constatări, la Institutul de Cercetări pentru Electrotehnică (ICPE) din Bucureşti se derulează un **proiect** legat de materiale multifuncţionale avansate cu nanoparticule de argint.
S-a constatat că un vas dintr-un material placat cu o foiţă de argint, cu grosimea de miimi de milimetri, este la fel de eficient în filtrarea apei ca şi vasul propriu-zis de argint. Proprietatea esenţială a particulelor cu dimensiuni minuscule este suprafaţa lor specifică foarte mare. De exemplu, o minge de golf plină cu nanoparticule poate acoperi cu un strat subţire suprafaţa unui **teren** de fotbal. La aceste suprafeţe de sute de metri pătraţi pe gram, numărul enorm de atomi exteriori, de pe suprafaţa particulei, conferă nanoparticulelor proprietăţi catalitice, electrice, optice, fotoelectrice etc.
Nanoparticulele de argint au şi proprietăţi antimicrobiene deosebite, în special cele cu dimensiuni de aproximativ 10 nanometri. Acestea pot distruge o gamă de până la 650 de tipuri de germeni. Apoi, se fac depuneri de nanoparticule de argint pe suporţi de nanoparticule de oxid de titan (TiO2) şi oxid de zinc (ZnO), care, spun specialiştii, sunt şi ele antimicrobiene, efectul cumulându-se. Aceste suspensii sau pulberi de TiO2 sau ZnO dopate cu particule de argint se pot folosi în produsele cosmetice, având efect antimicrobian sau regenerativ. Cercetătorii spun că se pot obţine şi produse cu proprietăţi de autocurăţare, putând fi folosite în şcoli, spitale etc., precum şi vopsele cu efect de protecţie antimicrobiană şi textile pentru spitale. Toate bune şi frumoase, dar despre efectul secundar al tuturor acestora asupra sănătăţii nu se aminteşte nicăieri.

CUNOSCUTĂ DE 2.000 DE ANI

Nanotehnologia a fost folosită şi acum 2.000 de ani, conform nivelului de dezvoltare a acelei perioade, de arhitectul roman Marcus Vitruvius Pollio, pentru obţinerea vopselei din funingine, produsă sintetic. În prezent, se cunoaşte că funinginea este formată din nanoparticule.
Azi, vopsele importante sunt produse pe baza nanotehnologiilor, datorită calităţilor lor: se curăţa uşor, au efecte speciale, sunt antimicrobiene, sunt rezistente la zgârieturi, sunt fotocatalitice, conferă protecţie UV, produc ecranări faţă de undele electromagnetice şi faţă de cele de înaltă frecvenţă etc.
În viitor, vopselele produse pe bază de nanotehnologii se preconizează a fi folosite pentru generarea de energie solară, autogenerarea suprafeţelor zgâriate, depistarea oboselii structurale a materialelor în timp real (prin vopsele piezoelectrice), modificarea culorii reversibil (vopsele cameleonice).
Nanoparticulele se folosesc în industrie pe scară largă. Lentilele ochelarilor de soare, confecţionate din material plastic, sunt rezistente la zgârieturi datorită tratării lor cu nanoparticule de zirconiu şi TiO2. Nanoparticulele de negru de fum penetrează reţeaua macromoleculei cauciucului, formând o nouă reţea care reduce semnificativ abraziunea cauciucului. Nanotehnologiile sunt intens folosite în procesele de separare a moleculelor, obţinându-se materiale cu o structură controlată.
Piaţa actuală de produse obţinute prin nanotehnologii este de o sută de miliarde de euro, iar în 2015 va fi, conform statisticilor, de peste o mie de miliarde de euro.
Un grup de cercetători din Singapore a obţinut o membrană robustă din monofibre de TiO2 cu potenţial mare în procesul de purificare a apei. Această membrană acţionează ca filtru, cât şi ca fotocatalizator. În prezenţa razelor ultraviolete, efectul este puternic oxidant. Costul scăzut al procedeului îl recomandă pentru producerea apei potabile.
Dar încă o dată se pune întrebarea: pentru sănătatea umană care sunt consecinţele?
Faptul că nu se cunosc decât foarte puţine lucruri despre impactul nanoparticulelor asupra sănătăţii corpului uman este foarte îngrijorător, având în vedere vasta lor utilizare în atâtea domenii. Deocamdată, este suficientă informaţia că ele pot produce forme de cancer, pentru a ne pune pe jar.
Iată că şi de această dată se justifică faptul că civilizaţia are două tăişuri, ea reprezintă şi viaţa, şi moartea noastră, precum şi a planetei pe care trăim. Intervenţia omului asupra naturii creează un dezechilibru al ecosistemului, iar conform legii acţiunii şi reacţiunii, în natură apar reacţii pentru refacerea echilibrului cu atât mai mari, cu cât dezechilibrul este mai mare. Astfel, ne putem

aştepta la evenimente incredibile, care să tulbure omenirea. Se poate spune că, pentru unii, este valabilă afirmaţia lui Voltaire: "Nu sunt de acord cu ceea ce spui, dar voi apăra până la moarte dreptul tău de a o spune".
Totuşi, "boala este încălcarea legilor naturii", după cum spunea Charles Simmons.

Yin, Yang şi diabet

12 Ian 2010

"Diabetul va fi una dintre principalele provocări la adresa sănătăţii publice, cu care se va confrunta lumea în următorul mileniu. Este recunoscut faptul că diabetul afectează atât naţiunile prospere, cât şi comunităţile sărace şi dezavantajate." Acestea sunt aprecierile făcute de Federaţia Internaţională de Diabet la sfârşitul mileniului trecut.
Diabetul este într-adevăr una dintre afecţiunile cele mai răspândite. Lăsat la voia întâmplării, cu timpul, diabetul îşi întinde tentaculele, deteriorând funcţiile şi structurile mai multor organe vitale, dar care ţinut în frâu poate să nu influenţeze sănătatea şi durata de viaţă a celor afectaţi.
Diabetul zaharat se manifestă o dată cu producerea perturbării unor programe ale creierului, fapt ce crează o tulburare complexă a metabolismului energetic al organismului. Apar, cu această ocazie, modificări lipidice (obezitate, valori crescute ale grăsimilor din sânge, în ficat, în muşchi), glucidice (hiperglicemie, depunerea glucidelor pe proteine) şi proteice (consumarea proteinelor - organismul se mănâncă pe el însuşi). În final, se ajunge la deteriorarea funcţiei pancreasului, care nu mai produce insulină, sau la blocarea descărcării insulinei în sânge.
Insulina, în mod normal, preia zahărul din sânge şi îl introduce în celule. Fără ea zahărul se acumulează în sânge, iar celulele fără zahăr vor fi "înfometate", apărând o lipsă de energie. Procentul de zahăr crescut în sânge va afecta apoi ochii, rinichii, nervii, vasele de sânge şi, implicit, inima.
Simptomele acestei afecţiuni sunt: setea continuă ce duce la consumul crescut de lichide (până la 4-6 litri pe zi); urinatul des atât ziua, cât şi noaptea; creşterea poftei de mâncare, manifestată mai puţin pregnant decât celelalte simptome; scăderea în greutate, cu toate că pofta de mâncare este crescută, iar consumul de alimente este mai mare (acest fenomen se explică prin imposibilitatea organismului de a utiliza mâncarea, având astfel tendinţa de autodigestie pentru supravieţuire - organismul se mănâncă pe el); apariţia stărilor de oboseală, iritabilitate, vedere înceţoşată.

INSULINA

În diabetul zaharat de tip I aceste simptome se fac simţite, de regulă, la câteva luni de la declanşarea disfuncţiei pancreasului. În diabetul zaharat de tip II, diagnosticul se stabileşte după 5-10 ani. Tipul I este caracterizat prin distrugerea celulelor producătoare de insulină din pancreas, celulele beta, de obicei conducând la lipsa totală de insulină. Acest tip de diabet apare mai ales la copii şi tineri şi mai rar la vârstnici. În acest caz, este necesar aportul de insulină din exterior.
Distrugerea celulelor beta este produsă de sistemul imunitar al organismului care confundă aceste celule din pancreas cu elemente străine organismului. Tipul II este caracterizat prin prezenţa unei cantităţi mai mari de insulină faţă de normal, dar inutilizabilă din diverse motive sau printr-o cantitate mai mică faţă de cea normală. În acest ultim caz, cantitatea de insulină fiind insuficientă, zahărul nu poate ajunge la celule, el acumulându-se în sânge (hiperglicemie), ceea ce poate duce la distrugerea organismului.
Există şi alte tipuri de diabet în care se cunoaşte cauza, dar acestea sunt într-un procent neînsemnat.
Ele se produc din cauza: unor defecte genetice ale funcţiei celulei producătoare de insulină din pancreas; unor defecte genetice ale acţiunii insulinei; unor boli ale pancreasului (pancreatita provocată de consumul de alcool); unor boli hormonale; unor infecţii; unor medicamente sau substanţe chimice; unor mecanisme mediate imunologic. Pot exista şi anumite sindroame genetice asociate uneori cu diabetul. Descoperirea acestei afecţiuni se poate face şi în timpul sarcinii, fiind cunoscută sub numele de diabet gestaţional.

APARAT PENTRU TRATAREA DIABETULUI

Acum urmează partea interesantă, de o mare importanţă în tratarea diabetului zaharat. În China, un grup de cercetători din care fac parte academicieni, doctori în ştiinţe şi medicină, cu implicarea Facultăţii de Medicină Tradiţională Chineză din Beijing, a Facultăţii de Ştiinţe Medicale din Beijing, a Ministerului Naţional de Aeronautică şi Tehnică Spaţială, precum şi a Ministerului Naţional al Industriei Electronice, după zece ani de cercetări, au reuşit să realizeze un aparat pentru tratarea diabetului.
Testele făcute cu acest aparat, în instituţii medicale de specialitate, au permis obţinerea unor rezultate incredibile în tratarea diabetului zaharat de tip I şi II. Folosit în combinaţie cu o dietă specială, ce cuprinde suplimente alimentare chinezeşti, alături de un tratament bioterapeutic, s-au obţinut rezultate remarcabile de 93,3%, verificate clinic.
Datorită acestor rezultate, dr Wang Shijie, inventatorul terapiei spin-magnetice pentru diabet, WSJ-B, cum este denumită această metodă, a primit Medalia de Aur la Conferinţa Medicală Chineză din 1999, găsindu-se apoi, pe lista primilor 100 inventatori ai anului 2004.

REFACEREA PANCREASULUI

Această terapie este un remediu eficient şi non-invaziv pentru suferinzii de diabet. Pentru mai multe amănunte legate de această nouă metodă folosită în tratarea diabetului, l-am contactat pe Dr Li Luo Xi, la care, de altfel, am mai apelat şi cu alte ocazii, pentru a ne face cunoscute terapiile medicinei tradiţionale chineze.

† RP: - Domnule doctor, aţi afirmat, când v-am contactat, că aveţi cunoştinţă de existenţa acestui aparat pentru tratarea diabetului. Ce ne puteţi spune despre el?

Dr Li: - Pe scurt, acest aparat posedă nişte traductori care se plasează pe anumite puncte-cheie de acupunctură ale corpului, realizând o refacere a pancreasului. Volumul mare de energie emis de aparat îmbunătăţeşte microcirculaţia în tot corpul şi corectează neregularităţile genei purtătoare de glucoză din celulele insulare pancreatice.
Secreţia şi distribuţia de insulină a pancreasului se normalizează, permiţând în cele din urmă reproducerea insulelor pancreatice.
În detaliu, tratamentul se face în timp, perioadă în care se consumă un supliment nutriţional. Pacienţii, în această perioadă, încetează administrarea medicamentelor pentru diabet. Nivelul glicemiei se va verifica la fiecare cinci zile, înainte şi după două ore de la masă. Cu timpul, suplimentul nutriţional va fi redus treptat până la zero. Bolnavii care îşi administrează insulina trebuie să reducă doza cu 1/3, o dată cu demararea tratamentului, dacă se consumă suplimentul nutriţional.
Ulterior, doza de insulină se va reduce până la zero, în concordanţă cu scăderea glicemiei. După încetarea tratamentului cu insulină, dacă glicemia rămâne constantă la nivel normal, se reduce suplimentul nutriţional până la eliminarea completă. Se va folosi apoi, numai aparatul ca unic mijloc de tratament. Terapia, de aproximativ 40 de minute, se va face pe nemâncate, după minimum două-trei ore de la masă. Iar înainte şi după terapie se va bea un pahar cu apă. Intensitatea tratamentului este variabilă în timpul şedinţelor, respectând un anumit program.

† RP: - Care este principiul pe care se bazează această terapie?

Dr Li: - Terapia spin-magnetică pentru diabet WSJ-B are la bază teoria Jin Lo a medicinei tradiţionale chineze. De asemenea, ea se bazează pe fiziologie şi neurologie. Sistemele electronice ale aparatului generează o puternică energie microcosmică. Se folosesc opt traductori pentru focalizarea acestei energii, în opt puncte-cheie de acupunctură ale corpului. Se generează astfel o reglare biologică a metabolismului şi a activităţii organelor până la nivel celular.
Se obţine în final o întărire a sistemului imunitar şi o corectare a metabolismului glucidelor, proteinelor şi lipidelor, deci un echilibru metabolic global şi implicit refacerea pancreasului. Acesta îşi va normaliza secreţia si distribuţia de insulină.

CONGESTIA
† RP: - Ce se întâmplă mai departe cu celelalte funcţii care au fost alterate în timp din cauza diabetului?
Dr Li: - Procesul de refacere a funcţiilor afectate se declanşează printr-o stimulare a circulaţiei sângelui, care atrage reglarea funcţiei renale. Medicina traditională chineză consideră că organele interne afectate de metabolismul defectuos sunt în primul rând plămânii, splina, stomacul şi rinichii în mod special. În rinichi coexistă două substanţe opuse, iar când ele sunt în echilibru, fluidele din organism se evaporă, refăcând echilibrul funcţional al plămânilor, al stomacului şi al vezicii urinare.
Dezechilibrul celor două substanţe duce la reducerea fluidelor din organism, la deteriorarea circuitelor sangvine şi la formarea unor blocaje ale canalelor energetice colaterale. Astfel, se consideră că principala cauză patologică în evoluţia diabetului este congestia.
† RP: - Înţeleg că, până la urmă, prin această metodă se reuşeşte chiar înlăturarea cauzelor bolii, care sunt de origine energetică, neducându-se doar lupta cu efectele.
Dr Li: - Prin această metodă, se asigură, în final, într-adevăr, echilibrul dintre energiile Yin şi Yang, ceea ce duce la însănătoşire. Cercetările actuale arată că schimbarea factorilor genetici, de mediu, de viaţă, biologici, psihici poate determina disfuncţii metabolice, deficitul unor microelemente în organism, scăzând toleranţa glucozei şi afectând echilibrul Yin-Yang.
Simptomele din prima fază sunt legate de sindromul deficienţei de Yin şi al excesului de Yang, ceea ce provoacă o stare de uscăciune şi căldură, care determină o reducere a fluidelor corpului. Apoi, se manifestă un deficit de energie Qi şi Yin, iar în ultimă fază apar deficitare atât Yin, cât şi Yang. Tratamentul cu acest aparat realizează treptat refacerea echilibrului energetic, influenţând "în final" refacerea funcţiei pancreasului.
Bazându-se pe medicina tradiţională chineză, se realizează echilibrarea energetică pentru îndepărtarea afecţiunii pancreasului, în trei puncte de acupunctură ale corpului: în partea superioară a corpului, în special pentru plămâni, pentru înlăturarea setei şi dorinţei de a consuma cantităţi mari de lichide; în partea centrală a corpului, pentru stomac, având ca scop îndepărtarea apetitului exagerat; în partea inferioară a corpului, pentru rinichi, în vederea eliminării urinării frecvente.
Astfel, câmpul energetic încarcă prin cele trei puncte toate organele interne, ceea ce duce la reglarea funcţiilor ţesuturilor şi în final a metabolismului. Sângele şi oxigenul din pancreas încep să treacă prin procese metabolice corecte, iar funcţiile de secreţie, excreţie şi transport ale insulinei ajung la parametri normali.
† RP: - Eu vă mulţumesc pentru informaţiile oferite despre acest nou aparat. Dacă vor fi cititori care vor dori să afle mai multe amănunte despre această terapie, puteţi fi contactat?
Dr Li: - Cu multă plăcere stau la dispoziţia celor interesaţi. Pot fi contactat la tel. 021-210.41.64 sau 0788-86.43.33.

<u>Şi genele-şi fac de cap</u>

19 Ian 2010
Omul aleargă pe autostrada cunoaşterii cu o viteză din ce în ce mai mare, fără restricţii legate de viteză. Pe două benzi de circulaţie. Una cu descoperiri în beneficiul umanităţii şi alta îndreptată spre distrugerea ei, conştient sau nu. Oricum, cercetăm viaţa ca pe o ştiinţă, dar este o artă să ştim s-o trăim. Decodificarea codului genetic, făcută nu de mult, nu a rezolvat, după cum ne-am fi aşteptat, misterul adânc al vieţii, ci, dimpotrivă, a declanşat noi întrebări. De fapt, cu cât ştim mai mult cu atât ne dăm seama cât de puţin ştim. Însă atât cât cunoaştem este important, că ne ajută să ştim încotro să ne îndreptăm.
Doctorul Kazuo Murakami, profesor universitar emerit din Japonia, este unul dintre cei mai importanţi geneticieni din întreaga lume. Cercetările sale l-au dus la concluzia că genele nu sunt fixe, ci se schimbă ca reacţie la diverşi factori. Asta înseamnă să nu ne mai plângem când este vorba despre anumite defecte, afirmând că n-avem ce face, nu le putem îndrepta, fiind ereditare. Ereditatea influenţează caracteristicile şi abilităţile individuale, dar nu este determinantă. Un individ fără calităţi de sportiv, practicând sportul cu consecvenţă, va declanşa gene pozitive care vor conduce la îmbunătăţirea tonusului muscular şi a sănătăţii, producându-se totodată şi o dezactivare a genelor sale negative. Un alt factor important al sistemului de activare/dezactivare a genelor este mediul. Atitudinea mentală este însă unul dintre cei mai importanţi factori ai activităţii genetice proprii. De exemplu, conform rezultatului cercetărilor, râsul reduce semnificativ nivelul glucozei din sânge la diabetici, după masă. Emoţiile pozitive pot stimula benefic activitatea genelor. Activările şi dezactivările acestora lucrează într-o perfectă concordanţă.
Fericirea activează gene benefice
Doctorul Kazuo Murakami a ajuns la concluzia, după ani buni de cercetare, că fericirea, bucuria, inspiraţia, recunoştinţa şi rugăciunea pot activa gene benefice. Iată că, şi de această dată, se verifică faptul că psihicul influenţează fizicul. Mintea însă trebuie studiată ştiinţific numai alături de componenta ei spirituală, altfel, tărâmul cercetării este arid. Până nu demult, ereditatea era considerată, din punct de vedere ştiinţific, ca având aceeaşi semnificaţie cu soarta sau destinul. Caracteristicile transmise din generaţie în generaţie erau considerate fără posibilitatea de a fi schimbate. Înclinaţiile părinţilor se aprecia că pot fi moştenite de copii, dar, în acelaşi timp, şi anumite afecţiuni ale părinţilor pot da sensibilităţi care se pot transforma în aceleaşi afecţiuni la copii, cu timpul. De exemplu, diabetul, bolile de inimă, de plămâni, obezitatea, cancerul. Mediul, modul de viaţă, atitudinea mentală duc la împlinirea aspectelor considerate transmise ereditar sau la schimbarea cu 180° a coordonatelor vieţii. Gândul, frica noastră că ni se poate transmite o anumită afecţiune de la părinţi duc la împlinirea acţiunii. Traumatizarea genelor prin psihic, în timp, duce la declanşarea acţiunilor nocive din organism. Se ştie, de exemplu, că un puternic şoc psihic poate declanşa albirea părului aproape instantaneu. Am încercat prin bioterapie şi psihochinezie să anihilez frecvenţele nocive care au declanşat albirea părului, accesând procesul invers de revenire la culoarea iniţială, şi am observat că acest proces este posibil.
Totul se rezumă la cum gândim
Un alt exemplu care atestă importanţa psihicului asupra fizicului este dat de un studiu realizat în SUA referitor la evoluţia unor afecţiuni grave în raport cu influenţa psihicului. Astfel, mai multe persoane cu vârste înaintate sufereau de cancer la prostată, unii chiar de câţiva zeci de ani, deşi nu ştiau, acest lucru fiind descoperit în urma decesului lor. Respectivii au decedat din cu totul alte cauze decât cancerul la prostată. În cazul în care se cunoaşte diagnosticul şi gândul este negativ, atitudinea fiind pesimistă, afecţiunea evoluează rapid până la deces, activându-se acţiunea nocivă a genelor. Influenţa psihicului asupra fizicului, în ceea ce priveşte deprecierea sa, se evidenţiază şi în cazul unor afecţiuni declanşate la ficat, specifice consumatorilor de alcool, dar apărute la cei care nu au consumat alcool, sau afecţiuni cancerigene la plămâni la nefumători, în timp ce fumătorii înrăiţi ajunşi în vârstă nu au probleme cu plămânii. Tot aşa, se ştie că un consum exagerat de sare poate declanşa hipertensiune arterială, dar sunt persoane care consumă sare în exces şi au tensiunea arterială în limite normale.
Totul se rezumă la cum gândim. Dacă facem cu frică un lucru despre care se spune că este dăunător, acesta chiar dăunează, însă, dacă acţiunea este însoţită de gândul că acel lucru nu face rău organismului, în corp se declanşează procese care anulează efectele nocive.
Fenomenul este valabil nu numai de la psihic la fizic, ci şi de la psihic asupra lui însuşi. Elevii sau studenţii care sunt slabi la învăţătură pot deveni buni. Puterile aşa-zise supranaturale zac în fiecare dintre noi, teoretic, dar numai unii ajung să le acceseze practic. Când gândim că ne este frică de..., declanşăm în noi procese defavorabile sănătăţii. Dacă, aflând că ni s-a diagnosticat o anumită afecţiune, oricât de gravă ar fi, gândim că ne vom însănătoşi, cu siguranţă se va întâmpla acest lucru prin declanşarea proceselor de refacere din organism. Dacă ne este frică de faptul că nu ne vom vindeca de respectiva afecţiune, se poate ajunge, în unele cazuri, chiar la deces. Aici se mai pune în evidenţă încă un aspect. Noi avem un anumit mod de viaţă desfăşurată în anumite condiţii, într-un anumit mediu, cu o anumită atitudine mentală. Acestea activează anumite procese în organism. Dacă dorim să

eliminăm o afecţiune gravă de care suferim, trebuie să modificăm şi factorii de care depinde viaţa noastră, pentru că viaţa desfăşurată în aceleaşi coordonate declanşează aceleaşi procese în organismul nostru. În cazul în care copiem modul de viaţă al părinţilor activăm în corp aceleaşi procese ca ale lor, care pot duce la aceleaşi afecţiuni de care suferă ei sau putem beneficia de aceeaşi sănătate perfectă ca a lor. Pe de altă parte, codul genetic are un sistem de conservare şi de protecţie care îl ajută să nu-şi schimbe coordonatele majore ce reprezintă specia. Noi nu preluăm din genele altor specii chiar dacă avem legătură cu acestea. Mâncând carne de porc, de vită, de pasăre etc., nu preluăm din genele acestora pentru a deveni porci, vaci sau păsări. Totodată, există combinaţii genetice infinite la oameni, care fac în aşa fel încât să nu existe două entităţi identice. Sunt 70 de trilioane de combinaţii ale genelor, însă dintr-o combinaţie de gene părinteşti va rezulta ceva neprogramat. Acest lucru îmi aminteşte despre o întâmplare legată de George Bernard Shaw. O superbă actriţă, se spune că, i-ar fi zis că ar vrea să aibă un copil cu acesta, care să moştenească frumuseţea ei şi inteligenţa lui. G.B. Shaw ar fi replicat atunci: "Şi dacă se va naşte un copil cu mintea ta şi cu frumuseţea mea?".
Forţa superioară din spatele naturii
Nu se poate vorbi despre codul genetic fără să ne punem întrebarea cum a apărut. Răspunsul, chiar al ştiinţei, conţine ideea de Divinitate. Viaţa a fost creată de o forţă superioară. Nu se pot asambla singure piesele pentru a forma aparate, automobile, construcţii etc. Ele au fost proiectate şi executate de oameni care sunt fiinţe superioare acestora. Tot aşa, în spatele a tot ceea ce există în natură se află o forţă superioară. Omul a încercat şi a reuşit de curând să realizeze copiile identice ale unor animale. Prima clonă, o oaie pe nume Dolly, a fost reprodusă dintr-o celulă a glandei mamare, extrasă de la o oaie adultă. Nucleul celulei, care conţine ADN, a fost extras şi plasat în interiorul celulei - ovul al unei oi diferite şi implantat, apoi, într-o oaie, mamă-surogat. Prin stimuli externi - şocuri electrice aplicate ovulului nefertilizat - celula şi-a recuperat capacitatea de a suporta în mod repetat diviziunea celulară ca un ovul fertilizat. Deci, dintr-o celulă de altă natură decât cea reproducătoare, a rezultat o diviziune celulară care a condus la un organism independent. Da, dar fără a avea o personalitate şi cu o sănătate precară, lipsindu-i scânteia spiritului care animă un corp născut normal! După tot ce am scris până acum în aceste rânduri este important un lucru: să activăm genele din noi care guvernează fericirea. Numai 5%-10% dintre genele noastre funcţionează, celelalte nu se ştie ce fac în acest timp. Deci, 90%-95% dintre ele, adică majoritatea, sunt inactive. Starea noastră mentală este aceea care le poate activa sau reactiva. O abordare optimistă a vieţii duce la obţinerea succeselor şi activează genele care permit viaţa fericită, dezactivându-le pe cele negative. Dar acest lucru se realizează cu destul de mult efort şi voinţă, necesare producerii schimbărilor, însă totul este posibil. Sunt persoane care au luat decizia de a-şi schimba locul de viaţă mutându-se în alte oraşe, ţări sau chiar continente. Unele dintre acestea s-au realizat, găsindu-şi echilibrul, iar altele nu.
VIAŢA TREBUIE ABORDATĂ POZITIV. Dar, accentuez încă o dată, viaţa trebuie abordată pozitiv. În gând sau în exprimare trebuie folosită afirmaţia. Negaţia, chiar în context pozitiv, are frecvenţă tot de negaţie şi trage înapoi afirmaţia. De exemplu, unii spun "Nu ar trebui să mănânc atât!" în loc de "Trebuie să mănânc mai puţin!" sau "Nu trebuie să mai fumez!" în loc de "Trebuie să las ţigările (fumatul)!". Dacă se desfăşoară o activitate care se apreciază că este dăunătoare organismului, gândul, în acest caz, trebuie să fie următorul: organismul va elimina toate efectele negative produse în el de această activitate. Astfel, se vor dezactiva genele nocive şi se vor activa cele pozitive. Aşa că, să folosim benefic această gândire genetică!

Industria farmaceutică nu este sfântă

26 Ian 2010
Am luat basculanta, mi-am pus rovigneta în parbriz şi m-am deplasat pe autostrada de la Bucureşti până la Radio Cluj, ca să o încarc cu ştiri incredibile. Oare am spus ceva greşit? Poate în prima parte a frazei, căci partea a doua este foarte serioasă! Doamna Melania Drăgan, în cadrul emisiunii "Observator ştiinţific", l-a intervievat pe domnul Vania Atudorei, directorul general al unei mari firme producătoare de medicamente din Canada.
CURRICULUM VITAE
Microbiologul Vania Atudorei are un curriculum vitae al microbiologului de excepţie. S-a născut la Botoşani, la data de 9 decembrie 1953. A absolvit Universitatea din Iaşi, specialitatea Biologie Medicală. A făcut stagii la Universitatea din Chişinău şi la Universitatea Friedrich Schiller din Jena. După o scurtă carieră didactică, a continuat activitatea de cercetător biolog la Institutul de Cercetări Ştiinţifice din Iaşi, în anul 1979, şi apoi la fabrica de medicamente "Terapia" Cluj-Napoca.
Din 1981 a fost promovat şef al laboratorului de microbiologie farmaceutică din Cluj-Napoca şi a devenit membru al Uniunii Societăţilor de Ştiinţe Medicale şi al Asociaţiei Oamenilor de Ştiinţă din România. Între anii 1990 şi 1992 a lucrat la Oficiul de Protecţia Apelor şi Naturii din Cantonul Jura, Elveţia (unde a elaborat o nouă metodă de analiză a poluării apelor) şi la laboratorul de microbiologie al spitalului din Delemont. Din 1992 a emigrat în Canada. După o scurtă şedere în Quebec, s-a stabilit la Montreal.

Între 1993 şi 1996 a deţinut funcţia de director al departamentului de microbiologie din cadrul companiei farmaceutice "Biopharm", coordonând proiecte de cercetare ca utilizarea radiaţiilor în decontaminare, farmacodinamica antibioticelor în patologia umană şi veterinară, testarea de noi medicamente contraceptive şi anti-SIDA. A activat şi în cadrul companiei "Neopharm". Remarcat de firma de produse farmaceutice "Sterigen", a acceptat propunerea de a deveni director general al acestei companii.
Astfel, a fost primul român director general al unei fabrici de medicamente de prestigiu din Canada şi, totodată, primul microbiolog care conduce o asemenea instituţie, căci de obicei în aceste funcţii sunt aleşi cei cu pregătire managerială, economică sau posesori de MBA. În acelaşi timp, este profesor la două colegii din Montreal şi Ontario şi este consultant al ACDI (Agenţia Canadiană de Dezvoltare Internaţională). Este expert ONU în microbiologie, predă cursuri şi participă la conferinţe la universităţi din Canada, Africa, Europa.
CEA MAI PROFITABILĂ
Vania Atudorei, personalitate cu o capacitate de muncă de excepţie prin stilul său deschis, direct de abordare a problemelor, este, totodată, o persoană incomodă pentru mulţi din sistemul farmaceutic internaţional. Este un profesionist care îşi asumă responsabilitatea a ceea ce spune mai puţin plăcut despre industria farmaceutică din lume.
Această industrie este prezentă permanent în viaţa oamenilor, din cauza afecţiunilor, nevoilor medicale. Există însă şi zone dezavantajate din punct de vedere al actului medical, cum ar fi cele din Africa. Acolo, există boli tropicale care omoară milioane de oameni. Sunt afecţiuni pentru care industria farmaceutică nu face nimic, pentru că populaţia din acele zone este săracă, iar cercetarea acestor boli nu este rentabilă. În această industrie, acolo unde profitul nu este substanţial, nu se fac investiţii. În limbaj de specialitate, spune domnul Vania, aceste maladii se numesc orfeline.
Industria farmaceutică este cea mai profitabilă industrie de pe mapamond. Cei care activează în acest domeniu cunosc faptul că sănătatea este cel mai important lucru pentru om, care aloca oricât, făcând orice sacrificiu pentru a o păstra sau a o regăsi. Şi, astfel, există un fel de sabotaj psihologic care se foloseşte din plin. La baza acestor afirmaţii ale domnului Vania Atudorei stau zeci de ani de activitate în această industrie, în România, Elveţia şi Canada.
"BUNELE PRACTICI DE FABRICAŢIE"
Medicina salvează, vindecă, dar poate să şi ucidă. Doza este foarte importantă. De la o anumită doză, orice medicament este toxic. Este aşa-zisa doză letală 50 în toxicologie, care se stabileşte prin experimente pe animale. Când acestea tratate ating un procent de mortalitate de peste 50%, se ajunge la doza letală sau DL50. Totul trebuie foarte bine pus la punct, căci în procesul de fabricaţie a

medicamentelor nu se admit greşeli, investiţiile fiind foarte mari.
Când a venit propunerea de a deveni director general la "Sterigen", această firmă avea probleme. Microbiologului român i s-au dat două zile de gândire pentru a se decide, nu mai mult. A acceptat funcţia, considerând-o a fi o provocare. Cu această ocazie a putut să participe la toate fazele de fabricare a unui medicament, de la materia primă până la aşezarea acestuia în raftul farmaciei. Producţia farmaceutică are reguli şi timpi stricţi, fără a se ţine cont că este noapte sau zi.
Această industrie este cea mai reglementată, având legile cele mai severe. Un medicament produs în orice fabrică din lume trebuie să treacă prin aceleaşi etape stricte de fabricaţie. Există un manual special cu titlul "Bunele practici de fabricaţie", o carte în care se găseşte, pe capitole, descris totul cu lux de amănunte. Trebuie să se respecte absolut tot ceea ce este scris în manual, căci se fac inspecţii de la Guvern, din ţările în care se exportă produsele şi cele mai importante sunt de la cea mai de temut instituţie din lume pentru medicamente şi alimentaţie FDA.
Dacă nu se respectă procesele sau condiţiile de fabricaţie, întreprinderea poate fi închisă luni în şir, fără posibilitatea de a negocia. Legile sunt foarte detaliate, minuţios concepute, iar dacă ele nu sunt respectate, firma devine falimentară.

TUMORI VEGETALE

Lupta se poartă, în general, cu microbii sau cu bacteriile. La plante sunt bacterii care provoacă tumori, acestea fiind umflăturile care apar pe plantă, tumori vegetale. La oameni şi animale nu se cunosc bacterii care să provoace cancer. La om, lupta cu această afecţiune este foarte grea. Industria farmaceutică, spune domnul Vania, nu permite rezolvarea cancerului, căci existenţa unor noi medicamente ar stopa producţia de citostatice, care este foarte profitabilă.
Este o industrie necinstită, ipocrită, căci interesează numai profiturile care sunt realizate din plin. Iată încă un exemplu care subliniază acest lucru: sinuzita este tratată cu antibiotice. S-a folosit mult tetraciclina. Între timp, s-a descoperit un alt antibiotic, foarte puternic, de zece ori mai puternic, pe care industria farmaceutică refuză să-l fabrice.
Acesta ar trebui administrat o dată pe zi şi nu de trei-patru ori pe zi ca tetraciclina. Toate acestea se rezumă la faptul că instalaţiile pentru producerea vechilor antibiotice au costat milioane sau miliarde de dolari. Această industrie este conservatoare, din cauza faptului că gândeşte numai prin prisma profiturilor mari. Medicamentele prea ieftine nu sunt rentabile.
Medicamentele nu sunt întotdeauna eficiente. De exemplu, vaccinul pentru gripă, care s-a fabricat în anul 2008, a fost eficient doar pe 40%-45% dintre cazuri. Nu este o industrie sfântă, căreia nu avem ce să-i reproşăm. Etica este ţinută departe de ea. În general, companiile producătoare de medicamente sunt private, se află în mâna unor oameni de afaceri pentru care contează profitul.

A/H1N1 ESTE TOT O AFACERE?

30% este adevăr şi 70% neadevăr. Domnul Vania Atudorei este convins ca unii ziarişti au fost plătiţi de companii farmaceutice, care fabrică medicamente şi vaccinuri pentru gripă, să facă mult zgomot pentru nimic. Sunt două mari companii pe glob (una se află în Elveţia, iar cealaltă în Anglia), care fabrică astfel de medicamente, acestea nefiind eficiente nici pentru 50% din populaţie. Multe ţări au cumpărat cantităţi mari din aceste medicamente, de ordinul a zeci şi sute de milioane de dolari, iar acestea vor expira dacă nu sunt utilizate.
Medicamentele sunt cumpărate din bani publici şi trebuie să fie vândute pentru recuperarea banilor investiţi în ele. Sunt argumente şi statistici recent realizate. Gripa aviară a produs epidemie la nivelul vreunei ţări? A fost doar o psihoză. S-au făcut prognosticuri, dar nu s-a ajuns nici măcar la o epidemie. Dar s-au realizat profituri foarte mari pe seama ei. Gripa la porci şi păsări există de când au apărut aceste rase pe pământ. Ea vine, de obicei, anual, din Hong Kong, acolo unde oamenii dorm cu animalele în casă. Virusurile trec de la ele la om şi suferă mutaţii genetice. Transportul cu avionul duce o dată cu călătorii şi aceste virusuri.
În fiecare an există gripă. Mor mai mulţi oameni de gripă decât de SIDA. Mor însă cei cu imunitatea scăzută, cei care sunt în vârstă sau au mai multe afecţiuni cronice. Pandemie a fost în 1918, când au murit aproximativ 18 milioane de oameni. O pandemie se propagă foarte repede şi nu mor azi zece, mâine cinci şi poimâine 20 de persoane. Doamne fereşte să se mai întâmple ce-a fost în 1918! Ar fi foarte grav, mai ales că oamenii nu mai cred. Ar fi ca în povestea cu ciobanul, oile şi lupul, pe care toţi o ştim.

EXAGERĂRI ŞI CHELTUIELI NEJUSTIFICATE

În cazul gripei aviare s-au cheltuit miliarde de dolari. Unele ţări au cumpărat medicamente şi vaccinuri care au expirat între timp şi au fost aruncate. Exagerări care au dus la cheltuieli nejustificate. Credeţi că măştile de protecţie sunt eficiente? Eficacitatea lor este zero. Nu sunt etanşe, virusurile intră şi ies pe lângă mască, pentru că ele sunt atât de mici, încât se pot strecura. Dar şi din vânzarea măştilor s-au realizat profituri uriaşe, cu toate că nu sunt eficiente.
Dacă o persoană, aflată într-un avion, are tuberculoză sau gripă şi strănută sau tuşeşte, bacilii sau virusurile se propagă în cantităţi de milioane sau miliarde în mediul înconjurător, chiar dacă acea persoană are mască sau se protejează. În patru-cinci ore de zbor, toţi pasagerii s-ar contamina. Iată un exemplu: un avocat din SUA, care avea o formă de tuberculoză rezistentă la orice antibiotic, s-a urcat în avion, neţinând cont de interdicţiile impuse în asemenea cazuri. Când autorităţile au aflat, au contactat toţi pasagerii acelui zbor, pentru a-i consulta şi a-i trata profilactic.

DESCOPERIRE

Sunt stafilococi care provoacă infecţii ale pielii, abcese, panariţii, flegmoane. Există un stafilococ pe piele, stafilococul epidermidis, care nu provoacă nici o boală. Dar există şi alţi stafilococi care sunt rezistenţi la toate antibioticele cunoscute, stafilococul aureus meticilino-rezistent. Dacă o persoană este infectată cu acest stafilococ, ea este condamnată la moarte, neexistând nici un remediu.
În 1915, un canadian, Félix D'Hérelle, a descoperit că microbii, bacteriile la rândul lor sunt infectate cu un virus care le distruge. La o cultură de microbi a observat că virusurile mureau singure după un timp. El a identificat microvirusurile care le distrugeau. Sunt numite bacteriofagi (virusuri mâncătoare de bacterii). Aflând despre descoperire, Stalin i-a propus lui Félix D'Hérelle să producă medicamentul pentru Armata Roşie. I-a creat un institut de cercetări la Tbilisi, în Georgia, alocându-i şi fondurile necesare.

Şi astăzi este singurul institut din lume care fabrică acest medicament. Sunt persoane diagnosticate cu acest stafilococ care merg acolo, din toate colţurile lumii, pentru a se trata. Acest medicament este produs doar la Tbilisi, pentru că este considerat nerentabil, producerea lui fiind foarte ieftină, iar câştigurile neînsemnate. Din această cauză nu se vorbeşte nicăieri despre excepţionala descoperire.

Să fim sănătoşi

06 Feb 2010

Aşa-i viaţa! Îţi mai dă cu puţină fericire pe la nas, s-o tragi în piept, să te ridice în slăvi, ca apoi să ai de unde să cazi când îţi face bucuria de-ţi mai dă câte una în cap.
Astfel, se poate observa uşor de câte ori a fost cineva fericit, după numărul cucuielor. Dacă oamenilor de diverse vârste li se adresează întrebarea
„Ce înseamnă fericirea pentru ei?", cu cât ne apropiem de vârste mai înaintate, răspunsurile converg din ce în ce mai mult către unul şi acelaşi: „Să fim sănătoşi!".
Poate fi parapsihologia o metodă prin care se poate menţine sănătatea sau se pot trata afecţiunile? Mai întâi să facem puţină ordine în cunoştinţele legate de acest domeniu. Parapsihologia cuprinde un întreg eventai de fenomene numite paranormale. Acestea se împart în trei mari categorii. În prima categorie le găsim pe cele legate de percepţiile extrasenzoriale, deci acelea din afara celor cinci simţuri. Pe această cale se obţin informaţii despre existenţa aflată dincolo de contactele omului realizate cu ajutorul simţurilor normale.

Din această gamă de fenomene fac parte: telepatia, clarviziunea, premoniţia, retrocogniţia, visele parapsihologice, sincronicitatea, radiestezia. În cea de-a doua categorie intră fenomenele psihokinezice sau altfel spus acţiunea mentală de la distanţă asupra materiei animate sau nu, pentru a-i schimba poziţia în spaţiu sau structură. Aici se găsesc: levitaţia, decorporalizarea sau moartea clinică, teleportarea, materializarea şi dematerializarea, chirurgia psihică, vindecarea miraculoasă, combustia spontană.
Şi în sfârşit cel de-al treilea tip de fenomene Psi, nume sub care mai sunt cunoscute fenomenele paranormale, este cel legat de supravieţuire sau de experienţe din preajma morţii, care evidenţiază supravieţuirea spiritului după moartea corpului fizic. Aici îşi au locul: spiritismul, apariţiile morţilor şi bântuirile, reîncarnarea, fotografierea unor spirite (psihofotografia), poltergeistul, posedările spiritelor. Am enumerat principalele fenomene paranormale, neavând pretenţia de a le fi amintit pe toate.
Revenind la tratamentele Psi, acestea cuprind două faze. Prima constă într-o evaluare a stării de sănătate, fără aparatură medicală, pe baze extrasenzoriale. A doua fază cuprinde bioterapia, bazată pe psihokinezie, metoda care constă într-un transfer bioinformaţional făcut cu scopul echilibrării sistemului bioenergetic al celui tratat sau chiar al eliminării unor structuri care afectează corpul fizic. Prin transferul bioenergetic, corpului tratat i se încarcă total matricea energetică şi, în acelaşi timp, i se deschid centrii energetici, în cazul când aceştia au fost blocaţi.
Astfel se restabileşte circulaţia corectă a energiei prin meridianele corpului său energetic. Un circuit energetic echilibrat duce la dispariţia, în timp, a afecţiunilor prin refacerea funcţiilor şi structurilor organismului. Procesele care se petrec sunt mult mai complexe, dar importanţa este înţelegerea acestui mecanism.
Cauzele afecţiunilor apar mai întâi în spirit şi în corpul energetic pentru ca apoi să-şi facă prezenţa în corpul fizic. Dacă se tratează corpul fizic, aşa cum se procedează în medicina alopată, se stopează de obicei un efect care, de multe ori, trebuie ţinut în frâu, cu medicamente, toată viaţa. Este ca şi când curge apa sub chiuvetă de la o garnitură defectă. Mulţi pun un vas sub chiuvetă în care să se strângă apa, care apoi, de fiecare dată, trebuie vărsată pentru a nu se produce inundaţii. Dar, de ce nu se schimbă garnitura pentru a fi eliminată cauza?
În medicina alopată afecţiunile organelor au propriile denumiri, fiind tratate independent. În medicina tradiţională, cunoscută astăzi şi sub numele de neconvenţională, alternativă, problema se pune holistic. Corpul este un angrenaj la care dacă nu funcţionează o rotiţă suferă întregul. Dacă un canal energetic este blocat, el poate afecta funcţia mai multor organe simultan.
Din punctul de vedere al medicinii moderne, în acel moment, se constată prezenţa mai multor afecţiuni. Prin bioterapie, eliminându-se blocajul energetic de pe acel canal sau meridian, toate organele care au suferit sunt realimentate cu energie, realizându-se în ultimă instanţă dispariţia tuturor afecţiunilor. Deci, bolile constatate la acele organe sunt rezolvate în **ansamblu**. Astfel, se elimină cauzele şi nu este nevoie să fie stopate mereu efectele.
Dacă s-ar asocia medicina modernă cu cea tradiţională, câştigul, în starea de sănătate a oamenilor, ar fi nebănuit de important, dar principalele criterii în rezolvarea sănătăţii umane sunt din păcate de ordin financiar.
Statisticile spun că peste 90% dintre afecţiuni sunt produse de stres. Dar stresul este produs de condiţiile de viaţă dintr-o societate supertehnologizată. Agresiunea poate veni din zona telurică, din partea energiilor distructive produse de multe dintre invenţiile tehnice, dar mai ales din partea energiilor malefice produse de unii oameni asupra celorlalţi. Din această cauză şi religiile spun că păcatele cele mai mari se produc cu gândul, vorba şi apoi cu fapta.
Dacă s-ar putea stabili procentul real al influenţei malefice al psihicului uman asupra semenilor, acesta ar fi o mare parte din acel stres despre care spun statisticile că stă la baza a 90% dintre afecţiunile existente. Fac această afirmaţie bazându-mă pe experienţa de aproape 18 ani în evaluări ale afecţiunilor şi în bioterapii. Din acest punct de vedere, eu am aplicat principiul că, în general, afecţiunile funcţiilor şi chiar ale structurilor pot fi înlăturate.
Credinţa noastră este greşită, considerând că multe structuri din organism sunt distruse ireversibil în urma unor afecţiuni. Nici nu bănuiţi cât adevăr este ascuns în această afirmaţie. Universul Psi priveşte, aşadar, corpul uman ca pe un tot unitar, luând în considerare şi mediul în care se găseşte, căutând să îndepărteze cauzele care produc afecţiunile şi făcând astfel să dispară efectele de la sine.
Dar trebuie accentuată importanţa pe care o are corpul spiritual, acesta fiind cel care coordonează atât energeticul, cât şi fizicul. Dacă s-ar evalua periodic fiecare om, din punct de vedere energetic, efectuându-se şi o echilibrare a câmpului său, în momentul când ar fi necesar acest lucru, s-ar putea preveni apariţia afecţiunilor corpului fizic şi astfel, suferinţa umană ar fi mult diminuată. Însă, atenţie, nu oricine afirmă că face tratamente miraculoase trebuie luat în seamă.

Existenţa, un univers al comunicării

13 Feb 2010
Din când în când, cam o dată pe veşnicie, este necesar să ne luăm pulsul existenţei. Să verificăm dacă ne-am născut, avem de gând sau încă mai stăm în întuneric, îngheţaţi de frig. Nu trebuie să rămânem prea mult timp aşa, căci s-ar putea să nu mai zărim în veci lumina. Mai dă şi vreo zăpadă peste noi şi ne acoperă de tot, căci zăpada numai pe deasupra este albă.
Existenţa este definită printr-un schimb permanent de informaţii. Iar energia este cea care poartă pe undele ei informaţia. Noi trăim într-un univers energetic ce transportă un întreg ocean de informaţii, care-i conturează existenţa. Limbajul, această comunicare verbală şi scrisă dintre oameni, este numai de suprafaţă. În esenţă, comunicarea se face cu totul diferit, nu numai între oameni, ci între tot ceea ce există. Electroencefalografele, aparate care pun în evidenţă frecvenţele creierului, măsoară patru tipuri principale de unde. Primele sunt undele beta, cuprinse în domeniul 21-14 Hz, specifice stării de veghe, în care omul poate percepe lumea înconjurătoare, cu cele cinci simţuri. Acestea sunt specifice evidenţierii lumii materiale. Apoi, urmează undele alfa, existente între 14-7 Hz, fiind determinate de acest aparat în timpul stării de semisomn. Ele sunt specifice stării spirituale din afara materiei. În zona a 10 Hz are loc deschiderea porţii dintre emisfera stângă a creierului, corespunzătoare analizei şi sintezei, şi emisfera dreaptă a lui, care aparţine intuiţiei, deci comunicări în afara normalului. Urmează, apoi, undele teta existente în domeniul 7-4 Hz, acestea corespunzând somnului profund sau anesteziei şi undele delta, aflate între 4-0 Hz, evidenţiate în stare de inconştienţă.
Astfel, există un limbaj universal, care se manifestă atunci când ne racordăm la sistemul de informaţii al Universului. Comunicarea prin limbajul vorbirii şi scrisului este specifică doar speciei umane. Dar comunicarea există de la micro până la macro, de la celulă până la Univers. Comunică între ele celulele unui ţesut, organele corpului, organismele umane, oamenii cu mineralele, cu plantele, cu animalele, cu microorganismele. Toate emit şi recepţionează infoenergie în coduri proprii, dar şi în coduri universale, comunicând indiferent de treapta filogenetică pe care se află, deci indiferent de nivelul de dezvoltare al sistemului nervos. De la protozoare până la om comunică întreaga lume vie. Esenţa viului o reprezintă posibilitatea de a comunica, de a realiza o unitate cu mediul ambiant şi apoi, prin niveluri succesive de integrare, cu tot ceea ce există. Omul consideră lumea vie numai o parte din ceea ce există, dar lumea vie este întregul Univers care se află într-o continuă transformare. Comunicarea noastră cu Universul este permanentă, noi fiind parte componentă a lui. Este suficient să evidenţiem schimbul de informaţii dintre noi şi aştrii de pe bolta cerească, fenomen studiat de astrologie, pentru a întări această afirmaţie.
Înainte de apariţia limbajului articulat, omul comunica prin undele subconştientului. Odată cu apariţia limbajului, care este o formă mai eficientă de comunicare, capacitatea subconştientului de a comunica s-a atrofiat, fiind ascunsă în om sub o formă latentă.
Fiecare gând este reprezentat printr-o anumită frecvenţă care îl defineşte. El constituie informaţia care se transmite pe fond energetic. În caz că gândul se transmite sub forma limbajului vorbirii, traseul acestuia este următorul: frecvenţele gândului se transformă în vibraţii ale vorbirii, cu aceiaşi semnificaţie informaţională, care sunt prelucrate ulterior de auz pe frecvenţele echivalente din domeniul auditiv. Prin scriere se transferă infoenergiile, ce reprezintă gândurile respective, scrierea devenind în

continuare un generator de frecvenţe cu aceeaşi semnificaţie.
În vederea verificării comunicării interumane, în afara celor scrise şi vorbite, au fost efectuate experimente ştiinţifice. Tart, Lloyd, Puthoff şi Targ au cuplat la un electroencefalograf un subiect aflat într-o încăpere, iar în altă încăpere a fost plasat un alt subiect care era stimulat din timp în timp, fără ca persoana căreia i se realiza electroencefalograma (EEG) să ştie. În momentele stimulării celei de-a doua persoane, pe traseul EEG al primei persoane, apăreau inflexiuni grafice care demonstrează o receptare a semnalului emis din camera vecină. Dacă s-ar fi cerut subiectului receptor să apese pe un buton, în momentul când ar fi sesizat o influenţă străină asupra sa, acesta ar fi făcut-o la întâmplare, în discordanţă cu ceea ce dovedea traseul EEG. Neavizat că se va acţiona asupra sa, nu sesiza nimic. Deci, subiectul recepţiona la nivel inconştient, semnalele emise de către emiţător. Autorii concluzionează că datele obţinute pot dovedi coexistenţa unei înregistrări de evenimente, petrecute la distanţă, pe o cale neconştientizată. Aşadar, multe din gândurile noastre sunt recepţionate inconştient. Noi preluăm inconştient doar o mică parte din informaţiile primite de creier, cele mai multe rămânând la nivel subconştient. O parte a creierului funcţionează în sfera vieţii materiale, iar cealaltă este activă în zona existenţei invizibile, care, de fapt, coordonează existenţa vizibilă. Dacă omenirea ar fi conştientă de acest fapt şi-ar putea explica multe din enigmele vieţii.
Sunt atâtea persoane care afirmă că pot comunica cu animalele sau chiar cu plantele. În acele momente se face transferul de informaţie de la creierul persoanei către animal sau plantă prin limbajul universal. Mulţi ar spune: "Hai, cu animalele să zicem că ne mai înţelegem, dar şi cu plantele?". Da, chiar unele cercetări ştiinţifice o dovedesc. Şi pentru a fi mai credibil, voi descrie un experiment.
Într-un laborator au fost aduse două plante identice, care au fost cuplate la aparate pentru a se observa, prin variaţia biocurenţilor proprii, reacţiile acestora la unii stimuli externi. O persoană a luat în mână o foarfecă, pe care deschizând-o, s-a gândit că o va folosi pentru a tăia o frunză uneia dintre cele două plante. Aparatele au indicat imediat o reacţie la acea plantă. Apoi, în momentul în care acesteia i s-a tăiat o frunză, aparatele au pus în evidenţă o reacţie şi la cea de-a doua plantă, ca şi când aceasta a compătimi-o pe cealaltă, suferind alături de ea. Plantele nu sesizează doar câmpul energetic al unei fiinţe, ci disting şi semnificaţia acestuia.
Pentru a evidenţia comunicarea din lumea mineralelor descriu un experiment pe care l-am realizat cu ani în urmă. O persoană m-a rugat să-i verific natura încărcăturii energetice a unui inel cu o piatră opacă, de culoare neagră, pe care îl moştenise de la bunica ei. Găsind că are o amprentă energetică negativă, am încercat să-i elimin acele vibraţii nocive pentru cea care purta inelul. Generând energie benefică asupra bijuteriei, am fost şi eu surprins să constat că piatra începe să devină transparentă până într-atât încât să se zărească prin ea aurul pe care era montată. Deci, acea bijuterie, de-a lungul timpului, a preluat informaţii din jurul său, modificându-şi astfel culoarea pietrei. Şi aurul era încărcat cu aceeaşi energie negativă, dar nu se putea evidenţia vizibil. Aceste amprente energetice au influenţe pozitive sau negative asupra persoanelor care se află în contact cu ele. Pe lângă câte lucruri trecem, rămânând indiferenţi, fără să le observăm! Putem comunica, lăsând amprenta gândurilor noastre în locuri nebănuite, aşa că ar fi bine să fim atenţi cum şi la ce gândim.

Moartea nu există!

21 Feb 2010
De ce vă feriţi cu toţii de mine? Spune moartea, căscând alene şi scărpinându-se din obişnuinţă, cu coasa pe spinare. Păi, unde găsiţi voi nemurirea, nu în mine, după ce vă pierdeţi toată viaţa căutând-o?
Moartea nu există, numai corpul fizic se stinge. Ciclul vieţii este asemănător cu cel al succesiunii anotimpurilor. Priviţi un copac. Primăvara înfloreşte, trezindu-se la viaţă, vara florile se maturizează pentru a produce fructe, iar toamna îl desfrunzeşte pentru a aştepta moartea din iarnă. Însă, germenele vieţii din el face ca primăvara următoare să înflorească din nou, reluând ciclul vieţii. Spiritul, acest germene al vieţii din noi, renaşte mereu, fiind nemuritor.
Iniţiaţii cred în nemurirea spiritului şi susţin acest lucru, însă principiile vieţii materiale sub care trăim în lumea civilizată, nu ne permit să ne intersectăm cu adevărurile despre Existenţă. Un loc în care aceste adevăruri se află la ele acasă, făcând să se desfăşoare viaţa cu totul altfel, este Tibetul. Unele descoperiri recente atestă faptul că, chiar Iisus Hristos s-a pregătit, pentru a fi iniţiat, într-una din mânăstirile din Tibet. Acolo El era cunoscut sub numele de Isa.
Multe scrieri au descris ciudata viaţă trăită între pereţii mânăstirilor tibetane. Călugării tibetani erau medici, astrologi, profesori, geografi, culegători de plante ale căror proprietăţi vindecătoare le erau cunoscute. Instrucţia religioasă în templele lor era foarte severă.
Oficierea slujbelor se făcea inclusiv la ora 12:00 noaptea, precum şi la 4:00 dimineaţa. Educaţia primită le deschidea, celor care trăiau acolo, drumul către telepatie, clarviziune, premoniţie, materializare, levitaţie, decorporalizare, etc. Principiile lor se bazează pe faptul că gândul este unda energetică, materia este energie condensată. Un gând puternic, bine dirijat, poate deplasa obiecte. Prin telepatie se poate influenţa comportamentul altei persoane. Este posibilă plutirea corpului fizic, după dorinţă, sau călătoria astrală a spiritului.
Principiile vieţii petrecute acolo erau: încrederea deplină în conducătorii lor; executarea sarcinor religioase şi studierea lor profundă; respectarea părinţilor; aprecierea virtuţiilor; considerarea propriei persoane ca fiind nobilă; apărarea teritoriului tibetan; prezenţa onestităţii şi a adevărului în viaţă; grija faţă de părinţi şi prieteni; folosirea corectă a hranei şi a bogăţiei; o permanentă îndreptare către a face bine, a recunoaşte şi a răsplăti binele primit; a fi cumpătat, a renunţa la invidie, ură, gelozie, a evita scandalurile; a avea blândeţe în vorbe şi fapte, iar suferinţa şi supărarea să fie suportate în linişte şi resemnare.
Hrana corpului fizic era puţină, simplă şi cât mai naturală. Cel puţin un an nu era părăsită mânăstirea. Cei care doreau să intre pentru a studia în mânăstire, trebuiau să treacă anumite teste. Unul dintre acestea era să reuşească să stea nemişcaţi, din zori şi până-n noapte, fără apă şi mâncare. În timpul studiilor se recurgea şi la hipnoză, cu ajutorul căreia se putea grăbi procesul învăţării. În final se ajungea la posibilitatea vizualizării aurei corpului şi la interpretarea ei.
Aveau credinţa în reîntrupare, putând fi prezise locul şi data naşterii viitoare ale unor fiinţe umane care au mai trăit. Educaţia ezoterică se făcea în sihăstrie, cel puţin trei ani, într-un templu din munţi. În această perioadă simţurile umane nu mai erau folosite, începând astfel să se amplifice alte simţuri extrasenzoriale, aflate adormite în om. Şi viaţa de astăzi din interiorul mânăstirilor tibetane se desfăşoară la fel ca în trecut.
Clarvăzătorii tibetani afirmă că în jurul corpului se zăreşte un halou multicolor în care se scaldă corpul, halou cunoscut sub numele de aură. Intensitatea şi culorile sale exprimă starea de sănătate, starea evoluţiei spirituale a fiecăruia. În corpul fizic, pe axa centrală, de deasupra capului până la baza coloanei vertebrale, se găsesc şapte centri energetici (chakre) ai corpului energetic. Aceşti centri sunt cunoscuţi sub numele: Sahasrara, Ajna, Vishuddha, Anahata, Manipura, Swadhisthana şi Muladhara.
Fiecăruia dintre ei îi corespunde o culoare din spectrul celor şapte culori. Concentrarea pe culoarea corespunzătoare centrului respectiv face ca frecvenţa acesteia să fie un generator de energie care ajută la activarea cât mai intensă a acelui centru. Cel mai important este centrul de deasupra capului, Sahasrara, corespunzător culorii violet. Este centrul suprem de contact cu infoenergiile Universului, cu Divinitatea. Acesta ajută la o deschidere cât mai bună a funcţiei psihice, asigurând şi o cât mai mare protecţie a persoanei.
Dinamizarea sistematică a acestui centru prin concentrare, meditaţie şi alte tehnici speciale determină chiar apariţia unor puteri paranormale, precum şi ameliorarea unor stări patologice sau vindecări la nivelul corpului fizic.
Există şi anumite cuvinte ce reprezintă chei pentru o deschidere cât mai bună a centrilor energetici. Tibetanii, alături de alţi

asiatici, fac meditaţie, pronunţând aceste cuvinte cheie, numite mantre, pentru menţinerea echilibrului în corpul energetic şi implicit în cel fizic. Aceste mantre sunt pentru: Sahasrara - NAH, Ajna - AUM, Visuddha - HAM, Anahata - YAM, Manipura - RAM, Swadhisthana - VAM şi pentru Muladhara - LAM.
Un echilibru energetic al tuturor centrilor corpului asigură echilibru şi protecţie în viaţă. În lumina albă, pură, se contopesc toate cele şapte culori. La moarte, această lumină se stinge în corpul fizic. Sufletul devine umbră şi pluteşte, fiind tulburat de şocul brusc al morţii. În moarte nu există întuneric, ci doar lumina strălucitoare eliberată de umbrele naşterii şi morţii, eliberată de constrângerile vieţii materiale.
Mintea noastră poate construi punţi între cele două lumi. Defunctul, din noua lume în care ajunge, este conştient de lumea materială, pe care o vede şi o aude. După ce a trecut graniţa dintre lumi, el nu ştie încă unde se află, dacă este viu sau mort. Îi vede şi îi aude pe cei aflaţi în viaţă, de acolo, din noua dimensiune în care a trecut. Însă, el este tulburat de tristeţea celor vii. Hoinăreşte, putând trece prin structurile materiale! Dar în momentul când realizează că aceasta este propria proiecţie, are loc o eliberare instantanee. Spiritele care, prin dorinţele lor, rămân puternic ataşate de Pământ, bântuie sub formă de fantome. Sufletele lor arată că un trup strălucitor, iluzoriu, ce poate fi văzut de alte fiinţe cu sensibilităţi extrasenzoriale. Rolul preoţilor este aici de a rupe legătura cu Terra, prin desfăşurarea unui ceremonial în care se rostesc fraze ca: "Ascultaţi vocile sufletelor noastre, voi cei rătăciţi fără călăuză la graniţa de dincolo! Vii şi morţii trăiesc în lumi separate!".
Principii asemănătoare, legate de cultul morţilor, există în toate filosofiile marilor civilizaţii ale Pământului. Comunicările dintre cele două lumi arată, de fapt, aşa cum am afirmat la început, că moartea nu există. Atunci, de ce trebuie să ne speriem de ea?

<u>**Vederea înţeleptului ajunge şi după colţ**</u>

28 Feb 2010
Cunoaşterea zace în noi, la fel cum planta zace în sămânţă. Trebuie doar s-o răsădim pentru a se dezvolta. Ne aflăm pe corabia vieţii, navigând pe valurile existenţei sau ne aflăm pe corabia existenţei, navigând pe valurile vieţii. Amandouă sună bine! Totuşi, mai corectă este prima variantă, căci viaţa o ducem pe Pământ, iar existenţa în Univers. Corabia este ca un punct pe oceanele planetei, aşa cum planeta este cât un punct în Univers. Viaţa materială pe Terra este finită, iar existenţa spiritului este eternă în Univers.
La data de 2 august 2009 am scris în Jurnalul de Duminică un articol cu titlul "Universul, ca o singură celulă". Acest articol a stârnit discuţii, fapt care mă obligă să aduc amănunte care să justifice afirmaţiile pe care le-am făcut în acele rânduri.
Există Dumnezeu, dar poate să spună cineva cum arată? Credem în El pentru că vedem efectele existenţei sale, a acestei puteri nevăzute. Dar nimeni nu poate afirma că a descoperit sub ce formă există. Din această cauză unii îl numesc Dumnezeu, alţii Allah... Dacă ar fi vizibil, toţi i-am da acelaşi nume. Dar aşa, fiecare comunitate religioasă îl simte şi-l numeşte altfel, închipuindu-l diferit. În general, necunoaşterea nu înseamnă inexistenţă. Creatorul a făurit omul după chipul şi înfăţişarea sa. Asta nu înseamnă că are chipul ca al nostru, cu ochi, nas, gură, ci din punct de vedere al concepţiei. Suntem cu toţii la fel, totuşi diferiţi. Suntem clădiţi fizic din aceleaşi elemente, cu diferite combinaţii genetice specifice speciei, însă pe diferite trepte spirituale, animaţi de spirite diferite. Tot ceea ce formează corpul uman se regăseşte înscris în orice părticică a lui, în compoziţia ADN-ului. Deci programul existenţei umane se găseşte înscris în cele mai mici detalii într-o unitate a sa, sau mai precis în orice unitate a sa. Dacă la jumatatea secolului al XX-lea cineva ar fi afirmat că exista la nivel celular, în corpul uman, ceva în care putem găsi orice informaţie despre corpul nostru, ar fi fost aprig contrazis. Celula poartă coordonatele Universului, aşa cum în ADN este înscris corpul uman până în cele mai mici amănunte. Copii preiau ADN-ul de la părinţi, deci în copii se găsesc informaţiile existente în ei. Dar cu toţii suntem copiii Universului şi la fiecare nivel al existenţei materiale, de la cel mai simplu până la cel mai complex, au fost înglobate coordonatele Existenţei Universale. Dacă omul este reprezentat total prin ADN, înseamnă că ADN-ul înlocuieşte omul? Nu, totul este la nivel informaţional. Nu putem înlocui fizic Universul cu celula, aşa cum nu putem înlocui omul cu ADN-ul. Într-o memorie de computer este stocată o întreagă bibliotecă. Deci informaţia existentă într-un volum imens este stocată într-o cantitate neglijabilă de materie. Doar dacă accesăm informaţiile din memoria computerului le punem în evidenţă, altfel se găsesc stocate fără a-şi arăta existenţa. Ştiinţa a lansat teorii ce pun în evidenţă existenţa şi a altor corpuri decât cel fizic. De exemplu, academicianul Eugen Macovschi, în "Teoria pluralităţii nivelurilor de structurare ale materiei în Univers", arată că omul este format din corpurile fizic, biosic şi noesic, sau altfel spus din materie, energie şi spirit. Iar fiecare dintre acestea reprezintă tot o formă de energie, cu frecvenţe specifice, cuprinse între anumite limite, conform tot unor teorii ştiinţifice pe care le-am amintit, cu alte ocazii, în Jurnal. Deci totul este energie.
Medicina modernă este conservatoare, ea tratează numai corpul fizic, fără să le recunoască pe celelalte. Am afirmat că s-a ajuns la o suprasaturaţie în ceea ce priveşte descoperirile medicale făcute pe corpul fizic, fiind necesar un salt calitativ, în sensul recunoaşterii componentelor energetice ale corpului uman, pentru a ieşi din acest impas. Suprasaturaţia aceasta este semnalată chiar de lumea medicală. Şi subliniez doar printr-un exemplu. Organizaţia Mondială a Sănătăţii a concluzionat, în urma unor statistici, că din 40.000 de medicamente produse la ora actuală de industria farmaceutică mondială sunt necesare numai 300, restul fiind variaţiuni pe aceeaşi temă. Pe de altă parte, tratamenele medicale alopate au două tăişuri. Primul este efectul benefic şi al doilea îl constituie efectele secundare. Medicina alternativă, bazată pe eliminarea blocajelor energetice din organism, nu are contraindicaţii, iar tratamentul priveşte corpul ca un tot unitar, holistic.
Din alt punct de vedere, corpul fizic poate trăi fără hrană materială, dar fără energie nu este posibil. Există aşa-numitul fenomen cunoscut sub numele de inedie, adică posibilitatea de a trăi fără hrană. Şi dacă acest fenomen poartă un nume, înseamnă că există. Am prezentat acest fenomen într-unul dintre articolele din Jurnalul de sănătate (septembrie 2009), dând exemple de persoane, studiate sub observaţie medicală, care au trăit zeci de ani fără să mănânce şi fără să bea. Thereze Neumann din Germania, a trăit astfel din 1922 până în 1962, iar Giri Bala, din India, a trăit 56 de ani fără hrană solidă sau lichidă. Medicina modernă nu a reuşit să explice ştiinţific acest fenomen, pentru că explicaţia se află în zona existenţei corpului energetic şi a celui spiritual, de unde se alimentează cel fizic.
Totul se naşte din energie şi trăieşte cu ajutorul ei. Se cheltuiesc sume uriaşe pe experimente de genul celui din Elveţia, pentru obţinerea din energie a unei particule. Ea a fost denumită "particula lui Dumnezeu", tocmai din această cauză, căci până în prezent nu s-a putut explica, cu ajutorul legilor cunoscute, cum a luat fiinţă materia.
Dacă am privi existenţa de la dimensiunile pe care le evidenţiază un microscop electronic, omul ni s-ar părea că are mărimea şi caracteristicile Universului. La nivel micro găsim fenomene similare cu cele de la nivel macro.
Universul are proprietatea hologramei, pentru că fiecare părticică a lui copiază întregul. În tot ce există se găseşte "ADN-ul Universului". Aceste afirmaţii încă nu au fost în totalitate demonstrate, apelând la legile cunoscute, dar ele reprezintă un sens spre care să ne îndreptăm în cercetarea Adevărului Existenţei. Dacă nu vedem, nu trebuie să ignorăm, căci vederea înţeleptului ajunge şi după colţ.

<u>**Paranormalul din apă**</u>

06 Mar 2010
Înotăm în vâltoarea vieţii, luptându-ne cu valurile cât necazul. Suntem atenţi să nu ne înecăm şi nu vedem adevărul de lângă noi. Avem norocul că ne mai aprinde cineva, din când în când, câte o lumânare să ne lumineze calea. Dar sunt atâţia care caută întunericul, căci lumina îi orbeşte.

Iată că uneori lumea ştiinţei reuşeşte să mai explice câte o minune a Divinităţii, fapt ce nu-i diminuează cu nimic valoarea, ci îi pune mai mult în evidenţă existenţa.
Apa, elementul de bază al vieţii noastre, aparţine paranormalului. Acest element este de neînvins, dar uşor de cucerit. El are proprietăţi unice între lichide. În mod normal, peste 0°C volumele se dilată şi sub 0°C ele se contractă. Apa se comportă exact invers. Dar şi când se dilată, la temperaturi de sub 0°C, declanşează o putere incredibilă.
De exemplu, infiltrată în stare lichidă printre crăpăturile asfaltului şi apoi îngheţată, produce „mult aşteptatele" gropi de pe şosele. Dar apa are putere mare şi în stare lichidă. Presiunea exercitată de sământa la germinare ajunge până la 400 atmosfere, putând şi ea să străpungă asfaltul.
Apoi, apa este singura substanţă cu trei stări de agregare, având şi cea mai mare tensiune specifică dintre toate lichidele. Este moale, dar erodează. Este cel mai puternic solvent de pe Pământ. Sfidează legea gravitaţiei, ridicându-se în trunchiul copacilor şi se opune la presiuni de zeci de atmosfere. Apa arde, cedând căldură şi lumină. Ea arde la temperatura mediului, oxigenul este activat continuu, împreună cu o materie organică. Dacă acesta n-ar fi un proces continuu, apa s-ar termina o dată cu această ardere. Dacă s-ar elimina apa existentă în structura benzinei, aceasta n-ar arde.
Dar cea mai importantă descoperire, în privinţa apei, este că ea are memorie. Recepţionează şi înregistrează orice influenţă externă, amintindu-şi tot ce se petrece în jurul ei. Orice substanţă cu care apa intră în contact îşi lasă amprenta în structura ei. Aşa că baza este structura apei şi nu compoziţia chimică. Acolo în structură îşi ascunde ea secretele. În orice celulă a memoriei apei se găsesc 440.000 de unităţi informaţionale, responsabile cu interacţiunea a tot ce se petrece în preajmă. Este asemenea unei memorii de calculator. Iată că, prin ceva artificial am ajuns să definesc ceva natural, adică definesc mama prin copil. Când se aprinde lumina în incinta ei, îşi modifică structura. Câmpul electric din liniile de tensiune produc această modificare. Structura sa reacţionează asemenea sistemului nervos. Apa creează fraze cu ajutorul alfabetului propriu al structurii sale moleculare.
Japonezul Masaru Emoto, prin descoperirea epocală a mesajelor ascunse în apă, a pus pregnant în evidenţă faptul că ceea ce nu se vede coordonează ceea ce se vede, arătând că în materie se văd în general numai efectele. Cauzele vieţii sunt ascunse în spirit, care transmite informaţiile pe fond energetic în existenţa materială. Apa, spune profesorul Masaru, preia infoenergiile din jurul său şi îşi schimbă structura, devenind benefică sau nocivă.
Practic el a luat un recipient cu apă pe care a scris un cuvânt ce reprezintă un sentiment frumos, după care a cristalizat-o la o temperatură sub zero grade şi i-a observat structura la microscop. Apoi, a scris pe recipient un cuvânt ce reprezintă un sentiment urât. Această apă văzută la microscop nu mai avea cristale frumoase, armonioase, ca mai înaine. A continuat apoi experimentele, punând apa în câmpul de influenţă al unor surse de vibraţii diferite. A scris pe o etichetă „te iubesc" în mai multe limbi şi le-a lipit pe rând pe recipiente cu apă. Aceasta cristaliza foarte frumos, dar diferit pentru fiecare limbă. Recunoştinţa, mulţumirea, înţelepciunea, frumuseţea, spiritul înalt, universul, etc. cristalizează apa în forme superbe. Cuvinte ce reprezintă satana, crima, prostia, injuriile, răzbunarea, ignoranţa etc., fac apa să nu prezinte forme omogene de cristalizare.
Altădată a pus un recipient cu apă în faţa unui televizor. Cristalizarea apei s-a făcut ca în cazul sentimentelor urâte. După aceea, a pus un alt recipient cu apă în faţa televizorului în momentul în care se prezintă o emisiune de spiritualitate. De data aceasta cristalele au avut forme echilibrate, fapt ce dovedeşte că vibraţiile spirituale au avut puterea să le anuleze pe cele nocive emanate de televizor. Apa introdusă în cuptorul cu microunde sau ţinută lângă telefoanele mobile şi apoi cristalizată se comportă ca atunci când este amprentată cu sentimente malefice.
Experimentele au mers mai departe punându-se apă în faţa unor boxe audio, la care se auzeau compoziţii muzicale. Surprinzător, cristalele apei copiază ideile din bucăţile muzicale. Apa, expusă în preajma picturilor sau fotografiilor, preia infoenergia sursei şi o transformă în cristale în care se pot desluşi forme ce reprezintă ideile din acele imagini. Apa unui lac a fost testată înainte şi după o rugăciune colectivă. Cristalele sunt transformate vizibil în configuraţii echilibrate.
Un alt experiment cu rezultate interesante, realizat de Emoto Masaru, a fost cel prin care a studiat evoluţia boabelor de orez, în trei situaţii. Trei cantităţi identice din acelaşi tip de orez au fost aşezate în trei recipiente. Peste orez s-a turnat apă. În fiecare zi, timp de trei luni, primului recipient i s-a spus „mulţumesc", celui de-al doilea „eşti un idiot", iar cel de-al treilea a fost ignorat. După prima lună, orezul din primul recipient fermenta, avea o aromă puternică şi plăcută. Orezul din cel de-al doilea recipient a devenit negru, iar în cel de-al treilea, orezul a început să putrezească.
Răul şi ignoranţa distrug. Ura, furia, plictiseala fac rău şi realizează un feed-back în noi, producând poluare în propria apă din corp. Este bine să nu uităm niciodată că orice agresiune se întoarce împotriva noastră, nu ca pedeapsă, ci ca rezultat. Intensitatea gândului are o foarte mare importanţă. Dacă o persoană doar îi spune alteia că o va ucide, fără să o facă, în persoana ameninţată au loc tulburări funcţionale şi chiar structurale.
Omul este apă. Înainte să se nască, el este compus 99% din apă, la naştere corpul are în proporţie de 90% apă, iar la maturitate ajunge la 70% apă. La bătrâneţe procentul apei scade la 50%, iar în momentul morţii el scade sub această proporţie. Cea mai mare parte din viaţă, omul are 70% apă în corp. Pământul are şi el 70% apă şi 30% uscat, la fel ca şi corpul uman.
Dacă noi suntem în asemenea proporţie apă şi apa poate fi uşor amprentată benefic sau malefic, înseamnă că aici se poate afla secretul sănătăţii umane. Apa amprentată benefic are o structură cristalină echilibrată, ce oferă corpului o circulaţie sangvină corectă şi un metabolism sănătos. Importanţa cea mai mare în menţinerea acestui echilibru o are fondul emoţional. Dacă apa din organism este curată, se asigură circulaţia energiilor benefice şi invers.
Un spirit evoluat reprezintă pentru corpul în care se află şi un ecran de protecţie împotriva vibraţiilor agresive din jurul său, păstrând astfel integritatea funcţiilor şi a structurilor corpului. Apa copiază şi memorează informaţii, astfel că ea se menţine curată într-un corp cu gânduri benefice.
Mesajele ascunse din apă sunt o fereastră deschisă către Adevărurile Universului, mesaje care luând formă pot deveni vizibile. Apa cu clor de la robinet distruge complet structura apei naturale. Cele mai frumoase cristale se formează în apă la impactul cu iubirea şi recunoştinţa. Deformarea sufletului, aplecarea lui către rău, are efect până la nivelul Cosmosului, la fel ca picătura care cade în lac şi produce unde ce se propagă pe toată suprafaţa lacului. Dacă foarte multe minţi emit în acelaşi timp gânduri negative, undele propagate sunt din ce în ce mai intense, producându-se perturbări mari în primul rând asupra planetei pe care trăim.
(va urma)

Viaţa secretă a apei

13 Mar 2010
Lumea ştiinţei a descoperit de curând secretele ascunse în apă. Dar acestea sunt cunoscute de iniţiaţi încă de la începuturi. În creştinism, islamism, iudaism, precum şi în alte religii, există ritualuri pentru sfinţirea apei, ceea ce înseamnă că din vechime au fost înţelese fenomenele din viaţa secretă a apei.
Şi botezul are taina lui. Ştiinţific se poate spune că acesta este legat de echilibrarea structurii apei din corp, eliminându-se cu această ocazie eventualele vibraţii care ar putea să altereze sănătatea viitoare a lui, căci pruncul care urmează a fi botezat are în compoziţia corpului fizic în jur de 90% apă. Frecvenţa de oscilaţie a rugăciunilor religioase, spuse în orice limbă, este de 8 Hz. Ea este corespunzătoare frecvenţei de oscilaţie a câmpului magnetic terestru. Rugăciunea spusă cu credinţă şi iubire produce o structură armonică în apă.
Terapiile bazate pe muzică, imagine, culoare, arome, etc. au efect asupra apei din corp, care îşi organizează cristalele echilibrat. Dacă se privesc fotografiile unor cristale formate dintr-o apă echilibrată, apa din corp intră în rezonanţă cu acestea şi se

organizează sub aceeaşi formă, ordonând astfel funcţiile corpului.
Iată de ce apa amprentată negativ produce schimbări în organism. Globulele roşii, din cauza acestei ape, îşi pierd sarcina electrică şi se aglomerează într-o formaţiune numită rulou, rezultând un simplast enorm. Simplastele sunt derivate ale celulelor, sunt structuri acelulare. Acestea reprezintă cauze ale producerii bolilor de inimă, artritelor, bolilor de plămâni, precum şi altor posibile stări maladive viitoare. Apa cu amprente energetice benefice are celulele flotabile, alunecoase, care fiind încărcate electric se resping între ele. Astfel se permit transportul oxigenului şi schimbarea PH-ului sângelui într-unul specific mediului aerob.
În medicina tradiţională chineză, verificarea pulsului sângelui stă la baza unei metode principale în stabilirea afecţiunilor organismului. Medicii chinezi pun în evidenţă un puls puternic sau slab, rece sau fierbinte şi, bazaţi pe experienţă, scanează corpul energetic, diagnosticându-l pentru a alege apoi tratamentul adecvat. Ei folosesc deseori mantre (cuvinte-cheie) pentru restructurarea apei depreciate din organism.
Este foarte importantă şi legătura omului cu locul naşterii. De curând, şi ştiinţa susţine că structura apei din corp este aceeaşi cu structura apei din locul în care s-a născut acea persoană. Este o legătură care se menţine pe toată perioada vieţii. Aşadar patria, vrem nu vrem, este în noi. Apa are amprenta locului, din punct de vedere al conţinutului elementelor din sol şi al vibraţiilor solului. Ea are un bagaj de informaţii biologice şi energetice specifice.
Fiecare om reprezintă o picătură de apă ce are gândire proprie, benefică sau malefică, cu cristale echilibrate sau dizarmonice. În total, societatea formează un ocean cu suma gândurilor tuturor oamenilor, având ca rezultat un echilibru sau un dezechilibru universal, în funcţie de încărcătura totală a momentului, benefică sau malefică.
Imunitatea este creată de sentimentele de iubire şi recunoştinţă la un loc. Iubirea reprezintă energia activă, cinetică, iar recunoştinţa reprezintă energia pasivă, potenţială, amândouă realizând echilibrul la fel ca Soarele şi Luna, bărbatul şi femeia etc. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu apa din spatele unui baraj, ce are o energie foarte mare şi exercită o presiune enormă asupra barajului. Acesta trebuie să anuleze forţa apei exercitate asupra lui, pentru a echilibra întregul sistem.
Sistemele de alimentare cu apă pentru locuinţe, din cauza conductelor cu nenumărate coturi şi marii presiuni, distrug structura naturală a apei, formând cristale deformate. Sistemele de încălzire transportă prin ele o apă devitalizată, "putredă". Explozia nucleară amprentează apa şi distruge viaţa. Schimbările radicale produse în apă, cu această ocazie, produc modificări la vieţuitoarele care o consumă. Statisticile au arătat că se ajunge până la creşterea numărului de sinucideri. Această apă moartă aduce moartea în preajma sa. Ciudata distrugere a oraşelor Sodoma şi Gomora a dus la crearea Mării Moarte, singura mare fără viaţă de pe Pământ. Revenind la informaţiile stocate în apă, în ziua invaziei Irakului, cu puţin înainte de producerea acesteia, apa de la robinet din Japonia avea vibraţii intense produse de mercur, aluminiu, plumb etc., dăunătoare corpului uman. Greutatea bombelor lansate atunci, în prima zi, a fost egală cu cea a tuturor bombelor lansate în toată perioada războiului din Vietnam. Vibraţiile se întind dincolo de limitele spaţiului şi timpului unde sunt produse. Şi cutremurele se pot pune în evidenţă de la mare distanţă, cu puţin timp înainte de producerea lor, în structura cristalelor din apă. Concertele de muzică distructivă produc şi ele agitaţie, revoltă, agresiuni, chiar şi la persoanele paşnice.
Apa absoarbe infoenergie din jurul ei de la om, plante, animale, sisteme produse de mintea umană. Civilizaţia poluează apa din punct de vedere spiritual. Ea se încarcă cu ură, stres, răzbunare, răutate, fiind aproape moartă în momentul când intră în corp. S-a efectuat măsurarea energiei apei curente în raport cu cea naturală adusă din zonele virgine ale Venezuelei, folosindu-se un aparat bazat pe efectul Kirlian. Acest efect constă în faptul că orice intră într-un câmp electromagnetic puternic începe să emită lumină. Cu cât obiectul are o energie mai mare, cu atât strălucirea lui este mai puternică. Apa din Venezuela este de 40.000 de ori mai activă decât cea obişnuită. Ele sunt două substanţe fundamental diferite, una întreţine sănătatea, iar cealaltă aduce afecţiunile. Acest efect este valabil nu numai la om, ci chiar la întregul ecosistem. Şi apoi, apa naturală, pură, nu este identică structural cu apa purificată artificial prin filtre, căci ele chiar dacă au aceeaşi compoziţie chimică, H_2O, au energiile diferite.
Apa pentru consum, la nivel planetar, este într-un procent de sub 1% din apa totală existentă pe Terra şi este neschimbată de-a lungul timpului, iar populaţia este în continuă creştere. Din cele 6,5 miliarde de oameni de pe glob, mai mult de 1 miliard nu au acces la o sursă sigură de apă. Viaţa trepidantă a omenirii încărcată de atâta maleficitate şi din ce în ce mai amplă ar putea să provoace "înnebunirea" apei. Norocul este că ea are capacitatea de autopurificare, prin procesele de evaporare - condensare şi îngheţare - topire. Soarele are şi el un efect purificator asupra apei.
Aşa că atenţie la ce gândim, la ce spunem şi la ce facem! André Malraux nu a spus degeaba că "Mileniul III ori va fi religios, ori nu va fi deloc". Oare, din tot ce ne înconjoară, doar apa simte ce se întâmplă în jurul său? Cât de departe este de cunoaşterea noastră limita posibilului!

Conştiinţa celulară

20 Mar 2010
Mă opresc puţin din scris să-mi mai încarc sufletul cu frumuseţile din natură. Şi pentru a înţelege despre ce vorbesc, vă spun că aceste frumuseţi n-au ochi să vadă, dar mă privesc, n-au urechi să audă, dar mă ascultă, n-au nas să miroasă, dar mă adulmecă şi, fără s-o mai lungesc, îmi cunosc gândurile mai bine decât mi le cunosc eu. Este vorba despre această uimitoare lume vegetală.
Conştienţi instinctiv de valoarea spirituală a plantelor, alături de cea estetică, ne simţim fericiţi atunci când trăim înconjuraţi de verdeaţă. Dacă suntem întrebaţi cum ne închipuim că arată paradisul ceresc, răspunsul este acelaşi: ca o grădină plină cu flori şi copaci înfloriţi. Dar aceste minuni care ne asigură posibilitatea de a avea ce respiră ascund secretele unei vieţi uimitoare.
Aristotel afirma că plantele sunt înzestrate cu suflet, dar nu şi cu senzaţii. Carl von Linné, părintele botanicii moderne, a uimit lumea prin faptul că susţinea echivalenţa dintre plante, animale şi oameni, diferenţierea fiind doar în ceea ce priveşte posibilitatea de mişcare în spaţiu. Dar şi această afirmaţie a fost contrazisă de Charles Darwin, precum şi de Raoul Francé, care au demonstrat contrariul.
Secolul al XX-lea, un secol al marilor descoperiri, a făcut lumină mai departe, înfăţişându-ne o uimitoare viaţă secretă a plantelor. Şi culmea este că descoperirile şocante nu le-a făcut un specialist în domeniu, ci un specialist în detectorul de minciuni.
În 1966, Cleve Backster, cel mai experimentat specialist din SUA în detectarea minciunilor, a avut ideea de a conecta unul dintre electrozii poligrafului pe una dintre frunzele unei plante de **apartament**, pentru a observa reacţia acesteia după ce-i va turna apă la rădăcină. Rezultatul a fost surprinzător, în sensul că nu s-a înregistrat nimic notabil. Intrigat de acest rezultat, a încercat să-i ameninţe plantei starea de siguranţă, înmuindu-i acesteia o frunză într-o ceaşcă de cafea fierbinte.
Rezultatul a fost şi de această dată nesemnificativ. Îndârjit, a trecut la o tortură mai mare. S-a gândit să-i ardă o frunză. În acel moment, peniţa inscriptorului de la poligraf a desenat energic o curbă prelungită, indicând o reacţie intensă a plantei. Planta îi ghicise gândul! A ieşit din încăpere să aducă o cutie cu chibrituri şi, în momentul când a reintrat în cameră, aparatul a înregistrat brusc o nouă oscilaţie grafică.
Apoi, arzându-i frunza, reacţia plantei a devenit din nou neînsemnată. După aceea s-a prefăcut doar că vrea să-i mai ardă o altă frunză. Reacţia a fost din nou fără importanţă. Planta părea că este în stare să facă diferenţa între intenţiile reale şi cele simulate. Atunci a demarat o cercetare mai amănunţită a fenomenului. A supus unor teste asemănătoare peste 25 de specii de plante.
Plantele reacţionează nu numai la primejdiile provenite de la cei care le cercetează, ci şi de la animale, insecte... De exemplu, Backster a împiedicat un păianjen să se apropie de o plantă conectată la aparatul de înregistrat. De fiecare dată când păianjenul încerca doar să scape, neputând să ajungă la plantă, aceasta îl simţea, fapt ce o tulbura imediat.
O reacţie neaşteptată, din partea unei plante, s-a evidenţiat când o cercetătoare din Canada a asistat la experimentele de laborator

ale lui Backster. Experimentele acesteia, realizate în laboratorul din Canada, cuprindeau printre altele incinerarea şi cântărirea plantelor deshidratate după efectuarea analizelor. Pentru plantele lui Cleve ea reprezenta un mare pericol şi frica de a nu fi şi ele distruse le-a făcut să se sperie atât de tare, încât au "leşinat".
Astfel, ele în prezenţa canadiencei nu au avut nici o reacţie la experimentele supuse. Abia după aproape o oră de la plecarea cercetătoarei şi-au revenit. După această întâmplare, s-a făcut descoperirea că plantele pot intra în stare de letargie sau pot fi chiar hipnotizate. Totuşi, vegetalele se bucură mai mult să trăiască într-o altă formă de viaţă decât să putrezească.
Cu diverse alte ocazii s-a observat reacţia plantelor la moartea bacteriilor din ţeava de scurgere a chiuvetei, la contactul acestora cu apa fierbinte, apoi la suferinţa crevetelor aruncate în apă fierbinte, la suferinţa fermenţilor naturali din iaurt, în contact cu conservanţii chimici din dulceaţa adăugată în acesta, ori la suferinţele embrionului dintr-un ou, atunci când a fost mâncat de un câine.
Backster a verificat existenţa "conştiinţei celulare" cum a denumit-o el şi la diferite forme de organisme unicelulare ca amoeba, drojdii, mucegaiuri, celule sangvine şi chiar la spermatozoizi. În cazul celor din urmă s-a remarcat chiar faptul că aceştia s-au dovedit forte sensibili, reuşind să-l identifice, fără greş, pe părintele lor, rămânând inerţi în prezenţa altor reprezentanţi ai sexului masculin.
Un alt experiment notabil a fost făcut cu un ziarist, în prezenţa unui filodendron cuplat la un inscriptor. Ziaristul nu trebuia să recunoască anul naşterii sale, dintr-o înşiruire de ani. El trebuia să răspundă negativ la orice an i se pronunţa. Examinând rezultatul, s-a observat o abatere a traseului acului de la inscriptor, în zona ce corespundea anului în care se născuse ziaristul.
Pentru a certifica existenţa memoriei plantelor, Backster a pus la cale un experiment prin care dorea să facă demascarea unui răufăcător necunoscut, cu ajutorul a două plante. Acţiunea consta în distrugerea uneia dintre cele două plante, iar cea care rămânea neatinsă trebuia să recunoască persoana vinovată. Participanţii erau în număr de şase.
Legaţi la ochi, au tras câte un bilet pentru a fi desemnat făptaşul, în mod secret. Intrau pe rând în încăpere, fără să ştie unul de altul, dar numai unul smulgea planta şi apoi o distrugea. Nimeni nu trebuia să ştie cine era ales pentru a acţiona, decât planta rămasă întreagă. La identificare, planta-martor a reacţionat numai la apropierea făptaşului, care a fost perceput ca un pericol şi pentru ea.
Alte cercetări au dus la concluzia că între o plantă şi stăpânul ei se stabileşte o legătură afectivă, care continuă chiar şi în cazul despărţirii. Reacţia plantei la gândurile şi stările emoţionale ale stăpânului nu este influenţată de ecranările sau distanţele dintre cei doi.
Rezultatele acestor experimente au deschis calea unei noi viziuni asupra lumii. De unde vine oare aceasta capacitate a lumii vegetale, de a şti ce gândim? Backster iniţial a numit-o percepţie extrasenzorială. Extrasenzorial înseamnă în afara simţurilor. Dar plantele nu par a avea ochi, urechi, nas, gură pentru a poseda o percepţie senzorială, ceea ce înseamnă că nu putem vorbi nici despre cea extrasenzorială. Iar vegetalele, spun specialiştii, nu au sistem nervos.
Deci există un sistem universal de comunicare, bine ascuns, comun tuturor vieţuitoarelor. Aşadar, cele cinci simţuri ale omului limitează adevărata percepţie a lui. Simţurile ne restricţionează schimburile de informaţii. Acest fapt constituie şi un sistem de protecţie, căci, dacă fiecare dintre noi ar conştientiza ce gândeşte cel de lângă el, ar fi catastrofal. Observaţiile făcute în urma experimentelor acestea duc la concluzia că de la fiinţele unicelulare până la cele mai complexe, toate au acces la o memorie universală, ceea ce duce la afirmaţia că sediul memoriei nu este în creier, acesta fiind numai un loc pasager al informaţiilor.
Dacă forţăm puţin lucrurile, se poate afirma că lumea vegetală constituie o aparatură, care ar putea fi folosită în diagnosticări ale organismului sau în investigaţiile criminalistice şi chiar în spionaj. Iată că privim cu indiferenţă o lume care se află în jurul nostru, ce are o existenţă începută cu mult înaintea celei omeneşti, care simte şi comunică prin legături nevăzute, necunoscute de noi, o lume plină de miracole încă nedescoperite.

Eternitatea clipei

28 Mar 2010
Scriam cu puţin înainte de 1989:
- Ce a fost la începutul Pământului, tată?
- Păi, la început n-a fost Pământul! Pe vremea aceea totul era numai gaze, apă, lumină. După care a venit revoluţia, adaug acum. Însă, totul este relativ, după cum spunea Einstein.
La vârsta de 15 ani, Einstein îşi punea întrebarea: "Ce s-ar întâmpla dacă cineva s-ar mişca cu viteza luminii şi s-ar privi într-o oglindă?". Drumul luminii parcurs de la el până la oglindă şi apoi, reflectat de la oglindă înapoi către el, este mai lung decât deplasarea lui cu viteza luminii, paralel cu oglinda. În concluzie, nu s-ar vedea nimic în acea oglindă. Astfel a luat fiinţă germenele teoriei relativităţii.
Dacă un obiect se deplasează cu o viteză superioară vitezei luminii, câmpurile electromagnetice care menţin legăturile dintre atomii acelui obiect, ar rămâne în urmă, la fel cum undele sonore rămân în urma unui avion supersonic. Atunci, atomii s-ar dispersa şi obiectul respectiv s-ar dezintegra. Deci, Universul Materiei există numai sub viteza luminii.
Niels Bohr a făcut afirmaţia: "Elementele contradictorii nu sunt contradictorii, ci complementare". Universul Vizibil, existent sub viteza luminii, alături de Universul Invizibil existent deasupra vitezei luminii, formează un întreg. Existenţa are astfel, două faţete complementare care nu sunt vizibile concomitent.
Ecuaţia lui Einstein, E=mc2, metaforic vorbind, reprezintă transformarea materiei prin moartea sa în energie sau, invers privită, naşterea materiei din energie. Dar, conform ecuaţiei şi masa este tot o formă de energie, căci c este o constantă. Moartea vizibilului produce naşterea invizibilului şi invers.
Dualitatea este prezentă oriunde în Univers. Acţiunea şi reacţiunea sunt legi universale, pe baza cărora se asigură menţinerea echilibrului într-un sistem. O cauză generează un efect. Întreaga existenţă se bazează pe acest ciclu al dualităţii: yin-yang, zi-noapte, naştere-moarte, flux-reflux, bine-rău, ascensiune-cădere, cinetic-potenţial, femeie-bărbat, pământ-cer, înger-demon. Umbra imaterială arată existenţa materială. Existenţa unui vas, adică materia, creează golul din interiorul acestuia, care este imaterial, iar noi folosim conţinutul acelui interior, generat de vas şi nu vasul în sine.
Lumina reprezintă esenţa existenţei. În prima zi de Geneză, Divinitatea a spus: "Să fie lumină!". Omul a creat, bazându-se pe lumină şi umbră (conform dualităţii), cinematograful. Prin film s-a creat astfel o copie virtuală a existenţei. Lumea fizică este reprezentată astfel prin lumea virtuală.
Religiile vorbesc despre lumina fizică din lumea materială, alături de lumina spirituală legată de Divinitate, din lumea de dincolo. În sfârşit, ştiinţa contemporană a înţeles că trebuie să cerceteze existenţa, luând în considerare şi vechile teorii filosofice sau viziuni asupra lumii, lansate de iniţiaţi. Cercetările lui Einstein au dus la definirea aşa-numitului "Cod al lui Einstein" în care se găseşte şi Teoria Câmpului Unificat, unde el integrează toate forţele cunoscute în natură. Aici spaţiul este legat de timp, astfel încât arată că nu se poate vorbi de ceva fără a considera întregul din care acesta face parte. Deci, spaţiul şi timpul îşi pierd sensul individual, fiind integrate ca elemente de **ansamblu** în cadrul fenomenelor. Măsurătorile spaţiu-timp devin din absolute, relative, fiind dependente de punctul de vedere al observatorului. O modificare apărută în spaţiu-timp, duce la modificarea întregii structuri din afară şi din interiorul nostru.
Mihai Eminescu a exprimat genial, în poezia "La steaua", teoria relativităţii:
La steaua care-a răsărit

E-o cale-atât de lungă,
Că mii de ani i-au trebuit
Luminii să ne-ajungă.
Poate de mult s-a stins în drum
În depărtări albastre,
Iar raza ei abia acum
Luci vederii noastre.
Icoana stelei ce-a murit
Încet pe cer se suie;
Era pe când nu s-a zărit,
Azi o vedem, şi nu e.
.....

În sistemul de referinţă al stelei, momentul plecării imaginii ei prin mii de ani lumină, către noi, reprezintă prezentul, iar momentul vizualizării, de către noi, a acestei imagini a ei, reprezintă viitorul. Pentru sistemul nostru de referinţă, momentul vizualizării stelei reprezintă prezentul, moment în care steaua nu mai există, dispărând în trecut, pentru noi, în timpul călătoriei imaginii către noi. Deci, prezentul şi viitorul pentru stea, sunt prezentul şi trecutul ei pentru noi. Astfel, prezentul, trecutul şi viitorul există împreună, în orice moment evidenţiat în viaţa materială. Informaţiile trecute, prezente şi viitoare, ce compun Universul, există în afara timpului, stocate într-o Memorie Universală, numită de unele filosofii Memoria Akasha, de altele Marele Timp, etc. Astfel, în orice clipă se găseşte totul. Clipa reprezintă eternitatea. Prin conţinutul întregului din ea, existenţa ei este atemporală. Persoanele extrasenzoriale care au cheia de acces la Memoria Universului, pot culege din aceasta informaţiile din trecut, prezent şi viitor, conştientizându-le. Acesta este mecanismul care stă la baza premoniţiei, retrocogniţiei, viselor premonitorii, radiesteziei etc.

În stare de veghe noi trăim un spaţiu-timp al momentului, din spaţiu-timp universal, trecut, prezent şi viitor, dar conştiinţa noastră ne poate plasa oricând, oriunde, în acest sistem spaţiu-timp universal.

Timpul petrecut, în mod conştient, în viaţa materială, este perceput diferit faţă de cel perceput în călătoriile spiritului, în spaţiul atemporal. În perioada viselor sau a morţii clinice, în general a decorporalizărilor, câteva minute din viaţa materială pot fi percepute ca un timp dilatat de ore, zile, săptămâni, prin prisma numărului de evenimente petrecute în aceste stări, în atemporalitate. Astfel, se pătrunde într-o aşa-zisă lume a timpului iluzoriu. Într-o legendă islamică se povesteşte despre Arhanghelul Gabriel, care împreună cu profetul Mahomed, au făcut o călătorie în Cer şi în Infern. Această călătorie părea că a durat câteva săptămâni. În momentul plecării lor, Mahomed a răsturnat un vas cu apă, dar s-a întors exact la timp pentru a opri căderea vasului, când ar fi început vărsarea apei. Deci, în timpul fizic, a durat o fracţiune de secundă.

Mulţi filosofi, bazându-se pe experimente ale spiritului desprins temporar de corpul fizic, consideră că starea de conştienţă, din viaţa materială, este numai o stare de somnolenţă, în care creierul este de fapt adormit, iar în starea de desprindere de realitatea fizică se găseşte adevărata viaţă. Altfel spus, visul ar fi realitatea, iar realitatea visul. Deci numărul oamenilor treziţi, de pe Pământ, prin cunoaşterea adevărului existenţei, este foarte mic. Se pare că doar aceştia au revelaţia adevăratei vieţi.

Ne aflăm în Era Vărsătorului, o epocă a revelaţiilor în conştiinţa umanităţii, dintr-un ciclu solar complet de 25.920 de ani. Fiecare dintre cele 12 ere zodiacale se întinde pe 2.160 de ani. Platon a numit acest an, de aproximativ 26.000 ani, Marele An. În 2012 se încheie un astfel de ciclu solar, care va aduce mari transformări pe Terra. Acum este momentul evoluţiei intense a spiritului, momentul trezirii la viaţă a cât mai multor oameni.

A fi

10 Apr 2010

"Cunoaşte-te pe tine însuţi şi vei cunoaşte întreg Universul", este scris pe frontispiciul templului de la Delphi.

Cunoaşterea noastră cu adevărat o realizăm nu numai prin înţelegerea lumii materiale pe care ne-o descoperă lumina fizică, ci mai ales prin cunoaşterea de dincolo de materie, unde străluceşte lumina spirituală. Spiritul este o componentă a existenţei de dincolo de materie, a existenţei fundamentale. În filosofia Vedanta, "realitatea nu este altceva decât conştiinţa luminoasă". Prin lumina spirituală vedem adevărul absolut, iar prin lumina fizică adevărul relativ. Dacă privim în semiîntuneric o funie aflată în iarbă, putem să tresărim de frică, gândindu-ne că ar putea fi un şarpe. În viaţa materială, simţurile realizează un transfer de informaţii din lumea înconjurătoare, care ne poate induce un adevăr relativ.

Extrasenzorial, noi avem acces la Universul de Dincolo de Vizibil, un univers în care se găseşte şi spiritul, Universul Luminii Divine. Oricare dintre noi purtăm un spirit aflat pe o anumită treaptă de evoluţie. Fiecare nivel spiritual are acces până la o anumită treaptă de cunoaştere a Universului Invizibil. Cu cât un spirit este mai evoluat, cu atât creşte nivelul de percepţie. Spiritele joase nu pot intra în rezonanţă cu acest Univers din afara materiei şi îi neagă existenţa. Prin cunoaşterea a ceea ce se află în afara noastră, cât şi prin cunoaşterea interiorului conştiinţei noastre, cu ajutorul meditaţiei, se pot depăşi barierele gândirii liniare, specifice vieţii materiale. Se poate ajunge în acest mod, prin transcendenţă, la conexiunea cu Adevărata Existenţă, imposibil de definit prin cuvinte, căci acestea sunt expresia unei gândiri liniare.

Prin cunoaşterea existenţei, verbul după care ne conducem în viaţă nu va mai fi "a avea", ci "a fi", în sensul de a deveni. A avea este trecător, pe când a fi este etern. Iisus a spus "Eu sunt Lumina şi Viaţa", sau altfel spus Scânteia Spiritului şi Materia. Prin învăţăturile filosofiei Zen se explică astfel trascendenţa spirituală: "Umbra bambusului mătură scara cât este noaptea de lungă, totuşi, aceasta nu ridică nici un fir de praf" sau " razele lunii pătrund până în fundul iazului, totuşi, în apă nu rămâne nici o urmă" sau "o mână care aplaudă nu produce nici un sunet".

Din punct de vedere al sănătăţii, perturbarea funcţiei sau structurii unui organ îşi găseşte originea în conştiinţă sau, altfel spus, în spirit. Acolo se pun bazele stării materiale ale afecţiunilor. O conştiinţă tulbure, care are o încărcătură apăsătoare, duce la tulburarea câmpului energetic al corpului şi în cele din urmă la declanşarea disfuncţiilor sau alterarea structurilor organice ale acestuia. Afecţiunile şi însănătoşirea îşi au originea acolo, în conştiinţă. Din această cauză există spovedania, în religie, pentru a ne scăpa conştiinţa de frământările produse de greutatea apăsătoare a păcatelor. Astfel, tensiunile din conştiinţă dispar, zicem noi, prin iertare. Cu această ocazie dispare generarea de frecvenţe nocive produse de conştiinţă, fapt ce ajută la eliminarea afecţiunilor. Ştiinţa a găsit elemente comune prezente în holografie şi existenţă.

Dr K. Pribram a demonstrat că creierul are proprietatea hologramei. Orice informaţie ajunsă în creier este comunicată întregului, deci fiecare părticică a lui poate furniza informaţii despre tot. Creierul, cu ajutorul simţurilor, culege informaţii despre lumea materială pe care le recompune, creând iluzia lumii înconjurătoare în interiorul său.

Universul fiind un tot unitar, format din toate particulele care îl compun, orice fenomen care se petrece are imediat un impact pretutindeni. Nimic nu se poate considera izolat, că afectează numai zonele de impact direct. Aşa că, atenţie la orice gând, vorbă sau faptă, căci afectează un întreg sistem!

Dacă se ia în considerare numai evoluţia vieţii pe Pământ, se poate afirma că a ajuns atât de "trepidantă", din cauza omenirii, încât este gata să "deraieze". Omul a evoluat în timp numai în ceea ce priveşte dezvoltarea civilizaţiei, dar ca individ, de la omul preistoric până la cel contemporan, evoluţia lui, din punct de vedere al moralităţii, este nulă. Există şi astăzi aceleaşi sentimentele nocive ca ura, invidia, răzbunarea, etc., însă acum uneltele de care dispunem sunt mult mai dezvoltate, faţă de cele de la începuturi, şi astfel a crescut intensitatea şi nivelul acţiunilor distructive, declanşate sub impulsul acestor sentimente. Dacă

omenirea continuă în acest sens, se poate ajunge chiar până la distrugerea Terrei.
Evoluţia individuală se reflectă în evoluţia întregului Univers. Îmbolnăvirea sau vindecarea noastră duce la dereglarea sau echilibrarea lui, deci implicit şi a Pământului. Fiecare are acces oriunde oricând, oricum (ex: Experimentul Philadelphia). Oricine este în legătură cu el însuşi, este cu el, cel dinainte sau după. Astfel şi afecţiunile pot fi anihilate prin invocarea stării de sănătate din trecut, pe care o poate plasa în prezent.
Prin holografie se creează, cu ajutorul undelor laser, dintr-un obiect material o imagine virtuală identică cu acel obiect. Imaginea virtuală tridimensională şi obiectul respectiv aparţin unor lumi diferite. Dualitatea există şi în compoziţia Universului, o parte din el fiind format din unde energetice, iar cealaltă, din particule individuale de energie, primul fiind invizibil, iar al doilea vizibil.
Universul se poate asimila cu o hologramă gigantică, în care, conform proprietăţii ei, fiecare element din ea se regăseşte în orice parte din întreg. Deci, orice există într-un sistem face parte dintr-un alt sistem mai mare.
Prin legea reflexiei planurilor, două sisteme se pot potenta reciproc, pentru că fiecare conţine totul. Două fiinţe unite pot ajunge la o trăire de extaz pe care nu ar putea-o atinge separat. Întregul este superior însumării simple a părţilor, căci valenţele lor nu se însumează, ci se înmulţesc când acestea formează întregul.
Identificaţi cu o hologramă, avem o sumă de însuşiri. Suntem observatorii, observaţii, dar şi creatorii, cuprinşi într-un instantaneu care înglobează trecut, prezent şi viitor. Dintr-o singură celulă a corpului se poate înţelege întregul univers. Orice părticică din noi este o poartă către înţelegerea universală. Limitele legilor materiale dispar, existenţa fiind identificată cu eternitatea. Călătoriile, privite prin prisma unui sistem de referinţă material, pot fi făcute în timp şi în spaţiu. Existenţa individuală, cu toate trăirile ei, trece prin trăirile totului, individul fiind în rezonanţă cu întregul. Putem lua orice formă, oricând. Suntem în sincronicitate cu tot ce există. Nu suntem limitaţi de corpul fizic şi avem acces permanent la orice informaţie din Univers, la orice corp subtil, la orice nivel de conştiinţă. Suntem întregul şi, în acelaşi timp, orice parte a sa. Iisus afirma: "Eu şi Tatăl suntem una". Suntem eliberaţi de viziunea materialistă, limitată în explicarea existenţei, intrând în lumea unităţii, luminii şi a cunoaşterii. Paradoxul este că, chiar dacă aflăm aceste lucruri expuse în câteva pagini, nu le credem îndeajuns şi nu ajungem să le integrăm în viaţa noastră pentru a ajunge treptat la adevărata cunoaştere a existenţei.
Să considerăm că imaginea tridimensională a hologramei reprezintă Universul de Dincolo
de Vizibil, iar obiectul după care se crează holograma respectivă reprezintă Universul Vizibil, material. Dar viaţa materială este proiecţia existenţei din Universul Invizibil, deci holograma ar fi originalul şi obiectul, produsul ei. Şi noi suntem produsul a ceea ce există în lumea nevăzută. Acolo există originalul.

Din viaţa celor care nu cuvântă

18 Apr 2010
- Alo, Circul de Stat?
- Da, vă rog! Ce doriţi?
- Aş vrea să mă angajez şi eu la dumneavoastră!
- Ce ştiţi să faceţi?
- Vorbesc limba engleză, fluent.
- Păi, ăsta nu-i un motiv să vă angajăm!
- Da, dar eu sunt câine!

De multe ori, mai ales în domeniul artelor, plasăm animale, păsări, insecte în diverse situaţii, atribuindu-le calităţi specifice speciei umane. Însă, în general, ne-am obişnuit să privim cu superficialitate viaţa acestor vietăţi. Dacă le cercetăm mai cu atenţie, putem descoperi lucruri spectaculoase, pe care, negăsindu-le explicaţii ştiinţifice, le încadrăm cu uşurinţă în rândul fenomenelor paranormale.
Să aşezăm lupa cercetării deasupra fenomenului migraţiei păsărilor. Ce descoperim?
Rândunica arctică parcurge 35.000 de kilometri de la Polul Nord la Polul **Sud**, în perioada când la ambele poluri se găseşte hrană din belşug. De unde atâta putere pentru a putea parcurge distanţa enormă dintre capetele Pământului, şi mai ales cine o informează că acolo, în acea perioadă, găseşte destulă hrană?
Dendroica striată, o pasăre cu o greutate de 20 de grame, părăseşte Alaska toamna, îndreptându-se către coasta de est a Canadei. Aici se hrăneşte bine, pentru a lua în greutate, şi aşteaptă. Aşteaptă un curent de aer rece, care să o ajute în drumul său către America de Sud. Dar pentru a ajunge acolo se îndreaptă mai întâi către Africa şi apoi, ridicându-se deasupra Atlanticului, la 6.000 de metri altitudine, se foloseşte de un curent de aer care o transportă, cu uşurinţă, până în America de Sud.
Aşa cum consultăm noi mersul trenurilor sau al avioanelor, pare că şi această pasăre a consultat mersul curenţilor de aer. Ştie rutele acestora, ştie când sosesc, când pleacă şi la ce înălţimi găseşte acei curenţi de aer. Traseul ei total ajunge la peste 4.000 de kilometri, parcurşi deasupra apelor oceanului.
Colibri, o altă pasăre cu o greutate nesemnificativă, de 3 grame, parcurge aproximativ 1.000 de kilometri, traversând Golful Mexic. Aripile ei, în timpul zborului, au o frecvenţă de 75 bătăi pe secundă, adică 6.500.000 bătăi în 24 de ore, fără a face vreo pauză.
Cucul cu coadă lungă parcurge 6.500 de kilometri, către insulele din Oceanul Pacific, pentru a se întâlni cu părinţii care au plecat mai înainte.
Furtunarul îşi părăseşte şi el puii, migrând din Ţara Galilor spre Brazilia, însă şi puii îşi urmează părinţii când capătă puterea de a zbura. Cu o viteză de 700 de kilometri pe zi, ajung la destinaţie în 16 zile.
Oamenii de ştiinţă au făcut un experiment cu pinguinii Adelie, pentru a le testa simţul orientării. Câţiva dintre aceştia au fost despărţiţi de grup şi transportaţi la 1.900 kilometri distanţă de colonie. După ce au fost eliberaţi, ei s-au orientat imediat spre mare, s-au hrănit şi s-au deplasat, cu mare siguranţă, către acea colonie din care făceau parte. Fără aparate speciale, fără telefoane mobile, fără GPS-uri, iată că au reuşit să se orienteze, şi mai ales în perioada nopţii polare.
Această înţelepciune a lumii care nu cuvântă este remarcabilă şi cu nenumărate alte ocazii. Termitele oarbe se sincronizează perfect în activitatea de construcţie a locuinţelor lor, pe care ştiu să le doteze şi cu "aer condiţionat". Un tip de păianjen care-şi duce viaţa într-un clopot de imersie sub apă, atunci când i se termină oxigenul îşi elimină aerul viciat din incintă şi introduce o nouă cantitate de aer proaspăt prin orificii pe care le face în peretele clopotului, după care le astupă. O specie de gândac îşi depune ouăle sub scoarţa unei ramuri de mimoză. Apoi se îndreaptă spre trunchi, la 30 de centimetri de ouă şi face o incizie în scoarţa ramurii pentru ca aceasta să se usuce, căci ouăle nu ecluzionează decât în lemn uscat.
Pasărea rinocer, care trăieşte în Asia şi Africa, îşi face cuibul într-o scorbură căreia îi zideşte cu argilă intrarea, lăsând un orificiu prin care să se poată strecura. Masculul are sarcina ulterioară de a zidi în continuare, lăsând loc numai cât să poată introduce hrana pentru mamă şi pui. Când masculul nu mai găseşte suficientă hrană, femela sparge peretele şi iese pentru a căuta şi ea hrană. După aceea, puii ajută şi ei la repararea spărturii, rămânând acolo, în cuib, până cresc.
Pinguinul imperial nu are unde să-şi facă un cuib în zăpada şi frigul iernii polare. În schimb, are în dotare un cuib propriu, deasupra labelor bogat vascularizate, peste care aşază oul şi pe care îl acoperă, apoi, cu o cută a pielii abdomenului, pentru a-l proteja de frig. Femela depune oul în cuibul masculului şi pleacă la pescuit timp de 2-3 luni, după care se întoarce cu stomacul plin de hrană şi prin regurgitare hrăneşte puiul. Părinţii îşi schimbă apoi rolurile, femela rămâne să-şi protejeze puiul, iar masculul pleacă la pescuit.
Puiul de cangur se naşte orb şi aproape în stare larvară. Pentru a putea să supravieţuiască, trebuie să se caţere, cu propriile puteri,

pe pielea abdomenului mamei şi să găsească marsupiul pentru a intra în el, loc în care va fi alăptat.
Şi exemplele cu ciudăţenii din viaţa animalelor sunt nenumărate. De unde vine această înţelepciune instinctivă la toate vieţuitoarele? Lumea ştiinţei priveşte şi ridică din umeri când trebuie să răspundă la această întrebare.
Charles Darwin afirma: "Nu aş intenţiona să cercetez originea facultăţilor mintale". În mod normal nu se poate găsi un răspuns ştiinţific referitor la dezvoltarea comportamentului instinctiv şi la modalitatea prin care, ulterior, acesta a devenit ereditar, fapt valabil şi la specia umană. Materialul genetic nu furnizează nici un element capabil să dezvăluie originea şi transmiterea facultăţilor mintale. Instinctele nu sunt înscrise în codul genetic. Şi atunci cum se poate explica existenţa a ceea ce noi numim instinct?
Orice entitate are în jurul său un bagaj propriu de informaţii, ce cuprinde totul despre el, atemporal. Această bază de informaţii face parte din baza totală pe care o numim Memoria Universului. Unii sceptici spun "Du-te, domnule, de aici cu prostiile!". În cazul acesta, dar şi pentru simpla justificare a afirmaţiei de mai sus, argumentez cu un singur exemplu, care provine din lumea cercetării ştiinţifice. S-a constatat că la persoanele cărora li s-a transplantat un organ au apărut noutăţi în comportamentul lor.
Unora a început să le placă un anumit tip de muzică, un anumit sport, să aibă anumite hobby-uri, aspecte nemanifestate în viaţa lor de până atunci. O comisie de medici şi psihologi au cercetat atunci viaţa celor de la care au fost prelevate organele transplantate şi au observat că aceste noutăţi din viaţa celor salvaţi erau prezente şi la salvatori.
Deci, toate informaţiile legate de o persoană, absolut tot ce este legat de acea persoană, însoţeşte orice celulă a acelei persoane, chiar dacă acea părticică este separată de organismul respectiv. Aşadar, amprenta informaţională a fiecăruia se află în eter şi nu în corpul fizic, fiind parte din amprenta informaţională a tot ce există.
Astfel, revenim la a recunoaşte că există deasupra noastră ceva care a creat şi coordonează totul în Univers şi căreia noi i-am dat numele de Divinitate.

Magia

24 Apr 2010
Orice început este greu. Şi începutul unui articol este greu de scris. Te afli în faţa unui munte de informaţii pe care trebuie să-l escaladezi. Să găseşti cărarea cea mai bună pentru a ajunge în vârf. Cei care te urmăresc trebuie să se bucure de traseul pe care l-ai ales. Altfel, n-are rost să-l parcurgi. De această dată voi urca, avântându-mă prin hăţişurile magiei sau vrăjitoriei. Este un drum pe care oamenii îl parcurg cu teamă, un drum care a dat fiori la fiecare pas, din cele mai vechi timpuri.
Magia era prezentă în Antichitate la egipteni, asirobabilonieni, fenicieni etc. În acea perioadă, cei cu puteri magice erau persoane importante la curţile regilor. Religia însă condamna magiile. În Palestina, evreii interziceau astfel de practici. Vrăjitorii erau omorâţi cu pietre. Mai târziu, şi Inchiziţia condamna actul magiei. Cu toate acestea, slujbele bisericeşti cuprind unele practici ale vechii magii. Totuşi, există o diferenţă între ele, magia constrânge lumea spirituală, pe când religia roagă.
Magia care foloseşte energiile benefice a fost considerată magie albă, iar cea care se bazează pe energii malefice a fost numită magie neagră. Magia neagră foloseşte forţa răului împotriva forţei binelui.
În practica magiei se evidenţiază două aspecte, unul exoteric şi altul esoteric. Primul constituie partea ei materială, cea vizibilă (scrieri, simboluri, obiecte), iar cea de-a doua defineşte partea rituală, invizibilă, pe care o stăpânesc iniţiaţii (filosofia simbolurilor, a scrierii).
De exemplu, la piramidă se regăsesc mai multe semnificaţii magice esoterice. Pătratul de la bază este interpretat a reprezenta cele patru puncte cardinale, cele patru anotimpuri, tetragrama magică, cele patru extremităţi ale crucii creştine. Faţa piramidei are trei laturi, ce reprezintă cele trei elemente de bază ale Universului: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh. Trei laturi a câte patru feţe fac 12, adică 12 ore din zi, 12 ore din noapte, 12 luni ale anului, 12 zodii. La Sfinx există capul, corpul, picioarele (ghearele) şi aripile. Ele reprezintă cele patru devize ale magiei: a şti, a tăcea, a voi, a îndrăzni.
Actul magiei este format din materia aleasă pentru exercitarea acţiunii (ritualului) şi tehnica sau ritualul folosit. Materia poate fi întregul ce urmează a fi vrăjit - fiinţă sau obiect, ori părţi din acest întreg - unghii, păr, sânge etc. Întregul poate fi şi substituit cu ceva similar, cum ar fi umbra sau păpuşa de ceară, ori poate fi înlocuit cu ceva simbolic, ca îmbrăcăminte, batiste, lenjerie. Ritualul urmează a fi făcut prin acţiuni reale, identice (un cuţit înfipt în păpuşă) sau simbolice (un cui, o aşchie sau un ac înfipte în păpuşă, un vas care este spart, reprezentând capul celui vrăjit).
În magie, un rol foarte important îl are telepatia, folosită în sugestionare, de la emiţător (vrăjitor) către receptor (vrăjit). Autosugestia poate avea şi ea o mare influenţă asupra celui vrăjit, fiind ca o armă de apărare împotriva vrăjilor, dar poate funcţiona şi cu efect malefic asupra acestuia, în funcţie de modul lui de gândire. De exemplu, dacă în stare de hipnoză se sugerează că braţul unei persoane atinge un fier înroşit, pe piele, în locul respectiv, apare o arsură, cu toate că pielea a fost atinsă doar cu un creion. Psihicul poate influenţa temperatura corpului, tensiunea arterială, în general funcţiile şi structurile organismului. Un yogin poate declanşa în corp o moarte aparentă, reducându-şi tensiunea arterială la 0, ca şi pulsul, respiraţia, şi putând fi îngropat o perioadă de timp pe care şi-a propus-o, pentru ca la dezgropare să-şi readucă la normalitate funcţiile vitale.
Un grup de prieteni a efectuat un experiment. Lucrau în birouri diferite. Aceştia s-au înţeles ca atunci când un anumit coleg va intra în biroul fiecăruia dintre ei, să-i spună că arată rău şi că ar fi galben la faţă, întrebându-l dacă cumva este bolnav. În final, respectivul s-a retras în biroul său, şi galben la faţă, fără vlagă, a fost găsit stând cu capul pe birou. Sugestia sau autosugestia reprezintă motorul acţiunilor şi la bine, şi la rău.
Prin telepatie se poate transmite, de la orice distanţă, sugestia de îmbolnăvire, nesomn, agitaţie, dezorientare în activitate şi în spaţiu, frica de operaţie, de eşec, atac de panică, pierderea cunoştinţei, îndemn la sinucidere.
Mesajul telepatic, transmis de la cel care-l generează către subconştientul celui căruia i se adresează, poate produce, la cel din urmă, boli fizice şi psihice. Subconştientul reacţionează la comandă personală, care poate fi făcută conştient sau inconştient. Astfel, când apar gânduri negative, ce pot fi ale noastre sau induse de alţii, acestea trebuie eliminate, răul trebuie tăiat de la rădăcină. Ele vor putea fi anihilate prin gânduri pozitive, însă totul se va face cu încredere, fără nici o îndoială, căci de ce ţi-e frică nu scapi. Credinţa puternică în propria persoană aduce ajutorul forţelor din afara noastră.
Faptul că subconştientul este subordonatul care execută ordinele, dorinţele generate de mintea noastră duce la ideea că mentalul este poarta de acces către subconştient. Gândul este sământa care, hrănită de subconştient, va produce fructul.
Este adevărat că forţa răului reacţionează numai la solicitările minţii. Procentul de folosire al creierului creşte cu dinamismul, credinţa şi fermitatea gândirii. Îmbolnăvirea transmisă telepatic, prin sugestie sau autosugestie, la fel ca şi vindecarea, se face prin puterea gândului, care dinamizează subconştientul.
Puterea unui gând este amplificată de vizualizarea mentală, timpul de gândire şi intensitatea concentrării. O imagine precisă, intensă este cu mult superioară uneia descrisă în cuvinte. Momentul celei mai intense concentrări, pentru realizarea unui gând, este cel din starea de semisomn, între veghe şi somn. Atunci se produce în creier generarea de unde alfa, cu frecvenţele cuprinse între 7 şi 14 Hz, la frecvenţa de 10 Hz făcându-se deschiderea porţii între emisfera corespunzătoare vieţii materiale şi emisfera corespunzătoare intuiţiei.
O persoană fără defecte, imaginată de o altă persoană ca având defecte, vicii, prin puterea minţii acesteia din urmă se poate transmite acest mesaj, din starea alfa a creierului, realizându-se astfel schimbarea. Şi în cazul blestemelor există acelaşi mecanism folosit în magia neagră.
Acţiunile magiei se fac, din considerentele de mai sus, mai ales noaptea, când este perioada somnului. Atunci, în starea de somn,

corpul astral părăseşte corpul fizic şi cel eteric, de care rămâne legat doar printr-un aşa-zis cordon ombilical.
Col. Albert de Rochas a făcut un experiment. A încercat să amprenteze corpul eteric al un unei persoane pe obiecte, prin contact direct cu acesta. Apoi a observat că intervenţia în amprentă realizează efecte în corpul eteric şi apoi vizibile în cel fizic. Pentru aceasta a folosit diverse obiecte: materiale grase, ceară, plăci foto.
Pe ele a înmagazinat vibraţiile etericului uman şi a observat că lucrând cu amprenta etericului este ca şi cum ar lucra cu corpul fizic respectiv. O placă fotografică a fost aşezată în contact cu o persoană aflată în stare de veghe (când corpul astral se află alături de cel fizic). Apoi a făcut acelaşi lucru când persoana era uşor adormită (când corpul astral începe detaşarea de fizic).
A treia acţiune a fost făcută identic, dar când acea persoană era adormită profund, prin hipnoză (când corpul astral este detaşat de fizic). Cele trei imagini foto au fost zgâriate, pe rând, cu un ac, pe suprafaţa care reprezenta mâna subiectului. La primele două fotografii zgâriate, persoana nu a reacţionat, dar la cea de-a treia, acţiunea a produs o stare de leşin acesteia. La trezire, acea persoană prezenta pe mână semne de zgârieturi identice cu cele de pe fotografie. S-a mai observat că de câte ori era atinsă imaginea fotografică, subiectul simţea ca şi cum ar fi atins de cineva.
Acest fenomen stă la baza unei alte metode de exercitare a magiei, prima fiind metoda telepatică. Un al treilea mod şi cel mai evoluat, de realizare a magiei, este cel bazat pe accesarea spiritelor unor persoane decedate. Ritualul, în acest caz, este asemănător cu spiritismul, însă acţiunea este desfăşurată, folosindu-se spirite satanice, malefice. Folosirea acestor energii, din afara materiei, creează posibilitatea prezenţei fenomenului de materializare.
Această formă de magie neagră se realizează prin aşa-numitele Conjuraţiuni prin care omul forţează un spirit al unui mort să i se subordoneze, executând toate acţiunile care i-au fost comandate. Înainte de a se apuca de acest ritual, vrăjitorul îşi curăţă corpul şi sufletul prin spălare, post şi rugăciune. Descrie apoi un cerc cu diametrul de 1,5 metri, în jurul său, folosind o bucată de cretă sfinţită sau un cărbune sfinţit. Creta este sfinţită prin aşezarea ei sub faţa care acoperă altarul în timpul Liturghiei, iar cărbunele este considerat sfinţit, fiind făcut din lemn de cruce sfinţită.
Bucata de lemn este luată dimineaţa, de la o cruce din cimitir, atunci când la biserică se face Sfânta Liturghie şi se arde acasă, într-un foc de lemne, până ce bucata de cruce devine cărbune. În cercul trasat cu acest cărbune stă cel care face magia, fiind protejat în acest fel de acţiunea malefică a spiritului invocat. În ritual se foloseşte o baghetă magică, realizată dintr-o creangă de alun sălbatic, neroditor.
Aceasta are forma literei Y şi este luată din pădure dimineaţa, la răsărit. Apoi, se prinde pe vârful ei un cuţit cu lama din oţel, care este îndreptată către spirit în timpul ritualului. În cerc se mai pun apă sfinţită, busuioc sfinţit şi o lumânare de Paşti, ce se aprinde în cazul în care spiritul devine periculos. Părăsirea cercului în timpul ritualului poate produce moartea persoanei respective.
Drept răsplată este aruncat spiritului un obiect, ce n-a atins corpul celui care face magia, de obicei este aruncat un ban. Chemarea spiritului se face folosind un text magic, pe care nu este cazul să-l expun. Spiritul respectiv îndeplineşte apoi misiunea încredinţată, prin intervenţia malefică asupra persoanei vizate. Acesta este unul dintre multele ritualuri care se folosesc în magia neagră.
La aceste ritualuri magice se mai folosesc substanţe odorizante ca: parfumul de mosc, fumul de tămâie, smirnă. Ele sunt folosite şi de biserică, atunci când se fac slujbe pentru ridicarea spiritului (astralului) către Sfera Divină. Slujba cuprinde practici ale vechilor magii. Sfânta Liturghie este chiar aceeaşi cu a vechilor magi ai templelor egiptene.
Istoria cunoaşte multe exemple de magie neagră, devenite deja legende. Majoritatea oamenilor este sceptică atunci când se vorbeşte despre vrăjitorie, şi acest lucru se întâmplă din lipsa unei informări serioase.
Acest articol nu se vrea a fi, în nici un caz, un îndemn la folosirea acestor practici, fie ele şi de magie albă.
Să nu încercăm să înţelegem pentru a crede, ci să credem pentru a înţelege, căci fără credinţă nu vom înţelege.

Religii şi parapsihologie

01 Mai 2010
În mine stau un progresist şi un conservator. Cu mintea sunt progresist, caut iscoditor să fac noi descoperiri. Cu sufletul sunt conservator, îl port mereu frumos şi curat ca pe un suflet de copil, cu credinţa în Dumnezeu. Însă trebuie mare atenţie căci, dacă greşesc, mă trezesc băgat cu spiritul în tribunal, la Judecata de Apoi.
Există Dumnezeu? Este întrebarea care a trecut, poate, prin mintea fiecărui om. Cum arată El? Este o persoană reală? În Biblie scrie că Dumnezeu a creat omul după chipul şi asemănarea (înfăţişarea) Lui. Dar nu se referă la chipul material ca formă, cu ochi, nas, gură, ci la elementele din care se compune el din punct de vedere al conştientului.
În oricare dintre marile religii se vorbeşte despre un Dumnezeu propriu care, de fapt, este acelaşi al tuturor, doar numele şi interpretarea Lui fiind diferite.
Minunile din religie sunt, de fapt, fenomene paranormale. Expunând, pe scurt, câteva dintre principalele religii, să interpretăm câteva dintre aceste minuni prin prisma parapsihologiei.
Iudaismul este una dintre religiile importante care îşi au originea în antichitate. Bazele lui au fost puse de Moise, de unde el a luat şi denumirea de religie mozaică. Creştimismul şi islamismul au preluat o parte importantă din iudaism. În Vechiul Testament din Biblie, aşa cum îl numesc creştinii, se regăseşte şi istoria poporului evreu. Scrierea acestuia se consideră a fi fost inspirată din Duhul Sfânt. În limba greacă Biblia înseamnă "cărţile", în ele găsindu-se legile lui Moise. Aceste cărţi cuprind:
- Facerea, în care este vorba despre crearea de către Dumnezeu a omului, a lumii, despre viaţa primilor oameni în Rai, căderea lor în păcat, izgonirea acestora din Rai, potopul lui Noe, despre patriarhii Avraam, Isaac, Iacov, Iosif şi fraţii săi, precum şi despre aşezarea evreilor în Egipt.
- Ieşirea, unde este descrisă viaţa lui Moise, eliberarea evreilor din Egipt şi apariţia celor 10 porunci ale lui Dumnezeu.
- Leviticul, care cuprinde legislaţii religioase.
- Numerii, în care se găseşte istoria evreilor după ieşirea lor din Egipt, până la cucerirea Palestinei (Ţara Canaanului).
- Deuteronomul, cu alte legislaţii religioase.
Un al doilea grup de cărţi biblice este alcătuit din cărţi istorice, imnuri religioase, pilde.
Al treilea grup conţine cărţile profeţilor. Semnul legământului de credinţă al evreilor cu Divinitatea a fost şi este actul circumciziei, adică pruncii de parte bărbătească trebuie să fie tăiaţi împrejur. Dumnezeu este numit de lumea evreiască Iahve. Marile evenimente istorice ulterioare apariţiei Bibliei, legate de poporul evreu, se regăsesc scrise în ea cu exactitate. Din punct de vedere al parapsihologiei, profeţii care au prevăzut viitorul erau persoane cu calităţi paranormale, premonitorii.
Iudaismul este o religie legată în totalitate de viaţa pământeană, fără legătură cu viaţa de după moarte. Nu înseamnă că nu există credinţa în existenţa spiritului după moarte, cu care recunoaşte că se poate comunica. Dar acest spirit ajuns acolo va aştepta Judecata de Apoi, care-l va trimite în Rai sau în Iad după faptele sale.
Iudaismul a dezvoltat ideea că poporul evreu este poporul ales al lui Dumnezeu. Încălcarea poruncilor Domnului reprezintă păcate care sunt cauza suferinţelor acestui popor, aceste suferinţe constituind pedeapsa Divinităţii. Însă se crede că va veni vremea când Iahve va ierta poporul evreu şi-l va înălţa mai sus decât toate popoarele. Sunt multe întâmplări din poveştile biblice care nu pot fi explicate decât prin prisma fenomenelor paranormale. De exemplu, Moise comunica pe Muntele Sinai cu Dumnezeu, care-i spune să-şi ia poporul şi să meargă în Ţara Canaanului. Exodul acesta a durat, conform Bibliei, 40 de ani, timp în care evreii au fost hrăniţi cu mană cerească. Cuvântul mană în ebraică provine din man-hu, care înseamnă "Ce-i asta?". În fiecare dimineaţă mana cădea din cer, pentru a fi consumată în aceeaşi zi, căci până a doua zi se altera. Vinerea cădea din cer o porţie dublă, hrană care nu se altera nici ziua următoare, a Sabatului, când nu primeau mană, această zi fiind zi de odihnă. Dar ea cădea numai în locurile unde

se găseau triburile de evrei. Singura explicaţie a acestui fenomen este că mana pica din cer, fiind materializată de către entităţi spirituale superioare.
Într-o teorie s-a lansat ideea că evreii ar fi trăit pe o altă planetă. Ei ar fi fost supuşi judecăţii Divinităţii, după ciclul lor parcurs pe acea planetă şi ar fi fost trimişi într-un nou ciclu de reîncarnări pe Terra, pentru evoluţie spirituală. Începutul evenimentelor descrise de Biblie este plasat acum 6.000 de ani, când primii evrei ar fi fost reîncarnaţi pe Pământ. Este posibil ca aceşti primi oameni să fi fost Adam şi Eva. Dar pe planeta noastră mai erau oameni, conform descoperirilor arheologice. Dacă se consideră că acum 6.000 de ani a început istoria poporului evreu, afirmaţiile din Biblie, în ceea ce priveşte Geneza, sunt justificate. Iisus Hristos nu este considerat de evrei ca fiind fiul lui Dumnezeu, chiar dacă el a fost evreu şi acest popor aştepta un Mesia. Din considerentul că Iisus n-ar fi adevăratul trimis al lui Dumnezeu, l-au condamnat pentru a fi răstignit, atunci când Pilat din Pont, ca guvernator al Romei în Palestina, a vrut sa-l graţieze. Astăzi, poporul evreu încă îl aşteaptă pe acel trimis al lui Dumnezeu.
După cataclismul care a dus la dispariţia Atlantidei, evoluţia spirituală a lumii noastre a cuprins mai multe etape: epoca Indiei străvechi, a Persiei străvechi, Egipto-Caldeana, Greco-Latină, a Evului Mediu, cea Modernă şi Epoca derulată în prezent, cea Contemporană. După ciclul de 7 epoci au loc transformări majore ale vieţii pământene, care anunţă trecerea către un nou ciclu.
Budhismul este o altă religie monoteistă, cu un rol important în istoria poporului Asiei. Originea ei este incertă. Budhiştii din **sud** plasează începuturile acestei religii spre sfârşitul secolului VI i.Hr. Se pare că Buddha s-a născut în Nepal, aproximatv în anul 490 i.Hr. Filosofia budhistă cuprinde patru adevăruri supreme: teoria suferinţei, a cauzelor suferinţelor, a urmării suferinţelor şi căile de urmare ale suferinţelor. Întreaga viaţă materială este o suferinţă, iar cauza suferinţei este ataşamentul de această viaţă, dorinţa fierbinte de a exista, ceea ce duce la reîncarnare. Calea de a ajunge la perfecţiune, adică la Nirvana, este compusă din opt drumuri: credinţa dreaptă, hotărârea dreaptă, cuvântul drept, fapta dreaptă, modul de viaţă drept, dorinţele drepte, gândurile drepte şi contemplarea dreaptă. Reîncarnările succesive duc spiritul la perfecţiune. Budhismul promovează ideea reîncarnării şi nu numai în om, ci şi în animale sau plante, dar trecerea la starea de spirit pur (sfânt) se face numai după naşterea ca om. Tibetul este locul de dezvoltare supremă a Budhismului. Prin yoga, practicată în India, se ajunge la declanşări ale fenomenelor paranormale până la posibilitatea desprinderii corpului astral de cel fizic, toate acestea putând fi posibile prin accesul comunicării cu subconştientul. Astfel, cu această ocazie, fenomenele parapsihologice sunt la ele acasă.
Creştinismul, cea de-a treia religie monoteistă, este în prezent cea mai răspândită religie de pe Pământ. Însă, acesta este împărţit în mai multe curente şi secte. Întemeietorul creştinismului este Iisus Hristos, considerat Fiul lui Dumnezeu. Învăţătura lui a fost răspândită în omenire de discipolii săi, apostolii. Baza acestei religii este Noul Testament din Biblie. El cuprinde:
- Cele patru evanghelii atribuite lui Matei, Marcu, Luca şi Ioan. Aici se găseşte viata lui Iisus, predicţiile Sale, minunile Lui, răstignirea şi Învierea Sa.
- Faptele apostolilor, care cuprind povestiri despre primii propăvăduitori ai creştinismului.
- Epistolele apostolilor către comunităţi creştine.
- Apocalipsa sau revelaţia Sfantului Ioan Teologul.
Cele patru evanghelii şi Apocalipsa, considerate de Biserica Creştină revelaţie divină de la Duhul Sfânt, pot fi considerate fenomene paranormale de percepţie extrasenzorială. Naşterea lui Hristos (în greacă însemnând Unsul) a fost anunţată de foarte mulţi prooroci. Prin minunile pe care le-a făcut, Iisus poate fi considerat cel mai dotat pământean în ceea ce priveşte capacităţile paranormale. Prin răstignire el s-a jertfit pentru iertarea păcatelor omenirii. După sacrificiu, Hristos a înviat, lăsând mormântul gol, pentru a ne arăta că moartea nu există. Este vorba despre spirit care este veşnic. Dar pentru a demonstra acest adevăr, a dematerializat trupul. Apariţia Lui, după aceea, s-a făcut tot prin puterea spiritului Său, de a realiza materializarea corpului fizic. Toma Necredinciosul, care n-a crezut în învierea lui Mesia, până nu l-a atins, îi reprezintă pe sceptici.
De-a lungul istoriei au apărut foarte multe erezii şi secte religioase, în sânul credinţei creştine, unele ducând la adevărate lupte de stradă între partizanii acestora.
Creştinismul are ca principiu de bază Trinitatea, formată din Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul şi Dumnezeu Sfântul Duh. O paralelă făcută între acest principiu şi corpul uman dezvăluie că: Tatăl reprezintă spiritul (corpul astral), Fiul reprezintă corpul fizic, iar Duhul Sfânt reprezintă sufletul (corpul eteric).
Creştinismul afirmă că spiritul există, deoarece dă indicii asupra evoluţiei lui, rămânând la ideea că acesta va aştepta Judecata de Apoi pentru a ajunge în Rai sau Iad. Acest lucru se desprinde din Biblia care a ajuns la noi, dar până în al II-lea Conciliu de la Constantinopol, din anul 553, în Biblie exista noţiunea de reîncarnare a spiritului pentru evoluţie. Atunci a fost exclus din Biblie cuvântul reîncarnare, dar acest fenomen se regăseşte implicit în textele biblice.
În secolele III - IV d.Hr. s-a produs scindarea Imperiului Roman, ceea ce a dus şi la scindarea Bisericii în una de apus şi cealaltă de răsărit. În anul 476, declinul şi apoi dispariţia puterii imperiale din apus a dus la creşterea autorităţii episcopului de Roma care a luat numele de Papă. Ruptura totală dintre cele două biserici s-a produs, însă, în anul 1054.
Biserica catolică se bazează pe filosofia nestoriană, evidenţiind mai mult partea din viaţa lui Iisus, cu suferinţele sale până la răstignire. Biserica ortodoxă se bazează pe filosofia capadociană, care evidenţiază, în primul rând, transcendenţa spirituală, care este superioară existenţei materiale.
Diferenţa dintre liturghia ortodoxă şi cea catolică este că la prima Domnul se face prezent cu trupul şi sângele său prin chemarea Duhului Sfânt, iar la a doua prin cuvintele: "Luaţi, mâncaţi, beţi dintru acesta toţi!", deci nu se afirmă o acţiune făcută direct de Duhul Sfânt.
Doctrina catolică despre purgatorii, adoptată la Conciliul din Florenţa, din anul 1439, susţine că sufletele păcătoşilor se purifică, arzând în flăcări pentru a putea ajunge în Rai, durata sufletului în purgatoriu depinzând de rugile Bisericii.
Puterea de a face minuni, prezentă de-a lungul istoriei creştinismului la persoanele declarate sfinte, este puterea de acces a acestora la fenomene extrasenzoriale, psihokinezice sau de legătură cu lumea de dincolo.
Islamul este o religie monoteistă importantă, apărută în urma celorlalte descrise până acum şi datând din secolul al VII-lea, născută fiind în lumea arabă. Fondatorul religiei musulmane este Mahomed, un arab din Mecca. Orfan fiind, el a fost crescut de bunicul său şi apoi de un unchi. A avut 11 soţii. La vârsta de 40 de ani, Mahomed a auzit în deşert vocea Îngerului Gabriel. La 47 de ani au apărut revelaţiile.
Doctrina musulmană spune că prima casă a lui Allah, construită de Adam, a fost distrusă în timpul potopului lui Noe. Abraham şi Izmail au reconstruit-o ulterior la Mecca. Zidurile sale au fost făcute din piatră neagră, căzută din cer, fiind trimise de Îngerul Gabriel lui Abraham. De atunci, Mecca a devenit locul spre care se întorc musulmanii în timpul rugăciunilor. Coranul, cartea sfântă a musulmanilor, cuprinde revelaţiile lui Mahomed, venite direct de la Dumnezeu. Surse istorice arată că el n-ar fi fost ştiutor de carte şi că n-ar fi scris personal nimic. Din însemnările provenite de la el a fost alcătuit în anul 650, în timpul domniei lui Osman, o culegere numită Coranul (Citire). Se spune că această carte ar fi fost dictată profetului de Arhanghelul Gabriel. Coranul este împărţit în 114 capitole (surse) şi cuprinde proslăviri aduse lui Allah, creatorul lumii şi-al Pământului. Allah al musulmanilor este unul şi acelaşi cu Dumnezeu din celelalte religii. Şi la islamişti este susţinută ideea existenţei spiritului după moarte, iar cei păcătoşi vor fi trimişi în Gheena, cum este numit la ei Iadul. Literatura religioasă musulmană conţine învăţături şi minuni înfăptuite de Mohamed. El a trăit între anii 570-632 la Mecca şi Medina, fiind cel mai mare profet trimis de Dumnezeu pe Pământ. Sunt menţionaţi în aceste scrieri şi alţi profeţi, dar consideraţi mai mici, cum ar fi Adam, Noe, Avraam, Moise, Iisus.
Islamul crede în spirite bune şi rele, iar în cea din urmă zi, morţii vor învia şi vor primi pedeapsa după faptele lor, unii ajungând în Rai, iar alţii vor arde în focul Gheenei. Este susţinută afirmaţia că Allah a stabilit destinul fiecăruia, dinainte. Rugăciunile

musulmanilor se fac obligatoriu de cinci ori pe zi, la ore fixate, după ce s-a făcut curăţirea prin spălare. Se ţine un post anual, în luna a 10-a (Ramadanul), se plăteşte un impozit pentru săraci şi se face pelerinajul la Mecca, măcar o dată în viaţă. Musulmanii au şi obiceiuri comune evreilor: circumcizia, este interzisă carnea de porc şi consumul de alcool. Este promovat războiul sfânt, în numele credinţei. Timp de 8 luni pe an se poartă război împotriva necredincioşilor, care trebuie exterminaţi şi averea lor luată ca pradă. Nu există credinţa în reîncarnare, dar acest lucru contrazice afirmaţia că profeţii sunt trimişii lui Dumnezeu. De unde vin aceştia dacă ei sunt spirite superioare venite din lumea astrală?
Religiile şi parapsihologia se poate afirma că au aceiaşi origine, ambele fiind fondate de oameni iniţiaţi. În religie, însă, se spune "crede şi nu cerceta", iar în parapsihologie se cercetează pentru a crede.

Mens sana in corpore sano!

08 Mai 2010
Se spune despre nebuni că nu sunt în toate minţile şi nu ştiu de ce, pentru că oricare om are o singură minte. Eu nu ştiu cum sunt, dar ştiu că în mintea mea există un circuit lung, din care ies mai multe scurtcircuite.
Creierul uman este cea mai evoluată formă a materiei. El primeşte aproximativ 100.000.000 de biţi (unităţi informaţionale) într-o secundă, veniţi de la organele de simţ. Substanţa reticulară, acea reţea nervoasă din interiorul trunchiului cerebral, de 5-6 cm lungime şi circa 1 cm grosime, controlează milioanele de mesaje care sosesc la creier, selectându-le pe cele importante, care vor fi trimise apoi scoarţei cerebrale.
Astfel, ajung pe scoarţă, din această imensă cantitate de informaţii, numai câteva sute. Omenirea a reuşit să studieze şi astfel să cunoască numai structura materială a creierului. Procesele care au loc în timpul funcţionării lui rămân în continuare, în cea mai mare parte, în zona misterelor. Dovada este şi numărul mare al atâtor afecţiuni psihice nerezolvate.
Neuronii (celulele nervoase) nu sunt uniţi între ei, conexiunile realizându-se cu ajutorul substanţelor chimice care acţionează atât asupra prelungirilor acestor celule, numite axoni, cât şi asupra unor ramificaţii numite dendride. În neuron, semnalele sunt electrice, iar în spaţiile dintre neuroni sunt chimice, transmiterea semnalelor în totalitate fiind electrochimică. Ne naştem cu un număr enorm de neuroni (aproximativ 40-50 miliarde la nivelul sistemului nervos central şi circa 14 miliarde la nivelul cortexului cerebral), din care mor zilnic puţin câte puţin. Un creier foarte intens folosit se fortifică.
Dacă facultăţile mintale nu sunt accesate des, creierul se atrofiază. O persoană care trăieşte închisă într-o celulă, fără să primească nici un fel de informaţii, după o perioadă de timp îşi pierde facultăţile psihice, distrugându-şi personalitatea. Procesele care au loc în creier sunt cu atât mai intense şi mai profunde, cu cât pregătirea intelectuală este mai înaltă.
Un creier uman poate face 1 milion de miliarde de conexiuni. Carl Sagan a făcut afirmaţia că în creier se pot acumula atâtea informaţii câte sunt stocate în 20.000.000 de volume.
Scoarţa cerebrală, vârful de evoluţie al creierului, cu o grosime de jumătate de centimetru şi de forma cutiei craniene, prezintă nişte circumvoluţiuni cerebrale. Aici se găsesc aproximativ 1.000 km de fire, de conexiuni pe centimetru pătrat.
Potenţialul creierului uman este cu mult mai mare decât se foloseşte, din el practic, pe parcursul vieţii. Omul accesează numai câteva procente din posibilităţile reale. Pentru ştiinţă este o enigmă faptul că specia umană este dotată cu un asemenea organ pe care nu a învăţat cum să-l folosească, la capacitate maximă. Secretul folosirii tuturor acestor posibilităţi potenţiale îl deţine iniţiatul. De exemplu, în Biblie este cunoscută existenţa codului genetic, cod pe care savanţii l-au descoperit de curând.
Tot în Cartea Cărţilor se relatează că apostolii lui Iisus, care cunoşteau doar limba ebraică, trebuia să propăvăduiască Evanghelia şi altor popoare, care vorbeau alte limbi. Atunci, în Ziua Cincizecimii (Duminica Rusaliilor), se spune că a apărut spiritul lui Iisus deasupra lor, sub forma unor limbi de foc, spunându-le că din acel moment pot vorbi în limba tuturor popoarelor. După aceea, apostolii au putut promova credinţa lui Hristos şi în alte ţări, vorbind în limbile acelor popoare. Privind prin prisma ştiinţei, acest lucru pare ireal, însă parapsihologia admite o asemenea posibilitate.
Cu cât un spirit se ridică spre treapta maximă spirituală, pe care se află spiritul pur, cu atât el poate folosi un procent mai mare din potenţialul creierului său. Acest lucru funcţionează asemenea unui sistem de protecţie al Universului, puterea fiind dată celui care se află în rezonanţă cu legile evoluţiei universale, şi nu celui care ar putea folosi-o în sens distructiv.
Omul este legat, prin corpul fizic, de materie, de Pământ, iar prin spirit aparţine Universului Nevăzut. Fizicul şi spiritul sunt legate prin corpul eteric al sufletului.
Corpul fizic foloseşte ca senzori de legătură cu viaţa materială cele cinci simţuri. Corpul astral, al spiritului, beneficiază de simţuri din afara normalului, extrasenzoriale. Studiind cele cinci simţuri ale corpului material, din punct de vedere al omului ca un copil al Universului care îşi duce viaţa pe Pământ, se poate constata că simţurile care îşi au senzorii în partea superioară a corpului fizic iau informaţii din eter, pe când celelalte iau informaţii din materie.
Astfel, văzul transmite creierului, prin intermediul ochilor, imaginea lumii înconjurătoare, fără ca aceasta să fie atinsă fizic. Auzul transmite vibraţia din lumea materială, fără ca urechile să o atingă. Mirosul transmite, de asemenea, informaţii, folosindu-se de nas, tot din aerul din jur, fără o atingere fizică. Doar gustul şi simţul tactil transmit informaţii creierului prin contact direct cu materia.
În corpul energetic al omului există şapte centri, cei superiori reprezintă legătura cu Universul, iar cei din partea inferioară a corpului reprezintă legătura cu Pământul. Activarea centrilor superiori duce la o creştere spirituală, iar activarea celor inferiori duce la accentuarea dorinţelor vieţii pământene. Pentru o viaţă sănătoasă este necesar să existe un echilibru în funcţionarea tuturor centrilor energetici. Omul, prin naştere, este materie şi spirit, deci trebuie să se bucure de viaţa de pe Pământ, dar să aplice legile creşterii spirituale.
Dacă există dezechilibru între centrii spiritului şi cei ai fizicului, se creează condiţiile apariţiei bolilor. Ignorarea legilor spirituale aduce afecţiuni ale fizicului, iar absolutizarea spiritului şi minimizarea fizicului duc la fanatism religios.
Aşa că arta de a trăi sănătos îşi are secretul într-o creştere echilibrată a spiritului, aflat într-un corp fizic menţinut armonios.
Mens sana in corpore sano!

Acţiunea şi reacţiunea

15 Mai 2010
Alo, domnu', nu vă supăraţi, vedeţi că v-aţi pierdut minţile! Uitaţi, v-au căzut acolo, în faţa cafenelei, lângă femeia aceea cu mâinile încărcate cu sacoşe şi cu copiii plângând, atârnaţi de fusta ei. Nu sunt ale dumneavoastră? Mă scuzaţi! A, dumneavoastră le-aţi pierdut mai demult! Bine, dar cum vă stabiliţi programul zilnic? Daaa!? Nu ştiam că se anunţă prin radio!
Viaţa este asemănătoare cu traversarea unei păduri. De cum ne naştem, ne afundăm în pădure şi ne orientăm după indicatoarele de pe copaci, pentru a găsi drumul cel mai bun către capătul ei. Şi mergând aşa, noi vedem copacii, dar nu vedem pădurea. Ar trebui să privim de sus, de deasupra pădurii, pentru a o vedea în întregime, dar de acolo de sus, în mod normal, nu vom vedea copacii. Ne-am orienta ideal în drumul nostru dacă ne-am deplasa prin pădure având în minte imaginea întregii păduri. Analiza făcută de jos şi sinteza făcută de sus reprezintă cele două jumătăţi ale unei sfere care formează viaţa. Analiza este viaţa materială, iar sinteza este viaţa de dincolo de vizibil. Jos, clipă de clipă, adunăm bagajul din noi, pe care sus spiritul îl poartă în karma.
Cea mai importantă lege din Univers este aceea a acţiunii şi reacţiunii. Ar trebui să se ţină cont de ea în viaţă, la fiecare pas, căci respectarea ei aduce fericirea, iar ignorarea ei atrage necazuri.
În Vechiul Testament, Moise a lansat legea Talionului: "Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte". Această lege a adus poporului evreu o

încărcătură karmică negativă, din cauza tensiunilor generate de sentimente negative, ca ura, răzbunarea etc. Vibraţiile unei acţiuni malefice, produse de o entitate asupra alteia, atrag declanşarea aceluiaşi tip de vibraţii, prin acţiunea celei de-a doua entităţi împotriva primei. Conform legii acţiunii şi reacţiunii, tensiunea identică produsă de cele două părţi ale sistemului duce la stingerea litigiului. Dar, de obicei, cel care a creat acţiunea se îndârjeşte şi produce o nouă acţiune malefică, pe care o va stinge cel cu reacţiunea. Şi lupta poate continua până la realizarea unor distrugeri mari de ambele părţi. Privind din alt unghi, un sistem care se scaldă în frecvente malefice lasă o amprentă negativă ambelor părţi ale lui, chiar dacă litigiul se încheie, conform legii acţiunii şi reacţiunii.
O dată cu religia creştină promovată de Iisus Hristos, legea Talionului a fost schimbată cu o lege a toleranţei, a împăcării, exprimată prin dictonul: "Dacă cineva îţi dă o palmă, întoarce şi obrazul celălalt". Conform acestui principiu, cel care dă o palmă se încarcă cu o acţiune malefică, pe care o va stinge reacţiunea cu altă ocazie necunoscută, într-un moment neaşteptat, în cadrul altui sistem. Cel care nu ripostează, întorcând şi celălalt obraz, va fi răsplătit pentru acţiunea benefică, printr-o reacţiune tot benefică şi tot într-un moment neaşteptat. Pe de altă parte, o luptă presupune două tabere. Dacă o tabără declanşează lupta şi cealaltă nu ripostează, lupta nu poate avea loc. Cel care atacă poate fi surprins şi, astfel, dezarmat psihic de cel care nu ripostează.
Sunt şi proverbe care prin câteva cuvinte explică acest întreg mecanism. De exemplu, "Bine faci, bine găseşti!", "Rău faci, rău găseşti!", "Ce ţie nu-ţi place altuia nu-i face!" ori "Nu face rău altuia, că-ţi faci ţie rău!". De curând, chiar s-a descoperit ştiinţific faptul că atunci când cineva gândeşte, spune sau face rău cuiva, în organismul său se produc substanţe toxice, care pot duce, în final, până la producerea infarctului miocardic.
Posturile care sunt promovate de religii duc la echilibru în organism. Cel fizic duce la curăţenia corpului material, iar prin cel spiritual se obţine arderea atâtor energii malefice, în care ne scăldăm. Dacă postul este numai fizic, efectul este aproape nul. De obicei, un om nu poate suporta postul fizic fără cel spiritual. Această afirmaţie poate fi argumentată ştiinţific. Implicaţiile emoţionale duc la tensionarea sistemului nervos, la dereglarea sistemului endocrin, în special a glandei tiroide. Tulburarea hormonală duce la alterarea metabolismului şi pe fond neuro-vegetativ declanşează hiperaciditate în zona gastrică. Atunci, organismul cere hrană pentru a fi digerată, altfel, sucul gastric ar putea produce ulceraţii. De obicei, majoritatea afecţiunilor, chiar până la declanşarea cancerului, îşi au originea în aceste cauze. Cu cât nemulţumirea faţă de noi sau faţă de cei din jur este mai mare, cu atât sunt mai importante dereglările funcţionale şi deprecierile structurale interne. Este un sistem feed-back între psihic şi fizic, producând reacţii în lanţ între spirit, corpul energetic şi cel fizic.
Dacă le dorim celor din jur ce ne dorim nouă, vom constata schimbări considerabile atât la noi, cât şi în relaţiile cu ceilalţi. Gândul nostru este transmis telepatic şi celorlalţi, fapt care duce la schimbarea comportamentului lor, conform influenţei gândurilor noastre. Dacă dorim să rezolvăm o anumită problemă, înainte de a adormi, psihicul trebuie să se concentreze intens numai pe acel singur gând. Vibraţiile acelui gând realizează în timpul somnului, prin comunicare cu ajutorul undelor alfa ale creierului, condiţiile pentru îndeplinirea dorinţei respective, influenţând sistemul care va realiza acest lucru.
Totul este posibil prin accesul la existenţa de dincolo de vizibil, unde putem ajunge prin transcendenţa spirituală, prin trecerea din universul nostru vizibil, existent sub viteza luminii, către cel invizibil, aflat deasupra vitezei luminii. Este acelaşi Univers al Divinităţii despre care vorbesc religiile.
Rugăciunile au ascunse în ele mecanisme care declanşează echilibru şi protecţie. De exemplu, în "Tatăl Nostru", atunci când este rostit, fiecare expresie reprezintă o cheie de deblocare a unui centru energetic, dintre cei şapte ai corpului uman, creând posibilitatea de a menţine echilibrul şi sănătatea noastră. Totuşi, în această rugăciune există o expresie incorectă. Ea este: "... Şi nu ne duce pe noi în ispită". Corect ar fi: "... Şi ne fereşte pe noi de ispită", căci Divinitatea nu ne poate duce în ispită, acest lucru fiind făcut doar de reprezentantul răului.
În câteva rânduri nu poate fi expusă, în totalitate, o întreagă sferă a existenţei, ci doar punctate anumite aspecte ale ei. Ideea este să conştientizăm că trecem pe lângă atâtea adevăruri fără să le observăm. Ele stau ascunse, existând în afara vieţii, de multe ori mizerabilă, pe care o ducem zilnic, fără să înţelegem de ce.
Credem că viaţa noastră cea de toate zilele este Adevărul! De ce trebuie să ne minţim cu adevărul?

Despre timp

22 Mai 2010
Stau gânditor în faţa vitrinei ca în faţa unei oglinzi semitransparente. Mă văd atât pe mine, cât şi ceea ce se găseşte dincolo de geamul vitrinei. Acolo, ascunsă, se află adunată întreaga inteligenţă universală. Deodată, din partea aceea se arată cineva care îmi face semn, spunând ceva. Eu aprob dând din cap, dar, de fapt, neînţelegând nimic. Observând că nu înţeleg, mă îndeamnă să stau aşa, să aştept, şi se face nevăzut, revenind grăbit, cu o carte în mână, după o veşnicie. Îmi întinde cartea, subliniindu-i titlul: "Existenţa". Sosind clipa înţelegerii, am exclamat: Extraordinar! Maşina timpului există! Şi eu care, de fiecare dată când mă întâlneam cu Einstein sau cu Tesla, îi salutam ca pe nişte persoane cunoscute.
Pentru a monitoriza viaţa curentă, materială, omul a inventat noţiunea de timp. Acesta se derulează legat de spaţiu. Aşadar, se consideră că ne ducem viaţa în spaţiul tridimensional, legată de a patra dimensiune, timpul astronomic. Astfel a fost creată fizica clasică, cu legile ei bazate pe cele două concepte, timp şi spaţiu, un timp absolut, universal, şi un spaţiu absolut, pe baza cărora se indexează desfăşurarea periodică, ritmică, a tuturor fenomenelor observate, nu însă şi existente în totalitate.
Dar şi acest timp are mai multe valenţe. Există un timp circular, sau în spirală, care defineşte o evoluţie în spirală a istoriei printr-o eternă reîntoarcere. Trăim ciclic, fiecare spiră a spiralei reprezentând un ciclu. Aceasta privită de sus arată ca un cerc, iar privită din lateral, diferenţa de înălţime dintre începutul şi sfârşitul ei fiind corespunzătoare timpului scurs în perioada parcurgerii acestei spire. Însă trăim şi un timp ireversibil, care se scurge prin derularea spirei. Prin fizica relativistă, cuantică, s-a schimbat complet percepţia vieţii în spaţiu şi timp, considerate până acum separate. Prezentul este un viitor care devine trecut, stocat în memorie. Având în vedere proprietatea hologramei, reamintesc ideea că în orice părticică a corpului se regăseşte totul, întregul nostru timp se regăseşte stocat într-o clipă. Din punct de vedere al ritmului vieţii există un timp biologic. Acesta cuprinde o derulare a vieţii cu viteze diferite, de la procese biologice rapide până la altele "îngheţate". Cu toate că ştiinţa susţine imposibilitatea supravieţuirii creierului mai mult de câteva minute, există persoane pregătite să reziste înhumate perioade îndelungate de timp, fapt ce pare că omul este scos în afara timpului. Virusurile, nimfa unor fluturi, suspendă timpul, reluând viaţa în alte împrejurări. Hibernarea este un fenomen care arată, de asemenea, un alt ritm al vieţii biologice. Timpul biologic este diferit de cel astronomic, fiind specific fiecărei entităţi conform ritmurilor interne. Ele nu diferă numai de la specie la specie, ci diferă şi în cadrul aceleiaşi specii. Reacţiile biochimice din celule au ritmuri diferite de desfăşurare, în funcţie de vârstă, de intensitatea vieţii, având la bază ritmul comandat prin programul genetic.
Există şi un timp fiziologic diferit la fiecare, ca fiind timpul de vindecare al unei plăgi. În urma unui studiu, s-a evidenţiat că acesta creşte progresiv cu creşterea vârstei. La vârsta de 10 ani el este de cinci ori mai mic decât la vârsta de 60 de ani, acest lucru fiind timpul de vindecare al unei plăgi. În urma unui studiu s-a evidenţiat că acesta creşte progresiv cu creşterea vârstei. La vârsta de 10 ani el este de cinci ori mai mic decât la vârsta de 60 de ani, acest lucru fiind în concordanţă cu potenţialul biologic, variabil în funcţie de vârstă şi specific tuturor funcţiilor existente într-un organism viu.
Se mai poate evidenţia şi un timp psihologic. Timpul pare că se scurge mai repede pentru un adult decât pentru un copil. Informaţiile adunate zilnic de un copil sunt în cantitate mult mai mare decât cele adunate de un adult. Copilul fiind la începutul vieţii are mai multe de învăţat, totul fiind nou pentru el. Din această cauză timpul pare că se dilată pentru copii şi se contractă

pentru adulţi. Zilele par mai lungi în copilărie decât la maturitate. O oră trăită la vârsta de 10 ani echivalează cu 5 ore trăite la vârsta de 60 de ani. Deci, pe plan psihologic, pentru un copil de 10 ani pare că o oră se scurge în 5 ore. De aceea copiii trăiesc în lumi temporal diferite, având opinii diferite despre viaţă, acest lucru fiind şi o cauză a neînţelegerii dintre generaţii.
Astăzi se poate vorbi despre timp în legătură şi cu rezonanţa Shumann. Fizicianul german Winfried Otto Shumann (1888-1974) demonstra matematic, între anii 1952-1957, rezonanţa care îi poartă numele. Numită şi pulsul Terrei, rezonanţa se produce în spectrul unor frecvenţe radio, datorită descărcărilor luminoase ce au loc în atmosferă, între Pământ şi ionosferă, unde există un fel de cavitate electromagnetică. Pulsul Terrei este o frecvenţă medie a vibraţiilor planetei, constantă de mii de ani la valoarea de 7,83 cicli/secundă. Din 1980 acesta a început să se modifice, actualmente fiind de 12 cicli/secundă, ceea ce face ca ziua să nu mai fie de 24 de ore, ci de 16 ore, pentru ca în 2012, pe 21 decembrie, să ajungă la valoarea 0. Conform rezonanţei Shumann va creşte şi nivelul vibraţional al oricărei entităţi de pe Pământ, fapt ce va schimba radical caracteristicile vieţii. Această creştere a frecvenţei va duce şi la scăderea progresivă a densităţii planetei. Pregătirea acestui eveniment din 2012 s-a făcut treptat, în ultima perioadă doar s-a amplificat. De exemplu, activitatea vulcanică a crescut cu 500% din 1875, iar câmpul magnetic al Soarelui a crescut cu 230% din 1901. Soarele are un câmp magnetic, numit heliosferă, care înglobează întreg sistemul solar. Cercetătorii au observat că pe partea frontală a heliosferei, plasma este mai strălucitoare, ca şi cum Sistemul Solar a intrat într-o zonă de energie foarte înaltă, numită Centura Fotonică. Acest lucru face ca planetele să primească un supliment de energie.
Proiectul Montauk, din SUA, are la bază informaţii extraterestre, cu ajutorul cărora s-a pus la punct o Maşină a Timpului, ce a permis culegerea de multe informaţii din afara timpului pe care îl trăim în prezent. Printre pionerii acestei cercetări se află Tesla şi Einstein, de numele cărora se leagă şi experimentul Philadelphia.
Am mai făcut afirmaţia şi o repet, anume că paranormalul este normal, doar cunoaşterea noastră este limitată. Timpul poate fi luat în discuţie legat şi de fenomenele din parapsihologie. Persoanele extrasenzoriale pot face retrocogniţii, premoniţii, pot avea vise în care primesc informaţii din trecut sau viitor, pot avea clarviziuni, pot lua legătura cu entităţi spirituale de dincolo de moarte unde existenţa este atemporală, sau se pot decorporaliza pentru a face călătorii oriunde în Univers, şi lista mai poate continua.
Un iniţiat hindus povesteşte stările prin care a trecut în timpul decorporalizării. "Corpul mi-a înţepenit, respiraţia a ieşit din plămâni ca trasă de un magnet uriaş... carnea părea moartă. Simţul libertăţii nu mai era limitat la corp, ci îmbrăţişa imensitatea atomilor înconjurători. Oamenii de pe stradă păreau că se mişcă cu grijă peste propria mea periferie. Formele plantelor păreau ca nişte pete întunecoase, observam scurgerea în interiorul lor a forţei de viaţă. Spaţiul... se întindea peste tot în afara mea. Vederea se schimba într-o vastă panoramă pe care o percepeam simultan, vedeam şi cu partea din spate a corpului... Corpul meu, stâlpii de susţinere ai casei, mobilele şi podeaua, copacii şi lumina soarelui, toate deveneau violent de agitate şi apoi totul s-a contopit într-un ocean de lumină".
Au fost efectuate şi experimente ştiinţifice pentru studierea fenomenelor ce apar în timpul decorporalizării. Unul dintre acestea fost făcut în Clinica de Neuropsihiatrie a Universităţii din California. Intrarea într-o astfel de stare a fost provocată pe cale farmaco-chimică. Cu această ocazie, în timpul fenomenului s-a constatat prezenţa a patru etape. La început timpul îşi încetinea scurgerea, cu o concentrare pe timpul prezent. S-a creat impresia că nu există decât un singur timp, timpul prezent. Urmează după pierderea simţului timpului, senzaţia pierderii simţului spaţiului. Tot ce există în spaţiu se restrângea, fiind perceput ca într-o singură unitate fără dimensiuni, în afara logicii normale. În a treia etapă s-a făcut prezent simţul relativităţii. Fiecare nivel al existenţei materiale apărea cu un sens bine definit. Percepţia era că persoana reprezenta o verigă în lanţul ierarhic al proceselor şi fiinţelor, de la molecule până la fiinţe umane, trecând chiar prin bacterii şi insecte. Atunci toate formele de viaţă erau ca simple variaţiuni pe aceeaşi temă. Impresia era că totul este o unică fiinţă ce îndeplineşte acelaşi lucru în toate manierele posibile. A patra etapă era legată de sensul energiei eterne, adesea cu aspectul unei lumini albe intense. Aceasta părea că este totodată fluidul ce parcurge nervii, dând în acelaşi timp o stare de măreţie, conştientizând că tot ce există face parte dintr-o energie unică în care este integrat şi cel ce trăieşte această experienţă.
Iată că atât în experimentele iniţiaţilor, cât şi în cele ştiinţifice se obţin aceleaşi rezultate, în ceea ce priveşte existenţa şi anume că totul nu este altceva decât energie.
Cu timpul, omenirea a descoperit diverse caracteristici ale timpului de aici, de pe Pământ, căci în existenţa din afara materiei, unde ajungem până la urmă cu toţii, timpul nu există, totul fiind etern. Însă, atâta timp cât viaţa o ducem şi material, trebuie să ţinem cont de legile materiei.

"Bariera" 2012

29 Mai 2010

- Am sosit! Vă rog să-mi faceţi şi mie fişa de înscriere!
- Poftiţi, urmaţi-mă, vă rog! Nu, nu pe acolo! Pe acolo intră numai sufletul. Restul trebuie lăsat la intrare. Aşa! Acum eliberaţi sufletul şi aduceţi-l la mine! Vă rog să-i daţi drumu' pe scara aceea rulantă, sub formă de spirală. Apoi, lăsaţi-l să se descurce singur, să-şi găsească singur locul. În jurul scării rulante sunt numai oglinzi. El va trece prin faţa fiecăreia, oprindu-se numai la acea oglindă în care îşi va recunoaşte chipul şi va rămâne acolo. Dacă nu se va regăsi nicăieri, automat va cădea la subsol, unde cu siguranţă va trebui să-şi găsească locul. Dar, atenţie, acolo jos este întuneric!

Cu cât ne apropiem mai mult de 2012, cu atât sunt mai aprinse discuţiile legate de acest an, considerat ca fiind o barieră între lumea de astăzi şi o alta necunoscută, ce va urma sau, după unele opinii, ce nu va mai fi. Acest an considerat fatidic, de fapt, este sfârşitul unui ciclu complet de 26.000 de ani, de precesiune a echinocţiilor. Atunci are loc alinierea Pământului şi a sistemului solar cu coordonatele galactice ale Căii Lactee. Însă nu este singurul ciclu prin care a trecut Pământul. Omenirea a mai trecut prin ani de genul lui 2012. Ciclurile acestea reprezintă şi cicluri de evoluţie a spiritelor prin încarnări pământene.
Americanul Edgar Cayce, un Nostradamus al primei jumătăţi de secol XX, avea calitatea, în stare de autohipnoză, de a primi informaţii din Memoria Universului. Astfel, el, în lecturile sale, făcea premoniţii şi retrocogniţii. Din comunicările legate de Atlantida reiese că acest continent ar fi dispărut în trei etape. Studiindu-le, se poate trage concluzia că aceste etape au fost legate de astfel de cicluri. Prima etapă în dispariţia acestui continent se pare că s-ar fi produs acum aproximativ 52.000 de ani, în urma unor cataclisme şi erupţii vulcanice, după care au mai rămas, din Atlantida, cinci insule. A doua etapă a fost după încă un ciclu, în urma căruia au mai dispărut două insule. Acum 13.000 de ani, la jumătatea unui nou ciclu, a afirmat Cayce că s-ar fi petrecut evenimentul dispariţiei ultimelor trei insule ale Atlantidei, cauzată de mişcări tectonice groaznice şi inundaţii dezastruoase. Tot atunci au avut loc mari schimbări climatice şi pe celelalte continente. Atlanţii au dispărut, luând cu ei o întreagă civilizaţie care cunoştea şi folosea energia atomică. Din aceeaşi perioadă, a ultimei etape a dispariţiei Atlantidei, sunt şi alte lecturi ale lui Edgar Cayce, ce cuprind informaţii despre Egiptul acelor vremuri. Iniţiaţii din acea perioadă considerau că Egiptul reprezenta un teritoriu stabil, ferit de cataclisme. Aici era "centrul activ al Forţelor Universale ale Naturii, cât şi al forţelor spirituale". Mulţi dintre atlanţi s-au refugiat pe acel teritoriu. Însă primii care au emigrat la egipteni nu au fost din Atlantida, ci a fost un trib din zona Caucazului. Acesta era condus de Regele Ararat, de la care se trage, se pare, şi numele Muntelui Ararat, teritoriu legat de Potopul lui Noe. Acest bătrân rege îl avea ca sfătuitor pe profetul Ra-Ta, originar din zona Carpaţilor. El l-a convins pe Ararat să emigreze, împreună cu comunitatea sa, în Egipt, pentru a se salva de la dispariţie. Ra-Ta, devenit ulterior Ra, ar fi fost ctitorul Marii Piramide şi al Sfinxului, fiind în acelaşi timp fondatorul unei civilizaţii care uimeşte şi astăzi. Au urmat atunci şi alte valuri de emigranţi în Egipt, printre ei aflându-se indieni, perşi, arabi, mongoli, asirieni. Probabil că şi atunci, la jumătatea unui ciclu, în lume erau persoane pregătite să înţeleagă schimbările din Univers.

Acum un secol, un înţelept şi iluminat indian, Sundar Singh, şi-a schimbat religia, devenind creştin, după ce a avut revelaţia apariţiei lui Hristos. Apoi a călătorit prin mai multe ţări creştine, între care şi România. După comunicări avute pe căi paranormale, el a făcut previziuni legate de viitorul acestor meleaguri, scrieri cunoscute sub numele de "Profeţiile lui Sundar Singh". Scepticii le-au considerat simple presupuneri, făcături ale unora, atribuite acestui iniţiat. Însă unele dintre aceste profeţii s-au împlinit deja, ceea ce întăreşte certitudinea că au aparţinut acelui înţelept. Printre previziuni se regăseşte şi anul 2012, însă nu explicit, ci ca o perioadă de evenimente specifice unui sfârşit de ciclu complet de precesiune. Sundar Singh consideră că, după marele eveniment, România va deveni centrul spiritual al omenirii. El a făcut previziunea că, scoarţa Pământului va lua foc, clima va suferi modificări, cutremurele vor distruge multe construcţii, uraganele vor nimici îndrăzneala omenirii, care crede numai în puterea ştiinţei.
Nu prezint mai multe amănunte legate de aceste previziuni, căci le voi prezenta mai pe larg într-un viitor articol.
Interpretând evenimentele, care se anunţă la sfârşitul anului 2012, la 21 decembrie, prin prisma religiei, ele ar avea corespondent în Judecata de Apoi. Dumnezeu nu va veni cu chip omenesc pentru a ne judeca. Această judecată va fi făcută de forţa coordonatoare a Universului - divinitatea - prin intermediul unor fenomene. Vibraţiile corpului uman au frecvenţele în rezonanţă cu tot ce există în mod natural în Univers. Creaţiile minţii umane au format civilizaţia, un mediu artificial existent alături de cel natural. Însă frecvenţele acestor creaţii nu sunt în rezonanţă, în general, cu frecvenţele vieţii naturale şi de multe ori ele "sufocă" tot ce este natural, producând mari dezechilibre şi distrugeri. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu vibraţiile produse de spiritele malefice. Pentru a elimina dezechilibrele create în sânul ei, natura se răscoală din când în când şi se "scutură" de ceea ce o agresează. Anul 2012 este momentul crucial al încheierii unui ciclu, momentul când totul este readus la numitorul comun al echilibrului universal. Astfel, se va declanşa un câmp vibratoriu foarte puternic cu frecvenţele în rezonanţă cu tot ce este benefic. Acest câmp este asemenea unui filtru, prin care vor trece, salvându-se, numai spiritele înalte, cele malefice fiind "strivite" şi eliminate din sistemul existenţei materiale.
Deci, acele entităţi care prezintă în aura energetică a corpului vibraţii "căzute" nu vor supravieţui radiaţiei de înaltă frecvenţă. Va fi o selecţie naturală, pe baze spirituale. Astfel, cei cu trăiri şi sentimente negative, cu amprentă energetică negativă, vor fi fără protecţie şi nu vor putea sălta în noua existenţă, ce se va profila prin trecerea într-o altă dimensiune. Intrarea în Centura Fotonică va declanşa un amplu proces de armonizare a frecvenţelor corpului uman cu cele de referinţă din Univers, producând o creştere a acestora. Este acea "Înăţare", "Ridicare la Cer" sau "Revenire la Glorie" din scrierile vechi religioase.
Setea de informaţii despre anul 2012 s-a declanşat în urma consultării Calendarului Maya şi a profeţiilor mayaşe, care nu trec de acest an. Acum 5.000 de ani, mayaşii descopereau astronomia şi făceau calcule pentru evenimente petrecute în milioane de ani, ajungând să cunoască şi data exactă a dispariţiei propriei civilizaţii. Ei au creat cel mai precis calendar de pe Terra. Conform acestuia, ce-a de-a cincea lume se sfârşeşte în 1987, iar ce-a de-a şasea începe în 2012. Perioada dintre aceste două lumi, în care ne găsim astăzi, este numită Apocalipsa, care nu înseamnă sfârşitul lumii, ci perioada revelaţiei. Este momentul în care ni se arată Adevărul, pentru a ne alege calea viitoarei vieţi. Acest timp dintre lumi schimbă omenirea, relaţiile, modul de gândire, munca, afectează ciclul veghe-somn, schimbă percepţia despre spaţiu şi timp etc.
Rezonanţa Schumann sau pulsul Terrei de 7,83 cicli/secundă, timp de mii de ani, a crescut acum la 12 cicli/secundă, iar în 2012 va fi de 13 cicli/secundă. Acest fapt face ca ziua de 24 de ore să echivaleze cu una de 16 ore, ca în final, în anul 2012, să ajungă la va-loarea zero, moment în care planul Sistemului Solar se va alinia peste planul Căii Lactee, încheind Marele Ciclu Cosmic. Această perioadă influenţează şi corpul uman, producând efecte importante către sfârşitul ei: migrene, oboseală, crampe musculare, simptome de gripă, depresii, stres, vise intense, senzaţia trecerii unui flux electric între creier şi coloana vertebrală, structura internă a ochiului va suferi modificări de adaptare la noua atmosferă şi lumină, sistemul limfatic şi imunitar va fi şi el modificat. Se vor amplifica astfel capacităţile paranormale şi posibilităţile de vindecare cu ajutorul acestora. Gândurile şi dorinţele noastre se vor putea manifesta instantaneu, aspect corespunzător planului astral. S-a mai previzionat că vor dispărea toate bolile incurabile.
În perioada de tranziţie, schimbări importante va suferi şi Pământul: se vor inversa polii magnetici, câmpul magnetic va scădea în intensitate, fapt ce duce la creşterea numărului de bolnavi de diferite forme de cancer, păsările şi animalele, care se orientează după câmpul magnetic, sunt din ce în ce mai dezorientate în spaţiu. Toate schimbările culminează la sfârşitul anului 2012, când va fi Marea Trecere din dimensiunea a patra în a cincea dimensiune. După aceea, cele mai multe dintre energiile convenţionale vor fi neoperabile. Va face excepţie utilizarea energiei libere, descoperită de Tesla cu un secol în urmă. Mayaşii au previzionat că atunci nu vor mai exista tehnologiile actuale, necesitatea banului va dispărea, ADN-ul uman va avea 12 spirale şi nu două.
S-a încercat aflarea mai multor date legate de "bariera" din 2012 cu ajutorul experimentelor prin deplasare în timp, realizate în cadrul Proiectului Montauk, SUA, dar fără rezultate. Acest **proiect** este continuatorul celui care a iniţiat Experimentul Philadelphia în anul 1943. ONU, Pentagonul, institute diverse de pretutindeni au făcut cercetări pe tema lui 2012, ca an de cotitură pentru omenire. Acest eveniment nu trebuie aşteptat cu groază. Viaţa pe planetă va continua. Însă pentru a trece dincolo de această barieră într-o altă dimensiune a existenţei va trebui doar atât: să creştem spiritual.

Profeţiile de la Fatima

12 Iun 2010
Poftiţi, vă rog! Jocurile sunt făcute! - se aude o voce din Univers. Dumneavoastă, dacă vedeţi că pierdeţi mereu, de ce nu schimbaţi numărul de joc? Insistaţi pe aceeaşi soartă. Încercaţi, vă rog, să vă retrageţi câţiva paşi în istorie şi să priviţi de acolo. Nu vedeţi de umbra aceea? Păi, este umbra dumneavoastră, iar umbra vă ajută să zăriţi lumina! Bine, atunci luaţi binoclul meu şi priviţi! Nu, nu, vă rog! Dar de ce v-aţi sinucis? Nu era nevoie. Sunt atâţia care au reuşit să depăşească momentul. Sunteţi liber, în cazul ăsta puteţi pleca! Următorul, vă rog!
Continuu şi cu această ocazie să scriu despre evenimente care au fost previzionate prin comunicări extrasenzoriale, informaţii primite în legătură cu existenţa vieţii pe Pământ. Este normal să privim cu scepticism, la început, astfel de fenomene, însă pe măsură ce încep să se verifice în timp, le studiem mai serios pe cele ce vor urma, conform previziunilor. Acestea vin din mai multe surse, din diverse colţuri ale planetei, precum şi din diferite perioade de timp. Prin studierea lor se profilează faptul că prevestesc aceleaşi evenimente legate de viitorul omenirii, ceea ce face să le crească credibilitatea. Unele dintre ele pot fi verificate şi din punct de vedere ştiinţific. Există centre de cercetări ştiinţifice care au ajuns la rezultate şocante pentru omenire, în ceea ce priveşte existenţa, dar care nu sunt date publicităţii pentru că ar putea produce o imensă panică.
Einstein, căruia nu-i poate contestă nimeni calitatea de geniu în ştiinţă, a afirmat în urma cercetărilor: "Eu ştiu că Dumnezeu există! Restul sunt amănunte!", după care a mai adăugat: "Dacă eu nu cred în Dumnezeu şi El există, este un păcat mai mare decât dacă cred în El şi nu există!"
Thomas W. Petrisko a studiat persoane din diverse locuri ale lumii, care au susţinut că au primit mesaje de la Fecioara Maria şi a reunit aceste mesaje în volumul "Profeţiile de la Fatima", apărut în SUA. În 1846, Melania Calvat şi Maximin Giruad, în localitatea La Salette, din Franţa, au avut o viziune a Fecioarei Maria, fapt cunoscut sub numele de "Secretul din La Salette". Această denumire vine, se pare, de la faptul că Papa Pius al IX-lea a interzis ca apariţia să fie făcută cunoscută. Theresa Steindel, o călugăriţă din Australia, a avut şi ea parte de o asemenea apariţie, în anul 1860. O altă călugăriţă carmelită din Palestina, făcea şi ea cunoscut faptul că în 1876, printr-o nouă apariţie, Fecioara Maria îi dezvăluia încă o informaţie despre viitorul omenirii. Stigmatizata Teresa Musco, din Italia, descria în jurnalul său, la data de 3 ianuarie 1958, la vârsta de 8 ani, o viziune legată de Fecioara Maria: "Vreau să-ţi spun că lumea este pervertită. Am apărut în Portugalia, unde am lăsat anumite mesaje, însă nimeni nu m-a ascultat. Am apărut la Lourdes, la La Salette, însă foarte puţine inimi s-au trezit din împietrirea lor...". La data de 13

septembrie 1973, la o mănăstire din Akita, Japonia, Fecioara Maria îi vorbea şi Maicii Agnes Sasagawa. De curând, preotul catolic Stefano Gobbi a primit de la Sfânta Fecioară cel mai complet şi explicit mesaj, în care sunt incluse toate celelalte, ca informaţii.
Cea mai faimoasă apariţie a Fecioarei Maria s-a petrecut în 1917, la Fatima, în Portugalia. Acest fenomen supranatural a fost observat de zeci de mii de persoane. Cu un an înainte, în locul numit La Loca du Cabeco, Arhanghelul Mihail s-a arătat în faţa a trei copii care păşteau oile, pregătind venirea Fecioarei Maria în acele locuri, pentru a face profeţiile. Cei trei păstori, Lucia de Santos, în vârstă de 10 ani şi verii săi Jacinta, de 7 ani şi Francisco, de 10 ani, erau copii analfabeţi, din familii de ţărani săraci. În ziua de duminică 13 mai 1917, de Sărbătoarea Înălţării, copiii erau la păscut cu oile, pe o pajişte de lângă satul Fatima, când cerul a devenit strălucitor şi în faţa unui copac a apărut o frumoasă doamnă, în veşminte albe, strălucitoare, care le-a spus că a coborât din ceruri. Ea s-a adresat copiilor spunându-le să vină "...aici şase luni la rând, în zilele de 13, la această oră...". După o lună, copiii au revenit în acelaşi loc, însoţiţi de aproximativ o sută de persoane. Doamna s-a arătat şi s-a adresat Luciei, spunându-i:" Îi voi lua în curând la cer pe Jacinta şi pe Francisco, însă tu vei mai rămâne o vreme aici. Iisus vrea să Îl serveşti, pentru ca oamenii să mă cunoască şi să mă iubească". Francisco a murit la 4 aprilie 1919, iar Jacinta, la 20 februarie 1920. Lucia a trăit aproape 100 de ani, dedicându-şi viaţa credinţei în Dumnezeu şi făcând cunoscute profeţiile Fecioarei Maria. La cea de-a treia apariţie, la 13 iulie 1917, Fecioara le-a făcut cunoscute trei profeţii, spunând că la cea de-a şasea apariţie, în octombrie, va face cunoscută şi identitatea ei. Două dintre profeţii au fost divulgate abia în 1942, iar cea de-a treia, va fi fost dezvăluită omenirii în 1960.
Înainte de comunicarea profeţiilor, doamna care s-a arătat a făcut ca aceşti trei păstori să aibe o viziune terifiantă a ceea ce numim iad. Apoi le-a spus: "Aţi văzut infernul în care merg sufletele sărmanilor păcătoşi. Pentru a-i scăpa de toate acestea, Dumnezeu a stabilit în această lume o modalitate de salvare, ce implică dăruirea lor totală şi necondiţionată către inima Sa absolută şi imaculată. Dacă se va face ce o să vă spun, multe suflete vor fi mântuite şi veţi trăi în pace. Războiul se va sfârşi. Dar dacă oamenii nu vor înceta să-L mânie pe Dumnezeu, în timpul pontificatului Papei Pius al XI-lea va începe un alt război şi mai cumplit. Când veţi vedea că noaptea este iluminată de o lumină misterioasă şi necunoscută, să ştiţi că acesta este marele semn care Dumnezeu vi-L dă, anunţând prin aceasta că El va pedepsi lumea pentru crimele ei prin război, prin foamete şi prin persecutarea Bisericii şi a Sfântului Părinte. Pentru a impiedica acest război, cer ca Rusia să fie consacrată inimii absolute şi imaculate a lui Dumnezeu şi să fie realizat un act reparatoriu, constând în participarea la împărtăşaniile primelor sâmbete, pentru a i se ierta păcatele. Dacă mi se îndeplineşte cererea, atunci Rusia se va reconverti şi va fi pace; dacă nu, Rusia îşi va răspândi greşelile în întreaga lume, producând războaie şi aducând persecuţi Bisericii. Cei buni vor fi martirizaţi, Sfântul Părinte va suferi mult, iar popoarele vor fi nimicite. În cele din urmă, inima absolută şi imaculată a Lui Dumnezeu va triumfa. Sfântul Părinte va consacra Rusia spre ocrotire, aceasta se va converti, iar lumii i se va acorda o vreme de pace".
Aceste profeţii s-au adeverit. Primul Război Mondial s-a terminat imediat. Al Doilea Război Mondial s-a declanşat când la conducerea papală se găsea Papa Pius al XI-lea. Declanşarea acestui război a fost marcată de apariţia pe cer a unei lumini roşii, stranii, care s-a observat în Europa, Canada, Africa şi Asia. Se întâmpla în noaptea de 24 spre 25 ianuarie 1938. Tot ce a fost legat de Rusia s-a petrecut întocmai ca în profeţie, iar Papa Pius al XII-lea a consacrat Rusia, la data de 31 octombrie 1942, dar nu în acord cu toţi episcopii din lume, iar după puţin timp, a venit şi vremea păcii.
La cea de-a şasea apariţie, la data de 13 octombrie 1917, aproximativ 70.000 de persoane au ajuns pe dealul Cova di Iria. Era o ploaie torenţială. La ora 10 dimineaţa, o coloană de fum s-a ridicat deasupra celor 3 copii şi apoi a dispărut, fenomen care s-a petrecut de trei ori. Fecioara Maria a apărut spunând, de această dată, cine este şi după ce le-a vorbit copiilor a dispărut, moment în care ploaia a încetat. Apoi, s-a declanşat un fenomen înspăimântător pe bolta cerească, legat de astrul solar, au afirmat cei prezenţi. După un sfert de oră totul a încetat, iar oamenii care aveau hainele ude, după ploaia torenţială, s-au trezit instantaneu cu ele uscate. Aerul a devenit violet şi apoi galben. Mulţimea se auzea ţipând de spaimă, după care totul s-a liniştit. Fecioara a apărut din nou, însoţită de Sfântul Iosif şi Iisus, binecuvântând lumea şi făcând semnul crucii.
Fenomenele de pe bolta cerească au fost văzute pe o rază de 50-60 km, în jurul Fatimei. S-a scris mult la acea vreme, pe tema acestor fenomene descrise de participanţii la acest miracol. Întâmplările de la Fatima au fost, de-a lungul timpului, interpretate de unii ca fiind o impostură, iar de alţi ca fiind fenomen extraterestru, de tip OZN. Multe dintre evenimentele prezise de Fecioara Maria şi cărora nu le-a fost permis a fi făcute cunoscute atunci, au primit numele de "Al treilea secret de la Fatima". La 9 ianuarie 1944, Maica Lucia, îmbolnăvită grav de pneumonie, de frică să nu moară luând cu ea şi secretul, a scris această ultimă profeţie şi a închis-o într-un plic, sigilat cu ceară. După o întreagă poveste, plicul a ajuns la Papa Pius al XII-lea. Însă, până la Papa Ioan Paul al II-lea, totul a fost trecut sub tăcere. Dar plicul a fost deschis de fiecare papă şi sigilat la loc, iar Maica Lucia a trebuit să stea izolată la mănăstire, fără a lua legătura cu lumea.
În anul 1980, Papa Ioan Paul al II-lea a spus: "Trebuie să ne pregătim, într-un timp nu prea îndepărtat, să suferim mari încercări, care ne vor cere hotărârea de a pierde chiar viaţa. Prin rugăciunea voastră şi a mea, este posibil să îndulcim această soartă, dar nu e cu putinţă să o înlăturăm, căci numai astfel Biserica poate fi reînoită. Trebuie să fim tari. Trebuie să ne pregătim să ne încredinţăm lui Hristos şi Prea Sfintei Sale Mame". În mai 1990, Papa a mai declarat într-un interviu, publicat în revista Stimme des Glaubens, în legătură cu conţinutul Secretului de la Fatima: "Dacă există un mesaj, în care este scris că oceanele vor inunda suprafeţe întregi de uscat şi că, la un moment dat, milioane de oameni vor muri, este de la sine înţeles că nu este de dorit să se publice acest text". Există o legătură numerologică între data primei apariţii de la Fatima - 13 mai 1917 şi atentatul din 1981, din Piaţa Sfântul Petru din Roma, la viaţa Papei Ioan Paul al II-lea, de la 13 mai, la ora 17:19, inversul cifrelor care formează ora, dând anul 1917. Ziarul Neues Europe, din Stuttgart, la data de 15 octombrie 1963, publică un text considerat a fi din a treia profeţie: "Şi pentru Biserică va veni vremea celei mai grele încercări. Cardinalii nu se vor mai înţelege cu cardinalii, iar episcopii nu se vor mai înţelege cu episcopii, Satana se va plimba printre ei, schimbări importante se vor produce la Roma. Ceea ce este putred va cădea şi va dispărea pe veci. Biserica se va întuneca, iar lumea va tremura de spaimă. Aceste vremuri vor veni atunci când nici un rege, cardinal sau episcop nu va ştii şi cu toate acestea vremea va veni, căci va aduce pedeapsa, îndeplinindu-se astfel voia Tatălui Meu". În anii '20 se vehicula ideea că ultimile profeţii se vor împlinii după moartea Sorei Lucia. La data de 11 februarie 2005, Maica Lucia a trecut în lumea celor drepţi.

Adevăruri care mint

15 Iun 2010
Industria farmaceutică reprezintă unul dintre sectoarele în care greşelile se plătesc cu vieţi omeneşti. De aceea, medicamentele trebuie sau ar trebui să ajute cu randament maxim la însănătoşire, prin administrarea lor. Acestea nu trebuie să fie adevăruri care mint.
În articolele "Industria farmaceutică nu este sfântă" şi "Inventatorii de boli", publicate în Jurnalul de sănătate, doctorul Vania Atudorei, director al unei companii de produse farmaceutice din Montreal, Canada, a dezvăluit multe dintre adevărurile incomode din industria farmaceutică globală. Amintesc că Organizaţia Mondială a Sănătăţii a apreciat că dintre cele aproximativ 40.000 de medicamente, produse de industria farmaceutică la nivel mondial, sunt necesare numai 300, restul fiind variaţiuni ale aceleiaşi teme. Această constatare, făcută de un asemenea organism internaţional, ridică un mare semn de întrebare în legătură cu sănătatea umană.
SCANDALURI
Industria farmaceutică a fost implicată, de-a lungul timpului, în numeroase scandaluri în lumea întreagă, având ca subiect efectele secundare ale unor medicamente, din a căror cauză au murit foarte mulţi oameni. În urma acestor constatări, an de an, au fost

retrase de pe piaţă zeci de medicamente, majoritatea în urma declanşării, în jurul lor, a unor scandaluri de proporţii. Iată câteva dintre acestea, în cele ce urmează.
În Anglia, în anul 1971, un asemenea scandal s-a declanşat în legătură cu Paracetamolul.
Eraldinul, medicament pentru afecţiuni ale inimii, prescris între 1970 şi 1971 la peste 100.000 de britanici, a cauzat afecţiuni oculare, intestinale şi a produs numeroase decese.
În 1978, Oxichinolinul, folosit în afecţiuni digestive, a declanşat, de asemenea, un scandal de proporţii. Peste 30.000 de oameni au orbit ori le-a fost provocată paralizia membrelor inferioare, după administrarea medicamentului. Din punct de vedere al deceselor provocate de acest medicament, numai în Japonia s-au raportat peste 1.000.
În 1977, Phenforminul, administrat diabeticilor, a fost retras de pe piaţă după ce s-au înregistrat peste 1.000 de decese, anual, din cauza lui.
În The New York Post s-a scris că 852 de pacienţi, cărora le-a fost injectat Epinepheren, pentru tratarea unor afecţiuni ale inimii, au decedat.
În anul 1983, în Suedia, au fost publicate dosare secrete, ce aparţineau unei mari firme de medicamente, din care reieşea că respectivul concern era informat despre moartea a peste 1.180 de pesoane, cărora li se administraseră medicamentele antireumatice Butazolidin şi Tanderil. Alte surse au confirmat peste 10.000 de decese, cauzate de cele două medicamente, la care se adăugau şi antinevralgice. Cercetările au condus şi la constatarea că antinevralgicul Phenacitin, vândut sub 200 de nume diferite, împiedică funcţia renală, ajungând chiar să distrugă rinichii, să producă tumori renale şi să distrugă globulele roşii din sânge. Antinevralgicului Amydorphirin i-a fost interzisă distribuirea în peste 150 de ţări, fiindcă împiedica formarea celulelor albe din sânge, în cele din urmă, producând decesul. Dar în unele ţări încă se mai comercializează.
În 1984, într-un articol din The New York Times, scria că Selacrynul a fost retras de pe piaţă din anul 1980, după ce au fost descoperite peste 510 cazuri cărora le-a fost distrus ficatul.
În The Guardian era consemnat, la 4 ianuarie 1985, că Nizoralul, folosit împotriva infecţiilor şi a fungilor, a făcut cinci victime şi 77 de îmbolnăviri grave. În luna iulie 1985, acelaşi ziar scria că somniferul Largactil a fost eliminat de pe piaţă, constatându-se că a produs disfuncţii grave ale creierului. Acest medicament, folosit în psihiatrie, a făcut aproximativ 1.000.000 de victime, provocând dischinezie, probleme locomotorii, pierderea ireversibilă a controlului muşchiului limbii sau a întregului corp.
Un alt medicament scos de pe piaţă cu scandal, din anul 2001, este Lipobayul, administrat pentru scăderea colesterolului. În urma a sute de decese, concernul producător a fost chemat în justiţie în peste 1.000 de procese. continuare în numărul viitor
ATENŢIE!
În urmă cu puţin timp, a revenit din Grecia un vechi prieten. Avea o afecţiune la inimă şi urma un tratament medicamentos, prescris de medicii greci. Se plângea că, în urma tratamentului, avea stări ciudate. Întrebat dacă a citit prospectul medicamentului care i-a fost administrat, mi-a răspuns negativ. Citindu-l apoi, s-a întunecat la faţă şi cu privirea în gol mi-a răspuns: "Să-ţi citesc ultima frază de la efectele secundare. Administrarea acestui medicament poate provoca chiar moartea".
LA NOI, DA
Un medicament folosit frecvent şi în România este Algocalminul. Acesta este interzis în majoritatea ţărilor, fiind foarte toxic. Medicii apreciază că poate provoca o boală fatală, care distruge celulele din măduva osoasă, aflate în strictă legătură cu celulele sangvine. În Belgia, Olanda, Finlanda, Suedia, Danemarca şi nu numai, Algocalminul este trecut pe lista de otrăvuri.

Vanga – Nostradamus din Est

19 Iun 2010
Marele Regizor spune: Ţi-a bătut gongul, intră pe scenă! Ai tot Pământul la dispoziţie. Desfăşoară-te! Ai grijă că spectacolul este unic! Nu se fac repetiţii. Ştiu că textul nu-l cunoşti, însă el este ascuns în tine. Trebuie să-l descoperi singur. Acesta se derulează zilnic. Dacă te încurci, te ajută sufleurul. El are tot textul vieţii în faţă. Textele tuturor. Eu i le-am dat. El stă ascuns şi îi suflă fiecăruia. Cine nu aude bine mai face greşeli. În rest, totul merge conform programului.
Dintre noi, mai este ales câte cineva căruia îi sunt date toate textele. Acesta are harul de a face profeţii. Vanga a fost un asemenea fenomen.
Era o femeie de la ţară, înţeleaptă, care şi-a pierdut vederea. I s-au stins luminile ochilor, dar i s-au aprins luminile vederii spirituale. A venit pe lume la data de 31 ianuarie 1911, în localitatea Strumita din Macedonia. La naştere, moaşa a ieşit în stradă şi a cerut unui trecător să spună un nume pentru copil. I-au zis Vanghelia, de la Evanghelia, care în limba greacă înseamna purtătoare de veşti bune. Era venită pe lume prematur, cu urechile lipite de cap şi cu degetele unite între ele, la mâini şi la picioare. Părinţii ei erau plugari săraci. Blondă, cu ochii albaştri, inteligentă, se juca de-a medicul, prescriind reţete naturiste. Mama i-a murit când ea împlinea 3 ani. La vârsta de 12 ani, o furtună puternică, cu fulgere şi tunete, a luat-o pe sus şi a rostogolit-o, acoperind-o apoi cu pământ, pietre şi crengi. Când a fost găsită avea dureri îngrozitoare la ochi. Nu-i mai putea ţine deschişi fiind plini de praf. I-au făcut tot ce era posibil pentru a o ajuta să-şi recapete vederea, dar fără rezultate.
Până seara, ochii Vangăi s-au umplut de sânge şi s-au albit total producându-i orbirea. În anul 1925 a fost admisă la un cămin pentru orbi din localitatea Zemun, din Serbia, unde a stat trei ani. Acolo a învăţat să citească în alfabetul Braille, să cânte la pian, să tricoteze şi să gătească. La 18 ani s-a împrietenit cu un coleg de suferinţă, cu care dorea să se căsătorească. A primit acordul părinţilor băiatului, persoane înstărite, care îi puteau întreţine pe amândoi tinerii.
Dar soarta i-a fost să-i moară mama vitregă şi să fie adusă acasă de tată, pentru a îngriji de fraţii mai mici. Chiar dacă nu vedea, era harnică şi pricepută. În acea perioadă a început să-i apară darul prezicerilor. La un moment dat, spune ea, a intrat în încăperea unde locuia un bărbat înalt, blond, ireal de frumos, îmbrăcat ca un războinic din antichitate, într-o armură strălucitoare. Venise călare pe un cal alb. Când acesta a intrat, a făcut ca totul să strălucească într-o lumină puternică. Privind-o pe Vanga, i-a spus: "În curând lumea se va tulbura şi mulţi oameni vor pieri. Tu vei rămâne în acest loc şi vei prooroci despre morţi şi vii. Nu te teme. Eu îţi voi spune ce să prezici". După un an, la 6 aprilie 1941, trupele germane au trecut graniţa. Vanga a devenit un canal de informaţii din trecut şi viitor, făcând previziuni cu o exactitate uimitoare. În acele momente, din gura ei se auzea un alt glas, care indica locuri, evenimente, nume.
Tatălui i-a prezis că se va căsători de trei ori, dându-i şi detalii despre viaţa care va urma. El a mai trăit 14 ani. Având ulcer, s-a îmbolnăvit apoi de cancer, stingându-se în anul 1958. Unuia dintre fraţi i-a spus că va muri stupid la 20 de ani, iar altuia că va muri la 23 de ani, va fi luat prizonier şi împuşcat de nemţi, previziuni care au fost exacte. Şi-a prezis căsătoria cu un om în uniformă, care se va prezenta să afle cine i-a ucis fratele. Era Dimitrie Georgeiev, care a cerut-o în căsătorie şi cu care a plecat la el acasă, în oraşul montan Petrici, din Bulgaria, la graniţa cu fosta Iugoslavie. Apoi, soţul a plecat la război în Grecia şi s-a întors în 1944. Acesta a sfârşit bolnav de ciroză la data de 7 aprilie 1956, la vârsta de 42 de ani. Când a murit, Vanga a intrat într-un somn profund, din care s-a trezit abia la înmormântare. Şi-a justificat somnul spunând: "L-am condus până la locul care i-a fost hotărât".
Pe vremea comuniştilor a prezis cu mult înainte locul şi data morţii lui Stalin. A fost imediat arestată şi închisă. După eliberare, locuinţa ei a devenit loc de pelerinaj. Puse în faţa unui fapt fără precedent, oficialităţile bulgare au luat hotărârea ca, de la data de 3 octombrie 1967, să fie înfiinţată o instituţie care să organizeze şi să urmărească oficial desfăşurarea activităţii fenomenului Vanga. Astfel, Institutului de Parapsihologie din Sofia i-a revenit sarcina să creeze un birou pentru înscriere şi programare la consultaţiile pe care le făcea Vanga. S-a stabilit un preţ de 10 leva pentru bulgari şi de 60 leva pentru străini, sume care intrau în bugetul destinat cercetărilor parapsihologice. Vanga primea din aceste încasări 400 leva pe lună.

Cercetătorii au constatat că ea avea calităţi de telepatie, premonitorii, de retrocogniţie în diagnosticarea afecţiunilor şi tratarea acestora prin remedii naturiste, de comunicare cu morţii, în găsirea persoanelor dispărute, rezolvând şi probleme de criminalistică. Ea afirma că se află în legătură cu fiinţe invizibile, pe care nu le putea defini. Acestea îi dădeau informaţii despre oameni de oriunde, din orice perioadă de timp. Calităţile ei erau manifestate cu discontinuitate, dând rezultate corecte în 80% din cazuri. Comunicările extrasenzoriale aveau loc uneori în câteva minute, alteori în ore. Vanga, prin profeţii, avertizează ce s-ar putea întâmpla sau ce se va întâmpla cu siguranţă? Profeţiile puteau fi oare evitate? Erau nedumeriri ale cercetătorilor.
Au apelat la serviciile ei şi mari personalităţi, printre care, regele Bulgariei, Boris al III-lea, la data de 8 aprilie 1942, apoi, mai târziu, soţii Ceauşescu, iar M. Gorbaciov se ghida după profeţiile ei. Agenţia BTA a afirmat oficial că peste un milion de persoane au trecut pe la Vanga.
Printre cele mai importante preziceri se găsesc evenimentele de la Praga din 1968, cele din Liban din 1982, accidentul submarinului "Kursk", atacul de la New York din 11 septembrie 2001, venirea lui Obama la **Casa** Alba, criza economică actuală.
În 1988, ea a spus: "Suntem martorii unor evenimente decisive ale planetei. Doi dintre cei mai mari conducători ai Pământului şi-au strâns mâna şi au semnat, pentru a dovedi că au făcut primul pas spre ajungerea la Pacea Universală. Dar va trece încă mult timp, va curge încă multă apă... Va veni Al Optulea şi el va semna pacea finală a planetei".
O previziune importantă pentru România a fost înregistrată pe bandă de magnetofon şi încredinţată uneia dintre nepoate. Previziunea trebuia să ajungă la o dată anume şi la o anumită persoană, care va avea misiunea s-o facă cunoscută românilor, căci "românii sunt oameni speciali, dar nu mai cred în valorile lor şi, dacă mesajul le este adus de un străin, este mai bine primit decât de la unul de-al lor". Textul mesajului este: "Eu sunt foarte mică pentru că el să vină la mine, aşa că eu transmit această veste, care mi-a venit de Sus. Să fie despachetată în 24 ianuarie 2005 şi, în cel mult o lună de zile, să fie dusă celui la care voi face referire în text. Dacă nu se va putea ajunge la el, să fie dată celor din preajma sa. Să vă ajute Dumnezeu!".
Vanga a spus în continuare: "În bucuria acestei lumi, în România va veni cel promis lumii. Se va bucura întreg Pământul de naşterea lui. Dumnezeu îl va ocroti într-un loc, departe de locul în care se odihnesc străbunii lui, până când va veni ceasul său. Cu puterea de Sus va fi dăruit. Pământul, Apa, Focul îi vor veni în ajutor. O dată cu venirea lui în această lume, tot ceea ce este construit pe minciună se va nărui. Toate acestea se vor petrece în anul 2005. El va fi piatra de temelie pentru omenire. Primii care îl vor recunoaşte vor fi cei din poporul său... Drept răsplată el va aduce acest popor pe cea mai înaltă culme a desăvârşirii, din întreaga lume. Acest popor va deveni o adevărată pildă pentru toate popoarele Pământului. El nu va veni cu un cal viu, ci cu un cal de fier, pe care singur îl va mânui".
În legătură cu viitorul omenirii, ea a mai spus: "Lumea va suferi o mulţime de cataclisme şi necazuri mari se vor abate. Se va schimba însăşi conştiinţa oamenilor. Timpuri grele vor veni. Oamenii se vor împărţi după credinţa lor... Suntem martorii evenimentelor cutremurătoare care vor modifica soarta şi destinul omenirii... În Cosmos se va descoperi viaţă şi deodată va devenii limpede cum a apărut viaţa pe Pământ".
Vanga spunea că extratereştrii trăiesc pe Pământ de foarte mulţi ani. Cei pe care îi percepe vin din a treia planetă de la Pământ, numită de ei Vamfim. În următorii 200 de ani, spunea ea, oamenii vor intra în contact cu fraţii lor spirituali din alte lumi. În 1978, ea dădea şi alte amănunte despre cei numiţi extratereştri: "Îi văd de un an de zile. Sunt transparenţi. Ei par aşa cum omul îşi vede chipul reflectat în apă. Sunt îmbrăcaţi în haine aidoma zalelor, care strălucesc precum solzii de peşte... Pletele lor se aseamănă cu algele şi sunt moi ca puful de gâscă, înconjurându-le capetele ca nişte aureole. Uneori în partea din spate au ceva asemănător cu aripile...
Mă iau câteodată pe Pământul lor, unde este totul foarte frumos. Aici este o natură atât de minunată încât nu poate fi descrisă... Însă nu ştiu de ce nicăieri nu văd **case**... Ei comunică cu foarte puţini oameni de pe planeta noastră. Ei ne controlează".
Vanga a prezis cu exactitate şi momentul când va părăsi această lume, la 11 august 1996. Ea spunea că moartea este doar o trecere în altă dimensiune. Înainte să se stingă a afirmat că "asemenea puteri le are acum o franţuzoaică în vârstă de 10 ani".

A privi şi a vedea

26 Iun 2010
Un om moare şi ajunge în Rai. Intrând, lângă poartă zăreşte un afiş mare care anunţă organizarea unei excursii în iad. Curios, se înscrie şi el pe lista excursioniştilor. În iad, destrăbălare totală: baruri, discoteci, băutură, femei. La întoarcere, omul îi cere lui Dumnezeu să-i accepte "transferul" în iad, căci i-a plăcut mai mult acolo. Primind aprobarea, ajunge la poarta iadului. Scaraoschi îl repartizează într-un butoi cu smoală fierbinte, aflat într-o mare de butoaie în care fierbeau şi alţi păcătoşi.
- Păi, ce să caut eu într-un butoi cu smoală? - spune omul. De curând am făcut o vizită în iad şi m-am distrat ca pe Pământ.
- Da, este adevărat, dar astea sunt numai pentru turişti! - răspunse Scaraoschi.
Să vorbim despre lucruri serioase cu zâmbetul pe buze!
Trebuie să ne alegem din timpul vieţii încotro vrem să ne îndreptăm după.
Calea spiritualităţii înalte nu trebuie privită cu dispreţ, ci cu foarte mare seriozitate, căci, la momentul Adevărului, degeaba apar marile regrete, va fi prea târziu. Calea este arătată tuturor, dar fiecare are libertatea de a alege. Nu este vorba aici despre religie, ci despre credinţă, despre Adevărul Existenţei. Religia este doar interpretarea credinţei.
La baza Universului se află, cu siguranţă, o inteligenţă, indiferent de numele care îi este dat de religie sau de ştiinţă, iar legile Universului fac obiectul cercetării ştiinţifice.
Nu există libertate absolută în Univers şi cu atât mai mult pe Pământ. Libertatea fiecăruia se întinde până acolo unde ajunge să lezeze libertatea semenilor. Dacă nu este încălcată această lege, se păstrează intactă propria libertate. Abaterea de la acest principiu aduce suferinţă, în acel moment intrând în funcţiune legea bumerangului. Respectând legile universale, rămânem în acord cu natura din care facem parte. Armonia, în orice sistem, duce la eficienţă, iar lipsa ei duce la eşecuri. Dezechilibrul din organismele vii duce la suferinţă, afecţiune, moarte. Să nu împroşcăm cu noroi adevărurile pe care le privim eronat. Să nu aruncăm cu pietre în Lumină, crezând că este întunericul. Vedem întuneric pentru că suntem cu ochii închişi. Să-i deschidem, căci sigur nu vom mai arunca cu pietre. Atunci, numărul scepticilor va deveni nesemnificativ.
Existăm ca entitate, atât în vizibil, cât şi în invizibil. Vizibilul din noi se supune legilor materiei, care are un început, o dezvoltare şi un sfârşit. Suntem o structură efemeră, în fiecare clipă înregistrând o altă realitate. Invizibilul din noi, spiritul, parte din Marele Spirit, face parte din Adevărul Absolut şi este atemporal. De multe ori, când suntem realizaţi material, se întâmplă ca în adâncul fiinţei noastre să existe un colţ de nefericire. Este mâhnirea fiinţei noastre spirituale, care nu-şi găseşte ecoul în viaţa trăită material. Este strigătul ei de disperare, simţindu-se sufocată, strivită, nefericită, neîmplinită, abandonată. Să nu neglijăm universul nostru interior, căci el stă la baza celui din afara noastră. Un om fericit este cel împăcat cu sine şi cu cei din jurul său. Este extrem de greu să se ajungă acolo, mai ales în condiţiile vieţii actuale, dar cel care reuşeşte să ajungă acolo are revelaţia descoperirii unei alte existenţe.
Nu trebuie doar să privim, ci să şi vedem. Majoritatea oamenilor doar privesc şi cred că văd. Din nevăzut a luat fiinţă văzutul. Noi privim văzutul şi trebuie să vedem nevăzutul. Gândul creează materie. Gândurile Minţii Universului au stat la baza formării, din energie, a substanţei şi vieţii materiale. Gândul, vorba şi fapta pot duce către perfecţiune sau către distrugere.
Platon afirma că starea omului lipsit de cunoaşterea realităţii esenţiale este asemenea unui prizonier înlănţuit de o stâncă. Eliberarea lui o dă cunoaşterea. Încă din Antichitate s-au creat tehnici pentru a-i ajuta pe oameni nu numai să privească, ci să vadă drumul spre cunoaştere. Sunt metode greceşti, egiptene, yogine etc. toate bazate pe acelaşi Adevăr. Fiecare zonă geografică are

coordonatele ei specifice de viaţă, astfel că metodele iniţierii trebuie să fie racordate la acestea. Aprinderea luminii spirituale, a iniţierii are la bază dorinţa, voinţa şi credinţa. Treptele pe care le urcă o persoană spre iniţiere sunt conştientizate prin intrarea în rezonanţă cu informaţiile specifice fiecăreia dintre aceste trepte. Cel care nu rezonează cu treapta superioară celei pe care se află nu o vede şi astfel îi neagă existenţa. Din această cauză, acea persoană nu trebuie privită cu ură, ci trebuie ajutată să evolueze, pentru a putea vedea. Uneori, cei cu un spirit inferior îi privesc pe cei cu spirit superior ca pe nişte persoane fanatice, cu tulburări psihice, considerând că acestea au o filosofie eronată despre viaţă. Este la fel ca în cazul celui care merge cu autoturismul pe autostradă, pe sens invers şi îi consideră incorecţi pe cei care-i vin din faţă. Acesta nici nu-şi pune problema că el ar fi cel care greşeşte.
Lumea modernă este bazată, în general, pe ură, neînţelegere, răzbunare. S-a pierdut idealul perfecţiunii umane. Credinţa este maximă în plăcerile vieţii materiale, deseori ocolindu-se existenţa Divinităţii. Occidentul s-a ocupat mai mult de dezvoltarea vieţii materiale, iar Orientul de dezvoltarea vieţii spirituale.
Corpul fizic este legat de spirit prin corpul energetic. Cu cât depărtarea de Natură este mai mare, cu atât corpul energetic este mai dezechilibrat, având o protecţie scăzută faţă de agresiunile din jur. Mulţi sunt cei care nu ştiu şi îşi pierd vremea, căutându-şi sănătatea pe la câte o policlinică.
Normal, nu-mi imaginez că aceste informaţii vor avea ecou în toţi cei care le vor citi, dar cu siguranţă, unii dintre aceştia ar putea să-şi pună întrebări despre existenţă şi, pas cu pas, să-şi îmbunătăţească opinia despre aceasta. Pentru a ajunge la o treaptă spirituală corespunzătoare iniţiaţilor, este o cale lungă, pe care nu mulţi o pot străbate. Dar este important să urcăm treptele spirituale, întâi pentru noi ca indivizi şi apoi pentru umanitate. Nici nu bănuiţi cât de important este locul pe care îl ocupăm în ierarhia spiritelor, atunci când ajungem să dăm mâna cu Eternitatea.

Despre relaxare

03 Iul 2010
S-a dat anunţ că s-a organizat concurs pentru ocuparea posturilor vacante. Se susţine o singură probă. Concurenţii îşi vor deşuruba capul şi îşi vor pune în locul lui un bec. Apoi, se va observa cât luminează fiecare. Cei care luminează foarte intens şi ard becul vor fi scoşi din concurs. Nu este indicată atâta strălucire, căci se vede prea clar obscuritatea din jur. Cei care luminează normal ar putea să devină şi ei periculoşi, aşa că, până la urmă, vor fi aleşi cei cărora le filează.
E adevărat că nu ar putea avea loc un asemenea concurs, dar astăzi totul este posibil. Parcă sunt tot mai mulţi aleşi, în diverse funcţii, din ultima categorie. În jurul nostru, parcă din ce în ce mai mult, concepţiile se îndreaptă către distrugere. În asemenea situaţie, gândul cel mai des întâlnit este acela de supravieţuire. Şi pentru aceasta, cel mai important lucru este starea de sănătate. Fizică şi psihică. Dar în primul rând psihică. Acolo se află conducerea organismului. Dacă programele pentru funcţionarea corpului nu sunt corecte, apar afecţiunile. Dacă unele dintre aceste programe sunt virusate, este necesar a fi făcută devirusarea. Sau preventiv, programele ar trebui protejate împotriva virusărilor. În acest caz, la început, este necesară cunoaşterea proceselor şi fenomenelor care se petrec în "computerul" fiecăruia, pentru ca apoi să se găsească soluţiile ce asigură păstrarea sau regăsirea sănătăţii.
Orice structură vie, în timpul funcţionării, generează biocurenţi cu diverse valori ale frecvenţei şi amplitudinii. Creierul uman produce biocurenţi numiţi impropriu unde cerebrale. În funcţie de frecvenţele lor, aceste ritmuri cerebrale sunt de patru tipuri: alfa, beta, delta şi tetha. Toate au frecvenţe joase cuprinse între 0-21 Hz. Undele beta, cuprinse între 21-14 Hz, corespund activităţii cerebrale din timpul stării de veghe, când viaţa se desfăşoară în coordonatele spaţio-temporale. Lumea materială, din afara noastră, este percepută în starea beta. Undele alfa, cuprinse între 14-7 Hz, sunt percepute în creierul uman în starea de semisomn. Deci, ele se evidenţiază în starea de repaus psihic şi senzorial. Atunci, fluxul de impulsuri nervoase trimise către scoarţa cerebrală este foarte redus. În concluzie, cu această ocazie se declanşează şi se instalează starea de repaus, de relaxare, care corespunde unei energii potenţiale maxime. În acel moment, creierul îşi măreşte nivelul de receptivitate internă, crescând capacitatea de coordonare a funcţionării organismului. În timpul stării alfa, se face conexiunea între emisfera creierului specifică analizei şi sintezei şi emisfera intuiţiei specifică comunicării din afara normalului.
Eliberând conştienţa de stimulii senzoriali externi, va creşte capacitatea de comunicare cu interiorul nostru, ajungând în lumea subconştientului, deci la cunoaşterea profundă a Sine-lui. Când se atinge această stare, se poate accesa imensul potenţial neutilizat din creierul nostru. Cu această ocazie, conştentizăm că puterea noastră face parte dintr-o putere universală, la care putem avea acces şi cu ajutorul căreia totul este posibil. Înţelegerea acestui fapt produce în noi revelaţia acelei existenţe care declanşează o stare de linişte, în esenţa noastră, de împăcare cu noi şi cu cei din jur. Atunci, se vor topi toate tensiunile acumulate în sufletul nostru.
S-au realizat cercetări ştiinţifice, cu scopul de a ajunge la explicarea rezultatelor obţinute în relaxare aplicând sistemul yoga, în coordonarea funcţiilor vegetative ale organismului. S-a stabilit că la acest rezultat se ajunge prin posibilitatea comenzii undelor creierului. În acest sens, Miller a făcut experimente folosind pisici. El a implantat elecrozi în zone, din creierul pisicilor, a căror excitaţie produce plăcere, urmărind valorile biocurenţilor cerebrali. Când pisicile coborau frecvenţele undelor cerebrale, erau răsplătite producându-le plăcere şi expediindu-le un stimul din centrul respectiv. Alte pisici erau răsplătite în momentul când ridicau frecvenţele undelor cerebrale. În final s-au obţinut două grupe de pisici, unele care au învăţat să-şi scadă frecvenţa undelor cerebrale şi altele care să o crească. S-au evidenţiat două stări de comportamente. Pisicile cu unde joase prezente în creier erau liniştite, pe când cele la care undele aveau frecvenţe înalte se aflau într-o continuă agitaţie.
Analizele biochimice au pus în evidenţă, la cele din urmă, o cantitate crescută de catecolamine (substanţe cu rol major în răspunsul la stres al organismului), în raport cu celălalt grup de pisici. Deci, reducerea nivelului de catecolamine produce relaxarea. Prezenţa acestora în exces constituie o cauză a producerii anxietăţii, bolilor cardiovasculare etc.
Iată că omul îşi poate dirija activitatea involuntară a organismului, prin transformarea ei într-un semnal sesizabil, care să-i permită aducerea acestuia în planul conştient. Printr-un mecanism feed-back se poate menţine, apoi, controlul asupra: biocurenţilor cerebrali, pulsaţiilor inimii, vaselor sanguine, variaţiilor diametrului papilar, secreţiei glandelor endocrine, secreţiilor digestive etc. Înseamnă că se pot controla conştient, deci voluntar, unele funcţii involuntare aflate sub comanda subconştientului. Astfel, se pot elimina migrenele, anxietatea, insomnia, hipertensiunea arterială etc.
Rezultatele, prin această metodă, s-au obţinut mult mai repede la animale, care au fost mai uşor de manipulat decât omul. Dintre oameni, cel mai bine s-a lucrat cu tineri, sportivi şi artişti.
Relaxarea se produce, paradoxal, prin aplicarea unor tehnici de concentrare. O dată cu relaxarea se constată şi scăderea acidului lactic în sânge, aceasta ajutând la relaxarea musculară. Concentraţia crescută de acid lactic duce la creşterea anxietăţii, alertei şi tensiunilor psihice şi musculare.
Perturbarea forţei psihice duce la vulnerabilitatea corpului, care se transformă în victimă. Sănătatea organismului se traduce prin victoria asupra elementelor realităţii care ne agresează.
În lumea Orientului, echilibrul corpului se menţine, conform tradiţiei, cu ajutorul meditaţiei, iar în Occident, cu ajutorul metodelor de relaxare.
Există o diversitate de tehnici de relaxare, concepute pentru diferite structuri psihice. Fiecare îşi însuşeşte metoda de relaxare la care se racordează cel mai uşor. Mai toate metodele încep prin adoptarea unei poziţii comode a corpului, aşezat de obicei culcat, cu faţa în sus, cu ochii închişi, fără a gândi la ceva anume, creând senzaţia de vid mental. Este de preferat ca în jur să fie linişte.

Rupându-se legătura cu mediul exterior, atenţia se îndreaptă către interiorul organismului şi se trece la o respiraţie profundă, conştientizată, cu un ritm lent, care va deveni repede obişnuinţă. Concentrarea pe senzaţia de gol mental se realizează după mai multe încercări, fiind destul de greu de atins. Din această cauză, nu trebuie renunţat, cu uşurinţă, la lupta pentru atingerea acestui scop, căci prin perseverenţă şi fără enervare se va ajunge la reuşită. Cu timpul, se vor putea conştientiza organele şi funcţiile corpului, pentru a putea fi comandate.
O şedinţă de relaxare, care este de fapt şi pentru echilibrare energetică, poate avea o durată de 20-30 de minute. Este doar un exemplu de metodă de relaxare, una dintre cele mai simple. Alte metode de relaxare, uşor de aplicat, sunt bazate pe meloterapie, aromaterapie, plimbarea în mijlocul naturii, practicarea unor hobby-uri, vizionarea unor filme din categoria comediilor etc.
Prin aceste câteva rânduri, cu siguranţă, nu am epuizat tema relaxării, dar am dorit să punctez importanţa ei, în ideea dezvoltării acesteia de către fiecare.
Pe cei care deţin secretul relaxării nu-i dărâmă valurile vieţii.

Spre conştiinţa cosmică

10 Iul 2010
M-am născut copac. Aşa se făcea în vis. Şi am crescut, acoperind viaţa cu ramurile mele dornice de căldura şi lumina Soarelui. Rădăcinile mele se împleteau cu oasele Pământului, ascultând în taină şoapta lor prin veşnicii. Astfel, m-am ridicat curat şi drept, căutând cu privirea spre cât mai înaltul Cerului, îmbrăţişând razele Soarelui Etern. De la o vreme, roadele au început uşor să mă acopere. Atunci au apărut şi pietrele, zbârnâind, una câte una, prin dreptul meu.
Din păcate, sunt mulţi care vor să primească fără să dea. Realizările unora, în loc să reprezinte pentru alţii un imbold în obţinerea unor realizări personale, sunt urmărite pentru a fi însuşite. În cazul în care nu este posibil acest lucru, adesea, lupta se duce pentru distrugerea lor. În general, omului îi este mai la îndemână să facă un lucru rău decât unul bun. Este mai uşor să distrugi decât să construieşti. Dacă nu construim, măcar să nu distrugem construcţiile altora. Amintesc proverbul: "Nu face rău altuia, că-ţi faci ţie rău!", care nu mai este o afirmaţie gratuită, ci are acoperire ştiinţifică. Lumea medicală a descoperit că gândurile malefice provoacă în noi substanţe toxice, care generează afecţiuni în organism. Deci, atunci când facem rău în jurul nostru, de fapt, luptăm şi împotriva noastră. Dar ce să-i facem? Asta-i omenirea, o luptă nesfârşită între bine şi rău. Uităm că facem parte dintr-un Univers a cărui caracteristică nu este distrugerea.
Filosofiile asiatice au experimentat tehnici care duc fiinţa umană către a înţelege şi a simţi că face parte din Univers, fiind copilul acestuia. În momentele aplicării acestor tehnici se poate ajunge la atingerea stării extatice de conştiinţa cosmică.
Cu gândul că s-ar putea îmbunătăţi, chiar nesemnificativ, raportul dintre "taberele" Binelui şi Răului, în favoarea Binelui, vă prezint, în continuare, o formă de meditaţie. Pe cei care o vor experimenta, îi va ajuta să-şi schimbe modul de privire a vieţii şi îşi vor îmbunătăţi starea de sănătate sau, dacă deja o au, o vor putea păstra mai uşor.
Această metodă de meditaţie ajută la conştientizarea faptului că omul este parte integrantă a Universului. Vibraţiile existente în noi sunt, în mod normal, în rezonanţă cu vibraţiile acestuia. Gândurile, vorbele şi faptele noastre sunt cele care ne menţin în această rezonanţă sau ne fac să fim decalaţi de frecvenţele Universului, perturbându-ne sănătatea.
Tot ce numim noi materie este, de fapt, o formă de energie cu densitate foarte mare care ne dă impresia că este materie. Această energie joasă este dublată de un alt tip de energie înaltă, care o alimentează pe prima pentru menţinerea legăturilor structurale. Deci, corpul fizic este dublat de un altul energetic, eteric.
Meditaţia pe care o voi descrie cuprinde două etape. Prima prin care se realizează o expansiune a conştiinţei şi o a doua prin care se produce o contracţie a acesteia. Acest procedeu, pentru cei care doresc să-l încerce, trebuie să se desfăşoare zilnic, dimineaţa sau seara, timp de 15-30 minute. Mai întâi, corpul se aşază într-o poziţie relaxată, pe un pat, cu faţa în sus. Stând cu ochii închişi, se va vizualiza cum corpul energetic se dilată şi se amestecă, treptat, cu energia din afara lui, crescând până ce cuprinde întreaga cameră în care se află. În acest timp se conştientizează faptul că energia, care ne permite această dilatare, provine din Univers şi este profund benefică.
Familiarizaţi cu această senzaţie euforică şi revitalizantă, se repetă acest exerciţiu timp de 2-3 zile. Se va ajunge la o senzaţie profundă de liniştire a întregului corp. După obişnuinţa deplină cu această senzaţie, se continuă cu vizualizarea dilatării corpului eteric până dincolo de limitele camerei, făcându-l să devină la fel de mare cât este întreaga casă. Expansiunea va continua, gradat, până la nivelul oraşului, al ţării, al continentului şi, apoi, al întregii planete. Se va simţi cum totul este înglobat în interiorul corpului energetic dilatat. Se continuă expansiunea în afara Pământului, în spatiul extraterestru, cuprinzând Luna, planetele, Soarele şi, apoi, întregul Sistem Solar cu mişcările existente în el, cuprinse în corpul energetic astfel dilatat. Acest exerciţiu se va realiza zilnic, pe o perioadă de 7 zile.
După ce gândul se obişnuieşte cu expansiunea corpului energetic în Sistemul Solar, urmează perioada de meditaţie prin care se exersează contracţia corpului eteric. De data aceasta, se porneşte de la câmpul energetic extins, obţinut la finalul primei etape a meditaţiei. Urmează să se vizualizeze cum acesta se micşorează, treptat, până ce devine minuscul, de mărimea unui atom, pe care îl plasăm în regiunea inimii. Apoi, corpul subtil, contractat mental, va fi topit în noi. Şi această parte a meditaţiei va dura tot 7 zile.

Stăm pe aur şi cerşim

17 Iul 2010
După ce a creat lumea, Dumnezeu a adunat la El conducătorii tuturor naţiilor pentru a le împărţi daruri. Fiecărui teritoriu i-a dat câte ceva cu care poporul său să se poată mândri, însă României i-a dăruit cât au primit toate celelalte la un loc: mare, câmpii mănoase, dealuri cu vii şi livezi, munţi înalţi acoperiţi cu păduri, bogăţii subterane, oameni inteligenţi şi frumoşi... Văzând acest fapt, toate celelalte popoare L-au întrebat pe Dumnezeu:
- De ce, Doamne, ne-ai dat aşa de puţin, iar românilor atâtea bogăţii?
- Le-am dat de toate, e adevărat, dar să vedeţi ce conducători le dau!, a răspuns Dumnezeu.
Este o glumă veche, însă mereu actuală.
Dacă nu te bucuri de ceea ce ai, este ca şi cum n-ai avea. Dar este păcat şi să nu ştii ce ai.
Până în 1989 am trecut printr-o epocă în care patriotismul şi naţionalismul erau duse până la extrem. Erau scoase în evidenţă valorile naţionale, însă numai cele care corespundeau intereselor orânduirii comuniste. Multe erau ascunse cunoaşterii generale. Printre acestea se aflau şi cele legate de credinţă, de iniţiere, de adevărata cunoaştere a existenţei.
Surse istorice, a căror vechime se pierde în negura vremurilor, au afirmat că spaţiul Carpato- Dunărean este punctul central de plecare a civilizaţiei pe Pământ. Există suficiente descoperiri arheologice care întăresc această afirmaţie.
Cea mai veche scriere, descoperită pe mapamond, nu este cea sumeriană, cum s-a crezut, ci aceea descoperită la Tartaria, în judeţul Alba, încă din anul 1961. Tăbliţele de la Tartaria au fost scrise cu aproximativ două milenii înaintea celor sumeriene. Sunt trei tăbliţe din lut ars pe care se găsesc inscripţii a căror traducere ar fi "Nobilul care ştie tainele va merge în Rai". Apare pe ele şi semnul crucii, însemnând că acesta este un simbol străvechi, precreştin. Iată că cea mai veche scriere descoperită se găseşte la noi şi conţine mesaje iniţiatice.
S-a mai constatat că primul om modern a trăit pe teritoriul României acum 35.000 de ani. De curând s-au descoperit tot în arcul nostru carpatic fragmente din cele mai vechi cranii ale omului modern. Aceste fragmente au aparţinut unui copil de 15 ani, unei femei şi unui bărbat care au fost codate cu numele de Vasile, Maria şi Ion. Epocala descoperire a înfierbântat lumea ştiinţifică

mondială şi a lăsat rece lumea ştiinţifică românească, diminuată la maxim şi lăsată fără fonduri de cercetare.
Tot în Carpaţi se află şi Muntele Sacru al dacilor, Kogaion-ul, aşezământul lui Zamolxe, Mare Preot al dacilor, devenit zeu. Acest Munte Ascuns este plasat de unii în Bucegi, iar de alţii în Ceahlău. La data de 6 august, de sărbătoarea creştină Schimbarea la Faţă, pe Muntele Ceahlău au loc două fenomene inexplicabile ştiinţific, aflate în zona paranormalului, ca atâtea altele de pe teritoriul României. Ele sunt cunoscute sub numele de Umbra Piramidă şi Calea Cerului. Aceste fenomene s-au manifestat de mii de ani, cu mult înaintea sărbătorii creştine, care a fost suprapusă peste vechea Sărbătoare a Muntelui.
Cele două fenomene se desfăşoară astfel: la răsăritul Soarelui, umbra vârfului piramidal Toaca, combinată cu umbra vârfului Piatra Ciobanului, timp de peste 80 de minute formează o hologramă gigantică, parcă ireală, numită Umbra Piramidă. La declanşarea fenomenului de formare a hologramei are loc un altul, care constă în apariţia spre vest doar pentru câteva minute a incredibilei Calea Cerului. Umbra vârfului se proiectează pe cer, făcând să pară că între cer şi pământ s-a deschis un imens şi nesfârşit drum întunecat, mărginit în partea stângă de un parapet luminos. Calea Cerului este un fenomen fascinant şi unic în lume.
Vârful Toaca reprezintă o piramidă cu baza pătrată, lucru foarte rar întâlnit în natură. Latura ei are o lungime dublă faţă de cea a Marii Piramide din Egipt, iar unghiul pantei din vest este doar cu 1 grad diferit de al celei din Egipt. Cercetând comunicările paranormale ale lui Edgar Cayce, numite de americani lecturi, am ajuns la concluzia că la baza marii civilizaţii egiptene antice a stat un iniţiat din zona Carpaţilor, de acum aproximativ 13.000 de ani, pe nume Ra-Ta. Acesta era sfătuitorul regelui Ararat din Caucaz. El l-a înştiinţat pe rege că pe acele locuri vor fi cataclisme care vor duce la schimbări ale scoarţei Pământului. Din această cauză l-a sfătuit să emigreze, împreună cu comunitatea sa, într-un loc sigur, considerat la vremea respectivă a fi Egiptul. Ajunşi acolo, Ra-Ta a fost recunoscut de egipteni ca fiind cea mai importantă personalitate.
Ulterior, el a iniţiat construirea Marii Piramide şi a Sfinxului. Piramida nu era concepută ca mormânt, ci ca loc de iniţiere, în mijlocul ei fiind plasat un mormânt gol pentru a întări ideea că nu există moarte. Această excepţională construcţie a fost făcută după arhetipul celei din Carpaţi. Cercetători ai istoriei omenirii au constatat că există identităţi spirituale între Egiptul Antic şi Neoliticul de pe teritoriul României. Acest fapt întăreşte ideea că Ra-Ta, devenit pentru egipteni Ra, este cel care a pus bazele acestei civilizaţii. Mai multe informaţii se găsesc în articolul "Faţa nevăzută a Egiptului", pe care l-am scris pe data de 24.03.2009, în Jurnalul de sănătate.
Dimitrie Cantemir, în "Descriptio Moldaviae", a afirmat că "Ceahlăul... dacă ar fi intrat în basmele celor vechi, ar fi fost tot atât de vestit ca şi Olimpul, Pindul sau Pelias".
Herodot a spus că geţii sunt "cei mai viteji şi mai drepţi dintre traci". El le prevedea un viitor deosebit dacă vor fi uniţi. Mai aprecia că poporul din acele locuri "a fost strălucitor şi va fi".
Nostradamus a afirmat, fără a scrie codificat, despre teritoriul de pe Paralela 45, unde trăieşte poporul român, că este "Mesopotamia Europei".
Cercetătorii greci au apreciat că în Geneza, Havilia ar fi anagrama Valahiei.
Dacia a fost prima ţară creştinizată. Apostolul Andrei a reuşit acest lucru pentru că dacii erau un popor monoteist. Se spunea despre preoţii daci din acea vreme că erau ca esenienii, virgini, vegetarieni. Nu existau sclavi în Dacia şi era o ţară unică în acele timpuri din acest punct de vedere. Apostolul Andrei a afirmat că a iubit Dacia şi oamenii ei mai mult decât orice, după Hristos.
De fapt, România se mai numeşte şi Grădina Maicii Domnului. Papa Ioan Paul al II-lea a recunoscut acest lucru, în 1999, în timpul vizitei la Bucureşti. Pe aceste meleaguri îşi au originea mulţi dintre conducătorii Europei, de-a lungul istoriei. Unii istorici au adus argumente care explică eroarea grafică de transformare a cuvântului getic în gotic. Germanii se mai numesc şi deutsch (se citeste doici), nume care provine de la daci. Olandezii se numesc dutch (se citeşte daci), iar numele lor s-a stabilit că provine de la deutsch, deci tot de la daci. Pe malurile Dunării, de la izvoare până la Marea Neagră, se găsesc localităţi cu nume dacice. Toate aceste afirmaţii au fost preluate din lucrări susţinute de istorici, în cadrul unor conferinţe.
România Mare avea formă de cerc, din acest motiv mai era numită şi "Bila". Astăzi, teritoriul rămas are formă de peşte, cu coada în Marea Neagră şi cu ochii îndreptaţi către vest, arătând parcă faptul că l-a aşteptat timp de o jumătate de secol. Şi când a venit, în sfârşit, ce a adus cu el? Imperiul Banului. Îngenuncherea prin puterea financiară. Acest lucru se poate observa şi descoperind codificarea ochiului diavolului. Cum? Făcând o operaţie simplă. Se adună valoarea bancnotelor actuale, fără cea de 200 de lei, care a apărut ulterior, parcă spre a ascunde mai bine secretul banului. Astfel, 500 + 100 + 50 + 10 + 5 + 1 = 666.
Aici a ajuns marea civilizaţie a acestor locuri sfinte, să stea pe aur şi să cerşească.

S-a născut în România

24 Iul 2010
Atenţiune! Atenţiune! Luaţi toate măsurile de precauţie! Se anunţă o nouă furtună de idei. Închideţi imediat orice creier! Faceţi provizii importante de prostie şi nu părăsiţi nici un moment posturile. Cei care nu rezistă să fie înlocuiţi cu alţii fără urme de idei. Numai astfel veţi rezista vremurilor acestea. Dormiţi liniştiţi, ne ocupăm noi de problemele voastre.
Ce tot scrii tu acolo? Mă întreabă mirată conştiinţa. Bănuiesc, spune ea, că nu te referi la români. Poţi spune despre ei că duc lipsă de orice, dar nu de idei. Aşa că nu poţi găsi prea mulţi fără idei.
Şi are dreptate conştiinţa mea. Marile invenţii ale omenirii, de-a lungul timpului, sunt creaţii ale minţii româneşti. Românul s-a născut inventator, dar partea rea este că nu şi-a putut materializa ideile, în general, în ţara sa. Iar de realizările sale s-au bucurat alţii. Şi asta pentru că la noi domneşte proverbul "Să moară capra vecinului!", iar la orice se spune "merge şi-aşa". Nu suntem uniţi şi nu ştim să ne apreciem valorile, din care cauză le pierdem. Nu degeaba s-a răspândit proverbul "brânză bună în burduf de câine". Dar asta e, ce să-i facem?
Vă întrebaţi, poate, ce au invenţiile cu paranormalul? Invenţiile sunt realizate pe baza unor idei venite din comunicarea cu Memoria Universului. Acolo se găsesc atemporal toate informaţiile trecute, prezente şi viitoare din Univers. Cei care au această capacitate de comunicare au posibilitatea să culeagă informaţiile, dintr-un anumit domeniu, prin intermediul undelor alfa ale creierului. Astfel, când sunt prezente aceste unde, ideile pot trece din emisfera cerebrală a intuiţiei în cealaltă, corespunzătoare analizei şi sintezei, unde sunt preluate şi realizate materializările lor. Unii dintre marii inventatori ai lumii au recunoscut că invenţiile lor s-au născut prin acest tip de comunicare.
Mendeleev a afirmat că a visat tabelul care-i poartă numele, după ce s-a chinuit multă vreme să-l creeze. Kekule a spus că a descoperit formula benzenului în urma unui vis. Edison, care avea ca pregătire doar câţiva ani de şcoală, a realizat unele din invenţiile sale cu ajutorul mediumului Edgar Cayce. De asemenea, Tesla avea capacităţi de comunicare extrasenzoriale.
Românii, descendenţii celei mai vechi civilizaţii, au, în general, această deschidere către comunicarea paranormală, conştienţi sau inconştienţi. Inventica românească a fost şi este pe primul loc în lume.
Puţini ştiu că Nikola Tesla, poate unul dintre primii zece inventatori, ca valoare, din lume, a fost de origine română. S-a născut într-un sat de români de pe teritoriul Croaţiei de astăzi, la data de 10 iulie 1858. Tatăl său era preot ortodox, iar mama, Gica, avea o inteligenţă nativă sclipitoare. Nicolae, cum i se spunea până să ajungă în America, vizualiza invenţia în minte, iar când o realiza practic, produsul minţii sale era perfect, fără a mai fi necesare îmbunătăţiri. A fost pionier al roboticii, radioului, fizicii generale şi nucleare, electronicii, calculatoarelor, balisticii, curenţilor de înaltă frecvenţă, curentului alternativ, câmpului magnetic rotativ, motoarelor electrice, wireless-ului, vehiculului cu decolare verticală, contactului cu alte civilizaţii şi al obţinerii de semnale radio repetate, recepţionate din spaţiul extraterestru. A fost coordonator o perioadă de timp în cadrul Experimentului Philadelphia.
Cu ajutorul lui s-a realizat prima hidrocentrală de curent alternativ din lume, pe Cascada Niagara. Turbina Tesla, motorul electric

Tesla, ca principii de funcţionare, stau la baza majorităţii aparatelor electronice de astăzi. El a descoperit un tip de energie care, dacă ar fi fost folosită, ar fi putut duce la falimentarea celor ce realizau câştiguri din energia obţinută din petrol şi electricitate, descoperire care i-a pricinuit mari probleme. Iată că şi atunci, invenţiile revoluţionare care ar fi putut clătina imperiile economico-financiare erau ascunse în safe-uri, nefiind puse în practică, iar respectivii inventatori trebuia să dispară.
De asemenea, puţini cunosc faptul că Turnul Eiffel a fost construit după o tehnologie inventată de inginerul român Gheorghe Panculescu. Alexandru Gustave Eiffel aprecia ca turnul nu s-ar fi putut construi dacă nu ar fi aflat de tehnica inovatoare a inginerului român, cu care a colaborat şi pe care l-a vizitat la Vălenii de Munte, judeţul Prahova. Mai mult, construcţia turnului s-a realizat cu oţelul fabricat la Reşiţa şi la Ghelar, judeţul Hunedoara. Pe piesele ce compun celebrul turn stă scris: "Made in Resita - Romania".
Racheta cu trei trepte nu este o invenţie a secolului al XX-lea, ci a secolului al XV-lea. Conrad Haas din Sibiu, în 1555, experimenta lansarea ei în prezenţa a mii de spectatori, execuţia rachetei fiind realizată după proiectul său. Tot lui îi aparţine şi inventarea Aripilor Delta. Mai târziu, în 1920, tot un român, inginerul Gheorghe Botezatu, a calculat traiectoriile posibile Pământ - Lună, folosite ulterior la programele Apollo. De altfel, unele dintre programele americane de zboruri spaţiale au avut şi au directori de origine română.
Invenţiile din domeniul aviaţiei, încă de la început, aparţin tot românilor. În 1879, Victor Tatin a proiectat primul model experimental de aeroplan. În 1881, Alexandru Ciurcu obţinea în Franţa brevetul pentru posibilitatea zborului cu reacţie, iar în 1886 el construia prima ambarcaţiune cu reacţie. La data de 18.03.1906, Traian Vuia a efectuat primul zbor cu un vehicul mai greu decât aerul, construit de el. Acesta avea trenul de aterizare pe roţi cu pneuri. În 1909, Tache Brumărescu breveta elicopterul şi biplanul monomotor cu trei elice. În 1910, în luna iunie, Aurel Vlaicu lansa primul avion cu fuselaj aerodinamic. În acelaşi an, Henri Coandă realiza primul zbor al unui avion cu reacţie, construit de el, apoi, în 1933, el a realizat aerodina lenticulară (farfuria zburătoare), iar în 1938 a descoperit Efectul Coandă şi lista invenţiilor româneşti din aviaţie poate continua.
Extracţia şi prelucrarea petrolului îşi are şi ea originea în România. Statisticile mondiale au arătat că în 1857 se extrăgeau deja în ţara noastră 275 tone de petrol. Exemplul nostru a fost urmat de SUA în 1859, Italia, în 1860, Canada, în 1862 şi Rusia, în 1863. Primele instalaţii de prelucrare a petrolului au fost realizate tot în România, în anul 1840. În 1856, Marin Mehedinţeanu începea la Ploieşti construcţia aşa-numitei "Fabrica de Gaz". Primul oraş din lume iluminat cu petrol a fost Bucureştiul, în anul 1858, an în care s-a construit şi prima rafinărie. În noiembrie 1884, Timişoara devenea primul oraş european iluminat cu energie electrică.
În anul 1908, academicianul Nicolae Vasilescu Karpen inventa "pila Karpen" care produce energie electrică, fără întrerupere, şi astăzi. În 1927, Petrache Poenaru, fost secretar a lui Tudor Vladimirescu, inventa "tocul rezervor" sau stiloul de astăzi. În 1906, Augustin Maior transmitea pe o singură linie telefonică cinci convorbiri simultane, la 15 kilometri depărtare, inventând astfel telefonia multiplă. În 1918, George (Gogu) Constantinescu întemeia o nouă ştiinţă, sonicitatea. La sfârşitul primului deceniu al secolului al XX-lea, Ştefan Procopiu inventa magnetonul, iar în decembrie 1921 descoperea depolarizarea luminii, fenomen cunoscut sub numele de "fenomenul Procopiu". Un alt savant român, Ştefan Odobleja a devenit părintele ciberneticii generale. În 1962, Ion Agârbiceanu realiza primul laser cu gaz (He-Ne), cu radiaţie infraroşie.
Radioactivitatea este tot o descoperire românească a unei savante de la Facultatea de Ştiinţe Bucureşti, unde a şi înfiinţat atunci catedra de radioactivitate din cadrul facultăţii. Însă criterii subiective au dus la recunoaşterea paternităţii acestei invenţii şi acordarea Premiului Nobel lui Marie Curie. Acelaşi lucru s-a întâmplat cu Nicolae Paulescu, descoperitorul insulinei în 1921, Premiul Nobel fiind atribuit unor canadieni, şi cu Ştefan Procopiu în ceea ce priveşte descoperirea magnetonului, care a fost atribuită lui Niels Bohr. Justin Capră, în mintea căruia arde permanent focul inventivităţii, a fost marginalizat chiar de forurile din propria-i ţară, spre bucuria şi beneficiul altor state. De exemplu, din 1958 el a realizat "rucsacul zburător", pe care şi l-au însuşit americanii în 1961 sub numele de "centura zburătoare".
Este un sistem care se ataşează pe spatele unei persoane, cu ajutorul căruia aceasta poate zbura. Justin este mai mereu prezent cu noutăţi la saloanele de inventică. Fizicianul Sandu Popescu a reuşit primul teleportarea unei particule. Doctorul fizician Eugen Pavel, de la Institutul de Fizică Atomică Măgurele, a inventat un CD-ROM din sticlă, având o capacitate de 15.000 de ori mai mare faţă de cele actuale. Pe 5 CD-uri, de acest tip, se pot stoca informaţiile din întreaga Bibliotecă a Academiei Române, fiind garantată calitatea înregistrării pe timp de 5.000 de ani.
În domeniul medicine, doctorul Paulescu nu este singurul cu realizări mondiale. În 1885, Victor Babeş scria primul tratat de bacteriologie din lume. În 1910, Gheorghe Marinescu descoperea tratamentul paraliziei generale. În 1913-1916, Ioan Cantacuzino producea vaccinul antiholeric. În 1922, C. Levediti şi Sazevac găseau tratamentul împotriva sifilisului. În 1952, Ana Aslan crea celebrul Gerovital H3, cu care a tratat nenumărate personalităţi din întreaga lume. Doctorul Emil Palade a primit Premiul Nobel pentru medicină, el fiind şi un exponent al exportului de inteligenţă românească, România fiind şi aici pe primul loc în lume. NASA este plină de specialişti români, iar la Microsoft a doua limbă vorbită este româna. De ani buni, premiile de la saloanele internaţionale de inventică sunt acordate românilor, în proporţie de până la 75%, perioadă în care finanţarea cercetării româneşti s-a diminuat până spre desfiinţare. Şi din acest punct de vedere suntem unici în lume.

Interferenţe ale spiritelor

31 Iul 2010
Cercetaţi!
Cercetaţi sufletul din adâncuri. Acolo se găseşte Universul nevăzut. Câteodată, Universul epavelor, al sufletelor pierdute. Intraţi, ţinându-vă răsuflarea cât de mult puteţi. Să nu treziţi nesomnul lor cel veşnic. Din toate anotimpurile. Din toate punctele cardinale. Zbaterile lor aduc la suprafaţă toate frământările acestora, asemenea furtunilor din toate mările şi oceanele noastre.
Vorbiţi, vă rog, în şoaptă, vorbiţi prea tare şi nu vă aud! Iar acum, mă scuzaţi puţin! Vedeţi, mă cheamă pentru un nou control medical al sufletului meu!
Sufletul, această legătură permanentă dintre materie şi spirit. Prin el trec toate zbaterile vieţii materiale. Şi este atât de vulnerabil. Biciuit prea des, devine uşor de tulburat şi deseori nu-şi mai găseşte echilibrul. Atunci, uneori, îşi anunţă spiritul că-şi caută liniştea dincolo de viaţa materială.
Corpul fizic este dublat de un corp eteric ce reprezintă sufletul. Acest corp energetic are şapte centri principali (chakra). Fiecare dintre aceşti centri alimentează cu energie organele din preajma sa, fiind astfel răspunzător de buna funcţionare a acestora. Deci, existenţa corpului material este susţinută de corpul energetic. Funcţiile şi structurile fizicului sunt asigurate de acest corp eteric. Stresul, cum numim astăzi perturbarea universului nostru interior de către cel din afara noastră, produce iniţial deteriorarea sistemului energetic propriu.
Tulburarea centrilor superiori produce, în primul rând, perturbarea psihicului de la care porneşte comanda întregului organism. Un spirit superior este mai puţin vulnerabil în faţa furtunilor de stres, fapt care conferă un echilibru mai stabil întregului sistem energetic şi fizic. Ceea ce este stresant pentru cineva poate să nu fie stresant şi pentru cei din jur. Aceasta pentru că stresul nu se traduce prin agresiunea factorilor externi asupra unei entităţi, ci prin modul în care entitatea percepe factorii exteriori. Elemente importante care pot constitui surse de stres sunt intervenţiile gândului, vorbei şi faptei unei entităţi asupra alteia. Este vorba despre entităţi spirituale încarnate sau venite din lumea de dincolo. Gândurile noastre, în general, nu sunt ale noastre. Acestea sunt induse de alţii prin transmiterea telepatică de informaţii. Dar pentru că acest fenomen nu este cercetat, el rămâne ascuns în noi fără a fi credibil. Persoanele care au psihicul agresat de informaţii malefice, trimise de la alte entităţi, pot ajunge la tulburări

psihice, la stări de anxietate, depresii, atacuri de panică.
În afară se văd efectele, dar cauzele rămân de multe ori ascunse şi astfel, nefiind cunoscute, nu se pot îndepărta. De obicei, afecţiunile se încearcă a fi ţinute în frâu cu ajutorul medicamentelor. Păcat că sunt ignorate, în general, asemenea cauze ale tulburărilor psihice. Păcat că sunt atâţia sceptici!
Scepticismul se manifestă mai ales atunci când se afirmă că spiritele care au părăsit corpul fizic pot interveni în viaţa materială, influenţând-o. Cazul pe care îl voi descrie în continuare întăreşte veridicitatea afirmaţiilor legate de acţiunea acestor spirite de dincolo de viaţă.
Un cunoscut, R.D., a trecut în nefiinţă acum câteva luni. Era un om cultivat, spiritual, mereu cu zâmbetul pe buze. În tinereţe a fost, pentru o vreme, secretarul lui Henri Coandă, iar după 1989 a ocupat, la un moment dat, funcţia de consilier prezidenţial. Nu credea în supravieţuirea spiritului după moarte, dar făcea glume pe această temă. Spunea că atunci când va muri să fie înmormântat în picioare, cu capul deasupra pământului, pentru a putea vedea "ce naiba mai faceţi". În ziua înmormântării, spiritul său a făcut glume pe seama unor prieteni. A blocat pentru câteva momente servodirecţia autoturismului meu când am pornit către cimitir, apoi mi-a produs pană la o anvelopă, fapt care s-a întâmplat tot atunci şi altui prieten comun. În acelaşi interval de timp, alt prieten a constatat cu uimire că i-a sărit dopul din plastic, sigilat, al unei sticle cu ulei de floarea-soarelui. Altei persoane i s-a spart un pahar în mână fără a-l fi lovit. În timpul parastasului de 40 de zile am fost sunat de realizatoarea unei emisiuni de televiziune, la care fusesem invitat, pentru a mă anunţa că emisiunea era programată pentru difuzare în acea zi. Înregistrarea emisiunii avusese loc cu aproximativ două săptămâni în urmă. Tema emisiunii se referea chiar la intervenţia spiritelor de dincolo în viaţa materială. Nu am putut urmări în acea zi emisiunea, reuşind să o vizionez a doua zi, în reluare. Zilele următoare am primit semnale de la mai mulţi cunoscuţi din diverse localităţi că au văzut emisiunea, dar nu mi-au putut auzi vocea. Mai mult, o cunoştinţă din Timişoara şi-a sunat mama, care locuieşte într-o altă localitate, persoană pe care o tratasem recent, să urmărească emisiunea. Mama i-a comunicat fiicei sale că vede imaginea, dar nu se aud vocile, auzindu-se doar muzica de fond. După discuţia purtată cu persoana din Timişoara am vrut să telefonez realizatoarei emisiunii, pentru a o informa despre cele aflate. Dar, până să formez eu numărul de telefon, am fost apelat de aceasta, care mi-a comunicat că la televiziune s-au primit mesaje din diferite zone ale ţării, în ideea că nu s-au auzit vocile în timpul emisiunii. Adresându-se celui care s-a aflat la pupitrul de mixaj, acesta a crezut că vina i-a aparţinut lui. Dar nu putea fi adevărat, pentru că unii dintre telespectatori au auzit dialogurile. Cel mai ciudat lucru a fost audierea doar a fondului muzical fără a fi însoţit de voci, ceea ce, tehnic, nu este posibil, căci muzica este mixată cu vocile. Neînţelegând care-i cauza acestor fenomene, televiziunea a decis în ultimă instanţă că va relua emisiunea.
Intervenţia acestui spirit nu a avut implicaţii majore, ireversibile, asupra vieţii materiale. Dar, de multe ori, spiritele malefice pot genera probleme foarte grave. În aspectele inexplicabile care apar în unele suflete să nu excludem posibilitatea intervenţiei asupra lor a altor entităţi spirituale.

Conştientizarea subconştientului

08 Aug 2010
Clipa cea din urmă. Momentul Adevărului. Trecerea vieţii din vizibil în invizibil. Ziua "mult aşteptată" şi nedorită. Minciuna şi Adevărul stau alături. Cum le deosebim? Pentru mulţi, greu de spus. Dacă s-ar cunoaşte Adevărul de la naştere, toată lumea ar trăi cu ochii deschişi, ar vedea încotro se îndreaptă. Însă, aşa, greşelile sunt inevitabile şi de multe ori scuzabile. Din când în când, să scăpărăm câte o clipă de Lumină în jurul nostru, pentru a putea găsi mai uşor drumul către fericire. Această stare o căutăm, greşit, în afara noastră, căci ea ţâşneşte din noi la fel ca apa dintr-o fântâna arteziană.
Fericirea nu există, ea se clădeşte. Niciodată nu este prea târziu să cercetam universul interior pentru a deschide ochii minţii, redresând astfel sensul vieţii către Adevăr şi fericire. Prin conştientul nostru cerem subconştientului, chiar fără să ne dăm seama, încotro vrem să ne îndreptăm.
Omul este creaţia gândirii, gândurile sale reprezentând viaţa lui viitoare. Tot ceea ce există în noi se află pretutindeni, căci ceea ce nu există în noi nu există nicăieri. În noi se află întregul Univers şi orice dorinţă poate fi îndeplinită direct proporţional cu puterea credinţei noastre. Marile personalităţi ale omenirii, de oricând şi de oriunde, au ajuns la realizările lor datorită capacităţii de a intra, conştient sau inconştient, în contact cu puterile nelimitate ale subconştientului, accesându-le.
Tudor Arghezi spunea: "Omule nebunule, tu faci minuni fără să ştii şi nu cunoşti aproape deloc puterea formidabilă a gândirii tale, să ştii că tot ce-ţi închipui este realizabil şi direct proporţional cu încrederea ta. De ce te fereşti să stai de vorbă cu tine însuţi şi să te închipui descoperindu-te un perfect zeu?"
Subconştientul este supus conştientului, acţionând conform sugestiilor pe care i le impregnează acesta. El primeşte absolut toate comenzile de la conştient şi le duce la îndeplinire, considerându-le corecte. Să nu facem afirmaţii cu vibraţii malefice nici în glumă, căci subconştientul le duce la îndeplinire. Sunt folosite deseori ticuri verbale ca "Să mor eu!", "Să moară mama!", "Mă doare-n cot!", etc. Nu bănuim că acestea le putem influenţa să se întâmple mai curând decât ne putem închipui. Ce semănăm în subconştient, aia vom culege în destinul nostru. Subconştientul este ca pământul care hrăneşte orice fel de seminţe, bune sau rele. Puterea subconştientului este legată de Marea Putere a Universului, a Divinităţii, care face orice posibil. Conştientul, partea raţională a gândirii, impune limite posibilului vieţii noastre, bariere false pentru posibilităţile subconştientului.
Subconştientul primeşte informaţiile şi le acceptă din orice stare a noastră, vis ori realitate, fapt imaginar sau trăit, prezent sau viitor, pentru că ele există în afara timpului, noi fiind racordaţi la Conştiinţa Universului. Orice gând este o cauză care are ca efect o acţiune, cu timpul. O acţiune bună sau rea. Orice trăire interioară proprie remarcată pasiv este, cu siguranţă, rezultatul gândurilor îndepărtate sau apropiate. Acţiunile şi frământările trecute ne urmăresc permanent ca o umbră, producând rezultate bune sau rele. Nu este posibil să ne ascundem de consecinţele acţiunilor şi gândurilor noastre. Aşa că este bine să ne gândim serios atunci când dorim să facem rău cuiva.
Marea majoritate a oamenilor judecă fenomenele, viaţa din jurul lor, pe ceilalţi şi chiar pe ei înşişi după propriul lor nivel de gândire şi simţire, cauză ce duce la o evaluare eronată a stării reale de fapt. Păcatele noastre sau elementele negative acumulate în subconştient există latent în noi şi "sapă", aducând evenimente de acceaşi natură, până când acestea vor fi eliminate. Dacă nu avem puterea să le eliminam uşor, acest lucru se poate face prin meditaţie, relaxare, vizualizare, hipnoză, etc. Dar totul trebuie făcut cu o concentrare deosebită, timp mai îndelungat, alături de voinţă şi dorinţă puternice. Acestea sunt elementele care conduc către succes. Spovedania este tot o posibilitate de a învinge agresiunea păcatelor exercitată asupra minţii noastre. Astfel, se poate realiza o vindecare şi o reprogramare a subconştientului. Pentru a preîntâmpina suferinţa, Biblia povăţuieşte: "Nu judecaţi ca să nu fiţi judecaţi, căci cu judecata cu care judecaţi veţi fi judecaţi, cu măsura cu care măsuraţi vi se va măsura" (Matei 7:1,2), "Faceţi altora ce aţi dori să vă facă ei vouă" (Matei 7:12). Iisus spunea "Iubeşte-ţi aproapele ca pe tine însuţi". Despre acelaşi sentiment suprem, iubirea, S. Freud afirma că "Fiinţele lipsite de iubire se ofilesc şi mor".
Cunoscând profundele enigme ale subconştientului, adică adevărata natură a Sine-lui, se poate descoperi adevărata realitate infinită şi eternă din afara noastră. Încrederea deplină în Sine generează forţă şi linişte sufletească, influenţând sprijinul care ar putea veni din afară. Însă încrederea numai în ajutorul din afară atrage mai devreme sau mai târziu suferinţa. Cel care stăpâneşte propriul subconştient va deveni stăpânul propriului destin, reprezentând totodată un model pentru ceilalţi. Alegerea existenţei spirituale înalte păstrează puritatea şi spontaneitatea copilăriei. Pierderea ei duce la o imagine a unui suflet pierdut, pentru care porţile posibilităţilor infinite ale Universului se închid din ce în ce mai mult.
Există o tipologie a aşa-zisului "Gică Contra". Acest tip de personalitate caută, în orice îl înconjoară, să găsească ceva care să nu-i

convină. El nu este nicicând fericit sau liniştit, scăldându-se permanent în vibraţii nocive. Acesta se ceartă cu toţi, nu are prieteni adevăraţi, refuză să coopereze, degajă cinism şi blazare.
Persoanele colerice nu-şi pot controla emoţiile, sunt uşor de tulburat şi ajung repede la starea de mânie până la declanşarea unor acţiuni malefice. Etapele prin care trec până la faza finală sunt gândul, emoţia, reacţia şi acţiunea.
Cei care îşi pot controla emoţiile sunt greu de tulburat, iritat sau jignit, reuşita acţiunilor acestora având un randament ridicat.
Sentimentul de frică de ceva sau cineva se poate elimina din minte derulând de mai multe ori acţiunea care producea acea frică.
Sentimentul de frică poate fi real, declanşat de spirit ca un sistem de alarmă, sau închipuit, apărut prin declanşarea imaginaţiei către maleficitate, produsă sau indusă. Lupta se duce pentru stăpânirea imaginaţiei, fapt ce are ca efect stăpânirea acţiunii.
Copilăria este cea mai vulnerabilă perioadă în dezvoltarea subconştientului. Informaţiile negative, poate distructive câteodată, recepţionate de copil, voluntar sau involuntar, sunt înmagazinate, devenind treptat frâne şi inhibiţii in dezvoltarea adultului de mai târziu, punându-şi amprenta pe comportamentul psihic şi fizic. Orice rău sau afecţiune îşi are originea în mintea noastră. Când se declanşează frica de o afecţiune pot apărea simptomele care, amplificate prin autosugestie, pot produce afecţiunea.
Subconştientul controlează toate funcţiile vitale ale organismului, cunoscând soluţiile pentru orice problemă, dar ajutorul va veni numai la solicitarea conştientului. Gândul exprimat intens şi cu credinţă produce miracole cu ajutorul subconştientului.
Rezolvarea constă în crearea unui program care va trebui vizualizat cu ochii minţii, trecând prin fiecare fază până la rezultatul final. Acest mecanism va accesa, prin rezonanţă, infoenergiile Universului care vor ajuta la îndeplinirea programului. Nereuşita s-ar putea declanşa din lipsa încrederii, absenţa continuităţii în dinamizarea subconştientului, slaba imagine mentală imprecisă şi difuză. Starea cea mai bună pentru derularea programului este aceea dintre veghe şi somn, când comunicarea cu infoenergiile Universului este cea mai intensă.
Subconştientul nu îmbătrâneşte niciodată, fiind în afara timpului. Gândurile trecutului determină prezentul. Să avem grijă, căci prin gândurile prezente ne pregătim viitorul.

Spiritul şi... viaţa sexuală

15 Aug 2010
Spune te iubesc! Te rog, spune te iubesc! Mai spune te iubesc! Mă, tu n-auzi? Spune te iubesc! Bă, spui sau nu?! Zice şi îi pune capul pe eşafod. Ridică apoi barda şi... şi... şi... într-un târziu, cu glasul tremurând şi cu lacrimi în ochi, zise: "Te iubesc!". Dar barda, care îşi începuse deja drumul, a făcut "hârşt".
- Dar de ce a murit?, întreabă un trecător, văzând cortegiul.
- Nu ştiu, dar a murit fericit, spunând "Te iubesc!".
Din păcate, se poate spune "te iubesc" nu numai din suflet, ci şi din obligaţie, din convenienţă, cu scopuri meschine...
Este foarte important ca, atunci când se naşte un copil, acesta să reprezinte iubirea adevărată, curată dintre părinţii lui. Aceasta, pentru că amprenta infoenergetică pe care o primeşte el, când vine pe lume, îl urmăreşte în timpul vieţii.
Spiritele evoluează prin reîncarnări. Ele îşi aleg, la naştere, mediul care creează condiţiile în care să poată evolua, de la nivelul la care au ajuns în încarnarea trecută. Procreaţia are la bază instinctul sexual. La actul sexual participă corpul fizic, ajutat de corpul energetic şi cel spiritual.
Din punct de vedere medical, desfăşurarea actului sexual este asigurată în corpul fizic de sistemul nervos vegetativ. Nervul parasimpatic sacrat realizează erecţia, iar prin contracţia spasmotică a uretrei posterioare se produce ejacularea. Aceasta nu este obligatoriu să se suprapună peste orgasm. Ejacularea este realizată fizic, iar orgasmul aparţine sufletului şi se manifestă cu intensităţi diferite, putând chiar să lipsească. Aici, un rol foarte important îl are subconştientul, deci spiritul. Conştientul, de-a lungul vieţii, transmite subconştientului informaţii de natură sexuală legate de părţi ale corpului, de actul în sine, informaţii audiovizuale erotice pe care subconştientul le înmagazinează.
Astfel, acesta din urmă este cel care determină dorinţa sexuală (libidoul). Deci, potenţa sexuală este influenţată de spirit, fiind conştientizată prin psihic. Sunt multe persoane, chiar tinere, care se plâng de scăderea calităţii erecţiei sau chiar de lipsa ei. Prin sistemul emoţional, şocurile produse din experienţe sexuale nereuşite produc inhibiţie corticală care, în final, duce la lipsa erecţiei sau la o întrerupere rapidă a acesteia, precum şi la absenţa ejaculării. Frica de a nu se repeta eşecul adânceşte disfuncţia. În subconştient se întipăreşte acest "program" şi următoarele experienţe sexuale sunt sortite eşecului. De multe ori, partenera, printr-un comportament neadecvat, plin de reproşuri, face să-i adâncească sau chiar să-i producă bărbatului fenomenul de inhibiţie.
Subconştientul este influenţat prin autosugestie sau sugestie, fapt ce se poate regăsi şi în cazul magiei. Cei care se ocupă cu asemenea practici malefice pot transmite unei persoane prin telepatie, printr-o concentrare, dorinţă şi voinţă puternice gânduri şi imagini de neputinţă sexuală la bărbaţi sau de frigiditate la femei, informaţii care sunt asemenea unor programe ce se vor derula, înlocuindu-le pe cele corecte, existente în subconştient. Necunoaşterea acestor cauze nu va duce la găsirea unor căi prin care să rezolve disfuncţiile respective, care, cu timpul, se vor adânci. Drumul de întoarcere la normalitate trece tot prin autosugestie, terapie prin sugestie, echilibrare energetică etc., care vor produce descărcarea subconştientului de blocaje primite prin magie.
De obicei, după finalizarea actului sexual se manifestă o perioadă de insuficienţă sexuală, numită refractară. Durata acestei perioade este diferită pentru fiecare, manifestându-se în funcţie de vârstă, de atracţia sau respingerea psihică ori morală faţă de parteneră. Starea este caracterizată atunci de reacţii somatice şi psihice. Cele somatice se fac prezente din cauza slabei excitabilităţi a centrilor electivi nervoşi, tonusul nervos vegetativ fiind absent atunci. Cele psihice sunt caracterizate de atenuarea reflexelor psihosenzoriale. Atât timp cât echilibrul nervos nu este recuperat, excitaţia este incompletă.
La persoanele cu un dezechilibru energetic al corpului, refacerea după un act sexual este de lungă durată. Şi după o masă copioasă, din cauza consumului energetic al corpului pentru digestie, de până la 60% din totalul său, se poate manifesta o perioadă de oboseală. De multe ori, este dificil de stabilit medical dacă perioada refractară prelungită are la bază cauze somatice sau psihice, adică dacă se manifestă din cauza oboselii sau fricii de un nou act sexual.
După un raport sexual normal este posibil să se producă o depresie psihică necontrolată şi un dezgust faţă de un nou act. Dacă se forţează repetarea actului sexual, fără a se respecta perioada refractară normală, erecţia scade ca durată şi poate înceta înainte de a ajunge la finalizarea actului, fapt ce poate duce progresiv la impotenţă prematură.
Impotenţa prin abstinenţă sexuală poate să apară atât în absenţa, cât şi în prezenţa persoanei de sex opus. În primul caz, hiperexcitabilitatea genitală scade cu timpul şi dorinţa se diminuează până la dispariţia ei completă. Această stare se manifestă de obicei la exploratori, navigatori, privaţii de libertate. Acest tip de impotenţă nu este definitivă şi poate să dispară în prezenţa partenerei.
În cazul al doilea, excitaţiile repetate în contact cu femeia, erecţiile foarte dese, hiperactivitatea testiculară duc la tulburări funcţionale şi chiar la modificări organice. În final, dorinţa sexuală se manifestă, dar erecţia se produce din ce în ce mai slab până la impotenţă, uneori aceasta instalându-se chiar brusc.
Impotenţa poate să apară şi prin întreruperea actului sexual înainte de a avea loc ejacularea sau când aceasta se face în afara vaginului. În acest caz se pot provoca dezechilibre ale sistemului nervos central. În ceea ce priveşte onanismul sau masturbarea, statisticile spun că ele duc la impotenţă, în final. Când se ajunge la faza cronică a practicării acestor obiceiuri, apar tulburări psihice de genul timidităţii, evitării societăţii, irascibilităţii, inhibiţiei în faţa unei femei din frică de insucces. Structural se pot produce leziuni inflamatorii ale uretrei.
Dezechilibrul umoral este şi el o cauză a impotenţei. Astfel, bolile infecţioase produc scăderea potenţei sexuale, diabetul duce la

impotenţă, drogurile, alcoolul, tutunul în exces având şi ele aceeaşi influenţă.
Manifestările de origine spirituală joacă un rol important în declanşarea şi realizarea dorinţei sexuale, precum şi în calitatea actului sexual, prelungirea în timp a potenţei. Emoţiile pozitive pot ajuta potenţa, iar cele negative o pot anula, prin inhibiţie. Atenţie, între dragoste şi ură este un singur pas, dar sensurile lor sunt diferite!
Un spirit curat, care se scaldă în vibraţii benefice, are posibilitatea de a anula orice agresiune provocată de frecvenţe malefice, producând un puternic sistem de protecţie şi implicit cel imunitar, ceea ce-i oferă o viaţă sexuală sănătoasă şi îndelungată. Un sistem hormonal cu cât este mai mult timp activ şi intens, cu atât îmbătrânirea este aruncată mai departe. Îmbătrânirea din toate punctele de vedere.

Dizertaţie

22 Aug 2010
"Atât timp cât legile matematice descriu realitatea, ele nu sunt exacte; dacă sunt exacte, atunci nu descriu fenomene reale. În ştiinţă este crucială conştiinţa faptului că modelele şi teoriile au caracter aproximativ." Aceste afirmaţii au fost făcute de nimeni altul decât Albert Einstein.
Parapsihologia este un domeniu care câştigă din ce în ce mai mult **teren**, ea dezvăluind alte raţionamente despre existenţă decât cele acceptate în mod normal. Este un subiect de interes, dar considerat utopic de-a lungul timpului de mulţi sceptici, evaluare greşită, deoarece aceste fenomene sunt implicate în existenţă nu numai teoretic, ci şi practic.
Ştiinţa are o teorie incompletă despre natura Universului. Capacităţile şi limitările potenţialului uman au fost subestimate prin legile ştiinţelor. Concepţiile filosofice cu care se operează în mod curent pornesc de la studiul separat al minţii şi trupului sau, mai bine spus, al minţii şi materiei, fapt incorect în realitate. Minunile promovate de religie pot fi studiate, reanalizate prin prisma fenomenelor parapsihologice, prin care se pot dezvălui cauzele ce le generează. Ştiinţa nu a explicat încă enigmele fundamentale ale Universului, natura esenţială a materiei şi a energiei, originea adevărată a mişcării, apariţia vieţii, imaginea de **ansamblu** a naturii, apariţia primordială a simplei senzaţii şi a conştiinţei în general, raţiunea şi gândirea, originea limbajului, problema complexă şi misterioasă a liberului arbitru...
Fenomenele paranormale sunt analizate de specialişti, fiecare prin prisma domeniului său. Fizicienii tind să fie interesaţi de paranormal din punct de vedere al implicaţiilor ce rezultă din înţelegerea noastră eronată asupra spaţiului şi timpului, transmiterii de energie şi informaţii etc. Biologii sunt interesaţi de acest domeniu deoarece aceste fenomene implică existenţa unor metode suplimentare inexplicabile în a simţi şi a percepe lumea. Psihologii sunt interesaţi în special în legătură cu parapsihologia în studiul naturii percepţiei, memoriei, creativităţii, în ceea ce priveşte stările modificate ale conştiinţei. Filosofii ajung să pună din nou în discuţie problemele filosofice străvechi, printre care rolul conştiinţei în lumea fizică, raportul dintre subiectivitate şi obiectivitate. Teologii consideră experienţele din parapsihologie ca reflectând adesea semnificaţii şi trăiri profunde inefabile, marcând în mod hotărâtor întreaga existenţă ulterioară a celor care le-au experimentat.
Din punct de vedere materialist, filosofia de bază a lumii ştiinţifice, conştiinţa umană este produsul funcţionării creierului, corpului şi sistemului nervos (în engleză brain - body - nervous sistem, prescurtat BBNS). Acest lucru arată că mintea este "generată" doar de funcţionarea electrochimică a sistemului nervos, fiind direct dependentă de ea. O dată cu deteriorarea ireversibilă a acestui sistem se consideră că este anihilată şi conştiinţa, conform acestei concepţii materialiste, ceea ce este greşit. Tot din această perspectivă, materializările, spiritele, fantomele nu sunt decât produsul imaginaţiei. Se mai apreciază că limitele funcţionării materiale determină automat limitele funcţionării mentale. Atunci ar însemna că percepţiile extrasenzoriale (PES) şi fenomenele psihokinezice (PK) nu pot fi posibile.
Transcendenţa presupuselor limite ale lumii fizice, evaluată ştiinţific, dovedeşte că sistemul nervos, BBNS, are deasupra lui atât sufletul, cât şi spiritul. Culturile cunoscute de-a lungul istoriei contrazic principiile ştiinţifice de astăzi, acestea dovedind că au luat cunoştinţă de existenţa fenomenelor paranormale, cărora nu le-au negat existenţa, ci doar le-au dat alte denumiri. Filosofiile acestor civilizaţii au constituit elemente de cercetare riguroasă în multe institute de astăzi. Rezultatele au arătat că marile civilizaţii credeau în supravieţuirea entităţii spirituale după moartea fizicului. Dacă se evidenţiază astfel de concluzii, se justifică logica tradiţiilor şi practicilor spirituale străvechi ca fiind pline de sens şi semnificaţii. Parapsihologia are implicaţii profunde în ceea ce priveşte concepţiile spirituale, iar preocuparea pentru acest domeniu dezvăluie o tendinţă a fiinţei umane de a se apropia de divinitate.
În ideea adevăratei existenţe, interacţiunea mentală directă cu sistemele vii generează, conform şi tehnicilor tradiţionale de vindecare, îndepărtarea afecţiunilor corpului prin acţiunea minţii (prin sugestie, rugăciune sau autosugestie). Mintea umană poate interacţiona, influenţând structurile şi din afara organismului, maşinile moderne care au circuite electronice sensibile cum sunt calculatoarele, copiatoarele, faxurile, influenţând funcţionarea acestora şi creând inexplicabile erori sau defecţiuni în funcţionare. Din acest considerent, este posibilă chiar repararea sau controlul anumitor maşini senzitive doar prin mijloace mentale. Cercetările din ultima perioadă presupun studii riguroase în legătură cu comunicările directe om-maşină, ducând la tehnologii incredibile ale viitorului.
Alte aplicaţii potenţiale ale parapsihologiei, a căror existenţă se bazează pe extrasenzorialitate, includ îmbunătăţirea metodei de a lua decizii corecte, de a localiza diverse valori sau chiar persoane dispărute, de a prognoza sau diagnostica afecţiunile organismelor, de a descrie de la depărtare evenimente, locuri din timpuri trecute, prezente sau viitoare. Se poate veni astfel în ajutorul multora, cum ar fi poliţie, sănătate, istorie, arheologie, geologie etc. Parapsihologia are menirea de a reconsidera întreaga experienţă umană, oferind o adevărată viziune asupra vieţii. Parapsihologii consideră că cercetările viitoare vor putea explica din ce în ce mai multe fenomene paranormale în termeni ştiinţifici. Acest fapt se va produce alături de un salt semnificativ al conştiinţei umane.

Ştiinţa şi parapsihologia(sau invers)

29 Aug 2010
Ştiinţa şi parapsihologia stau faţă în faţă privind printre gratii una către cealaltă. Cercetarea ştiinţifică "a pus la colţ" fenomenele paranormale, închizându-le după gratii. Dar gratiile despart două spaţii, două lumi care privesc printre aceleaşi gratii. De partea cui se află libertatea? Libertatea adevăratei existenţe? Care este liberă şi care este cea închisă?
Ştiinţa este restrictivă, studiind doar existenţa materială, aceasta reprezentând doar 5% din Univers. Restul se află dincolo de vizibil, coordonându-l şi bazându-se pe alte legi. Este necesară modificarea concepţiei despre existenţa propusă de ştiinţă, iar legile ei modificate, reformulate. Existenţa şi autenticitatea aşa-ziselor fenomene paranormale trebuie cercetate cu ajutorul altor metode, diferite de cele ale ştiinţelor. Actualmente, aceste fenomene sau miracole, cum le numeşte religia, atunci când sunt constatate practic, şochează, iar atunci când sunt povestite apare ignoranţa ori incredibilul.
De-a lungul istoriei, multe cuceriri ştiinţifice ulterioare au fost considerate înainte fenomene inexplicabile, înfricoşătoare sau utopii. Focul, fulgerele, trăsnetele la începuturile civilizaţiei omeneşti sau nu de mult radioul, televizorul, telefonul fix şi apoi cel mobil, zborul terestru şi extraterestru etc., înainte să fie înţelese au fost considerate imposibile. Unele fenomene sunt folosite astăzi pe scară largă, ele rămânând tot în sfera paranormalului. De exemplu, omul foloseşte doar efectele curentului electric, fără a cunoaşte cauzele producerii lui.
Ar trebui ca dictonul "Să vezi şi să nu crezi" să fie înlocuit cu "Să crezi şi apoi să vezi". Programele mentale din lumea noastră

interioară sunt cele care pregătesc vizualizarea lumii exterioare şi intervenţia ulterioară asupra ei.
Parapsihologia, prin fenomenele de extrasenzorialitate, psihokinezie sau prin cele legate de comunicare cu lumea de dincolo de moartea fizicului, poate primi sau trimite informaţii şi energie, ori poate interveni în schimbarea poziţiei şi structurii materiei. Ştiinţa, în stadiul său actual de dezvoltare, nu le acceptă, fiind incapabilă să le explice. Însă, de-a lungul timpului, datorită progresului ştiinţific, legile şi concepţia despre lume au cunoscut permanent modificări. Dar cu cât o teorie adevărată a fost mai şocantă, cu atât saltul omenirii a fost mai mare. Apoi, controversele create cu această ocazie au fost întotdeauna incredibil de ample, căci consecinţele schimbării vieţii au fost extrem de incomode pentru structurile societăţii. Este suficient dacă ne amintim numai de cei care au fost arşi pe rug, pentru afirmaţiile lor epocale.
De obicei, credibilitatea fenomenelor paranormale a fost mult mai mare pentru oamenii de rând decât pentru cei care au condus comunităţile ştiinţifice, în sânul cărora s-au declanşat adevărate furtuni. Revoluţiile ştiinţifice de mică anvergură au fost şi sunt mult mai uşor acceptate decât cele care anunţau schimbări radicale. Tot aşa, orice fenomen paranormal aruncă ştiinţa şi filosofia despre viaţă în zona hazardului.
Lansarea fizicii cuantice a fost momentul în care "s-a spart gheaţa" în ceea ce priveşte recunoaşterea fenomenelor din parapsihologie. Brian David Josephson, deţinător al Premiului Nobel pentru Fizică în 1973 şi susţinător al parapsihologiei, a declarat că unele dovezi clare ale existenţei fenomenelor paranormale au fost furnizate chiar de fizica cuantică. Însă nu trebuie uitat momentul Einstein care a dat "startul", prin lansarea Teoriei Relativităţii. Ştiinţa, până la acel moment, avea în "computerul său" un program vechi cu care opera. Noul program instalat permite rularea şi cu elemente ce aparţin paranormalului, dar omenirea nu s-a obişnuit cu acesta, folosindu-l tot pe cel vechi.
În anul 1969, Asociaţia de Parapsihologie din SUA a fost admisă în Asociaţia Americană pentru Progresul Ştiinţei. Dar cercetarea fenomenelor inexplicabile ştiinţific în interacţiunile organism-organism, precum şi organism-mediu s-a realizat prin metode specifice ştiinţei, ceea ce nu este posibil să ducă la rezultate pozitive, căci ştiinţa încă ignoră, contestă sau respinge toate fenomenele care nu se bazează pe principiile ei restrictive, pe care este fundamentată. În ştiinţă totul se bazează pe experienţa spaţio-temporală, care foloseşte un sistem de referinţă ce reprezintă o subdiviziune a celui absolut. Existenţa nu trebuie studiată, considerând totul la nivel individual, ci Universul trebuie privit ca pe o singură unitate, ca un întreg inseparabil în care intră fizicul, energeticul şi spiritul.
Oamenii nu sunt entităţi care să stăpânească şi să controleze natura pentru propriile scopuri, căci sunt parte componentă a ei. Din cauza acestor concepţii greşite se produc dezechilibre dezastruoase ecosistemului până la nivelul întregului Univers. Filosofiile orientale afirmă că nu poţi vorbi despre ceva fără a vorbi despre tot. Religia şi parapsihologia sunt de aceeaşi parte a baricadei, chiar dacă prima nu recunoaşte acest lucru, ele căutând să impună adevărul prin care spiritul este elementul de bază al existenţei.
Huston Smith în anul 1982 a propus termenul de ştiinţă postmodernă, descriind, sub acest generic, patru aspecte ale deziluziei şi tensiunilor existente în concepţia despre lume, aspecte expuse în continuare.
1. Deziluzia rezultă din reducţionism, din unilateralitatea faptelor, datelor şi informaţiilor, prin ignorarea spiritualităţii care le îmbracă.
2. Deziluzia provocată de raţiune, de utilizarea cu precădere a emisferei stângi, specifică analizei şi sintezei, şi minimalizarea importanţei emisferei drepte, corespunzătoare intuiţiei, legăturii spiritului propriu cu Marele Spirit al Universului, prin care se simte adevăratul puls al existenţei. Ignorarea acestei emisfere are ca efect mutilarea psihicului uman.
3. Tensiuni în teoria evoluţiei, incapacitatea ştiintei moderne de a da o explicaţie plauzibilă apariţiei formelor de viaţă.
4. Tensiuni în fizica cuantică, teorie ce pune sub semnul întrebării principiile materialist-mecaniciste. Teoria mecanicii cuantice subliniază insepararea elementelor din cadrul sistemului observator-observat, iar elementul din prim-planul cercetării trebuie considerat a fi conştiinţă.
Până la urmă, din punct de vedere al cercetării nivelurilor de existenţă, care are câmpul de studiu mai larg, ştiinţa care studiază viaţa materială sau parapsihologia care vizează şi ce se află dincolo de vizibil? Astfel, care ar fi ordinea corectă a celor două în titlu?

Transmutaţia materiei

05 Sep 2010
Să întâmpinăm momentele importante din viaţă cu pâine şi cu sare! Cuptorul sufletesc trebuie să fie întotdeauna fierbinte şi să mai scoată, din când în când, câte o pâine caldă. Însă cu sarea trebuie să avem mare grijă. Dacă este prea puţină, nu dă gust zilelor. Dacă este prea multă, zilele, în loc să fie sărate, devin amare. Şi fiecare ştie cât e de greu să nimerească o zi bună la gust.
Un om cu cât este mai informat, cu atât are şansa de a avea mai multe zile bune în timpul vieţii. Însă este foarte important să ştim ce informaţii să alegem din imensul ocean al cunoaşterii omeneşti. Sunt descoperiri care ajută la dezvoltarea cunoaşterii şi existenţei pe orizontală, precum şi descoperiri care fac saltul omenirii pe verticală, apropiindu-ne de adevărata existenţă. Acestea din urmă, atrăgând schimbări radicale în filosofia despre viaţă, sunt mai greu acceptate pentru a fi incluse în practică, la nivel planetar.
O perlă, cu ajutorul căreia omenirea mai urcă încă o treaptă în înţelegerea existenţei sale, este transmutaţia biologică.
Prin acest fenomen, un organism viu, în anumite condiţii, în mod controlat, poate provoca reacţii nucleare ce duc, prin declanşări lente de energie uriaşă, la transformarea unui element chimic în altul. Aceste schimbări structurale sunt controlate de conştient, dar se realizează cu ajutorul subconştientului, adică al spiritului racordat la posibilităţile infinite ale Spiritului Universal. Iată că ştiinţa este obligată să confirme posibilitatea metamorfozei energiilor şi substanţelor sau elementelor chimice.
Această transmutaţie biologică se poate produce în orice organism, de la microorganisme până la cel uman, cu mijloacele energetice ale acestora, sub formă de reacţii nucleare declanşate cu energii mici. Adică, în organismele vii se produc reacţii de clivaj nuclear (fisiune), precum şi reacţii de agregare nucleară (fuziune). În acest fenomen, transferul se face între nuclee complexe de particule, echivalând cu nuclee de hidrogen, carbon sau oxigen, cei mai răspândiţi atomi din materia vie. Transmutaţia biologică se efectuează de enzime specifice, transmutaze (după Kervran), localizate intramitocondrial, care provoacă declanşarea lentă a unei imense cantităţi de energie.
Istoricul transmutaţei biologice începe în 1799 cu alchimistul francez Vauquelin, care, în urma unui experiment, a observat că o găină a excretat de cinci ori mai mult oxid de calciu decât a primit prin hrană. El a concluzionat, fără a-şi explica fenomenul, că surplusul de oxid de calciu a fost creat în corpul găinii. În 1822, englezul Proust a studiat creşterea cantităţii de calcar în interiorul unui ou de găină din incubator, demonstrând că acest calcar nu provenea din coajă. În 1831, francezul Choubard, la creşterea plantei numite năsturel, a constatat că aceasta conţinea minerale inexistente în sământă. Germinarea fusese făcută pe o bucată de geam din sticlă. În 1844, Vogel a constatat inexplicabilă mărirea cantităţii de sulf la planta năsturel, crescută sub un clopot de sticlă.
Părintele transmutaţiei biologice este considerat cercetătorul francez Corentin Louis Kervran (1901-1983). În 1959, el a făcut publice primele descoperiri mai importante în ceea ce priveşte transmutaţia biologică, lansând o nouă ipoteză legată de structura nucleului atomic. Acesta a arătat că nu numai moleculele, ci şi atomii elementelor pot fi transformaţi, chiar la temperatura camerei. Un organism viu, prin mijloacele proprii, la temperatura corpului, poate produce un element chimic din altul, prin regruparea elementelor formate din atomi, proces însoţit de declanşarea lentă a unei uriaşe cantităţi de energie. Este asemenea unei reacţii de fisiune nucleară, dar produsă prin voinţă cu ajutorul conştiinţei, în mod controlat, la temperatura organismului, fără o degajare

fulgerătoare de energie, cum are loc reacţia nucleară din reactoare.
Creşterea amplitudinii procesului transmutaţiei biologice se face proporţional cu creşterea voinţei, printr-un antrenament susţinut, urmărindu-se trezirea şi reactivarea unor capacităţi uriaşe existente latent în noi. Această posibilitate se poate lega de activarea unor gene ale corpului, căci în mod normal genele sunt active în organismul uman în procent de 5%. Posibilitatea deschiderii lor, existentă latent în noi, se face prin intermediul spiritului.
Această teorie epocală a lui Kervran a făcut ca lumea ştiinţifică să-l ignore şi să-l desconsidere multă vreme. Abia în anul 1975 a fost nominalizat pentru Premiul Nobel, iar în 1993, când era deja în nefiinţă, a primit acest premiu, fiindu-i certificată, şi sub această formă, valoarea descoperirii sale.
Prin acest proces de transmutaţie se explică multe fenomene considerate până atunci a fi false. Astfel, devin plauzibile afirmaţiile alchimiştilor că pot produce aur din plumb, cele din Biblie care spuneau că apa a fost transformată în vin de Iisus, sau cele legate de producerea benzinei din apă de yoginul Sai Baba. Brazilianul Thomas Green Morton Continho, în faţa unei comisii internaţionale, formate din oameni de ştiinţă, a transformat într-o secundă două beţe de chibrit, ţinute în mână, într-o cruce din fier. El a mai demonstrat posibilitatea producerii şi a altor fenomene din sfera paranormalului, cum ar fi din mâini să i se scurgă parfum, să producă flash-uri luminoase. Exemple de transmutaţie se găsesc şi în Univers. Soarele, prin transmutaţie continuă, produce heliu din hidrogen sau când o stea de pe cer "se stinge" ea trece în carbon, oxigen, calciu, fier, uraniu.
Efectul Placebo este, în esenţă, tot un fenomen de transmutaţie biologică. Cercetătorii au făcut următorul experiment, pentru a-şi explica mecanismul în cazul acestui efect. Trei grupuri de pacienţi, suferind de aceeaşi afecţiune, au fost trataţi în mod diferit. Primului grup i s-a administrat medicamentul prescris în mod curent pentru afecţiunea respectivă. Cel de-al doilea grup nu a fost tratat, iar membrilor celui de-al treilea grup le-a fost spus că vor fi trataţi cu un medicament nou, dar de fapt li s-a administrat ser fiziologic. Cei din primul grup, precum şi un mare număr din cel de-al treilea grup s-au însănătoşit. Analizele şi investigaţiile efectuate ulterior au scos în evidenţă faptul că, deşi ultimul grup nu a primit medicamente, în organismul acestora existau substanţele necesare însănătoşirii identice cu cele de la primul grup. Deci, corpul acestora a produs singur acele substanţe.
Conştientul transmite subconştientului credinţa puternică în posibilitatea refacerii sănătăţii. Subconştientul, racordat la Marea Putere a Universului, primeşte energia necesară posibilităţii creării în organism a elementelor care anulează afecţiunea.
Un atom din organism conţine o energie echivalentă cu 200 de milioane eV. Totul constă în cunoaşterea coordonării vastei energii a corpului fizic şi a ceea ce comandăm subconştientului, prin intermediul conştientului. Cea mai bogată resursă energetică a corpului o reprezintă potenţialul sexual. O treime din energia vitală, obţinută din hrană, aer, lumina solară, se foloseşte pentru obţinerea fluidelor sexuale. Retenţia acestora, transmutarea lor şi orientarea energiilor rezultate către centrii energetici superiori pot produce capacităţi paranormale. Deplasarea energiilor prin centri şi modularea lor duc la sublimarea energetică. Sublimarea este o etapă superioară a transmutării şi se regăseşte în trăirile spirituale.
Pentru înţelegerea mecanismului se poate face analogia cu sistemul hidroenergetic pentru producerea curentului electric. Astfel, apa din lacul de acumulare are o energie potenţială pe care o exercită asupra barajului. Curgerea transformă energia potenţială în cinetică, prin cădere controlată asupra turbinelor, care produc o uriaşă energie electrică nemodulată. Fenomenul identic sublimării energiei corpului se face de la turbine, prin transportul energiei electrice prin linii de înaltă tensiune şi frecvenţă, către consumatori. Energia electrică, în final, este folosită în fenomene calorice, sonore, luminoase, magnetice etc. La fel se ajunge şi în cazul fluidelor sexuale la sublimarea energiei, obţinându-se energii superioare, volitive, afective, mentale, spirituale.
Transmutaţia biologică evidenţiază faptul că materia are proprietăţi ascunse, inexplicabile prin chimie, fizică etc. Einstein spunea că "este esenţial să scăpăm de prejudecăţile adânc înrădăcinate, pe care le repetăm fără să le mai studiem".
Prin transmutaţia biologică se justifică principiul aplicat şi în fenomenele paranormale, prin care spiritul coordonează existenţa materiei. Ştiinţa creează condiţiile realizării experimentelor şi aşteaptă rezultatele. Procesele prin care se ajunge la aceste rezultate pot fi urmărite doar până la un anumit nivel. La ce se întâmplă dincolo de această barieră omul este orb. Doar se constată existenţa fenomenelor descoperite, cauzele producerii acestora fiind ascunse tot în partea nevăzută a existenţei, care vedem încă o dată că stă la baza coordonării existenţei materiale.

Bioritmuri

12 Sep 2010
Stăm la rând. Cu toţii la acelaşi rând. De cum zărim lumina.
- Nu vă supăraţi, îmi ţineţi numai puţin rândul? Vin imediat! Am lăsat ceva pe foc. Pe un ochi fierbe un roman, pe altul o pictură. Dincolo se coace un film. Poate s-au făcut, să le dau la copii să mănânce. Nu, nu întârzii mult! Şi dacă-mi trece rândul, n-are nimic, mai iau coada o dată.
Cu vin imediat, vin imediat, uite că am ajuns în faţă.
- Poftim? Zice că s-a terminat raţia de oxigen la cineva, înaintea mea. Săracul! Eh, eu mai am rezerve, aşa că mai rezist până aduce din nou.
Ne naştem să rezolvăm problemele vieţii. Fericirea nu constă în a nu avea probleme, ci ea este dată de numărul problemelor rezolvate. Dacă privim aşa, cheltuielile energetice, de fiecare dată, sunt mai mici.
Existenţa este supusă unor ritmuri. Este un întreg evantai de ritmuri biologice care însoţesc viaţa materială, spre exemplu, respiraţia, bătăile inimii, circulaţia fluidelor din organism... Şi existenţa spirituală are ritmul ei de evoluţie prin naştere - viaţă - moarte - renaştere. În viaţă, totul este format din oscilaţii, vibraţii, propriile balansuri. Viaţa este mai sănătoasă şi mai lungă dacă reuşim să cunoaştem şi să simţim pulsaţiile ei, pentru a trăi în rezonanţă cu ele.
De multe ori simţim că avem putere să "cucerim lumea", alte ori parcă suntem storşi de vlagă, "nu ne sunt boii acasă" sau "nu suntem în apele noastre". Atunci, fără motiv, nu ne putem concentra, suntem irascibili. Ca după un timp să ne trezim din nou "superman-i".
Bioritmurile vieţii au o mare influenţă asupra stărilor noastre zilnice. Sunt considerate trei ritmuri biologice principale care acţionează asupra trupului, sufletului şi psihicului, încă din momentul naşterii. Medicina practicată în Grecia Antică ţinea cont de aceste bioritmuri, legându-le de stările "bune" sau "rele" ale pacienţilor. Civilizaţia occidentală modernă, după atâtea secole de uitare a acestora, reconsideră existenţa acestor variaţii energetice, care constituie ritmurile sau pulsaţiile vieţii. Reprezentarea lor în plan este asemănătoare cu sinusoidele.
Bioritmurile care ne însoţesc foarte precis în viaţă sunt cel fizic, cu ciclul de 23 de zile, emoţional, cu ciclul de 28 de zile, şi cel intelectual, cu cilcul de 33 de zile. Dacă le reprezentăm într-un sistem plan de axe perpendiculare, acestea în timpul ciclului evoluează de la un minim către un maxim, trecând printr-un punct 0 de pe axa orizontală, ca apoi să continue de la maxim către minim, trecând din nou prin 0, minim de la care va relua ciclul. Este asemănător unei sinusoide cu imperfecţiuni. Creşte uşor până la maxim, scade abrupt către mediu, coboară lent spre minim şi urcă abrupt către mediu. Când cele trei curbe se întâlnesc în acelaşi timp pe maxim, persoana respectivă se află la capacităţile fizice, emoţionale şi intelectuale maxime, iar când se întâlnesc pe minim, toate merg pe dos. Trebuie evidenţiată şi importanţa vârstei, sănătăţii, mediului, stării de stres etc.
Curba bioritmului pentru fizic este importantă pentru cei care fac efort fizic mai mult, cum sunt sportivii, dansatorii, cei care lucrează în construcţii etc. Pe maximul curbei au vitalitate, rezistenţă fizică, cu eforturi mici obţinând rezultate bune, sunt mai dinamici. Pe minimul ei, la ritmul critic, au sănătate slabă, sunt expuşi la accidente, rezolvă problemele mult mai greu. Atunci este necesară odihna prelungită.

Curba bioritmului pentru emoţional influenţează atât percepţiile din interiorul corpului, cât şi pe cele din afara lui, modificând sensibilitatea, lumea sentimentelor, intuiţia, creaţia etc. Este importantă cunoaşterea nivelului ei, în timp, pentru meseriile în care se lucrează cu oamenii, cum sunt cele din învăţământ, medicină, biserică etc. Pe maximul emoţional, persoanele sunt deschise, mai spirituale, vesele şi obţin mai uşor rezultate pozitive. Pe minim, veştile rele sunt amplificate, apar pesimismul, anxietatea, senzaţia de inutilitate. În acele perioade nu trebuie luate decizii importante.
Curba bioritmului pentru intelect are mai mare importanţă pentru cei care lucrează cu psihicul, având influenţa asupra logicii, raţiunii, capacităţii de învăţare, gândirii, orientării, prezenţei de spirit, deci pentru profesori, politicieni, ziarişti, scriitori etc. Pe maxim, aceştia "strălucesc", iar pe minim apar rigiditatea intelectului, epuizarea mentală, nemulţumirea, disconfortul psihic, temerea nejustificată, este înfrânată puterea de concentrare, reacţiile sunt lente (atenţie mai ales la şoferi!), asimilarea de informaţii este slabă. În această perioadă trebuie evitate deciziile în problemele importante.
După o perioadă de cercetare a bioritmului propriu se poate realiza o optimizare a vieţii. Cunoaşterea bioritmului copiilor face lumină mai multă în explicarea comportamentelor acestora. În perioadele "rele" ale acestora nu trebuie suprasolicitaţi intelectual sau emoţional. Copiii cu rezultate slabe la învăţătură trebuie ajutaţi în perioadele de bioritm maxim, când capacităţiile de asimilare sunt foarte bune. Acelaşi lucru este valabil şi pentru cei cu handicap. Profesorii, când sunt pe minim, predau cu greutate. Clasele formate după bioritmuri, prin programare optimizată pe computer, au rezultate mai bune în pregătire. Examenele pentru obţinerea permisului de conducere este indicat să fie susţinute la date cu bioritmuri în perioade pozitive. Sportivii să fie selectaţi pentru competiţii când se găsesc tot în astfel de perioade. În căsnicie, când unul dintre parteneri este pe "minus", trebuie înţeles şi ajutat de celălalt partener.
Dacă suntem obligaţi să rezolvăm probleme importante când suntem pe "minus", atunci avem nevoie de o pregătire prealabilă mai riguroasă. În zone unde munca implică riscuri mai mari, trebuie folosit personalul când are bioritmurile pozitive. Acest lucru face ca erorile umane să fie scăzute în activităţile respective. Sunt companii aviatice mari, mai ales din Asia, care nu permit piloţilor să zboare când au bioritmurile în stare critică.
Punctele de maxim şi de minim ale bioritmului sunt cele mai şocante, pentru că într-o perioadă scurtă, de câteva ore, se produce schimbarea bruscă a sensului acestora.
În general, este indicat să nu forţăm capacităţile noastre când suntem cu bioritmurile pe minim. Putem ajunge să omorâm ceea ce vrem să păstrăm cu orice preţ în viaţă. Cine vrea să prindă un fluture îl omoară.
Calculul bioritmurilor poate fi făcut de fiecare, "bătrâneşte", cu pixul în mână sau cu ajutorul computerului. Există chiar programe create pentru calcularea bioritmurilor (care, de obicei, le reprezintă grafic, asemenea sinusoidelor, ceea ce nu este chiar corect).
Practic, calculul se face în felul următor: se înmulţeşte vârsta cu numărul zilelor anului (365), se adaugă numărul zilelor de la ultima aniversare şi numărul zilelor anilor bisecţi. Se împarte apoi suma obţinută la 23 (pentru bioritmul fizic), la 28 (pentru bioritmul emoţional) şi la 33 (pentru bioritmul intelectual). Vor rezulta trei numere cu zecimale. Cifrele de dinainte de virgulă reprezintă numărul de cicluri din viaţa trecută. Cifrele de după virgulă constituie fracţiunea ritmului parcurs din ultimul ciclu până la ziua calculului. Pentru bioritmul fizic se înmulţeşte fracţiunea zecimală (doar primele trei cifre de după virgulă) cu 23, rezultând numărul zilelor trecute din ciclul prezent. Înmulţind fracţiunea zecimală cu 28 şi respectiv 33, se obţine numărul zilelor trecute pentru bioritmul emoţional şi respectiv pentru cel intelectual din ultimul lor ciclu.
În prima jumătate a bioritmului, 11,5; 14; 16,5 curbele sunt crescătoare, după care descresc în a doua jumătate. Zilele de maxim şi de minim emoţional trebuie să se găsească mereu, în toate ciclurile, în aceeaşi zi a săptămânii, care este chiar ziua de naştere. Aceasta este şi o posibilitate de a verifica dacă a fost făcut corect calculul.
Cunoscând evoluţia bioritmurilor şi influenţa lor asupra noastră, să încercăm, pe cât posibil, ca pe portativul vieţii, având drept note muzicale zilele noastre, să compunem simfonii de sentimente care să sune cât mai armonios, chiar dacă suntem înconjuraţi de atâtea dizarmonii.

Manifest pentru suflet

19 Sep 2010
S-a mai dus încă o săptămână. Altădată, parcă, erau mai solide săptămânile, se scurgeau mai greu. Acum au ajuns să se scurgă foarte repede şi fără culoare. Oricum, trebuia deja să trec la programul de toamnă. Cu ce să încep? Să dau, mai întâi, o raită prin suflet, să văd ce s-a mai adunat. Din când în când trebuie să facem câte o dezintoxicare, să păstrăm tot ce ne face fericiţi şi să scăpăm de stările sufleteşti care ne agresează şi pe care le adunăm de pe unde trecem. Însă mereu vin urgenţe şi amânăm curăţenia sufletului, motivând că n-avem timp suficient.
Ne-am obişnuit să raportăm viaţa numai la planul material. De mici suntem educaţi să ne ridicăm în societate cât mai sus, cu orice preţ, pentru a ajunge să ocupăm un loc cât mai bun în ierarhia socială. Nu este rău, dar uităm de suflet şi îl sacrificăm, făcându-l să treacă prin stări de teamă, deznădejde, nesiguranţă, ameninţare etc. Este o luptă fără sfârşit, cât trăim, din care ieşim secătuiţi, cu sufletul răvăşit şi spiritul ignorat. Ar trebui, din când în când, să ne retragem în universul nostru interior şi să-l ascultăm, căci fără el suntem ca nişte cutii de carton, goale. Dacă nu facem acest lucru şi trăim perpetuu zilele numai în exterior, ne trezim la un moment dat că interiorul nostru ne dă semnale de pierdere a sănătăţii. Şi, în acele momente, luăm decizia să ne tratăm numai cu ceea ce ne recomandă societatea, medicamentele produse de industria farmaceutică. Omul este propriul medicament. Sănătatea noastră este ascunsă în propria putere. Cu această putere putem s-o păstrăm sau să o regăsim. Animalele n-au uitat că au şi ele această putere. Priviţi-le cum se tratează singure, găsind remediu în interiorul lor şi în natura din care fac parte.
Societatea condusă de structurile sale, unite sub aceleaşi principii, în care nu-şi are loc sufletul sau spiritul, nu promovează adevăratele valori ale vieţii, ci tot ceea ce ridică banul la rangul de rege al existenţei.
O valoare adevărată n-are nevoie de publicitate, dar este adevărat că fără publicitate nu se cunoaşte existenţa ei. Oricum, în general, publicitatea este bazată pe interese, şi nu pe promovarea valorilor reale. Aceasta este omenirea. O vedem că a luat-o pe un drum greşit de mult. Acum 2.000 de ani, între Hristos şi Barabas, mulţimea a ales să-l sacrifice pe Hristos. Între adevăr şi minciună, între spirit şi materie, lumea a sacrificat adevărul sau spiritul, alegând minciuna şi efemerul. Să învăţăm din greşelile istoriei şi să alegem adevărul când îl recunoaştem, condamnând minciuna, căci numai adevărul este cel care ne întăreşte trupul, sufletul şi spiritul.
Sunt mulţi oameni despre care putem spune că, dacă n-ar fi egoişti, zgârciţi, răzbunători, răi, hoţi, ar fi nişte oameni şterşi, fără nici o personalitate. Şi este păcat, căci aceştia înclină balanţa vieţii, nu numai a lor, ci şi a celorlalţi, către dezastru, distrugere.
Vremurile noastre nu au nevoie de schimbări dictate de sus, de noi legi, ci este nevoie de o luptă împotriva răului. Şi acest lucru se poate face prin deşteptarea fiecăruia dintre noi. Pentru aceasta nu trebuie să folosim arme, ci o cheie. Să deschidem cu ea poarta cunoaşterii adevăratei existenţe şi să trezim curajul şi voinţa neclintită de a acţiona, având o încredere oarbă în intuiţiile şi sentimentele noastre benefice.
Atunci, societatea şi individul care stă la baza ei nu s-ar mai plânge atâta de sănătate. Vibraţiile din jurul nostru ar fi mai apropiate de frecvenţele benefice, cu care ne-am impregna, iar numărul şi gravitatea afecţiunilor ar scădea vertiginos. Societatea contemporană a ajuns aproape să deraieze omenirea de la linia corectă a vieţii. Din cauza acestei derive, bolile sunt din ce în ce mai multe şi mai grave, încât medicina actuală este sufocată, depăşită şi nu numai că nu le mai poate trata pe toate, dar a ajuns să nu le poată cunoaşte pe unele noi. Să-i privim pe cei care trăiesc mai izolaţi, departe de lumea dezlănţuită. Viaţa lor este mai lungă şi mai sănătoasă. Nu putem să trăim cu toţii izolaţi, dar comunicarea cu noi înşine ajută la eliminarea decalajelor, a tensiunilor

create de stres, care constituie principala cauză a declinului sănătăţii noastre.
Un om nu este un sac din piele plin cu organe, ci este animat de un suflet legat de spirit şi trăieşte sub influenţele mediului înconjurător, scăldându-se în energiile acestuia. Studierea sănătăţii trebuie făcută holistic. Afecţiunile corpului fizic provin din spirit sau din suflet, acesta din urmă constituind corpul energetic. Expresia "mi-ai mâncat sufletul" se poate traduce prin "m-ai secat de energie", iar la polul opus se află altă expresie "... a însufleţit petrecerea", adică a animat-o, a făcut-o să fie plină de energie. Deci, atunci când se tulbură sufletul suferă sistemul energetic al corpului şi, de asemenea, alimentarea organelor cu energie, atrăgând afecţiuni funcţionale şi structurale. Tratarea pentru eliminarea acestor probleme trebuie făcută în sensul echilibrării sistemului energetic, al regăsirii liniştii sufleteşti. Medicamentele, în general, caută să stopeze un efect, şi nu să înlăture o cauză, fapt benefic pentru industria farmaceutică, pentru că tratamentele durează toată viaţa, de cele mai multe ori, în afecţiunile considerate ireversibile.
Am scris considerate ireversibile pentru că aşa suntem educaţi. Adevărul este altul, pe care noi l-am uitat. Când o persoană se însănătoşeşte, scăpând de o afecţiune considerată incurabilă, cei din jur spun că este o minune. Este, de fapt, un fenomen normal, la îndemâna oricui, dar nu există credinţă în existenţa lui.
Aşa că, dacă nu ne trezim şi trăim adormiţi, legănaţi numai de filosofia existenţei materiale, ne vom depărta de natura mamă într-atât, încât nu vom mai regăsi sănătatea, pulsaţia vieţii noastre fiind decalată faţă de cea normală. Atunci, dacă vocea Universului le va spune pământenilor: "Toţi invalizii de război să facă un pas înainte", se va putea auzi apoi, cu siguranţă: "Cum, chiar aşa nimeni n-a mai rămas pe Pământ?".

Viaţă la graniţa morţii

26 Sep 2010
Formez numărul şi sună ocupat. Insist. În sfârşit răspunde. Alo, **Casa** de Comenzi? Aş vrea şi eu să comand o stare de letargie. Da, pe toată perioada crizei. Dacă stau aşa, nemişcat, nu fac cheltuieli în timpul ăsta. Vă rog să-mi spuneţi preţul. Cum? Şi pentru asta se plăteşte impozit?
Moartea este considerată a fi starea declanşată într-un organism din momentul când încetează procesele vitale din tesuturi şi organe. Sistemul nervos central prezintă şi el leziuni ireversibile. Această stare nu mai permite reanimarea. Atunci, în corpul fizic se stinge definitiv flacăra vieţii. Există şi o stare intermediară, între viaţă şi moarte, cunoscută sub numele de moarte clinică, aparentă, relativă, când activitatea cardiacă şi respiratorie încetează, dar acestea pot fi reanimate.
Starea de letargie este caracterizată de un somn patologic adânc şi îndelungat pe o perioadă de timp în care funcţiile vitale par a fi suspendate. Cei care intră în această stare pot vedea şi auzi extrasenzorial ce se petrece în jurul lor, însă nu se pot exprima. Aparent, letargia este asemănătoare cu moartea. Corpul fizic arată fără viaţă, dar spiritul nu este despărţit de el. Spiritul primeşte informaţii, dar nu le poate transmite, neputând reacţiona prin corpul fizic. Funcţiile fiziologice ale organismului, de respiraţie şi circulaţie, există latent în el, dar sunt atât de diminuate încât nu pot fi puse în evidenţă cu ajutorul aparaturii medicale. În esenţă, din punct de vedere ştiinţific, acest fenomen nu poate fi explicat. Somnul patologic adânc, letargic, poate dura fără întrerupere zile, săptămâni şi, în cazuri foarte rare, chiar mai mult. Din cauza faptului că poate fi confundat cu moartea, au fost şi probabil sunt multe cazurile în care persoane aflate în această stare, de moarte clinică, au fost îngropate practic de vii. Însă, sunt cunoscute şi cazuri când persoane aflate în stare letargică au scăpat, fiindu-le descoperită starea înainte de înmormântare.
Acum un secol, în Franţa, o fată de 4 ani a trecut printr-o sperietură puternică. Fiind foarte sensibilă emoţional, ea a leşinat, întrând în starea de letargie timp de 18 ani. Îngrijită într-un spital, s-a trezit adultă fizic, dar psihic la fel ca în momentul când a intrat în starea letargică. Primul lucru pe care l-a făcut când şi-a revenit din această stare a fost să ceară o păpuşă cu care să se joace.
În Rusia, I.P. Pavlov a asistat la un caz şi mai ciudat. Un tânăr de 35 de ani a trăit timp de 25 de ani într-o clinică, asemenea unui "cadavru viu". La vârsta de 60 de ani, când a revenit la viaţă, a început treptat să ducă o viaţă normală. Întrebat ce a simţit în toată perioada de un sfert de secol, scursă pe lângă el, a răspuns dovedind că a auzit şi a văzut în acest timp, înţelegând multe, fără însă a putea să se mişte sau să vorbească. Pavlov a explicat acest caz, căutând un răspuns bazat pe ştiinţă. Astfel, a considerat că starea de letargie a fost o inhibiţie patologică, de lungă durată, a segmentului motor al scoarţei cerebrale. Spre bătrâneţe, când procesele de inhibiţie slăbesc, inhibiţia corticală a intrat într-o scădere a intensităţii şi persoana respectivă s-a trezit.
Dintre atâtea cazuri de persoane care au fost îngropate de vii, descriu în continuare unul care s-a petrecut în România. Este cazul unei tinere care s-a aflat în moarte clinică şi a fost înmormântată în această stare. Conform obiceiului, a fost îmbrăcată cu o rochie de mireasă. În noaptea care a urmat după înhumare, nişte profanatori de morminte au dezgropat-o pentru a-i fura obiectele de valoare cu care a fost înmormântată. Însă, când au ridicat capacul sicriului au înlemnit. Din sicriu, mireasa răvăşită de cât se răsucise în mormânt, revenită din moartea clinică, s-a ridicat şi a plecat acasă, unde, prin panica creată, era aproape să-i trimită în mormânt pe cei apropiaţi. Este cunoscut şi cazul interpretei de muzică populară Ileana Sărăroiu, care a fost îngropată de vie.
Exista yoghini care ajungând la un grad foarte înalt de iniţiere pot provoca, prin autosugestie, un somn asemănător letargiei. Ei au posibilitatea de a sta îngropaţi, în această stare, o lungă perioadă de timp, iar atunci când sunt dezgropaţi îşi pot relua viaţa normală.
Psihologul francez A. Binet a descris un caz foarte interesant, al unei persoane care a trecut de mai multe ori prin starea de moarte clinică. Este vorba despre un tânăr de 16 ani care muncea la vie. În timpul lucrului a văzut un şarpe şi s-a speriat atât de tare încât a intrat în stare cataleptică. Când şi-a revenit, picioarele erau paralizate, iar psihicul a suferit schimbări notabile. Tânărul se credea în vârstă de 9 ani, prezentând preocupările legate de această vârstă. El citea cu greutate, scria ca un începător, gândea specific vârstei de 9 ani. Memoria sa, dintre vârsta de 9 ani şi 16 ani, se ştersese. A fost adus într-un atelier de croitorie , unde a învăţat să coasă. După câţiva ani, el a suferit un nou şoc psihic în urma căruia a intrat, încă o dată, în stare de inconştienţă. Când şi-a revenit, paralizia picioarelor a dispărut, iar memoria din perioada uitată a revenit în totalitate. În schimb, de data aceasta a uitat viaţa petrecută în timpul cât a fost croitor.
Sunt cazuri când personalitatea unui om este suspect de instabilă. Comportamentul unei asemenea persoane oscilează între propria personalitate şi o alta, complet diferită, schimbată periodic brusc. Din când în când, reuşind să se regăsească temporar, revine la cea de bază, dar nu se menţine. Asemenea fenomene se întâmplă nu numai în cazuri de genul celui ultim descris, ci şi la persoane care nu intră în moarte clinică, schimbarea personalităţii având loc fără a fi legată de vreun şoc psihic. De obicei, aceste fenomene se petrec la persoane cu o sensibilitate emoţională excesivă, ele având o protecţie mai mică faţă de agresiunile din jur, cu care se încarcă.
În general, aceste perturbări de personalitate sunt cauzate de influenţa altor spirite malefice încarnate, prin intermediul sugestiei, sau malefice neîncarnate, prin interferenţa cu spiritele persoanelor agresate, pe care le pot transforma în sclavele lor. Salvarea, în sensul eliberării acestor spirite de cele care le agresează, poate veni din partea unor persoane iniţiate, care au posibilitatea să lucreze cu vibraţiile înalte, specifice lumii spirituale. Din aceste considerente, dacă la noi sau la cei din jurul nostru simţim că se manifestă tulburări de personalitate, din timp, să tragem un semnal de alarmă, evitând intrarea în starea critică.

Somnul treaz

03 Oct 2010

- De la un timp, în fiecare zi încerc să mă regăsesc. Alerg după mine, în stânga şi în dreapta, toată ziua şi caut să ajung la mine, să mă înţeleg. Şi asta pentru că acţionez ca un somnambul, în haosul ăsta din jurul meu.
- În jurul nostru, completez eu spusele amicului meu. Aşa că nu eşti singurul aflat în această stare. N-avem ce face, astea sunt vremurile. Poate vom ajunge vreodată să ne trezim.
Somnambulul acţionează în timpul somnului profund ca şi când ar fi lucid, iar când se trezeşte nu ştie ce s-a întâmplat în somn. Problemele complicate ale vieţii ne fac să ne comportăm de multe ori ca nişte somnambuli.
Somnambulismul este un somn patologic. Somnambulul are un comportament complex şi automat. Acesta se scoală dintr-un somn profund, fără să se trezească, la aproximativ două ore după adormire şi execută acţiuni diverse, comportându-se ca şi când ar fi treaz. Majoritatea somnambulilor se plimbă prin cameră sau merg la bucătărie. Sunt mai puţini cei care ies din casă şi chiar conduc automobilul. La un moment dat, aceştia se întorc în pat spontan, iar dacă sunt treziţi în timpul stării, la început, sunt confuzi. Când trezirea din starea respectivă se face brusc pot avea reacţii agresive. Se pot răni sau pot reacţiona violent. Iată un exemplu tipic de somnambul în transă.
Într-un spital din Paris a fost angajată ca asistentă o tânără în vârstă de 24 de ani, care s-a dovedit ulterior a suferi de somnambulism. Prima manifestare s-a produs într-o noapte, episod observat, cu stupefacţie, de medicul de gardă. Fata s-a sculat de pe pat şi s-a urcat în pod, unde se afla o cameră în care dormise mai înainte. A deschis fereastra care dădea spre acoperiş, a ieşit pe ea şi, după aceea s-a plimbat pe acoperiş, urmărită, cu groază, de o altă asistentă. Apoi a intrat pe o altă fereastră, în final, coborând pe scări. Medicul de gardă a remarcat că, în tot acest timp, asistenta s-a mişcat fără zgomot, parcă automat ca un robot, cu mâinile de-a lungul corpului aflat într-o pozitie puţin inclinată. Capul era ţinut drept, nemişcat, părul îi era despletit, ochii erau larg deschişi, iar totul avea un aer ireal.
Acest fenomen se remarcă manifestându-se mai ales la copii. Debutul apare în jurul vârstei de 4-5 ani. Episoadele sunt mai frecvente la vârsta de 11-12 ani, într-un procent de 7%. La adulţi, somnambulismul se manifestă mai rar, într-un procent de 1-2%. Episoadele acestei stări se întind, în mod normal, pe o perioadă de timp de la câteva minute până la o jumătate de oră. La trezire nu există amintirea stării. Persoanele sunt în transă cu ochii deschişi, părând că sunt treze. Ele pot comunica, dar foarte simplu, răspunzând la întrebări prin da sau nu. Discuţiile lungi le declanşează o stare de nervozitate. În starea de transă somnambulii trăiesc în „altă lume". Unii continuă ocupaţiile obişnuite, dar alţii execută acţiuni neobişnuite, care nu se regăsesc în viaţa lor, în stare de veghe. Deci apar însuşiri noi în transă, care în viaţa curentă nu se evidenţiază. De exemplu, un copil, în timpul transei, vorbea două limbi străine pe care nu le cunoştea în stare trează.
Iată un alt exemplu, prin care se evidenţiază faptul că, în astfel de transă, mediul înconjurător nu este perceput corect. Un tânăr, în timpul unui episod, s-a sculat din pat şi a început să traducă un text din limba italiană în limba franceză. Era pe vremea când se scria la lumina lumânării. La un moment dat, când lumânarea s-a stins, tânărul a aprins alta. Însă, nu ar fi fost nevoie de ea, căci camera era luminată de alte lumânări pe care el nu le observa, având altă percepţie a ambientului în care se afla.
Sunt anumite forme de epilepsie la care se manifestă şi starea de somnambulism. În acest caz, sau în general, transele se pot declanşa sporadic sau se pot intensifica la stări de stres, febră, somn neregulat sau insomnii, suprasolicitări în perioada serii, în deficitul de magneziu din corp, în consumul de alcool sau droguri. Copiii, în proporţie de 20%-30%, au avut cel puţin un episod de somnambulism, iar 2%-3% din ei au avut mai multe episoade. Statisticile scot în evidenţă faptul ca 4% din populaţia globului are episoade de somnambulism. Unele tratamente medicamentoase duc, de asemenea, la astfel de episoade. Psihotropele, antidepresivele (mai ales cele cu litiu), neurolepticele, tranchilizantele, unele antibiotice, medicamentele folosite în tratarea parkinsonului, anticonvulsivantele, antihistanimicele fac parte din gama medicamentelor care pot avea acest efect.
Există şi cazuri rare de somnambulism care au o durată de săptămâni sau chiar luni. În astfel de cazuri se evidenţiază, mai clar, starea de dedublare a conştiinţei persoanei respective. Este şi exemplul următor.
O tânără, pe nume Felida, a manifestat de la vârsta de 13 ani simptome de isterie, iar după un an şi jumătate au debutat stări de somnambulism, care, cu timpul, s-au prelungit din ce în ce mai mult. La vârsta de 32 de ani, aceste episoade se întindeau pe o perioadă de trei luni. Ele erau întrerupte de starea normală, din când în când, doar pentru câteva ore. În starea somnambulă memoria reţinea evenimentele ambelor stări, dar când tânăra se găsea în stare normală, nu avea în memorie evenimentele din starea somnambulă. Din această cauză, personalitatea ei primară, normală era foarte suferindă, persoanei respective lipsindu-i din memorie perioadele lungi de timp cât se afla prezentă personalitatea secundară a ei din transă.
Acest fapt a dus la schimbări ale personalităţii ei. În perioada normală avea o fire melancolică, introvertită, tăcută, cu dureri dese în organism, fapt ce o făcea să se ocupe mai mult de ea şi mai puţin de ce se află în jurul ei. În starea de somnambulism era veselă, fără griji, nu-i plăcea să muncească, se ocupa de ea mult, dar acorda atenţie şi celor din jur, mai ales copiilor şi rudelor.
Numai din cele câteva exemple de somnambulism se observă că personalitatea de bază a subiecţilor suferă schimbări majore în timpul transelor. Perioadele de care nu-şi aminteşte nici unul dintre cazuri, în stare normală, arată că personalitatea modificată îşi găseşte explicaţia în interferenţa propriului spirit cu alte spirite (ca şi la articolul din numărul trecut despre starea de letargie), manifestare ce apare la persoanele extrasensibile emoţional. Acestea, acţionând din zona existenţei de dincolo de vizibil, în intervenţiile lor în viaţa materială, fac posibilă desfăşurarea unor activităţi (de exemplu, ca acelea de echilibristică) ce nu pot fi făcute în viaţa normală decât cu o pregătire ieşită din comun, sau pot aborda meserii pe care nu le cunosc în viaţa normală. La copii, stările de somnambulism sunt mai frecvente, căci personalitatea lor este în curs de formare, ei având şi un sistem emoţional mult mai sensibil decât al celor ajunşi la maturitate.
Chiar în cazul când, ştiinţific, nu există o explicaţie a proceselor ce au loc în timpul fenomenului de somnambulism, oamenii de ştiinţă şi mulţi alţii privesc cu scepticism explicaţiile date pe baza parapsihologiei. Este normal, fiecare intră în rezonanţă cu vibraţiile de până la un anumit nivel de cunoaştere a existenţei, dar asta nu înseamnă că mai sus nu se află nimic. Iar calea este deschisă pentru fiecare, doar să ne decidem să păşim pe ea. Niciodată nu-i prea târziu. Şi merită, pentru liniştea sufletească ce ne-o aduce revelaţia cunoaşterii, care este mai presus de orice închipuire.

<u>Memoria nu locuieşte în creier</u>

10 Oct 2010
Observ că a început să-mi crească binişor mintea. Nu mai are loc şi dă pe afară de-a binelea. Creşte vertiginos. Şi un ajutor substanţial îl primesc din viaţa de familie. Cum? Nu înţelegeţi? Păi, procesul ăsta de creştere, popular, se numeşte cucui. Nu, nu mă compătimiţi, căci nu este vorba despre mine.
Noi folosim din posibilităţile creierului doar 5%-10%. În restul de 90%-95% procente neexplorate se află latente capacităţile psihice din afara normalului. Creşterea procentului de folosire a creierului, până la atingerea maximului, duce la creşterea exponenţială a capacităţilor mentale, în final ajungându-se la posibilităţi infinite oferite de aceste capacităţi. Sfera mentală umană se poate extinde la nesfârşit. Creierul este doar o reprezentare în plan fizic a structurilor mentale.
Făcând o analogie cu ADN-ul, noi folosim doar 5% din gene, restul fiind inactive, conform cercetărilor doctorului Kazuo Murakami, profesor universitar emerit din Japonia. Creşterea procentului de gene active se poate realiza prin puterea psihicului. Nu cumva în restul de gene inactive se află posibilităţile noastre considerate paranormale?
Conform afirmaţiilor bazate pe teoriile ştiinţifice, considerăm că amintirile sunt înmagazinate în creier. Chiar dacă pare o afirmaţie şocantă, memoria nu-şi are sediul acolo.
Prima teorie legată de memorie a fost lansată de Aristotel. El a comparat procesul de memorare cu cel de amprentare a unei bucăţi

de ceară moale. Acest raţionament a primit numele de teoria urmelor.
Lumea ştiinţei a modificat deseori, de-a lungul timpului, această teorie. O variantă a dus la împărţirea memoriei în două tipuri, una de lungă durată şi alta de scurtă durată. Prima ar cuprinde amintiri rămase pe o durată îndelungată, iar a doua ar cuprinde amintiri rămase pe o perioadă cât un interval de timp scurs între citirea unui număr de telefon şi momentul formării imediate a acelui număr. Altă variantă consideră că amintirile a fi depozitate în creier, la fel cum este înregistrată muzica în şanţurile discului citit de pick-up.
O altă teorie este legată de ipoteza cauzalităţii formatoare. Orice organism viu se dezvoltă pe baza unui câmp morfogenetic. Este un câmp bioenergetic, subtil, care prin rezonanţă morfică intră în legătură cu câmpurile altor membri ai speciei. Prin această rezonanţă cu alte organisme sau cu propriile stări anterioare se creează din trecut un prezent continuu care formează memoria. Deci urmele memoriei, conform acestei teori, nu mai sunt înmagazinate în creier, ci informaţiile provin prin rezonanţa cu un câmp infoenergetic, în care se află stocate toate informaţiile legate de viaţa anterioară.
Revenind la teoria urmelor, constatăm că ea are la bază două argumente. Primul este bazat pe afirmaţia că diferitele leziuni ale creierului pot duce la pierderi de memorie, adică, practic s-ar pierde urmele amprentate. De fapt, leziunile din structura creierului ar putea distruge un sistem care ar asigura rezonanţa cu câmpul infoenergetic, în care sunt memorate evenimentele, conform teoriei bazate pe cauzalitatea formatoare. Ar fi la fel ca la un televizor la care, dacă se strică o piesă ori un subansamblu, semnalul nu se mai recepţionează, chiar dacă el există în eter. Conform teoriei urmelor, ar însemna că emisiunea s-ar afla în piesele defecte.
Al doilea argument este legat de stimularea electrică a ţesutului cerebral, care ar permite reamintirea intensă a unor episoade din viaţă, fapt ce nu se susţine în urma verificărilor.
Dacă unui televizor i se aplică un curent electric suplimentar, tensiunile diferite de cele normale, existente în circuite, fac să apară fenomene de genul distorsionărilor de imagine, salturilor nejustificate de pe un canal pe altul. Dar informaţiile sub formă de imagine şi sunet sunt primite din afara aparatului.
K.S. Lashley a adus dovezi care anulează valoarea teoriei urmelor. După ani de studii şi experimente, el a consemnat: „Localizarea izolată a urmelor memoriei în interiorul sistemului nervos este imposibilă. Anumite regiuni limitate pot fi esenţiale în învăţarea şi memorarea unei activităţi particulare, dar în interiorul acestor regiuni părţile lor componente sunt echivalente din punct de vedere funcţional". Conform teoriei urmelor, pierderea memoriei apare la înlăturarea unor porţiuni mari din creier, fiind direct proporţională cu cantitatea de ţesut nervos înlăturat şi cu localizarea sa, fapt ce nu este oricând valabil.
Cazul Sharon Scruton, şi nu numai acesta, contrazice această afirmaţie. Sharon era o elevă eminentă, cu toate că în centrul creierului său exista o cavitate imensă, provocată de o hidrocefalee. Cercetările efectuate asupra creierului ei, prin scanare tomografică, au relevat faptul că activităţile care ar trebui să se desfăşoare în centrul creierului sunt deplasate către periferie, deci zonele cerebrale nu sunt dependente de activităţile cerebrale.
Teoria memoriei holografice susţine că urmele memoriei sunt răspândite în totalitatea creierului, lipsa unei porţiuni din acesta neafectând ansamblul.
Altă teorie, care a avut o viaţă scurtă, susţinea că memoria este stocată în moleculele complexe ale acidului ribonucleic (ARN). Mai există o teorie a modificărilor sinaptice. Sinapsele reprezintă conexiunile dintre celulele nervoase. Miniimpulsurile electrice transmit prin semnale nervoase orice informaţie între neuroni. Aceste semnale ar trebui să treacă identic, din nou, şi decodificate să producă amintirile. Experimentele efectuate nu au dus la susţinerea acestei teorii.
În 1966, americanul Cleve Backster, specialist în detectarea minciunilor cu ajutorul poligrafului, a efectuat experimente cu acest aparat şi pe plante. Rezultatul a fost uimitor, deschizând calea unei noi viziuni asupra existenţei. Lumea vegetală are capacitatea de a şti ce gândim, dar comunicarea nu se face pe cale senzorială, căci plantele nu au organe de simţ pentru a primi informaţii de la noi şi nici creier pentru a stoca informaţiile în memorie. Mai mult, observaţiile făcute în urma experimentelor au condus la ideea că de la fiinţele unicelulare până la cele mai complexe, toate au acces la o memorie universală. Deci, memoria nu îşi are sediul în creier, acesta fiind doar locul prin care conştientizăm informaţiile pe care dorim să le primim prin accesarea memoriei universale. Iată că gândurile şi amintirile noastre fac parte din memoria colectivă. Fiecare dintre noi are un aport benefic sau malefic asupra viitorului umanităţii şi implicit asupra Universului.
În concluzie, creierul nu produce mintea şi nici conştiinţa, aşa cum ceasul nu produce timpul, ci doar îl pune în evidenţă.

Fenomene miraculoase

17 Oct 2010
Când am scris despre valorile ascunse ale unor ţinuturi româneşti, unele unice în lume, am fost criticat de unii în ideea că patriotismul nu mai are ce căuta acum, la început de secol al XXI-lea, într-o Europă unită. Este o concepţie greşită. Această uniune este ca un puzzle format din mai multe piese, fiecare cu identitatea ei, care împreună formează o imagine, un întreg. Fără identitatea pieselor, puzzle-ul nu reprezintă nimic. Astfel, persoanele care promovează nivelarea identităţii naţionale prin nepăsarea lor ajută la pierderea, în cazul nostru, a identităţii uneia dintre cele mai importante civilizaţii omeneşti.
Astăzi, în aceste vremuri când constatăm, cu regret, că mulţi români o iau pe drumul emigrării, putem spune, făcând haz de necaz, că aşa-i românul, ca un adevărat patriot este acela care nu se mai poate despărţi de ţara sa o dată ce a părăsit-o. El pleacă pe alte tărâmuri, obligat de împrejurări, să câştige mai omeneşte. Dar mai mult nu înseamnă întotdeauna mai bine. Până la urmă, unii ajung să-şi spună cu amărăciune: "Tu eşti eşecul meu preferat". Şi pentru a ajunge aici, e adevărat, un ajutor deosebit este primit din partea aleşilor noştri.
Aşa că şi de astă dată încerc să demonstrez importanţa acestor locuri pe care respirăm. Una dintre zonele miraculoase, în care fenomenele paranormale sunt la ele acasă, este zona carpatică şi subcarpatică din preajma Buzăului. Printre aceste fenomene se regăsesc dispariţiile de persoane, apariţiile de OZN-uri, apele numite vii, focurile vii, izvoarele radioactive, defectările inexplicabile ale aparatelor electrice, voalarea filmelor foto, anomaliile magnetice, piscurile ce atrag fulgere, zonele cu un sol negru ca şi cum ar fi avut loc un incendiu. În plus, aici se găsesc Vulcanii Noroioşi, în aceste locuri s-au descoperit scheletele unor oameni giganţi, de aproape trei ori mai înalţi decât cei normali. Sunt zone aproape sălbatice de o nebănuită frumuseţe, care declanşează sentimente sublime. În unele locuri se observă straturile geologice ridicate aproape pe verticală, în urma unor mişcări ale scoarţei terestre. Dematerializările, călătoriile în timp, comunicările extrasenzoriale cu entităţi necunoscute au făcut să se îndrepte ochii multor cercetători către aceste locuri bizare. Unul dintre aceştia este Vasile Rudan, care a făcut experimente cu un grup de copii care dovedeau calităţi paranormale. Prin aptitudinile lor extrasenzoriale, aceştia au indicat, cu precizie, locul unde se află importante vestigii arheologice. Rudan a observat că, atunci când cerul este senin, capacităţile acestor mici parapsihologi cresc. El a descoperit că acel cer, de o seninătate stranie, are o temperatură de culoare de 23.000 grade Kelvin. În mod normal, deasupra oraşelor, acest parametru se învârte în jurul a 16.000 grade Kelvin. Anomaliile magnetice şi energiile ciudate, manifestate pe acest tărâm, au influenţe asupra omului atât în plan material, cât şi în cel spiritual.
În perioada comunistă, Nicolae Ceauşescu, fiind informat despre cercetările secrete în domeniul parapsihologiei efectuate de SUA şi URSS, a dat ordin ca în cadrul Serviciului de Securitate al României să se înfiinţeze un departament special pentru descoperirea şi educarea unor persoane care dovedesc a avea capacităţi paranormale, pe care să le pregătească pentru a fi folosite în acţiuni speciale. Astfel, în anul 1968, perioada când în Cehoslovacia se desfăşura "primăvara de la Praga", la data de 28 august, Ceauşescu a semnat un ordin ultrasecret, în virtutea căruia lua naştere Departamentul Zero (DZ), cu o activitate independentă de cea a celorlalte departamente ale Securităţii. Coordonatorii acestei structuri urmau să informeze direct numai şeful Securităţii şi

preşedintele ţării. Ulterior, în anul 1972, a fost semnat un acord româno-chinez de colaborare între departamentele omoloage, existente în fiecare dintre cele două ţări, cu activitatea legată de domeniul parapsihologiei. Având în vedere încărcătura de fenomene paranormale care se petreceau în zona subcarpatică a Buzăului, în secret şi-a desfăşurat activitatea de pregătire în domeniul parapsihologiei un asemenea grup, format din persoane dotate cu calităţi paranormale.
Iată un fenomen de dispariţie printr-o poartă de trecere într-o altă dimensiune, petrecut pe acele locuri buzoiene, fenomen care atunci când s-a petrecut a stârnit numeroase discuţii şi a pus multe întrebări fără a fi găsite răspunsuri vreodată.
În anul 1980, lângă localitatea Nucu, în locul numit "la Tiharia", se antrenau doi alpinişti brăileni, unii spun că erau prieteni, alţii că erau fraţi. Zona este muntoasă şi se află în apropiere de Întorsura Buzăului, la curbura Munţilor Carpaţi. Cei doi escaladau o stâncă înaltă, izolată de masivul muntos. Primul a urcat aproape de vârful stâncii, unde a observat că erau săpate în piatră nişte semne ciudate, destul de erodate de vremurile trecute peste ele. Ajungând sus, pe platforma îngustă a stâncii, a observat un obiect bizar, gălbui, asemănător unui lanţ. Când a luat în mână obiectul pentru a-l vedea mai bine, tânărul a dispărut brusc sub privirea împietrită a celui care îl însoţea, aflat mai jos. Iniţial, acesta a crezut că este o glumă, dar când a realizat care este adevărul a alertat rudele din Brăila şi organele locale ale Ministerului de Interne, care au şi început cercetările. Unii spun că tatăl celui dispărut, alţii că fratele lui, cu pregătire de alpinist, a escaladat stânca, a zărit şi el obiectul aflat pe vârful ei, iar când l-a ridicat a dispărut şi acesta fără urmă. Jos se aflau zece persoane, printre care şi angajaţi ai Ministerului de Interne, care urmăreau ce se întâmplă. Apoi, totul a luat amploare. S-au deplasat la faţa locului ofiţeri de Securitate din Bucureşti, precum şi de la Departamentul Zero, departament despre existenţa căruia am scris mai sus. O echipă militară a izolat zona pe o rază de 100 de metri în jurul stâncii. Un elicopter adus pentru survolarea locului a făcut posibilă detalierea amănuntelor de pe vârful stâncii. Astfel, a fost observat obiectul auriu, care era un gen de pârghie ancorată în piatra stâncii. Nu au putut fi stabilite alte detalii despre provenienţa acestuia. Conţinutul inscripţiilor de pe stâncă a fost cercetat atât în ţară, cât şi în afară, dar fără a-i putea fi făcută decodificarea. Ulterior s-a primit ordin de la Bucureşti să fie dinamitată stânca. După îndeplinirea ordinului, pe locul respectiv a rămas un contur străveziu, verde deschis, asemenea unui abur, care a dispărut după câteva zile.
Am povestit această întâmplare pentru a întări credinţa în miracolul ascuns, existent pe aceste meleaguri. Dar ea nu este singura de acest fel petrecută în zona Buzăului. De altfel, în România se găsesc multe astfel de locuri în care se petrec fenomene paranormale (şi anormale, mai ales în această perioadă). Grădina Maicii Domnului ascunde multe mistere.

Templul de la Şinca Veche

23 Oct 2010

Fiecare, cu cât se cunoaşte mai bine, cu atât îşi poate da seama de valoarea lui reală în comparaţie cu semenii săi.Ţara în care trăim, cu cât o cunoaştem mai bine, cu atât, mai obiectiv, ne putem da seama de valoarea ei în comparaţie cu alte ţări. Un cunoscut proverb spune „brânză bună în burduf de câine".
Despre România, putem afirma, cu tristeţe, că este brânză bună în burduf politic mizerabil. Astfel, voi continua să scriu despre conţinut, căci el este cel care dă valoarea, şi nu despre ambalajul de prezentare, în speranţa că acest ambalaj fiind trecător poate vom avea norocul de a găsi unul care să ne reprezinte într-adevăr valoarea.
În inima ţării se află un loc plin de mister în care se petrec fenomene inexplicabile. Acolo apar sfere de lumină, semne stranii, se aud coruri cântând de nicăieri, apar cristale de cuarţ din nimic, se zăresc siluete formate din eter, se produc vindecări miraculoase etc. Fenomenele petrecute aici de-a lungul timpului atestă existenţa unei puternice amprente energetice rar întâlnită. Locul acesta este cunoscut ca „Templul Ursitelor", „Templul Dorinţelor", „Mănăstirea săpată în stâncă" sau „Templul de la Şinca Veche". De la Şinca Veche pentru că el se află în imediata apropiere a acestei aşezări.
De localitate se leagă şi rădăcinile reprezentantului Şcolii Ardelene, Gheorghe Şincai, personalitate strălucită a culturii româneşti. Marele cărturar născut la Râciu de Câmpie, din Scaunul Mureş, şi-a întors privirea către Şinca Veche şi în 1772 a susţinut înfiinţarea primei şcoli de aici. Această străveche aşezare, străjuită de Munţii Făgăraş şi Munţii Perşani, se află la 45 km de municipiul Braşov şi la 22 km de oraşul Făgăraş. Este o zonă înconjurată de dealuri împădurite cu o vegetaţie abundentă. Aici au fost construite patru biserici din lemn care s-au alăturat uneia din piatră, despre care putem spune că este fără vârstă. Se pare că ea a fost unul dintre primele lăcaşuri de cult creştin din Dacia. Lăcaşul religios rupestru, spun specialiştii, datează de aproximativ 7.000 de ani, deci dinaintea creştinismului.
Alţii spun că ar avea o vechime cuprinsă între 250 şi 1.500 de ani. Acest templu, săpat în stâncă, este compus din cinci încăperi, are două altare şi un culoar vertical în formă de trunchi de con, de aproape 10 metri înălţime, prin deschizătura căruia se zăreşte cerul. Este un loc fără vârstă, fără nume, încărcat de mister şi magie. În 1789, pastorul reformat din Făgăraş scria despre acest lăcaş: „Mănăstirea este în întregime săpată în stâncă şi din acest motiv nu are acoperiş. Este realizată printr-o muncă uriaşă, demnă de mirare. Ferestrele sunt tăiate lateral şi sunt atât de înguste, încât călugării când slujesc se plimbă cu cărţile după razele soarelui".
Aici se ajunge urcând pe o cărare îngustă. În apropiere se află un amfiteatru aproape perfect circular, înalt de câţiva metri faţă de împrejurimi. Are un diametru de aproximativ 20 de metri, iar în interiorul lui există nişte trasee care îl fac să semene cu un aşezământ antic. Să fi fost oare dacic?
Templul de la Şinca Veche nu este numai un loc potrivit pentru rugăciune sau meditaţie. Tradiţia locului spune că atunci când cineva doreşte să i se îndeplinească o dorinţă se aşază sub turnul conic, ce comunică prin deschiderea sa cu cerul şi, cu inima curată, plină de credinţă, se concentrează la acea dorinţă. Însă mai înainte este necesar să stea în altarul mare, cu ochii îndreptaţi către cer, cerând iertare pentru greşelile făcute în timpul vieţii. Apoi, trecând în încăperea alăturată, în altarul mic, cu sufletul curat, va face o rugăciune la lumina lumânărilor. Dorinţele i se îndeplinesc, după spusele oamenilor locului, cel mai adesea de sărbătorile religioase Sfântul Gheorghe, Lăsata Secului de Paşte, precum şi Schimbarea la Faţă.
Pe peretele altarului se desluşeşte un portret care se spune că este al Mântuitorului. Acolo, alături pe peretele cel mai întunecat, depărtat de lumina zilei, se mai află ceva care nu s-a mai întâlnit nicăieri într-un asemenea lăcaş, şi anume o stea cu şase colţuri cunoscută sub numele de Steaua lui David sau Pecetea lui Solomon şi cercul cu simbolul Yin-Yang, simboluri ezoterice care nu se regăsesc nicăieri împreună, făcând parte din filosofii diferite. Poate că aceste două semne se găsesc împreună, semnificând un îndemn la unirea contrariilor, prin care omenirea poate învinge, trăind în armonie. Se pare, spun localnicii, că aceste simboluri n-ar fi existat pe acel perete din vremurile vechi. Semne de întrebare a ridicat şi faptul că există două altare. Dacă ar fi fost o construcţie pentru cultul creştin, trebuia să existe un singur altar, iar ideea este întărită de faptul că nu se găsesc însemne creştine vechi în incintă.
Dealul de lângă grotă în care se află templul, cunoscut şi sub numele de Dealul Ursitelor sau Dealul Pleşu, de la faptul că este pleşuv, este un loc pe care nu se poate cultiva nimic, solul părând a fi iradiat.
În templul din stâncă, în anul 1996, a avut loc un fenomen bizar prin care a trecut domnul Lucian Băbeanu, reporter al Televiziunii Române. Acesta a intrat cu o cameră video în lăcaşul de cult pentru realizarea unui reportaj de televiziune. Însă nu a putut duce la bun sfârşit acţiunea, căci camera video pornea şi se oprea singură inexplicabil, fără să răspundă la comenzile cameramanului. Bănuind că s-a produs o defecţiune la aparatură, echipa s-a întors la Bucureşti. Verificarea materialului filmat fără intervenţie umană a produs fiori. Înregistrarea cuprindea sfere de lumină strălucitoare care zburau. La un moment dat, în plan îndepărtat s-a zărit un obiect care se asemăna cu un diamant, având o mărime apreciabilă. Cele şapte minute înregistrate astfel au putut fi vizionate numai prima zi, după care imaginile au dispărut de pe banda video. În schimb, a apărut imaginea unei siluete înveşmântate într-o mantie de culoare închisă, în plan îndepărtat zărindu-se o mână luminoasă. Caseta a stârnit interes, fiind

vizionată de mai multe persoane.
Unul dintre primarii din Şinca Veche a declarat că fratele domniei sale a făcut fotografii în interiorul templului, pe acestea apărând nişte pete albicioase asemănătoare unor mingi de lumină, identice cu cele obţinute de reporterul de televiziune. Zona cu Steaua lui David şi însemnul Yin-Yang este locul unde se produc cel mai des apariţiile globurilor de lumină şi câteodată apariţia unei siluete de fată îmbrăcată în alb.
Un alt fenomen care se întâmplă, de obicei, în templu are loc în preajma unor sărbători religioase. Atunci se aude un cor care cântă o muzică celestă, producând acorduri ireale. Muzica pare bisericească, având cuvintele pronunţate clar, într-o limbă necunoscută, dar asemănătoare limbii române.
Am descris doar câteva dintre fenomenele bizare ce se petrec în Templul de la Şinca Veche. Este recunoscută oficial valoarea spirituală a locului, care de-a lungul timpului a atras mulţi cercetători dornici de a descoperi şi explica ce se întâmplă. Misterul fenomenelor inexplicabile petrecute în acest perimetru a făcut să sosească aici nenumăraţi turişti români şi străini, unii dintre ei veniţi în căutarea alinării suferinţelor, prin puterea templului făcător de minuni, loc misterios de meditaţie, calitate conferită din plin de câmpul energetic impresionant existent aici.

Fenomenele din pădurea Baciu

31 Oct 2010
- Alo, salut!
- Bună. Ce mai faci?
- Bine, îmi beau cafeaua de dimineaţă şi respir aerul de după-amiază.
- Eu respir aerul de ieri, când am avut o întâlnire de gradul III.
- Atunci te las liniştit, să retrăieşti momentul.

Este într-adevăr o convorbire telefonică absurdă, însă, de ce nu, se mai întâmplă şi astfel de întâlniri cu extratereştrii.
În nord-vestul Clujului, la o depărtare de aproximativ 5 km, se găseşte Pădurea Baciu. La prima vedere pare o pădure normală, aşa cum sunt cele din zona de deal. Înaintând printre copaci, încep să apară nedumeririle. Arborii, în vârstă de două secole, aici arată firavi, crescuţi haotic, subţiri şi contorsionaţi. Multe trunchiuri sunt înfăşurate, lipite, parcă împletite, altele sunt sub formă spiralată. Unii copaci, în loc să se înalţe, îşi întorc vârfurile semirotund către pământ.
Acesta este locul în care densitatea de fenomene paranormale petrecute depăşeşte orice închipuire. Apar, printre copaci, forme diverse surprinse în zbor sau pe pământ, unele vizibile cu ochiul liber, altele numai pe imagini fotografice ori pe film. Noaptea apar lumini albe sau color, aflate în zbor sau staţionate, umbre ciudate, chipuri umane sau sunt auzite voci ciudate. Există aici efecte fizice diverse, cum ar fi emisii radioactive, anomalii magnetice, perturbaţii electromagnetice, emisii de microunde şi de infrasunete. Pe sol apar urme neobişnuite, atât pe iarbă, cât şi pe zăpadă, asemănătoare cu pictogramele descoperite, în alte locuri, printre lanurile de cereale. Sunt prezente şi efecte biologice suferite de vegetaţia din pădure ca deshidratări, arsuri, necroze, carbonizări. Nici animalele sau oamenii care trec prin zonă nu sunt feriţi de astfel de influenţe. La aceştia se remarcă apariţia de înroşiri ale epidermei, arsuri, stări de greaţă, de vomă, de anxietate, cefalee, sete excesivă. De-a lungul vremii au fost surprinse nenumărate imagini foto ale unor OZN-uri, unele invizibile cu ochiul liber. S-au evidenţiat apariţiile unor structuri geometrice zburătoare sub formă de piramidă, sferă, cilindru, con şi paralelipiped. În locurile unde au fost fotografiate OZN-uri invizibile s-a înregistrat, cu ajutorul aparatelor, o radioactivitate foarte intensă în raport cu cea normală. Aceste obiecte zburătoare neidentificate invizibile apar în fotografii ca nişte globuri de lumină, care emit o luminiscenţă lăptoasă. Ele prezintă un nucleu dens înconjurat de un val pâlpâitor. Uneori se găsesc grupuri care alcătuiesc structuri complexe. Când sunt vizibile apar instantaneu, ca la un moment dat să devină brusc invizibile, lăsând în urmă un nor rarefiat care dispare treptat. OZN-uri au apărut şi în Pădurea Făget, Grădina Botanică din Cluj şi lângă Cimitirul Central.
Zonele cele mai intense în fenomene bizare, din Pădurea Baciu, sunt Poiana Rotundă, care este un luminiş circular aflat spre centrul pădurii, Dealul Hoia, Valea Hăitaşului, Gura Baciului.
Se pare că această zonă este cel mai faimos loc din România din punct de vedere al intensităţii şi gamei de fenomene paranormale produse. Multă vreme, oamenii locului au considerat Pădurea Baciu un tărâm asociat cu ţinutul necuratului.
Primul cercetător care şi-a dedicat zeci de ani din viaţă studiului fenomenelor inexplicabile din Pădurea Baciu este biologul Alexandru Şift (1936-1993). Totul a început cu o întâmplare şocantă pentru elevul Alexandru, în iulie 1953. Se afla la liziera Pădurii Baciu când a observat un obiect cenuşiu în formă de „V" culcat, având latura de 2-3 metri, obiect care se îndrepta vertiginos către sol, aterizând la câţiva zeci de metri de el într-un tufiş. Şift, curios, s-a apropiat de locul respectiv, dar foarte ciudat, obiectul dispăruse fără urmă. Mirat, a luat un băţ şi a răscolit tufişul. Nici urmă de vreun obiect, în schimb băţul devenea invizibil pe măsură ce înainta către centrul tufişului. Apoi, a început să-i devină invizibil şi braţul, până aproape de umăr.
Privea stupefiat cum, gradat, braţul său continua să dispară, devenind mai întâi străveziu. Dar, dintr-o dată, un suflu cald, venit brusc dinspre tufiş, l-a aruncat cu câţiva paşi înapoi. După aceea mâna i-a devenit din nou vizibilă, putând a fi mişcată. Ajuns acasă, i s-au declanşat dureri de cap, ameţeli, frisoane, iar a doua zi a avut febră - nu a mai avut puterea să se ridice din pat. Treptat, după câteva săptămâni, a reuşit să revină la starea normală. Avusese simptome tipice „maladiei actinice" (afecţiune declanşată în urma iradierii cu substanţe radioactive).
Mai tâziu, Alexandru Şift, cercetătorul, a făcut fotografii în care a descoperit structuri, lumini şi siluete care nu existau în vizibil. Deseori observa umbre care îl însoţeau prin pădure. El a realizat peste 60.000 de fotografii în cei câţiva zeci de ani de cercetări. Rezultatele sale au atras cercetători atât din ţară, cât şi din SUA, Franţa, Germania, Ungaria.
În anii '70, s-a format în Cluj un grup de cercetători ai fenomenelor zonei Baciu, condus de profesorul Adrian Pătruţ, doctor în chimie, conferenţiar la Facultatea de Chimie a Universităţii Babes Bolyai din Cluj. El a obţinut peste 15.000 de fotografii, în care sunt surprinse diverse fenomene ciudate din faimoasa pădure de lângă Cluj. La acestea se adaugă încă un număr de aproximativ 5.000 de fotografii, realizate întâmplător de diverse persoane, imagini care pun în evidenţă existenţa fenomenelor paranormale din Pădurea Baciu.
Cercetătorul Florin Gheorghiţă, în dimineaţa zilei de 1 ianuarie 1975, a fotografiat, la marginea Pădurii Baciu, un glob întunecat, înconjurat de un câmp energetic sub forma unui halou cenuşiu, creat parcă pentru a face cât mai puţin vizibil acel glob.
La dată de 23 mai 1977, cercetătorul Dan Coman a apărut pe o imagine foto alături de o formă luminoasă asemănătoare unei aripi. La câţiva metri se zărea o altă formă luminoasă asemănătoare unui balaur cu mai multe capete. Toate elementele vizibile în fotografie prezentau umbre, mai puţin cercetătorul. Într-o altă imagine foto apare capul unui alt cercetător, desprins de corpul său, acesta aflându-se destul de departe faţă de cap.
Grupul de cercetători al lui Adrian Pătruţ a zărit, pe aceste locuri, o dropie pe care au alergat-o, în zadar, să o prindă, aceasta dispărând în spatele unui tufiş. Ciudată nu este numai dispariţia păsării, ci faptul că niciodată în această zonă nu au existat dropii. Astfel de întâmplări s-au petrecut şi cu un râs, un leopard precum şi cu un câine.
În februarie 1976, cercetătorul Csaba Borbath a realizat o fotografie a unei forme aeriene, invizibilă cu ochiul liber, cu dimensiunea de câteva sute de metri.
La data de 18 august 1968, Emil Barnea, angajat militar, se afla în Pădurea Baciu împreună cu prietena sa, Zamfira Matea, şi cu alţi doi prieteni. În jurul orei 13:00 a apărut un OZN care survola pădurea, cu viteză mică, fără a produce vreun zgomot. Brusc, a strălucit şi a executat o manevră de răsucire, după care accelerând, s-a deplasat oblic, pierzându-se în văzduh. Emil Barnea a

surprins pe pelicula foto trei instantanee. Specialişti străini în OZN-uri au confirmat autenticitatea fotografiilor şi le-au clasificat a fi cele mai clare imagini ale unui OZN, obţinute în România şi printre cele mai bune de pe mapamond.
Adrian Pătruţ, în volumul „Fenomenele de la Pădurea Hoia-Baciu", a descris o întâlnire de gradul III. La data de 20 iulie 1968, o familie aflată în preajma pădurii, la o depărtare de 250-300 metri, privea prin binoclu către lizieră. La un moment dat au încremenit de spaimă. Prin lentilele binoclului se zăreau patru fiinţe humanoide cu înălţimea de 1,3-1,4 metri. După aproximativ cinci minute a apărut pe cer, la o sută de metri înălţime, un balon strălucitor care se deplasa cu o viteză de 30-40 km/h. Acesta, ajuns deasupra celor patru humanoizi, a ejectat, pe rând, cinci sfere mici cu un contur slab luminat. În timpul coborârii au devenit invizibile, atât ele, cât şi balonul mare. Apoi, humanoizii au fost învăluiţi de nişte clopote translucide, care, în câteva secunde, s-au ridicat cu cei patru, dispărând complet la câţiva metri deasupra solului.
Un om normal, pe bună dreptate, se întreabă dacă toate aceste relatări sunt reale. La început par incredibile, dar după ce se intră în rezonanţă cu adevărata existenţă, familiarizându-se cu această filosofie, ele par normale. Însă, „este drum lung până departe".
Pe Terra există şi alte locuri în care se manifestă astfel de fenomene. Printre acestea se găsesc Deşertul Mojave, zona Gulf Breeze din Florida, La Spezia şi Arenzano din Italia, Valea Hessdalen din Norvegia, Belo Horizonte din Brazilia, Muntele Kailasa din Tibet etc.
Mulţi curioşi au intrat în astfel de zone crepusculare, în speranţa surprinderii măcar a unei fărâme de paranormal. Cei care au avut succes sunt dintre aceia care au calităţi în afara normalului.
Fenomenele apărute în locuri asemănătoare Pădurii Baciu sunt discrete şi continue în timp, manifestându-se, cu precădere, în preajma persoanelor dotate cu capacităţi paranormale. Evidenţiate prin cercetări ştiinţifice de necontestat, chiar şi de sceptici, locurile ca Pădurea Baciu reprezintă porţi dintre lumi, între materie şi ceea ce se află dincolo de vizibil.

Muntele Sfânt

07 Noi 2010
Furtunile necruţătoare ce se abat, de atâta vreme, asupra credinţei noastre în lumină ne-au spulberat şi urma de încredere din nou că adevărul este învingător. Dar să nu uităm că roata se învârteşte. Vechea civilizaţie a acestor locuri nu moare niciodată. Şi atunci, cu gândurile căzute în genunchi, să ne rugăm pentru cerul senin al sufletelor noastre.
În Antichitate, grecii recunoşteau faptul că în Dacia se găseşte un munte sfânt, numit Kogaionon. Aici s-ar fi retras Zamolxes şi marii preoţi iniţiaţi ai acestor locuri. Din Muntele Sfânt izvora o apă sfântă, iar locul de adăpost al lui Zamolxes ar fi fost o peşteră ascunsă. Dar care dintre munţii noştri este acel munte special, Bucegi, Ceahlău, Retezat? Sau ar putea fi mai mulţi demni de a purta acest nume?
Unii au afirmat că Kogaiononul ar fi Munţii Bucegi, iar Vârful Omu cu Sfinxul şi Babele sale ar fi nişte semne ascunse care ar certifica această alegere. Apa Ialomiţei, care izvorăşte de pe aceste înălţimi, ar putea fi Apa Sfântă, iar Peştera Ascunsă a lui Zamolxes ar fi Peştera Ialomicioara. De aici, de pe acoperişul Ţării Dacilor, se zăresc plaiurile patriei până la Dunăre, în zilele senine. Citadela de piatră a Bucegilor, aflată în inima ţării, nu a fost cucerită de vreun cotropitor de-a lungul timpului.
Sfinxul, care seamănă cu chipul unui dac, reprezintă un simbol al României. În anul 1968, cercetătorul peruan Daniel Ruzo s-a deplasat special în România, cu scopul de a vedea această sculptură a naturii, pentru a cerceta asemănarea cu un chip dintr-un **ansamblu** sculptural aflat într-o peşteră din Podişul Marcahuasi din Peru. Iată încă un amănunt interesant, Sfinxul românesc are înălţimea celui din Egipt. Istoricul Nicolae Densuşianu afirma că în Egipt se regăsesc semnele civilizaţiei şi spiritualităţii pelasge, aduse din Carpaţi. Edgar Cayce afirma, în lecturile sale, că preotul iniţiat Ra-Ta din Carpaţi a condus poporul Regelui Ararat al Caucazului în Egipt, acum aproape 13.000 de ani.
Acolo, Ra-Ta, numit de egipteni ulterior Ra, ar fi construit Marea Piramidă şi Sfinxul. Oare Sfinxul şi Babele din Bucegi sunt creaţii ale naturii sau ale civilizaţiei străvechi de pe aceste meleaguri? Oricum, acolo este locul unde se practicau ritualuri de iniţiere şi sacrificii. Daniel Ruzo spunea că Sfinxul este înconjurat de alte chipuri umane, din rase diferite, precum şi de capul unui câine, animalul de pază cu rolul de a fi străjerul care să protejeze o comoară ascunsă acolo, într-o peşteră a tezaurului. Să fie vorba despre o comoară materială sau numai spirituală, ce ar aparţine acestui Munte Sfânt?
Aici, sus pe creste, se găseşte un loc ce poartă numele de Poiana Sfârşitul Lumii. Este locul care desparte Pământul de Cer, vizibilul de invizibil. Multora dintre locurile de acolo, din Munţii Bucegi, le-au fost date denumiri cu tâlc. Stânca cea mai înaltă de pe Vârful Omu poartă numele de Tronul lui Zamolxes.
Vasile Lovinescu scria, în "Dacia Hiperboreana", că Muntele Omu este traversat de o grotă imensă, una dintre cele mai lungi din lume, neajungându-se la capătul ei, fiind explorată doar aproximativ 20 de kilometri.
Vârful Ocolit (Bucura) aflat lângă Omu, numit Vârf al Cerului, constituie un centru energetic în care se petrec fenomene bizare. Acolo apar curcubee strălucitoare, vizibile chiar săptămâni uneori, fără să apară după vreo ploaie, ci în plin soare, de asemenea se zăresc lumini ciudate, fulgere, scântei lungi de un metru în jurul Sfinxului.
Există pe acele locuri o zonă, de aproximativ un kilometru pătrat, cu proprietăţi benefice asupra organismului, ieşite din comun. Persoanele care se află acolo nu obosesc la efort, iar dacă sosesc extenuate se revigorează brusc. Acest fenomen a stârnit interes cercetătorilor, astfel că în 1999 o firmă româno-franceză a încheiat un contract cu un institut din Bucureşti, pentru a studia această zonă. Suprafaţa de un kilometru pătrat, ce se găseşte pe un **teren** în pantă, prezintă o anomalie magnetică atipică, cu efecte benefice uimitoare asupra organismului. Pe acel loc, aflat în preajma Vârfului Doamnei, testele medicale efectuate mai multor persoane, imediat după ce au urcat acolo, au relevat că ritmul cardiac al tuturor se normalizează rapid după efort, iar după o perioadă de timp, sistemul energetic al organismului se echilibrează. Probabil că din această cauză locul a primit numele de Gura de Rai.
În Valea Ialomiţei, între lacurile Bolboci şi Scropoasa, pe versantul estic al Bucegilor, exista zona numită Şapte Izvoare. Misterioasa sursă de apă, cunoscută ca Apa Vie, a fost studiată încă din perioada 1927-1935, de cercetători români şi francezi. Testele au evidenţiat faptul că în apa de aici bacteriile sunt inexistente, adică 0 faţă de limita 5 acceptată, iar poluarea cu azotaţi, azotiţi, este de asemenea nulă. Aceste calităţi o plasează printre rarităţile de pe glob. Puritatea acestei ape a stârnit interes pentru cercetarea cauzelor ce-i conferă aceste proprietăţi.
Astfel, s-a constatat că ea izvorăşte dintr-o grotă unde se afla un imens lac subteran. Ştiinţific, s-a lansat ipoteza că puritatea Apei Vii ar fi dată de trecerea ei printr-un câmp magnetic, acesta ajutând-o să-şi refacă structura ordonată ideală sau ar fi dată de trecerea acesteia printr-o zonă cu zăcământ de argint. Se ştie că argintul are proprietatea de a împiedica înmulţirea bacteriilor, astfel, el fiind şi un purificator şi un simbol pe care îl regăsim prezent pe scuturile dacilor şi pe Columna lui Traian.
Se spune că Munţii Bucegi sunt străbătuţi de uriaşe tuneluri subterane. Au fost făcute cercetări secrete, demarate în urma evidenţierii unor fenomene paranormale petrecute în aceste zone, fapt ce ar duce la concluzia existenţei aici a unor porţi către alte dimensiuni.
Cu toate că este un loc stabil din punct de vedere geologic, aici s-au înregistrat o serie de cutremure ciudate. În august 1993, timp de o lună de zile, s-au produs sute de cutremure cu o magnitudine de până la 5 grade pe scara Richter. Acestea se declanşau fiind precedate de o bubuitură puternică. Au fost oare fenomene naturale sau erau provocate de experimente secrete? Seria de cutremure a continuat din 1994, timp de trei ani, zilnic între orele 20:00 şi 3:00.
La poalele Ceahlăului, candidat şi el la numele de Kogaionon, de curând, s-au făcut descoperiri incredibile. Domnul Ioniţă Dumitru, doctor în istorie, licenţiat şi în filosofie, drept internaţional, a scos la suprafaţă, din preajma tălpii muntelui, în situl de la Vadu Rău,

o statuie ce copiază identic Sfinxul din Bucegi. Alături, a mai descoperit o structură ciudată din piatră, asemănătoare unui OZN, un uriaş craniu de extraterestru şi un număr de 300 de tăbliţe din lut, din care pe 120 se găseau pictograme. Sfinxul acesta are o greutate de 2,5 kilograme, o înălţime de 14 centimetri şi este aşezat pe un piedestal din piatră, ca şi el.
OZN-ul cu o greutate de 12 kilograme, cu aceeaşi înălţime a Sfinxului, cu o circumferinţă de aproximativ un metru, este realizat din 90 de plăcuţe din piatră îmbinate cu un liant necunoscut. "Nu este ciment, nici argilă şi nici vreun adeziv cunoscut şi folosit de-a lungul istoriei până azi. Probabil că respectivul liant, de o duritate extremă, nu are corespondent pe Terra", apreciază profesorul Dumitru.
Craniul de extraterestru este un obiect pietrificat, cu o greutate de 6 kilograme şi cu o dimensiune de 37 de centimetri, identic cu craniul extraterestrului din incidentul de la Roswell, Statul New Mexico, SUA, petrecut la data de 7 iulie 1947.
Tăbliţele din lut ars, inscripţionate cu simboluri protoliterate, sunt considerate a fi fost realizate cu aproximativ 5.000 de ani î.Hr. şi sunt identice ca formă şi conţinut cu cele descoperite la Tartaria, în judeţul Alba, dar şi cu cele din Insula Paştelui sau din Summer. Vechimea lor, de aproximativ 7.000 de ani, le face să reprezinte, alături de cele din Tartaria, cele mai vechi scrieri descoperite pe Pământ. Până atunci era considerată ca fiind prima scriere cea summeriană, dar aceasta are o vârstă mai mică cu cel puţin 1.000 de ani.
Profesorul Ioniţă Dumitru afirma că "Descoperirile făcute în acelaşi perimetru nu pot fi doar simple coincidenţe. Ceahlăul era considerat, cu mii de ani în urmă, Muntele Sfânt şi sălaş al Zeului Zamolxes. Poate că civilizaţiile de atunci, umane sau extraterestre, ne-au lăsat mesaje pe care trebuie acum să le descifrăm".
Într-adevăr, şi Ceahlăul poate fi considerat a fi Muntele Sfânt, dacă luăm în consideraţie numai fenomenele inexplicabile care se petrec acolo anual, de Sărbătoarea Muntelui, de multe mii de ani, la data de 6 august (aceeaşi dată cu a sărbătorii creştine Schimbarea la Faţă) şi anume Umbra Piramidei (apariţia unei holograme de forma piramidei din Egipt) şi Calea Cerului (o cale luminoasă din vârful muntelui către cer).
Câte secrete mai sunt ascunse, aşteptând să fie descoperite, pentru a ne dezvălui acel munte care, cu certitudine, a fost numit Muntele Sfânt?

Varful Gugu al dacilor

13 Noi 2010
Pentru rezultatele excelente obţinute la serviciu am fost evidenţiat în mod festiv în faţa colegilor. Apoi am fost introdus într-o colivie amenajată special şi depus la vedere, ca la grădina zoologică, pentru a fi dat ca exemplu. Pentru rezultatele deosebite obţinute în viaţa de familie am fost felicitat şi introdus în altă colivie, depus la vedere, fiind dat ca exemplu. Cum fac un pas în stânga sau în dreapta sunt băgat în câte o colivie. Nu se mai poate, asta nu-i viaţă, vreau să mai fiu şi eu liber, mi-am zis. Însă n-am apucat să termin de zis că s-a declanşat Revoluţia din '89. Atunci, m-am îmbolnăvit de fericire, dar mi-a trecut repede. Nu visasem la o astfel de libertate prost înţeleasă.
Dacă punem alături marea civilizaţie iniţială a acestor locuri şi cea de astăzi, din punct de vedere spiritual se observă o involuţie incredibilă. Mulţi nu sunt demni să respire aerul acestor locuri sfinte acoperite acum de o imensă mocirlă morală înfiorătoare, din păcate. Dar "apa trece, pietrele rămân". Să readucem la suprafaţă valoarea acestor tărâmuri cu care s-ar mândri orice naţie.
Copilul este legat de mamă printr-un cordon ombilical ce asigură comunicarea văzută şi nevăzută între aceştia. Pământul este legat şi el de Universul din care face parte, printr-un astfel de cordon, ce reprezintă poarta de legătură între existenţa noastră şi cea universală, vizibilă şi invizibilă. Anticii numeau această poartă Axis Mundi (Axa Lumii). Se pare că această Axa Lumii, spun unii cercetători, ar trece prin Muntele Sacru al dacilor - Kogaiononul. Un candidat la această denumire este şi Masivul Retezat-Godeanu cu Vârful Gugu. Generalul V. Dragomir a demonstrat ştiinţific faptul că punctul energetic cel mai important al planetei ar fi acest munte. Fenomenele care se petrec aici au fost explicate pe baze astro-geodezice şi gravimetrice. El afirmă că în Godeanu se creează un câmp magnetic atât de puternic, încât produce ondulaţii ale câmpului gravitaţional.
Jules Verne a plasat acţiunea din romanul "Castelul din Carpaţi" în această zonă, fără să fi vizitat vreodată aceste tărâmuri. Victor Kernbach, care a scris despre "Enigmele miturilor astrale", a afirmat că Vârful Gugu este centrul unuia dintre punctele energetice esenţiale ale Pământului. Locuitorii de la poalele muntelui sunt renumiţi pentru longevitatea lor, pusă pe seama acestei încărcături energetice deosebite.
Acolo, în Masivul Retezat-Godeanu, pe cel mai înalt vârf, Vârful Gugu (2.291 m), apar câmpuri energetice stranii. Există pe aceste înălţimi şi un grup de sculpturi megalitice care conferă zonei un aer misterios. La data de 4 august 1991, acolo îşi instalase tabăra "Comisia Centrală de Turism Sportiv". O dată cu venirea nopţii s-a instalat o linişte apăsătoare, care a creat o senzaţie fizică de frică. Peisajul era încremenit ca într-un tablou. Dintr-o dată s-a declanşat o explozie luminoasă, parcă ieşită din munte şi îndreptată către cer, în apropiere de Lacul Bucura, explozia luând cu ea Vârful Gugu pentru un timp. Înspăimântaţi, cei şapte membri ai taberei n-au mai putut închide un ochi. Se instalase o apăsare atmosferică ce provoca nelinişte. Fenomenul dispariţiei Vârfului Gugu se întâmplă des, la anumite ore din noapte.
Tot în acest loc, la 13-14 august 1991, s-a produs un alt fenomen din domeniul paranormalului. Un avion IL 14, al companiei Tarom, a fost parcă pulverizat în curmătura Bucurei. Imediat au fost contactate atât Centrul de Ştiinţe şi Perspective, cât şi Asociaţia Naţională pentru Cercetări Aplicative Parapsihologice din Bucureşti. Drept urmare, s-a format un grup de 10 persoane care s-a deplasat în zonă. La 17-18 august, grupul şi-a instalat tabăra în preajma Vârfului Gugu. Membrii grupului au declarat că au apărut stări de spaimă fără motiv, senzaţii acute de sufocare, în special în timpul nopţii, legate de nişte explozii luminoase declanşate într-un peisaj straniu. Părea că sunt supravegheaţi de ceva nedefinit. S-au făcut fotografii, înregistrări cu camere de luat vederi în împrejurimile Vârfului Gugu, dar nu s-a înregistrat nici o imagine, nici măcar un cadru. Tot ce s-a întâmplat atunci a rămas învăluit în mister. Ulterior, turiştii au evitat să înnopteze în acele locuri.
Oamenii de ştiinţă susţin, în legătură cu dispariţia Vârfului Gugu, că este un fenomen optic de refracţie a luminii, produsă în anumite condiţii atmosferice. Aici se află un aşa-zis "centru de frig local", generat de două căldări glaciare existente în apropierea Vârfului Gugu şi Vârfului Cracul Peşterii, fapt ce modifică densitatea stratului de aer şi astfel a indicelui de refracţie. Însă este numai o teorie.
Legenda spune că pe aceste înălţimi se află un loc sfânt al dacilor, salasul lui Zamolxis, mare profet devenit ulterior zeu. Despre acesta au scris, în Antichitate, Herodot în "Istorii", numindu-l Zalmoxis, şi Strabon în "Geografii", sub numele de Zamolxis. Cel din urmă afirmă că Zamolxis, bazat pe semnele cereşti, făcea proorociri. El a găsit locul de unde să poată observa cerul în crevasa naturală din apropierea Vârfului Gugu, crevasă pe care a modificat-o pentru a crea un coridor unghiular către cer. Apoi, Zamolxis s-a retras acolo trei ani. Atunci tracii l-au jelit ca pe un om trecut în nefiinţă. În al patrulea an el a apărut, făcând cunoscute învăţăturile sale. Locul în care a stat era ca un observator astronomic.
Peştera permitea urmărirea aştrilor şi ziua. De la acea adâncime se putea zări licărirea stelelor şi când era lumina soarelui, datorită reflexiei razelor de lumină existente sub un anumit unghi de incidenţă în acel mediu. În anul 1942, Alexandru Borza în "Sanctuarul dacilor" semnala amplasarea "observatorului astronomic" în Gugu, arătând că el permitea observarea cerului prin deschiderea aproximativă de 160 de grade pe direcţia Nord-Est către **Sud**.
Istoricul Iordanes, în secolul al VI-lea d.Hr., afirma că geto-dacii, în timpul Regelui Burebista şi al Marelui Preot Deceneu, cunoşteau "teoria celor 12 semne ale zodiacului, creşterea şi scăderea orbitei Lunii, cu cât globul de foc al Soarelui întrece măsura Globului Pământesc, eclipsele solare, rotaţia cerului...".

În Cultul Soarelui, la geto-daci, se credea că Soarele este conducătorul lumii superioare şi inferioare, pe care le vizitează zilnic în deplasarea sa pe orbita cerească. Acesta era considerat garantul justiţiei şi sursa înţelepciunii.
Muntele Gugu sau al Uriaşilor era o imensă vatră de foc, unde îşi aveau dacii locul de sacrificii şi de comunicare cu Zamolxis. Peştera, în care se spune că a stat acest zeu al dacilor, este un loc înfiorător în care nu îndrăzneşti să intri, ca şi când ar fi un loc blestemat, şi nu sfânt.
În mintea noastră, ceea ce are legătură cu existenţa nevăzută, de dincolo de materie, ne sperie şi n-ar trebui, căci de acolo venim cu toţii, de la Adam şi Eva încoace. Existenţa este eternă prin spirit şi trecătoare prin viaţă. În ebraică, Eva înseamnă viaţă, iar Adam înseamnă om. Deci, de la Adam şi Eva pe Pământ, viaţa a trecut în om, în materie, în vizibil. Dar în noi se ascunde şi eternitatea prin scânteia spiritului, pe care dacă nu o vedem nu o înţelegem şi o ignorăm. Ar trebui să ne dea de gândit acest lucru.
Vechea civilizaţie a Carpaţilor nu se temea de moarte, geto-dacii ştiau că spiritul este nemuritor.
Înţelegând existenţa de dincolo de vizibil, aceştia priveau cu alţi ochi fenomenele, din jurul lor, pe care noi le numim astăzi paranormale.

Forme geometrice sacre

19 Noi 2010
Sănătatea fizicului este oglinda sănătăţii sufletului. Acţiunile, vorbele şi gândurile noastre se adună în desaga spiritului. Trebuie să avem grijă cu ce o umplem, căci o purtăm cu noi, mai departe, în nemurirea lui. Cu bunele şi relele strânse în karmă batem la uşa viitoarei vieţi, iar de ceea ce am adunat până acum depinde fericirea din această viaţă. Când mergem să ne tratăm suferinţele, mai întâi ar trebui să ne facem o radiografie a sufletului. Apoi, căutăm să regăsim sănătatea. Pentru nelinişte putem lua câte o pastilă de Bach sau Vivaldi, de exemplu. Pentru ocolirea evenimentelor periculoase, consumăm mai multe „tablete de maro”.
Pentru a avea o protecţie deosebită, consumăm câte un cerc. Să nu uităm nici mirosurile aromatice pentru găsirea echilibrului în viaţă. Acelora care urăsc, şi sunt în număr copleşitor, le sunt indicate tratamentele cu iubire. Vibraţiile afecţiunilor noastre le putem stinge cu vibraţiile benefice ale sunetelor, culorilor, formelor geometrice, parfumurilor... Şi să nu ne speriem când ne gândim la moarte. Iisus spunea: „Dacă nu muriţi, nu veţi trăi”. Este vorba despre moartea fizicului şi trăirea eternă a spiritului. Să nu ne identificăm doar cu corpul fizic. Acesta este legat de lumile inferioare. Spiritul înalt este cel care ne leagă de acele lumi superioare.
Galileo Galilei spunea că „natura este scrisă în limbaj matematic”. Formele geometrice de bază sunt simboluri cu ajutorul cărora se poate reduce totul la esenţă. Imaginea existenţei se poate reduce la elementele esenţiale care pot fi reprezentate prin forme geometrice simple. Înţelegerea esenţei vieţii risipeşte pâcla aşternută pe cunoaşterea adevăratei existenţe.
Fiecare formă geometrică are vibraţia ei specifică, aceasta punându-şi amprenta, într-o anumită măsură, pe mediul înconjurător, influenţându-l. Aceste forme geometrice au fost asociate unor simboluri.
Triunghiul are proprietatea de a amplifica energia a orice se află în interiorul său. Este reprezentarea în plan a piramidei privite din lateral. Triunghiul aşezat cu vârful în sus reprezintă masculinul, iar cel cu vârful în jos femininul. Primul produce o creştere energetică, iar al doilea o scădere a câmpului energetic. Un om echilibrat este reprezentat printr-un triunghi echilateral aşezat pe bază. El mai reprezintă trinitatea: acţiunea, reacţiunea şi neutralitatea; Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, în creştinism; fizicul, sufletul şi spiritul...
Pătratul are o formă stabilizatoare. El reprezintă Pământul, solidul, durabilul, integritatea şi totalitatea existenţei materiale. Baza piramidei, care se află pe pământ, este pătrată. Această formă înglobează cele patru puncte cardinale şi cele patru anotimpuri, fiind reprezentativă pentru cele patru elemente de bază: pământ, apă, aer, foc. Pătratul este static, dar dă naştere ritmului. În el sunt incluse şi instinctele primare ce aparţin vieţii pământene.
Cercul este simbolul Universului, al totului, văzut şi nevăzut, al nimicului, al vidului. Redus la un punct, el reprezintă Fiinţa Supremă, iar punctul prin expansiune dă naştere cercului. El simbolizează echilibrul, centrul său fiind la o distanţă egală faţă de orice punct de pe circumferinţă. Este o formă geometrică reprezentativă pentru verbul „a fi”, prin naştere, creştere, tranziţie şi renaştere. Este esenţa existenţei, sursa a orice există, reprezentând Divinitatea care conferă protecţie. Meditaţia făcută stând într-un cerc sau aceea făcută prin concentrare pe imaginea cercului ajută la îndeplinirea dorinţelor.
Pătratul pământesc se transformă în cercul ceresc. Pătratul, cu cele patru puncte cardinale ale existenţei materiale, se transformă în cercul fără dimensiuni al existenţei din afara spaţiului şi timpului, din eternitate. Ierusalimul pământesc reprezentat introdus într-un cerc devine ceresc.
Rombul este simbolul creaţiei. Concentrarea pe imaginea rombului favorizează eliminarea blocajelor care împiedică procrearea. Vârfurile rombului reprezintă extremităţile crucii, acesta fiind asimilat cu o cruce. Crucea este un generator de energie care aliniază şi echilibrează energia corpului. Acest semn influenţează toate elementele de bază.
Steaua cu cinci colţuri aşezată cu vârful în sus are ca efect fortificarea corpului, ea reprezentând omul perfect. Este simbolul aspiraţiei înalte, a creşterii spirituale. Reprezintă forţa, mobilitatea, adaptabilitatea. Steaua aşezată cu vârful în jos este folosită în vrăjitorie. Dacă vârful este sus, el reprezintă capul şi relaţia cu Divinitatea, lumina, iar celelate patru vârfuri reprezintă membrele. Cele de jos semnifică relaţia cu Pământul, iar celelalte membre superioare deschise ce îmbrăţişează voia Divinităţii. Vârfurile se mai identifică şi cu virtuţile lui Hristos: adevărul, înţelepciunea, dreptatea, bunătatea şi, în primul rând, iubirea. Adevărul vine din spirit, înţelepciunea din intelect, dreptatea se câştigă prin voinţă, bunătatea izvorăşte din suflet.
Steaua cu şase colţuri este cunoscută şi sub numele de Pecetea lui Solomon. Ea reprezintă esenţa creaţiei, radiind echilibrare, oferind protecţie şi realizând conexiunea dintre sentimental şi mental. Acest semn are un efect foarte puternic în vindecări. Steaua este formată din două triunghiuri, unul aşezat cu vârful în sus, iar celălalt cu vârful în jos. Primul reprezintă bărbatul, focul, Cerul, iar al doilea reprezintă femeia, apa, Pământul, cele două unite îmbinând polaritatea perfectă a energiilor. Frecvenţa generată de acest semn este în rezonanţă cu frumosul, norocul, sănătatea, iubirea. Imaginea stelei este recomandată pentru meditaţii.
Steaua cu şapte colţuri are darul de a alinia funcţionarea energiilor prin chakre. Concentrarea pe imaginea ei ajută în alungarea afecţiunilor.
Aceste figuri geometrice fac parte din geometria sacră. Filosofiile asiatice creează combinaţii grafice în culori, cu figurile geometrice de bază, adevărate opere de artă. Astfel de imagini sunt cunoscute sub numele de Simboluri Tibetane, Yantre, Mandale. Ce sunt acestea? La ce servesc ele?
De exemplu, Mandala este o reprezentare simbolică a Universului vizibil şi invizibil. Este un instrument de accesare a unui anumit nivel de cunoaştere, pentru realizarea creşterii spirituale, pentru a ajunge la revelaţia Adevărului Existenţei, cu legile sale de guvernare. Este, de obicei, un desen simetric, complex, construit în jurul unui punct central şi delimitat de un cerc în care se găsesc altele concentrice, simbolizând fazele iniţierii sau nivelurile de cunoaştere. Mandalele conţin şi simbolul conştiinţei terestre reprezentat prin forma pătrată. Punctul central, focarul simbolizează Sursa, Conştiinţa Supremă, Divinitatea. În desen se mai regăsesc reprezentate polarităţile femeie-bărbat, ying-yang, +/-—... Cele cinci elemente fundamentale sunt reprezentate fiecare printr-o culoare. Sunt prezente şi culorile curcubeului corespunzătoare chakrelor. Mandalele pot fi temporare, folosite la ritualuri de iniţiere (acestea sunt de obicei distruse după închiderea ritualului) sau permanente executate pe pânză ori hârtie.
În reprezentările din lăcaşurile de cult religioase există nenumărate figuri geometrice folosite ca simboluri. De-a lungul timpului, omul a înţeles şi a folosit în beneficiul său influenţa care o au asupra vieţii sale aceste forme geometrice, pe care le-a numit sacre.

Radiografia culorilor din noi

26 Noi 2010

Am luat bilet la concert, la Ateneu. Cu această ocazie voi audia câteva picturi. Nu, n-am greşit, am scris corect şi nici n-am luat-o razna. Pot spune că şi la muzeele de artă pot contempla nişte simfonii. Cum este posibilĂ Muzica este scrisă pe note muzicale, acestea fiind în număr de şapte. Picturile sunt realizate cu ajutorul celor şapte culori pe care le găsim şi în curcubeu. Fiecare notă muzicală are o anumită frecvenţă ce se găseşte în domeniul sunetelor percepute de ureche. Fiecare culoare are, de asemenea, o frecvenţă sau o lungime de undă proprie care face parte din spectrul vizibil, aceasta reprezentând pentru noi imaginea culorii. Între oceanul de sunete dintr-o bucată muzicală şi simfonia de culori dintr-un tablou există o corespondenţă. Astfel, o pictură se poate traduce într-o operă muzicală, iar o operă muzicală într-o pictură. M.P. Mussorgsky a compus, de exemplu, „Tablouri dintr-o expoziţie", pictând pe note muzicale.

Noi existăm într-un univers al energiilor, al vibraţiilor. Spectrul câmpului electromagnetic cuprinde o gamă întreagă de frecvenţe pe care le putem împărţi în mai multe secţiuni, fiecare dintre acestea având influenţa ei proprie asupra existenţei, unele având influenţe benefice, iar altele malefice. Astfel, există frecvenţe ce reprezintă radiaţii gamma, radiaţii X, ultraviolete, frecvenţe din spectrul vizibil, infraroşii, unde radio...

Gama de frecvenţe din spectrul vizibil se întinde între 380 nm-760 nm (între violet şi roşu). Albul este format din toate cele şapte culori, acesta fiind o frecvenţă compusă din combinaţia celorlalte şapte frecvenţe. Albul se percepe de pe o suprafaţă care reflectă difuz toate lungimile de undă ale culorilor în mod egal. Negrul este perceput de pe o suprafaţă care absoarbe toate lungimile de undă ale culorilor în mod egal, fără a reflecta niciuna. Când o culoare este vizibilă înseamnă că toate celelalte culori din spectru sunt absorbite de acea suprafaţă. Descompunerea spectrală a luminii se realizează prin izolarea radiaţiilor diferitelor lungimi de undă, vizualizând fiecare componentă monocromatică separat. Spectrul celor şapte culori se poate obţine prin difracţia luminii în trecerea acesteia printr-o reţea de difracţie sau prin dispersia luminii. Isaac Newton a fost primul care a observat că atunci când lumina trece printr-o prismă transparentă se descompune în toate culorile spectrului vizibil. Cele şapte culori se pot obţine şi prin combinarea a trei culori de bază: roşu, verde şi albastru. Prin sinteza aditivă a acestora se obţine albul, iar prin sinteza substractivă a lor se obţine negrul.

Fiecare dintre cele şapte culori corespunde câte unui centru energetic din cei şapte centri ai corpului. Centrului de deasupra capului îi corespunde violetul, iar ultimului centru, aflat în extremitatea inferioară a coloanei vertebrale, îi corespunde roşul. Concentrarea pe o anumită culoare realizată de mai multe ori, timp îndelungat, va face ca intrând în rezonanţă cu vibraţia acelei culori să se producă schimbări funcţionale sau chiar structurale în organism. Astfel, este bine să ştim pentru ce este indicată sau contraindicată meditaţia pentru fiecare culoare sau folosirea cu precădere a unei culori, în cadrul vieţii de zi cu zi.

Culorile hainelor sau cele alese pentru a fi folosite ne trădează temperamentul, modul de gândire, dar ne şi influenţează comportamentul şi procesele fiziologice. Se poate merge mai departe în a afirma că şi culoarea hranei ne influenţează. Culoarea alimentelor poate influenţa pofta de mâncare, digestia şi chiar starea de spirit.

Organismul absoarbe din mâncare nu numai substanţele nutritive, ci şi energia culorii lor. Preferinţele culinare spun şi ele multe despre noi. Când suntem stăpâni pe noi, dinamici, agresivi, suntem tentaţi să consumăm mai multe alimente de culoare roşie. Când suntem mai liniştiţi, mai retraşi, preferăm alimentele de culoare verde. Starea de depresie ne îndreaptă către alimentele de culoare albă. Cei care au nevoie de un surplus de energie caută instinctiv alimente din gama de culori galben-maro. Chinezii afirmă că cei cărora le place albastrul mănâncă mai sărat, cei care iubesc verdele, iubesc dulciurile, cei care adoră violetul preferă gustul amar, iar cei care admiră roşul mănâncă picant.

Culorile roşu, portocaliu, galben sunt culori calde şi dau senzaţia de cald, confortabil, dar inspiră furie, ostilitate. Celelalte culori sunt reci, împrăştiind calmitate, dar dând senzaţia de indiferenţă, tristeţe. Tinerii agreează mai ales culorile ţipătoare, cu vremea fiind căutate cele pastelate.

Găsirea culorilor potrivite pentru locurile în care trăim, acasă sau la serviciu, ne ajută să ne menţinem starea de sănătate psihică şi fizică.

Iată, pe scurt, cum ne ajută fiecare culoare, într-o oarecare măsură, să ne recăpătăm starea de sănătate.

Culoarea roşie este indicată a fi folosită în cazul unui sistem imunitar scăzut, creşte valoarea hemoglobinei, ajută în tratarea reumatismului, paraliziei, tulburărilor respiratorii. Nu este benefică folosirea ei în cazul persoanelor cu un temperament coleric, predispunând la hipertensiune arterială, tulburări emoţionale, stări inflamatorii.

Culoarea portocalie ajută la tratarea unor tulburări psihice, astmului cronic, durerilor de urechi, tusei, epistaxisului. Nu se recomandă în febră, boli renale inflamatorii, litiază biliară, reumatism, ulceraţii ale corneei, spasmofilie, stres, isterie, melancolie.

Culorea galbenă influenţează benefic ficatul şi vezica biliară, pancreasul, colonul, digestia, reduce celulita, eczemele, edemele, hemoroizii. De asemenea, ajută şi la tratarea paraliziilor. Este contraindicată în febră, inflamaţii.

Culoarea verde ajută în tratarea cancerului, a migrenelor, a gripei, a hipertensiunii arteriale, reechilibrează organismul şi sistemul nervos, această culoare neavând contraindicaţii.

Culoarea albastră se recomandă în tratarea infecţiilor, arsurilor, afecţiunilor specifice femeilor, durerilor de cap, de dinţi şi de gât, epilepsiei, febrei tifoide, frigurilor, icterului, hemoroizilor, encefalitei, în reglarea tensiunii arteriale. Nu este recomandată în scarlatină, polidipsie (sete intensă).

Culoarea indigo ajută în tratarea tulburărilor psihice, cataractei, afecţiunilor respiratorii. Trebuie evitată în afecţiunile ORL, obezitate, migrene, pneumonie, reumatism, tulburări de vedere.

Culoarea violet poate fi folosită în tratarea afecţiunilor psihice, a tumorilor, reumatismului, celulitei, în afecţiuni ale vezicii urinare, ale rinichilor, splinei, realizează echilibrarea nivelului sărurilor minerale în organism. Folosirea acestei culori nu are contraindicaţii.

Există o relaţie între tipul de personalitate şi culoarea agreată. Fiecare individ intră în rezonanţă cu culorile care-i reprezintă calităţile şi defectele. Este indicat să cunoaştem caracteristicile personalităţii noastre pentru a amplifica gama de calităţi şi a diminua defectele sau inclinaţiile către malefic.

Roşul este specific silitorului, decisului, revoluţionarului, pasionatului, activului, iubitorului, dar poate caracteriza severul, brutalul, neobrăzatul, încăpăţânatul, agresivul.

Oranjul este agreat de o persoană tandră, înţeleaptă, curajoasă, cu spirit liber, altruistă, matură, dar poate indica şi o persoană arogantă, vanitoasă, înşelătoare, dominantă.

Galbenul este specific persoanelor oneste, energice, incisive, directe, fără prejudecăţi, optimiste, cu imaginaţie. La fel de bine, sub culoarea galbenă, se pot ascunde şi laşul, cinicul, criticul, superficialul, agitatul.

Verdele este agreat de persoanele sensibile, discrete, talentate, tolerante, binevoitoare, calme, sănătoase, prospere, precum şi de persoanele invidioase, lacome, suspicioase.

Albastrul este specific celor liniştiţi, calmi, loiali, pacifişti, împăciuitori, virtuoşi, reflexivi. Persoanele distante, reci, egoiste, neiertătoare, lipsite de onestitate preferă şi ele albastrul.

Indigoul este reprezentativ pentru persoanele optimiste, ordonate, cu discernământ, maleabile, pure. Caracteristicile negative ale personalităţii reprezentative pentru culoarea indigo sunt obsesia, falsitatea, lăcomia.

Violetul îl găsim agreat de persoanele puternice, distinse, luxoase, ceremonioase, vanitoase, încrezătoare, oneste, nostalgice, triste.

Maroul este specific celor încăpăţânaţi, maturi, încrezători, conştiincioşi, dar sunt specifice şi apaticilor sau zgârciţilor.

Negrul îl găsim agreat de cei cu autoritate, cu respect, puternici, practici, solemni, creativi, idealişti, cu talente ascunse, dar închişi, uneori disperaţi, răvăşiţi.
Griul îi reprezintă pe cei neutri, siguri, stabili, maturi, retrospectivi, spontani, discreţi, de modă veche, dar abătuţi, cu afecţiuni, prost dispuşi.
Albul este specific celor oneşti, binevoitori, educaţi şi celor fără sentimente, aspri, rigizi.
Argintiul îi caracterizează pe cei imparţiali, contemplativi, clarificatori, strategi, dar incorecţi, şireţi, incoerenţi.
Auriul relevă spirit luminat, bogat, matur, care îşi atinge scopul, însă obstructiv, ursuz, cinic, inadaptat.
Aspectele pozitive şi negative ale personalităţii, în raport cu culorile preferate, variază la fiecare între un minim şi un maxim.
Culorile care ne atrag dau caracteristicile amprentei personalităţii noastre, dar noi trebuie să căutăm a folosi acele culori cu ale căror frecvenţe, intrând în rezonanţă, să anihilăm anumite defecte sau posibile afecţiuni care ne agresează.

Porţi către dincolo de vizibil

10 Dec 2010

Timp, timp, mă sufoc, n-am timp! Zise şi până la urmă reuşi să treacă în camera cealaltă, dincolo de Pământ. Dar nu cum ştim, cu picioarele înainte. Păşi în altă dimensiune, căci tocmai se deschisese Poarta. Cum care poartă? Poarta Stelară.
Ştiinţifico-fantasticul îşi are rădăcinile în realitatea necunoscută. Există pe Terra asemenea Porţi. Le-a fost semnalată existenţa de mult timp. Credinţa, în faptul că acestea sunt adevărate, nu există decât atunci când ne lovim de ele personal. Dar asemenea Porţi nu se prea găsesc la tot pasul. De ce or fi atâţia Toma Necredinciosul printre oameni? Sau poate că este mai bine aşa. Să ne gândim cum ar arăta lumea dacă toţi am crede în paranormal şi ne-am dezvolta aceste calităţi. Pe lângă beneficii ar fi şi inconveniente, putând fi vizualizată, de exemplu, ca la o radiografiere, meschinătatea ascunsă a multora, ceea ce ar crea divergenţe nebănuite.
În anul 1962, inginerul englez Barry Roscott, deplasându-se liniştit printr-o zonă mărginaşă a oraşului Manchester, la un moment dat a înlemnit. În faţa lui se găsea o Poartă deschisă către o altă dimensiune. Evenimentul a produs senzaţie în rândul celor apropiaţi lui. Au urmat două luni de experimente, perioadă cât s-a menţinut deschiderea acestei ferestre către o altă existenţă. Această întâmplare a făcut să fie puse bazele organizaţiei „Open Doors Research Group”(ODRG), care să cerceteze existenţa unor astfel de fenomene pe întreg Globul. Din anul 1963 până în prezent au fost monitorizate nu mai puţine de 238 asemenea Porţi pe Terra. Cele mai multe s-au semnalat în SUA, iar în Rusia între anii 1988-1995 s-au descoperit un numar de 18. În Polonia s-au semnalat 3, iar în Romania astfel de descoperiri, chiar dacă au fost facute, nu au fost monitorizate.
S-au efectuat cercetări pentru a scoate în evidenţă detalii legate de aceste Porţi. S-a constat că ele sunt deschise pe o perioadă cuprinsă între 2 luni şi un an, mărimea lor fiind legată de durată, în sensul că cu cât existenţa lor este mai îndelungată cu atât se constată că deschiderea acestora este mai mare. Cele care îşi menţin existenţa un an au mărimea de aproximativ un metru. Forma acestora este identică cu cea a unei eclipse aşezată orizontal sau vertical, ori copiază forma unui cerc. Existenţa lor cuprinde patru faze: deschiderea, starea de acces, starea de sursă şi închiderea. Deschiderea sau închiderea nu au fost observate ci doar constatate. Studiile făcute au dus la concluzia că la momentul deschiderii sau închiderii are loc o degajare de energie a cărei radiaţie este foarte intensă, fiind dăunătoare organismului. În starea de acces Poarta este deschisă, permiţând trecerea prin ea în altă dimensiune de existenţă a oricărui obiect sau fiinţă, dar fără a avea posibilitatea de a se întoarce. În această perioadă Poarta este transparentă, prezentând fenomene de modificare optică. În perioada stării de sursă ea reprezintă o uşă deschisă din necunoscut către existenţa pământeană. Atunci pot să apară obiecte, la fiinţe trebuind să punem semnul întrebării nefiind semnalat un asemenea eveniment până în prezent, chiar dacă poate el există. Formele care apar sunt asemănătoare unor mingii luminoase, albicioase, care se deplasează cu o viteză foarte mare, rostogolindu-se parcă pe sol sau planând la mică înălţime. În această fază Poarta este albicioasă, iar accesul în sens invers nu este posibil.
Unul dintre asemenea evenimente incredibile nouă, de descoperire a unei Porţi către o existenţă dintr-o altă dimensiune, s-a petrecut şi în România, în toamna anului 1990. E.H., inginer, proaspăt pensionar pe atunci, un iubitor al naturii, se afla ca turist în Masivul Piatra Mare. Era pe data de 22 septembrie, în miezul zilei. La un moment dat, a zărit la 20-30 metri de el, către culme, o sclipire stranie. S-a apropiat pentru a constata ce obiect strălucea astfel. Mirat, a văzut ca nu era nimic material, iar acel ceva imaterial nu era vizibil din orice unghi. Avea impresia că priveşte printr-un geam neomogen la peisajul din spatele acestuia, pe care îl vedea unduit, curbat. Sau, mai corect, parcă privea prin vapori de benzină ori prin aerul cald care se degajă vara din asfaltul şoselelor. Era o formă asemenea unei elipse, aşezată vertical, prin care se zărea ciudat. Era un nimic material ce arăta ca o diafragmă, o suprafaţă eliptică întinsă în aer, care privită din lateral avea un aspect aparent concav. Dacă era privită din spate nu se zărea nimic. Elipsa avea înălţimea de aproximativ 1,20 metri, lăţimea de 0,40 metri şi se afla suspendată la 0,25-0,30 metri deasupra pământului. Marginile erau netede, fenomenul de alterare optică terminându-se brusc. Inginerul a încercat să introducă o creangă de brad în ciudata suprafaţă, dar a întâmpinat o rezistenţă elastică, asemănătoare celei produse la apăsarea unui balon. Elipsa se deforma nelăsând să treacă acea creangă prin ea. Introducând creanga în centrul elipsei nu a mai întâmpinat aceeaşi rezistenţă dar lemnul devenea invizibil pe masură ce trecea de planul elipsei. La retragerea lui s-a constat că acea porţiune din creangă dispăruse. Făcându-se târziu, a însemnat locul pe câţiva copaci din jur, pentru a-l recunoaşte şi s-a îndreptat către cabană, gândindu-se să revină, după un timp, pentru un studiu mai amănunţit. Povestind strania întâmplare celor din cabană, a aflat de la copilul acestora că şi el fusese în acel loc, împreună cu doi ciobani, unde văzuse o stafie, spunea el. Era, de fapt, momentul când Poarta se găsea în faza stării de sursă, având întreaga formă de culoare albicioasă. Atunci mai zăriseră şi ceva ca o minge mare, albă, ieşind din acea Poartă şi rostogolindu-se prin pădure, ca apoi, să se piardă în nevăzut. Inginerul a revenit în acel loc după două săptămâni, dar Poarta către altă lume dispăruse. A găsit doar semnul lăsat pe copaci, dovadă că totul nu fusese un vis.
Cu o jumătate de secol în urmă, biologul Alexandru Şift a trecut şi el printr-o întâmplare asemănătoare în Pădurea Baciului, de lângă Cluj. Era într-o zi de iulie a anului 1953. Alexandru, aflându-se în pădure, a observat un obiect cenuşiu aterizând într-un tufiş şi dispărând apoi subit. Şift a răscolit cu o creangă locul şi pe măsură ce avansa prin frunziş băţul devenea invizibil, apoi, de la palmă, braţul a început şi el să devină străveziu după care s-a făcut invizibil. La un moment dat, Şift a fost aruncat înapoi câţiva paşi de o forţă nevăzută. Au urmat în acea zi dureri de cap, ameţeli, frisoane, febră şi totul s-a încheiat cu o imobilizare la pat fără posibilitatea de a se mişca. Şi-a revenit total abia după câteva săptămâni. Starea, în tot acest timp, a fost identică cu stările declanşate de iradierea cu substanţe radioactive. Alexandru Şift, fiind copil în acea perioadă, nu a putut studia fenomenul în detaliu, dar amănuntele date din derularea întâmplarii duc cu gândul la existenţa acolo, atunci, a unei Porţi către altă lume.
O altă întâmplare, cu coordonate asemănătoare, este aceea petrecută în anul 1980, lângă localitatea Nucu, aflată în zona muntoasă din apropierea Întorsurii Buzăului. Atunci, un alpinist brăilean a dispărut instantaneu din faţa unui alt alpinist. Brăileanul a ajuns pe vârful unei stânci, pe un mic platou şi s-a făcut, dintr-o dată, nevăzut pentru totdeauna. Sub privirile oficialităţilor, aduse la faţa locului, o rudă a celui dispărut inexplicabil, a escaladat şi el acea stâncă şi a dispărut în aceleaşi condiţii bizare. Întâmplarea am descris-o, mai pe larg, în articolul „Fenomene miraculoase”, din Jurnalul de Duminică, din data de 17 octombrie 2010. Cei doi care s-au făcut nevăzuţi pentru totdeauna, cu siguranţă că au trecut printr-o asemenea Poartă într-o altă dimensiune a existenţei.
Este foarte interesant faptul că spiritele celor care au trecut în nefiinţă, în rarele momente când sunt surprinse în fotografii, sunt asemănătoare sferelor ce ies din Porţile stelare. Ele arată că nişte sfere luminoase care plutesc. Dar existenţa acestora se află dincolo de vizibil. Nu cumva o fi vorba despre acelaşi tărâm, cel al eternităţii?
Pentru că mai mulţi cititori şi-au exprimat dorinţa de a stabili o posibilitate de comunicare cu mine, pe tema paranormalului,fac cunoscută, în continuare, adresa mea de e-mail: romulus.popescu@jurnalul.ro.

Numitorul comun al religiilor

17 Dec 2010

Viaţa noastră, trăită între primul şi ultimul drum, este o ţesătură încâlcită, formată dintr-o infinitate de drumuri. Destinaţia acestora ne-o alegem liberi sau forţaţi de anumite împrejurări. Drumurile pot fi parcurse fizic sau imaginar. Fiecare dintre ele poartă câte un nume, asemenea şoselelor pe care circulăm de obicei şi care sunt notate cu DN1, DN2, DN3... DNA, însă, este un drum care trebuie ocolit cu mare grijă. Decât acesta, mai bine trebuie ales un drum de ţară. Suma tuturor drumurilor noastre din viaţă formează o cale proprie fiecăruia, calea spirituală. Atenţie la DNA-ul din calea spirituală, care este cu mult mai periculos decât celălalt DNA, căci ne poate băga într-un tribunal universal, Tribunalul Judecăţii de Apoi.

Când vorbim astăzi despre spirit şi despre tot ceea ce este legat de el, vorbim inevitabil despre religii. Dar originea acestor concepte nu se găseşte în religie, ci în filosofiile iniţiatice ale omenirii. Iniţierea, din cele mai vechi timpuri, a constituit forma supremă de cunoaştere adevărată a omului şi a Universului, a modului prin care pot fi stăpânite energiile secrete din Univers. Egiptul de acum 13.000 de ani se pare că a fost locul de pe Pământ care oferea adăpostul sigur pentru viaţă, într-o perioadă de schimbări tectonice importante pe Terra. Atunci, aceste locuri au adunat emigranţi de pe diferite meridiane ale Globului, printre aceştia aflându-se cunoscătorii Adevărului despre existenţă, iniţiaţii, purtători ai secretului adevăratei vieţi. Doctrina secretă a acestei filosofii, cu timpul, după mii de ani, s-a transformat într-o doctrină a credinţelor religioase. Astfel, s-a amestecat filosofia existenţei cu teologia, iar iniţiaţii au devenit atunci preoţi pentru popoarele lor, promovând credinţa în zeităţi.

În „Papirusul lui Ani”, devenit apoi „Cartea egipteană a morţilor”, care datează de aproape patru milenii, se vorbea despre 42 de zei, fiecare promovându-şi propria lege, parte din legea lor comună. Primul care a publicat o selecţie a acestor texte a fost egiptologul german Karl Richard Lepsius, în anul 1842. La început, această scriere a fost considerată a fi Biblia Egiptului Antic, dar ea nu constituia produsul revelaţiei divine.

În jurul anului 1350 î.Hr, Faraonul Amenhotep al IV-lea, în urma unui vis şi-a schimbat numele în Akhenaten (spiritul lui Aten) şi a impus credinţa într-un singur zeu, Aten (Soarele), punând, se pare, bazele credinţei monoteiste.

Învăţăturile ezoterice fundamentale egiptene au fost, mai apoi, împrumutate de religiile viitoare ale omenirii. De exemplu, Moise, evreu, purtător al unui nume de origine egipteană, crescut în familia faraonului, şi-a strâns poporul său din Egipt şi prin celebra Fugă din Egipt a reuşit să-l scape de sclavie. A trecut prin Marea Roşie şi a rătăcit prin pustiu 40 de ani. Se pare că această rătăcire a durat atât cât să se facă uitată sclavia din care se eliberaseră evreii prin Exod. În acea perioadă, zeul istraeliţilor era reprezentat printr-un viţel. Moise a reuşit să impună religia care promova credinţa în Dumnezeu.

El a coborât de pe Muntele Sinai cu cele 10 porunci, pe care le-a făcut cunoscute poporului său pentru a fi respectate. Nu i-a fost deloc uşor să schimbe mentalitatea oamenilor, dar într-un final a reuşit. Moise a instalat astfel monoteismul, făcând apoi din Israel leagănul creştinismului. Există multe asemănări între religia egipteană şi cea mozaică. Cele 10 porunci ale unui singur Dumnezeu au fost selectate dintre 42 de legi sau porunci ale celor 42 de zei ai egiptenilor regăsiţi în „Cartea egipteană a morţilor”. O paralelă făcută între cele 10 porunci din Biblie şi cele din „Papirusul lui Ani” pune în evidenţă, mai clar, asemănarea dintre ele.

Poruncile din Biblie, expuse într-o formă prescurtată, sunt:

1. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău care te-a scos din pământul Egiptului şi din **casa** robiei, să nu ai alţi dumnezei în afară de Mine;
Să nu-ţi faci chip cioplit şi nici o altă asemănare, nici să te închini altora;
Să nu iei numele Domnului Dumnezeul tău în deşert;
Adu-ţi aminte de Ziua Domnului şi o cinsteşte. Lucrează şase zile şi în a şaptea te odihneşte, căci în şase zile a făcut Domnul Cerul şi Pământul, marea şi toate cele ce sunt în ele, iar în ziua a şaptea
S-a odihnit (ziua a şaptea fiind Sabatul);
Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, ca bine să-ţi fie şi mulţi ani să trăieşti pe Pământ;
Să nu ucizi.;
Să nu fii desfrânat (să nu preacurveşti);
Să nu furi;
Să nu depui mărturie mincinoasă împotriva aproapelui tău;
10. Să nu râvneşti la nimic din ce este al aproapelui tău.

Din „Cartea egipteană a morţilor” se desprind următoarele legi cu aceeaşi semnificaţie:

1. Nu tulbur echilibrul divin;
Nu opresc un zeu atunci când acesta mi se arată;
Nu jignesc zeul care se află la cârmă;
(Egiptenii nu aveau Sabat, el provenind din cuvântul sabbath, din ebraică);
Nu-i fac rău aproapelui meu;
Nu ucid;
Nu preacurvesc;
Nu fur;
Nu spun minciuni în locul adevărului;
Nu-i nedreptăţesc şi nici nu-i înşel pe alţii.

Cele 10 porunci, dacă ar fi fost formulate sub forma unor fraze afirmative, fără a fi fost concepute cu particula „nu”, ar fi avut o amprentă energetică benefică superioară. Aceste porunci au echivalent şi în religia islamică. De fapt, nici una dintre religii nu promovează în cărţile sfinte maleficitatea.

„Bibilia” mai are episoade în care se profilează interferenţe şi cu alte religii apărute înaintea creştinismului, în afară de cultul egiptenilor. De exemplu, pentru că ne aflăm în preajma Crăciunului, iată cine erau cei trei magi de la răsărit, care au venit să se închine lui Iisus, vestindu-i Naşterea, călăuziţi de o stea. În zoroastrism, preoţii erau numiţi magi, iniţiaţi în tainele astrologiei. Herodot a scris că magii (magu în persană) erau originari din Medes, Medina de astăzi, oraş-simbol al islamului, aflat în Arabia Saudită. Aceştia formau o clasă de elită din Imperiul Persan. Erau specialişti în interpretarea viselor şi în ghicitul în stele. Zarathustra, întemeietorul zoroastrismului, a spus că dintr-o fecioară se va naşte un Saoshiant (Salvator) care va purifica Universul şi va aduce Paradisul. După mai bine de două milenii, trei magi, Baltazar, Melchior şi Gaspar, au avut viziunea îndeplinirii proorocirii lui Zarathustra, reformatorul religiei Iranului preislamic.

În concluzie, omenirea are la bază aceleaşi concepte despre existenţă promovate de iniţiaţi. Credinţa există în aceeaşi forţă supranaturală, însă, cunoscută sub mai multe denumiri. Religiile, cu toate că sunt copii ai aceleiaşi mame, se comportă între ele ca nişte fraţi vitregi care se urăsc. Neîmpăcarea lor constituie o sursă permanentă a multor neînţelegeri majore ale omenirii. Şi culmea este că toate promovează iubirea aproapelui. Ce, parcă partidele nu spun că promovează bunăstarea poporului?

Legile Universului

07 Ian 2011

Dacă piciorul tău nu lasă nici o urmă pe unde trece, dacă mâna ta lasă o urmă ciudată de forma unei tălpi care striveşte totul când calcă, trebuie să-ţi dea de gândit. Învaţă să laşi, în urmă, o urmă care să copieze forma unui gând sublim. Atunci, urma ta va exista chiar fără a fi vizibilă. În acel moment spiritul tău fericit îţi va spune: „În sfârşit te-am regăsit, de când te caut!”.

Albert Einstein afirma: „Dacă oamenii sunt buni doar pentru că se tem de o pedeapsă ori speră într-o răsplată, atunci într-adevăr suntem o adunătură jalnică”.
În vechiul Egipt s-au strâns învăţăturile ezoterice fundamentale care au însufleţit filosofiile tuturor pământenilor de atâtea mii de ani. Prin porţile templelor intrau dornicii de cunoaştere a existenţei şi ieşeau adepţii, maeştrii, iniţiaţii pregătiţi să răspândească Adevărul în toate colţurile lumii. Hermes Trismegistul este considerat Tatăl Înţelepciunii Oculte, fondatorul astrologiei şi al alchimiei. Numele lui înseamnă la egipteni „de trei ori mare”, adică „Mai Marele Marilor”. El constituie Fântâna Înţelepciunii. Zeificat, este cunoscut sub numele de Thoth, la egipteni şi de Hermes, zeu al înţelepciunii la greci. Astfel, de la numele lui, a luat fiinţă Hermetismul, care se bazează pe sistemul legilor fundamentale ale Universului vizibil şi invizibil, de oriunde şi oricând. Este un sistem format din 7 principii. Cel care le cunoaşte şi le înţelege posedă cheia magică de la Poarta Templului Adevăratei Cunoaşteri. Hermetic este un cuvânt care defineşte ideea de secret, sistem închis. Doctrinele secrete, fundamentale, se transmiteau de la Maestru numai către discipoli. Ele erau cunoscute sub numele de Kybalion. Iată, în continuare, conţinutul acestor 7 legi.
1. Legea mentalismului. Totul este spirit. Universul este mental. Materia, fenomenele Vieţii, energia, tot ce percepem este spirit. Acesta nu poate fi explicat, definit prin percepte materiale, el este universal, infinit, permanent viu. Universul este o creaţie mentală a TOT-ului (a Divinităţii). Noi trăim în acest spirit, acţionăm şi suntem noi înşine.
2. Legea corespondenţei. Ceea ce este sus este şi jos. Ceea ce este jos este şi sus. Există o armonie, o corespondenţă permanentă între planurile de manifestare ale Vieţii, Fiinţei, material, mental, spiritual. Ele diferă prin nivelul de vibraţii. Sunt creaţii ale TOT-ului şi există în spiritul infinit al Lui.
3. Legea vibraţiei. Totul vibrează, se mişcă, nimic nu este în repaus. Este cel mai important principiu în înţelegerea fenomenelor mentale şi spirituale. Diferenţa o dă domeniul de vibraţii, unele sunt perceptibile, iar altele nu. De la vibraţiile joase ale materiei până la cele foarte înalte ale spiritului pur. Vibraţia spiritului este atât de rapidă şi de intensă, încât pare a se găsi în repaus. Este asemenea unei roţi ce se învârte foarte repede, cu o viteză foarte mare, dând impresia că este oprită. Materia este vizibilă, căci viteza este mică şi poate fi urmărită mişcarea. Există o infinitate de vibraţii între maximul şi minimul vizibilului, precum şi celor de dincolo de vizibil.
4. Legea polarităţii. Totul este dublu, orice are doi poli, există două extreme, polii opuşi au natura identică, însă sunt de grade diferite. Extremele se atrag, căci se completează. Adevărurile sunt relative, sunt semiadevăruri, căci două semiadevăruri formează un adevăr întreg. Paradoxurile fac şi ele un întreg, prin extremităţile între care se formează întregul. Dinamica dintre cele două laturi este dată de tensiunea creată dintre cei doi poli ai lor, de cele două aspecte extreme ale aceluiaşi obiect. Căldura şi frigul reprezintă acelaşi lucru, doar gradele fac diferenţa. Dualităţile dragoste-ură, bine-rău se pot transforma uşor din unul în altul prin voinţa noastră. Se spune că între cele două extreme nu este decât un singur pas. Estul cu Vestul, notele muzicale de la Do de jos până la Do de sus, închizând cercul, formează un întreg.
5. Legea ritmului. Totul se scurge înăuntru sau în afară. Orice are o durată proprie. Totul evoluează şi apoi degenerează, pendula oscilează între maximul din stânga şi maximul din dreapta, ritmul bătând secunda constant. Venim şi plecăm, constatăm fluxul şi refluxul, acţiunea şi reacţiunea, progresul şi regresul, ne naştem copii, progresăm şi regresăm la bătrâneţe, trecând în nefiinţă. Aceleiaşi legii se supune ciclul zilelor şi nopţilor, al anotimpurilor, orice are o creştere şi o descreştere, o tinereţe şi o bătrâneţe.
6. Legea cauzei şi efectului. Orice cauză are efectul ei şi orice efect se manifestă dintr-o anumită cauză. Hazardul nu există, doar că nu cunoaştem legile după care evoluează ceea ce noi numim hazard. Totul se întâmplă conform acestor legi. În aşa-zisul hazard, cauzele şi efectele se găsesc în planuri diferite pe care noi nu le conştientizăm. Planul superior coordonează totdeauna planul inferior. Evenimentele se produc, fiind o consecinţă a evenimentelor precedente. Totul se derulează în cascadă. Un eveniment este o verigă dintr-un lanţ întreg de evenimente ordonate. Există un precedent, un actual şi un viitor. Suferinţa poate avea cauza din altă viaţă şi de aceea putem s-o căutăm acum în zadar. Un bine făcut ar putea să ni se întoarcă în curând sau într-o viaţă viitoare, dar se va întoarce cu siguranţă.
7. Legea genului. „Gen” este o rădăcină de origine latină însemnând zămislire, procreare, a produce, a contribui la naştere. Masculinul şi femininul sunt prezente şi active în toate fazele unui fenomen, în orice plan al existenţei. Rolul principiului masculin este de a dirija către principiul feminin o anumită energie care, în mişcare, realizează procesul creaţiei. Luate separat ca principii, nu au capacitatea de a zămisli. Polul pozitiv este considerat bărbatul şi polul negativ este considerat femeia. Prin unirea polarităţii plus cu minus, prin combinaţiile lor, ies fenomene de lumină, de căldură, electrice, magnetice, de atracţie, de respingere etc. Învăţătura care duce la cunoaşterea legilor Universului fără a fi aplicată este ca şi când am avea bani în bancă şi nu i-am folosi niciodată. Atunci este ca şi când aceşti bani n-ar exista. Nesocotind legile fundamentale universale, se va produce, cu siguranţă, suferinţa. Schimbarea unei stări de spirit sau mentale se poate face prin modificarea vibraţiei. Prin voinţă, gândurile trebuie duse către acţiuni benefice care au vibraţii înalte. Aplicând principiul polarităţii, gândurile rele pot fi anihilate cu ajutorul gândurilor de la polul opus. Şi ritmul poate fi ordonat, după dorinţă, prin aplicarea corectă a artei polarităţii. Vibraţiile spirituale înalte le pot ordona pe cele aflate sub ele. Ridicarea nivelului vibraţiei deasupra celui care produce cauza poate schimba efectul. Puterea minţii este nebănuită. Prin transmutaţie mentală se poate ajunge la modificarea condiţiilor Universului în ceea ce priveşte materia, dar şi spiritul, vizibilul şi invizibilul. Astfel se pot influenţa chiar şi cutremurele, furtunile etc. Dar cel care poate ajunge până acolo înseamnă că poate intra în rezonanţă cu vibraţiile înalte. Prin transmutaţia mentală se pot schimba natura, forma, o substanţă cu alta, starea sau condiţia mentală. În această artă se ascunde secretul alchimiştilor care pot transforma plumbul în aur, înnobilând normalul.
După ce au fost expuse legile de bază ale Universului, mulţi, cu siguranţă, vor spune: „Este totul în regulă. Ştiu toate astea. Le ştiu, dar nu le pot aplica, pentru că nu le înţeleg”. Şi afirmaţia ar fi făcută pe bună dreptate. Trebuie să învăţăm limbajul traducerii în practică a acestor legi fundamentale. Pentru asta urmăm şcoala existenţei materiale. Ne naştem o dată, de două ori, de câte ori este nevoie pentru a ajunge la înălţimea spirituală care produce revelaţia înţelegerii, a iniţierii. Abia atunci vom obţine diploma de absolvenţi ai existenţei eterne.

Peniţa sănătăţii

14 Ian 2011
Viaţa noastră este o călătorie făcută cu un vehicul imens, cât e cuprinsul ţării. Lăsăm în seama şoferului, chiar şi atunci când nu ne convine, să aleagă traseul, staţiile, destinaţia după legea lui. Fiecare naţie procedează la fel, cutreierând prin viaţă cu vehiculul şi şoferul propriu. Suntem cu toţii cuplaţi la un sistem informaţional, uneori supărător de performant, prin care ni se comunică programul zilnic. În rest, ni se administrează foarte multe informaţii, majoritatea, voit, lipsite de substanţă, comunicări legate de o viaţă de consum trăită fără esenţă. Iar noi ne conformăm. Căutăm distracţia după atâta stres înghiţit şi ignorăm cunoaşterea adevăratei vieţi. Astfel, ne îndreptăm către incapacitatea de a schimba viaţa, făcând jocul celui care conduce, ajutându-l uneori inconştienţi să ajungă mai uşor la destinaţia propusă.
Viaţa n-ar trebui să fie ca zborul haotic al unei muşte, care, până la urmă, cade frântă, vlăguită de energie. Nu trebuie să satisfacem doar dorinţele din afara noastră, căci ne îndepărtăm de propria fiinţă, de interiorul nostru, golindu-ne de noi. Singurele care ne zdruncină puternic din temelii sunt bolile şi moartea. Acestea ne aduc faţă în faţă cu noi, trezindu-ne din confuzia vieţii. Cei care nu pierd legătura cu echilibrul din interiorul propriu sunt feriţi de afecţiuni. Boala este un mesaj al subconştientului, suntem scuturaţi de adâncul nostru atunci când suntem surzi şi orbi cu noi. Trebuie să ne ascultăm sufletul înainte de a îmbolnăvi fizicul. Subconştientul se comportă ca un copil. Când copilul vrea să arate că nu i se acordă suficientă atenţie, plânge, urlă. Cu vârsta,

ajunge să atragă atenţia celor din jur spărgând o cană, o farfurie, bătându-şi sora sau fratele ori aducând rezultate proaste la învăţătură. La comunicarea întreruptă cu subconştientul, neţinând cont de avertizările lui, apare boala profundă, structurală. Ştiinţa tratează fizicul târziu, căci nu recunoaşte existenţa sufletului, a spiritului, zone din care provin suferinţele. Conform medicinei alopate, predispoziţia la afecţiuni poate fi congenitală sau dobândită. Dar la aceiaşi stimuli provocatori de boli unii se îmbolnăvesc, iar alţii nu. Cei din urmă au, cu siguranţă, un sistem imunitar superior. Acesta se menţine puternic atunci când suntem stăpâni pe sistemul nostru emoţional, căci emoţiile perturbă energiile şi psihicul, iar în ultimă instanţă sistemul imunitar şi fizicul. Un spirit superior puternic păstrează sănătos corpul în care se află. Spiritul se manifestă prin proiecţia sa materială în corpul fizic, aşa cum computerul, memoria lui, îşi face simţită existenţa prin ecranul monitorului, imprimantă, scanner... O memorie complexă poate scoate imagini color, cu o rezoluţie excelentă, pe când una inferioară abia poate crea imagini alb-negru.
Spiritul evoluează prin impregnarea cu vibraţii înalte de la alte spirite superioare. Tibetanii, maeştrii ai filosofiei Adevăratei Existenţe, sunt pentru mulţi consideraţi ca şi duşmani ai lor, pentru că promovează evoluţia spirituală care trece, normal, prin suferinţe ale corpului material din cauza abţinerii de la mai multe obiceiuri plăcute fizicului. Percepem în viaţă numai ce ne interesează, pe lânga restul trecem fără să-i remarcăm existenţa, astfel că nu ne atrage creşterea spirituală, căci nu o vedem nici când o privim, dacă nu suntem pregătiţi să intrăm în rezonanţă cu ea. Filosofii chinezi explică, prin cele două tipuri de energie Yin şi Yang, echilibrul între macrocosmosul Universului şi microcosmosul corpului uman. Manifestările vieţii pot fi clasificate, din acest punct de vedere, în funcţie de forma de energie Yin sau Yang.
Sunt Yin: Luna, iarna, apa, nordul, frigul, noaptea, femininul, mama, pasivul, negativul, primirea, sentimentul, afectul, profundul, spaţiul, josul, dreapta, dulcele, suplul, manifestatul, tangibilul, gestul, realul, perechea, materia, cantitatea, substanţa... Sunt Yang: Soarele, vara, focul, sudul, căldura, ziua, masculinul, activul, pozitivul, talentul, acţiunea, reflexia, suprafaţa, albul, darul, lumina, exteriorul, aparentul, timpul, înaltul, stânga, duritatea, neînduplecarea, noncomformismul, intangibilul, gândul, virtualul, imparul, energia, calitatea, esenţa...
Corespondenţa părţilor corpului uman cu aceste energii este: jos, dreapta, faţă, profunzimea sunt Yin, iar sus, stânga, spatele, suprafaţa sunt Yang. Acestea nu sunt noţiuni fixe, sunt relative în functie de observator şi observat, de exemplu rece este Yin, iar mai putin rece este Yang, cel mai rece este Yin.
Filosofiile orientale mai evidenţiază legea celor cinci elemente considerate de bază, după care se conduc, se structurează şi reprezintă existenţa din Univers. Acestea sunt Lemnul, Focul, Pământul, Metalul şi Apa. Universul este supus unui ciclu sistematic de funcţionare, ce se derulează după două cicluri simultane. Ciclul de reproducere şi cel de inhibiţie. Ciclul de reproducere, o lege a creaţiei, este format, fără a intra în amănunte, din lanţul urmator: Lemnul generează Focul, acesta naşte Pământul, care zămisleşte Metalul, care duce la apariţia Apei ce hrăneşte Lemnul, care genereaza Focul... Legea inhibiţiei sau legea controlului, pe scurt, arată că Lemnul domină Pământul, Focul domină Metalul, Pământul domină Apa, Metalul domină Lemnul, Apa domină Focul. Cele două legi naturale definesc raporturile şi relaţiile dintre cele cinci elemente sau principii, acestea având importanţă asupra calităţii energiilor care circulă prin meridianele din corpul nostru. Iată corespondenţa fiecărui principiu cu ceea ce se află în relaţie. Astfel, Lemnului, Focului, Pământului, Metalului, Apei îi corespund: energiile sezoanelor (primăvară, vară, sfârşitul sezonului de toamnă, iarnă); energiile climatice (vânt, căldură, umiditate, secetă, frig); direcţiile cardinale (est, **sud**, centru, vest, nord); energia zilnică (dimineaţă, prânz, după-amiază, seară, noapte); energia culorilor (verde, roşu, galben, alb, negru); savorile alimentare (acid/acru, amar, dulce, picant, sărat); momentele vieţii (naştere, tinereţe, maturitate, bătrâneţe, moarte); planurile organice (ficat, inimă, splină/pancreas, plămân, rinichi); planul visceral (vezică biliară, intestin subţire, stomac, intestin gros, vezică urinară); planul psihic general (ochi/muşchi, limbă/vase sanguine, carne/ţesut conjunctiv, piele/nas/sistem pilos, os/măduvă/urechi); organele de simţ (văz, vorbire, gust, miros, auz); tipurile de secreţii (lacrimi, sudoare, salivă, mucozităţi, urină); simptomatologia fiziologică (unghii, ten, buze, peri, păr); tipologia psihică (percepţie/imaginaţie/creaţie, inteligenţă/pasiune/conştiinţă, gândire/memorie/raţiune/realism, voluntarism/rigoare/acţiune/lucruri, severitate/voinţă/fecunditate/decizie); tipologia energetică (mobilizare/exteriorizare, suprafaţă, repartiţie, interiorizare, concentrare); psihologia pasională (susceptibilitate/manie, bucurie/plăcere/violenţă, reflecţie/îngrijorări, tristeţe/solicititudine/supărare, angoase/temeri); psihologia virtuoasă (armonie, ostentaţie/strălucire, circumspecţie/penetraţie, claritate/integritate/puritate, rigoare/severitate); psihologia calitativă (eleganţă/frumuseţe, prosperitate, abundenţă, permitate/simţul realizărilor, simţul ascultării); planetele asociate (Jupiter, Marte, Saturn, Venus, Mercur); numerele astrologice chinezeşti (3 şi 8, 2 şi 7, 0 şi 5, 4 şi 9, 1 şi 6). Aceste corespondenţe sunt evidenţiate de către Michel Odoul în volumul "Dis-moi où tu as mal. Je te dirai pourquoi" ("Gidul complet al durerilor fizice", Ed. Paralela 45, 2009). Enumerarea acestor corespondenţe îşi are adevărata importanţă atunci când vor fi expuse legăturile existente cu funcţiile diverselor părţi ale organismului.
Orice om doreşte să fie sănătos şi pentru acest lucru, chiar în cazul că nu există dorinţa unei creşteri spirituale remarcabile, trebuie să înveţe să asculte strigătele corpului, când se află în suferinţă, pentru a-l ajuta să se echilibreze. Trebuie luate atunci măsuri având o gândire pozitivă. Ajutorul poate veni din afară, dar vindecarea se produce din interior cu acordul celui în cauză, cu o dorinţă şi o voinţă de neclintit.
Să ştim a învăţa să ne scriem zilele vieţii cu peniţa înmuiată în sănătate, căci fără ea nu există fericire.

Radiografia invizibilă a coloanei vertebrale

21 Ian 2011
Fiecare dintre noi are câte un purtător de cuvânt oficial care să-i dea de veste atunci când sufletul, puţin câte puţin, începe să-i fie ros de molii. În mod normal ar trebui să fie luate măsuri imediate, să dăm fuga, să acţionăm, ca nu cumva moliile să ajungă să-l roadă tot, ca apoi să ciuruiască şi organismul.
Să dăm un sens suferinţelor noastre, să le studiem, în loc să reducem la tăcere semnalele care ne avertizează că ceva nu este în regulă cu noi. Unele semnale, majoritatea chiar, sunt simbolice, aşa cum sunt cele primite în timpul viselor. Acestea au intensităţi diferite, în funcţie de importanţa problemelor.
Manifestările afecţiunilor nu trebuie privite simplu, cauzele lor este bine să le căutăm în filmul vieţii noastre, căci există această legătură nevăzută între deciziile pe care le luăm şi suferinţele corpului nostru. Nu este obligatoriu să credem orbeşte în aceste afirmaţii, dar prin cunoaştere şi observaţie ne putem întări singuri convingerea.
Corpul fizic, asemenea unui autovehicul, are şi el un şasiu, scheletul, pe care sunt montate celelalte părţi componente ale lui. Cea mai importantă parte a sistemului osos este coloana vertebrală. Ea reprezintă trunchiul principal al corpului, din care pleacă toate ramificaţiile acestuia. Zonele vitale sunt dispuse în aşa fel încât să poată fi protejate. Creierul este protejat de cutia craniană, iar organele din zona trunchiului sunt protejate de coaste, de cavitatea toracică. Motoarele care pun în mişcare întregul **ansamblu**, ce formează organismul, sunt muşchii.
Coloana vertebrală are vertebrele împărţite pe mai multe zone. Numărul vertebrelor din fiecare zonă nu este întâmplător, el având legătură cu numerologia. Partea inferioară, zona sacrală şi coccisul, cuprinde, fiecare dintre cele două, câte cinci vertebre sudate între ele. Cifra cinci este legată de cele cinci elemente, reprezintă şi numărul simţurilor, al degetelor de la o mână... Urmează zona lombară, formată tot din cinci vertebre. Zonele coccisului şi sacrală sunt fixe şi reprezintă sursa, iar zona lombară este mobilă şi reprezintă baza. Vertebrele dorsale sau toracale sunt în număr de 12. Acest număr reprezintă şi totalul zodiilor, al lunilor anului, numărul orelor zilei şi al noptii, numărul apostolilor... Urmează vertebrele cervicale care sunt în număr de şapte. Şapte este

numărul total şi al chakrelor, culorilor, notelor muzicale... Pe de altă parte, corpul uman are înălţimea totală de şapte ori înălţimea capului. Este numărul întregului. Numărul şase reprezintă şi un corp fără cap, adică fără conştiinţă, semnificând fiara.
Fiecare vertebră are un rol bine stabilit şi îndeplineşte funcţia de „palier de distribuţie” al infoenergiilor ce vin de la creier, din partea superioară a corpului, zona de legătură a omului cu Universul. În funcţie de tipul tensiunii şi intensităţii acestor semnale infoenergetice, se va produce la nivelul vertebrei „palier” un proces de evacuare a excesului de energie. „Alunecarea vertebrală” produce un dezechilibru care evoluează până la declanşarea de afecţiuni grave.
Pentru o înţelegere mai corectă a influenţei „alunecărilor vertebrale” descriu, în continuare, legăturile existente între vertebre şi celelalte componente ale corpului. Ele sunt explicate, în detaliu, de Michel Odoul, în volumul său „Dis-moi où tu as mal. Je te dirai pourquoi” („Ghidul complet al durerilor fizice”, Editura Paralela 45, 2009). Sistemul de abordare al sănătăţii este conceput aici pe baza terapiilor psihoenergetice. Aşadar, fiecare vertebră are câte un „palier de distribuţie”, tulburările zonelor funcţionale fiind semnalate prin simptomele descrise în continuare. Expunerea este făcută cuprinzând: Vertebra/Palierul de distribuţie pentru/simptomele posibile.
Astfel:
- I cervicală/cap, faţă, sistem simpatic/dureri de cap, insomnii, stări depresive, ameţeli;
- a II-a cervicală/ochi, auz, sinus, limbă/ameţeli, probleme oculare sau auditive, alergii;
- a III-a cervicală/faţă, urechi, dinţi/acnee, înroşire, eczemă, dureri dentare;
- a IV-a cervicală/nas, buze, gură/alergii, herpes bucal etc.;
- a V-a cervicală/gât/afecţiuni şi dureri ale gâtului;
- a VI-a cervicală/muşchii gâtului, umeri, partea de sus a braţelor/torticolis, dureri de umeri;
- a VII-a cervicală/umeri, coate, degetele mici şi inelare/dureri, furnicături şi amorţeli ale acestor zone;
- I toracală/antebraţe, mâini, încheieturile mâinilor, degetele mari, degetele mijlocii, arătătoare/dureri, furnicături şi înţepături ale acestor zone;
- a II-a toracală/sistemul cardiac, plexul cardiac/simptome sau dureri cardiace;
- a III-a toracală/sistemul pulmonar, sâni/afecţiuni pulmonare, dureri de sâni;
- a IV-a toracală/vezica biliară/tulburări ale vezicii biliare, ale moralului, anumite migrene „veziculare” şi afecţiuni cutanate;
- a V-a toracală/sistemul hepatic, plexul solar/tulburări ale ficatului şi ale sistemului imunitar, fragilitate afectivă;
- a VI-a toracală/sistemul digestiv, stomac, plexul solar/tulburări de digestie, hiperaciditate gastrică, aerofagie;
- a VII-a toracală/splină, pancreas/diabet;
- a VIII-a toracală/diafragma/sughiţ, dureri în plexul solar;
- a IX-a toracală/glandele suprarenale/agresivitate, reactivitate, reacţii alergice;
- a X-a toracală şi a XI-a toracală/rinichi/eliminare deficitară, intoxicaţie, oboseală;
- a XII-a toracală/intestinul subţire, sistemul limfatic/asimilare deficitară, dureri articulare, meteorism;
- I lombară/intestinul gros/constipaţie, colită, diaree;
- a II-a lombară/abdomen, coapse/crampe, dureri abdominale;
- a III-a lombară/organe sexuale, genunchi/menstruaţii dureroase, impotenţă, cistită, dureri de genunchi;
- a IV-a lombară/nervul sciatic, muşchii lombari/sciatică, dureri lombare, probleme de micţiune;
- a V-a lombară/nervul sciatic, partea de jos a picioarelor/crampe, greutate în partea de jos a picioarelor, dureri, sciatică;
- sacrum şi coccis/bazin, muşchi fesieri, coloană vertebrală/probleme ale axului vertebral, hemoroizi.
Atenţie la sensul în care trebuie citite şi înţelese mesajele corpului. Nu orice tip de probleme, de dureri, de suferinţe se manifestă, pentru că suportăm greu o anumită situaţie. Dacă ţipă cineva, nu înseamnă că-l doare ceva, iar dacă există durere, nu înseamnă că trebuie să ţipe obligatoriu acea persoană. Când s-ar constata existenţa unei dureri la un picior, ar însemna că sunt tensiuni relaţionale, dar nu de câte ori există tensiuni relaţionale se va declanşa o durere la picior.
Pentru o înţelegere mai profundă a legăturilor dintre cauzele nevăzute şi efectele traduse în afecţiuni ale organismului, bazându-ne pe acest tip de abordare a sănătăţii corpului uman, vom privi, în continuare, mai în detaliu, ca la un microscop, fiecare părticică din noi. Însă până atunci am tras cortina.

Sănătatea privită altfel

28 Ian 2011
Un tip a oprit autovehiculul la o benzinărie pentru a-l alimenta. Avea un autoturism cu motor puternic, de capacitate mare. A scos buşonul de la rezervor şi a început să toarne benzină. Şi a turnat, a turnat, a tot turnat. În spatele lui s-au adunat multe maşini, iar el nu se mai oprea din alimentare. La un moment dat, o persoană care aştepta la rând i-a spus: „Când alimentezi opreşte, măi nene, motorul, că stăm aşa până mâine!”. Când avem probleme cu sănătatea, dacă nu găsim cauzele afecţiunilor pentru a le elimina, putem trata bolile la nesfârşit.
Continuu cu expunerea cauzelor afecţiunilor organismului, aflate dincolo de partea materială a vieţii.
Scheletul reprezintă pentru corpul uman, la fel ca într-o construcţie, structura care susţine întreaga clădire. Suferinţele sistemului osos zdruncină întregul organism, structura care susţine întreaga noastră fiinţă materială. O privire asupra noastră, dintr-un alt unghi decât cel obişnuit, scoate în evidenţă faptul că o clătinare a principiilor de viaţă, pe care ne bazăm în mod curent, duce la clătinarea sănătăţii sistemului osos. Deci, o perturbare a credinţelor manifestate în viaţă poate duce şi la o perturbare a sistemului osos, uneori chiar a măduvei osoase, în care se petrece alchimia din interiorul nostru. De exemplu, osteoporoza nu se produce la toate femeile după ce acestea intră în perioada de menopauză. Declanşarea şi evoluţia ei sunt în strânsă legătură şi direct proporţionale cu credinţa, cu regretul persoanei respective că o dată cu instalarea menopauzei îşi pierde posibilitatea de a procrea, fapt asociat psihic cu pierderea identităţii feminine.
O altă afecţiune a coloanei vertebrale, manifestată mai ales la copii, este scolioza. Coloana vertebrală îşi are locul între umeri şi bazin. Umerii sunt axa Yang a corpului şi reprezintă acţiunea, tatăl. Şoldurile se găsesc pe axa Yin a corpului, corespunzând relaţiilor şi reprezintă mama. Acestea sunt repere ale inconştientului. Dacă unui copil îi displace lumea adulţilor, din anumite cauze apare dorinţa de
a-şi păstra viaţa în lumea copilăriei. Pe acest considerent, copilul va căuta inconştient să oprească sistemul creşterii sale în înălţime. Atunci, linia umerilor şi a bazinului vor rămâne la aceeaşi înălţime faţă de pământ, deci la aceeaşi depărtare una faţă de cealaltă. Coloana vertebrală însă continuă să crească, încadrându-se în aceeaşi lungime, şi astfel va ajunge „să flambeze”, să se curbeze, rezultând scolioza. Această afecţiune apare în perioada creşterii şi îşi încetează evoluţia după pubertate, când începe integrarea în lumea celor mari.
Trecând la membrele inferioare subliniez, mai întâi, că ele sunt formate din două părţi, coapsa (coapsă şi femur) şi gamba (pulpa, tibia şi peroneul), precum şi din trei axe importante, articulaţiile. Totul se încheie cu laba piciorului. Din punct de vedere fizic, rolul picioarelor este de a deplasa corpul, acestea reprezentând posibilitatea de mobilitate în spaţiu. Consideraţia de ordin psihic este că ele ne pun în contact cu ceilalţi. În zona relaţională, durerile sau numai tensiunile din zona picioarelor se traduc prin manifestarea unor relaţii încordate cu lumea sau cu o anumită persoană.
Şoldul este corespunzător mamei. Din el pleacă toate mişcările, acesta reprezentând axa fundamentală a lumii noastre relaţionale. Toate aceste probleme se află în subconştient şi se manifestă în conştient. Perturbările relaţiilor cu ceilalţi, conştiente sau nu, au

repercusiuni asupra zonei şoldurilor. Şoldul, bazinul şi zona lombară constituie sediul puterii noastre interioare, tradus în capacitatea de mobilitate, flexibilitate internă şi externă. Problemele legate de disfuncţii ale şoldurilor ca tensiuni, blocaje, artroze se traduc prin a fi punctul de declanşare a unei crize în principiile noastre, pe care ne bazăm în timpul vieţii. Articulaţiile şoldurilor reprezintă sprijinul de bază al picioarelor. Şubrezirea lor se face din cauza clătinării stabilităţii relaţiilor de întrajutorare, pricinuite de noi sau de cei din jur. Disfuncţiile de la şoldul stâng au la bază trădări sau abandonări, ele corespunzând tipului Yang, iar celor de la şoldul drept corespunzându-le tipul Yin. De exemplu, disfuncţii la şoldul stâng pot fi cauzate de pierderea soţului, prietenului, iar la şoldul drept, de pierderea unei persoane de sex feminin.
Genunchiul este articulaţia umilinţei, a maleabilităţii, opusul puterii externe care creează rigiditatea. Articulaţia genunchiului îndoaie piciorul către spate, fiind opusul şoldului, care produce îndoirea piciorului în faţă. Astfel, el reprezintă retragerea, cedarea, acceptarea unei emoţii, unui resentiment, a unui compromis. Tensiunile produse în relaţionarea cu lumea interioară sau exterioară duc la producerea unor dureri de genunchi, reducând posibilitatea de a-i putea îndoi. Aceasta se traduce prin dificultatea de a accepta o trăire personală, o emoţie, un resentiment, o amintire legată de relaţia cu lumea, o neacceptare a acestora, o respingere a lor. Este vorba despre gândurile puternice care tulbură conştientul, îl răvăşeşte, îi perturbă principiile. Informaţiile pot veni şi din subconştient, ele fiind la fel de greu de acceptat, perturbând filosofia proprie a vieţii. Genunchiul drept este corespunzător tipului Yin, iar stângul, tipului Yang. De exemplu, o rănire la genunchiul drept se poate produce având corespondentul în primirea actelor de divorţ din partea soţiei, fapt refuzat a fi acceptat de soţ sau o disfuncţie la genunchiul stâng poate avea cauza în crearea de relaţii tensionate pentru soţie, din partea unui soţ al cărui comportament nu-l mai poate accepta.
Glezna este a treia articulaţie majoră şi se găseşte între gambă şi laba piciorului. Dacă şoldul este articulaţia de bază a structurilor şi reperelor inconştientului, glezna, articulaţie finală exteriorizată, reprezintă reperele şi sprijinul conştient al relaţiilor cu lumea. Este articulaţia poziţiilor noastre, a propriilor credinţe recunoscute şi stabilite prin raportare la noi şi la ceilalţi. Glezna este proiecţia capacităţii noastre de a decide, de a schimba ceva în viaţă, poarta de implicare în sensul deciziei, bariera criticilor noastre de viaţă. Prin ea avem stabilitatea şi mobilitatea susţinerilor noastre fizice, flexibilitatea şi fineţea lor fiind dependente de gleznă. Ele asigură proiecţia fidelă a stabilităţii, rigidităţii sau elasticităţii poziţiilor noastre şi a criteriilor de viaţă. Suferinţele gleznelor, entorsele, durerile, traumatismele se traduc prin a reprezenta dificultăţile întâmpinate în relaţiile noastre, când ne lipseşte stabilitatea sau flexibilitatea faţă de ele.
Suferinţele se manifestă în traversarea unei etape în care poziţia, criteriile de viaţă, plasarea în sistem faţă de ceilalţi nu ne mai satisfac şi există dificultăţi în a le schimba, a le modifica. Aceste poziţii sunt lipsite de maleabilitate, tandreţe, stabilitate, ele nu mai corespund condiţiilor reale. Atunci trebuie să ne oprim şi să schimbăm poziţia, punctul de sprijin. Tensiunile şi suferinţele mai arată că avem dificultăţi în a decide ceva important în şi pentru viaţă. Glezna dreaptă este în legătură cu energia Yin. De exemplu, problemele legate de o soţie anxioasă, nervoasă, ce creează tensiune în familie, stare în care este greu de decis ce strategie trebuie adoptată pentru ca ea să înţeleagă şi să se calmeze. Problema se află în zona conştientă, fiind percepută situaţia. Tensiunile din glezna stângă sunt legate de Yang. De exemplu, superiorul ierarhic, foarte în vârstă, nu vrea să se retragă din activitate sau cazul când fiul se droghează. Respectivul se află în situaţia când nu ştie ce atitudine trebuie luată pentru rezolvarea acestor probleme.
În toate situaţiile, când problemele subconştientului sau conştientului se traduc în afecţiuni, trebuie menţionat că este vorba despre probleme persistente care se manifestă intens ori timp îndelungat. Dacă înţelegem mesajele primite şi le acceptăm, rezolvând problemele respective, vom putea face să se evapore afecţiunile despre care am scris şi despre care voi mai scrie.

Sănătatea privită altfel (2)

04 Feb 2011
Omul caută în fiecare zi să se regăsească. Aleargă după Sine în stânga şi în dreapta până oboseşte. Câteodată ajunge la el, dar pentru scurt timp, căci în labirintul ăsta al vieţii se pierde din nou. Dacă ar reuşi să rămână alături de acesta mereu, s-ar putea cunoaşte atât de bine, încât nici o boală n-ar îndrăzni să se apropie. Dar asta-i viaţa, o continuă alergare către regăsire de Sine şi către sfârşitul ei în acelaşi timp, de parcă i-ar fi frică să nu-l piardă. Şi nu ştiu de ce atâta grabă!
Dar să continuăm drumul spre sănătatea noastră privită altfel. Am afirmat în ultimele două articole că partea dreaptă a corpului corespunde energiei Yin şi cea stângă energiei Yang. Mai întâi, este necesar să clarific în detaliu simbolisticile Yin şi Yang legate de sănătate, din acest punct de vedere. Poate că trebuia să o fac deja până acum, dar niciodată nu-i târziu. Astfel, energia Yin simbolizează mama, soţia, fiica, sora, femeia în general, feminitatea, structura lucrurilor sau a Sinelui, partea dreaptă a creierului, sentimentul, familia, întreprinderea (mama socială), societatea, Biserica. Energia Yang simbolizează tatăl, soţul, fiul, fratele, bărbatul în general, masculinitatea, personalitatea lucrurilor sau a Sinelui, partea stângă a creierului, forţa. Când afirmăm că vreo afecţiune îşi are originea legată de unul din tipurile de energie Yin sau Yang, înseamnă că la baza îmbolnăvirii se află o problemă legată de unul din simbolurile de mai sus.
Am ajuns, în expunerea acestei teorii despre sănătate, la problemele legate de laba piciorului. Aceasta constituie punctul de sprijin efectiv al corpului pe pământ. Ea permite direct mersul înainte, înapoi sau staţionarea. Este extremitatea ce stabileşte simbolistic poziţia în relaţia cu lumea, atitudinile manifestate faţă de cei din jur. Ritualul spălării picioarelor, prezent şi în Biblie, se traduce prin gestul purificării relaţiilor cu lumea şi cu Divinitatea. În vechea Chină, fetelor li se bandajau labele picioarelor. În afară de semnificaţia erotică şi estetică, acest fapt simbolizează limitarea mobilităţii femeii, dependenţa ei faţă de bărbat. Suferinţele acestei părţi a corpului exprimă tensiunile simţite în urma adoptării unor anumite atitudini faţă de cei din jur, atitudini care produc instabilitate, lipsă de protecţie sau de fiabilitate. Nu degeaba unui neliniştit i se spune „Ce, te strâng pantofii?” sau că „nu ştie încotro s-o apuce”.
Degetele de la picioare sunt detalii ale punctelor de sprijin, reprezentând detalii ale principiilor noastre, şi ele ajută la întărirea atitudinilor relaţionale. Fiecare deget are o semnificaţie, fiind o etapă specifică, decodată, legată de meridianul energetic respectiv. Fiecare îşi poate stimula sau evacua inconştient, dar eficace, eventualele tensiuni existente acolo. Ruperea, răsucirea, opărirea, arderea unui deget nu se produc întâmplător şi fără semnificaţie. Punctele energetice de la extremitatea fiecărui deget sunt punctele sursă, ale renaşterii potenţiale energetice.
În degetul mare se găsesc două meridiane, al splinei, pancreasului şi al ficatului. Acest deget reprezintă degetul de bază al sprijinului relaţional. După declanşarea menopauzei la femei se constată frecvent o deformaţie semnificativă a acestui deget, la acest fapt contribuind ideea că s-a pierdut calitatea de a procrea. Traumatismele sau tensiunile degetului mare sunt rezultatele tensiunilor în relaţia cu lumea materială şi se manifestă pe latura interioară sau pe fond afectiv prin latura exterioară a labei piciorului.
Pe al doilea deget se găseşte meridianul stomacului, ce guvernează raporturile cu materia prin digestie. Bătăturile, băşicile, suferinţele acestui deget, în general, rezultă din dificultatea de a gestiona situaţia materială sau profesională.
La degetul al treilea nu se găseşte nici un meridian energetic al organelor. El este degetul central, cel al echilibrului şi al coerenţei atitudinii relaţionale. Suferinţele lui au sursa în dificultatea de a echilibra în special viitorul, frica de a merge mai departe în mod normal.
Pe degetul al patrulea se găseşte meridianul vezicii biliare. Prin acest deget se manifestă detaliile relaţiilor, bune sau rele, pe care le avem cu lumea, în căutarea perfecţiunii. Tensiunile, crampele, suferinţele, în general, ale acestui deget se traduc prin relaţii nesatisfăcătoare din punct de vedere al condiţiilor vieţii şi calităţii lor.

Pe degetul al cincilea se găseşte meridianul vezicii urinare, ce caracterizează evacuarea lichidelor din organism. Suferinţa, în cazul unei lovituri la acest deget, este conform zicalei că „te seacă la inimă" şi ea reprezintă eliminarea vechilor scheme relaţionare devenite supărătoare, schimbarea obiceiurilor trecute. Astfel că, prin traumele suferite, noi stimulăm facilitarea evacuării vechilor moduri de gândire, de existenţă, de trai pentru a le înlocui. Articulaţiile părţii inferioare a corpului, pornind de la coapsă, cele trei mari articulaţii, reprezintă trei porţi. Coapsa este Poarta Subconştientului, genunchiul este Poarta Acceptării, iar glezna constituie Poarta Deciziei.
Coapsa, femurul simbolizează inconştientul relaţional. De aici, către partea membrelor inferioare, subconştientul îşi trimite informaţiile către conştient, către suprafaţă, legate de raportul cu lumea, prin acceptarea lor conştientă obţinând eliberarea. Memoriile sau rănile inconştiente profunde urcă spre conştient şi suferinţele acestei părţi se manifestă prin refuzul acceptării lor. În sens invers, trăirile din conştient sunt acceptate, dar nu sunt pregătite a fi integrate în lăuntrul său. De exemplu, promovarea socială, locul de muncă, de viaţă, în casă, în ţară sunt acceptate mental ca realităţi, dar neacceptate a fi integrate în interiorul Sinelui. Şi atunci, durerile apărute în femur se traduc prin tensiunea apărută în structura profundă în ceea ce priveşte principiile de viaţă, valorile inconştiente ale noastre. Se poate explica practic, pentru o mai bună înţelegere, prin cazul unei persoane care este obligată de situaţie să-şi vândă **casa**, dar trebuie să-şi dea afară din ea mama pe care a găzduit-o acolo.
Tensiunea psihică creată de această situaţie dă dureri pe partea dreaptă, pe simbolistica Yin, dureri ce pot migra de la fesă către coapsă şi genunchi, în funcţie de starea psihică şi de aceea de acceptare interioară. Pe simbolistica Yang, ar putea fi explicat cazul unui copil care îşi pierde tatăl într-un accident, el refuzând să vadă realitatea. Atunci, la el ar putea apărea probleme de vedere la ochiul stâng, dar care să dispară în momentul când medicii ar trebui să ia decizia unei operaţii, pentru a se edifica ce se întâmplă cu acest ochi. După aceea suferinţa înăbuşită, ascunsă, ar putea produce copilului, în urma unui accident, o fractură a femurului stâng. Însă totul se poate stinge în interiorul său prin căsătorie, fapt care îi poate da certitudinea că a devenit şi el bărbat, nemaifiind nevoie de protecţia tatălui.
Gamba, tibia şi peroneul se află sub semnul Porţii Acceptării. Acceptarea înseamnă integrarea concepţiilor exterioare în noi, trecerea memoriilor, temerilor, dorinţelor subconştiente în conştient. Rigiditatea gambei produce blocarea gradelor de libertate a mişcării gleznei şi a labei piciorului, imobilizarea schimbării punctelor de sprijin ale corpului. Acest fapt poate produce fractura oaselor gambei, tensiunile manifestate prin rigiditate fiind mari, provocate de atitudinea psihică cimentată. Din această cauză se poate produce şi o durere de sciatică, manifestată în această parte a gambei.
Tema abordată este una de cursă lungă, aşa că acum mă opresc aici, urmând a continua cu partea superioară a organismului, şi anume cu braţele, umerii, ceafa.

Sănătatea privită altfel (3)

11 Feb 2011
Membrele superioare sunt uneltele corpului cu care acesta acţionează. Cu ele atingem, apucăm, luăm, dăm, aruncăm, strângem, executăm fizic comenzile gândurilor în exteriorul nostru exprimând autoritate, putere, forţă în lumea din jur. Se trece astfel de la gând la faptă, de la stare la acţiune, de la Yin la Yang. Trei articulaţii principale ale membrelor superioare – umerii, coatele, încheieturile – leagă cele două părţi ale lor, braţul (biceps şi humerus) şi antebraţul (radius şi cubitus), fiind terminate cu mâinile. Suferinţele acestora se traduc prin tensiuni în voinţa de acţiune asupra lumii din noi şi din afara noastră, prin dificultăţi în a face sau a alege, dificultăţi în trecerea de la idei la realizarea proiectelor. Dorinţa de acţiune, de stăpânire, de control ce nu se poate realiza duce la tensiuni care pot ajunge până la fracturi. Braţele vorbesc despre posibilitatea de a acţiona sau a abandona.
Umărul reprezintă acele axe conceptuale profunde ale capacităţii şi voinţei de acţiune sau stăpânire. Zona subconştientului se exprimă prin Poarta Integrării. Membrele superioare reprezintă raportul nostru cu acţiunea, iar cele inferioare raportul cu relaţia. Dorinţa şi voinţa noastră de acţiune iese la suprafaţă către exprimare în real. Greutatea acţiunii apasă pe umerii noştri. Suferinţe ca tensiunile de la vârful umerilor, muşchii trapezoidali, clavicule, omoplaţi vin din dificultăţile în a acţiona asupra obstacolelor exterioare, din lipsa mijloacelor de acţiune sau a acceptului de a acţiona. Atunci, energia nu poate merge în braţe şi se blochează în umeri. Umărul stâng corespunde dinamicii Yang, iar umărul drept corespunde dinamicii Yin. Exemplu: Vrem să acţionăm, să deschidem o afacere, dar nu sunt posibilităţi financiare suficiente, legile sunt rigide şi nu ne ajută. Toate astea pot duce la dureri în umărul stâng, pentru că nu se poate realiza ceea ce ne dorim.
Cotul este echivalentul genunchiului de la membrele inferioare. Cotul se pliază, se desface, cedează, dând braţului grade de libertate în mişcări orizontale şi verticale, din care lipsesc cele efectuate către spate. Dificultatea de a ceda în acţiuni prea rigide poate duce la dureri în zona cotului. Această zonă este Poarta Acceptării, ce basculează între conştient şi subconştient emoţiile, sentimentele, ideile. Suferinţele sunt produse de dificultatea acceptării trăirii situaţiilor pentru a trece la acţiune. Ceva sau cineva execută o acţiune pe care o respingem sau suntem forţaţi s-o acceptăm, adică este vorba de un lucru făcut de noi fără voie. Suferinţele sunt produse şi de modul de acţiune al nostru sau al celorlalţi, care este contrar principiilor noastre de acţiune. Reamintesc că partea dreaptă are semnificaţia energiilor Yin, iar cea stângă energiilor Yang. Exemplu: Soţia lucrează în afara ţării şi nu este plătită de câteva luni. Soţul nu se poate deplasa să acţioneze, cum ar vrea, pentru a o ajuta. În acest caz, chiar s-ar putea să-l doară în cot la propriu.
Încheietura mâinii reprezintă posibilitatea finală a acţiunilor, cu o mobilitate totală. Legătura dintre braţ şi mână, ce transmite acţiunea şi o îndeplineşte efectiv, se datorează mâinii. Este Poarta Alegerii, a Implicării la fel ca glezna. Ea permite mobilitatea, flexibilitatea, profilarea acţiunii şi opiniilor. Este articulaţia ce corespunde conştientului faţă de cea a umărului care aparţine inconştientului. Suferinţe ca entorse, dureri, traumatisme sunt produse de tensiuni ce provin din lipsa de flexibilitate, solidaritate, securitate în acţiuni sau opinii. Acestea duc la întărirea încheieturilor, la rigidizarea lor. Când suntem impiedicaţi să facem un lucru se produce o încordare a încheieturilor şi mâinilor, care produc suferinţă. Când vrem să facem prea mult, când acţiunea trece numai prin voinţă şi forţă, încheieturile vor manifesta opoziţia şi vor calma voinţa excesivă şi folosirea forţei, fapt care este dureros. Exemplu: La sala de forţă, antrenamentul făcut pentru a avea putere, cu gândul de a menţine sănătatea, este benefic, dar acest lucru, asociat cu gândul de a avea putere cât mai mare, exercitată incorect asupra lumii, este malefic şi poate duce la dureri în zona încheieturilor.
Mâna constituie extremitatea ce execută acţiunea şi reprezintă etapa finală. Cuvântul „mână" are aceeaşi origine cu cuvintele manifest, manifestaţie. Aceasta arată că se face trecerea de la conceptual către real. Mâna se foloseşte şi pentru „a vorbi", de unde şi expresia: „Am vorbit atât de mult că mă dor mâinile!". Gestica mâinilor este uneori mai puternică decât puterea cuvintelor. Aceasta reprezintă o comunicare nonverbală. Ea poate înlocui şi acţiunea ochiului, prin posibilitatea de a pipăi. Mâna este religioasă, terapeutică, pacificatoare. Palma şi degetele ei emit şi captează energii. Mâna este simbol al forţei, ea reprezintă puterea, puterea regală, divină. Mâna este vârful săgeţii, iar braţul este corpul ei, astfel că mâna realizează străpungerea ţintei. Suferinţele ei se datorează raportului cu acţiunile exterioare. Tensiunile, durerile înseamnă de fapt că se exprimă raportul de stăpânire, de putere, de posesiune, de aviditate. Dorinţa crescută de a poseda, de a strânge, de a stăpâni din dorinţa de dominare sau frică poate produce, de asemenea, suferinţe. O mână închisă reţine, ei îi este teamă că îi scapă situaţia sau se apără în luptă sau atacă. Dar dacă vrem să păstrăm un pumn de nisip nu strângem mâna, o ţinem deschisă, căci altfel, în pumnul strâns nisipul se scurge printre degete. Mâna paşnică este deschisă, iar cea care ameninţă stă închisă. Suferinţele mâinii au la bază dificultatea crescută în a ceda în faţa celorlalţi, remarcându-se voinţa, dorinţa de stăpânire, de posesie, de putere asupra lumii.

Degetele reprezintă detaliile acţiunilor. Datorită degetelor şi punctelor energetice ce se găsesc la extremităţi putem stimula sau evacua inconştient, dar eficace eventualele tensiuni ascunse acolo. Nu întâmplător ne tăiem, ne înţepăm, ne ardem, ne sfărâmăm sau ne răsucim degetele. Punctele energetice de la extremităţile degetelor reprezintă punctele sursă sau de renaştere potenţială a energiei pentru a apărea o nouă dinamică sau pentru a se revigora cea veche pentru a schimba polaritatea. Amintind că partea stângă reprezintă energiile Yang şi partea dreaptă energiile Yin, iată semnificaţiile în suferinţele degetelor:
Degetul mare este locul unde se termină meridianul Plămânului, este degetul protecţiei, al apărării, al reactivităţii faţă de lumea interioară. În degetul mare se reflectă tristeţea, înfrângerea. Durerea apare din nevoia de apărare faţă de agresivitatea lumii exterioare, reală sau imaginară, faţă de trăirea sentimentelor, de înfrângere sau tristeţe.
Degetul arătător este locul din care începe meridianul Intestinului Gros. Acesta este degetul protecţiei în sensul evacuării, expulzării spre exterior a lucrurilor. Astfel, este degetul cererii, autorităţii, acuzaţiei, ameninţării. El ordonă, dirijează, indică direcţii. Durerile care ar putea să apară sunt produse din imposibilitatea de a evacua o trăire care nu convine sau pot traduce existenţa unei tendinţe ridicate spre directivitate, autoritarism, tendinţe care trebuiesc eliminate.
La degetul mijlociu se termină meridianul Stăpânul Inimii. Dacă degetul mare reprezintă securitatea exterioară, apărarea, degetul mijlociu, precum şi inelarul reprezintă căutarea securităţii nu pentru apărare, ci pentru unitate.
Degetul mijlociu este al structurilor interioare, al guvernării interioare a lucrurilor. El este şi al sexualităţii, ce reprezintă puterea de a induce plăcere, satisfacţie altora, trăiri şi acţiuni asupra lumii. Tensiunile duc la insatisfacţia legată de cursul evenimentelor din viaţă, de administrarea lor.
Inelarul este degetul unirii lucrurilor, coeziunii, asimilării lor. Inelul este al căsătoriei, al uniunii. De la acest deget începe meridianul Trei Focare. Durerile de la el apar din dificultatea de a unifica lucrurile, în noi sau în jurul nostru, în realizarea unei coerenţe între părţile noastre şi viaţa noastră în dorinţa de a-i da un sens.
La degetul mic se întâlnesc două meridiane, cel al Inimii care se termină acolo şi cel al Intestinului Subţire care îşi are începutul acolo. El este degetul fineţei, al elaboratului, emoţionalului, superficialului, al aparenţei, al pretenţiei. Este degetul pe care îl ridicăm elegant în timp ce bem o ceaşcă de ceai. Tensiunile care se simt în acest deget reprezintă nevoia de a exterioriza o tensiune emoţională, o tendinţă de superficialitate sau subiectivitate. Durerile la acest deget reprezintă faptul că suntem prinşi prea mult în rolul pe care îl jucăm sau ne prefacem că îl jucăm şi prea puţin în natural, în fiinţă.

Sănătatea privită altfel (4)

18 Feb 2011
Continuu să punctez legătura ce există între fiecare părticică a organismului uman şi psihoenergie, subiect tratat pe larg în volumul scris de Michel Odoul „Dis-moi où tu as mal. Je te dirai pourquoi” („Ghidul complet al durerilor fizice”, Editura Paralela 45, 2009).
Braţele, formate din biceps şi humerus, sunt considerate a fi Poarta Integrării, prin acţiunea dintre noi şi lumea înconjurătoare, având la bază trecerea din inconştient către conştient a opiniilor personale despre viaţă. Aceste opinii ajung la Poarta Acceptării, aflată în zona cotului, de unde se face transferul lor către acţiune. Drumul parcurs invers, de la acţiune către principii, de la conştient către inconştient, produce procesul de Eliberare. Durerile manifestate în braţe reprezintă obstacolele întâlnite în realizarea acţiunilor. Există în noi „răni” inconştiente, profunde, ce tulbură posibilitatea de acţiune şi implicit echilibrul energetic, producând un nivel energetic precar în zona braţelor.
Tensiunile create de tulburările de acceptare ale acţiunilor creează suferinţe ale braţelor până la producerea de fracturi. Eşecul personal, profesional, familial, frica de acţiune sau de consecinţele ei se exprimă prin dureri sau traumatisme ale braţelor. Se pot produce tensiuni în braţe şi prin derularea de acţiuni acceptate conştient, dar neacceptate în esenţa lor, din cauza principiilor personale de viaţă. Durerea din humerus se traduce prin tensiuni create în structura profundă a inconştientului. Prezenţa afecţiunilor la nivelul braţului sau a muşchilor acestuia arată existenţa unor probleme de principiu mai puţin importante, care nu aduc suferinţele până în esenţa structurilor. Tensiunile, durerile sau fracturile din braţul drept se află în corelare cu energiile Yin, iar din braţul stâng se găsesc în legătură cu energiile de tip Yang.
Antebraţele, formate din cubitus şi radius, sunt poziţionate între Poarta Acceptării, aflată la cot şi Poarta Implicării, ce se găseşte la nivelul încheieturilor mâinilor în ideea Alegerii şi nu a Deciziei aşa cum se manifestă la glezne. În această parte a membrelor superioare are loc trecerea dorinţelor de a acţiona către zona realizărilor. Când acţiunea vizează ceva care a venit din subconştient, reprezentat de zona braţului, fapt pe care îl acceptăm, reprezentat de zona cotului, alegem calea de a acţiona pentru a realiza dorinţa, reprezentată de încheietura mâinii. Dacă se întâmpină greutăţi în realizarea acţiunilor dorite, se vor naşte suferinţe, tensiuni în antebraţe, care pot să ajungă până la fracturi. De asemenea, are aceeaşi influenţă negativă dificultatea de a accepta acţiunile sau alegerile forţate. Tensiunile acestea rigidizează gradele de libertate ale mişcărilor închieieturilor şi mâinilor.
Ceafa este aceea care face legătura dintre centrul de comandă, care este creierul şi executanţi, care sunt braţele şi picioarele. Ceafa este locul în care dorinţa ori voinţa se află încă ascunse, fără să iasă iniţial la suprafaţă pentru a se transforma în mişcare. Tensiunile, suferinţele, blocajul cefei se traduce prin dificultatea sau incapacitatea de a face trecerea de la idei, concepţii, dorinţe, către zona realităţii. Atunci, faţă de umeri, ceafa nu se află în stadiul de a ajunge la Poarta Trecerii la acţiune. Capacitatea de a trece la acţiune depinde de flexibilitatea umerilor. Suferinţa iradiată din ceafă către unul dintre umeri sau către amândoi trebuie privită ca fiind perturbarea energiilor Yin sau Yang, fapt ce duce la incapacitatea de a trece la acţiune.
Înainte de a trece la celelalte părţi ale corpului uman, cred că este bine să scriu condensat esenţialul legat de interpretarea sănătăţii sub forma descrisă până acum, pentru membrele inferioare şi cele superioare. Astfel, membrele inferioare semnifică relaţiile desfăşurate de noi cu lumea înconjurătoare, iar membrele superioare semnifică acţiunile noastre în lumea înconjurătoare. Membrele inferioare sunt compuse din şolduri, coapse, genunchi, gambe, glezne şi labele picioarelor, având următoarea simbolistică: articulaţiile şoldurilor reprezintă Poarta Integrării, articulaţiile genunchilor semnifică Poarta Acceptării, iar articulaţiile gleznelor simbolizează Poarta Implicării, a Deciziei.
Din şold, din inconştient, procesul este de Condensare către glezne, spre conştient, iar invers, de jos în sus, procesul este de Eliberare. Membrele superioare sunt compuse din umeri, braţe, coate, antebraţe, încheieturile mâinilor, mâinile şi au următoarea simbolistică: articulaţiile umerilor reprezintă Poarta Integrării, articulaţiile coatelor se găsesc la Poarta Acceptării, iar articulaţiile încheieturilor mâinilor sunt la Poarta Implicării, a Alegerii. Din umeri, adică din inconştient, se desfăşoară procese de Condensare către încheieturile mâinilor, spre conştient, iar invers, de jos în sus, procesele sunt de Eliberare.
Suferinţele fiecărei părţi, descrise până acum, sunt legate de problemele psihoenergetice apărute în relaţiile sau acţiunile noastre cu lumea înconjurătoare. Partea dreaptă a corpului este legată de simbolistica energiilor Yin, iar partea stângă de simbolistica energiilor Yang. Problemele noastre perturbă echilibrul acestor energii din organism şi astfel scade nivelul imunităţii corpului, precum şi gradul lui de protecţie, devenind, astfel, vulnerabil la agresiunile din jur sau la accidente. Energiile Yin sunt energii de gen matern, iar energiile Yang sunt de gen patern. Aşa cum am arătat, cu altă ocazie, simbolistica Yin se referă la mamă, soţie, fiică, soră, femeia în general, feminitatea, structura lucrurilor sau a Sinelui, partea dreaptă a creierului, sentimentul, familia, întreprinderea, societatea, Biserica, iar simbolistica Yang reprezintă tatăl, soţul, fiul, fratele, bărbatul în general, masculinitatea, personalitatea lucrurilor sau a Sinelui, partea stângă a creierului, forţa, individualismul, ierarhia, autoritatea.
În concluzie, pentru ca membrele noastre superioare, precum şi cele inferioare să nu sufere tensiuni, afecţiuni, este necesar să găsim şi să păstrăm un echilibru în relaţiile şi acţiunile noastre din cadrul lumii în care trăim.

Mai există destule componente ale corpului uman neevidenţiate până acum, acestea constituind tema viitoarelor articole ale acestei rubrici.

Sănătatea privită altfel (5)

25 Feb 2011

Corpul uman este format dintr-o sumă de organe a căror funcţionare îi permit existenţa fizică. Fiecare dintre acestea este o rotiţă care face parte dintr-un angrenaj, asemenea unui mecanism de ceasornic, astfel că disfuncţia unuia produce alte disfuncţii în lanţ. Organele sunt grupate în sisteme, adunate în jurul funcţiei globale. Ele sunt: sistemul digestiv, respirator, urinar, circulator, nervos, reproducător. Analizăm, în continuare, rolul fiecărui organ, interpretând suferinţele acestuia în funcţie de perturbările apărute pe fond psihoenergetic.

Sistemul digestiv este format din cele mai multe organe. El este moara care macină alimentele, transformându-le în elementele necesare existenţei materiale a organismului. Alimentele solide reprezintă o formă de energie mai densă şi necesită o prelucrare complexă, realizată cu operaţiuni efectuate pe diverse niveluri de transformare. Înainte de a putea intra în sânge, substanţele nutritive trec prin mai multe faze. Din sistemul digestiv fac parte gura, esofagul, stomacul, ficatul, vezica biliară, splina, pancreasul, intestinul subţire şi intestinul gros. Suferinţe ale acestora pot fi traduse prin dificultatea de a înghiţi, digera, asimila evenimentele, clipele din viaţă. Sunt atâtea expresii care ne duc cu gândul către aceste interpretări, ca: "Nu pot să te înghit", "Nu pot să înghit toate balivernele", "Lasă-mă să rumeg în linişte propunerea ta", "Nu mi-a picat bine la stomac ce ai făcut", "Mi-a rămas în gât ce doream să-i spun", expresii care semnifică adevăruri ce fac legătura între momentele din viaţă şi funcţiile organismului.

Stomacul primeşte prin esofag alimentele brute mestecate în cavitatea bucală. El este responsabil de partea grosieră a procesului metabolic. Amestecă, dizolvă cu acidul clorhidric, produs de el, alimentele ajunse acolo pentru a fi asimilate. Este asemenea unui malaxor în care se schimbă grosier compoziţia hranei. Suferinţele lui pot fi traduse ca manifestare a dificultăţii în a gestiona sau stăpâni lumea materială, în crearea de tensiuni, în această acţiune. Este vorba despre dificultăţile financiare, profesionale, şcolare, judiciare care pot provoca îngrijorări reale sau imaginare. Rumegăm perpetuu în minte repetitiv, excesiv, lucruri, evenimente, fapt ce produce aciditate gastrică peste limita normală, care, în final, duce la declanşarea ulcerului. Trebuiesc eliminate cauzele acestui proces pentru a anihila efectele sale, altfel, evoluţia lui duce la distrugerea organismului. Aciditatea gastrică, ulcerul, cancerul exprimă dificultatea de a digera ceea ce trăim, în principal, şocurile vieţii. Starea de vomă este tot un semn al respingerii, al refuzului.

Pancreasul participă la digestie prin secreţii pe care le duce în intestinul subţire, iar splina are rol în compoziţia sângelui prin fabricarea şi stocarea globulelor roşii şi albe. Pancreasul reglează, prin producerea insulinei, procentul de zahăr din sânge, iar sucul pancreatic activează digerarea alimentelor. Suferinţele celor două organe, splină şi pancreas, au la bază tendinţa de a trece prin viaţă "punând la suflet" profesionalul, datoria de a împlini cu orice preţ obligaţiile, lăsând prea puţin loc bucuriilor şi plăcerilor. Grijile materiale interiorizate, obsesiile, frica de a nu lipsi, de a nu şti, de a nu fi la înălţime se transformă în probleme la pancreas şi la splină. Retrăirea trecutului cu problemele lui, înfricoşat să nu se perpetueze greşelile acestuia şi în prezent, pot crea o stare care se poate manifesta prin afecţiuni ale acestor organe. Dorinţa, dusă până la extrem, de a fi corect conform normelor, regulilor dezechilibrează, de asemenea, splina şi pancreasul. Meridianul energetic splină-pancreas are şi responsabilitatea ciclului menstrual, dereglarea nivelului energiei acestui meridian putând duce la perturbarea acestui ciclu şi la producerea de diabet. Reechilibrarea se poate face prin reordonarea perfectă a vieţii zilnice şi eliminarea aspectelor ce creează tensiuni psihice puternice şi persistente. Dezechilibrul funcţiei pancreasului se poate manifesta în sensul producerii unei cantităţi excesive de insulină, aceasta ducând la starea de hipoglicemie sau la producerea insuficientă de insulină, producând hiperglicemia. Hipoglicemia are ca efect lipsa zahărului din sânge, iar hiperglicemia duce la excesul de zahăr din sânge. Zahărul se reprezintă în viaţă prin comportamentul "dulce", politeţe, dovada de dragoste şi recunoştinţă. Prezenţa excesivă a zahărului în sânge semnifică dificultatea de a obţine "dulceaţa" din viaţă. De obicei, diabetul se declanşează din cauza unui tată foarte exigent, injust, autoritar, ceea ce induce refugiul celui tracasat în direcţia protecţiei "dulci" a mamei. Astfel, mama devine hrana spirituală şi excesivă în hrănirea fizică a copilului, cu timpul ducând la creşterea greutăţii şi la creşterea zahărului în sânge a acestuia. Şocurile psihice puternice produc în urma lor distrugerea securităţii credinţelor afective, ce pot declanşa diabetul. Scăpând de problemele care irită psihicul, conştient sau inconştient, procentul de zahăr în sânge începe să scadă, astfel, stimulându-se funcţia pancreasului, renunţându-se treptat la insulina primită din afara organismului. Aceasta poate fi o realitate doar pentru cei care cred orbeşte în această posibilitate, căci omul nu are limitele pe care le promovează legile materiei. Hipoglicemia se traduce prin suferinţa produsă de imposibilitatea sau dificultatea de a primi, de a accepta sau de a gândi că propria persoană are şi ea dreptul la tandreţe. Este cazul copiilor nedoriţi de mame, de taţi sau cazul taţilor absenţi. Inexistenţa refugiului matern produce neacceptare. Lipsa dragostei, "a dulcelui", produce asimilarea hranei doar din necesitate, fără plăcere, fără tandreţe. Rezultă, în acest caz, un fizic respingător, fără a-l avea pe "vino încoace".

Ficatul, un organ complex şi polivalent, joacă un rol esenţial în digestie prin secreţia bilei de către colecist, dar asigură şi calitatea sângelui prin filtrarea lui. Deci el influenţează compoziţia sângelui, calitatea lui nutritivă, precum şi sistemul imunitar. Ficatul este alimentat cu sânge bogat în oxigen, de către artera hepatică şi cu substanţele nutritive asimilate de intestinul subţire, prin vena portă. Cele două se întâlnesc în ficat şi prin vena cavă inferioară sângele este transportat de aici, mai departe, în corp, cu ajutorul inimii, îmbogăţit fiind cu oxigenul din plămâni, împreună cu substanţe nutritive şi globule.

Suferinţele ficatului semnifică greutatea în "a digera" anumite aspecte ale vieţii. Principalele sentimente ce pot deteriora funcţia şi chiar structura hepatică sunt mânia, ura. Izbucnirea acestor semntimente face ca energia necesară funcţiei ficatului să se mobilizeze, consumându-se fără folos. Furia exercitată des, păstrată în interior, neizbucnită concentrează tensiuni, stocând energii cu frecvenţe distructive în ficat, care pot să producă ciroze, cancere, chisturi ale acestuia. Ficatul suferă şi atunci când este dificilă acceptarea sentimentelor, emoţiilor trimise de alţii. Tensiunile din ficat se reflectă în imaginea noastră din afară, bucuria vieţii fiind înlocuită cu aciditatea faţă de cei din jur, care ne percep altfel decât dorim. Ficatul este un organ Yin şi reprezintă sentimentele ce privesc viaţa profundă.

Vezica biliară aparţine tipului de energie Yang şi ajută funcţia hepatică. Aceasta produce bila necesară digestiei, pe care o elimină în duoden, prin canalul coledoc. Vezica biliară are echivalentul în "digerarea psihologică" a evenimentelor. Suferinţele bilei ne informează despre dificultatea de a guverna sentimentele în sensul clarificării lor. Ne punem atâtea întrebări: "Care este locul meu?", "Oare sunt recunoscut de către ceilalţi?", "Sunt oare apreciat pentru ceea ce fac şi reprezint?". Suferinţele se mai traduc prin neevaluarea corectă a adevărului, a dreptăţii, având tendinţa de a-i constrânge, de a-i folosi, de a-i manipula pe alţii.

Intestinul subţire, cu o lungime de aproximativ de şase metri, contribuie la realizarea metabolismului digestiv final. Pe fiecare porţiune a lui se face selecţia elementelor nutritive pentru a fi trecute apoi în sânge. Selectarea acestora se face în sensul că unele sunt asimilate şi altele nu. Ceea ce este asimilat este considerat necesar pentru corp, trecând apoi în sânge şi în sistemul limfatic. Dar el nu este numai un filtru, ci şi un participant activ la digestie, selectând enzimele necesare. Acesta mai transportă zaharuri şi acizi de amină, deci el face selecţia finală a alimentelor transportate către colon. Suferinţele intestinului subţire, cum sunt ulcerele, scaunele foarte moi, reprezintă dificultatea noastră în asimilarea experienţelor, în a le lăsa să pătrundă în noi fără să le judecăm. Este cel care permite să treacă sau nu anumite informaţii, fiind reprezentantul fizic al subiectivităţii. Se remarcă totodată tendinţa de a judeca prea mult evenimente, oameni ca fiind bune sau rele, greşite sau corecte. Astrologic este semnul Fecioarei, aplecat asupra noţiunilor de evaluare, precizie, respect, având fragilitate organică în principal zona intestinului.

Intestinul gros este gunoierul care strânge ce trebuie evacuat din corp, ca nefiind folositor acestuia. Materiile organice neasimilate sunt eliminate pentru a nu încărca cu toxicitate organismul, sufocându-l. Neeliminarea corectă a acestor elemente toxice este identică cu o grevă a gunoierilor dintr-o urbie. În energetică, colonul este complementar plămânului, el contribuind la buna respiraţie a corpului, în sensul curăţeniei. Tensiunile şi suferinţele lui semnifică păstrarea lucrurilor, împiedicarea despărţirii de ele. Teama de a nu lipsi, de a nu se înşela, timiditatea, refuzul abandonului, cedării duc la constipaţie, durere, balonare, gaze. De asemenea, dificultatea de a uita experienţele nefericite care nu ajută la cicatrizarea rănilor psihice, evacuarea a ceea ce am ingerat dar nu s-a asimilat, duc la evacuarea experienţelor trecute dar neingerate, neacceptate.

Sănătatea privită altfel (6)

04 Mar 2011

Am ajuns cu acest subiect la sistemul respirator, însă nu putem respira uşuraţi, căci mai avem destule părţi ale corpului despre care nu am scris încă nimic, din punct de vedere al interpretării psihoenergetice a funcţionării organismului. Aşadar, sistemul respirator este format din plămâni, piele şi toate celulele corpului. Noi suntem obişnuiţi să spunem că respirăm aer, gândindu-ne numai la compoziţia sa chimică, la conţinutul de gaze, fără a evidenţia structura sa energetică. Respiraţia are două niveluri, unul extern şi altul intern. Respiraţia externă este realizată prin ventilaţia pulmonară, dar şi cutanată, prin piele.

Cea internă are loc la nivel celular. Dar aceste procese au loc şi la nivel energetic. Sistemul respirator, corespunzător principiului Metalului, are datoria de a proteja corpul de lumea exterioară. El filtrează aerul respirat de particulele de praf, de suspensiile care dăunează sănătăţii, respinge componenta carbonică, reacţionează la „agresiuni” înconjurătoare, cicatrizează rănile. Problemele apărute în funcţionarea acestui sistem se traduc prin dificultatea de a ne proteja de lumea exterioară, de eventualele agresiuni reale sau imaginare ale acesteia asupra noastră. Suferim şi când nu reuşim sau nu vrem să închidem unele „răni” sufleteşti din viaţă, fapt care ne întristează, creând ranchiuna, refuzul de a uita, ierta, dorinţa de a ne răzbuna.

Plămânii sunt principalele organe prin care respirăm. Avem aproximativ 300 de milioane de alveole pulmonare, asemănătoare unor săculeţi irigaţi cu sânge, pe care, la acel nivel, îl alimentăm cu oxigen. Acest aer oxigenat ajunge în plămâni după ce este filtrat de firele de păr din nas, umidificat, încălzit şi abia după aceea fiind dus, prin bronhii, către plămâni. Expectoraţiile arată că în plămâni au ajuns particule nefiltrate care trebuie eliminate. Respiraţia este o funcţie organică automată, inconştientă şi involuntară, dar asupra căreia se poate interveni voluntar. Suferinţele plămânilor sunt legate de dificultatea de a guverna unele situaţii legate de lumea înconjurătoare. Gripa, tusea, astmul, angina, bronşitele sunt semne ale unei solicitări importante din afara organismului pe care nu ştim sau nu reuşim să le stăpânim.

Tuşim, căci agenţii agresiunii sunt prizonieri în interiorul nostru şi vrem să ne eliberăm de ei. Nu totdeauna conştientizăm agresiunea care ne provoacă suferinţa respiratorie. Pot fi persoane sau situaţii care ne deranjează fără a fi agresive, acţionând în mod indirect. De multe ori spunem: „Am impresia că mă sufoc de atâtea probleme!” sau „M-ai supărat atât de rău, că m-ai lăsat fără aer, nu mai pot să respir!”. La copii, astmul, eczemele, anginele purulente sunt „strigăte” de ajutor ale acestora, căci nu suportă ce se întâmplă în jurul lor, fiind ca o agresiune şi având nevoie de protecţie exprimată prin dragoste, prin prezenţă însă, fără a ajunge să fie sufocantă. Excesul de tristeţe, melancolie, supărare, singurătate, precum şi cultivarea acestora pentru a întreţine amintirile fragilizează funcţia şi structura plămânilor.

Pielea se află în relaţie directă cu toate funcţiile corpului şi ale spiritului. Se poate spune că este ca un creier etalat care primeşte, prin cei 700 mii de captatori nervoşi aflaţi pe toată suprafaţa sa, informaţii legate de mediul înconjurător. Fiind bariera dintre corp şi lumea exterioară are un puternic rol de protecţie. Atunci când rinichii, vezica urinară, intestinul gros şi chiar plămânii au funcţii precare, pielea ajută la eliminarea toxinelor prin transpiraţie, mirosuri, dermatoze etc. Pielea are o calitate miraculoasă, îşi reface cu repeziciune structurile atunci când ele sunt distruse.

Dar cicatrizările ei, realizate în urma traumatismelor, se fac în condiţiile existenţei unui echilibru psihoenergetic al organismului, altfel refacerea structurii pielii poate fi perturbată până la cancerizarea acelei zone traumatizate. Suferinţele pielii sunt semnale ale tulburărilor de integrare în raporturile cu lumea exterioară. Eczemele, psoriazisul, pecinginea, micozele, vitiligo, acneea sunt reacţii la agresiunile reale sau imaginare ale organismului la mediul exterior, manifestându-se o dificultate în stabilirea contactului cu lumea. Sănătatea pielii se regăseşte în urma identificării şi eliberării memoriilor emoţionale ascunse.

Sistemul urinar ajută la efectuarea circuitului corect al lichidelor organice şi la eliminarea toxinelor din corp. Astfel, rinichii şi vezica urinară filtrează, stochează şi evacuează „apele uzate” din organism. Corpul uman este compus din 70% apă. Dacă aceasta este perturbată în structura ei energetică de infoenergiile malefice din jur, metabolismul va suferi modificări ce vor produce disfuncţii. Perturbarea apărută în concepţiile de viaţă creează tensiuni, vibraţii alterate în interiorul organismului, manifestate prin sentimentul de frică şi rezistenţă faţă de eventualele schimbări ale vieţii care ar putea să dezechilibreze viitoarea viaţă. Neliniştile profunde precum teama de moarte, de boli grave, de violenţă aduc suferinţe sistemului urinar.

Prin rinichi trec 1.500 de litri de sânge pe zi, care sunt curăţaţi de toxine ce sunt transformate în urină. În acelaşi timp, rinichii reglează nivelul apei şi sărurilor din sânge, ajutând la creşterea capacităţii de rezistenţă şi de recuperare la efort. Funcţia glandelor suprarenale este de a învinge şi îndepărta stresul, frica prin producerea de cortizol şi adrenalină. Astfel, vor fi controlate nivelurile de tulburare în urma reacţiilor noastre, intensitatea lor emoţională la nivel celular. Suferinţele rinichilor sunt semnale de alarmă care ne anunţă că în interiorul nostru există, amplificat, un sentiment de frică profundă. Aceste suferinţe ne înştiinţează că întâmpinăm greutăţi în renunţarea la obiceiuri sau vechi principii de viaţă, fapt ce creează frica de nou, de necunoscut şi refuzul de a abandona sistemele vechi cu care ne-am obişnuit.

Frica declanşată în urma trecerii printr-o situaţie şocantă, declanşată violent, cum ar fi un accident sau atentat, poate provoca şi o albire bruscă a părului, părul depinzând energetic de rinichi. Acest fapt poate duce până la formarea de calculi la rinichi. Aceste suferinţe sunt însoţite, de multe ori, de tensiuni şi dureri manifestate în zona lombară. Problemele rinichiului stâng sunt dependente de tulburarea energiilor de tip Yang, legate de agresivitate, de dezechilibru în activitate, de apărare, iar rinichiul drept este perturbat în activitatea sa de problemele energiilor de tip Yin, legate de pasivitate, supunere, fugă.

Vezica urinară este cea care primeşte, stochează şi elimină lichidele organice toxice produse de rinichi. Eliminarea corectă a urinei este foarte importantă pentru dezintoxicarea organismului. Prin ea se elimină simbolic, din memorie, vechile probleme care au agresat psihicul. Suferinţele vezicii urinare sunt legate de greutatea sau imposibilitatea de a scăpa de unele principii vechi, dăunătoare, obiceiuri rele, criterii de gândire prost alese, toate acestea intoxicând subconştientul şi făcând o încărcare karmică în sens negativ. Nu ar trebui să existe în noi mânie sau revoltă faţă de atitudinea noastră, căci ele se traduc prin tensiuni exercitate asupra vezicii urinare, fiind stări care pot declanşa cistite, inflamaţii ale acesteia. Frica apărută la gândul că nu suntem capabili să ajungem sau să-i depăşim pe cei mari, din apropierea noastră, în realizările lor, se poate traduce prin enurezis la băieţi sau prin cistite la fete.

...În rest, până săptămâna următoare, un echilibru psihoenergetic aproape de perfecţiune. Chiar dacă este o utopie, să tindem către ea.

Sănătatea Privită altfel (7)

11 Mar 2011

Sistemul circulaţiei rutiere cuprinde tot felul de drumuri, de la autostrăzi, drumuri europene, şosele naţionale, şosele judeţene... până la poteci. Sistemul circulator al sângelui din organism este asemănător, el cuprinzând de la artere, vene până la vasele

capilare. Cele două reţele sunt asemănătoare, dar la circulaţia sanguină nu se aplică un cod rutier identic cu cel al circulaţiei rutiere. În acest caz sunt valabile alte legi. Prin aceste canale ale organismului circulă sângele. El transportă substanţele nutritive până la nivel celular. În acelaşi timp are şi rolul de purificator, eliminând toxinele respinse din celule, alături de dioxidul de carbon, ce va fi înlocuit cu oxigen proaspăt. Deci sângele răspândeşte viaţa în organism, fapt asimilat cu răspândirea bucuriei de a trăi. Inima constituie motorul ce pompează sângele prin sistemul arterial şi cel venos. Problemele circulatorii au corespondent în dificultatea de a lăsa viaţa să circule liberă prin noi, manifestându-se diminuarea bucuriei de a trăi, a dragostei de viaţă. Tensiunile sistemului circulator sunt problemele noastre coborâte din sistemul emoţional.
Inima, organul care nu se poate odihni niciodată în timpul vieţii, este stăpânul circulaţiei sanguine. Ritmul ei răspunde instantaneu celei mai mici solicitări fiziologice sau psihologice proprii. Prin programul ei, din creier, reglează foarte precis presiunile, ritmurile circulaţiei în funcţie de necesităţi. Ea dirijează capacitatea de adaptare la reacţiile interne şi la exigenţele externe corpului. Funcţia ei este desfăşurată în afara voinţei conştiente, dar au influenţă asupra ritmului ei atât emoţiile conştiente, cât şi cele inconştiente. Suferinţele inimii evidenţiază dificultăţile de a trăi sentimentul dragostei, de a stăpâni emoţiile, care parcă sunt înăbuşitoare, manifestate mult mai intens faţă de alte trăiri. Resentimentele, ura, violenţa sunt refulate sau exprimate indirect prin sport, jocuri, răniri etc. Astfel, iubirea de viaţă, de noi înşine, de ceilalţi, de acţiunile noastre sunt diminuate permanent. Emoţiile negative, perturbând energia corpului şi implicit calitatea funcţiei inimii, pot fi observate pe chip, ele modificând calitatea pielii, strălucirea ochilor şi a privirii. Disfuncţiile inimii până la infarct arată zbaterile noastre permanente, zadarnice pentru stăpânirea emoţiilor sau pentru desfăşurarea necontrolată a acestora în noi. Însă existenţa privită „înnourat”, fără plăceri, fără libertate sau detensionare, duce, de asemenea, la afecţiuni ale motorului care pulsează viaţa în noi.
Sistemul venos, reprezentat grafic prin culoarea albastră, vehiculează sângele „uzat” către ficat şi rinichi pentru filtrare şi spre plămâni pentru evacuarea gazului bogat în dioxid de carbon. Acest sistem reprezintă partea energiilor de tip Yin, având o acţiune pasivă în sistemul circulator şi fiind cea care primeşte şi conservă. Suferinţele venelor exprimă dificultatea de a accepta, de a primi viaţa, dragostea în interiorul nostru, trăirile fiind fără pasiune, fără bucurie, având credinţa că nu suntem în stare să trăim starea de fericire în noi sau cu cei din jur. Stagnarea acestor stări, în interiorul nostru, lasă să se dezvolte sentimente de descurajare şi neputinţă. Flebitele, varicele sunt exprimarea sentimentului de îndurare, de obligaţie în a accepta lucruri ce împiedică să se poată ajunge la fericire.
Sistemul arterial, reprezentat grafic prin culoarea roşie, transportă sângele îmbogăţit cu oxigen şi substanţe nutritive către organe, până la nivel celular. Este partea energiilor Yang a sistemului circulator, fiind acţiunea activă a inimii în cadrul circulaţiei sanguine. Sistemul arterial are capacitatea de vasoconstricţie şi vasodilataţie, uşurând astfel activitatea inimii. Suferinţele sistemului arterial au corespondent identic cu cel venos, dar în sens activ. Adică emoţiile sunt excesive şi se manifestă pregnant sau sunt sufocate. Dificultatea şi incapacitatea de a putea face în aşa fel să fie simţite bucuria, plăcerea, fericirea se traduc prin hipertensiuni arteriale. Nu este prezentă impresia de a fi împiedicaţi ca la sistemul venos, ci nu ştim, nu putem, nu suntem capabili să facem loc iubirii, bucuriei de viaţă. Hipertensiunea reflectă tensiunea mărită în căutarea de soluţii şi prezenţa fricii împiedică desfăşurarea emoţiilor. Această frică întăreşte pereţii arterelor, declanşând arterioscleroza. Frica de fond este cea de moarte, tradusă prin apariţia sfârşitului înainte de a termina acţiunile din viaţă. Hipotensiunea arată prezenţa unui sentiment profund de victimă. Învinşi de evenimente fără ieşire, nu există capacitatea de a finaliza acţiunea şi atunci sentimentul de descurajare devine mai puternic decât voinţa de luptă. Iubirea trebuie să fie hrana ce face viaţa să existe cu dinamism, lipsa acestei flăcări ducând la imposibilitatea de a ajunge la împliniri.
Sistemul nervos este centrul de comandă şi gestionare al informaţiilor din organism. El centralizează, stochează, restituie şi asigură circulaţia informaţiilor proprii sau primite, pentru existenţa şi evoluţia vieţii, prin cele două părţi ale sale: sistemul nervos central şi cel autonom (neurovegetativ). Organic este compus din creier, măduva spinării şi nervi (periferici, simpatici, parasimpatici). Sistemul nervos central coordonează atât gândurile, mişcările conştiente, cât şi senzaţiile. El este compus din encefal, măduva spinării şi nervii periferici. Suferinţele sistemului nervos central sunt corespondente cu dificultatea de a administra, în mod conştient şi intelectual, viaţa şi emoţiile. Excesul de raţiune, de muncă fizică, neglijând sentimentele, duce la dezechilibre, la afecţiuni ale acestui sistem.
Creierul este partea cea mai importantă a sistemului nervos. Cele două emisfere ale sale au responsabilităţi diferite. În emisfera stângă se găsesc gândirea raţională, limbajul. Emisfera dreaptă corespunde intuiţiei, imaginarului, artisticului, afectivului, guvernând iraţionalul, inconştientul, involuntarul. Emisfera stângă comandă, în special, partea dreaptă a corpului, iar emisfera dreaptă comandă partea stângă a corpului, în ceea ce priveşte acţiunile motrice, nu şi manifestările simptomatice.
Profesorul Henri Laborit priveşte creierul din alt punct de vedere. El consideră că există creierul numit „reptilian”, ca fiind primul creier al omului corespunzător instinctului, pulsiunilor vieţii şi supravieţuirii, al actelor reflexe. Al doilea tip este numit creierul „limbic” al emoţiilor, al adaptării, al mediului înconjurător, al relaţiilor cu ceilalţi, al filtrării emoţiilor percepute. Al treilea este creierul numit „cortical” sau neocortexul, fiind cel al reflexiei, analizei, abstractizării, creaţiei şi imaginaţiei. Cele trei creiere reprezintă cele trei etape ale evoluţiei umane, şi anume, animală, emotivă, socială, precum şi cea analitică şi creativă.
Fizicianul american Ned Hermann consideră că trebuie luate în evidenţă cinci creiere, combinând celelalte două puncte de vedere. El spune că există creierul reptilian, creierul limbic drept, răspunzător de emotivitate şi spiritualitate, creierul limbic stâng, pentru organizare şi concreteţe, creierul cortical drept ce guvernează sinteza şi creativitatea şi creierul cortical stâng, răspunzător de logică şi tehnică. Există o relaţie directă între cele cinci creiere şi cele Cinci Principii energetice chinezeşti. Creierul reptilian corespunde Metalului, cel limbic drept, Focului, cel limbic stâng, Apei, corticalul drept, Lemnului şi corticalul stâng, Pământului. Aceste diviziuni ale creierului sunt analitice şi explicative, fără ca ele să aibă corespondente fizice în structura creierului. Structura şi funcţiile creierului sunt în interacţiune permanentă şi participă în **ansamblu** la activitatea cerebrală.
Tensiunile şi afecţiunile cerebrale se traduc prin dorinţa de a regla totul cu ajutorul gândirii, cu duritate şi fără emoţii, neglijând sentimentele şi stările legate de emoţii, fie din frică, fie că par inutile ori nu sunt satisfăcătoare. Evaluăm şi accesăm greşit viaţa, numai material, dorind exclusiv câştigul palpabil. Acest tip de abordare a vieţii poate duce la migrene, ameţeli, tulburări de concentrare, de memorie, de circulaţie şi chiar la apariţia unor tumori. Dezechilibrele cerebrale arată că nu facem loc în viaţă plăcerii, bucuriei simple de viaţă, sentimentelor frumoase ce leagă creierul de inimă, echilibrând energetic activitatea celor două.
Măduva spinării este partea sistemului nervos care transportă prin interiorul coloanei vertebrale informaţiile dintre creier şi corp. Compusă din fibre nervoase (substanţa albă) şi neuroni (substanţa gri), ea funcţionează în sistemul de „buclă”, adică, de exemplu, un stimul dureros, pentru a nu fi nevoie să meargă până la creier, pentru declanşarea reacţiei musculare, informaţia din zona atinsă merge direct la muşchi. Suferinţele măduvei spinării se interpretează prin greutatea de a traduce ideile, gândurile în realitate, dificultatea de a acţiona, de a reacţiona fără a medita la acel lucru. Este vorba despre refuzul de a lăsa viaţa, bucuria de a trăi să se exprime prin acţiunile şi reacţiile noastre. Paraliziile, mielitele, meningitele cerebralospinale se declanşează pentru a ne împiedica să acţionăm atunci când gândim eronat, aceasta în cazul când am putea să comitem greşeli grave.
Nervii sunt reţelele de cabluri dintre creier şi corp, necesare pentru probleme senzitive şi motrice. Suferinţele lor exprimă dificultatea de a transforma gândurile, dorinţele în realitate. De exemplu, sciatica paralizantă, care blochează informaţiile pe nervul sciatic, ne împiedică să mergem către ceva sau cineva cu care nu vrem să relaţionăm sub nici o formă.
Sistemul nervos autonom sau neurovegetativ are responsabilitatea întregii acţiuni inconştiente a corpului. Funcţiile organice precum circulaţia sanguină, digestia, respiraţia etc. şi cele psihice emotive, de apărare ca pielea de găină, voma, înroşirea obrajilor, instinctul fricii sau al agresiunii etc. depind de el. Sistemul nervos central comandă muşchii striaţi, iar cel autonom muşchii netezi.

Acesta conţine sistemul nervos parasimpatic şi cel simpatic. Parasimpaticul are în sarcina sa acţiuni de rutină ale organismului cum sunt funcţiile organice, iar simpaticul răspunde de acţiunile de excitaţie, apărare urgentă ca agresiune, fugă. El este administrat de hipotalamus şi de bulbul rahidian. Dezechilibrul acestui sistem nervos se traduce prin dificultatea de a reuni în noi Conştientul cu Subconştientul. Subconştientul se încarcă la saturaţie cu probleme, emoţii şi sistemul central conştient nu mai poate dirija acţiunile, căci sistemul neurovegetativ preia comanda. Spasmofiliile, tremurăturile, ticurile nervoase, greţurile, migrenele, crampele, crizele de tetanie sunt expresia dificultăţii interioare de a stăpâni şi a răspunde corect la solicitările din lumea exterioară.
Pauză. Sănătate! Pe săptămâna viitoare.

Sănătatea privită altfel (8)

18 Mar 2011
De obicei, când se vorbeşte despre aparatul reproducător din organismul uman, se manifestă o oarecare jenă. Şi acesta este aparatul, singurul aparat, care poate să producă viaţa. Însă când vorbim despre xerox nu ne este jenă, cu toate că şi el este tot un aparat reproducător, dar nu de viaţă. Acest sistem al corpului uman este alcătuit din organele sexuale, glandele sexuale (testicule, ovare) şi uter, la femei. Cele două energii Yin şi Yang, femininul şi masculinul, se întâlnesc arătând, precum legea contrariilor sau legea polarităţii, că formează un întreg, care poate duce viaţa mai departe. Partea feminină, tandră, pasivă, artistică, estetică, primitoare, nonconştientă, profundă, unită cu partea masculină, fermă, puternică, activă, războinică, penetrantă, conştientă, superficială, dau întregul evantai al vieţii, născând prin dinamica lor un alt „noi înşine”.
Sistemul reproducător, care ne permite să producem viaţa, simbolizează capacitatea generală de a crea, de a naşte idei, proiecte, invenţii, inovaţii în lumea materială. Plăcerea simţită în organism în momentul creaţiei vieţii se regăseşte şi în momentul creaţiei minţii. Suferinţele sistemului reproducător ne atenţionează în legătură cu dificultatea de a trăi sau de a accepta „pacea contrariilor” în interiorul nostru. Se manifestă atunci tensiuni faţă de cel de lângă noi, fie el soţ, copil, sau reprezentările lor în noi ori în exteriorul nostru. În mod deosebit, se manifestă atunci probleme la uter, care reprezintă cuplul, căminul. Disfuncţiile manifestate la sistemul reproducător mai pot exprima frica, teama de a naşte real (copii) sau simbolic (creaţii ale minţii). Afecţiunile declanşate prin transmitere sexuală reprezintă, de multe ori, autopedepsiri provocate, inconştient sau conştient, de o activitate sexuală desfăşurată imoral. Frigiditatea, impotenţa, durerile sau inflamaţiile care „împiedică” actul sexual au corespondentul în dificultatea de a trăi plăcerile vieţii, ale activităţii profesionale, sociale, familiale.
În continuarea interpretării psihoenergetice a afecţiunilor organismului, intrăm în zona oftalmică şi a ORL-ului, precum şi a feţei pe care se află majoritatea acestora.
Aşadar, faţa, zona pe care sunt grupate cele cinci simţuri, este locul reprezentativ al identităţii noastre. Prin intermediul organelor senzoriale se face schimbul de informaţii cu lumea exterioară. Problemele generale ale feţei, ca acnee, eczeme, roşeaţă, se traduc prin existenţa unor tulburări legate de identitate, de dificultatea în a accepta-o pe cea care credem că o avem.
Ochii văd lumea din afară în culori (reprezentarea sentimentelor) şi în relief (reprezentarea structurii). Ochiul drept, corespunzător energiei Yin, dă vederea pe orizontală, iar ochiul stâng, corespunzător energiei Yang, reprezintă personalitatea individului şi dă vederea pe verticală. Ambii sunt asociaţi energiei Principiului Lemnului, percepţia maximă ce leagă sentimentele de fiinţă. Suferinţele ochilor exprimă neplăcerea declanşată şi menţinută în legătură cu ceva care ne deranjează afectiv. Nu vrem să vedem acel ceva. Expresia „Nu vreau să te mai văd!” este, în subconştient, un mod de a proteja vederea pentru a nu se deprecia. Afecţiunile ochiului drept semnifică tensiuni apărute în relaţia cu simbolistica Yin, iar la ochiul stâng, cu simbolistica Yang. Miopia, dificultatea de a vedea departe, reprezintă frica inconştientă de viitor, ce pare tulbure, neclar. Cataracta, umbrirea, dispariţia vederii se traduc prin frica de prezent sau viitor, acestea părând sumbre. Presbitismul, dificultatea de a vedea obiectele din apropiere, reprezintă teama de prezent sau viitorul apropiat, frica de o moarte apropiată. Astigmatismul, vederea ce deformează obiectele, semnifică dificultatea de a ne vedea pe noi sau ce se află în afara noastră aşa cum ar trebui să fie văzute corect.
Urechile, aparatele noastre pentru schimburile de informaţii efectuate pe frecvenţe sonore, se află în relaţie cu Principiul Apei. Urechile ne leagă de propriile origini, prin legătura cu acest principiu, iar ele reprezintă capacitatea de ascultare, de integrare, de acceptare în interiorul nostru, pe care îl auzim şi îl înţelegem cu ajutorul lor. Problemele apărute în funcţionarea acestora, cum sunt zumzăitul, acufenele, surditatea parţială sau totală sunt semne că refuzăm sau că ne este greu să ascultăm ceea ce se întâmplă în jur. Surditatea manifestată în partea dreaptă este legată de simbolistica maternă, Yin, iar cea din partea stângă, de simbolistica paternă, Yang.
Gura este cea prin care ne hrănim şi ne exprimăm. Ea este o poartă dintre lumea exterioară şi cea interioară. Gura aparţine atât Principiului Pământului şi sistemului digestiv (Yin), cât şi Principiului Metalului şi sistemului respirator (Yang). Este partea prin care pătrund energiile Pământului (alimente, experienţe) şi energiile Cerului (aer, suflu, înţelegere) pentru a deveni Energia Esenţială. Alimentaţia simbolică este cea psihologică. Dinţii sunt cei cu care, simbolic, muşcăm din viaţă, o mestecăm, iar apoi o înghiţim şi o digerăm. Copiilor şi bătrânilor, prin lipsa dinţilor, le este mai greu să se descurce în viaţă. Deci, suferinţele gurii reprezintă dificultatea de a muşca din viaţă, de a accepta să ingerăm ceea ce ne propune ea. Aftele, inflamaţiile bucale, muşcăturile obrajilor sau ale limbii sunt semne că propunerile altora sau ceea ce spunem noi nu ne satisfac. Este greu să acceptăm idei noi, opinii, experienţe sau se manifestă o saturaţie în acest sens şi se simte nevoia unei pauze.
Nasul este cel prin care pătrunde aerul necesar respiraţiei şi mirosul lumii înconjurătoare. El este asociat cu Principiul Metalului, respirând energia Cerului. Respiraţia făcută pe nas este astfel pe zona etericului faţă de cea efectuată pe gură, care permite asimilarea nivelului material al vieţii. Ansamblul gust-miros poate fi asimilat cu ansamblul celor doi ochi. Suferinţele nasului se asociază cu frica de a nu lăsa să pătrundă în interiorul nostru informaţii intime despre noi sau despre ceilalţi, care să fie inacceptabile. Sinuzita, nasul înfundat, pierderea mirosului sunt mesaje că nu ne plac informaţiile „intime” care ne parvin. Când se spune „Nu pot să-l simt!” trebuie să fie semnul care arată că este necesară o reflectare, prin „efectul oglindă”, că o parte din noi nu vrem să o „mirosim”, să o „vedem” sau să o „aducem înapoi”. Problemele legate de miros sau absenţa acestuia pot exprima şi ranchiuni, amărăciuni, dorinţe de răzbunare care dospesc în noi. De asemenea, se traduc prin scârbă profundă de tot ceea ce înseamnă moarte, excremente, mucegăire, putreziciune.
Gâtul conţine esofagul (hrana materială), traheea (hrana energetică a aerului), corzile vocale, tiroidă, paratiroidă, amigdalele. Macazul dintre esofag şi trahee, în caz că nu funcţionează corect, face să apară starea de sufocare sau aerofagia. Gâtul este foarte important, acesta legând capul de corp. Este o anecdotă care spune că bărbatul este capul, iar femeia este gâtul, dar gâtul poate să mişte capul cum vrea el. Gâtul, prin coardele sale vocale, este vama care filtrează şi selecţionează intrările şi ieşirile dintre interiorul şi exteriorul corpului. Pe zona tiroidei, poarta de intrare a emoţiilor, se găseşte centrul energetic (chakra) vishudha, al exprimării de sine, al poziţionării faţă de lume. Este exprimată, prin ea, capacitatea de cunoaştere şi comunicare, verbul „a fi” şi „a avea”, sediul potenţialului de exprimare al propriei creativităţi. Pierderea vocii, angina, înghiţitul defectuos sunt semnele dificultăţii de a exprima ceea ce gândim, simţim, teama de consecinţele acestora, şi atunci spunem „Îmi stă în gât!”. Suferinţele din această zonă mai semnifică frica de a nu fi acceptate opiniile, frica de violenţă, reţinerea în exprimare. Hipertiroidia (Yang), hipotiroidia (Yin) exprimă deseori imposibilitatea de a spune sau a face ceea ce vrem. Yang exprimă dorinţa de revanşă, iar Yin renunţarea la exprimare.

Sănătatea privită altfel (9)

25 Mar 2011
Am scanat până acum fiecare parte din organism, interpretându-i eventualele afecţiuni din punct de vedere psihoenergetic, după sistemul propus de Michel Odoul. În continuare, scriu sub aceeaşi interpretare despre afecţiuni legate de funcţionarea întregului organism, după care nu vă mai stresez cu această temă, ci cu altele.
Alergiile sunt afecţiuni apărute pe fondul unui sistem imunitar precar. În acest caz, corpul are o capacitate scăzută de apărare faţă de agresiunea agenţilor patogeni. Şi atunci el se chinuie cu ajutorul slabei armate de apărare, să îndepărteze aşa cum poate, efectul nociv produs asupra lui de către praf, polen, acarieni, parfumuri etc. Alergiile cutanate, digestive, respiratorii se traduc prin dificultatea de a coordona acţiunile din relaţionarea cu cei din jur, considerate agresive, periculoase. Atunci suntem şi noi agresivi, iar primul reflex este de a avea o atitudine puternic defensivă, câteodată reactivă. Fiind mereu in priză, corpul se găseşte în stare de alertă permanent. De obicei, aceia care sunt alergici nu se îmbolnăvesc de cancer.
Inflamaţiile şi febra sunt reacţii ale corpului ce vizează tot apărarea sa. Focul arde şi purifică, aşa că temperatura ridicată a organismului este un semn bun, atunci acesta contracarează agresiunile exercitate asupra lui. Prin declanşarea unei temperaturi crescute el caută să cureţe, să purifice zona afectată. Semnificaţia inflamaţiei trebuie asociată cu aceea a locului unde se manifestă.
Maladiile autoimune sunt afecţiuni în care corpul amestecă mai multe probleme ale sale, în acelaşi timp, cum ar fi alergii, inflamaţii, boli cancerigene. Atunci, organismul nu îşi mai recunoaşte propriile structuri şi declanşează distrugerea lor, considerându-le agenţi patogeni, adică străine corpului. Simbolic, această afecţiune ne înştiinţează că nu avem capacitatea de a ne recunoaşte, de a ne vedea sau a ne accepta aşa cum suntem. Se produce, atunci o luptă purtată cu lumea care nu ne înţelege, nu ne recunoaşte, nu ne iubeşte, dar, de fapt, este vorba de o problemă a noastră. Viaţa nu trebuie privită numai în alb şi negru, fară nuanţe de gri, lucrurile nu sunt strict bune sau rele, drepte sau nedrepte. Conflictele permanente nu trebuiesc abordate cu agresivitate ci cu strategii de apărare, nu cu credinţa că distrugem lumea pentru a ne apăra, căci duc, în final, către propria distrugere.
Ameţelile dau senzaţii de lipsa echilibrului, de percepere mişcată a reperelor din jur. Aceste stări, se traduc prin lupta noastră, fără succes, de a stăpâni spaţiul înconjurător, căutând puncte de reper precise, definite şi stabile. Din această cauză, problema se manifestă, în principal, la persoanele anxioase. De obicei, de echilibru fizic este răspunzătoare urechea internă care aparţine Principiului Apei, reprezentant al reperelor fundamentale umane. Produce ameţeli frica de a nu putea stăpâni evenimentele sau spaţiul înconjurător, la fel ca la vertijurile declanşate în Mountain Rousse, unde reperele spaţiale sunt perturbate.
Chisturile şi nodulii sunt mici formaţiuni cu lichid organic sau carne, închistate în piele ori în ţesuturi organice. De obicei benigne, ele reprezintă fixaţii ale memoriilor emoţionale. Acestea se traduc prin dorinţa de a reţine, întreţine sau întări anumite stări din interiorul psihicului. Prin aceste formaţiuni se pot interpreta ranchiuna, imposibilitatea de a uita sau accepta dificultăţile vieţii, rănile sau frustrările egoului. Despre cauza apariţiei lor se primeşte informaţie mai exactă în funcţie de locul unde se manifestă în organism.
Creşterea în greutate a corpului semnifică insecuritatea materială şi afectivă în legătură cu viitorul, dificultatea de a accepta etapele vieţii în care s-au manifestat lipsuri. Un prim tip de insecuritate este frica inconştientă de a nu duce lipsă de ceva. Atunci se simte nevoia de a face stocuri pentru o eventuală lipsă în viitor. Al doilea tip de insecuritate se manifestă faţă de lumea exterioară, prin teama că se declanşează confruntări la care există posibilitatea să nu se ajungă la timp sau să nu poată fi susţinută lupta, neavând armele necesare şi atunci intervine dorinţa de a stoca. Tot pentru protecţie se produce depunerea unui strat de carne sau grăsime pe corp, strat care se găseşte ca un ecran protector între lume şi fiinţa noastră.
Adesea, cei supraponderali au o mare nevoie de a se simţi în siguranţă. Creşterea în greutate mai poate fi interpretată ca o tentativă de denigrare faţă de sine sau ca o autopedepsire. Însă, există în toate cazurile o traumă comună şi anume aceea a relaţiei afective cu mama, ce reprezintă hrana, dereglările acestei relaţii ducând la dereglări legate de alimentaţie.
Bulimia, mijloc suplimetar de accentuare a mesajului în cazul creşterii in greutate pe fondul proastei relaţii afective materne, este nevoia dominatoare de a mânca permanent. Se poate ajunge la situţia în care persoanele suferinde de această afecţiune să-şi producă singure starea de vomă, pentru a putea mânca din nou. Este o situaţie gravă care duce către manifestarea de depresii. Astfel, este recomandat a se aplica un tratament încă de la debutul bolii, pentru a nu se ajunge la forme grave ale ei. Prin bulimie se traduce nevoia de a umple un gol, un vid existeniţal, de a indexa angoasele prin hrană. Relaţia permanent întreţinută cu hrana este puternic impregnată de amintirea relaţiei avută cu mama. Mama şi hrana reprezintă prima legătură cu viaţa din momentul venirii pe lume. Fiecare tensiune, frustrare, lipsă, nevoie de compensare sau de recompensare se face prin mâncare. Frica, incertitudinea de a reîncepe antrenează atitudinea repetitivă sau stocarea.
Anorexia reprezintă fenomenul declanşat invers. Relaţia avută cu mama, desfăşurată din punct de vedere afectiv şi reprezentarea sa nutritivă au fost nesatisfăcătoare. Mama ruptă de copil, cu o iubire aproape inxistentă faţă de acesta, sau care, poate, nu îşi dorea un băiat ci o fată, sau invers, transmite semnale afective negative prin legătura nevăzută existentă între ea şi copil. Devalorizarea apropierii dintre mamă şi copil produce depărtarea de plăcerea de a mânca, hrana fiind asociată cu mama. Astfel, hrana devine neatrăgătoare şi chiar mai rău, respingătoare. Ajungându-se în acest punct, anorexia poate deveni gravă, periculoasă, putând provoca o malnutriţie mortală, în ultimă instanţă.
Nu vreau să închei cu o frază care are o amprentă negativă, aşa că ultimele cuvinte sunt ale unui proverb chinezesc prin care voi răspunde şi celor ce se întreabă: „ Oare sunt corecte aceste interpretări ale cauzelor bolilor?”. Aşadar: „Până când astăzi nu devine mâine, nu vom putea cunoaşte binefacerile prezentului”.

Sănătatea privită altfel (10)

01 Apr 2011
În sfârşit, am ajuns şi la ultimul articol scris pe această temă şi anume, interpretarea afecţiunilor organismului pe baze psihoenergetice. Pot să afirm, nu numai cu această ocazie, privind în urmă, că „nu suntem ceea ce părem a fi şi nu părem ceea ce suntem cu adevărat”. Pe coloana vertebrală, la nivel lombar, se găsesc cinci vertebre care corespund celor Cinci Principii şi celor cinci planuri de bază ale vieţii noastre şi anume: cuplul, familia, **casa**, munca, ţara (regiunea). Durerile sau tensiunile manifestate în această parte a coloanei vertebrale sunt cunoscute sub numele de lumbago. Aceste probleme se traduc prin teama inconştientă, dificultatea sau refuzul de a accepta ori integra schimbările care ar trebui să se producă în viaţă, căci aceste schimbări tulbură obiceiurile sau reperele vieţii de până atunci. Cauza acestei afecţiuni poate fi şi dificultatea de a accepta implicarea, mai ales în mediul familial şi profesional.
Sciatica este o afecţiune declanşată prin pensarea nervului sciatic la ieşirea din coloana vertebrală, la nivel lombar. Durerea se poate propaga pe traseul nervului sciatic de la coloană până la degetul mic de la picior. Aceasta corespunde aceluiaşi tip de afecţiune cu lumbago. Durerea de lumbago se traduce prin existenţa unui resentiment general, iar sciatica, prin existenţa unui resentiment mult mai precis stabilit, care exprimă, în plus, dificultatea de a evacua, a abandona unele principii de viaţă vechi, în momentul schimbărilor, căci sciatica urmează drumul meridianului Vezicii, care, la nivel energetic, gestionează evacuarea vechilor memorii. Este deci legată de tensiuni manifestate în acceptarea schimbărilor la nivelul unuia dintre cele cinci planuri de viaţă, schimbări care perturbă echilibrul ce s-a manifestat până în acel moment în modul de viaţă.
Durerile de cap şi migrena reprezintă adesea dificultatea de a accepta anumite gânduri, idei sau sentimente care deranjează sau manifestă constrângere, fiind stresante sau supărătoare. Atunci când durerea se manifestă către tâmple sau pe zona ochilor, cauza majoră este de natură hepato-biliară. Cauza psihoenergetică este de ordin afectiv, migrena declanşându-se pe fondul tulburărilor

apărute în relaţiile cu cei din jur sau cu noi înşine. Dacă durerea de cap este frontală, cauza poate fi refuzul unor gânduri, unor idei legate de lumea profesională sau socială.
Părul este guvernat de Principiul Apei. Căderea sau albirea lui este produsă de stresul manifestat puternic, de o imensă frică de moarte, de ideea fragilităţii vieţii şi a lucrurilor, de gândul că totul este trecător. De obicei, căderea părului se remarcă la bărbaţi, aceasta fiind legată şi de neliniştea interioară produsă de profesie, de nesiguranţa locului de muncă. Astăzi, femeile implicându-se tot mai mult în activităţi în cadrul societăţii, trăiesc acelaşi stres profesional, fapt ce are ca efect şi în cazul lor, pierderea podoabei capilare într-o anumită măsură.
O afecţiune dintre cele mai de temut este, fără îndoială, cancerul. Producerea celulelor cancerigene se face în progresie geometrică, astfel încât de la una apar două, apoi două se divid în patru, patru în opt, iar când ajung la un număr semnificativ de zeci de mii, dublarea acestora devine sufocantă pentru organism şi procesul reproducerii lor nu mai poate fi stăpânit, controlat. Din această cauză, boala îşi face simţită prezenţa în faza finală. Dacă aceasta este depistată la timp, ea poate fi limitată şi eliminată. Caracteristicile principale ale evoluţiei afecţiunii sunt la început, manifestarea unei dezordini metabolice neconştientizate, în timpul căreia apar germenii afecţiunii fără declanşarea vreunei dureri, urmată de o dezvoltare anarhică a bolii, prin pierderea reperelor celulare, ca apoi să apară o contaminare a organismului declanşată prin circuitul sangvin ori limfatic sau o diviziune a acestor celule cancerigene realizată acolo unde acestea au fost transportate în organism, ca în ultimă instanţă, structurile invazive să blocheze evoluţia normală a vieţii corpului. Iată acum procesul psihologic pregătilor al terenului în cazul declanşării acestei cumplite maladii. Un traumatism sau o acumulare emoţională afectivă importantă este înmagazinată în corp, nefiind lăsată să se exprime, tulburând astfel reperele gândirii.
Atunci, efectele traumatismului vor intra în structura subconştientului, iar unda de şoc invadează întreaga construcţie psihologică. Apoi, puţin câte puţin, se pierd reperele gândirii, totul evoluând haotic după aceea din punct de vedere psihic, contaminând bucuria de a trăi şi emoţiile. Totul se desfăşoară inconştient până când ajunge să iasă la suprafaţă, explodând prin conştientizare. Deci, cancerul reprezintă distrugerea programării interioare, echilibrului nostru lăuntric şi se manifestă iniţial în prima zonă atinsă. Remuşcările, rănile sufleteşti, care nu pot sau nu vor să se cicatrizeze, asociate adesea cu sentimentul de culpabilitate, au echivalentul producerii cumplitei afecţiuni fizice. Este un fel de autopedeapsă definitivă, un proces de constatare inconştientă a eşecului din viaţă.
O altă problemă gravă căreia căutăm a-i da un sens, atât ei, cât şi cauzei apariţiei sale, este cea a infirmităţilor. O înţelegere a cauzei existenţei acestora nu le rezolvă, dar ajută să fie depăşită faza de a fi privite ca pe o fatalitate sau nedreptate a destinului, ci mai degrabă ca pe o provocare. Infirmitatea se poate manifesta încă de la naştere sau poate fi produsul unui accident petrecut în timpul vieţii. Infirmitatea existentă încă de la naştere este lagată de alegerea, de către spirit, a corpului în care să se reîncarneze. Această alegere se face în funcţie de încăcrcătura karmică, de conţinutul ei. Astfel, spiritul îşi alege o epocă, o cultură, o ţară, un oraş, o familie în care să apară încarnat, pentru a avea posibilatea evoluţiei spirituale de la nivelul la care a ajuns la sfârşitul încarnării trecute. Naşterea cu o infirmitate are loc pentru a plăti, prin suferinţă, anumite păcate adunate în karmă. Infirmităţile din naştere sunt deci memorii karmice, iar infirmităţile accidentale sunt venite din subconştient în timpul vieţii trăite. Ele sunt lecţii menite să înveţe acele spirite suferinde ce este dragostea, toleranţa, acceptarea, umilinţa... .
Toate acestea au fost, de-a lungul unui număr de articole, interpretările afecţiunilor organismului în funcţie de cauzele psihoenergetice. Este vorba despre energiile de tip Yin şi Yang. Se spune că ceea ce este greu, plin corespunde energiilor Yin, iar ceea ce este uşor, gol corespunde energiilor Yang. Taoiştii chinezi, pentru a stabili apartenenţa părţilor corpului la aceste tipuri de energii, au luat un vas cu apă în care au scufundat, pe rând, fiecare dintre organele şi viscerele unui animal sau ale unui cadavru. Care dintre acestea pluteau, deci erau mai uşoare decât apa, erau considerate de natură Yang şi este cazul viscerelor, iar cele care se scufundau, erau considerate de natură Yin, acestea fiind organele. Apa este sursa vieţii, iar ea este atât ca energie Yin, atunci când este sub formă de gheaţă (grea), cât şi ca energie Yang, sub formă de abur (uşoară). Ambele forme de energie împreună fac un întreg ce asigură desfăşurarea vieţii organismului.
Conştientizarea, în cazul afecţiunilor, nu este suficientă pentru a face să dispară suferinţele corpului. Este necesară o schimbare a modului de gândire, atunci când se constată că acesta este greşit, urmată, în viaţă, de o acţiune îndreptată către beneficitate. Închei citând un proverb provenit din înţelepciunea chineză, legat de această temă: „Atunci când cădem, nu piciorul este cel care greşeşte”, aşa că să fim atenţi pe unde călcăm cu mintea, căci de ea depinde sănătatea noastră.

Sentimentele, cauzele bolilor

08 Apr 2011
A fi sănătos nu înseamnă că boala este inexistentă. Aceasta ne pândeşte din umbră şi abia aşteaptă să călcăm greşit pentru a ne ataca. Secretul menţinerii sănătăţii este acela de a fi permanent în armonie cu existenţa, deci, sănătatea poate fi păstrată până la moarte... şi puţin după, dacă suntem mereu împăcaţi cu viaţa dinlăuntrul şi din afara noastră. Ştiu că este imposibil în condiţiile actuale, dar măcar să ştim a regăsi echilibrul.
Cel mai greu lucru este stabilirea corectă a diagnosticului şi a cauzelor afecţiunilor pentru a le îndepărta. Altfel, se tratează doar efectele bolilor, şi asta poate dura o viaţă.
Karol K. Truman a reuşit să facă o corespondenţă între sentimente şi afecţiuni, demonstrând că sentimentele stau la baza diferitelor boli. Esenţa cunoaşterii sale, acumulată de-a lungul timpului, stă la baza unui volum apărut şi în limba română la Editura Adevăr Divin din Braşov, tradusă de curând sub numele „Sentimentele îngropate de vii nu pier niciodată...”. În paginile cărţii, autoarea nu explică numai starea, ci şi cauza apariţiei sentimentelor ce declanşează afecţiunile. Totodată, se mai poate găsi şi modul cum pot fi transformate sentimentele nedorite, astfel încât acestea să nu mai afecteze procesul de creştere şi de maturizare spirituală, fapt ce ajută la redobândirea controlului asupra propriei vieţi. Însă trebuie avut în vedere faptul că nu este suficientă doar eliminarea simptomelor bolilor, ci şi vindecarea interioară, prin schimbarea mentalităţilor, pentru a obţine o vindecare autentică, totală. În acest scop, după consultarea listei afecţiunilor şi descoperirea sentimentelor negative care corespund declanşării acestora, trebuie realizată înlocuirea lor cu cele opuse.
Iată, în continuare, pe parcursul a câtorva articole, corespondentul posibil al sentimentelor care stau la baza diferitelor boli.
Abcese: agitaţie interioară; răni sufleteşti nerezolvate; chin interior; cramponarea de o viziune depăşită; dorinţa de răzbunare; stagnare.
Abdomen, zona abdominală: folosirea incorectă a raţiunii (înţelepciunii); indentificarea cu posesiunile personale şi uitarea de sinele real.
Accidente: incapacitatea de a-ţi forma un punct de vedere clar; nevoia de a-ţi pedepsi sinele; lipsa unui scop în viaţă; rezistenţă faţă de autorităţi; sentimentul că eşti descoperit şi nu te apără nimeni sau că te afli într-un alt loc decât ar trebui să fii; stres foarte intens; tensiuni şi griji.
Acnee: „Negare”, neasumarea propriilor experienţe de viaţă; incapacitatea de a face faţă propriilor probleme; sentimentul de autorespingere sau neplăcere faţă de propriul sine; sentimentul de vinovăţie.
Boala lui Addison: incapacitatea de a-ţi înţelege propriile emoţii; lipsa de compasiune de propriul sine; lipsa înţelegerii de sine sau uitarea de sine; mânie îndreptată împotriva propriului sine.
Adenoide: copilul se simte neacceptat sau simte ostilitate din partea unui adult; dizarmonie acută în propriul cămin; sentimentul că eşti blocat în viaţă sau că nu poţi respira; sentimentul că nu eşti binevoit, că stai în calea cuiva.

Aftă: mânie datorată luării unor decizii incorecte.
Agorafobie: neutralizarea sau incapacitatea de a-ţi utiliza discernământul.
Alcoolism: acceptarea cuvintelor negative ale altor persoane; autoprotecţie împotriva unor sentimente pe care te temi să le simţi; emoţii negative nerezolvate blocate în interior; incapacitatea de a face faţă vieţii sau atitudine de tip „Ce rost mai are?”; îngrijorare datorată lipsei de comunicare cu alte persoane; sentimentul că trăieşti în minciună, vinovăţie sau în loc nepotrivit; sentimentul de nevrednicie sau respingere de sine.
Alergii: iritarea datorată unei persoane sau unei situaţii; lacrimi reprimate; negarea propriei puteri; sentimente care ar trebui schimbate, dar care nu par să aibă o soluţie; sentimentul de sufocare; substitut (imitaţie) pentru răceli; teama de a-ţi împărtăşi sentimentele cu alte persoane.
Aluniţe: convingeri greşite legate de sine; pot fi congenitale; te simţi inadecvat sau nevrednic (nu te integrezi în generaţia ta).
Alzheimer: dorinţa de a trăi în mica ta lume subiectivă; incapacitatea de a-ţi controla propria viaţă; mânie reprimată; nu mai eşti dispus să te lupţi cu viaţa; oboseală în faţa vieţii; sentimentul de inferioritate sau insecuritate; sentimentul lipsei de speranţă şi de neajutorare.
Ameţeală: „Te învârţi într-un cerc vicios” din cauza lipsei de organizare; absenţa unei direcţii clare în viaţă; dorinţa egoului de a controla întreaga fiinţă; incapacitatea de a accepta realitatea aşa cum este; nu-ţi faci timp pentru tine; sentimentul că nu mai doreşti să lupţi; sentimentul de împovărare.
Amigdalită: iritare datorată unei situaţii sau unei persoane; lucrurile nu-ţi merg aşa cum îţi doreşti; mânie sau teamă reprimată; voinţă tensionată.
Amnezie: dorinţa de a scăpa de problemele vieţii sau fuga de viaţă; incapacitatea de a te afirma sau de a-ţi susţine propriile puncte de vedere, teama de viitor.
Amorţeală: incapacitatea de a-ţi exprima iubirea şi respectul.
Anemia celulelor: sentiment de inferioritate.
Anemie pernicioasă: durere profundă rămasă nerezolvată; renunţarea la luptă; sentimentul de neajutorare totală.
Anemie: absenţa iubirii de sine; eşti devotat sau posesiv faţă de o altă persoană; eşti manipulator, dar refuzi să fii manipulat; mânie împotriva propriului sine pentru incapacitatea acestuia de a controla situaţia; sentimentul că nu eşti suficient de bun sau că viaţa nu se îndreaptă în direcţia dorită de tine; simţi că nu ai nici un motiv de bucurie; viaţă dezordonată.
Anevrism: incapacitatea de a face faţă nevoii de a-ţi schimba situaţia; nevoia de a face totul pentru toţi, tot timpul; responsabilităţi zilnice mai mari decât poate suporta corpul fizic.
Anorexie: absenţa înţelegerii spirituale sau a cunoaşterii de sine; incapacitatea de a te ridica la nivelul aşteptărilor celor din jur; nu ştii cum să te iubeşti pe tine însuţi sau cum să te identifici cu propriul sine; sentimentul că eşti total incapabil să le faci pe plac părinţilor tăi (mai ales mamei); sentimentul de autorespingere sau ură faţă de sine; sufletul tău doreşte să părăsească trupul (autodistrugere).
Anus (afecţiuni): sentimentul de neputinţă într-un anumit domeniu al vieţii; supravieţuirea este ameninţată de condiţiile exterioare.
Anxietate: sentimentul că eşti captiv într-o cuşcă sau că eşti incapabil să te schimbi.
Apatie: nu mai doreşti să simţi nimic; stingerea „scânteii vieţii”.
Apendicită: aştepţi ceva, dar simţi că nu-l poţi obţine; incapacitatea de a face faţă fricii; blocarea fluxului energetic; temeri nerezolvate legate de viaţă.
Apetit: Excesiv: îţi hrăneşti astfel nevoia de a fi iubit, acceptat şi protejat.
Pierdere: percepţii incorecte care conduc la neîncredere, depresie.
Artere îngroşate: eşti dictatorial; ai inima grea; perfecţionism; sentimente nerezolvate care îţi blochează fluxul energetic; sentimentul că eşti obstrucţionat sau întârziat; teama de a nu fi dezamăgit.
Arterioscleroză: acumularea mai multor straturi de sentimente nerezolvate în interior; griji legate de faptul că nu eşti perfect; incapacitatea de lungă durată de a-ţi exprima sentimentele şi emoţiile; incapacitatea de a vedea binele; refuzul de a-ţi deschide mintea.
Artrita reumatoidă: corpul primeşte mesaje conflictuale de genul: râde în exterior, dar se consumă (plânge) în interior; sentimentul de neputinţă totală în faţa poverilor vieţii.
Artrită: anxietate şi/sau depresie acumulate pe termen lung; autocritică severă, criticarea dură a altor persoane; convingerea că mânia este un sentiment incorect care creează cramponarea de propriile opinii sau convingeri, cramponarea de sentimentul ostilităţii; gândire sau sentimente rigide; incapacitatea de a face compromisuri; lipsa de flexibilitate; nevoia de a avea dreptate; o mânie reprimată care te consumă din interior; tensiuni sau mânie faţă de viaţă acumulată pe termen lung.
Astm: anxietate sau teamă cronică; dorinţa de a protesta dublată de incapacitatea de a face acest lucru; dorinţa inconştientă de a fi dependent; insatisfacţie legată de sine; nevoia de dependenţă; sensibilitate excesivă; sentimentul că eşti dominat de un părinte; sentimentul de sufocare; temeri din copilărie; tristeţe sau lacrimi reprimate.
Atac cerebral: nerăbdare datorată faptului că nu te simţi capabil să realizezi ceea ce-ţi doreşti; nerăbdare manifestată de propriul sine pentru că nu eşti capabil să îmbunătăţeşti o situaţie; respingi viaţa pe un nivel profund; rezistenţă extremă; simţi nevoia de a renunţa; te simţi depăşit din cauza presiunilor vieţii; violenţă la adresa propriului sine.
Auz (probleme cu auzul): analizează care sunt avantajele de a nu auzi anumite lucruri; încercarea de a face pe altcineva să audă ceea ce auzi tu (să perceapă realitatea aşa cum o percepi tu).

Sentimentele, cauzele bolilor (2)

15 Apr 2011

Ne irosim sănătatea luptând să strângem averi pe care le cheltuim apoi pentru redobândirea ei. Nu ne dăm seama de adevărata valoare a sănătăţii decât atunci când o pierdem. Şi o pierdem pentru că nu ştim cum să trăim păstrând-o. N-am spus ceva nou, ci doar am amintit aceste câteva adevăruri.
Continuu să prezint metoda expusă de Karol K. Truman în volumul „Sentimentele îngropate de vii nu pier niciodată...”, apărută la Editura Adevăr Divin din Braşov, prin care putem păstra ori regăsi sănătatea singuri, înţelegând cauzele care stau la originea afecţiunilor organismului.
Bâlbâială: doreşti să protestezi, dar nu îndrăzneşti; nu eşti capabil să îţi exprimi sinele; nu îţi accepţi sinele; întotdeauna simţi nevoia să le faci pe plac persoanelor autoritare; te simţi inferior; te simţi nesigur din punct de vedere emoţional.
Balonare: incapacitatea de a schimba situaţiile pe care nu le doreşti în viaţa ta; incapacitatea de a-ţi exprima adevăratele sentimente (pe care le „înghiţi în sec”); te simţi blocat în situaţia actuală.
Băşici provocate de arsuri: eliberarea unor sentimente reprimate; manifestarea unui sentiment care a stagnat multă vreme în tine.
Băşici: păstrarea unui obicei care te irită; rezistenţă opusă vieţii; sentimentul că nu eşti protejat din punct de vedere emoţional.
Bătături: cramponarea de vechile răni sufleteşti; incapacitatea de a te lăsa în voia vieţii; lipsa dorinţei de a circula, dar şi a deschiderii în faţa unor noi învăţături; sentimente negative.

Boli ale copilăriei: copilul reacţionează faţă de sentimentele mamei; nevoi emoţionale nesatisfăcute; sentimentul că eşti părăsit; sentimentul de neajutorare.
Boli ale sistemului muscular – osos (distrofie musculară): mânie profund înrădăcinată, care nu a fost rezolvată; paralizie autocreată pentru a te împiedica să loveşti pe cineva sau să mergi înainte; sentimentul că „trebuie să experimentezi o durere”.
Boli cardiovasculare: absenţa respectului faţă de sine; agitaţie şi nerăbdare; dorinţa ca lucrurile să se mişte mai rapid; nevoia de a intra în competiţie; de a realiza şi de a acumula bogăţie materială.
Boli cronice: incapacitatea de a te schimba în bine; neîncredere în viaţă.
Boli incurabile: condamnare pe termen lung a propriului sine sau a celorlalţi; nevoia
de a ierta toate situaţiile şi toţi oamenii din trecut.
Boli intestinale: dorinţa de a nu ieşi din zona de confort; dorinţa de a trăi în trecut; incapacitatea de a asimila şi de a absorbi noul.
Boli venerice: simţi nevoia de a fi pedepsit; vinovăţie pentru anumite activităţi sexuale.
Braţe paralizate: braţul drept – dificultate de a dărui altora; braţul stâng – dificultate de a primi de la alţii; rezistenţă în faţa unei împietriri inexplicabile a voinţei; tensiuni mentale.
Braţe: drept – nu eşti suficient de deschis în faţa exerciţiilor (nevoilor) fizice; stâng – nu eşti suficient de deschis în faţa spiritualităţii, a nevoilor spirituale.
Bronşită: disarmonie extremă în propriul cămin (copiii cred întotdeauna că această disarmonie se datorează unor greşeli făcute de ei); dorinţa de a controla situaţia, dublată de incapacitatea de a face acest lucru; dorinţa de a schimba anumite lucruri, dublată de incapacitatea de a face acest lucru.
Bulimie: dispreţ faţă de sine; imagine greşită faţă de sine; incapacitatea de a-ţi accepta propriul sine; nevoi nesatisfăcute; nevoia de creştere spirituală; sentimentul că nu-ţi poţi controla propriul sine; sentimentul că nu te poţi ridica la înălţimea situaţiei şi că nu poţi îndeplini aşteptările celor din jur.
Buze uscate: frustrare în faţa incapacităţii de a-ţi împărtăşi cunoştinţele.
Crăpături în colţul buzelor: frustrare; refuzul de a spune mai mult pentru a nu spune ceva greşit.
Canale ovariene blocate: temperament foarte încordat; tensiuni nervoase de lungă durată.
Cancerul. Formă de autodistrugere: absenţa deschiderii interioare faţă de „lumina divină” sau faţă de ajutorul divin; absenţa iubirii pure faţă de sine şi faţă de ceilalţi.
Cancer uterin: iritare în faţa întregului gen masculin; mânie reprimată; sentimentul că eşti o martiră.
Cancer al sângelui (leucemie): depresie intensă, mânie sau rea-voinţă.
Cancer la stomac: condamnare şi ură; conflicte interioare continue, ascunse sub masca fericirii; cramponarea de resentimente; mânie intensă, ură, dorinţa de răzbunare, gelozie; depresie; disperare; dorinţa de moarte la nivel subconştient sau absenţa dorinţei de a trăi; dorinţa de răzbunare; incapacitatea de a face faţă unei pierderi traumatice; incapacitatea de a ierta.
Cancer la coloana vertebrală, la nivelul cervixului: mânie reprimată.
Cancer la nivelul organelor feminine: maliţiozitate; mânie reprimată, de regulă, în faţa unei figuri masculine autoritare; poveri emoţionale nerezolvate; relaţie disarmonioasă cu părinţii; resentimente nerezolvate; respingerea propriului sine; sentiment reprimat de neajutorare sau lipsă de speranţă; sentimente de ostilitate reprimate; sentimentul de gol interior; sentimentul că eşti inadecvată sau nevrednică; singurătate reprimată; viaţa ţi se pare o povară.
Candidoză: condamnarea continuă a altor persoane la nivel subconştient; incapacitatea de a-ţi asuma puterea personală; îndoieli legate de sine; resentimente care se acumulează în interior; sentimente negative nerezolvate acumulate în interiorul corpului.
Căzături: insecuritate interioară; nesiguranţă legată de sine.
Chisturi: incapacitatea de a-ţi rezolva anumite răni din trecut; îţi plângi de milă.
Cifoză (fracturi ale vertebrelor provocate de osteoporoza avansată): mânie nerezolvată; purtarea poverilor altor persoane; resentimente acumulate.
Cistită: iritare nerezolvată; nu poţi obţine ceea ce-ţi doreşti; sentimente care te consumă în interior; tipare mentale asociate cu nefericirea.
Ciuperci: cramponare de vechile concepte/ nu mă pot schimba; îi permiţi trecutului să-ţi guverneze prezentul; incapacitatea de a te detaşa de trecut.
Coapse: Acumulare de grăsime pe coapse: frustrare legata de propriul progres în viaţă; teama de viitor.
Coate: incapacitatea de a accepta experienţe noi; incapacitatea de a te gândi la altceva; rezistenţa opusă realizărilor sau încredere în sine.
Coccis: preocupare excesivă faţă de nevoile materiale şi de supravieţuire.
Colesterol (hipercolesterolemie): convingerea că „nu ar trebui să fiu fericit”; nevoia bucuriei propriului sine.
Colici: iritare; nerăbdare; nu eşti fericit în mediul în care te afli.
Colită ulceroasă: anxietate; apare adeseori la persoane care au un comportament obsesiv-impulsiv; incapacitatea de a lua decizii; incapacitatea de a-ţi exprima mânia sau ostilitatea faţă de o anumită persoană; nevoia de a te conforma tot timpul; sentimentul că eşti un martir.
Colită: griji excesive (în general); griji excesive legate de ideea de ordine (pierderea libertăţii); nevoia pentru mai multă afecţiune; sentimentul că eşti oprimat; sentimentul înfrângerii.
Coloană vertebrală (este asociată cu egoul): Ego orgolios; nu te susţii pe tine însuţi, nu îţi argumentezi propriile opinii; senzaţie de inferioritate; sfială; te laşi doborât de propriul intelect; te temi să îţi recunoşti sentimentele.
Colon spastic: incapacitatea de a te detaşa şi de a te lăsa dus de val; sentimente intense de insecuritate.
Colon: Ascendent: lipsa generozităţii manifestate faţă de propriul sine. Descendent: incapacitatea de a te relaxa în interior.
Transversal: incapacitatea de a fi deschis sau de a spune adevărul faţă de sine şi faţă de ceilalţi; ură reprimată.
Comoţii: nevoia de a accepta noi idei; nu doreşti să afli ceva ce ar trebui să ştii.
Conjunctivită: frustrare faţă de ceea ce vezi (faţă de ceea ce îţi oferă viaţa); incapacitatea de a vedea perfecţiunea în oameni şi în viaţă; mânie împotriva vieţii.
Constipaţie: agitaţie continuă; anxietate; incapacitatea de a renunţa la vechile sentimente şi convingeri; nu spui ceea ce ai dori să spui; probleme nerezolvate; rezistenţă opusă în faţa fluxului natural al vieţii.
Crampe musculare: atitudine rigidă; natură încăpăţânată; rezistenţă în faţa progresului.
Crampe: cramponarea de anumite percepţii incorecte legate de feminitate; teama de durere; tensiuni acumulate; vinovăţie legată de ceva ce ai făcut sau nu ai făcut.
Cramponarea de sentimente sau temeri care nu-ţi fac bine: nu îţi asumi propriile sentimente; nu spui adevărul cu iubire; răni sufleteşti profund înrădăcinate care ies la suprafaţă.
Creier: anxietate intensă; ascunderea anumitor lucruri, lipsa de deschidere faţă de ceilalţi; incapacitatea de a te relaxa şi a le dărui altora din cunoaşterea ta; nervozitate extremă; nu eşti deschis faţă de ceea ce simţi cu adevărat; sentimentul că eşti incapabil să-ţi controlezi propria viaţă.

Sentimentele, cauzele bolilor (3)

Nu toate lichidele, puse pe foc, fierb la aceeaşi temperatură. Nu orice metal se topeşte la aceeaşi temperatură. Oamenii reacţionează sentimental în mod diferit. Fierb sau se topesc la temperaturi diferite, în funcţie de tipul propriei personalităţi. Dar aceasta poate fi modelată. Ar trebui să avem mereu viu în minte că cel care are un caracter de aur se poate bucura de o sănătate de fier.

Iar acum continuu lista corespondenţei dintre sentimente şi afecţiunile create de acestea, aşa cum a fost expusă de Karol K. Truman în volumul „Sentimentele îngropate de vii nu pier niciodată...", apărută la Editura Adevăr Divin.

Daltonism: incapacitatea de a vedea lucrurile aşa cum sunt.

Degetele de la picioare: griji cu privire la viitor legate de detalii minore.

Demenţă: mânie nerezolvată; sentimentul de neajutorare şi de lipsă de speranţă; te simţi obosit de lupta cu viaţa.

Dependenţe: dezaprobare faţă de sine sau fugă de sine; disperare; dorinţa de a evita orice sentimente; gol sufletesc; incapacitatea de a gândi raţional; incapacitatea de a percepe clar şi corect; memorie distorsionată la nivelul ADN-ului; sentimentul de autorespingere.

Depresie: dorinţa de a abandona lupta şi de a renunţa la viaţă; insuficientă expunere la soare (mai ales iarna); mânie orientată către interior; sentimentul de inutilitate; sentimentul că „nu pot controla această situaţie", sentimentul de inferioritate, de neajutorare şi de lipsă de speranţă.

Deviaţie de disc: indecizie legată de viaţă; nu te simţi sprijinit în viaţă.

Dezechilibru stânga sau dreapta: în stânga, dezechilibru în direcţia fizică, latura masculină, luptă, dăruire, eliberare; în dreapta, dezechilibru în direcţia spirituală, latura feminină, protecţie, receptivitate, primire.

Diabet: dezamăgire faţă de viaţă; dispariţia bucuriei de a trăi; judecăţi critice severe la adresa propriului sine sau a altor persoane; obsesie legată de control; ruşine faţă de ceva ce ai făcut în trecut; sentiment continuu de tristeţe; sentimentul că „lucrurile ar trebui să se petreacă altfel"; şoc emoţional.

Diaree: dorinţa de a termina o relaţie sau o situaţie; fuga de o anumită situaţie; obsesie faţă de ordine; renunţarea la scopurile personale atunci când nu poţi avea ceea ce-ţi doreşti; respingerea imaginii unei realităţi pe care nu doreşti să o accepţi; teamă de ceva din momentul prezent.

Probleme ale danturii. Abcese: amânarea executării propriilor planuri. Dureri de dinţi: incapacitatea de a lua decizii. Partea inferioară: nerăbdare. Partea superioară: nu înţelegi imaginea de **ansamblu**.

Dismenoree: incapacitatea de a ierta; mânie îndreptată împotriva propriului sine.

Diverticulită (inflamarea unui diverticul intestinal): dificultatea de a socializa; neexprimarea adevăratelor sentimente.

Dizenterie: nu poţi face faţă actualei situaţii; te simţi tratat nedrept; teama de prezent; trebuie să-ţi cultivi generozitatea, empatia, onestitatea, capacitatea de a te relaxa şi deschiderea interioară.

Durere: Dumnezeu încearcă să-ţi atragă atenţia; indiciu că există un dezechilibru; mânie şi frustrare reprimate; te afli într-o relaţie care te răneşte sufleteşte; vinovăţie; dorinţa dureroasă de a fi iubit şi strâns în braţe; sentimentul că ai făcut un efort în zadar; sentimentul că eşti absolut singur, că eşti separat de sursa iubirii; tristeţe.

Dureri de cap: cramponare de vechile limitări; eşti incapabil să vezi binele.

Frontale: incapacitatea de a te descurca într-o anumită situaţie; incapacitatea de a-ţi rezolva supărările emoţionale; neputinţa realizării dorinţei de a râde, de a cânta, de a lăuda pe altcineva sau de a-ţi exprima recunoştinţa; nerăbdare legată de sine cauzată de faptul că nu ai făcut suficient de mult; presiune interioară; relaţii dizarmonioase; sentimente rămase neexprimate; sentimentul că eşti mai bun decât alţii; te simţi incapabil să îţi controlezi viaţa, teamă şi anxietate care ucid tot ce este mai bun în tine.

Eczemă: răni sufleteşti nerezolvate; sensibilitate excesivă; sentiment nerezolvat de iritare, simţi că eşti împiedicat să faci anumite lucruri, de aceea te simţi frustrat.

Edem: cramponarea de ceva ce nu îţi este necesar, incapacitatea de a avansa rapid; nevoia de a fi imobilizat într-o anumita zonă a corpului.

Emfizem: incapacitatea de a fi tu însuţi; sentimentul că nu meriţi să mai trăieşti; teama de a-ţi trăi plenar viaţa.

Endometrioză: absenţa înţelegerii de sine; absenţa iubirii de sine; cramponarea de anumite concepte limitatoare; dorinţa de a-i acuza pe alţii pentru problemele tale; frustrare; insecuritate; tristeţe nerezolvată profund înrădăcinată.

Energie (lipsa continuă a ei): eşti obosit de lupta de zi cu zi; îţi doreşti să renunţi; tristeţe nerezolvată profund înrădăcinată.

Epilepsie: incapacitatea de a-ţi accepta propriile acţiuni; nevoia de a-ţi persecuta propriul sine; respingerea vieţii; violenţă îndreptată împotriva propriului sine.

Fălci încleştate: dorinţă de control; furie; incapacitatea de a te exprima aşa cum simţi.

Faţă (este asociată cu simţul identităţii): ai îndoieli legate de propria competenţă. Frunte: reacţie la anumite gânduri conştiente recente; nu poţi face faţă unei situaţii sau unei persoane. Paralizia feţei: te judeci foarte dur pe tine însuţi; probleme în cadrul relaţiilor; te laşi întotdeauna deoparte în favoarea altor persoane; te simţi respins; te temi să nu fi nevoit să renunţi la masca pe care o porţi; teamă şi anxietate; „te aprinzi" emoţional dintr-un anumit motiv.

Febră: cramponare de trecut; mânie pe care nu o poţi exprima; rezistenţă; te simţi afectat de lipsă de ordine.

Feminitate, probleme feminine: blocaj emoţional faţă de partenerul de cuplu şi/sau de propria sexualitate; refuzul de a te detaşa de trecut; respingerea propriei feminităţi; te simţi inadecvată în rol sexual; teamă sau vinovăţie legată de sex.

Fibrom: convingerea că „tuturor le merge bine, numai mie nu".

Ficat: centrul mâniei; autocondamnare; criticism; gânduri critice; incapacitatea de a te ierta pe tine sau pe ceilalţi; mânie nerezolvată; posesivitate; regrete faţă de trecut; resentimente şi micime sufletească; sentimentul de injustiţie şi dorinţă de răzbunare; tristeţe.

Flebită: senzaţia că eşti prins în capcană, că nu ai nici o cale de ieşire; simţi că nu poţi rezolva problemele imediate ale vieţii.

Fluierul piciorului (tibia): nu-ţi respecţi propriile idealuri şi valori.

Frigiditate: fixaţii, complexe sau ataşamente nevrotice care afectează negativ natura emoţională; temeri nerezolvate, resentimente sau vinovăţie legate de sex şi de relaţiile sexuale.

Gastrită: anxietate; incertitudine.

Gât, probleme ale gâtului: îţi doreşti să eviţi sentimentele, dar nu îndrăzneşti; mişcare sub presiune; neacceptarea sau respingerea celor din jur; nu doreşti să accepţi opinii pe care le consideri greşite; stare de spirit inflexibilă; confuzie; cunoaştere folosită fără înţelepciune; cuvinte extrem de critice (rostite); incapacitatea de a derula lucrurile aşa cum îţi doreşti; lipsă de discernământ; mânie reprimată (înghiţită); răni emoţionale înghiţite.

Genunchi (probleme ale genunchilor): Egoul îţi stă în cale. Genunchiul drept: nevoia de a fi mai îndrăzneţ. Genunchiul stâng: nevoia de a fi mai receptiv faţă de ceea ce se întâmplă; incapacitatea de a te pleca în faţa altor persoane, de regulă în faţa autorităţilor; încăpăţânare (vrei ca lucrurile să se desfăşoare numai aşa cum doreşti tu); lipsă de flexibilitate; nu doreşti să cedezi în faţa autorităţilor; orgoliul te impiedică să progresezi; senzaţie de insecuritate; stres nerezolvat.

Gingii (probleme cu ele): nu îţi duci la îndeplinire deciziile pe care le-ai luat. Sângerare: faci presiuni asupra ta pentru a renunţa la amânări; incapacitatea de a te bucura de propriile decizii; amânarea unor lucruri pe care trebuie să le faci sau a responsabilităţilor; te temi de propria incapacitate.

Glanda pineală (este asociată cu vederea in-terioară şi cu auzul interior): folosirea greşită a credinţei; refuzul de a accepta cunoaşterea şi iluminarea.

Glanda pituitară: nu vezi niciodată binele; te gândeşti tot timpul la boală şi îţi imaginezi ca eşti bolnav; te simţi un ghinionist incurabil.
Glandele (probleme cu ele): sentimente negative pe termen lung nerezolvate care au dat naştere unor dezechilibre masive; trăieşti în trecut.
Glandele salivare: nu acţionezi la unison cu viziunea pe care o ai.
Glandele suprarenale (probleme cu ele): stres, anxietate; atitudine de tip „nu-mi pasă ce se întâmplă cu mine"; convingerea subconştientă că viaţa trebuie să fie dificilă (o povară); folosirea greşită a voinţei; gelozii şi temeri nerezolvate; lipsa credinţei în sine; lipsă de curaj; lipsă de loialitate faţă de propriul sine; sentimentul că trebuie să lupţi pentru a avea succes, putere sau o poziţie socială; sentimentul de victimă.
Glezne: instabilitate manifestată în prezent; lipsă de flexibilitate; sentimentul că munceşti prea mult, dar nu îţi poţi părăsi slujba; sentimentul că nu poţi scăpa de presiunile vieţii; teama de a nu cădea sau de a nu da greş.
(Continuarea vine în revista de săptămâna viitoare.)

Sentimentele, cauzele bolilor (4)

29 Apr 2011
Un sentiment căruia i se dă apă la moară şi este lăsat să-şi facă de cap are aceeaşi evoluţie cu aceea a bulgărelui de zăpadă ce se rostogoleşte la vale, devenind cât **casa**. Atunci când sentimentul este frumos, nobil, în momentul când ajunge la intensitate maximă, explozia lui, declanşată în organism, provoacă stări de extaz, dar dacă acel sentiment este malefic, ajuns la apogeu, poate provoca un cutremur interior, în urma căruia sănătatea organismului va începe să se năruie. Clătinarea sau prăbuşirea funcţiei unui organ poate atrage disfuncţia altui organ, a cărui funcţionare este legată de a primului. Într-un mecanism, o proastă funcţionare a unei piese poate atrage defecte în lanţ. Aşadar, mecanismele corpului uman nu trebuie lăsate cu eventuale disfuncţii neluate în seamă. Cunoscând faptul că sentimentele se găsesc la baza bolilor, se impune ca acestea să fie ţinute sub control, nefiind lăsate să-şi facă de cap.
Karol K. Thruman este de un real ajutor în menţinerea sau regăsirea sănătăţii, având în vedere rezultatele cercetărilor sale expuse în volumul „Sentimentele îngropate de vii nu pier niciodată..." (Editura Adevăr Divin), volum din care continuu să expun lista corespondenţei dintre sentimente şi bolile create de ele.
Grăsime: mânie ascunsă; nevoie de protecţie; rezistenţă la iertare.
Greaţă: dorinţa ca o situaţie neplăcută să nu se fi întâmplat niciodată; respingerea unei imagini pe care nu doreşti s-o vezi; teamă de un eveniment iminent.
Greutate corporală redusă: griji sau temeri; neîncredere în viaţă; tensiune extremă.
Greutate excesivă: autorespingere; cauţi dragoste şi împlinire; dorinţă de a-ţi proteja corpul; încerci să îţi împlineşti sinele; insecuritate; sentimente neexprimate, percepute greşit sau inadecvate; sentimente sufocate în interior.
Gripa: convingere în negativitatea manifestată la nivel colectiv; convingerea că ţi se întâmplă tot ce poate fi mai rău; teamă.
Guşa: sentimentul că eşti folosit; simţi că planurile ţi-au fost dejucate; te simţi neîmplinit.
Gută: doreşti să domini sau să îi controlezi pe ceilalţi; îi judeci cu asprime pe ceilalţi; îi respingi pe ceilalţi sau întreaga lume; mânie reţinută în interior; nerăbdare.
Hemoragie ano-rectală: frustrare; mânie.
Hemoroizi: incapacitatea de a te detaşa; presiuni sau anxietate; sentiment de împovărare, de lungă durată; teamă sau tensiuni.
Hepatită: mânie; nu doreşti să te schimbi; teamă; ură.
Hernie: autopedepsire; mânie legată de ceea ce se întâmplă în viaţa ta; sentiment de împovărare.
Herpes: anxietate; mânie; ruşine; vinovăţie.
Hiperactivitate: eşti frustrat din cauza incapacităţii de a te simţi împăcat; îţi doreşti tot timpul să îţi îndeplineşti nevoile, dar nu reuşeşti niciodată; te simţi neputincios.
Hipertensiune: îţi bagi nasul unde nu-ţi fierbe oala; le permiţi oamenilor sau situaţiilor să te tulbure; nevoia intensă de a controla totul; te laşi condus de emoţiile şi de reacţiile tale.
Hipertiroidie: sentiment de furie pentru că nimeni nu ţine cont de tine.
Hiperventilaţie: neîncredere în viaţă; rezistenţă în faţa vieţii şi a incertitudinilor sale.
Hipoglicemie: absenţa bucuriei de a trăi; senzaţia că porţi o povară imposibil de dus; te simţi lipsit de succes, de aceea te supui unui efort exagerat cu scopul de a avea succes.
Hipotalamus (guvernează glanda pituitară şi glanda pineală, care la rândul lor guvernează întregul sistem endocrin): anxietate; furie; insecuritate; neplăcere; sentimentul de blocaj în anumite domenii de viaţă; tristeţe.
Hipotensiune: eşti mai devotat celorlalţi decât ţie însuţi; lipsă de entuziasm şi de poftă de viaţă; nu te iubeşti pe tine însuţi.
Hodgkin (sindromul lui): incapacitatea de a-ţi accepta propriul sine; nevoia arzătoare de a te simţi acceptat; nevoia continuă de a-ţi dovedi valoarea.
Huntington (sindromul lui): durere profundă; lipsă de speranţă şi neajutorare; resentimente în faţa incapacităţii de a-i schimba pe ceilalţi.
Icter: dificultăţi în a-ţi iubi sinele; nu-ţi permiţi să exişti aşa cum eşti sau nu le permiţi celorlalţi să existe aşa cum sunt.
Îmbătrânire (afecţiuni specifice procesului): incapacitatea de a accepta momentul prezent; sentimente negative nerezolvate, de lungă durată; teamă de a te identifica cu propriul sine.
Impotenţă: idei conflictuale legate de sex; natură emoţională afectată de complexe, fixaţii sau ataşamente nevrotice; obsesii psihice sau frustrări sexuale; teamă, resentimente sau vinovăţie legate de sex şi de relaţiile sexuale; temeri nerezolvate legate de mamă.
Încheieturi (articulaţii): incapacitatea de a-ţi schimba perspectiva; lipsă de flexibilitate emoţională; neacceptare; răni sufleteşti reprimate; resentimente.
Incontinenţă urinară: emoţii excesive; griji legate de controlul emoţiilor; vinovăţie legată de faptul că nu ţi-ai fost loial ţie însuţi.
Indigestie: anxietate; nu înţelegi ce, când, unde şi de ce; senzaţia că toată lumea este împotriva ta; simţi că trebuie să lupţi pentru a-ţi croi un drum în viaţă; teamă de a nu-ţi pierde slujba sau siguranţa.
Infecţii urinare: învinovăţirea altora pentru propriile probleme; te simţi iritat din cauza altor persoane.
Infecţii virale: convingerea că „iei toate virusurile care apar"; ţi se pare că amărăciunea şi urâţenia ascund complet frumuseţea şi binele în viaţă.
Infecţii (în general): mânie manifestată; ostilitate; suspiciuni sau iritare.
Inflamaţii: anxietate; dorinţa de a lovi pe cineva dublată de refuzul de a face acest lucru; frustrare legată de viaţă; mânie reprimată; sentimentul că ai pierdut controlul; senzaţia de neputinţă de a schimba o anumită situaţie; tensiuni acumulate.
Inflamaţii ale piciorului (cu îngroşarea acestuia): încăpăţânare şi lipsă de flexibilitate; teamă constantă.
Inflamaţii (în general): furie; mânie; teamă.
Inimă (probleme ale inimii): blocarea sentimentelor de compasiune sau de respingere; doreşti să te eliberezi de o responsabilitate; ierţi cu dificultate (inclusiv pe tine însuţi); nu simţi că eşti aprobat de cei din jur; probleme familiale supărătoare; resentimente şi/sau răni sufleteşti; te afli într-o relaţie care te face să suferi; violarea legilor iubirii (conştient sau inconştient).

Insomnie: griji legate de gândul că nu poţi face ceea ce trebuie să faci (că nu eşti suficient de bun); reacţie în faţa unor situaţii cu potenţial ameninţător; teamă şi anxietate; tensiuni legate de viaţă; vinovăţie profund înrădăcinată.
Intestine iritabile: absenţa entuziasmului sau a poftei de viaţă; ascunderea anumitor sentimente; respingerea adevăratelor tale sentimente; absenţa dorinţei de a renunţa la control; incapacitatea de a controla o situaţie exterioară; încercarea de a folosi un substitut; incapacitatea de a renunţa la atitudinile obsesive; teamă că nu îi eşti pe plac persoanei iubite; teamă de a te elibera de sentimentele vechi de care nu mai ai nevoie; teamă generată de lipsa mijloacelor de a trăi.
Întinderi musculare: incapacitatea de a-ţi schimba direcţia în viaţă; rezistenţă.
Laringită: emoţii şi temeri reprimate; iritare provocată de o persoană sau o situaţie; mânie refulată; resentimente faţă de autorităţi; teama de a-ţi exprima opiniile.
Leşin: nu eşti dispus să priveşti în faţă o lecţie pe care trebuie s-o înveţi; nu te aştepţi la nimic bun de la viitor; pretext pentru a renunţa la luptă; sentimentul că nu te descurci; teamă de prezent.
Leucemie: depresie profundă; incapacitatea de a-ţi exprima emoţiile; mânie sau rea voinţă; pierderea grea a unui părinte sau a unei poziţii importante în carieră; renunţare sau fugă; sentimentul că situaţia prezentă şi posibilităţile viitoare sunt intorelabile; senzaţia de disperare şi de inutilitate; senzaţia de neajutorare totală.
Leucoree: mânie împotriva partenerului de cuplu; neputinţă; vinovăţie sexuală.
Ligamente: îi controlezi pe ceilalţi sau îi laşi să te controleze; nu eşti capabil de autocontrol.
Limbă: incapacitatea de a savura frumuseţea şi bucuriile vieţii; nu spui adevărul.
Lou Gehrig (sindromul lui): incapacitatea de a-ţi controla propria valoare; negarea succesului.
Lupus: îţi vine să renunţi; râzi în exterior, dar plângi în interior; tristeţe profund înrădăcinată.
Mâini: mâinile au capacitatea de a dărui sau de a primi, de a explora sau de a respinge, de a prinde sau de a da drumul, de a mângâia sau de a ciupi. Mâna dreaptă: dăruire, prindere sau agresivitate. **Mâna stângă:** receptivitate sau pasivitate. Mâinile sunt asociate cu capacitatea de a accepta sau de a renunţa la anumite idei. Încheieturile mâinilor: cramponare de vechile convingeri depăşite legate de sine şi de viaţă; dezechilibru între dăruire şi primire; autocritică severă şi criticarea altor persoane. **Mâini transpirate:** te temi să nu faci greşeli; personalitate rigidă, perfecţionist sau dornic să controleze; sentimente inflexibile reprimate, oglindite la nivelul mâinilor; simţi că nu poţi comunica bine din punct de vedere verbal; te temi să nu pari incompetent sau prost.
Mâncărimi: dificultatea de a-ţi accepta situaţia sau destinul; dorinţe neîmplinite; îţi doreşti mai mult decât îţi oferă viaţa; nu te laşi dus de val (viaţă); te simţi inadecvat sau nevrednic; te simţi iritat de cineva sau de ceva.
Mastoidită (apare cel mai adesea la copii): nu doreşti să auzi ceea ce se petrece în împrejurimi; te simţi lăsat pe dinafară, temeri care afectează nivelul de înţelegere.
Mătreaţă: blocarea acceptării de sine; nerăbdare faţă de felul în care acţionează ceilalţi; nevoia intensă ca lucrurile să se desfăşoare exact aşa cum vrei tu.

<u>Sentimentele, cauzele bolilor (5)</u>

06 Mai 2011
Deseori, sunt date publicităţii rezultatele câte unui grup de cercetători, care, după ani de studii ajunge la concluzia că un comportament răutăcios, o atitudine urâtă, coordonate de un sentiment negativ, pot duce la declanşarea unei anumite afecţiuni. Fiecare dintre aceste cercetări reprezintă câte o fotogramă din imensul număr de fotograme care compun filmul despre întregul organism, din acest punct de vedere. Filmul complet poate fi considerat a fi volumul lui Karol K. Truman, „Sentimentele îngropate de vii nu pier niciodată...” (Editura Adevăr Divin), în care fiecărei afecţiuni îi corespunde unul sau mai multe sentimente care o declanşează. Totodată, se constată că acelaşi sentiment poate fi cauza mai multor boli. Iată, în continuare, încă un episod din acest film.
Maxilare (probleme ale maxilarelor): dorinţa subconştientă de răzbunare; furie; incapacitatea de a exprima ceea ce simţi.
Memorie (lipsa ei): nu te simţi preţuit; simţi că ceilalţi nu sunt interesaţi de ceea ce ştii tu.
Meningită spinală: furie nerezolvată; gânduri inflamate.
Meningită: nu eşti deschis faţă de nou; simţi că ştii totul.
Menopauză (bufeuri de căldură): convingere falsă că aceste bufeuri nu pot fi evitate; mânie datorată lipsei de control asupra propriului corp; te simţi inutilă; te temi de momentul prezent/îmbătrânire; teama de a nu fi respinsă.
Menstruaţie (probleme legate de): nu simţi nici o bucurie în a fi femeie; sentimente nerezolvate de vinovăţie; te temi de rolul tău de femeie.
Miastenie: îţi vine să renunţi; râzi în exterior, plângi în interior; sentimentul de neajutorare; incapacitatea de a-ţi schimba situaţia; te temi de schimbări; tristeţe profund înrădăcinată.
Migrene: doreşti ca lucrurile să se deruleze în ritmul tău; nevoia de control cu orice preţ; incapacitatea de a gestiona presiunile sau stresul pe o perioadă mai lungă; incapacitatea de a te lăsa în voia vieţii; nu-ţi place să se facă presiuni asupra ta.
Mononucleoză: sentiment de mânie că nu eşti apreciat; te simţi neiubit; te simţi nevrednic.
Muşcarea unghiilor: dispreţ faţă de părinţi; dorinţe neîmplinite; frustrare.
Muşchi (probleme legate de): incapacitatea de a-ţi asuma ceva ce ai făcut sau nu ai făcut; nu te ridici la nivelul standardului impus de tine; sentimente de vinovăţie.
Narcolepsie: dorinţa ca responsabilităţile să dispară de la sine; dorinţa de a fi altundeva; nu mai vrei să lupţi cu viaţa; teamă de responsabilităţi.
Nas (probleme legate de): faci compromisuri cu propriile principii. Hemoragie nazală: te simţi trecut cu vederea sau ignorat. Nas care curge: plângi în interior; îţi doreşti ajutor sau fugi de o responsabilitate nedorită. Nas înfundat: nu îţi accepţi propria valoare; nevoia de a fi iubit; nerăbdare; nu te mulţumeşti să fii tu însuţi. Nas spart: revoltă împotriva învăţării unui lucru nou, datorată resentimentelor. Nas umflat: te împotriveşti tot timpul sentimentelor tale. Respiraţie blocată: nu te bucuri de viaţă.
Nebunie: dorinţa de a fugi de familie; dorinţa de a scăpa; dorinţa puternică de a te separa de viaţă; incapacitatea de a face faţă vieţii; incapacitatea de a renunţa la vechile idei sau obiecte din trecut.
Nefrită: dezamăgire; sentimentul că viaţa este nedreaptă; senzaţia de eşec.
Negi în talpă: frustrări legate de viaţă şi de viitor; mânie profund înrădăcinată;
Negi: refuzul de a vedea frumuseţea în viaţă; sentimentele acumulate de inadecvare sau nevrednicie; sunt o formă a urii.
Nervi: asigură canalele de comunicare internă; sunt influenţaţi de gânduri şi sentimente.
Nervozitate: anxietate; gândire confuză; incapacitatea de a-ţi transmite corect sentimentele; teama de viitor.
Nevrită: puterea îţi este negată, ceea ce face să te simţi iritat, deşi nu-ţi doreşti acest lucru.
Nevroză: sentimentul că duci o povară excesivă; presiunile vieţii ţi se par insuportabile; sentimentul că eşti imobilizat, că nu poţi renunţa.
Noduli: egoul tău se simte în pericol; frustrare şi resentimente din cauza faptului că nu avansezi în viaţă; neîncredere în sine; sentimentul că eşti blocat, că eşti inadecvat sau nevrednic; sentimentul că trebuie să te afirmi în orice context.
Oase (fracturi): resentimente rămase nerezolvate; revoltă; sentimentul că ai o natură încăpăţânată sau rigidă; sentimentul de separare.
Oasele (probleme cu): pedepsirea propriului sine; rezistenţă în faţa autorităţilor.

Obezitate: cauţi iubire; incapacitatea de a recunoaşte faţă de tine însuţi sau faţă de ceilalţi ce anume îţi doreşti cu adevărat; incapacitatea de a-ţi exprima adevăratele sentimente; încerci să îţi împlineşti sinele; protecţie pentru corp; sentimente sufocate; te foloseşti de hrană ca de un substitut pentru afecţiune.
Oboseală cronică: absenţa oricărei speranţe („Nu mai are niciun rost"); dezolare; dispariţia dorinţei de a trăi; disperare; eşti obosit de încercarea de a te afirma tot timpul; preţuire de sine redusă; sentimentul de singurătate.
Oboseală: nu-ţi place situaţia în care te afli; plictiseală; rezistenţă opusă vieţii; te simţi „obosit" de relaţia în care te afli sau de slujba pe care o ai.
Ochi înroşiţi: dorinţa de a ascunde ce se întâmplă; frustrare; mânie faţă de situaţia prezentă.
Ochi uscaţi: blocarea propriilor sentimente; incapacitatea de a-ţi exprima durerea; percepţii incorecte din anii anteriori; lacrimi refulate.
Ochi (alte afecţiuni): absenţa dorinţei de a-ţi împărtăşi cunoştinţele sau talentele; acţiuni slabe şi nefocalizate; autocondamnare. Cataractă: dorinţa subconştientă de a nu-ţi privi viitorul în faţă. Cearcăne: amărăciune. Clipire necontrolată: incapacitatea de a-ţi respecta programul care are ca efecte cramponarea de resentimente, dorinţa subconştientă de a nu înţelege ceea ce vezi, de a nu vedea ceea ce nu ai realizat, de a nu vedea viaţa aşa cum este, faptul că nu îţi vezi nici un viitor. Glaucom: ostilitate de lungă durată. Pleoape umflate: rezistenţă opusă schimbării; incapacitatea de a ierta; incapacitatea de a spune ceea ce ai dori; incapacitatea de a spune ceea ce simţi; incapacitatea de a vedea adevărul; incapacitatea de a-ţi percepe propria valoare. Pleoape lăsate: sentimentul că eşti inadecvat sau nevrednic. Mâncărimi la nivelul ochilor: simţi că nu faci ceea ce este bine pentru tine; mânie nerezolvată faţă de altă persoană; nu vezi ceea ce trebuie să faci; nu vrei să spui ceea ce simţi. Ochi apoşi: incapacitatea de a-ţi exprima durerea interioară; pierderea de timp între două oportunităţi. Pungi sub ochi: cramponarea de vechile concepte greşite; remuşcări sau regrete; resentimente sau răni sufleteşti. Retina simbolizează sentimentele, pupila simbolizează gândirea. Cele două trebuie să coopereze ca vederea să fie bună. Dacă gândirea şi sentimentele noastre (mintea conştientă şi cea subconştientă) nu cooperează, cele două încep să se separe. Urcior: nu vezi binele în alte persoane.
Osteofitoză (pinteni osoşi): resentimente acumulate.
Osteomielită: frustrări faţă de viaţa pe care o ai; mânie în faţa vieţii; simţi că nu eşti sprijinit.
Osteoporoză: te simţi complet nesprijinit în viaţă.
Ovare (probleme ale): dorinţa de a fi iubită şi respectată; singurătate; te simţi nepotrivită în rol sexual.
Pancreas: dispariţia bucuriei de a trăi; nu îţi permiţi să te bucuri de viaţă; folosirea incorectă a egoului; judecăţi critice; preţuire de sine redusă; râs reprimat; te simţi ruşinat pentru ceva ce ai făcut; vinovăţie.
Păr (afecţiuni legate de): Albire în partea din faţă: nu crezi în ceea ce spui sau ceea ce faci, fapt ce îţi modifică percepţia faţă de sine. Albire în partea din spate: nu te accepţi pe tine însuţi. Albire peste noapte: şoc datorat renunţării la puterea personală; ascundere. Chelie care avansează: te simţi inadecvat sau nevrednic. Chelie în creştetul capului: te simţi nevrednic; dificultăţi în acceptarea propriului sine; nu îţi foloseşti puterea personală; nu te cunoşti pe tine însuţi. Păr care cade: inflexibilitate în modul de gândire. Păr uscat: eşti inconştient de ceea ce poţi realiza; sentiment de inadecvare; te bazezi pe alţii pentru a te simţi în siguranţă.
Paralizie cerebrală: simţi că nu poţi avansa, că stagnezi.
Paralizie: dorinţa subconştientă de a scăpa; rezistenţă în faţa vieţii; te simţi copleşit de responsabilităţi; teamă de viitor.
Paratiroidă: mânie nerezolvată.
Parkinson (boala lui): absenţa comunicării interioare; dorinţa de a deţine controlul deplin; nu înţelegi o temere pe care o ai, fapt care te împiedică să crezi în ceea ce faci, în ceea ce spui; teama că pierzi acest control.
Pelvis: cramponarea de sentimentele sexuale; incapacitatea de a rămâne cu picioarele pe pământ sau focalizarea excesivă asupra vieţii emoţionale.

Sentimentele, cauzele bolilor (6)

13 Mai 2011
Psihicul omului oscilează permanent între două lupte interne, cu raţiunea şi cu sentimentele. Raţiunea aparţine vieţii materiale, pământene, iar sentimentele fac parte din viaţa spirituală, cerească, aceea care coordonează viaţa materială. Căci viaţa spirituală este nemuritoare în faţa trecătoarei existenţe fizice. O persoană încărcată cu sentimente frumoase beneficiază de o raţiune mai bună într-un corp sănătos.
Aşadar, să cultivăm frumuseţea sufletească, baza unei vieţi mai fericite. Însă, o dată cu naşterea unui sentiment nobil în noi, să avem grijă ca nu cumva să se nască şi altul aflat la polul celălalt, aşa cum o dată cu iubirea poate veni şi gelozia, ştirbindu-i valoarea iubirii. Şi să nu ne ocupăm prea mult de defectele altora, căci nu mai avem timp să le îndreptăm pe ale noastre, aşa cum remarca Jean de la Bruyere. Emil Cioran afirma: „Am toate defectele celorlalţi şi cu toate astea doar ceea ce fac aceştia mi se pare inadmisibil". Să ne rugăm s-avem puterea de a elimina din noi defectele care creează sentimente mizerabile. Dar să ne rugăm, căci foarte mulţi nu se roagă, doar cerşesc, cum remarca şi George Bernard Shaw.
Iar acum continuu lista corespondenţei dintre sentimente şi afecţiunile create de acestea.
Picioare (paralizie): evitarea unei situaţii care nu îţi convine sau de care te temi.
Picioare (probleme ale picioarelor): dificultăţi în a-ţi asuma o poziţie fermă; incapacitatea de a înţelege; teama de a avansa în viaţă sau de schimbare.
Picioare în formă de paranteze: lipsă de înţelegere în multe domenii ale vieţii. Mers cu labele picioarelor orientate către interior: teamă legată de ceva ce trebuie să faci. Mers cu corpul înclinat lateral: nu te simţi sigur de direcţia în care mergi; nu-ţi place direcţia în care te îndrepţi. Picioare cu degete „lăbărţate": inhibiţie legată de direcţia în care te îndrepţi. Picioare cu degetele curbate în jos: direcţie dezechilibrată; dificultăţi în a-ţi păstra picioarele pe pământ.
Piciorul drept (probleme cu): teamă de direcţia materială în care te îndrepţi.
Piciorul stâng (probleme cu): teamă de direcţia spirituală în care te îndrepţi; sentimentul că eşti inferior; teamă de a avansa în viaţă, de viitor.
Piele (boli ale pielii): agitaţie; criticism nerezolvat; iritare nerezolvată; lipsă de siguranţă; nerăbdare; plictiseală; reacţii excesive în faţa unor aspecte minore.
Piele (erupţii): conflicte interioare care ies la suprafaţă; eşti iritat de ceva sau de cineva; te simţi frustrat pentru că nu poţi realiza ceea ce îţi doreşti.
Piept (centrul emoţional şi al convingerilor): absenţa iubirii de sine; incapacitatea de a-ţi asuma puterea personală; răni sufleteşti legate de iubire; sentimentul că nu eşti aprobat, protejat; temeri nerezolvate şi rămase neidentificate.
Pioree: mânie împotriva propriului sine pentru că nu eşti capabil să iei decizii.
Plămâni (afecţiuni ale lor): nu te simţi capabil să faci ceea ce îţi doreşti; răni legate de iubire; sentimentul că nu eşti aprobat; simţi că viaţa este monotonă; tristeţe.
Pleurezie: lipsă de entuziasm faţă de ceea ce faci; ostilitate; sentimente conflictuale.
Pneumonie: disperare; griji legate de viaţă; răni emoţionale profunde care nu au fost vindecate.
Posesivitatea faţă de o altă persoană: asumarea responsabilităţii pentru a le oferi tuturor celorlalţi înţelegere, ajutor şi încurajare; diferite temeri legate de momentul prezent; lipsa încrederii; dizarmonie într-o relaţie; griji legate de alţii; nevoia unei introspecţii pentru autotransformare; tensiuni, teamă de anxietate care blochează fluxul energetic.

Prăbuşire nervoasă: incapacitatea de a-ţi comunica adevăratele sentimente; nerecunoaşterea sau neacceptarea puterii tale personale; teamă de viitor.
Probleme ale gurii: opinii puternice greu de schimbat; rezistenţă în faţa schimbării; teama de a ieşi din zona ta de confort.
Probleme ale rinichilor: confuzii emoţionale; criticarea nefondată a altor persoane; critici excesive; emoţii reprimate; exprimă o extensie mai severă a problemelor legate de vezica urinară; încercarea de a controla viaţa; insensibilitate în faţa unor situaţii în care ar trebui să-ţi arăţi preocuparea sau afecţiunea; neloialitate faţă de sine; nu ai o relaţie bună cu tine însuţi. Pietre la rinichi: mânie împietrită; relaţii dizarmonioase cu tine şi ceilalţi oameni; resentimente subconştiente profunde faţă de anumite persoane sau experienţe din trecut; te laşi pe tine deoparte pentru a le face altora pe plac.
Probleme legate de decalajul orar în urma deplasării cu avionul: trăieşti în trecut, nu în prezent.
Probleme masculine: cramponarea de amintirile neplăcute dintr-o relaţie anterioară; nu te simţi împlinit în plan amoros; refuzul de a te detaşa de trecut; te simţi inadecvat în rol sexual; vinovăţie pentru că dormi prea mult în loc să fii mai activ.
Probleme sacro-iliace: nu te simţi la locul tău (indiferent că este vorba despre slujbă, despre oraşul în care locuieşti, despre relaţia în care eşti angrenat).
Prostata (probleme ale): Cancer la prostată: mânie reprimată datorată faptului că te simţi blocat; idei conflictuale legate de sex; refuzul de a te detaşa de trecut; simţi că ai aruncat prosopul pe ringul de box; teamă de îmbătrânire.
Psoriazis: insecuritate emoţională.
Răceli: confuzie legată de propriul cămin, de propria viaţă; convingerea că această boală este sezonieră şi că nu poţi scăpa de ea; sentimente negative faţă de o altă persoană.
Răni: mânie împotriva propriului sine şi autopedepsire; vinovăţie şi nevoia de a fi pedepsit.
Rău de mişcare: te temi să nu pierzi controlul.
Respiraţie urât mirositoare: îngrijorare, în loc să îţi planifici priorităţile; reacţia în faţa unor planuri care nu s-au îndeplinit.
Respiraţie (probleme respiratorii): absenţa iubirii; nu te simţi aprobat; te temi să îţi trăieşti viaţa la maximum.
Reumatism: amărăciune pe termen lung; nu te iubeşti pe tine însuţi şi nu îi iubeşti nici pe ceilalţi; resentimente şi dorinţe de răzbunare; sentimentul că eşti o victimă.
Rigiditate: incapacitatea de a dărui; lipsă de flexibilitate în atitudini şi opinii; sentimente rigide într-un anumit domeniu de viaţă.
Rinită alergică: agresivitate reprimată; dorinţă de răzbunare; lacrimi reprimate; nu eşti satisfăcut de tine însuţi; sentimente nerezolvate de durere, de tristeţe, de teamă sau de mânie; vinovăţie.
Sânge (boli de): depresie intensă; mânie profundă. Principala cauză: absenţa iubirii de sine sau a iubirii faţă de ceilalţi oameni; rea voinţă de lungă durată; sentimentul de neputinţă într-un anumit domeniu de viaţă.
Sânge (probleme cu): gândire stagnantă; incapacitatea de a te bucura de viaţă sau de a te lăsa dus de valurile vieţii; sentimentul de teamă.
Sâni (afecţiuni manifestate la): neexprimarea afecţiunii faţă de sine; negarea propriei valori; sentimente conflictuale legate de afectivitate sau de preţuirea de sine.
Sarcină pierdută: te temi că momentul nu este „potrivit"; te temi de ceea ce-ţi va aduce viitorul, de responsabilitatea pe care o impune un nou-născut.
Sciatică: anormalitate sau frustrare sexuală; anxietate mentală legată de capacitatea ta creatoare; eşti preocupat excesiv de chestiunile financiare; nu eşti focalizat; nu ţii cont de propriile dorinţe.
Scleroză multiplă: duritate la adresa propriului sine, te autoînvinovăţeşti, folosirea incorectă a voinţei; incapacitatea de a comunica cu ceilalţi, de a te ierta pe tine sau de a-i ierta pe ceilalţi; lipsă de flexibilitate şi de receptivitate în faţa ideilor noi.
Senilitate: dorinţa de a reveni la securitatea pe care o aveai cu ani în urmă; dorinţa de a-i controla pe toţi cei din jur; incapacitatea de a introduce schimbări în viaţa ta; incapacitatea de a rămâne ancorat în prezent; nu îţi doreşti să te afli în situaţia actuală; te simţi nefericit de această etapă a vieţii tale.
Sforăit: nu eşti devotat propriului sine; refuzul de a renunţa la vechile tipare.
SIDA: absenţa păcii interioare; convingerea că „nu eşti suficient de bun"; gânduri negative împotriva propriului sine; mânie extremă profund înrădăcinată; negarea propriului sine; sentimentul că nimănui nu-i pasă de tine; neputinţă sau lipsă de speranţă.
Sindrom premenstrual: cedarea puterii persoanele în favoarea altora; respingerea propriei feminităţi.
Sindromul carpian: incapacitatea de a-ţi asuma puterea personală; sentimentul că nu ţi se face niciodată dreptate şi că viaţa nu este dreaptă.
Sinusuri (afecţiuni): eşti dominant sau posesiv; te bagi în viaţa altcuiva; te simţi iritat de o persoană apropriată.
Sistemul autoimun (probleme ale sistemului): râs la exterior, dar plâns în interior; renunţarea la luptă; sentiment de neputinţă totală; tristeţe profund înrădăcinată; „Trebuie să mă afirm, dar cum?".
Sistemul circulator : autosabotare; incapacitatea de a-ţi părăsi slujba care nu-ţi place; sentiment de împovărare excesivă; tensiuni şi descurajare. Iubirea de sine şi a celorlalţi îmbunătăţeşte întotdeauna circulaţia sângelui.
Cu articolul de săptămâna viitoare voi încheia acest subiect. Dar, până atunci, cu bine.

Din secretele reîntineririi.

27 Mai 2011
In miracolul existentei nimic nu este miraculos, totul este posibil. Chiar imposibilul este posibil, doar noi il credem imposibil. Asadar, pana la urma si procesul imbatranirii este reversibil. Elixirul tineretii este la indemana noastra, dar nu-l vedem. El se gaseste in interiorul nostru, in zadar il cautam in afara noastra. Secretul reintineririi il detin initiatii. Tibetanii il cunosc din vremuri stravechi. La modul lor specific de viata, ei asociaza aplicarea a cinci ritualuri, care duc la rezultate sigure in ceea ce priveste reintinerirea sau mentinerea tineretii.
Aceste ritualuri executate zilnic, corect, pot duce la rezultatele asteptate incepand chiar dupa o luna. Insa, succesul este asigurat de capacitatea de concentrare, de consecventa si mai ales de credinta. Ritualurile au ca scop echilibrarea sau mentinerea echilibrului campului energetic al corpului. Acest camp este cel care formeaza aura energetica. Daca aceasta este uniforma, echilibrata, corpul are asigurata o structura si o functionare corecta. Dezechilibrul aurei produce afectiunile. Intensitatea ei este diferita in functie de sanatate si de varsta. Mentinerea la nivel inalt a campului energetic al corpului se face prin alimentarea permanenta din Campul Energetic Universal, prin centrele energetice ale organismului. Aceasta energie influenteaza, in primul rand, functionarea sistemului endocrin.
El, prin hormonii pe care ii produce, regleaza functionarea organismului. Afectiunile si imbatranirea sunt legate de corecta functionare hormonala, deci, in principal, energetica. Cel mai important factor care deregleaza alimentarea corpului cu Energie Universala si implicit sistemul endocrin, este starea sentimentala proprie.
Dupa pubertate se spune ca apare asa-zisul hormon al degradarii corpului. Echilibrarea energetica, cu ajutorul Energiei Universale, face inofensiv hormonul care degradeaza corpul si activeaza producerea celorlalti hormoni. Deci, reintinerirea este posibila prin generarea de sentimente benefice. Insa, totul se face cu credinta neclintita ca imposibilul este posibil.
Lumea se afla in suferinta din cauza indepartarii de natura din care face parte si de la care face transferul energetic. Paradoxal, vrem sa stim totul despre lume, dar ne indepartam din ce in ce mai mult de adevarata lume. Cercetarea acesteia este facuta doar la suprafata, superficial, departe de esenta ei. Nu suntem ceea ce parem a fi, ci doar o proiectie virtuala a vietii adevarate.

La sfarsitul mileniului al II-lea si inceputul celui de-al III-lea, din ce in ce mai multi oameni au simtit ca trebuie sa se indrepte catre intelegerea Adevarului Existentei. Acest fapt este, cu siguranta, influenta asupra noastra din partea existentei nevazute, pentru a schimba orientarea carmei pamantenilor, indreptata gresit catre pieire, prin autodistrugere. Ni se arata tuturor incotro ar trebui sa ne indreptam spiritual, dar fiecare poate decide pentru el incotro sa mearga, sa-si aleaga drumul, pe baza liberului arbitru. Cei care nu intra in rezonanta cu aceasta filosofie ii considera pe ceilalti mai ciudati. Dar “urma alege' si atunci va fi prea tarziu pentru pareri de rau.
Constientizarea subconstientului duce la deschiderea portii catre Lumina de Dincolo de Vizibil, ajutand sa fie inteleasa mai corect compozitia energetica a corpului, considerata gresit a fi materiala, materia fiind tot o forma de energie, fapt demonstrat in ultima instanta si din punct de vedere stiintific.
Corpul pe care il numim fizic este intr-o continua schimbare. Celulele moarte sunt inlocuite cu altele noi, in mod permanent. Acest proces este perturbat in corpul persoanelor care imbatranesc, aparand o degradare gradata care inlocuieste regenerarea continua. Imbatranirea nu este numai rezultatul proceselor metabolice, ci si rezultatul constientului, care influenteaza subconstientul prin gandul ca nu se poate opune imbatranirii. Corpul n-ar vrea sa devina batran si bolnav, dar il obliga credinta psihicului.
Daca o persoana in varsta vrea, intr-adevar, sa devina mai tanara trebuie sa se comporte, sa actioneze si, in primul rand, sa gandeasca asemenea unui tanar, lasand in urma tabieturile sale de om batran, comportamentele si gandurile specifice varstei inaintate. De la semnul de intrebare, pozitia corpului trebuie sa devina asemenea semnului de exclamatie, cu pozitia spatelui dreapta. Pe langa corpul tinut drept, pasii sa nu fie tarsaiti, iar directia de mers trebuie sa fie decisa, sigura si urmarita cu ochi vioi. Toate aceste obstacole vor fi depasite pas cu pas. Cine apreciaza ca nu este posibil inseamna ca are o incredere subreda in obtinerea rezultatului si nu va putea reusi. Organismul ne asculta si indeplineste, ca un sclav, propriile dorinte si decizii, acestea devenind lege pentru el.
Daca i-am schimba corpul unui batran cu unul tanar, batranul s-ar comporta in noul corp tot la fel, cu principiile sale de om in varsta si ar contribui la imbatranirea rapida a noului corp tanar. Multi copii crescuti de bunici imprumuta sistemul lor de viata si par mai maturi psihic si fizic decat varsta lor.
Ordonarea comenzilor emotionalului, mentalului si, in principal, ale spiritului catre o evolutie de intinerire a corpului, reprezinta o conditie de baza a reusitei. In aceasta ecuatie, motivatia joaca un rol crucial. Un rol important il are si respiratia, care trebuie educata a fi efectuata la capacitate maxima. Suntem obisnuiti sa respiram superficial, doar din partea superioara a plamanilor. Exercitiile de respiratie, realizate conform metodelor tibetane, ne vor obisnui sa respiram din diafragma, pentru a folosi toata capacitatea pulmonara. Prin respiratie, o data cu aerul, este inspirata si energie. Cei sapte centrii energetici ai corpului, daca lucreaza corect fiecare, precum si in ansamblu, legati intre ei, fara blocaje, asigura o functionare corecta a organismului. Disfunctiile sau imbatranirea sunt produse de rateurile functionale ale unora dintre acesti centri energetici (chakre). Caci, acestia alimenteaza cu energie glandele endocrine, care, la randul lor, influenteaza functiile metabolice pentru a se putea desfasura corect. Este la fel de important pentru echilibrul energetic practicarea sportului, a miscarii, plimbarile in natura, la munte, la mare, in aer iodat sau sarat.
Acestea fiind facute cunoscute, urmeaza a fi prezentate, pe larg, ritualurile tibetane care stopeaza viteza procesului de imbatranire si chiar asigura reintinerirea corpului.

<u>De luat în seamă</u>

05 Aug 2011
Fiecare gest al nostru reprezinta o forta care actioneaza in diverse planuri ale existentei. Acesta corespunde unei vibratii care se regaseste intr-o culoare, intr-un sunet, sentiment etc., ele influentand si o multime de fiinte din jur.
Si felul in care mergem tradeaza vibratia sentimentelor din acel moment. Mersul ce radiaza optimism, sanatate este suplu, usor, cu capul drept. Mersul cu capul plecat si coloana vertebrala curbata produce oboseala, iar calcatul apasat pe calcaie provoaca socuri mecanice creierului. Ritualul mersului trebuie acordat cu respiratia si balansul bratelor. Astfel, oboseala nu-si va face aparitia prea curand.
Mainile sunt folosite si in alte scopuri decat cele obisnuite. Ele pot primi energiile, dar o si pot proiecta, orienta, dirija, amplifica, diminua, comanda, fiind primita de la psihicul nostru. Cand folosim mana pentru a saluta, gandul nostru din acel moment proiecteaza o comunicare ce cuprinde mai multe informatii, creand stari in cel salutat, cum, de fapt, si ochii transmit astfel de informatii. Privirea este o sinteza a intregii fiinte, a prostiei sau a inteligentei, a grosolaniei sau delicatetei, a fortei sau slabiciunii, a nobletei sau lasitatii etc. Ochii sunt oglinda sufletului. O privire poate tulbura sau schimba destine. Privirile ostile, rele proiecteaza o energie negativa, avand o forta malefica ce actioneaza asupra celui privit, tulburandu-i sistemul energetic, dar, atentie, acest fapt are proprietatea bumerangului.
Privitul in jos ne leaga de puterile terestre, marunte, acest lucru neinsemnand ca indeamna la a privi in sus, ci normal. In timpul unei conversatii nu trebuie ascunsa privirea, caci blocheaza legatura lumii interioare cu cea exterioara.
Daca i-a fost facut rau, cuiva, prin cuvant, vibratia semnificatiei cuvantului sapa si imbolnaveste. Pentru a anihila raul produs trebuie trimis un gand bun, cat mai repede cu putinta, pentru a nu avansa efectul raului produs de cuvant. Nu degeaba se spune: "Inainte de apusul soarelui sa te impaci cu fratele tau". Oamenii produc neincetat ganduri si sentimente rele sau bune fara sa banuiasca macar ca aceste mici creaturi, pe care le aduc pe lume, se hranesc din insasi substanta creatorului lor. Cele rele il epuizeaza, iar cele bune ii aduc daruri. Pagubele pe care le produc copiii le platesc tot parintii. Raul facut de gandurile, vorbele sau faptele noastre tot noi le vom suporta, caci Legile Universului ne obliga sa anulam perturbarile produse de noi.
Slabiciunile sau viciile, daca dorim, putem sa le anulam. Mai intai se cauta in interiorul nostru semnalele de avertizare care anunta venirea tentatiei. Aceste semnale sunt mereu aceleasi. Se vor cauta apoi, in trecut, ocaziile in care s-au manifestat viciile sau slabiciunile si semnalele care le-au precedat. Ele puteau fi o crispare in plexul solar, o stare de rau, un gand, o imagine. Descoperirea semnalelor avertizoare aduce stapanirea situatiei, caci imediat ce apar poate sa intervina vigilenta. Dar fara o vointa neclintita si o motivatie puternica de a scapa de ele, se manifesta sclavia fata de acestea.
Propriile greseli nu trebuie amintite mereu. Ele, dupa ce sunt anulate, vor fi date uitarii, caci trebuie evitata scaldarea indelungata in vibratiile lor.
Raul a fost si este inteles gresit de om. Lupta impotriva lui trebuie purtata pentru a-l anihila prin absorbtie, printr-o utilizare care il poate transforma in benefic. In natura nu se arunca nimic, ceea ce consideram a fi gunoi se foloseste ca materie prima pentru a se produce altceva. Nici otravurile nu se arunca, se utilizeaza in diferite concentratii, in diverse scopuri. Este imposibil a fi desfiintat raul.
Spunem gresit: "Doamne, fa sa nu mai existe raul!". Ar trebui sa ne rugam sub alta forma: "Doamne, ajuta-ma sa inteleg legile existentei pentru a putea fi deasupra raului, astfel ca el sa nu ma atinga, dar sa fiu capabil sa ma servesc de el, transformandu-l pentru a putea realiza lucruri mari!".
Iata, prin cateva exemple, cum poate fi transformat raul in bine.
Vanitatea, daca este folosita in sens pozitiv, poate duce la evolutie spirituala. Simtim nevoia sa ne aratam mai buni decat suntem in realitate, fapt ce ne poate obliga sa evoluam, sa ne autodepasim, pentru a atrage aprobarea si admiratia celorlalti. Oamenii dominati de sentimentul de frica, pentru a nu-i dezamagi pe cei din jur, pot deveni adevarati eroi.
Energia sexuala folosita in sens pozitiv, prin sentimentul de iubire, este inaltatoare. Aceasta energie este asemanatoare energiei

aurului negru. Ignorantii si cei care inteleg gresit se ard, isi ard propria esenta. Daca este folosit corect, acelasi petrol poate fi utilizat la zborul in spatiu.
Furia este un sentiment puternic ce poate face distrugeri mari. Energia ei insa poate fi sublimata, fiind ridicata de la forta brutala care explodeaza ca o furtuna cu fulgere si tunete la combaterea a tot ce este inferior. Cand se altoieste un copac, el va produce, din acel moment, fructe de o calitate superioara, cu toate ca are aceeasi radacina si tulpina cu cel dinainte, care nu avea productie de calitate.
Un ultim exemplu, luat din viata cotidiana, cred ca ar fi foarte indicat pentru a explica folosirea energiilor negative in scopuri pozitive. Acum cativa zeci de ani s-a facut trecerea de la sate la orase a unui mare procent din populatia Romaniei, printr-o industrializare masiva. Recesiunea de acum, si nu numai ea, a adus si cresterea numarului de someri de la orase. Acestia sunt, justificat, incarcati cu sentimente negative, nemaiavand asigurata supravietuirea lor si a familiilor lor. Dar la sate au ramas un numar foarte mic de locuitori, si acestia in varsta, din care cauza cea mai mare parte a terenurilor agricole au ramas nelucrate, agricultura, punctul forte al Romaniei dealtadata, a ramas descoperita. Daca populatia urbana, care nu are un loc de munca asigurat, s-ar indrepta catre mediul rural pentru a lucra in agricultura, toata energia negativa latenta existenta in aceasta categorie defavorizata s-ar transforma in energie pozitiva prin lucrarea pamanturilor si totodata s-ar putea rezolva problema castigului material necesar existentei. Viata in mediul rural poate asigura mai usor existenta, hrana fiind mult mai lesne obtinuta. Dar multi incearca sa fuga de astfel de munci. S-au obisnuit cu viata urbana si considera, gresit, o injosire a ajunge sa traiasca la tara. In loc sa fuga de astfel de decizii ar fi mai bine sa le adopte, caci o situatie nerezolvata produce o alta mai grava. Amanarea rezolvarii unei probleme poate duce, mai tarziu, la imposibilitatea rezolvarii ei. Sa nu cautam a scapa de probleme, caci ne-am nascut sa rezolvam probleme. Fericirea nu consta in a nu avea probleme, ci in numarul de probleme rezolvate.

Căutând purificarea

12 Aug 2011
Urcam cu greutate un deal, dar coboram cu repeziciune in vale. Urcam cu greutate sa rezolvam problemele vietii, dar coboram cu repeziciune, prabusindu-ne in necazuri. Constiinta oricarui muritor cand se lumineaza, cand se intuneca sau cand se umple, cand se goleste. Daca suntem atenti si observam cand ne paste perioada de cadere, putem face rezerve pentru a avea destula putere sa ajungem din nou sus. Fara aceste rezerve ne cufundam in slabiciune si deprimare. Si inca ceva, niciodata sa nu luam decizii importante in aceste momente grele, ca sa nu regretam mai tarziu.
Greselile se fac in momentele cand constiinta este intunecata. Dar nici nu trebuie sa fugim de efort si greutati, ignorandu-le, caci vor aduce cu ele, obligatoriu, altele si mai mari. Problemele trebuie rezolvate, nu lasate sa se adune, caci inmultirea lor sufoca apoi. Pentru a nu sta cu sabia destinului fatidic deasupra capului este necesar a fi lichidate toate datoriile trecutului. O lege a Universului spune ca nimeni nu scapa vreodata de datorii pana nu le plateste. Incercarile prin care trecem in viata exista pentru a anunta eliberarea de povara datoriilor, cunoscute sau nu. Induram necazurile pentru a ajunge la bucurii. Trecand prin greutati se ajunge la realizarile deosebite. Fericirea se afla, adesea, acolo unde ne asteptam mai putin. De cele mai multe ori, scenariile din mintea noastra nu seamana cu realitatea viitoare, caci se gasesc destui factori care n-au fost luati in calcul si care pot schimba finalul. Dar cu cat spiritul este mai inalt, cu atat decalajul intre gand si realitate este mai mic, pentru ca se intra in rezonanta cu spiritele de dincolo de vizibil care ofera ajutor. Insa pentru a ajunge la crestere spirituala este necesara purificarea fiintei.
O metoda de purificare spirituala si trupeasca este postul. Numai cine trece prin el ii intelege importanta. Se poate incepe si cu un post de 24 de ore, dar eficacitatea deosebita a lui se profileaza de la minimum trei zile. In Biblie, exemplul lui Iisus, legat de postul de 40 de zile, a fost dat pentru a fi urmat, dar numai de cei care ii inteleg importanta. In Vechiul Testament al lui Moise, poruncile spun ce nu trebuie sa facem, pe cand in Noul Testament scrie ce trebuie sa facem. La un corp care posteste, varsta fizica arata cu mult mai putin decat cea biologica, pe cand la cei care nu stiu ce-i postul, varsta biologica n-o ajunge niciodata pe cea fizica. Initiatii sau sfintii in viata postesc si pentru cei care nu o fac, pentru a-i ajuta, trimitand fortele spirituale inspre ajutorul acestora. Prin post, pe langa curatarea fizicului, sunt alungate si entitatile malefice care stau agatate de spiritul unora. Cand discipolii au venit la Iisus sa-l intrebe cum pot alunga demonii, El a raspuns: "Prin rugaciune si post". Altfel, entitatile inferioare devin atat de puternice, incat pot provoca distrugerea fiintelor agresate de ele.
Apa este, de asemenea, purificatoare. Doar ascultand cum curge apa, prin influenta ei asupra plexului solar, apare efectul antrenarii elementelor perturbatoare pentru a fi eliminate. Tinand mainile scufundate in apa, recomandabil a fi calda, dupa cateva minute apare senzatia ca dispare o greutate din corp, care crea o stare de disconfort. Spalarea mainilor de mai multe ori cu sapun, in acele momente constientizand gandul de curatenie ce actioneaza in timpul spalatului, realizeaza o data cu purificarea mainilor fizice si purificarea mainilor eterice, care le imbraca pe cele materiale. Astfel, le este oferita o putere energetica superioara, ce vine de dincolo de vizibil, fenomen care se petrece neobservat la majoritatea oamenilor. Transpiratia este si ea un proces prin care organismul elimina toxicitatea, ca si rinichii, purificandu-se. Astfel, acest proces constituie un element foarte necesar sanatatii.
Aerul este si el un purificator pentru fiinta noastra. Prin exercitii de respiratie si prin expunere constientizata la aerul din mijlocul naturii se poate obtine eliberarea fizicului si psihicului de impuritatile acumulate.
Focul este un alt element purificator. El reprezinta o poarta ce se deschide lumii de dincolo, fiind punctul care limiteaza lumea fizica de cea eterica. Prin foc se arde materia, trecand-o din vizibil in invizibil. Focul usureaza comunicarea cu lumea divina. Aprindem o lumanare atunci cand vrem sa intram in contact cu existenta nevazuta. Focul transforma lemnele uscate si fara stralucire in lumina. Sa stam in fata focului, imaginandu-ne ca scoatem din noi tot ce este urat si uscat pentru a fi ars, acesta fiind un alt mod de a scapa de ce este inutil in noi. Astfel, se vor obtine caldura si lumina cu ajutorul focului.
Se poate afirma ca impuritatile din noi pot fi arse in foc, risipite prin vant, inecate prin apa sau inghitite de pamant, reusind a ne elibera de ele in aceste moduri.
Intr-o lumanare aprinsa se pot regasi toate cele patru elemente: focul, in flacara ei, aerul, fara de care arderea nu este posibila, pamantul, prin corpul lumanarii, si apa, prin ceara topita. Meditatia in fata flacarii lumanarii reprezinta meditatia in fata Flacarii Universului a carui particica este. Ea este un centru care poate raspandi lumina, caldura, viata.
Pamantul absoarbe toate deseurile corpului fizic si le transforma in sanatate si putere, prin dorinta noastra. Apa spala inima de toate impuritatile pentru a se instala dragostea dezinteresata, purtatoare a fericirii, bucuriei si implinirii. Inima se va simti atunci limpede, cristalina, transparenta.
Aerul va purifica mintea, umpland-o de intelepciune si lumina. Gandul va deveni atunci mai patrunzator, mai clar, mai luminos. Arderea impuritatilor se face aici pe Pamant, iar puritatea ne leaga de cer. Cristalinul, transparentul, etericul se afla sus. De aceea urcand mereu mai sus catre Divin se obtine puritatea de la sine, caci efortul ridicarii aduce rezonanta cu vibratiile cat mai inalte, eliberand toate corpurile subtile ale fiintei. Cand Corpurile Superioare ale omului sunt cufundate in frecvente superioare, vibratiile care actioneaza asupra lui sterg toate petele din sufletul sau. O batista care sta in vapori de parfum se impregneaza cu mirosul acestuia, pe care il poarta cu ea apoi. Asa ca intrand in lumea luminii imparfumate cu sentimente inalte, fiinta se impregneaza cu chintesentele acestor taramuri si devine iluminata, inmiresmata, emanand apoi o atmosfera de frumusete, puritate si lumina.

D-ale cunoaşterii

26 Aug 2011

Lumina soarelui privita printr-o prisma se descompune in culorile curcubeului. Aceste sapte culori au frecventa adevaratelor culori pure. Despre ele se scrie astfel in Cartea lui Zohar: 'Sapte lumini exista in Preainalt, acolo locuieste Batranul Batranilor, Misteriosul Misteriosilor, Ascunsul Ascunsilor'. Cele sapte lumini sunt cele sapte culori (rosu, portocaliu, galben, verde, albastru, indigo, violet), sunt cele sapte Spirite mentionate si in Apocalipsa, cele sapte Spirite care stau in fata tronului Divinitatii.
Spiritul culorii rosu este numit Spiritul Vietii. Rosu este legat de viata si de dragoste pentru toate fiintele. Culoarea portocaliu este Spiritul Sfinteniei. Portocaliul amelioreaza sanatatea si da dorinta de perfectionare. Culoarea galben-aurie este Spiritul Intelepciunii. Ea indeamna fiintele sa citeasca, sa mediteze, sa reflecteze, sa inteleaga, sa fie corecte si prudente. Culoarea verde este Spiritul Eternitatii si, de asemenea, al evolutiei. Ea are deci legatura cu cresterea, dezvoltarea, bogatia. Se spune ca este culoarea sperantei, dand omului posibilitatea de a evolua. Culoarea albastru este Spiritul Adevarului. Ea este legata de religie prin credinta in Divinitate, de pace, de muzica, ajutand la dezvoltarea simtului muzical. Pe de alta parte, linisteste sistemul nervos, vindeca plamanii, actioneaza benefic asupra ochilor care cauta adevarul. Culoarea indigo este Spiritul Fortei, Spiritul Regalitatii. In el se regasesc aproape aceleasi proprietati ca si la albastru. Violet este o culoare mistica, foarte subtila, ce conduce fiintele catre lumea de dincolo. Este Spiritul Atotputerii Divine si al Iubirii Spirituale. Este Spiritul de Sacrificiu. Este culoarea ce protejeaza omul, il ajuta sa se dedubleze. Aceasta culoare ajuta fiinta umana sa inteleaga iubirea Divinitatii precum si existenta celorlalte lumi.
Pentru a beneficia de binefacerile fiecareia dintre aceste culori se poate face meditatie, prin concentrarea, pe rand, asupra fiecareia dintre cele sapte, alegand cate o zi, din cele sapte ale saptamanii, pentru cate o culoare. Cele sapte culori au corespondent cu cei sapte centri energetici ai corpului incepand de la centrul energetic inferior cu culoarea rosu si terminand la centrul de deasupra capului cu violet. Se poate incepe meditatia de la rosu catre violet, adica de la Pamant catre Cer sau invers, dar culorile fiind luate in ordine.
Meditatia este o activitate legata de gandire, de undele nevazute ale existentei. Sa explic aceasta actiune cu ajutorul alteia din lumea materiala. De exemplu, cand sunt mestecate alimentele, in gura se simt toate aromele mancarii, iar corpul extrage energiile continute in acestea. Meditatia este asemanatoare cu acest fenomen. Prin meditatie sunt mestecate gandurile filosofice, spirituale, mistice, simtindu-se aroma unei altfel de existente in care se gasesc pacea si lumina.
Prin meditatie se ajunge cu sufletul la cea mai inalta forma a rugaciunii, contemplarea. Prin contemplare poate fi gustat extazul. Constiinta simte ca atunci poate imbratisa Universul. In acele momente apare senzatia ca propria fiinta nu se mai afla pe Pamant, in corpul fizic, limitat si este absorbita de Sufletul Universului. Atunci, pot fi traite cateva minute sau ore in care se face contopirea cu infinitul, dupa care se coboara, din nou, la viata zilnica, dar de aceasta data perceputa altfel. Cei care nu inteleg nu au capacitatea de a rezona cu frecventele inalte si nu vor incerca sa paseasca pe acest taram. Citind randurile acestea, ei vor considera ca cel care le-a scris ar fi indicat sa faca o verificare medicala a psihicului. Dar, pentru ca am ajuns la aceasta problema, ce inseamna cuvantul psihic, de fapt? El vine din limba greaca 'psyche', traducandu-se prin 'suflet'. Oare, marii filosofi ai Greciei Antice au asociat la intamplare gandirea cu sufletul?
Atunci cand spunem suflet aratam spre piept, nu? Plexul solar, se spune ca este un creier inversat. In creier, materia cenusie se afla la exterior, iar substanta alba in interior, pe cand in plexul solar substanta cenusie se afla in interior si substanta alba la exterior. Plexul solar a creat creierul pe care-l alimenteaza cu energie. Cand transferul de energie catre creier se deterioreaza, omul are dureri de cap si i se tulbura mintea. Cand apar astfel de probleme, trebuie masat plexul solar in sens invers acelor de ceasornic cateva minute si starea va reveni treptat la normalitate. De asemenea, cand apare starea de foarte frig la picioare se simte si o contractie a plexului solar. Daca se mananca, in acel moment, va fi provocata o indigestie. Solutia pentru echilibrare consta in introducerea picioarelor in apa fierbinte. Dupa cateva minute se va simti o dilatare in plexul solar, senzatie care va aduce buna dispozitie. O baie fierbinte la picioare este indicata si in cazul dorintei de crestere a puterii de concentrare cand se manifesta stari de oboseala.
Omenirea s-a obisnuit sa evalueze existenta bazandu-se pe principiile filosofiei materialiste, lucrand cu cantitatea, cu volumul, cu suprafata lucrurilor si nu cu esenta lor, care, de fapt, este cea mai importanta. Pentru a obtine o cantitate mica de metal este necesar a fi extrase tone de minereu. Restul este steril, pamant. Pentru cativa litri de esenta de trandafiri, ce vor deveni parfum, sunt necesare vagoane de petale. Din aceasta cauza un litru de esenta costa o avere. Nu cantitatea de materie da un sens bun vietii, ci calitatea ei. Muncile umane, atat cele fizice, cat si cele psihice, in cea mai mare parte sunt bazate pe prelucrarea a tone de steril pentru a extrage ceea ce este important. Gandul permite extragerea esentei cu un randament infinit superior, dar trebuie bine stapanita stiinta concentrarii lui, controlului mintii si coordonarii ei, precum si al regasirii, pastrarii si dirijarii energiilor organismului necesare mentinerii echilibrului corpului eteric.
Sunt oameni care poseda tot ce-si doresc, din punct de vedere material, avand bogatii incomensurabile, dar, daca nu cunosc esenta existentei, la un moment dat se simt saraci, goi, nelinistiti, nemultumiti pentru ca nu au un sens corect in viata si nici nu stiu incotro sa se indrepte.
Acum 33 de ani, intr-un interviu pe care mi l-a acordat domnul D.I. Suchianu, un foarte cunoscut critic de film din acea perioada, nascut o data cu cinematograful, licentiat in drept la Paris, domnia sa aprecia ca in acele timpuri comuniste, cand cenzura era rege, tineretul roman avea totusi un sens in care sa se indrepte. Cautand partile bune ale acestei directii, cu energiile unite, realiza lucruri incredibile, cu investitii mici, in multe domenii precum inventica, sportul etc. In tarile din Vest, spunea domnul Suchianu, unde viata este libera, se deruleaza o viata de consum, in care omul nu are un tel major decat acela de a avea asigurata viata pentru azi si maine. In aceasta situatie, tineretul este debusolat, neunindu-si energiile pentru a infaptui ceva deosebit. Si as mai adauga eu, acolo unde exista constrangere apare si dorinta fireasca de a scapa de ea. Atunci, in aceasta lupta, sunt accesate posibilitati considerate in afara normalului, care duc la realizari neasteptate.
Exista o vorba: 'Nu da, Doamne, omului cat poate sa duca'. Un om stie ca poate sa duca normal atat cat scrie in legile vietii materiale, cu toate ca el poate duce mult mai mult, dar nu crede, caci n-a invatat acest lucru. Daca i se da cu mult mai mult de dus si este obligat s-o faca, el acceseaza acele posibilitati asa-zise paranormale, existente latent in el, dar nefolosite. Acesta din urma, dupa experienta capatata, prin intrarea in hatisurile de dincolo de normal, incepe sa descopere alta existenta pe care devine curios sa o exploreze in continuare. Astfel, el ajunge acolo unde ceilalti nu au acces pentru ca nu au incercat. Insa, pentru a ajunge la performante inalte trebuie, permanent, sa fie echilibrata aura energetica a corpului. Vibratiile inalte ale acesteia mentin culorile ei la frecvente corecte, conferind protectie buna organismului si dand posibilitatea de a vedea mai clar nevazutul.

Bătături, răni, arsuri, degerături, reumatism, afecţiuni tratate prin metodele vechii civilizaţii ale acestor locuri

07 Oct 2011

Iata, in continuarea acestui subiect, alte afectiuni tratate prin metodele vechii civilizatii ale acestor locuri.

Urcior

Urciorul este o boala infectioasa a glandelor sebacee de la nivelul ochilor. Iata cateva remedii din traditia milenara.
Se leaga la incheietura mainii un fir de lana rosie. Mana trebuie sa fie cea opusa ochiului cu urcior. Urciorul va disparea repede.
Se pune putin sulf intr-un saculet din lana si se poarta la gat 24 de ore, perioada in care dispare si urciorul. Se ia un fir de orz. Apoi, se pune sa se faca mamaliga si cand aceasta fierbe se arunca firul de orz in foc si se paraseste incaperea fara a se privi inapoi. Urciorul va trece foarte repede.

Bataturi

Se scot pielitele subtiri dintre foile unei cepe, iar restul cepei se coace la foc. Apoi, ceapa se inmoaie in otet si se asaza pe batatura.

Rani
Panza de paianjen este una dintre cele mai bune substante dezinfectante pentru rani deschise. Astfel, se aplica o panza de paianjen pe rana si se bandajeaza. Se va opri repede curgerea sangelui si se va vindeca rapid rana.
In cazul ranilor infectate, degeraturilor, aparitiei gangrenelor, atat la om, cat si la animale, s-a folosit o metoda eficace si simpla. Pe o bucata de paine neagra, de secara, se pune multa sare si se mesteca in gura pana se face ca o pasta. Apoi, aceasta masa omogena se asaza pe rana infectata si se bandajeaza.
Taieturile accidentale se vindeca in cateva zile daca se stoarce pe locul respectiv sucul de la flori proaspete de cicoare (Cichorium intybus), dupa care se freaca locul si se bandajeaza. Se obtine acelasi rezultat folosind foita subtire dintre foile de ceapa, cu care se infasoara rana. Aceasta foita este antiseptica si protectoare impotriva agentilor patogeni.
Un spin intrat in piele poate fi vizualizat mai bine, pentru a fi extras daca se pune peste locul respectiv paine moale cu sare. Dupa scoaterea spinului, rana se astupa cu ceara, pentru a fi ferita de infectie.
Se amesteca galbenusul unui ou cu o bucata de unt, de aceeasi marime cu galbenusul, si se intind pe o panza care se asaza pe rana.
Se asaza pe rana frunze de varza acra.
Se ia lut dintr-un cuib de randunica. Se inmoaie in apa si se asaza cu o legatura pe rana.
Arsuri
La o arsura se pune imediat cartof pisat marunt.
Contra arsurilor produse de soare se recomanda sa se unga partea afectata cu un galbenus de ou si sa se lase sa se usuce. Dupa 20 de minute se curata locul cu apa si sapun.
Pe arsura se poate pune o legatura din mamaliga amestecata cu vin si sare, obtinandu-se astfel o refacere buna a pielii.
Degeraturi
Se pune o radacina de spanz (Halleborus) in vinars si, dupa ce a stat cateva zile, se bandajeaza zona degerata cu un tampon imbibat in vinarsul cu spanz. Se asaza pe zona degerata cartofi rasi pe razatoare si putin incalziti. Mainile degerate se invelesc in foi de varza murata, dupa care se introduc intr-un vas cu saramura sau cu zeama de varza murata, la temperatura camerei.
Epistaxis
Pentru a opri curgerea sangelui din nas, se leaga degetul mic sau cel mare, de la mana aflata in partea narii din care curge sange, cu un fir de matase strans bine. Se mai pot innoda, in locul matasii, impletite, trei fire de par din crestetul capului.
Se inhaleaza pe nas otet, timp in care i se leaga persoanei trei fire de par de pe cap, impletite. Din sangele curs din nas se aduna trei picaturi pe un carbune si se arunca dupa usa, astfel oprindu-se curgerea sangelui.
Se leaga cu un fir de lana o cheie de fier mica si se atarna la gatul celui ce are apistaxis. Cheia trebuie sa ajunga pana la nivelul omoplatilor. Ritualul acesta opreste curgerea sangelui.
Reumatismul
Medicina traditionala a folosit cu succes furnicile in durerile reumatice. Se spunea ca actioneaza 'spiritul furnicii' sau 'apa de furnici', care are efect pe baza acidului formic existent in furnici. O batrana trebuie sa indeplineasca intregul ritual. Ea pleaca in padure la miezul noptii pentru a aduce un furnicar, cu cuib cu tot. Acasa, pune la fiert tot furnicarul la foc mic intreaga noapte. Se freaca apoi locurile dureroase cu aceasta apa, procedeu practicat si in lunile urmatoare de inca doua ori.
In cazul reumatismului cu umflaturi si dureri la picioare se pregatesc niste saci din panza, avand forma picioarelor, care se umplu cu frunze verzi de mesteacan. Pe perioada noptii se introduc picioarele in saci, acestea transpirand puternic. Dupa folosire frunzele se arunca. Procedeul se repeta cateva nopti, dupa care scad durerile, si picioarele se desumfla. In Rusia si Siberia se foloseste si astazi o alifie obtinuta din rame, fiind considerata unul dintre cele mai bune remedii pentru dureri ale articulatiilor si pentru umflaturi. Se iau rame vii, se spala bine si se pun intr-un borcan de sticla, peste care se toarna alcool cat sa le acopere. Borcanul, bine inchis, se lasa intr-un loc calduros sau la soare, pana ce ramele se dezintegreaza complet, in timp de trei pana la cinci zile. Pasta obtinuta se amesteca si se pune la rece. Aceasta alifie se intinde pe regiunea bolnava pana ce intra in piele.
Procedeul se face de doua ori pe zi si se continua pana la disparitia durerilor reumatice ale articulatiilor sau umflaturilor.
Popular, durerile reumatice sunt denumite 'junghiuri' sau 'cutite'. Pentru inlaturarea junghiurilor, se pune pe locul dureros o legatura de paine inmuiata in vin rosu.
Se ia o hartie albastra unsa cu miere si presarata cu tutun si se asaza pe zona dureroasa.
Durerile reumatice de la brate si picioare se indeparteaza daca se infasoara membrul dureros cu o fasie de lana rosie, de preferat tricotata.
Castanele salbatice, purtate in buzunar sau in captuseala hainei, se spune ca apara de reumatism si de guta. Bratarile de arama sau bronz ajuta celor suferinzi de reumatism.
Pentru junghiul numit 'sagetatura' sau deochi, se descanta de trei ori intr-o zi, dimineata, la amiaza si seara, de preferat cu un cutit gasit.
Se ia planta 'piciorul cocosului' (Ranunculus acris, Ranunculus pedatus sau Ranuncului sceleratus), care este o planta otravitoare, se amesteca bine cu sare si se lasa sa se mureze bine. Se pune amestecul pe locul dureros si se lasa atat cat poate fi suportat. Se va forma o basica pe unde se spune ca iese 'toata rautatea', toata afectiunea.
Carcei
Pentru a scapa de carcei, se freaca muschii cu pamant luat de langa tulpina unui gutui.
Printre aceste leacuri se gasesc unele, considerate fara logica la prima vedere, de genul: 'Din sangele curs din nas se aduna trei picaturi pe un carbune si se arunca dupa usa, astfel, oprindu-se curgerea sangelui'. Cititorul, dupa ce ia cunostinta de ele, va spune cu siguranta: 'Trebuie sa fii nebun sa crezi in asa ceva!'. De fapt, nu aceasta actiune este de baza, ci credinta in ea face ca in acea persoana sa se acceseze posibilitati considerate paranormale, care sunt, de altfel, normale, facand sa nu mai curga sangele. Aceasta, pentru ca noi nu stim si nici nu banuim pana unde se intind posibilitatile noastre reale, ca sa putem crede in ele. De cate ori nu spunem, de exemplu: 'Daca pana ajung la coltul strazii trec zece masini, voi reusi sa rezolv marea mea problema'. Nu cele zece masini vor ajuta, ci mobilizarea cu o credinta fara margini.

<u>Leacuri milenare pentru dureri de spate şi lombare, dureri de cap, prevenirea răcelilor</u>

14 Oct 2011
Dureri de spate si lombare
Varza proaspata, incalzita bine si asezata pe zona lombara, este un remediu simplu si eficace pentru asemenea dureri.
Reducerea durerilor de acest fel se poate face si cu ajutorul unei pisici, care este asezata pe zona dureroasa si este tinuta astfel, de mai multe ori, cat mai mult timp.
Se incalzeste bobornic (Veronica beccabunga) si se asaza pe spate, in zona dureroasa.
Se foloseste impotriva durerilor de spate si cucuta de balta (Cicuta virosa) pisata, ingrosata cu faina de grau si amestecata cu otet si untdelemn.
Cresterea parului
Se recolteaza braie (Buruiana caineasca, Mercurialis perenis) cu radacina, se face lesie din ea si se spala pe cap cu aceasta.
Impotriva pierderii parului cauzata de eczeme uscate sau alte cauze: se recomanda spalarea capului cu apa calda, o data pe saptamana, urmata de un masaj cu sare bruta, timp de 15 minute. Dupa aceea, se clateste foarte bine pielea capului. Se fac

minimum sase asemenea tratamente pentru eliminarea eczemelor si se poate continua pentru oprirea caderii parului.
Se ia pielea lepadata de un sarpe si se fierbe in apa si cu aceasta apa se spala capul fara sa se atinga ochii, caci poate fi afectata vederea. Dupa o astfel de metoda se regenereaza radacina parului.
Afectiuni oculare
Afectiunile oculare pot fi indepartate cu ajutorul 'apei de vita', adica al sevei de vita-de-vie, adunata primavara dintr-o mladita de vita-de-vie.
O echilibrare a vederii se poate face si cu ajutorul prafului obtinut din foi de pelin, luat de 2-3 ori pe zi, in apa sau in mancare.
Contra 'albetii' de la ochi (cataracta), glaucomului
Se foloseste, ca remediu, urmatorul produs obtinut din furnici. Intr-o sticla, de aproximativ 150 mililitri, se aduna furnici mari de pe langa copaci. Apoi se introduce sticla intr-o paine cruda, care se baga la cuptor pentru a fi coapta. Dupa ce s-a copt painea, se scoate sticla si se lasa sa se raceasca. Din lichidul obtinut in sticla, in fiecare dimineata si seara, se pune in ochi cate o picatura.
Pentru un remediu universal, in ceea ce priveste vederea slabita, se foloseste o planta mica, ce creste la marginea padurilor, cunoscuta sub numele de burenita, silur sau floare de ochi (Euphrasia officinalis). Se spala ochii de doua ori pe zi cu o infuzie din aceasta planta si se inghite o doza din aceasta, cat un varf de cutit, o data pe zi. Rezultatul se va vedea destul de repede. Se recomanda pentru afectiuni oculare inflamatorii (conjunctivite, blefarite).
Se mai foloseste impotriva cataractei, glaucomului sau cheratitei oculare, untura de sarpe, cu care se ung ochii afectati.
Afectiuni ale gatului
Daca se simte, mai mult timp, aparitia unui nod in gat sau vreunei 'spuzeli', se topeste cositor, care se poarta legat la maneca de la mana dreapta, de miercuri pana vineri. Apoi, cositorul se arunca langa un pom sau se ingroapa.
Contra 'tusei magaresti' se leaga la gat cativa catei de usturoi, iar in timp ce doarme cel afectat, i se da sa miroasa usturoi.
Impotriva infectiilor din gat se foloseste o coaja de nuca goala, umpluta cu usturoi pisat, care se pune intre degetul mare si indexul mainii bolnavului, tinandu-se astfel 25 de minute.
La amigdalele afectate, cand inca nu s-au format puncte de infectie pe acestea, se aplica parafina pura, cu ajutorul unui ghem de bumbac infasurat la capatul unui betisor. Procedeul se repeta de cateva ori pe zi pentru a opri evolutia infectiei.
Dureri de cap
Pentru durerile intense de cap, manifestate mai mult timp, se aplica urmatoarea metoda ce aduce alinarea: se leaga capul strans cu un prosop, iar pe crestetul capului se asaza, usor, un vas cu apa. Pe masura ce se strange prosopul in jurul capului, se lasa din ce in ce mai mult vasul cu apa pe crestet.
Daca la durerea de cap se observa ca intre pielea capului si craniu se simte un tesut de cativa milimetri grosime, ce da senzatia de piele umflata si moale ca un burete, se recomanda urmatorul procedeu pentru reducerea durerii: se ia o mamaliga vartoasa, fierbine, se pune intr-o carpa si se asaza pe cap, precum o casca. Tesutul moale se elimina si dispare durerea. Mamaliga se va arunca dupa acest procedeu.
Daca a doua zi dupa o betie apare durerea de cap si starea de mahmureala, se bea din aceeasi bautura pentru a trece durerea. De aici vine si vorba 'cui pe cui se scoate'.
Pentru eliminarea durerii de cap, se taie capatul unui castravete, dinspre vrej, si se asaza cu partea taiata pe mijlocul fruntii.
In continuare, sunt descrise si alte remedii. Se leaga la tampla menta pisata, varza acra sau cartofi pisati. Se fac bai cu zburatoare (Eupatorium cannabinum), captalan (Petasites hybridus), sulfina (Melilotus officinalis) stransa in ziua de Sanziene sau de Ziua Crucii sau calapar (Chrisanthemum balsanita). Alta planta, sovarvul (Origanum vulgare), se pune intr-o oala noua, se incalzeste si se toarna intr-un vas in care se pot face spalaturi pe cap. Se pot pune si legaturi (cataplasme) cu sovarv.
Se asaza pe cap o basma cu radacina de hrean pisata, pentru alinarea durerilor.
Sinuzita
Se fac fumigatii cu balega de vaca.
Raceli
In guturai, manifestat alaturi de otita, se foloseste o ceapa zdrobita in care se pun rame spalate si vin alb. Se infasoara ceapa in calti si se pune la copt in spuza. Apoi, se scoate din cuptor ceapa si din lichidul rezultat se picura cate trei picaturi in fiecare ureche.
Pentru raceli la cap si pentru nas care curge, se ung talpile cu tinctura de iod si se pun sosete de lana, cu care se sta in timpul somnului. A doua zi, afectiunea nu se mai manifesta.
Pentru prevenirea racelilor
Se poarta la incheietura mainii bratari din lemn de copac. Cele de culoare rosie sunt mai eficace. Se poarta la gat, ca talisman, iarna, o bucatica de cartof crud, chiar si atunci cand devine negru si tare ca piatra.
Rinita cronica alergica, cu evolutie pe un fond limfatic, ce se manifesta cu febra, transpiratie, greutate in respiratie, cu senzatie de innabuseala, daca nu se vindeca, se poate transforma in astm.
O baie cu apa in care au fiert darmoz (Viburnum lantana) si frunze de nuc sau doar frunze de nuc este foarte indicata pentru limfa.
Afectiuni ale urechii
Cand scade calitatea auzului, se picura in urechi cate o picatura calduta de ulei de nuca amestecat cu zeama din planta numita urechelnita (Sempervivum tectorium).
Pentru dureri de urechi, se ia o panza si se unge pe o parte cu ceara topita. Dupa ce s-a racit ceara, se rasuceste panza sub forma unei palnii si se introduce capatul subtire in ureche. Apoi, i se da foc la celalalt capat si se lasa sa arda incet.
Au mai ramas remedii pentru a fi expuse in numarul viitor. Pana atunci, cu bine.

Leacuri milenare (4)

21 Oct 2011
Urmeaza inca un transport de remedii vechi, sosite in statia mileniului care abia a inceput, cu bunele si, din pacate, cu multele rele ale lui.
Nevralgie
Pentru a scapa de nevralgii, se taie in doua un ou fiert tare, iar cele doua felii, calde, se aplica pe partea infectata. Durerile dispar repede.
Probleme cu dantura
La manifestarea durerilor dentare se freaca incheietura mainii cu usturoi curatat de coaja. Apoi, usturoiul se taie marunt si se asaza in zona unde se simte pulsul la mana, legat strans cu un bandaj. Usturoiul nu se pune direct pe piele, ci pe un pansament subtire. Procedeul trebuie sa dureze circa 20 de minute.
Iata un remediu, mai ciudat, aplicat impotriva abceselor dentare. Se toarna putina miere intr-un vas de metal, pana la o grosime de 3 cm. Apoi, se incalzeste la o flacara un cui mare, vechi, ruginit, pana devine rosu, si se introduce in miere. Aceasta incepe sa fiarba, in jurul cuiului formandu-se o masa rosiatica si groasa. Dupa ce se indeparteaza cuiul, masa fluida rezultata se pune, in perioada noptii, pe zona afectata de pe gingie.
TBC si dureri de piept
In perioada primaverii se gaureste trunchiul unui mesteacan (Betula alba) cu un burghiu de 5-8 mm grosime. Apoi se introduce in

acel canal o teava din trestie, prin care va curge seva din mesteacan. Seva, dulce la gust, este indicata a fi consumata ca remediu pentru cei afectati de TBC.
Durerile de piept se elimina aplicand, pe zona dureroasa, produsul obtinut din balega de vaca sau de cal, fiarta cu tarate de grau de vara.
Boli digestive
Dispepsia sau balonarea se elimina cu ajutorul matacinii sau roinitei (Mellisa officinalis), fiarta in vin alb sau in lapte dulce. Vasul in care fierbe amestecul se acopera cu o paine rotunda. Lichidul, apoi, se toarna peste ombilic atat cat poate fi suportat de fierbinte.
Durerea de stomac insotita de diaree se elimina daca se fixeaza pe pantece o lumanare aprinsa si se acopera cu un pahar de sticla. Cand se stinge lumanarea se produce o umflatura in acel loc, aparand efectul.
Contra durerilor abdominale se poate aplica si tratamentul cunoscut sub numele de 'ventuze cu oala de pamant'. Dar durerile nu trebuie sa fie insotite de febra sau tulburari de tranzit (scaune moi). Se confectioneaza o panza subtire de forma patrata cu latura de 30 cm. In mijlocul panzei se pun doua linguri cu sare de bucatarie si se leaga laturile opuse ale acesteia, rezultand un fel de punga. Aceasta este plasata pe tegumentele din dreptul regiunii abdominale dureroase, iar capetelor libere li se dau foc. Se asaza, imediat, deasupra o oala de pamant, cu diametrul gurii de 10-15 cm, cu gura pe tegumente. Astfel, oxigenul fiind ars se produce vid in oala si tesuturile sunt absorbite. Fara oxigen, flacara se stinge. Dupa acest procedeu va aparea efectul dorit.
Celor la care se manifesta scaune moi li se recomanda sa puna pe pantece o legatura facuta cu tarate de grau, hrean pisat, galbenus de ou si otet.
Dizenterie
Intr-un pahar cu apa calda se pune sare pana la saturatie. Adica, se pune sare si se amesteca pana in momentul cand sarea incepe sa nu se mai dizolve, depunandu-se pe fundul paharului. I se da bolnavului sa bea o lingura din apa sarata, dupa care nu trebuie sa mai bea sau sa mai manance nimic timp de 24 de ore. Astfel, afectiunea va inceta.
Intr-un alt remediu contra dizenteriei se foloseste o castana necomestibila, mare, uscata. Miezul ei se da pe razatoare si se pune la macerat in tuica sau palinca. Cu cateva inghitituri din acest amestec se rezolva afectiunea.
In cazul ca se manifesta un scaun moale cu sange se bea fiertura de scanteiuta (Anagalis arvensis) si de iedera (Hedera helix).
Daca un copil are scaun moale, dureri abdominale si varsaturi i se administreaza o fiertu-
ra din coaja de nuca (fructul de Juglans regia) si pere, in care se pun noua coarne (fructe de corn – Cornus mas) si noua pietricele. Afectiunea va fi indepartata.
Daca se manifesta o digestie greoaie si stare de greata, se frictioneaza intens incheietura mainii. Alta varianta este: se prajeste miez de paine si se fierbe otet, se inmoaie painea in otet, se intinde pe o panza si se presara peste acestea frunze uscate si faramitate de izma creata (Mentha crispa). Legatura se asaza pe ombilic pentru a indeparta afectiunea.
In tulburarile grave de nutritie la copiii mici (atrepsie), popular cunoscute sub numele de 'boala caineasca', sau la copiii slabi, care nu cresc, vesnic sensibili la boli, se practica scaldarea in apa de la izvor (apa neinceputa), in care s-a fiert palamida seaca (Cirsium arvense).
Contra senzatiei de greutate la stomac, insotita de lesin, se face o legatura de orz pisat si se asaza pe pantece.
Alta metoda foloseste trei radacini de hrean si trei de brusture, se piseaza, se fierb cu bors, se ingroasa cu tarate de grau, se pun pe o legatura si se leaga la ombilic.
In cazul scaunului moale, se inmoaie degetele in cenusa si se rasuceste de trei ori cu ele in ombilicul celui suferind, ca si cand s-ar incuia, printr-un gest magic, stomacul acestuia.
Sughit
Pentru a scapa de un sughit prelungit, se retine respiratia si se unesc degetele mic si mare de la fiecare mana, formand cercuri cu ele.
Se asaza un cutit pe puntea nazala, persoana trebuind sa-l priveasca fara sa clipeasca, astfel, scapand de sughit.
Icter sau galbinare. Hepatita
Observat inca de la debut, icterul se poate vindeca folosind radacina de stevie fiarta in lapte dulce si pusa la racoare timp de o zi.
Pentru o alta metoda sunt necesare un lighean de alama galbena si trei stiuci vii, tinute in apa rece si curata.
Se asaza bolnavul cu fata deasupra ligheanului, se ia o stiuca dintre cele trei si se tine tot deasupra ligheanului, astfel incat bonavul sa o priveasca in ochi. Dupa un timp, stiuca se va ingalbeni ca sofranul si va muri. Se repeta procedeul si cu celelalte stiuci.
Dimineata, pe nemancate, se bea un ceai de sofran si rostopasca, iar extern se aplica un macerat de floare de pucioasa pusa in rachiu. Se mai recomanda zilnic cate o ceasca de vin in care s-a macerat lumanarica pamantului (Gentiana asclepiadea) si sabur (Aloe ferox, Aloe succotrina).
Pentru copiii cu asemenea afectiune se aplica o alta metoda. Astfel, se trateaza o bucata de hartie galbena cu ceara de albine.
Se face cornet si se introduce cu varful intr-o palnie. Varful palniei se asaza pe ombilicul celui suferind. Se da foc cornetului de hartie, iar cand flacara ajunge la ombilic se indeparteaza palnia de corp, spunandu-se ca 'Trage fierea de la ombilic'.
Impotriva bolilor de ficat, bila si sechele se iau trei catei de usturoi de marime potrivita si se piseaza impreuna cu un praf de sare, pana se obtine o pasta.
Aceasta se imparte in doua. O parte se asaza pe un tifon patrat cu latimea de trei cm, se ruleaza si se face ca o tigara stransa la ambele capete. Se procedeaza identic si cu a doua jumatate. Prima se introduce apoi intre buza de sus si gingie si se impinge cu limba in sus. A doua se introduce sub limba si ambele se tin asa timp de 20 de minute. In aceasta perioada se sta cu gura usor intredeschisa si deasupra unei chiuvete sau a unui bol, pentru scurgerea excesului de saliva. Saliva nu trebuie inghitita, fiind toxica. Se repeta de inca doua ori procedeul din opt in opt zile. Dupa o luna se poate repeta reteta.
In cazul declansarii icterului, o alta solutie simpla adoptata in vederea insanatosirii consta in asezarea pe ombilic a unei legaturi cu rostopasca (Chelidonium majus) pisata.
Se poate incerca impotriva icterului si procedeul urmator. Se confectioneaza un pahar din ceara galbena sau din morcov gros, in care se pune un ban de aur sau un inel de aur, dupa care se bea apa din el. Se mai practica si ungerea intregului corp cu floare de lumanarica pamantului (Gentiana asclepiadea).
O metoda tot atat de veche, pentru tratarea icterului, este taiatul sub limba. Adica, se cresteaza cele doua vinisoare de sub limba (membrana de sub limba) in scopul de a provoca eliminarea unei cantitati de sange, se spune a fi toxic, din acea zona. Sangele curs trebuie eliminat si nu inghitit. Sangerarea se opreste, apoi, cu apa rece tinuta in gura, care, dupa aceea, nu se inghite. La sfarsitul interventiei, persoana trebuie sa urmeze un regim alimentar din care este exclusa carnea, fiind mai folosite zeama de orez, lapte din belsug si cartofi fierti, pentru o perioada de minimum o saptamana.
Hernie
Se recomanda ceai din fructe de soc, de pojarnita (sunatoare), suc de ceapa cu rachiu, iar pe ombilic se aplica radacina de tataneasa pulverizata si fripta cu ceapa, in care se adauga si putin rachiu. Se mai folosesc lumanarica macerata in rachiu sau ceai de cicoare, de sovarf (Origanum vulgare), tataneasa (Symphytum officinale) sau de lanarita (Linaria vulgaris).
Felii de radacina de mutatoare (Bryonia alba) insirate pe o sfoara la uscat si pisate fin se pun, apoi, in rachiu pentru a fi baute. Acest produs se poate aplica si direct pe locul afectat.

Fizica cuantică spirituală

04 Noi 2011
Platon a afirmat ca simturile fizice ingreuneaza perceptia noastra asupra Universului. Intruparea face ca perceptiile sa fie distorsionate, inexacte, iluzorii. Acel taram care exista dincolo de materie, dincolo de vizibil nu poate fi evidentiat cu cele cinci simturi. Aristotel, discipolul lui Platon, sustinea, din contra, ca nu exista lume in afara simturilor noastre. Stiinta, pe de-o parte, a extins perceptia dincolo de simturi cu ajutorul aparatelor inventate, dar, pe de alta parte, inca impartaseste ideile filosofice ale lui Aristotel, legate de existenta. Insa, o data cu aparitia fizicii cuantice, ideile lui Platon sunt sustinute tot mai pregnant.
Teoria cuantica dezvaluie existenta unui camp energetic cosmic universal, in care toate elementele sunt corelate la nivel subatomic, cuantic. Aceste idei fac stiinta sa se apropie de conceptiile filosofice legate de existenta, indeosebi, ale Orientului, cat si de cele religioase ale Occidentului. Astfel, se poate spune ca, prin fizica cuantica, stiinta isi uneste principiile cu cele ale spiritualitatii. Cu aceasta ocazie, se contureaza si posibilitatea de a demonstra stiintific puterea extraordinara a mintii.
Prima data, notiunea de cuantica a fost vehiculata de savantul Herbert Planck, care a primit Premiul Nobel pentru Fizica in 1918, pentru punerea bazelor fizicii cuantice. La dezvoltarea acestui taram, alaturi de altii, a contribuit definitoriu Albert Einstein. Electrodinamica cuantica, dezvoltata de Julian Seymour Schwinger (1918-1994), Sin-Itiro Tomonaga (1906-1979) si Richard Feynman (1918-1988), premiati cu Premiul Nobel pentru Fizica in 1965, si cromodinamica cuantica au condus fizica clasica spre un nou mod, revolutionar, de a privi existenta.
Einstein a lucrat 30 de ani pentru a crea o teorie a marii unificari a celor patru forte fundamentale din fizica, gravitatia, forta electromagnetica, forta nucleara tare si forta nucleara slaba. Toate aceste patru forte sunt, de fapt, fatete ale unei singure forte. Teoria care a reusit sa atinga adevarul a aparut acum trei decenii, sub denumirea de Teoria superstringurilor. Aceasta teorie poate explica insa cele patru forte fundamentale prin reducerea particulelor elementare la vibratii ale unor corzi submicroscopice denumite stringuri.
Teoria cuantica are la baza cateva idei esentiale. Toate sistemele materiale au o caracteristica principala, dualitatea unda-particula. Ceea ce se considera a fi particule, materie, in final sunt unde care respecta legile electromagnetismului si nu ale mecanicii. Deci, actiunile din fizica pot fi masurate. Cele mai mici unitati energetice sunt cuantele. Atomii pot face salturi direct de la o stare la alta, emitand cantitati cuantice de energie luminoasa. In interactiunea lor, particulele par a fi conectate prin legaturi invizibile la un intreg. Proprietatea de nelocalizare cuantica arata ca doua particule aflate la distante de mii de kilometri una fata de cealalta pot interactiona ca si cand ar avea legaturi invizibile.
Bohr (1885-1962) si Heisenberg (1901-1976), laureati ai Premiului Nobel pentru Fizica in anul 1922, respectiv 1932, au demonstrat ca nu se pot face observatii obiective, caci observatorul, prin actiunea sa de observare, modifica starea cuantica a sistemului observat. De exemplu, indreptarea atentiei catre apa dintr-un pahar ii modifica nivelul cuantic al acesteia, deci starea ei se modifica. In fizica cuantica nu este importanta intensitatea campului energetic cuantic, ci forma, structura sa. Un camp cuantic infinitezimal poate afecta o particula, modificandu-i starea. Deci, este important daca exista sau nu acel camp. Iar forta nu este obligatoriu sa fie activa, ea poate fi si potentiala. Einstein a aratat prin Teoria Relativitatii ca masa este tot o energie, aflata in repaus. Si energia, prin dinamismul ei, este mereu in transformare. Mai explicit, in formula E = mc2, E este energia, m este masa, iar c2 este viteza luminii la patrat. Cum c2 este o constanta, variatia energiei este in corelare directa numai cu variatia masei. Deci, masa este tot o forma de energie.
David Bohm (1917-1992) a fost printre primii fizicieni cuantici care au demonstrat existenta unor dimensiuni multiple, dincolo de planul fizic sau energetic. Exista, astfel, planuri sau dimensiuni ale Universului in functie de nivelul vibratiilor lor. Planul fizic este foarte dens si cel mai grosier, avand vibratii joase, planul mintii, mai subtil, este superior celui fizic, iar planul constiintei se afla pe o treapta cu vibratii mai inalte, caruia stiinta abia acum cauta sa-i dezvaluie caracteristicile. Bohm a descris realitatea multidimensionala prin analogie cu fotografia holografica, in a carei imagine, fiecare particica include imaginea intregului.
Stiinta, pana la momentul lansarii Fizicii cuantice, se dezvolta pe orizontala, cu legi specifice materiei, cercetate pana la saturatie. Saltul calitativ pe o treapta superioara vibratorie, care s-a facut cu aceasta ocazie, a deschis posibilitatea cercetarii existentei dincolo de materie, fapt ce poate lega stiinta de spiritualitate. Si atunci, campul unificat ar putea explica experienta iluminarii sau posibilitatea constiintei de a accesa gene din ADN care sa nu provoace suferinta, imbatranire, boli, moarte. Se va putea explica fenomenul verificabil al schimbului de informatii prin vocea interioara, posibilitatea mintii de a schimba realitatea, puterea mintii asupra materiei putand influenta cursul tornadelor sau chiar viitorul omenirii. Un exemplu de fenomen prin care invizibilul actioneaza asupra vizibilului, studiat de fizica clasica, din punct de vedere al efectului, este acela al unui magnet al carui camp are influenta asupra schimbarii pozitiei materiei, de exemplu a piliturii de fier. Raportandu-ne la puterea campului nostru mental se poate cerceta si explica actiunea lui in interiorul corpului si in exteriorul lui, pana la nivelul Universului. Pentru prima data in istorie, stiinta si spiritualitatea pot ajunge sa ofere un model de Univers inteligent constient de sine in momentul Big-Bangului.
Lui Einstein, dupa ce a parasit aceasta lume, i-a fost cercetat creierul pentru a observa daca exista ceva special care sa-i justifice genialitatea. Nu a fost observat nimic deosebit. Nu in materie se pot observa desteptaciunea si prostia. Inteligenta, sufletul, spiritul nu sunt produse ale materiei.

Spre calea luminii

25 Noi 2011
Procedeul de 21 de zile, expus in articolul trecut, poate fi aplicat de catre persoanele care sunt convinse, in sufletul lor, ca li se potriveste. Jasmuheen considera ca: 'In cazul ca se simte nevoia sa intrebati pe cineva daca aceasta experienta vi se potriveste, atunci nu sunteti inca pregatiti. Cautati confirmarea numai de la Invatatorul Launtric. Daca nu exista indrumarea interioara clara, nu sunteti gata'. Este un procedeu care trebuie abordat ca o Initiere Sacra, ajutand la contopirea scanteii spirituale personale cu Marele Spirit al Universului. Aceasta constientizare face posibila hranirea cu Lumina, fara a mai fi indispensabila hranirea corpului fizic cu hrana materiala. Daca este asimilat acest concept filosofic, nu vor exista confuzii in timpul desfasurarii procedeului de 21 de zile iar corpul fizic nu va fi slabit sau epuizat in aceasta perioada de timp. In caz ca se doreste scaderea in greutate, acest lucru se va indeplini prin reprogramarea corpului pentru a ajunge stabilizat la greutatea perfecta. Nu este indicat ca inainte de acest post sa se manance mult ca si cand ar fi ultima masa, pentru 'a scoate parleala' din perioada postului, caci dupa accea corpul va suferi mai mult in timpul eliminarii unui numar mai mare de toxine. Se mai recomanda, totodata, eliminarea treptata a carnii rosii, apoi a celei albe, trecerea la hrana cruda, la supe si lichide dupa care vor urma cele 21 de zile.
Aceasta trecere trebuie facuta alaturi de o stare de acceptare fara tensiuni, ci cu bucurie si confort sufletesc. In timpul celor trei saptamani este necesar a trai intr-o incapere incalzita, linistita, cu un pat si, de preferat, cu un fotoliu, multa lumina si aer proaspat. Zona din afara locuintei sa fie cu aer curat si insorit. Hainele sa fie confortabile si calduroase in functie de anotimp. Este necesara gheata pentru a fi sfaramata in gura, din cand in cand si apoi expectorata, apoi, felii de lamaie, servete pentru fata, uleiuri volatile si un vas pentru ars esente precum santal, lavanda, necesare aromatizarii aerului, lumanari pentru atmosfera, o cada pentru imbaiere si un scaunel pentru dus, in caz ca se va simti corpul slabit. Se vor desfasura activitati usoare, artistice, lucru manual, lectura, muzica pentru meditatie si relaxare, creatie. In saptamana a doua se pot consuma sucuri de portocale sau de mere, cu o concentratie de 25%, iar in cea de-a treia saptamana, sucuri din fructe, cu o concentratie de 40%. Este necesar si un carnet pentru a nota observatiile. In aceasta perioada, nu sunt recomandate activitatile grele fizice si psihice, vizionarea televizorului, vizitele, convorbirile telefonice, muzica cu texte ce influenteaza negativ, exercitiile fizice grele, parasirea locuintei sau alte elemente ce ar putea perturba echilibrul psihic.

Trecand corect prin aceasta perioada, de 21 de zile, spiritul castiga suprematie asupra egoului, ceea ce da sentimentul de libertate, cunoastere, acceptare si iubire. Nu este obligatoriu sa mergem des la biserica sau sa traim intr-o pestera precum pustnicii, pentru a ajunge la un nivel superior al constiintei. Acest procedeu este creat de catre minte pentru a ne elibera de ea. Chiar daca au fost numai asimilate informatiile despre posibilitatea existentei materiale lipsita de hrana, fara a urma, practic, un astfel de post, fiinta nu va mai fi aceeasi, va avea o alta deschidere catre Adevarata Existenta. Omida nu se lupta pentru
a-si pastra forma, ci se adapteaza procesului de a deveni fluture. Astfel, de la a se tari, ea, trece la zbor.
Alimentele naturale pot hrani un numar din ce in ce mai mic din populatia lumii. In aceasta situatie, a luat amploare producerea de alimente create pe cale industriala, folosindu-se elemente sintetice, ce copiaza natura, dar, care, din nefericire, sunt suportate cu dificultate de organism, facand sa-i scada imunitatea, sa-i creasca uzura si sa devina mai vulnerabil la afectiuni. Cand stomacul lucreaza mai intens, energia vitala este folosita in mare parte la digestie, scazand nivelul celei necesare pentru deschiderea spirituala. Corpul are nevoie de energie pentru a desfasura, in paralel, un numar urias de procese iar atunci cand are loc o digestie greoaie, dupa mese copioase, el sufera din cauza energiei insuficiente atator functii. Deepak Chopra, in volumul 'Crearea belsugului', arata ca: 'Exista 6 trilioane de reactii ce se petrec in corpul uman in fiecare secunda si fiecare dintre acestea este corelata cu absolut fiecare dintre celelalte reactii, fiecare eveniment biochimic singular stie de fiecare dintre celelalte evenimente biochimice, ce se petrec in corp'.
Profesorul Hilon Hotema, in volumul sau 'Constiinta inalta a omului', afirma ca plamanii si nu stomacul sunt organele vietii. Suportul vietii este coloana vertebrala, nu traseul alimentar. Respiratia este cea mai importanta functie. 'Daca o fiinta umana ar consuma energie numai prin organele ei respiratorii, asa cum se intampla in Era de Aur timpurie – atunci cand se traia, conform traditiei, mii de ani... – boala ar fi necunoscuta.' Cand omul traieste cu radiatie solara si aer, primeste energie vitala suficienta. Plamanii aduna energia necesara si pielea elimina deseurile din corp. Cu ajutorul hranei materiale este greu de echilibrat necesarul corect de elemente din alimente.
Referitor la a trai cu Lumina, Peter O’Erbe scrie in cartea sa 'Sunt Dumnezeu': 'Corpurile noastre, de exemplu, au capacitatea de a transforma fotonii de lumina solara sau stelara in substanta nutritiva ceruta de corp. Este un fenomen similar cu fotosinteza. Aceasta capacitate va iesi la suprafata, pe plan colectiv, cand Omul va intra in supraconstiinta. Ea poate fi deja dezvoltata in starea de Adevarata Perceptie. Aceasta manifestare nu este un proces constient. El se produce la nivel de esenta al sufletului, aceasta insemnand ca abilitatea de a-i alimenta combustia interna a corpului fizic direct din electronii din eter, fara ocolul facut prin materia bazata pe carbon, se va face in mod natural. Aceasta capacitate se va manifesta pe masura trezirii noastre. Procesul merge mai departe: intr-o stare de supraconstiinta vom inceta sa mai extragem energie din Pamant (combustibili fosili, minerale etc.) si vom transforma Lumina direct in formele cerute de necesitatile noastre de zi cu zi'.
Toate aceste concepte par stiintifico-fantastice pentru majoritatea populatiei Globului. Cei care o sustin par, celorlalti, a fi pierduti psihic. Asemenea reactii au fost nenumarate de-a lungul istoriei, in fata inventiilor epocale, dar, dupa un timp, socul a trecut si lumea le-a adoptat. Este suficient exemplul lui Traian Vuia, care, la propunerea sa de a executa un aparat de zbor, Academia Franceza, si nu un oarecare, i-a raspuns ca nu este posibil sa se construiasca un aparat mai greu ca aerul care sa zboare, iar astazi avem rachete si nu numai avioane.
Beneficiul corpului fizic, de pe urma parcurgerii postului, se profileaza din punct de vedere al sanatatii, prin realizarea echilibrarii campurilor energetice ale sale. Vehiculul nostru pamantean devine, astfel, puternic si isi mentine aceasta stare, atat timp cat curatenia fizica se manifesta alaturi de cea spirituala.
Aceste randuri le poate citi oricine dar nu vor fi aprobate de toti iar dintre cei care agreaza conceptele expuse, doar o infima parte le va aplica practic. Cat despre acestia din urma, Jasmuheen, sustinatoarea teoriei, dar mai ales a practicarii vietii cu Lumina, recomanda, foarte serios, celor care urmeaza procedeul de 21 de zile, sa se pregateasca foarte bine inainte de a-l parcurge.

Glanda pineală, al treilea ochi?

02 Dec 2011
Dr Jill Ammon-Wexler, profesor, doctor in psihologie, pionier al cercetarii domeniului creier-minte, a pus in discutie posibilitatea existentei celui de-al treilea ochi prin glanda pineala. Iata, in continuare, parerea domniei sale exprimata, despre acest subiect, pe www. Quantum-Self.com.
Ati realizat ca, de fapt, corpul dumneavoastra are trei ochi fizici?
Problema misterioasa legata de al treilea ochi a fost dezbatuta de mistici de-a lungul timpului si s-a considerat a fi sursa informatiilor obtinute cu ajutorul vederii din afara normalului.
Avem curajul sa afirmam ca al treilea ochi exista cu adevarat. Se pare ca este reprezentat de o glanda mica din creier si anume de glanda pineala.
Glanda pineala este localizata exact in centrul geometric al creierului. Daca se face o similitudine intre om si Pamant, locatia ar fi exact in zona Marii Piramide egiptene, care este amplasata in centrul planetei noastre fizice.
Glanda pineala este de marimea unui bob de mazare si este amplasata intr-o cavitate mica, in spatele si deasupra glandei pituitare. Este situata chiar in spatele ochilor si este legata de al treilea ventricul al creierului.
Adevarata functie a acestei glande misterioase a fost indelung contemplata de catre filosofi si adepti spirituali. Vechii greci credeau ca glanda pineala reprezenta legatura noastra cu 'Realitatea Gandului'. Marele filosof Descartes a numit-o 'Locul sufletului'.
Glanda pineala prezinta multe caracteristici ale ochiului exterior. Aceasta glanda contine o harta completa a campului vizual al ochiului. Este activata de lumina si controleaza variatiile bioritmului natural al organismului. Glanda pineala functioneaza intr-o armonie directa cu hipotalamusul – ce coordoneaza reactiile legate de sete, foame, sexualitate, ceasul biologic, precum si procesul de imbatranire. Glanda pineala secreta melatonina in stare de relaxare si, de asemenea, raspunde la energia campului electromagnetic. In zona unei anumite frecvente a undelor cerebrale, cum ar fi undele Theta, simtul granitei ego-ului, deseori, dispare. Constiinta noastra este, in acel moment, mai putin preocupata de existenta fizica. Potrivit mai multor traditii vechi, acest lucru se intampla in momentul in care cel de-al treilea ochi incepe sa manifeste puteri speciale.
Multe traditii, practici mistice vechi si scoli ale misterelor amintesc de abilitatea de a fi constienti de campurile energetice la niveluri de vibratii mai inalte. Aceste niveluri de constientizare sunt diferite de nivelurile noastre normale de constientizare, care tind, cel mai adesea, sa fie centrate pe propria noastra identitate materiala.
Cu toate ca prezenta glandei pineale nu a fost confirmata decat recent, traditiile mistice si scolile legate de ezoterism au promovat mult timp faptul ca aceasta portiune din creier este conectata la realitatile alternative si la niveluri mai inalte de constiinta.
Potrivit traditiilor, cand glanda pineala 'se trezeste' apare o presiune la baza creierului. In momentul in care glanda pineala este activata, se crede ca aceasta devine o linie directa catre stari mai inalte ale constiintei. Interesant este si faptul ca, oasele din cutia craniana, aflate imediat in fata celui de-al treilea ochi, au tendinta de a deveni mai subtiri la persoanele care practica meditatia de mai mult timp sau la 'cautatorii' seriosi.
Primul pas pentru cresterea sensibilitatii celui de-al treilea ochi este relaxarea fizica. Vechile scoli mistice apelau, pentru dezvoltarea glandei pineale la studenti, la procedee care aveau ca scop distragerea atentiei de la simturile fizice. Apoi, studentii erau directionati sa se concentreze mental asupra unui punct din mijlocul fruntii. Aceasta procedura nu se foloseste, propriu-zis, de muschii ochilor. Este mai degraba o concentrare 'interna'. In ceea ce priveste instruirea undelor cerebrale, aceasta era initiata prin stabilirea unei stari bune de relaxare in zona undelor Alpha, ale creierului. Urmeaza, apoi, cufundarea in starea de constiinta

specifica undelor Theta si retragerea concentrarii de la stimulii exteriori. Dupa aceea, incepe sa se contureze vizualizarea, foarte intensa, a esentei energiei proprii – bazata pe evadarea din corp printr-o 'usa' de la baza creierului. In momentul in care ajungeti in aceasta faza, este posibil sa apara chiar un sunet, in zona glandei pineale. Exercitiile de vizualizare reprezinta primul pas in vederea directionarii energiei catre sistemul nostru interior, pentru activarea celui de-al treilea ochi. Un camp magnetic este creat in jurul glandei pineale, prin concentrarea atentiei, la mijlocul distantei dintre glanda pineala si cea pituitara. Imaginatia creativa vizualizeaza un anumit lucru, iar energia gandului confera viata si directie acelei forme.
Dezvoltarea celui de-al treilea ochi, imaginatia si vizualizarea sunt ingrediente importante in foarte multe metode vechi de dezvoltare personala spirituala. Dar dezvoltarea acestor niveluri de intuitie poate fi realizata si prin intermediul instruirii in ceea ce priveste ghidarea puterii mintii. Quantum Brain Gym contine sesiuni de instruire cu privire la undele cerebrale. Acest training este destinat dezvoltarii puterii mintii, de la experiente de constiinta inalta pana la stimularea hormonului de crestere uman.

Şamanismul. Raţionarea iraţionalului ce scapă controlului minţii duce la adevărata cunoaştere a existenţei

09 Dec 2011

Pe marea scena pamanteana, samanul este un personaj magic, un individ enigmatic ce nu poate fi inchis intr-un sistem al vietii materiale. Samanul este un exponent al credintei, dar nu este preot, caci samanismul nu este vreo religie. Cu ajutorul puterilor magice pe care le poseda, aceasta fiinta superioara cauta sa-si ajute semenii cu puteri de vrajitor. Rupt de lumea in care traim, samanul calatoreste in astral pentru a ruga Divinitatea sa-l ajute in calea lui de binefacere. Iar legatura lui cu Celalalt Taram nu este lipsita de primejdii.
Capacitatea de a circula in Planurile Supranaturale, de a intra in contact cu Supraumanul, un saman o dobandeste concomitent cu puterile sale miraculoase prin suferinta si teroare. El este supus unor probe initiatice foarte dure, incat este posibil sa-si piarda mintile sau chiar viata. Dupa ce trece de piedicile initierii, afla, de la un initiat mai batran, tehnicile extazului, modul de folosire a obiectelor magice, precum si celelalte secrete ale samanismului. Apoi, in stare de transa, el poate face dovada insusirilor de clarvazator, telepat si de vindecator miraculos al celor suferinzi. Viziunile din domeniul astral devin realitate pamanteana, dovedind ca nu sunt halucinatii. Cunoasterea dobandita de samani nu poate fi incadrata in formule sau ecuatii ale stiintelor exacte. Ei sunt si excelenti psihologi. Probele intiatice ii transforma in persoane puternice, cu o stabilitate psihica deosebita. Iesind din tiparele umanului, acestia stiu cum sa transmita, altor semeni, echilibrul pe care acestia l-au pierdut. Au puterea de a ghici gandurile, de a dirija visele si sentimentele, astfel, putand sa-i coordoneze pe cei din preajma. Fara saman, sufletul colectiv al tribului risca sa se descompuna, pierzandu-si elementul stabilizator.
Adevaratul saman a luat nastere acolo unde se mai poate regasi si astazi in forma sa autentica, adica in Asia Septentrionala, indeosebi la populatiile spatiului siberian si altaic, la samoiezi, tungusi. Cu toate acestea, asemenea traditii exista pretutindeni in lume. Ritualurile initiatice intalnite la populatiile de la poli, la laponi, eschimosi, indienii din Alaska, din nordul Canadei se aseamana cu cele siberiene. Indienii din America de Nord si triburile primitive din Indonezia si Oceania prezinta similitudini de necontestat.
Samanismul siberian de astazi aminteste evident de personajul din trecut, de elementul folcloric. Este un spatiu inghetat, la propriu ca asezare geografica, iar la figurat ca acces, pentru ceilalti, la aceasta cunoastere magica. Din aceasta cauza, samanul este evaluat de sceptici ca fiind o fiinta primitiva, acoperita de un munte de superstitii, care in Evul Mediu ar fi sfarsit, cu siguranta, pe rug, asemenea ereticilor. Astazi, stiinta sustine ca orice fenomen care scapa ratiunii este o iluzie. Principiile societatii pun in prim-plan economicul, financiarul si, abia pe planul doi, omul, pe cand samanismul considera prioritara fiinta umana cu sufletul si spiritul ei. Acesti initiati cred in existenta unui spatiu astral plin cu zei, spirite, suflete ale mortilor, spatiu, aflat dincolo de invizibil, care ofera unora posibilitatea de a comunica, ei fiind intermediari intre Lumea de Dincolo si cea in care traim fizic.
Samanii cred intr-un suflet nemuritor, respecta puterile supranaturale, cinstesc Natura, acorda suflet animalelor, copacilor, plantelor, stancilor, lacurilor, manifestarilor atmosferice. Pamantul este considerat a fi o felie din Universul Sacru, creat de o putere pe care trebuie sa o induplece prin omagii repetate, cu un respect permanent. Un gest, un cuvant necugetat, uitarea sau o greseala risca sa aduca nefericirea asupra nevinovatului, poate chiar asupra intregului trib. Invizibilul este considerat a fi razbunator.
Samanismul stie sa scoata la suprafata puterile Divinitatii ascunse in om. Ivan Lissnar scrie in cartea sa 'Dumnezeu era deja acolo': 'Samanismul este concretizarea cunostintelor multimilenare ce se refera la suflet, la psihicul omenesc si la manifestarile naturii vii in acest univers, din care orice logica lipseste, samanul trebuie mai intai sa patrunda, inainte de a fi autorul adevaratelor miracole'. Samanul incorporeaza voluntar o entitate spirituala, putand sa devina medium pentru perioada cat se manifesta comunicarea de dincolo de vizibil. Aceasta este o incorporare pasiva. Invocarea spiritelor pentru a putea fi incorporate in scopul depasirii dinamice a piedicilor malefice care-i stau in cale, reprezinta incorporarea activa. Samanul mai foloseste, pentru stabilirea legaturii cu lumea invizibila, transa, dedublarea, extazul. Atunci, el desparte constient corpul sau de spirit. Primul ramane fara cunostinta, inert, la locul experimentului, iar cel de-al doilea se indreapta in afara spatiului si timpului, pentru a culege informatiile de care are nevoie. Aceasta transa poate fi de tip cataleptic, stare in care samanul este rigid ca un decedat, povestind numai la revenirea din aceasta stare despre locurile prin care a calatorit, si, de tip dramatic, atunci cand el relateaza in starea de inconstienta tot ce se intampla acolo unde se afla spiritul sau. In acest caz, samanul imita voci si atitudini ale celor intalniti. Cu toate ca transa aceasta cere cheltuiala fizica si nervoasa considerabile, el se intoarce printre cei vii fara vreo urma de oboseala. La iesirea din transa dramatica isi aminteste totul, iar la iesirea din cea cataleptica uita incidentele care i-au marcat transa. Mircea Eliade, in 'Samanismul si tehnicile arhaice ale extazului' ii numeste pe cei cu aceste puteri 'maestrii extazului'.
In stare de transa, eliberat de conditia umana, spiritul sau comunica de la egal la egal cu spiritele intalnite. Atunci, el vede in afara distantelor pamantene, primeste mesaje de dincolo, descifreaza viitorul, descopera secrete, stapaneste entitati ce ratacesc, salveaza suflete pierdute in lumi misterioase ale caror legi le scapa acestora. In ceremonii intervine doar ocazional. De exemplu, la nastere intervine pentru indepartarea de nou-nascut a entitatilor sau influentelor malefice, la nunti ajuta la alungarea maleficului dintre soti sau din casa lor, iar la inmormantari intervine numai pentru a impiedica spiritul mortului sa se intoarca pentru a-i chinui pe cei aflati in viata.
Astazi, termenul de saman este folosit pentru a defini persoanele inzestrate cu puteri inrudite cu cele ale samanilor siberieni. Dar este foarte important ca acestia sa controleze fortele ce stau la baza puterii lor si nu sa fie posedati de ele, sa fie manipulatori ai acestora si nu instrumente ale lor, caci acest fapt ar putea deveni periculos, deoarece puterea este deopotriva a binelui si a raului. Scepticii de meserie ar trebui sa ramana someri in fata Adevarurilor Existentei, caci, altfel, moartea sufletului lor ar putea veni mult mai devreme decat se asteapta.

Magia şamanului: teolog şi demonolog, specialist al extazului şi vindecător, protector al comunităţii

16 Dec 2011

Mircea Eliade scria in volumul III din 'Istoria credintelor si a ideilor religioase': 'Samanul este teolog si demonolog, specialist al extazului si vindecator, auxiliar al expeditiilor de vanatoare, protector al comunitatii si al turmelor, psiholog si, in anumite societati, erudit si poet'.
Meseriile normale, din viata pamanteana, pot fi transmise din tata in fiu. Samanismul insa poate fi practicat numai de aceia care au acest dar primit la nastere, asemenea celor care au harul de a putea fi artisti, de exemplu. Astfel, fiul unui saman poate deveni si el

saman numai daca poseda aceasta insusire, pe care o va putea dezvolta usor, prin initiere, asa cum artistii se pot exprima dupa ce capata si uneltele artei.
Copilul care are calitatile unui viitor saman este taciturn, singuratic, cu un comportament bizar, cu viziuni de cosmar. Medicina de astazi considera asemenea manifestari afectiuni psihice si le trateaza ca atare.
Cei din comunitate, care se afla in jurul copilului la care se manifesta asemenea simptome morbide si incontrolabile, considera ca el trebuie pregatit pentru a deveni saman.
Pregatirea pentru dobandirea si exprimarea 'miraculoaselor puteri' o incepe prin comunicari facute, de obicei, de catre spiritul unui saman-stramos. Acesta, se spune, ii comunica alesului hotararea zeilor. Apoi, spirite de dincolo confisca sufletul novicelui pentru a-i inocula stiinta necesara. Spiritele isi instruiesc elevul, torturandu-l. El resimte intens aceste framantari atat fizic, cat si psihic, invatatura fiindu-i daruita in vis sau in transa. Contactele stabilite astfel cu spirite ale stramosilor, cu creaturi demonice, il fac sa moara in lumea profana si sa reinvie in Lumea Sfanta. Daca viitorul saman este copilul unui actual saman, initierea se face in timp si mult mai usor, cu ajutorul tatalui. Exista si o a treia modalitate de a deveni saman, mai rara, ce-i drept, prin care initierea se face prin propriile puteri, respectivul avand aceasta capacitate de a o indeplini. Daca un saman decedeaza si un altul nu este pregatit pentru a-i lua locul, comunitatea isi desemneaza inlocuitorul.
Un viitor saman trebuie sa dobandeasca acea calitate cu ajutorul careia sa poata trece din planul vietii materiale in planul celei de dincolo, prin fenomenul extazului. In timpul pregatirii, care sa-i permita trecerea dintre cele doua planuri, viitorul saman sta in transa, intins pe pat, o perioada de timp cuprinsa intre trei si noua zile. In tot acest timp nu bea si nu mananca. Adesea, apar stigmate pe trupul aspirantului, hainele lui imbibandu-se cu sange. La revenire, el povesteste, in detaliu, in ce fel s-au napustit asupra lui sufletele stramosilor si demonii.
Iata, in continuare, cum se desfasoara cateva ceremonii de initiere. La iakuti, maestrul si elevul plonjeaza in transa, batranul saman atragand sufletul tanarului intr-o lunga calatorie extatica. Hoinareala incepe prin escaladarea unui munte. In varf, maestrul ii arata novicelui bifurcatia unui drum ce duce pe alte poteci, mai sus. Aici se adapostesc relele care ii distrug pe oameni. La golzi, la ceremonie se reuneste intreaga familie, de asemenea, participand si numerosi invitati. Avand un caracter religios, aceasta este ca o sarbatoare publica. Se canta, se danseaza si se sacrifica porci. Participantii samani beau sangele animalelor doborate, cad in transa si fac demonstratii ale capacitatilor lor. Sarbatoarea dureaza mai multe zile. In comunitatile Manciu, viitorul saman este acceptat doar daca merge, fara sa-si arda talpile picioarelor, pe un strat de carbuni incinsi. Reusita dovedeste ca Spiritele Inalte il asista, deci se dovedeste a fi demn de numirea sa. Astazi, se mai practica un test care este opusul celuilalt, traditional. Si anume, iarna se sapa noua gauri intr-o banchiza. Aspirantul intra, pe rand, in fiecare, iesind prin urmatoarea gaura, pana ce ajunge la ultima. La ciuci, cu ajutorul unui cutit ritualic 'pregatit' prin exercitii magice, samanul deschide trupul unui bolnav, pentru a extrage dinauntru cauza raului. Asemenea operatii se mai practica si astazi in Filipine.
O initiere este considerata a fi completa dupa ce se trece prin trei etape: suferinta, moarte, inviere. Atunci si numai atunci v-a putea viitorul saman sa dobandeasca noul echilibru spiritual si noua personalitate spre care s-a indreptat. Dupa initiere dispar si tulburarile psihice, care dadeau impresia existentei unei boli psihice, prezente la el. Cu aceasta ocazie, noul saman capata calitatea de a rezista la orice incercare din viata pamanteana, posedand o inteligenta stralucitoare si un trup suplu, fiind dotat cu o energie nelimitata. Calitatile acestuia sunt cele pe care le regasim prezente la cei pe care ii numim, astazi, paranormali. Un saman le foloseste insa, fara a se arata increzut ca le poseda. Se mai poate afirma ca acesta reuseste sa devina omul cunoasterii universale. La capatul desavarsirii intierii, samanul depune juramantul de a sluji Fortele Supranaturale care l-au ales pentru a interveni, impreuna cu ele, la rezolvarea marilor necazuri ce-i lovesc pe semenii sai.
Ajungand initiat 'cu certificat', samanul simte intens nevoia de a-si exercita harul, simtindu-se ca intr-o colivie din care vrea sa iasa pentru a-si lua zborul, asemenea unei pasari.
In timpuri stravechi omul traia intr-o lume magica, prin manifestarea posibilitatilor extrasenzoriale pe care le avea. El percepea corespondentele secrete din Natura si Univers, avea capacitatea de a se dedubla dupa dorinta, cutreierand in zonele considerate astazi oculte. Constiinta sa intuitiva remarcabila, de atunci, il ajuta in clarviziuni, comunicari inafara limbajului verbal etc., avand acces la natura profunda a lucrurilor. Gandirea carteziana, care a luat locul celei initiale, a facut ca omul sa-si piarda adevaratele simturi. Intemnitat intr-o dimensiune finita a existentei, omul de astazi nu se poate lipsi de garantii stiintifice, crezand ca in acestea se gaseste cheia puterii sale mentale.
El foloseste un sistem de referinta subiectiv, ales pentru o gandire specifica vietii materiale, sistem care face parte din sistemul de referinta adevarat, insa fiind doar o subdiviziune a acestuia. Astfel, drama omului din prezent este aceea ca nu poate concepe, dincolo de viata curenta, existenta unor Spatii si Lumi diferite, in care totul se desfasoara dupa alte legi. Samanul are privilegiul de a interfera si cu aceasta lume de Dincolo de Vizibil. Datorita puterilor sale, prin magie, poate intra in rezonanta cu Divinitatea, cu lumea spiritelor, dar si cu animalele, vegetalele, mineralele.
Ajutat de puterea gandului, el are capacitatea de a modifica o structura biologica sau astralul. Intelegand un animal, cu care poate comunica, inseamna a se 'imbraca', pentru o perioada de timp, cu vibratiile, fluidul, ambianta acestuia, intrand in rezonanta cu frecventele existentei lui. La fel poate proceda cu vegetalele si mineralele. Daca se cunosc esenta lucrurilor si a fiintelor precum si Entitatile care le coordoneaza, se creeaza posibilitatea de a se actiona asupra lor, putand a fi investit chiar cu puterile lor. Samanul face acest lucru in mod normal, dar numai in scopuri benefice.
Un monument de extrasenzorialitate, samanul, purtator de cuvant al spiritelor care il strabat, calauzitor al sufletelor, interpret al viselor, medic, poet, muzician, actor, fauritor, stie ca aceasta viata terestra este doar proiectia obscura a celei adevarate, aflata atat in microcosmos cat si in macrocosmos, a vietii nevazute, dar a carei prezenta a fost presimtita, macar fulgerator, de catre majoritatea oamenilor, cel putin o data de-a lungul vietii.
Samanii nu au disparut cu totul, asa cum sustin unele voci, ci ei se gasesc si astazi in comunitatea noastra, traind printre noi, chiar daca sunt descoperiti sau nu.

Legea atracţiei

25 Dec 2011
Notam candva, stand pe o banca intr-un parc, leoarca de suparare pana dincolo de suflet. M-am saturat. Mi-e sila de tot. Orice incep sfarseste rau. Acum, trece pe langa mine o femeie care vorbeste singura. Saraca, cred ca nu e in toate mintile. Cine stie, voi ajunge si eu asa? Sau, poate ca nici nu voi mai ajunge pana atunci. S-au asezat doi insi langa mine pe banca. N-or mai fi gasit alt loc, doar sunt atatea banci libere? Nici macar sa pot sta singur pe banca nu se poate.
Imi trec prin minte crampeie din viata. Le las sa curga. Nu opresc niciunul. Nu vreau sa le trag de maneca, sa ma amarasca mai mult. Se spune ca in ultimele clipe ale vietii revezi toata viata instantaneu. Hm, de cate ori n-am stat eu sa-mi revad momentele importante din viata? De cate ori n-am murit eu pana acum, sau de fiecare data a murit cate putin din mine? Ultimele clipe, cu adevarat, ale vietii cred ca mi le voi aminti putin dupa. Dar, pana atunci, trebuie sa schimb ochelarii cu care privesc viata, caci, cu ei o vad intunecata rau. Si tipii astia, de langa mine, ma calca pe nervi! Daca le zic, sigur vor spune: 'Ne scuzati, n-am stiut ca sunt nervii dumneavoastra!'
Kate Corbin este un indrumator al sufletelor in ceea ce priveste aplicarea Legii Atractiei, pentru a face ca visele acestora sa devina realitate.

Kate Corbin a fost intrebata: 'De ce par unii oamenii ca atrag orice isi doresc, in timp ce altii nu-si realizeaza niciodata visele? Care este diferenta? Cum se face ca sunt oamenii acestia fericiti si de succes, iar ceilalti, nu?'.
Iata, in continuare, reprodus raspunsul ei. Acestia inteleg Legea Atractiei, o lege universala care ne invata cum ar trebui sa fim pentru a avea orice ne-am dori.
Suntem ca niste magneti gigantici. Legea Atractiei spune ca atragem in timpul vietii noastre lucrurile asupra carora ne concentram atentia. Legea Atractiei nu tine cont de probleme legate de educatie, talent, statut social sau rasa. Nu exista recompense si nici pedepse, cu toate ca s-ar putea sa apara pentru cei ce cred acest lucru.
Precum Legea Gravitatiei, Legea Atractiei lucreaza perfect si impartial tot timpul, in orice situatie, pentru toti oamenii. Intotdeauna este dreapta. Cand eram copil aruncam jucariile in sus si ele cadeau, conform gravitatiei si repetam acest lucru de mai multe ori. Asa este si cu Legea Atractiei. Ea a lucrat permanent, in vietile noastre, dar multi dintre noi nu am inteles-o pe deplin.
Totul este legat de Vibratii.
Dupa Legea Atractiei, cand avem un gand sau o dorinta, transmitem vibratiile in afara noastra, in Univers, care, in mod magnetic, ne conecteaza cu oameni si circumstante cu vibratii asemanatoare. De fapt, este posibil sa ne conectam doar cu ceea este in armonie cu vibratia noastra dominanta. De exemplu, daca noi ne simtim perfect sanatosi vom atrage vibratiile unei sanatati bune. Daca ne ingrijoram cand avem simptomele unor boli si citim statistici, care ne sperie, despre un numar vast de oameni care sunt atinsi de aceste boli, noi vibram si atragem intens acele boli.
In acord cu acest lucru, daca ne inchipuim traind in abundenta financiara, suntem un magnet al prosperitatii. Daca, suntem intristati ca nu avem destui bani, oferta noastra vibrationala este saracia, iar Universul nu are incotro si trebuie sa ne raspunda cu ceea ce se potriveste vibrational, adica, mai multa saracie. De fiecare data, cand ne concentram, cu emotie, asupra unui gand legat de ceva, pozitiv sau negativ, noi spunem Universului: 'Mai mult din aceasta, va rog!'. Iar el actioneaza precum Duhul care a iesit din lampa lui Aladin, spunand: 'Dorinta ta, stapane, e lege pentru mine!'. Doar suntem fiinte inzestrate cu liberul arbitru, ceea ce inseamna libera si constienta alegere.
Din aceasta perspectiva, libertatea inseamna asumare si responsabilitate. Fii foarte atent ce-ti doresti, fiindca s-ar putea sa se implineasca exact in momentul cand ai uitat de dorinta ta si chiar nu ti-ai mai dori-o implinita. De aceea, e nevoie sa alegi constient pentru tine, adica sa-ti asumi ceea ce ceri si sa ai grija, dupa aceea, sa poti duce. Astfel, vorbitul spre a ne afla in treaba capata o insemnatate coplesitoare. Deoarece ceea ce se aseamana se aduna, se poate concluziona ca sanatatea atrage mai multa sanatate, prosperitatea atrage mai multa prosperitate, fericirea atrage mai multa fericire.
Formula Atractiei.
Oferta noastra vibrationala este compusa din gandurile noastre insotite de sentimente. Universul raspunde acestei oferte prin potrivirea raspunsului vibrational. In orice moment noi atragem, catre noi, esenta a ceea ce gandim si simtim. Simtim dupa cum Gandim. Vibram dupa cum Simtim. Atragem dupa cum Vibram. Sentimentele noastre ne spun daca suntem in procesul de a atrage si a crea ceea ce dorim sau in acela de atractie si creatie a ceea ce nu dorim. Cand ne simtim bine, avand in jur iubire, bucurie, apreciere, vibratiile noastre sunt inalte si ne racordam vibrational circumstantelor dorite.
Cand ne simtim rau, suparati, tematori, lipsiti de putere, vibratiile noastre sunt joase si rezonam vibrational circumstantelor nedorite. In plus, o vibratie joasa ne face sa nu putem obtine ceea ce dorim. Cand ne directionam gandurile bazate pe ceea ce simtim, noi devenim creatori constienti ai vietilor noastre. Aceasta este o formula simpla: Daca un gand ne face sa ne simtim bine, atragem visele noastre.Daca un gand ne face sa ne simtim rau, atragem cosmarurile noastre.
Este foarte important sa realizam ca Legea Atractiei lucreaza egal pentru atragerea viselor noastre, la fel ca si pentru atragerea cosmarurilor noastre. Asa cum gandim si simtim, noi suntem cei care scriu scenariul pentru viata noastra. Cand suntem panicati, din cauza unui lucru neplacut care s-ar putea intampla, concepem un scenariu neplacut. Cand privim, cu emotie, la implinirea a ceva ce dorim din suflet, noi planuim acest lucru si asteptam, cu nerabdare, realizarea lui. In viata noastra, atragem lucrurile asupra carora ne fixam atentia, fie ca vrem sau nu. Astfel, trebuie sa avem, permanent, viu in minte mesajul Legii Atractiei: Focalizeaza-te pe ceea ce doresti, si nu pe ceea ce nu doresti!
Cand intelegem Legea Atractiei, putem sa fim cu adevarat cine vrem sa fim si sa facem ceea ce ne-am dori. Cand intelegem Legea Atractiei, putem crea vietile noastre in mod constient, prin libera alegere. Cand intelegem Legea Atractiei, avem linie directa cu Mos Craciun, cu Zana cea Buna, cu Aladin si lampa lui!
Kate Corbin este un indrumator al sufletelor in ceea ce priveste aplicarea Legii Atractiei, pentru a face ca visele acestora sa devina realitate.
Un suflet luminos atrage o viata luminoasa, asa ca, sa avem grija cum gandim, caci, suntem ceea ce gandim, ceea ce ne dorim cu ardoare.

Miniaturi filosofice (1). Cunoaşterea zace în noi, la fel cum planta zace în sămânţă

31 Dec 2011

Uneori cadem pe ganduri, ne fracturam mintea si incepem sa calcam in strachini, facandu-ne totuna de filosofie. Dar, fara filosofie, poezia vietii devine proza. Asadar, sa facem din viata o permanenta poezie.
La nastere, fiecare primeste, in dar, un nume si un domeniu. Insa, nimeni nu stie ce nume poarta si pe cat i se intinde domeniul. Totul trebuie sa fie strict secret, inchis intr-o carte. Apoi, ni se pun in brate tot felul de carti. Noi trebuie sa le citim si sa descoperim care-i cartea cu numele cel adevarat. In timpul acesta, alaturi de noi, o pendula uriasa bate anul, insemnandu-ne pe chip cat a trecut. Dar, totul depinde de cat a fost de intors arcul pendulei fiecaruia. Daca descoperim care ne este numele, pe cat ni se intinde domeniul se afla de la sine. Insa, inca o data, sa fim atenti, proba asta este contra cronometru!
Cunoasterea zace in noi, la fel cum planta zace in samanta. Trebuie doar s-o rasadim pentru a se dezvolta. Ne aflam pe corabia vietii, navigand pe valurile existentei sau ne aflam pe corabia existentei, navigand pe valurile vietii. Amandoua suna bine! Totusi, mai corecta este prima varianta, caci viata o ducem pe Pamant, iar existenta in Univers. Corabia este ca un punct pe oceanele planetei, asa cum planeta este cat un punct in Univers. Viata materiala pe Terra este finita, iar existenta spiritului este eterna in Univers.
Suntem cu totii copiii Universului, iar prin nastere devenim si copiii Pamantului. Nasterea pamanteana, insa, ne aduce si apasarea plansului existentei materiale. Redescoperim ca suntem cu adevarat fericiti numai atunci cand ne amintim, prin trezire, ca suntem, in primul rand, copiii Universului. Dar cati sunt aceia care isi amintesc acest lucru, ascuns vietii materiale? Marea majoritate a oamenilor este luata de valurile vietii mari cat necazul si inoata, cum poate, sa ajunga la capatul zilelor, insa, cu sufletul in noapte. Sa nu vedem in noi numai bucata de carne din care suntem plamaditi. Mai exista in launtrul nostru si un suflet ce pulseaza alaturi de spirit.
Sanatatea fizicului este oglinda sanatatii sufletului. Actiunile, vorbele si gandurile noastre se aduna in desaga spiritului. Trebuie sa avem grija cu ce o umplem, caci o purtam cu noi, mai departe, in nemurirea lui. Cu bunele si relele stranse in karma batem la usa viitoarei vieti, iar de ceea ce am adunat pana acum depinde fericirea din aceasta viata. Cand mergem sa ne tratam suferintele, mai intai ar trebui sa ne facem o radiografie a sufletului. Abia dupa aceea sa cautam regasirea sanatatii. Pentru neliniste am putea lua cate o pastila de Bach sau Vivaldi, de exemplu. Pentru ocolirea evenimentelor neplacute am putea consuma cateva tablete de Michelangelo sau da Vinci.
Stam la rand. Cu totii la acelasi rand. De cum zarim lumina.

"Nu va suparati, imi tineti numai putin randul" Vin imediat! Am lasat ceva pe foc. Pe un ochi fierbe un roman, pe altul o pictura. Dincolo se coace un film. Poate s-au facut, sa le dau la copii sa manance. Nu, nu intarzii mult! Si daca-mi trece randul, n-are nimic, mai iau coada o data. Cu vin imediat, vin imediat, uite ca am ajuns in fata.
"Poftim" Zice ca s-a terminat ratia de oxigen la cineva, inaintea mea. Saracul! Eh, eu mai am rezerve, asa ca mai rezist pana aduce din nou.
Sa intampinam momentele importante din viata cu paine si cu sare! Cuptorul sufletesc trebuie sa fie intotdeauna fierbinte si sa mai scoata, din cand in cand, cate o paine calda. Insa cu sarea trebuie sa avem mare grija. Daca este prea putina, nu da gust zilelor. Daca este prea multa, zilele, in loc sa fie sarate, devin amare. fii fiecare stie cat e de greu sa nimereasca o zi buna la gust.
Cercetati! Cercetati sufletul din adancuri. Acolo se gaseste Universul nevazut. Cateodata, Universul epavelor, al sufletelor pierdute. Intrati, tinandu-va rasuflarea cat de mult puteti. Sa nu treziti nesomnul lor cel vesnic. Din toate anotimpurile. Din toate punctele cardinale. Zbaterile lor aduc la suprafata toate framantarile acestora, asemenea furtunilor din toate marile si oceanele noastre. Vorbiti, va rog, in soapta, vorbiti prea tare si nu va aud! Iar acum, ma scuzati putin! Vedeti, ma cheama pentru un nou control medical al sufletului meu!
Sufletul, aceasta legatura permanenta dintre materie si spirit. Prin el trec toate zbaterile vietii materiale. Si este atat de vulnerabil. Biciuit prea des, devine usor de tulburat si deseori nu-si mai gaseste echilibrul. Atunci, uneori, isi anunta spiritul ca-si cauta linistea dincolo de viata materiala.
In mine stau un progresist si un conservator. Cu mintea sunt progresist, caut iscoditor sa fac noi descoperiri. Cu sufletul sunt conservator, il port mereu frumos si curat ca pe un suflet de copil, cu credinta in Dumnezeu. Insa, trebuie mare atentie, caci, daca gresesc, ma trezesc bagat cu spiritul in tribunal, la Judecata de Apoi.
Alo, domnu’, nu va suparati, vedeti ca v-ati pierdut mintile! Uitati, v-au cazut acolo, in fata cafenelei, langa femeia aceea cu mainile incarcate cu sacose si cu copiii plangand, atarnati de fusta ei. Nu sunt ale dumneavoastra? Ma scuzati! A, dumneavoastra le-ati pierdut mai demult! Bine, dar cum va stabiliti programul zilnic? Daaa!? Nu stiam ca se anunta prin radio!
Se spune despre nebuni ca nu sunt in toate mintile si nu stiu de ce, pentru ca oricare om are o singura minte. Eu nu stiu cum sunt, dar stiu ca in mintea mea exista un circuit lung, din care ies mai multe scurtcircuite.
Din cand in cand, cam o data pe vesnicie, este necesar sa ne luam pulsul existentei. Sa verificam daca ne-am nascut, avem de gand sau inca mai stam in intuneric, inghetati de frig. Nu trebuie sa ramanem prea mult timp asa, caci s-ar putea sa nu mai zarim in veci lumina. Mai da si vreo zapada peste noi care ne acopera de tot, caci zapada numai pe deasupra este alba.
Asa-i viata! Iti mai da cu putina fericire pe la nas, s-o tragi in piept, sa te ridice in slavi, ca apoi sa ai de unde sa cazi cand iti face bucuria de-ti mai da cate una in cap. Astfel, se poate observa usor de cate ori a fost cineva fericit, dupa numarul cucuielor.
Daca oamenilor de diverse varste li se adreseaza intrebarea "Ce inseamna fericirea pentru ei?", cu cat ne apropiem de varste mai inaintate, raspunsurile converg din ce in ce mai mult catre unul si acelasi: "Sa fim sanatosi!".
De ce va feriti cu totii de mine? Spune moartea, cascand alene si scarpinandu-se, din obisnuinta, cu coasa pe spinare. Pai, unde gasiti voi nemurirea, nu in mine, dupa ce va pierdeti toata viata cautand-o?

Miniaturi Filosofice (2)

07 Ian 2012
Viata este ca o invitatie la petrecere la care ajungem dupa ce a inceput si de la care plecam inainte sa se termine.
Luptam,
Luptam sa castigam prezentul neincetat,
Sa-l aruncam in viitor.
Luptam cu viata si cu moartea,
Luptam cu noi cand suntem noi,
Luptam cu noi cand suntem voi,
Luptam, luptam, luptam fara sfarsit,
Si nimeni nu mai stie de unde s-a pornit,
Dar stim ca vom ajunge tot acolo,
Si-atunci, cu toti, luptam ca sa aflam.
Dincolo de realitate exista un labirint misterios al universului unor fenomene inexplicabile, numite paranormale. Vreti sa-l vedeti? Inchideti ochii si priviti!
Adevaratele simturi sunt ascunse in noi. Cele cinci simturi cu care percepem materia reprezinta partea unui aisberg ce se afla deasupra apei, celelalte noua parti ale sale fiind ascunse in apa. Ce pacat ca folosim numai ce se vede! Pe langa cata frumusete trecem cu sufletul in noapte.
Secretele Universului nu au fost daruite omenirii. Cunoasterea este rodul atator generatii. Cheia Adevarului se afla in taina omului, in misterul primordial al vietii. Cercetand omul, intelegem Pamantul si apoi Universul. Microcosmosul uman are coordonatele macrocosmosului universal.
Cand ne aflam in fata unui aparat necunoscut, mai intai cercetam cartea sa tehnica. Orice creatie este insotita de un mod de intrebuintare. Creatorul fiintei umane nu a lasat insa nici un astfel de manual. Omul a fost nevoit sa-si conceapa singur 'cartea sa tehnica' si nici pana in prezent nu a reusit sa o termine.
Omul, aici pe Pamint, are doua moduri de viata distincte. Primul mod este legat de viata din afara sa, cu toate activitatile pe care le desfasoara in societatea din care face parte. Al doilea este legat de viata interioara, pe care o traieste in sinele sau. Prima este o viata materiala, iar cea de-a doua este una virtuala, ele fiind legate una de alta, dar nici una dintre ele nu se poate desfasura fara energie. Omul este copilul Universului si tot ce se intampla in el este in corelatie cu fortele si energiile universale.
Am fost bolnavi! Bolnavi de viata, din care cauza am dat in nastere cu totii. Dar boala asta zace inca in noi. Si e molipsitoare. Insa, sa stiti ca-i trecatoare. Noi o tratam cu timp. Luam cate-o zi pe fiecare zi. Cine ia mai multe zile pe zi risca sa nu se mai faca bine in veci si poate deveni nemuritor. Daca se ia mai putin de-o zi pe zi, s-ar putea ca tratamentul sa nu-si faca deloc efectul si moartea sa vina mai curand, inainte de-a muri. Sa oferim aceasta boala, mai departe, cu dedicatie.
De cand ne nastem incepem sa scriem Cartea Vietii noastre, pagina cu pagina. Fiecare o scrie cu propriul sau stilou. Insa nimeni nu stie cata cerneala are in rezervor. Si scrie, si scrie, si scrie. Cateodata i se strica penita si trebuie s-o repare. Pe la cate un spital. Caci nu toti stiu sa scrie atent si sa aiba grija de penite.
Dupa ce se termina cerneala, cartea este inchisa si asezata intr-un raft, putand fi citita, apoi, de altii. Dar, mare atentie cum scriem pentru a merita sa fim cititi. Este un proverb care spune: 'Cum iti asterni, asa dormi!'. Inca din copilarie, cum ne ingrijim de sanatate si o intretinem, asa o avem toata viata.
Omul alearga pe autostrada cunoasterii cu o viteza din ce in ce mai mare, fara restrictii legate de viteza. Pe doua benzi de circulatie. Una cu descoperiri in beneficiul umanitatii si alta indreptata catre distrugerea ei, constient sau nu. Oricum, cercetam viata ca pe o stiinta, dar este o arta sa stim s-o traim.
Inotam in valtoarea vietii, luptandu-ne cu valurile cat necazul. Suntem atenti sa nu ne inecam si nu vedem adevarul de langa noi. Avem norocul sa ne mai aprinda cineva, din cand in cand, cate o lumanare, sa ne lumineze calea. Dar sunt atatia care cauta intunericul, caci lumina ii orbeste.

Exista unii care alearga toata viata ca nu cumva sa-i prinda inteligenta. Acestia se feresc sa se scalde in cunoastere de frica sa nu se umple de intelepciune. Cand venim pe lume ne imbolnavim de moarte. Dar cu cat stim mai bine cu ce pastile de cunoastere sa ne tratam in viata, cu atat zilele noastre petrecute pe Pamant sunt mai numeroase.
Pentru rezultatele excelente, obtinute la serviciu, am fost evidentiat in mod festiv in fata colegilor. Apoi, am fost introdus intr-o colivie amenajata special si depus la vedere, ca la gradina zoologica, pentru a fi dat ca exemplu. Pentru rezultatele deosebite obtinute in viata de familie am fost felicitat si introdus in alta colivie, depus la vedere, fiind dat ca exemplu. Cum fac un pas in stanga sau in dreapta sunt bagat in cate o colivie. Nu se mai poate, asta nu-i viata, vreau sa mai fiu si eu liber.
Poftiti, va rog! Jocurile sunt facute! – se aude o voce din Univers. Dumneavoasta, daca vedeti ca pierdeti mereu, de ce nu schimbati numarul de joc? Insistati pe aceeasi soarta. Incercati, va rog, sa va retrageti cativa pasi in istorie si sa priviti de acolo. Nu vedeti de umbra aceea? Pai, este umbra dumneavoastra, iar umbra va ajuta sa zariti lumina! Bine, atunci luati binoclul meu si priviti! Nu, nu, va rog! Dar de ce v-ati sinucis? Nu era nevoie.In cazul asta, sunteti liber, puteti pleca! Urmatorul, va rog!
Daca piciorul tau nu lasa nici o urma pe unde trece, daca mana ta lasa o urma ciudata de forma unei talpi care striveste totul cand calca, trebuie sa-ti dea de gandit. Invata sa lasi, in urma, o urma care sa copieze forma unui gand sublim. Atunci, urma ta va exista chiar fara a fi vizibila. In acel moment spiritul tau fericit iti va spune: 'In sfarsit te-am regasit, de cand te caut!'.
M-am nascut copac. Asa se facea in vis. Si am crescut, acoperind viata cu ramurile mele dornice de caldura si lumina Soarelui. Radacinile mi se impleteau cu oasele Pamantului, ascultand in taina soapta lor prin vesnicii. Astfel, m-am ridicat curat si drept, cautand cu privirea spre cat mai inaltul Cerului, imbratisand razele Soarelui Etern. De la o vreme, roadele au inceput usor sa ma acopere. Atunci au aparut si pietrele, zbarnaind, una cate una, prin dreptul meu.
Observ ca a inceput sa-mi creasca binisor mintea. Nu mai are loc si da pe afara de-a binelea. Creste vertiginos. Iar un ajutor substantial il primesc din viata de familie. Cum? Nu intelegeti? Pai, procesul asta de crestere, popular, se numeste cucui. Nu, nu ma compatimiti, nu vorbesc in numele meu.
Spune te iubesc! Te rog, spune te iubesc! Mai, spune te iubesc! Ma, tu n-auzi? Spune te iubesc! Ba, spui sau nu?! Zice si ii pune capul pe esafod. Ridica apoi barda si... si... si... intr-un tarziu, cu glasul tremurand si cu lacrimi in ochi, zise: 'Te iubeeesc!'. Dar barda, care isi incepuse deja drumul, a facut 'harst'.
– Dar, de ce a murit?, intreaba un trecator, vazand cortegiul.
– Nu stiu, dar a murit fericit, spunand 'Te iubesc!'.
Cat traim, luptam cu totii pentru un loc de veci cat mai in fata. Asa-i omul, cat este in viata se gandeste la moarte. Teorema inversa inca nu a fost demonstrata.

Miniaturi Filosofice (3)

14 Ian 2012
Stiinta si parapsihologia stau fata in fata privind printre gratii una catre cealalta. Cercetarea stiintifica 'a pus la colt' fenomenele paranormale, inchizandu-le dupa gratii. Dar gratiile despart doua spatii, doua lumi care se privesc printre aceleasi gratii. De partea cui se afla libertatea? Libertatea adevaratei existente. Care este libera si care este cea inchisa?
Unde-ti mai sunt replicile despre existenta? Ma intreaba un prieten. Lasa-ma ca mi-au cazut si s-au imprastiat peste tot, iar acum stau sa le adun, i-am raspuns. Mereu cate cineva imi da peste mana, sperand ca le voi pierde, dar spera in zadar, caci adevarul nu se pierde, el exista in afara timpului.
A sosit vremea unei noi pastile despre existenta. Acest tip de comprimate se administreaza in timp si are efect asupra existentei din afara timpului.
Suntem o farama de materie animata de scanteia spiritului.
Marele Regizor spune: ti-a batut gongul, intra pe scena! Ai tot Pamantul la dispozitie. Desfasoara-te! Ai grija ca spectacolul este unic! Nu se fac repetitii. Stiu ca textul nu-l cunosti, insa el este ascuns in tine. Trebuie sa-l descoperi singur. Acesta se deruleaza zilnic. Daca te incurci, te ajuta sufleurul. El are tot textul vietii in fata. Textele tuturor. Eu i le-am dat. El sta ascuns si ii sufla fiecaruia. Cei care nu aud bine mai fac greseli. In rest, totul merge conform programului. Printre noi mai exista cate cineva caruia ii sunt date toate textele. Noi spunem ca are harul profetiei. Dar, de obicei, este mai bine sa nu stim prea multe dinainte, sa nu ne simtim cu sabia deasupra capului.
'Cunoaste-te pe tine insuti si vei cunoaste intregul Univers', este scris pe frontispiciul templului de la Delphi. Cunoasterea noastra cu adevarat o realizam nu numai prin intelegerea lumii materiale pe care ne-o descopera lumina fizica, ci mai ales prin cunoasterea de dincolo de vizibil, unde straluceste lumina spirituala. Spiritul este o componenta a existentei de dincolo de materie, a existentei fundamentale. In filosofia Vedanta, 'realitatea nu este altceva decat constiinta luminoasa'. Prin lumina spirituala vedem adevarul absolut, iar prin lumina fizica, adevarul relativ. Daca privim in semiintuneric o funie aflata in iarba, putem sa tresarim de frica, gandindu-ne ca ar putea fi un sarpe. In viata materiala, simturile realizeaza un transfer de informatii din lumea inconjuratoare, care ne poate induce un adevar relativ.
Viata noastra, traita intre primul si ultimul drum, este o tesatura incalcita, formata dintr-o infinitate de drumuri. Destinatia acestora ne-o alegem liberi sau fortati de anumite imprejurari. Drumurile pot fi parcurse fizic sau imaginar. Fiecare dintre ele poarta cate un nume, asemenea soselelor pe care circulam de obicei si care sunt notate cu DN 1, DN 2, DN 3... Insa, DNA este un drum care trebuie ocolit cu mare grija. Decat acesta, mai bine se alege un drum de tara. Suma tuturor drumurilor noastre din viata formeaza o cale proprie fiecaruia, calea spirituala. Atentie, la DNA-ul din calea spirituala, care este cu mult mai periculos decat celalalt DNA, caci ne poate baga intr-un tribunal universal, Tribunalul Judecatii de Apoi.
Dati-mi, va rog, ochelarii! Nu astia! Cei cu lentile negre! Da, astazi tin inchis! Nu ma simt prea bine si nu vreau sa fiu deranjat. Am niste sentimente care-mi dau de lucru, m-au facut varza si n-as vrea sa se observe in culise. Trebuie, mai intai, sa fac inventarul lor, caci prea si-au facut de cap in ultimul timp. Apoi, sa le adun pe toate intr-o sedinta-fulger. Pe cele frumoase voi sta sa le ascult fericit, iar apoi, voi vedea ce pot face pentru cele care sunt cel mai rau batute de soarta. Cat de mult imi doresc sa le stiu si pe ele fericite! Asa m-as bucura, mi-ar creste inima, de parca m-ar face pe mine fericit, nu alta!
Omenirea astazi sta cu un picior in natura si cu celalalt in civilizatie. Dar, de obicei, isi trage ambele picioare in civilizatie, iar cand oboseste paseste din nou catre natura, pe care o cauta cu disperare, insa, de asta data, o gaseste din ce in ce mai greu, sufocata si ea de civilizatie. Civilizatia, o natura artificiala, este mare consumatoare de energie, spre deosebire de adevarata natura, care este o sursa inepuizabila de energie, permanent asigurand sanatatea si existenta, fara a cere nimic in schimb, decat iubire.
Furtunile necrutatoare ce se abat, de atata vreme, asupra credintei noastre in Lumina ne spulbera, deseori si urma de incredere in ideea ca adevarul este invingator. Dar sa nu uitam ca roata se invarteste. Adevaratele civilizatii nu mor niciodata. Si atunci, cu gandurile cazute in genunchi, sa ne rugam pentru cerul senin al sufletelor noastre. Viata omului este produsul gandirii, gandurile sale transformandu-se in propria-i viata viitoare. Tot ceea ce exista in noi se afla pretutindeni, ceea ce nu exista in noi nu exista nicaieri. In noi se afla intregul Univers si orice dorinta poate fi indeplinita direct proportional cu puterea credintei noastre. Marile personalitati ale omenirii, de oricand si de oriunde, au ajuns la realizarile lor datorita capacitatii de a intra, constient sau inconstient, in contact cu puterile nelimitate ale subconstientului, accesandu-le.
Numai dupa ce vedem lumina putem sa definim intunericul. Sa o cautam deci cu lumanarea aprinsa, asa cum o facea Diogene, in plina zi, cautand un om. Cunoasterea existentei a nascut credinta in cel care a creat-o. Credinta a dat nastere religiilor care au

interpretat-o, fiecare in felul ei, dar toate raportate la aceeasi divinitate, insa denumita diferit. Daca ar fi vizibila ar purta oriunde acelasi nume. Dar important este ca exista, restul reprezinta amanunte.
O entitate spirituala coboara din neant, pe Pamant si insufleteste un corp, care prin nastere ia numele de om. Vazutul si nevazutul se intalnesc, pornind astfel impreuna in viata pamanteana. Dar, din cand in cand, se intampla ca nevazutul sa paraseasca vazutul, plecand sa cutreiere prin locurile de unde a venit. Aceste escapade ale spiritului noi le numim decorporalizare sau moarte clinica. Insa, nu stiu cum se face ca, la fiecare om, pana la urma, suma revenirilor iese intotdeauna cu o cifra mai putin fata de cea a plecarilor.
– Am sosit! Va rog sa-mi faceti si mie fisa de inscriere!
– Poftiti, urmati-ma, va rog! Nu, nu pe acolo! Pe acolo intra numai sufletul. Restul trebuie lasat la intrare. Asa! Acum eliberati sufletul si aduceti-l la mine! Va rog sa-i dati drumu? pe scara aceea rulanta, sub forma de spirala. Apoi, lasati-l sa se descurce singur, sa-si gaseasca singur locul. In jurul scarii rulante sunt numai oglinzi. El va trece prin fata fiecareia, oprindu-se numai la acea oglinda in care isi va recunoaste chipul si va ramane acolo. Daca nu se va regasi nicaieri, automat va cadea la subsol, unde cu siguranta va trebui sa-si gaseasca locul. Dar, atentie, acolo jos este intuneric!
Clipa cea din urma. Momentul Adevarului. Trecerea vietii din vizibil in invizibil. Ziua 'mult asteptata' si nedorita. Minciuna si Adevarul stau alaturi. Cum le deosebim? Pentru multi, greu de spus. Daca s-ar cunoaste Adevarul de la nastere, toata lumea ar trai cu ochii deschisi, ar vedea incotro se indreapta. Insa, asa, greselile sunt inevitabile si de multe ori scuzabile. Din cand in cand, sa scaparam cate o clipa de Lumina in jurul nostru, pentru a putea gasi mai usor drumul catre fericire. Aceasta stare o cautam, gresit, in afara noastra, caci ea tasneste din noi la fel ca apa dintr-o fantana arteziana.
Fericirea nu exista, ea se cladeste. Niciodata nu este prea tarziu sa cercetam universul interior pentru a deschide ochii mintii, redresand astfel sensul vietii catre Adevar si fericire. Prin constientul nostru cerem subconstientului, chiar fara sa ne dam seama, incotro vrem sa ne indreptam.
Un initiat nu este necesar sa urce la tribuna si sa predice pentru a schimba mentalitatea oamenilor, ci acesta o poate face numai prin puterea gandului. Un gand puternic calatoreste parcurgand distante foarte lungi si poate influenta gandirea unor grupuri intregi de oameni. Insa, atentie, gandurile bune elibereaza, iar cele rele incatuseaza.

Miniaturi Filosofice

21 Ian 2012
Societatea arunca omul in valurile vietii si il lasa, cu buna stiinta, sa innoate catre o destinatie falsa. Mergem prin viata cu rucsacul in spate, plin cu minciuni si nici nu stim ce ducem cu noi! Le-am adunat pe toate drept adevaruri, asa cum ne-au fost prezentate conform unor interese. Sa nu acceptam tot ce ni se ofera! Sa cautam 'sa citim si printre randuri'.
Stau ganditor in fata vitrinei ca in fata unei oglinzi semitransparente. Ma vad atat pe mine, cat si ceea ce se gaseste dincolo de geamul vitrinei. Acolo, ascunsa, se afla adunata intreaga inteligenta universala. Deodata, din partea aceea se arata cineva care imi face semn, spunand ceva. Eu aprob dand din cap, dar, de fapt, neintelegand nimic. Observand ca nu inteleg, ma indeamna sa stau asa, sa astept, si se face nevazut, revenind grabit, cu o carte in mana, dupa o vesnicie. Imi intinde cartea, subliniindu-i titlul: 'Existenta'. Sosind clipa intelegerii, am exclamat: Extraordinar! Masina timpului exista! Si eu care, de fiecare data cand ma intalneam cu Einstein sau cu Tesla, ii salutam ca pe niste persoane cunoscute.
Majoritatea oamenilor au auzit de Albert Einstein, dintre acestia multi stiu despre teoria relativitatii, mai putini dintre ei cunosc celebra formula E=mc2, si mai putini stiu ce inseamna, iar foarte putini o inteleg cu adevarat.
Treptele cunoasterii clasifica oamenii in: cei care nu stiu, cei informati, cei ce memoreaza, cei care inteleg, cei care aplica, cei care obtin rezultate si cei care trec in zona paranormalului, unde totul este cu putinta, caci acolo se afla Absolutul.
Este important sa urcam treptele spirituale, intai pentru noi ca indivizi si apoi pentru umanitate. Nici nu banuiti cat de impon zona paranormalului, unde totul este cu putinta, caci acolo se afla Absolutul.
Este important sa urcam treptele spirituale, intai pentru noi ca indivizi si apoi pentru umanitate. Nici nu banuiti cat de important este locul pe care il ocupam pe treptele spirituale, intai pentru noi ca indivizi si apoi pentru umanitate. Nici nu banuiti cat de important este locul pe care il ocupam in ierarhia spiritelor, atunci cand ajungem sa dam mana cu Eternitatea. In acel moment ne putem da seama, cu adevarat, ce inseamna sa putem sta la aceeasi masa cu Dumnezeu.
Existam ca entitate atat in vizibil, cat si in invizibil. Vizibilul din noi se supune legilor materiei, care are un inceput, o dezvoltare si un sfarsit. Suntem o structura efemera, care in fiecare clipa inregistreaza o alta realitate. Invizibilul din noi, spiritul, particica din Marele Spirit, face parte din Adevarul Absolut si este atemporal. De multe ori, cand suntem realizati din punct de vedere material, se intampla ca in adancul fiintei noastre sa existe un colt de nefericire. Este mahnirea fiintei noastre spirituale, care nu-si gaseste ecoul in viata traita material. Este strigatul ei de disperare, simtindu-se sufocata, strivita, nefericita, neimplinita, abandonata. Sa nu neglijam universul nostru interior, caci el sta la baza celui din afara noastra.
Un om fericit este cel impacat cu sine si cu cei din jurul sau. Este extrem de greu sa se ajunga pana acolo, mai ales in conditiile vietii actuale, dar cel care reuseste sa ajunga acolo are revelatia descoperirii unei alte existente. Nu trebuie doar sa privim, ci sa si vedem. Majoritatea oamenilor doar privesc si cred ca vad. Din nevazut a luat fiinta vazutul. Noi privim vazutul si trebuie sa vedem nevazutul. Gandul creeaza materie. Gandurile Mintii Universului au stat la baza formarii, din energie, a substantei si vietii materiale. Insa, atentie, gandul, vorba si fapta pot duce catre perfectiune sau catre distrugere.
Un om cu cat este mai informat, cu atat are sansa de a avea mai multe zile bune in timpul vietii. Insa, este foarte important sa stim ce informatii sa alegem din imensul ocean al cunoasterii omenesti. Sunt descoperiri care ajuta la dezvoltarea cunoasterii si existentei pe orizontala, precum si descoperiri care fac saltul omenirii pe verticala, apropiindu-ne de Adevarata Existenta. Acestea din urma, atragand schimbari radicale in filosofia despre viata, sunt mai greu acceptate pentru a fi incluse in practica, la nivel planetar.
Omenirea are la baza, dintotdeauna, aceleasi concepte despre existenta promovate de initiatii tuturor timpurilor. Credinta exista in aceeasi forta supranaturala, insa, cunoscuta sub mai multe denumiri. Religiile, cu toate ca sunt copii ai aceleiasi mame, se comporta intre ele ca niste frati vitregi care se urasc. Neimpacarea lor constituie o sursa permanenta a multor neintelegeri majore ale omenirii. Si culmea este ca toate promoveaza iubirea aproapelui. Ce, parca partidele nu spun ca promoveaza bunastarea poporului?
Nu toate lichidele, puse pe foc, fierb la aceeasi temperatura. Nu orice metal se topeste la aceeasi temperatura. Oamenii reactioneaza sentimental in mod diferit. 'Fierb' sau 'se topesc' la temperaturi diferite, in functie de tipul propriei personalitati. Dar aceasta poate fi modelata. Ar trebui sa avem mereu viu in minte ca cel care are un caracter de aur se poate bucura de o sanatate de fier.
Un sentiment caruia i se da apa la moara si este lasat sa-si faca de cap are aceeasi evolutie cu aceea a bulgarelui de zapada ce se rostogoleste la vale, devenind cat casa. Atunci cand sentimentul este frumos, nobil, in momentul cand ajunge la intensitate maxima, explozia lui, declansata in organism, provoaca stari de extaz, dar daca acel sentiment este malefic, ajuns la apogeu, poate provoca un cutremur interior, in urma caruia sanatatea organismului va incepe sa se naruie. Clatinarea sau prabusirea functiei unui organ poate atrage disfunctia altui organ, a carui functionare este legata de a primului.
Intr-un mecanism, o proasta functionare a unei piese poate atrage defecte in lant. Asadar, mecanismele corpului uman nu trebuiesc lasate cu eventuale disfunctii neluate in seama. Cunoscand faptul ca sentimentele se gasesc la baza bolilor, se impune ca acestea sa

fie tinute sub control, nefiind lasate sa-si faca de cap.
Psihicul omului oscileaza permanent intre doua lupte interne, cu ratiunea si cu sentimentele. Ratiunea apartine vietii materiale, pamantene, iar sentimentele fac parte din viata spirituala, cereasca, aceea care coordoneaza viata materiala. Caci viata spirituala este nemuritoare in fata trecatoarei existente fizice. O persoana incarcata cu sentimente frumoase beneficiaza de o ratiune mai buna intr-un corp sanatos.
Unii sustin ca viata este o insiruire de compromisuri. Multe dintre acestea pot fi privite ca optimizari si in acest caz, compromisurile devin benefice.O viata traita intr-un glob de sticla poate fi foarte lunga, corpul nefiind uzat in lupta cu agresiunile ce-l pandesc, in mod normal. Dar, el nu este pregatit sa lupte in situatii critice si ar putea sfarsi mai repede. Cel care traieste, luand in piept toate greutatile vietii, este mai puternic in lupta cu ele, dar uzura, in timp, a organismului este cu mult mai mare.O persoana care a apelat in viata la optimizari nu va trai nici exagerat de mult, nici putin, insa, va trai mai sanatos.
De multe ori spunem ca ni s-a umplut sufletul de bucurie sau ca ne doare sufletul, caci starile sufletesti sunt legate de sentimente. Sufletul sau corpul eteric este acela care leaga corpul fizic, pamantean, de cel spiritual, din astral. Cand parasim viata materiala, corpul fizic ajunge inapoi, in pamantul din care s-a format, iar spiritul, in cerurile din care face parte. Insa, cat respiram viata pamanteana suntem incarcati de simtire datorita sufletului. Perturbarea acestuia cu stari sentimentale nedorite duce la tulburarea campului energetic propriu.
Deci, sentimentele stau la baza furtunilor energetice din noi, constituind cauzele declansarii bolilor. Astfel, trebuie sa ne educam sentimentele in ideea cresterii spirituale pentru a ne pastra sanatatea. Sa ne aplecam urechea catre propriul suflet si sa-i raspundem la strigatele de ajutor. Abraham Lincoln afirma: 'Mi-am distrus toti dusmanii facandu-i prieteni, prin iertare'. Insa, 'este mai usor sa ierti un dusman decat un prieten', spunea William Blake. Se mai spune de cate un suflet mare ca a ajuns pana acolo incat ar fi vrut sa-l ierte chiar si pe ucigasul sau, dar n-a mai avut timp.
Iubirea si ura sunt doua sentimente aflate la poli opusi. Si cu toate acestea, de la iubire la ura nu este decat un pas. Atentie, se poate schimba usor macazul pentru a trece de la un sentiment la celalalt, de la o frecventa la alta. Insa, intensitatea celor doua stari ramane aceeasi. O iubire puternica se poate transforma intr-o ura, la fel de puternica. Este ca si in matematica. Daca unui numar pozitiv i se pune un minus in fata rezulta un numar negativ, dar cu aceeasi valoare. Astfel, ura creeaza legaturi intre oameni la fel de puternice ca si dragostea, numai ca primul este un sentiment distructiv, iar celalalt, constructiv.
In miracolul existentei nimic nu este miraculos, totul este posibil. Chiar imposibilul este posibil, doar noi il credem imposibil. Asadar, pana la urma si procesul imbatranirii este reversibil. Elixirul tineretii este la indemana noastra, dar nu-l vedem. El se gaseste in interiorul nostru, in zadar il cautam in afara noastra.
Un iceberg are deasupra apei o foarte mica parte din inaltimea lui. Restul, cea mai mare parte, se afla nevazuta, scufundata in apa. Cei de deasupra apei nu-i vad existenta subacvatica si nici nu au cum s-o banuias parte, se afla nevazuta, scufundata in apa. Cei de deasupra apei nu-i vad existenta subacvatica si nici nu au cum s-o banuiasca, in mod normal, ci doar cu ajutorul scafandrilor. Existenta noastra este vizibila in aceeasi proportie, in mod normal. Sa devenim scafandri pentru a cunoaste Adevarata Existenta!

Bioterapia, adevăr sau minciună?

27 Ian 2012
Nu doresc sa scriu nimic de rau despre medicina alopata, caci ea este copilul adevaratei medicini practicate de la inceputurile omenirii, acea medicina a spiritului, a corpului energetic si abia apoi a corpului fizic. Nu scriu de rau, dar trebuie sa fac unele remarci. Cauzele afectiunilor apar mai intai in spirit si in corpul energetic ca apoi sa-si faca prezenta in corpul fizic. Daca se trateaza corpul fizic, asa cum se procedeaza in medicina alopata, se stopeaza de obicei un efect care, de multe ori, trebuie tinut in frau, cu medicamente, toata viata. Este ca si cand curge apa sub chiuveta de la o garnitura defecta. Multi pun un vas sub chiuveta in care sa se stranga apa, care, apoi, de fiecare data, trebuie varsata pentru a nu se produce inundatii. Dar de ce nu se schimba garnitura pentru a elimina cauza?
In medicina alopata afectiunile organelor au propriile denumiri, fiind tratate independent. In medicina traditionala, bazata pe bioterapie, problema se pune holistic. Corpul este un angrenaj la care daca nu functioneaza o rotita sufera intregul. Daca un canal energetic este blocat el poate afecta functia mai multor organe simultan. Din punctul de vedere al medicinii moderne, in acel moment, se constata prezenta mai multor afectiuni. Prin bioterapie eliminandu-se blocajul energetic de pe acel canal sau meridian, toate organele care au suferit sunt realimentate cu energie, constatandu-se in ultima instanta disparitia tuturor afectiunilor. Deci, bolile constatate la acele organe sunt rezolvate in ansamblu. Astfel, se elimina cauzele si nu este nevoie sa fie stopate mereu efectele.
Daca s-ar asocia medicina moderna cu cea traditionala, castigul in starea de sanatate al oamenilor ar fi nebanuit de important, dar principalele criterii in rezolvarea sanatatii umane sunt din pacate de ordin financiar.
Medicina moderna a uitat ca scoala hipocratica descria examinarea afectiunilor, precum si refacerea echilibrului corpului tulburat de disfunctii, cu ajutorul mainilor. Chiar Hipocrat sustinea ca 'este foarte sanatoasa caldura pe care o emana mainile', atunci cand acestea sunt aplicate pe zonele afectate, ca, de altfel, mainile 'par a avea proprietati neobisnuite pentru a indeparta si a alunga durerea precum si diferitele impuritati'.
Iisus Hristos, a spus atunci cand o bolnava i-a atins, prin spate, marginea vesmantului sau: 'Cineva m-a atins pentru ca am simtit cum a iesit putere din mine'. El a grait discipolilor sai ca toti cei care cred in el 'isi vor pune mainile pe bolnavi si acestia se vor vindeca'.
Biserica, la inceputuri, aprecia in mod deosebit vindecarea sacramentala atribuita Sfantului Duh, exercitata prin folosirea mainilor sau prin apelarea la rugaciuni. Insa, Biserica Romei, cand a ajuns la putere, a considerat ca a vindeca prin calitati din afara normalului constituie erezie, acesta fiind monopolul religiei. Incepand din anul 314, a fost interzisa vindecarea cu ajutorul practicilor oculte, puterile vindecatorilor pagani fiind privite ca interventii diabolice. Chiar si uriasul progres al medicinii lui Hipocrat si Galenus a fost paralizat in Europa timp de aproape 1.000 de ani. Insa, din anul 1136 li s-a interzis slujitorilor bisericii orice activitate medicala.
Cu toate acestea, medicina energetica a traversat perioadele istorice supravietuind tuturor obstacolelor. Iata ca dupa atatea milenii se mai considera inca, de catre o mare parte dintre locuitorii lumii civilizate, ca a vindeca neconventional este un delict.
Dar, cine sunt cei care spun ca fac bioterapie, pentru ca nu toti fac ceea ce spun ca fac. Multi actioneaza cu buna credinta, fiind convinsi ca poseda capacitati curative. O calitate a acestora este aceea ca reusesc sa le transmita celor pe care considera ca ii trateaza, credinta si siguranta, ceea ce reprezinta intr-adevar o latura a procesului de insanatosire. Insa, foarte importanta este intesitatea transferului bioenergiei. Unii manifesta credinta ca este obligatorie tratarea celor aflati in suferinta caci, daca ar inceta sa mai trateze ar putea chiar ei sa se imbolnaveasca.
Se mai vehiculeaza ideea ca daca s-ar imbogati dupa urma unor astfel de tratamente si-ar putea pierde calitatile. La polul opus se afla cei care trateaza numai cu gandul la un castig banesc mai substantial, reducand pana la minim dorinta de a vindeca. Multi isi fac publicitate platita, prezentand rezultate false in bioterapia pe care considera ca o practica. Sursa de publicitate cea mai corecta, pentru aceia care au reale calitati, vine de la cei vindecati, acestia fiind purtatorii informatiilor despre calitatile reale bioterapeutice ale acestora. O majoritate covarsitoare o reprezinta, insa, cei care efectueaza bioterapii fara rezultate, cauza ce duce la neincrederea manifestata in aceste practici de medicina neconventionala.

Foarte multi dintre bioterapeuti se inconjoara de o atmosfera magica, isi atribuie calitati supranaturale, titluri extravagante. Tratamentele adevarate sunt simple. Insa, este foarte greu sa fii simplu si in acelasi timp sa obtii rezultate foarte bune. Un vindecator adevarat este constient de limitele sale, cunoaste factorii care contribuie la rezultate, influentand procesul vindecarii. El nu se considera infailibil, atotputernic. Nu recurge la ritualuri ciudate, iubeste ceea ce face si o face cu foarte mare seriozitate. Sedintele de bioterapie nu trebuie sa fie aplicarea mecanica a unor cunostinte acumulate in urma unor cursuri. Pentru aceasta este necesara intelegerea fenomenelor ce stau la baza acestei terapii.
Calitatile unui bioterapeut nu depind de sex sau varsta. Multi sustin ca au simtit calitatea de bioterapeuti inca din copilarie, adolescenta, dar au inceput sa practice acest gen de terapie la maturitate. Exista si posibilitatea nasterii cu astfel de calitati, la persoanele care au un nivel spiritual inalt. Unora li se activeaza astfel de calitati in urma unor semne prevestitoare. Cei care aprecieaza ca au calitati de bioterapeuti prin mostenire, de fapt, au aceste calitati ale spiritului si au posibilitatea initierii, de la varste fragede, primite de la parintele respectiv. Altii, primesc initierea de la alte persoane initiate, intalnite in timpul vietii. Aceasta deschidere, asa-zisa paranormala, poate sa apara si in urma unor accidente, moarte clinica, boala grava, revelatie. Toate initierile duc la schimbarea filosofiei despre existenta, a ierarhiei valorilor.
De obicei, nivelul de pregatire, nivelul studiilor nu este unul superior la cei care efectueaza bioterapii. Majoritatea dintre acestia n-au notiuni legate de anatomia si fiziologia corpului uman, nu-si pot explica ceea ce fac pentru ca nu inteleg si nici nu simt nevoia de a invata mai mult decat stiu. Unii afirma ca vindeca intrand in transa ori folosindu-se de diferite obiecte auxiliare. De obicei, cei care practica acest tip de medicina neconventionala sunt religiosi, si este normal, dar cred, declarat sau nu, ca sunt trimisii Celui de Sus. Se inconjoara excesiv de ritualuri, rugaciuni, altare, imagini si accesorii ciudate care ii socheaza pe cei cu pregatire superioara care le trec pragul.
Vindecarea se produce printr-un transfer infoenergetic pe care il face bioterapeutul. Informatia este produsul mintii, bioenergia este convertita prin maini catre cel tratat, in cazul tratamentului direct si transmisa prin vizualizare la cel efectuat de la distanta. Cei care poseda asemenea calitati au puterea de a influenta energetic si structural apa, organismele animale, lumea vegetala etc. Sunt calitati paranormale de tip psihochinezic. Adica, prin acest tip de fenomene se poate interveni in schimbarea pozitiei sau structurii materiei.
Medicina actuala, academica, apreciaza ca rezultatele in acest tip de medicina neconventionala sunt produsul autosugestiei, efectului placebo. Un adevarat bioterapeut il poate vindeca si pe cel care nu vine cu credinta in acest sistem de tratare dar isi doreste sa se insanatoseasca. Increderea apare dupa starile prin care trece in timpul sedintei precum si dupa aceasta, cand incepe insanatosirea.
Intr-un organism are loc o refacere rapida in cazul existentei doar a unor blocaje energetice si o refacere in timp mai indelungat daca exista si structuri afectate.
Vindecatorii adevarati nu exista decat intr-un procent de chiar sub 1%, acest fapt constituind una dintre cauzele majore ale existentei intrebarii: bioterapia, adevar sau minciuna?

Bioterapia la distanţă, o realitate

10 Feb 2012

Materia este ancorata in timp si spatiu. Ceea ce se percepe vizual este supus legilor materiei. Tot ce este legat de spirit nu poate fi incarcerat in aceste dimensiuni spatio-temporale. Spiritul are calitatea de a fi omniprezent, fiind asemenea elementelor ce compun o holograma. Cu alte cuvinte, intr-o imagine holografica, fiecare particica a imaginii contine intregul, fiecare particica se regaseste in orice alta particica a intregului. Gandul nostru are puterea de a se afla instantaneu oriunde si oricand, avand capacitatea de a influenta infoenergetic ceea ce-si propune. Dar calitatea acestei influente este direct proportionala cu intensitatea si durata concentrarii asupra actiunii respective.
Posibilitatea psihochinezica a mintii umane a starnit interesul mai multor personalitati din lumea stiintei. Astfel, in acest sens, s-au efectuat experimente asupra materiei, incepand de la structuri simple pana la cele mai complexe. Unele dintre acestea au fost expuse in volumul despre care am mai amintit cu alta ocazie, si anume 'Puterile oculte ale mintii', autor Enrique de Vicente, aparut in limba romana la Editura RAO International Publishing Company, in anul 2008.
Doctorul Robert Miller, impreuna cu un inginer pe nume Ambrose Worrall si cu sotia acestuia, Olga, doctor in filosofie, au incercat si ei sa verifice posibilitatea mintii de a putea influenta materia.
Cei doi soti, prin concentrare si vizualizare a ceea ce doreau sa obtina, intr-o noapte, au reusit sa accelereze cu 800% viteza de crestere a unei seminte de gazon, ce se gasea la mii de kilometri distanta fata de locul in care se aflau.
Doctorul Miller impreuna cu fizicianul Phillip Reinhart au asistat la un alt experiment facut de Olga, in urma caruia aceasta a reusit tot de la asemenea distanta, intr-un moment prestabilit, sa produca ondulatii in atmosfera saturata uniform cu aburi, a camerei de ceata a unui laborator atomic. Experimentul a fost repetat dupa o perioada, pentru a se observa identitatea rezultatului. Au fost efectuate fotografii inainte, in timpul si dupa experiment, acesta desfasurandu-se in timp de opt minute si care fotografii au confirmat existenta acestor efecte considerate paranormale.
Cu alta ocazie, Olga a evidentiat influenta mintii sale asupra unei reactii chimice, in timpul careia un amestec isi schimba culoarea la intervale regulate de timp. Astfel, ea a reusit sa accelereze aceste schimbari cromatice. Tot de la distanta a reusit sa mareasca rezistenta unei bacterii la efectele imobilizatoare ale unui drog, precum si sa modifice structura cristalina a unor saruri de cupru, schimband perceptibil coloratia acestora.
Trecand la experimente facute pe structuri ale corpului uman, doctorul Norman Shealy impreuna cu Elmer Green au studiat efectul influentei infoenergetice a mintii doamnei Worrall asupra a 12 pacienti. Ea s-a concentrat timp de cinci minute asupra fiecaruia din acest grup. Erau persoane la care se manifestau dureri cronice provocate de diferite afectiuni. Acestea se aflau in alta incapere fata de Olga, fiind conectate la monitoare fiziologice si fara a fi informate despre acest experiment. La patru persoane, dintre cele 12, s-au remarcat modificari ale undelor lor cerebrale, ale ritmurilor cardiace si respiratorii, precum si ale temperaturii si conductivitatii electrice a pielii.
Dupa doua zile de la experiment, la una dintre acestea care indurase dureri de cap timp de 27 de ani a inceput sa se manifeste disparitia durerii pana la eliminarea ei totala. O alta, care in urma unor operatii nu obtinuse inlaturarea suferintei, dupa o saptamana de la terapia Olgai, manifestarile dureroase au luat sfarsit.
Graham si Anita Watkins au pus la cale un alt experiment, legat de vindecarea organismului viu de la distanta. Astfel, cei doi au contactat cativa tamaduitori cu rezultate in acest domeniu. Apoi, au anesteziat o pereche de cobai pe care au plasat-o in spatele unui geam gros si le-au cerut acestora, pe rand, sa se concentreze pentru a obtine trezirea din anestezie a unuia dintre cobai. S-au efectuat mai multe incercari cu diferite perechi de cobai, folosindu-se cate unul dintre terapeuti. S-a constat, la final, ca rozatoarele alese pentru interventie infoenergetica isi reveneau inaintea celorlalte asupra carora nu s-a exercitat vreo influenta. Posibilitatea obtinerii acestor rezultate datorate hazardului sau intamplarii este de 1 la 100.000.

Experimentul

Watkins si Wells au mers mai departe. I-au cerut vindecatorului cu care colaborau sa paraseasca locatia dupa efectuarea unui tratament. Apoi, au adus cobaii anesteziati si i-au asezat pe masa unde i se ceruse vindecatorului sa-si dirijeze energia in timpul experimentului anterior. Cobaii respectivi s-au trezit inaintea altora aflati in alte locuri. Concluzia este ca in spatiul acela s-a manifestat amprenta energetica a terapeutului, acest loc ramanand incarcat cu energia imprimata anterior.

Rugaciunile, slujbele religioase, privite ca fenomen, au la baza invocarea aceleiasi Energii Universale, fapt ce nu diminueaza cu nimic ideea de existenta a Divinitatii, ci doar este evidentiata constatarea existentei fenomenului. Lacasurile in care sunt invocate puterile Divinitatii sunt locuri amprentate cu aceasta energie benefica, acolo formandu-se adevarate sfere de energie cu frecvente ale caror influente sunt tamaduitoare si a caror intensitate este in concordanta cu capacitatea celor ce-si lasa amprenta asupra acestor spatii. Acest adevar se ascunde si in proverbul 'Omul sfinteste locul'.
Deci, rugaciunea poate contribui la anihilarea bolilor. Iata un experiment care intareste aceasta afirmatie. Cardiologul Randy Bird a selectionat, cu ajutorul calculatorului, doua grupuri compuse din 192 si respectiv 201 persoane internate cu afectiuni coronariene, in Spitalul General din San Francisco. Liste cu numele celor din primul grup au fost date unor credinciosi protestanti, catolici si evrei, care au fost rugati sa se roage zilnic pentru insanatosirea lor rapida. Actiunea s-a desfasurat fara ca acei aflati in suferinta, precum si personalul medical sa cunoasca existenta ei. Dupa un an s-au tras concluziile. Nici unul dintre pacientii pentru care s-au facut rugaciuni nu avusese nevoie de vreo intubatie, in timp ce 12 dintre ceilalti au avut nevoie de aceasta interventie.
Doar trei dintre cei din primul grup au fost tratati cu antibiotice in comparatie cu 18, care faceau parte din celalalt grup. Opt dintre cei ajutati prin rugaciuni au suferit edeme pulmonare fata de un numar de 16 care apartineau celui de-al doilea grup. Acest experiment a starnit in Anglia curiozitatea si a altor medici, care, la randul lor, au efectuat asemenea experimente. Printre ei se afla farmacologii Joyce si Weldon, ginecologul Gardner si altii.
In urma unor asemenea rezultate, se poate observa cu ochiul liber, de la departare, ca tratamentele bazate pe bioenergie, efectuate la distanta, reprezinta o realitate incontestabila.

Din proprie experienţă

17 Feb 2012
Tratamentele neconventionale, ce apartin domeniului denumit paranormal, nu sunt 'gustate' de oricine, pentru ca nu se manifesta o credinta unanima in veridicitatea lor. Printre persoanele care se prezinta sa beneficieze de bioterapii si cred in beneficitatea acestui gen de tratament, sunt cele care au afectiuni sau cele care fac tratamente preventive pentru intretinerea sanatatii.
Dar majoritatea este formata din cei care n-au ajuns la vreun rezultat, in urma altor tratamente pe care le-au urmat. Printre acestia se afla si multi care nu cred in bioterapie, dar, disperati, afirma ca ar face orice aud pentru a se insanatosi si, in ultima instanta, isi spun 'hai s-o incerc si p-asta'. In acest caz, dupa ce, in urma sedintelor de bioterapie, este regasit echilibrul psihic si fizic, afectiunile ramanand, de obicei, doar in amintire, este normal ca fostul pacient sa se manifeste printr-o explozie de bucurie. Multi m-au intrebat daca nu ma obosesc nenumaratele probleme ale altora cu care ma confrunt zilnic.
Nu, caci fiecare caz este o provocare si dorinta de a vedea cat mai curand rezultatele imi da puterea de a merge pana la capat fara a obosi, pentru a ma bucura alaturi de pacient la castigarea razboiului cu afectiunile. Pe de alta parte, relatia dintre cel care trateaza si cel care este tratat, pe toata perioada terapiei, este lipsita, in general, de orice tensiune intre cei doi. Dupa primul sfert de ora scurs din prima sedinta, deja incepe sa se profileze vizibil schimbarea starii pacientului.
De altfel, linistea sufleteasca a celui care sufera incepe sa se instaleze inca din momentul evaluarii radiestezice a organismului prin extrasenzorialitate, putandu-se stabili in cateva minute starea functiilor si structurii organelor fara nici un fel de informare exterioara prealabila din partea pacientului.
Dupa o evaluare corecta si o terapie facuta cu toata seriozitatea, starea de sanatate incepe sa se prefigureze piramidal. Daca la unii pacienti nu exista credinta in rezultate, aceasta este castigata, de obicei, inca de la prima sedinta. Este important ca, in lupta cu bolile, pacientul sa inceapa sa creada in terapie, caci energiile corpului se vor indrepta mai intens catre alungarea afectiunilor.
Deci, sunt necesare credinta, vointa si dorinta de insanatosire. Da! Dorinta de insanatosire, caci exista persoane tratate, cu ajutorul acestui sistem neconventional, care au afirmat initial ca nu doresc sa mai traiasca. Vindecarile se fac printr-o colaborare intensa terapeut-pacient, uneori chiar neconstientizata de cel din urma.
Afectiunile nu sunt numai cele care par, stabilite prin diagnosticele medicinei alopate. Bolile vizibile sunt declansate de blocaje energetice invizibile. Daca se elimina aceste blocaje, efectul este disparitia bolilor diagnosticate medical. Un blocaj energetic, de la un anumit nivel, poate fi cauza declansarii mai multor boli, deci, eliminarea acestuia rezolva dintr-o data mai multe afectiuni. Astfel, este importanta evaluarea energetica a organismului pentru a concepe strategia proprie fiecarui caz, in scopul regasirii sanatatii. Asa ca, atunci cand vorbim despre cazuistica, abordarea se face diferit fata de medicina alopata.
Cazuri cu care m-am confruntat sunt multe si interesante. Imi este greu sa aleg unele dintre acestea. Totusi, va relatez cateva.
La sfarsitul lunii iunie s-a prezentat la tratament domnul Tudor V., din Buzau. Pe zona lombara avea o vertebra sparta, iar alta deplasata. I se propusese efectuarea unei interventii chirurgicale. Durerile erau insuportabile pe traiectoria nervului sciatic. Am facut evaluarea radiestezica a intregului organism si am trecut la tratamentul bioenergetic. Dupa doua sedinte mi-a telefonat, spunandu-mi ca are dureri groaznice si nu poate cobori din pat. Erau durerile normale specifice refacerii zonei afectate.
In timpul convorbirii telefonice i-am facut un tratament de echilibrare energetica, pentru a reusi sa treaca mai usor peste momentele cumplite de durere. La sfarsitul convorbirii l-am rugat sa coboare din pat, caci va constata lipsa durerii. Speriat, a replicat ca ii este frica sa se ridice in picioare, considerand ca nu va rezista. Pana la urma m-a ascultat, s-a ridicat din pat, si, incepand sa mearga, a izbucnit la telefon: 'Nu ma mai doare!'. Au urmat inca doua sedinte de bioterapie, ramanand a ne intalni dupa concediu. In aceasta perioada s-a prezentat la medicul care ii recomandase interventia chirurgicala.
Astfel, indrumat de acesta, s-a prezentat la Bucuresti la un neurochirurg. Inainte de consult si operatie a fost indrumat sa mai faca un RMN, pentru a observa mai corect zona ce va trebui sa fie operata. Vazand rezultatul RMN-ului, medicul a constatat cu stupoare ca vertebra sparta se refacuse, iar cealalta, deplasata, revenise in pozitia normala, mai mult chiar, portiunea din osul spart disparuse, fiind resorbita.
Iata pe scurt un alt caz prezentat telegrafic. Cu cinci ani in urma, o ruda a domnului Tudor V. a cazut dintr-un nuc, fracturandu-si coloana vertebrala in zona lombara, ramanand astfel paralizat de la talie pana la varful picioarelor.
Dupa noua luni de spitalizare s-a intors acasa in scaunul cu rotile. Am fost contactat, in ideea refacerii cu ajutorul bioterapiei. Am facut o evaluare si o prima sedinta de bioterapie, la sfarsitul careia am afirmat ca dupa 10 sedinte va incepe sa mearga, ceea ce s-a si intamplat. L-am indrumat, apoi, catre un sanatoriu pentru recuperare, in vederea refacerii masei musculare. Dupa o luna si jumatate a continuat recuperarea acasa. Cand s-a prezentat la spital, de unde plecase in scaunul cu rotile, medicul, vazandu-l ca merge normal, i-a cerut cartea de identitate, crezand ca este o alta persoana care insa ar putea sa semene cu el. Dupa cativa ani de la refacerea completa, acestui domn i-a murit un unchi.
La putin timp de la decesul unchiului, l-a visat pe acesta ca ii spunea: 'Vino aici la mine ca este minunat, nu ca acolo la tine!'. Dupa trei zile de la acest vis, domnul in cauza a facut un accident vascular cerebral si a decedat.
Am tratat un medic, la New York, a carui afectiune era declansata de intoxicarea grava a organismului, in urma unui tratament administrat gresit. Dupa prima sedinta, m-a contactat la telefon un producator de televiziune, un octogenar usor ipohondru. Ma ruga sa ne intalnim pentru o terapie. Medicul sau era medicul pe care il tratam. Acesta l-a sunat pe pacientul sau, omul de televiziune, spunandu-i: 'Da telefon acum unuia din Romania, care se afla la New York, pentru ca te poate insanatosi'.
Dupa evaluare am constatat, la octogenar, o opturare a vaselor sangvine, mai ales a celor din zona inimii, alaturi de alte disfunctii ale ficatului, colecistului, rinichilor. In urma catorva sedinte, dupa o perioada de doua saptamani, persoana respectiva a facut investigatii, in paralel, in aceeasi zi, la doua clinici, iar cand ne-am reintalnit avea gura pana la urechi de fericire. Toate rezultatele investigatiilor aratau ca organismul se afla intr-o functionare normala.

Zilele urmatoare, acesta a plecat cu avionul intr-o vacanta in Canada, la vila sa aflata pe malul unui lac. Cand a aterizat pe teritoriul canadian mi-a telefonat intrebandu-ma: 'Este vreo problema cu sanatatea mea daca am stat in avion langa un tip care a tusit continuu?'.
Tot in Statele Unite, dar de asta data la Chicago, un roman de origine avea hernie de disc, cu care 's-a potcovit' in urma unui accident de circulatie produs de catre varul sau, culmea, politist american la serviciul circulatie. Romanul cu pricina, angajat in cadrul unui aeroport, era in concediu medical, fiind imobilizat la pat. Dupa o saptamana de bioterapie a reusit sa devina apt pentru munca. Vertebrele si-au reluat pozitia normala in coloana vertebrala.
Sunt atatia care ar replica: 'Du-te, domnule, cu minciunile de aici'. Poate ca este necesar sa explic, pe scurt, fenomenul. Echilibrarea energetica face ca organismul sa-si refaca matricea energetica proprie. Atunci ADN-ul, in care se gasesc toate informatiile legate de structura si functiile organelor corpului, pana la nivel celular, beneficiaza de energia necesara cu ajutorul careia sa-si rezolve problemele. Deci, iata ca prin acest tip de tratament, neinvaziv si fara efecte secundare, cu un mic ajutor din afara, organismul are mecanismele lui cu care se poate reface singur. Ramane doar sa ridicam credinta la nivelul posibilitatilor care stau ascunse in noi, asteptand sa le accesam.

Paranormal: Ce nu ştim nu înseamnă că nu există

24 Feb 2012
In multe dintre articolele mele de la aceasta rubrica am scris atat implicit, cat si explicit despre bioterapii. Am explicat fenomenele care stau la baza acestor terapii considerate neconventionale si am umplut ceva pagini cu cazuri practice la care s-au rezolvat afectiuni diverse. Amintesc faptul ca bioterapia cuprinde doua etape principale: evaluarea starii de sanatate si tratamentul propriu-zis.
In terminologia stiintifica evaluarea corpului, cu scopul determinarii afectiunilor, pe alte baze decat cele folosite in medicina moderna, poarta numele de paradiagnoza. Aceasta se poate face in parapsihologie prin radiestezie, prin vizualizarea aurei corpului sau prin alte tipuri de comunicari extrasenzoriale despre care am amintit in articolele despre radiestezie. Tratamentul bioenergetic cuprinde si el doua aspecte: transferul de energie de la terapeut catre persoana tratata si transferul de informatie pe care il asimileaza corpul acesteia din urma in subconstient pentru a comanda declansarea eliminarii afectiunilor. In mod normal, acest transfer infoenergetic se face si fara credinta celui tratat in acest tip de terapie, dar cu acordul sau pentru efectuarea tratamentului, ca acesta sa aiba efectul cat mai intens.
De obicei, in timpul si intre sedintele de acest tip se manifesta tulburari la unele persoane (in functie de gravitatea blocajelor), care pot sa ajunga in timpul sedintei de bioterapie chiar pana la declansarea starii de inconstienta pentru cateva minute. Cu fiecare sedinta, tulburarile se diminueaza pana la disparitia lor completa, moment de la care afectiunile sunt eliminate.
Exista si posibilitatea efectuarii acestor tratamente de la departare, cum am mai afirmat cu alte ocazii. Fiecare om este o personalitate unica, cu caracteristicile infoenergetice proprii diferite de ale celorlalti, fapt ce-i da amprenta proprie a existentei sale. Aratam cu totii la fel, dar suntem animati de spirite diferite. Cand se efectueaza un tratament de la departare, cel care trateaza se concentreaza asupra celui pe care urmeaza sa-l trateze si prin puterea gandului transmite un tren de unde energetice, alaturi de informatii ce contin coordonatele de refacere a sanatatii. Acest transfer se face oriunde si oricat de departe s-ar afla cele doua persoane.
Procesul este asemanator cu cel existent in telefonia mobila, in care un numar poate accesa alt numar de la orice departare, fara a fi necesara cunoasterea pozitiei celui accesat, prin convorbire realizandu-se transmiterea unui tren de energie si informatii. De fapt, orice inventie a omului copiaza sisteme deja existente in natura, asa ca telefonia mobila copiaza comunicarea dintre oameni prin intermediul undelor gandurilor. Diagnoza si bioterapiile la distanta sunt posibile prin internet, telefon, fotografie si chiar fara vreo alta legatura cu cel tratat, ci pur si simplu numai prin vizualizarea acestuia cu ochii mintii.
Am reamintit aceste informatii in ideea ca am asistat la comentarii, mai putin ortodoxe, facute de sceptici, referitoare la veridicitatea bioterapiilor, in mod deosebit ale celor realizate la distanta. Ce nu stim nu inseamna ca nu exista. Iar daca stim ca exista insa nu recunoastem este si mai grav.
Am observat ca experimente facute cu astfel de terapii, expuse in carti, nu sunt privite cu incredere si atunci voi descrie, in continuare, unele din proprie experienta, care au fost necontestate, fiind vorba despre demonstratii care au fost facute, in direct, la posturi de televiziune sau de personaje publice tratate, fapte remarcate de mass-media.
Pe data de 20 noiembrie 2011, la B1 TV, in cadrul emisiunii 'Doctor b1', in direct am propus un astfel de experiment, bazat pe bioterapie la distanta. La redactie au fost primite e-mail-uri cu fotografii ale telespectatorilor, pentru a li se evalua starea de sanatate, pe baze extrasenzoriale, urmand apoi sa fie tratati la distanta in limita timpului alocat acelei emisiuni de televiziune. Respectivii telespectatori confirmau la telefon, in direct, atat exactitatea evaluarii, cat si reactiile corpului din timpul tratamentului la distanta. La emisiune a participat si doctorul Cristian Andrei, ca invitat din partea televiziunii B1. La Antena 1, cu cativa ani in urma, in cadrul emisiunii 9595, am avut interventii, de nenumarate ori, legate de fenomene din domeniul parapsihologiei, printre ele gasindu-se si bioterapiile.
In vara anului 1997, mai precis pe data de 7 iunie, perioada cand aveam cabinetul de bioterapie in cadrul Clubului Sportiv Steaua Bucuresti, a aparut in Jurnalul National un interviu pe care mi l-a luat domnul Florin Condurateanu, aparand sub titlul 'Bioenergeticianul Romulus Popescu tamaduieste suferinzii de la sute de kilometri distanta'. Era vorba despre sportivi din cadrul Clubului Sportiv Steaua, printre ei gasindu-se Ilie Stan, Roland Naghi, Narcis Raducan. Interviul a fost realizat in urma reusitei de a-l fi scos din starea de coma pe campionul olimpic la inele Dan Grecu, dupa o saptamana de tratamente zilnice, facute la distanta, de la Bucuresti la Resita, unde se afla internat. Ulterior a fost realizata o emisiune la televiziunea Antena 1, de poetul Adrian Paunescu, cu care prilej familia Grecu a confirmat autenticitatea acestui fapt, cu lux de amanunte. Subiectul a fost preluat si de alte ziare din acea perioada. Atunci, Ilie Stan si Roland Naghi mi-au relatat ca in timpul terapiei la distanta, pe care de cateva ori o faceam noaptea, tarziu, erau in timpul somnului, dar au constientizat si atunci efectuarea tratamentului. Ilie Stan avea piciorul in ghips, in urma unei accidentari, intr-un meci jucat cu Dinamo. Dupa doua sedinte de bioterapie l-am rugat sa renunte la ghips, pentru a se recupera mai repede, si a fost de acord. In urma catorva sedinte facute zilnic a reluat antrenamentele, perioada in care ziarele scriau ca Ilie Stan mai are de stat cu piciorul in ghips inca trei saptamani.
As vrea sa inchei cu o intamplare hazlie. Tot in anul 1997, activam ca bioterapeut si la echipa de baschet Erbasu. Din acea echipa faceau parte, printre altii, Costel Palai si Costel Stefan, ambii membri si ai echipei nationale de baschet. Costel Palai s-a insanatosit in urma catorva sedinte de bioterapie de o problema legata de coloana lombara. Echipa de baschet Erbasu s-a deplasat pentru a sustine un meci in provincie, la Focsani. Stiind efectul tratamentelor facute de mine la distanta, pregatitorii echipei mi-au telefonat de la Focsani, spunandu-mi ca la Costel se manifesta o stare precara de sanatate si m-au rugat ca inainte de meci sa-i fac tratament la distanta, eu aflandu-ma la Bucuresti in acel moment.
Stiind ca l-am tratat pe Costel Palai, m-am gandit ca a recidivat afectiunea si i-am facut tratamentul. Cand echipa a revenit la Bucuresti, Costel Stefan mi-a relatat ca n-a simtit nimic in timpul tratamentului. Nedumerit, i-am explicat ca eu i-am facut tratament lui Costel Palai. Costel Stefan, care trebuia sa fie de fapt beneficiarul tratamentului, la momentul cand am promis ca incep bioterapia, s-a asezat pe pat si a asteptat cuminte efectul tratamentului.

Fenomenul D.D. Home

02 Mar 2012
La jumatatea secolului al XIX-lea, cel mai popular personaj din Londra era un scotian pe nume D.D. Home, declarat fenomen de catre oamenii de stiinta care au avut ocazia sa-l studieze, fiind considerat astfel datorita calitatilor sale exceptionale parapsihologice, in principal psihochinezice.
Nascut la Edinburgh, in anul 1833, Home sustinea ca mosteneste o 'a doua vedere' de la mama sa, adica si posibilitati extrasenzoriale pe langa cele psihochinezice. El a suferit in copilarie de afectiuni motorii, nervoase, precum si de alte diverse boli din cauza vulnerabilitatii sale emotionale, care l-au facut sa aiba un sistem imunitar scazut. La 9 ani a ramas orfan. Matusa sa, care s-a ocupat in continuare de educatia lui, a decis sa-l ia cu ea in SUA. Acolo, au inceput sa se manifeste primele sale viziuni. La varsta de 17 ani, purta conversatii, ca medium, cu mama sa decedata dar si cu alte spirite. Acestea erau insotite de trosnituri, manifestate spre disperarea celor din jur. Considerand ca Daniel aducea diavolul in casa, rudele s-au decis sa-l alunge din preajma lor. Era in perioada in care spiritismul se gasea in atentia societatii nord-americane, prin cazul celebru al surorilor Fox.
Din anul 1855 Home se gasea din nou in Anglia, de data aceasta in mijlocul lumii aristocrate, datorita calitatilor sale paranormale. Aici, celebrul cercetator stiintific Sir William Crookes, descoperitorul taliului si al tubului cu raze catodice, care era aplecat si asupra fenomenelor parapsihologice, indeosebi asupra spiritismului, consemna ca levitatiile lui Home erau asistate de peste o suta de persoane printre care se gasea si el. In timpul desfasurarii unuia dintre aceste experimente a avut ocazia sa verifice autenticitatea derularii lui, trecandu-si mainile pe sub picioarele si in jurul intregului corp al mediumului, constatand astfel ca levitatia se producea intr-adevar, neexercitandu-se asupra lui Daniel nici un punct de sprijin.
Cu alta ocazie sotia lui Crookes a intrat si ea in stare de levitatie, asezata fiind pe un scaun impreuna cu Home. Atunci, s-au agatat de picioarele lui Home chiar si cativa martori oculari, in timp ce acesta se afla in levitatie. La un alt experiment facut tot in public, Daniel cantand la pian s-a ridicat in aer impreuna cu pianul si scaunul pe care era asezat. Romancierul rus Lev Tolstoi a descris un experiment de-al lui Home, legat de levitatie, la care a participat si el, in timpul caruia mediumul a fost ridicat de pe un scaun de o forta, scrie el, invizibila. Atunci, Tolstoi a reusit sa se agate de picioarele mediului in timp ce plutea pe deasupra celor de fata. Si alte personalitati, printre care se aflau scriitorul Mark Twain, Sir Eduard Bulwer-Lytton, Tarul Alexandru al II-lea, au asistat la 'ghidusiile' lui Home. Napoleon al III-lea a angajat cativa iluzionisti cu scopul de a-l discredita pe Home, dar fara succes.
Poetul Robert Browning si scriitorul Charles Dickens, deranjati de personalitatea lui D.D. Home, au lansat acuze si au facut satire pe seama acestuia. Daniel afirma ca levitatiile sale, pe care nu era in stare sa le explice sau sa le controleze, ii creau si situatii neplacute. In acele momente, spunea el, 'nu simt nimic neobisnuit in mine cu exceptia acelei senzatii pe care eu o atribui unei suprasarcini electrice in picioare. Nu simt nici o mana care sa-mi suporte greutatea si dupa prima mea inaltare nu am simtit niciodata vreo teama, desi, daca as fi cazut de pe unele acoperisuri, pana unde am fost inaltat, nu as fi putut evita raniri grave. In general levitez perpendicular cu bratele rigide deasupra capului, cand ajung la tavan picioarele se ridica pana la nivelul capului si ma aflu intr-o pozitie de repaus. De multe ori raman suspendat asa timp de patru sau cinci minute. Uneori rigiditatea bratului se relaxeaza si, atunci, desenez litere si semne pe tavan cu un creion. Acestea se pot vedea la Londra...'.
Fizicianul si chimistul William Crookes, laureat al premiului Nobel, consemna in revistele de stiinta ale epocii respective ca initial a incercat prin investigatii sa discrediteze experimentele lui Home, pentru a le trece in zona fraudelor, dar a finalizat prin a deveni fanul acestuia. El a asistat si in propria-i casa la astfel de evenimente. In anul 1871, Crookes si-a publicat raportul, facut in urma investigatiilor sale legate de Home, unde consemneaza ca mediumul Daniel 'demonstreaza existenta unei noi forte care se afla in legatura cu organismul uman intr-un mod inca necunoscut si care ar putea fi numita forta psihica'. Acest raport a starnit in randul oamenilor de stiinta ai vremii, cum era de asteptat, critici dar si sustinere. Charles Darwin declara in acest sens, cu prudenta: 'Nici nu pot sa pun la indoiala afirmatiile lui Crookes, dar nici sa dam credit concluziilor sale'.
Iata cateva dintre aceste concluzii legate de fenomenul Home. Manifestarile lui paranormale erau precedate, de obicei, de un curent de aer rece evidentiat de termometre, curent care, uneori, rasfoia foile de hartie existente in camera. Puterea lui psihochinezica avea calitatea de a ridica si dirija obiecte grele indiferent de departarea fata de acestea. Instrumente muzicale, aflate intr-o incapere, putea sa le faca sa cante sau sa leviteze. Sir Crookes afirma ca astfel de fenomene aveau loc si in sala sa de sedinte, special pregatita pentru a fi evitate fraudele. El spunea ca 'un medium care se afla aici nu poate face prin trucuri, in prezenta altor persoane, ca un acordeon sa se stranga scotand sunete in timp ce eu il tin cu propria mea mana de partea opusa a claviaturii. Tot asa nu se poate face ca un acordeon sa pluteasca prin incapere in timp ce canta.
De asemenea, nu poate introduce fraudulos un mecanism cu ajutorul caruia sa faca in asa fel incat o batista sa se innoade si sa ajunga in partea cealalta a incaperii, nici ca o scrumiera sa zboare, ori ca un pendul inchis intr-o sticla, sa se puna in miscare'. Crookes mai afirma ca Home putea sa schimbe greutatea unor obiecte, fapt demonstrat cu ajutorul unui dinamometru cu burduf de care agata obiectele respective. Mai putea sa produca tot felul de efecte sonore ca lovituri metalice, zgarieturi pe lemn, detonari, cantece de pasari. Lumini de gaz aflate in alte incaperi le putea stinge fara nici o greutate. Materializa forme luminoase si obiecte aparent semisolide, vizibile chiar si la o lumina normala. Avea imunitate la foc, se putea aseza cu fata pe jar sau putea lua in mana carbuni incinsi fara sa sufere arsuri. Putea transfera aceasta imunitate si altor persoane prezente langa el. Avea proprietatea de a-si putea intinde corpul pana la 15 centimetri peste inaltimea lui normala, in timp ce unii dintre cei prezenti il tineau, tragandul in jos. Acest fenomen, care in parapsihologie este cunoscut sub numele de elongatie, il putea realiza si altor persoane.
Fenomenul D.D. Home nu a fost singular de-a lungul timpului, dar constituie o raritate care demonstreaza ca imposibilul este posibil.

Nimic nu este întâmplător

10 Mar 2012
Celebrul psihanalist Carl Gustav Jung a marcat un fenomen caruia el i-a studiat indelung existenta si pe care l-a numit sincronicitate. Se referea la coincidente semnificative care nu au o cauza normala, dar care se produc in timpul derularii unor evenimente cu incarcatura emotionala. Natura unora dintre fenomenele de acest tip este legata de numerologie.
Un eveniment care a marcat pregnant inceputul acestui mileniu este cel cunoscut sub numele de '11 septembrie 2001'. Analizandu-se tragedia de la New York au fost descoperite nenumarate sincronicitati de ordin numerologic. Simbolul celor doua turnuri gemene este numarul 11, dat de aspectul lor exterior. Dupa dictionarul de simboluri Chevalier si Gheerbrant, 11 'este semnul excesului, al lipsei de masura al revarsarii in orice sens al termenului. Este numarul care anunta un conflict virtual... Excesul pe care-l semnifica se poate vedea ori ca inceputul unei innoiri, ori ca o ruptura sau falie in univers'. 11 este 1+1=2, 'simbolul opozitiei conflictului si reflectiei, indicand echilibrul realizat sau amenintarile latente', conform aceluiasi dictionar.
William Wynn Westcott, in cartea sa 'Numbers: Their Occult Power and Mystic Virtues' ('Numerele: Puterea lor oculta si virtutiile mistice'), descrie astfel numarul 11: 'Acesta pare sa fie tipul de numar cu o reputatie proasta la toate popoarele lumii. Cabalistii il pun in opozitie cu perfectiunea Decadei (10) si asa cum acest numar Sephirotic reprezinta toate lucrurile bune, numarul 11 este esenta a tot ce este pacatos, daunator si imperfect, celor zece sephiroti ei opun sephirotul 11 care simbolizeaza distrugerea, violenta, infrangerea si moartea.
In continuare, legat de evenimentul de la New York, data de 11.09 este conform scrierii anglo-saxone 9.11., adica luna si apoi ziua. Dupa un an, pe 11.09.2002, la loteria din New York a iesit castigator numarul 911.
Un pasager al zborului 93, avion prabusit in Pennsylvania, a apelat, de pe mobil, seviciul de urgenta, numarul 911, numar apelat fara incetare in perioada tragediei.

La acea data, trecusera 254 de zile din anul 2001, adica 2+5+4=11. Ramasesera, in acelasi timp, 111 zile pana la finele anului respectiv.
Primul avion care a lovit turnurile era zborul AA011 al companiei American Airlines, AA=11, A fiind prima litera din alfabet, ea corespunde cifrei 1. Atunci, mai erau aproximativ 11 minute pana la ora 9 dimineata. Zborul avea numarul 11, la bord avea 11 membri ai echipajului (doi piloti si noua asistenti de zbor) si 81 de pasageri, 8+1=9, adica 92 de persoane in total, 9+2=11.
Al treilea avion, care s-a prabusit, a fost AA077, multiplu al lui 11, cu 65 de persoane la bord, 6+5=11.
Primul zgarie-nori, dintre cele doua distruse, avea o inaltime de 411 metri. Zgarie-nori, in engleza este skyscrapers si contine 11 litere. Fiecare dintre turnuri avea 110 etaje. New York City are 11 litere. Statul New York a aderat la Uniune, cand a fost proclamata independenta fata de Marea Britanie, sub numarul 11, dintre cele 13 state care formau Federatia Statelor Unite.
Afganistan, in engleza, primul stat atacat, considerat barlogul teroristilor, are 11 litere.
Mohamed Atta, pilotul primului avion care a intrat in zgarie-nori, are si el 11 litere in nume.
George W. Bush are numele format din 11 litere.
Privind inapoi, in istoria celor doua turnuri gemene, se profileaza si alte legaturi cu data de 11 septembrie. Pe 11.09.1973, putin dupa inaugurarea primei faze a World Trade Center, a avut loc actiunea terorista orchestrata de CIA impotriva presedintelui statului Chile, Salvador Allende, incheiata cu moartea acestuia.
Pe data de 11 septembrie 1990, cu 11 ani inainte de atac, tatal lui Bush, presedinte pe vremea aceea, afirma in fata Congresului Nord-American ca invazia Irakului si Kuweitului era 'o ocazie pentru a actiona in directia unei perioade de cooperare... dupa aceste vremuri tulburi, se poate realiza o noua ordine mondiala'.
Pe data de 11.09.1941 a inceput in mod oficial construirea Pentagonului. Atunci, SUA erau conduse de F.D. Roosevelt, 11 litere.
Pe data de 11.09.1921 s-a infiintat satul Nahalal, prima asezare colectiva din Palestina.
Atunci, la New York avea loc marea conventie a Organizatiei Sioniste Mondiale, in care, cu sprijinul lui Einstein, a fost declarat Haim Weizmann, conducator al acesteia, peste 27 de ani el devenind si primul presedinte al statului Israel. Pe 11.09.1891 s-a constituit la Londra Asociatia Coloniala Evreiasca, primul pas catre crearea statului Israel.
Cu 26 de zile inainte de 11.09.2001, bin Laden vorbea despre umilintele si nenorocirile suferite de natiunea islamica de peste 80 de ani si afirma, hotarat, ca nu va accepta niciodata ca Palestina sa fie evreiasca.
Iata si alte evenimente care justifica o evaluare corecta in Cabbala a numarului 11: 11 decembrie 1941, SUA declara razboi Germaniei; 11 februarie 1945, Roosevelt si Stalin semneaza Tratatul de la Yalta; 11 iunie 1955, 77 de morti in circuitul de la Mans; 11 februarie 1979, Revolutia Iraniana; 11 februarie 1990, Nelson Mandela eliberat dupa 27 de ani de detentie; 11 aprilie 2004, atentatul de la Madrid. Intre 11.09 de la New York si 11.03 de la Madrid au trecut 911 zile, adica, 11.09 inversat este 9.11 (199 de morti, 1.467 de raniti); 11 februarie 2011, Hosni Mubarak renunta la presedintie; 11 martie 2011, cutremurul de la Fukushima.
Evenimentul tragic de la 11 septembrie 2001 a fost presimtit de mai multe persoane. O ancheta telefonica, facuta la New York, a scos la iveala ca 57 de persoane au avut o premonitie a atentatului. 38 dintre aceste premonitii sunt vise povestite altor persoane inainte de atac.
Pe data de 10 septembrie 2001, un copil, elev in clasa a V-a la o scoala din Dallas, i-a spus unei profesoare ca in ziua urmatoare urma sa inceapa al treilea razboi mondial in SUA si ca acestea il va pierde. Directorul colegiului a comunicat
FBI-ului premonitia copilului la cateva ore dupa evenimentul de la 11.09.
Cu trei luni inainte de septembrie, clarvazatoarea britanica Valerie Clarke a spus, la BBC, ca avusese viziunea unei mari explozii provocate de un avion care se lovea de al doilea mare turn din Manhattan.
Organizatia britanica UK Psychics are un registru de premonitii in care sunt inscrise viziunile diferitelor persoane. Cu sase zile inainte de atentat, o persoana a spus: 'Am avut o viziune cu un avion comercial lovindu-se de ceva sau explodand in flacari'.
Pastorul protestant David J. Mayer (11 litere) a publicat in august 2001 o viziune pe care a avut-o pe 6.07, in timpul ultimei sale vizite la New York: 'Acolo, in departare se vedeau turnurile gemene. Am simtit spiritul Atotputernicului ajungand la mine si am vazut flacari enorme ridicandu-se spre inaltul cerurilor si cum toata Insula Manhattan era inghitita de flacari. Puteam auzi strigatele oribile ale multimilor de oameni in departare... Apoi am inteles ce urma sa se abata asupra acestei multimi... Nu pretind ca stiu ce inseamna asta, dar stiu ca timpul e scurt si sfarsitul aproape'.
Aceste cateva informatii intaresc, daca mai era nevoie, afirmatia ca nimic nu este intamplator.

<u>**Adevăruri neoficiale. Confruntarea parapsihologică dintre SUA şi URSS**</u>

16 Mar 2012
Nivelul capacitatilor fizice si psihice umane este testat periodic si oficial cu ocazia competitiilor organizate de societate, pana la nivel mondial. Calitatile paranormale nu fac obiectul unor asemenea competitii oficiale pentru ca nu sunt recunoscute de structurile societatii, dar sunt folosite de acestea neoficial. Astfel de intreceri exista insa, fiind organizate in mod tacit si fara a fi recunoscute in cazul ca sunt descoperite, chiar pana la nivel interstatal. Principalii competitori de pe acest taram al parapsihologiei, in ultima jumatate a secolului XX, au fost cele doua mari puteri SUA si URSS.
Persoane cu astfel de capacitati au ajuns pana la nivelul de consilieri de sefi de state, oficial sau neoficial.
Celebrul Uri Geller, in anul 1976, le facea demonstratii ale capacitatilor sale paranormale lui Henry Kissinger si sotiei presedintelui J.Carter, instalat in aceasta functie in luna ianuarie a anului urmator. Atunci, Geller a sustinut ca i-a transmis telepatic presedintelui urmatorul mesaj: 'Fenomenele parapsihologice sunt reale. Acordati studierii acestora sase milioane de dolari! Luati-o inaintea rusilor...'. Carter, atunci, l-a intrebat in gluma: 'Ne veti ajuta sa rezolvam criza petrolului?'. Ulterior, una dintre cele mai mari surse de castig ale lui Uri Geller a fost cautarea zacamintelor de petrol prin mijloace extrasenzoriale.
Proiectul de control al mintii, coordonat de CIA, a fost investigat de catre Parlamentul SUA in 1977. Doctorul Gottlieb, directorul proiectului, a afirmat in fata unei comisii a Senatului ca in timpul unei vizite facute de cativa membri ai echipei lui Nixon in URSS, acestia au avut un comportament 'inadecvat' si irational, ca si cum ar fi fost supusi unor influente invizibile. In acea perioada, neoficial, guvernul a comandat un studiu legat de tehnici de imunitate senzoriala pentru a se evita citirea si manipularea gandurilor presedintelui. Cu toate acestea, Carter, in vara anului 1979, in timpul convorbirilor cu Brejnev pentru acordul SALT II, a avut un comportament ciudat. In legatura cu acestea revista Time aprecia: 'Carter a inceput sa comita greseli si sa retracteze cuprins de indoiala si nesigur in legatura cu modul de a conduce natiunea', de parca nu ar fi fost el insusi, fapt ce a provocat o autentica criza guvernamentala.
Cu doua luni inainte, ziaristul specializat in parapsihologia sovietica, Henry Gris, a sustinut ca traducatorul ambasadorului rus 'da ordine subconstientului lui Carter la fiecare intalnire'. Dupa cele intamplate au inceput sa fie cerute rapoarte DIA si CIA facute pe aceasta tema.
Intr-un studiu de atunci al armatei nord-americane, pe tema factorilor care pot influenta vitalitatea si comportarea artileristilor, se aprecia existenta unor fenomene ce faceau 'proiectia sau transmiterea de energie prin disciplina si control mental individual sau colectiv ori printr-un dispozitiv emitator; un fel de perturbare mentala'. In document se mai specifica: URSS se pare ca a facut progrese semnificative in dezvoltarea armelor psihotronice care pot afecta capacitatea de lupta a artileristilor'. Se concluziona apoi ca este necesar 'un efort guvernamental organizat pentru a cerceta potentialul ofensiv si defensiv al psihotronicii'.
Ron Robertson, ofiter al fortelor de securitate de atunci din Comisia pentru Energie Atomica, insarcinat cu urmarirea programelor inregistrate in acest domeniu, spunea ca inca din anul 1975 guvernul finanta peste 30 de proiecte Psi (parapsihologice) si isi

exprima temerea ca o persoana suficient de dotata ar putea sa activeze un focos nuclear sau sa-i impiedice functionarea prin mijloace paranormale.
In perioada administratiei Reagan, discutiile erau mai aprinse pe tema acestui domeniu, punandu-se problema unor finantari mai consistente pentru a-i ajunge din urma pe sovietici sau chiar pentru a-i intrece.
In anul 1980, locotenent-colonelul John B.Alexander a publicat un articol despre 'Campul de lupta al mintii' in revista Military Review. Acolo scria despre sovietici ca de mult timp faceau cercetari Psi 'explorand posibilitatea de a folosi noi sisteme de armament care opereaza asupra puterii mintii si ale caror capacitati letale au fost demonstrate', arme care 'sunt silentioase, greu de detectat si care au nevoie doar de un operator uman ca sursa de energie'. Articolul a starnit reactii pro si contra, dar a contribuit in final la impulsionarea cercetarilor in acest sens.
In anul 1981, Comitetul pentru Stiinta si Tehnologie al Congresului SUA a cerut sa fie facuta 'o evaluare serioasa' a capacitatilor Psi, pentru a stabili credibilitatea in acest domeniu in vederea unor investitii. Dupa doi ani raportul se pronunta favorabil. Congresmanul Charlie Rose, membru al Comitetului pentru Informatii, expert in calculatoare si futorologie, a sprijinit cel mai intens aceste cercetari. El a asistat la demonstatii secrete ale unor realizari carora le sprijinise finantarea. Printre acestea se numara un inductor electromagnetic de paranoia al carui efect asupra inamicului era similar celui produs de drogurile halucinogene.
CIA a negat intotdeauna ca ar avea legatura cu cercetarea Psi, dar a fost deconspirata de unele documente si dovezi. Multe dintre aceste cercetari erau finantate in secret, acestea fiind facute prin intermediul unor institutii private.
In 1987, SUA si URSS s-au intalnit la Geneva pentru a discuta Tratatul de reducere a armamentului. Delegatia nord-americana era insotita de Uri Geller. Misiunea sa era, dupa cum a declarat ulterior, de a se concentra mental asupra lui Iurii Vorontov, prim-ministru si Comisar pentru Afaceri Externe al URSS, pentru al convinge sa semneze acordul prin care sa fie eliminate rachetele cu raza medie de actiune instalate in Europa. Acest fapt s-a indeplinit in ziua urmatoare dupa multe tergiversari. Oficial a fost dezmintita de americani aceasta versiune, sustinandu-se ca Geller a fost invitat pentru a sustine niste demonstratii paranormale. Oficiale sau nu, toate acestea sunt, totusi, adevaruri care dau de gandit.

Sub lupă, vederea la distanţă

24 Mar 2012
Sunt atatea servicii de informatii, pe glob, care folosesc subiectii cu calitati paranormale dar care “merg pe varfuri' ca nu cumva sa se auda ca au apelat la astfel de practici a caror existenta nu este recunoscuta oficial de catre societate.
Insa, unii care au iesit din “sistem', incep sa organizeze cursuri legate de acest domeniu, bazandu-se pe experienta acumulata. Fizicianul Dale Graff este unul dintre acestia. In principal, el s-a ocupat de studiul perceptiei extrasenzoriale pentru a intelege fenomenul vederii la distanta. El a fost fondatorul, iar fizicianul Russell Targ directorul Proiectului Stargate. In urma cercetarilor si experimentelor, ei au stabilit cateva criterii de baza ale functionarii vederii la distanta. Astfel, ei afirma ca acest fenomen este unul natural dar manifestat cu grad diferit de deschidere. Nu este dependent de timp si de spatiu. O foarte mare importanta o au motivatia si importanta acordate obiectivului propus. Desenele si schemele executate dupa cele vazute faciliteaza accesul la procesele inconstiente.
Este importanta notarea tuturor impresiilor dupa efectuarea experimentelor. Informatiile obtinute prin vederea la distanta contin informatii valabile, dar si erori care vor fi din ce in ce mai reduse prin practica experimentala. De obicei se doreste a se percepe un obiect ascuns, o scena care se deruleaza sau o cladire, fiind necesar a se cunoaste coordonatele geografice ale subiectului sau ale locului. Cei neexperimentati descriu, in general, infatisarea, forma si culoarea obiectului, in locul functiei lui sau a altor caracteristici analitice. Mai sunt prezente senzatii, sunete, mirosuri, campuri electrice sau magnetice asociate cu obiectul. Pot fi vizualizate anumite aspecte ascunse in mod normal privirii (de exemplu ce se ascunde sub un strat de vopsea?). Exista posibilitatea perceptiei atat prezente, cat si trecute si viitoare a obiectivului. La subiectii cu calitati marcante vizualizarea poate fi foarte precisa, plina de detalii. In cazul acestora se poate face foarte bine distinctia dintre semnalele psihice veritabile si propriile perturbari ale realitatii. Detaliile obiectelor pot fi percepute pana la dimensiunea milimetrilor. Precizia vizualizarii nu depinde de distanta dintre subiect si obiect. S-a constatat ca vederea la distanta este inhibata de faptul ca subiectul cunoaste dinainte obiectivele sau de lipsa de informare legata de succesul sau esecul incercarilor anterioare, de folosirea rationamentului, de distragerile vizuale, auditive. Numerele si manifestarile abstracte sunt mai greu de perceput in comparatie cu locurile sau obiectele. Acelasi obiect vizualizat de subiecti diferiti este descris in mod diferit.
Dalle Graff, in volumul sau “Tracks in the psychic wilderness', afirma ca pentru a demara explorarea capacitatilor de vedere la distanta este necesar sa se tina cont de mai multe aspecte, si anume: predispunerea la acceptarea existentei fenomenelor Psi si asocierea in experimentari cu persoane ce au aceleasi convingeri. Motivatia si entuziasmul trebuie sa fie la cote inalte. Sa se stabileasca obiective specifice. Sa se creeze strategii pentru atingerea scopurilor la care se va ajunge printr-o putere mare de concentrare, dar si de liniste interioara. Este necesar un caiet unde se vor nota rezultatele fiecarei incercari. Mai mult, sunt necesare metode de inregistrare si evaluare a rezultatelor. Practica si perseverenta sunt necesare in obtinerea rezultatelor notabile.
Russell Targ, in volumul sau “Miracles of mind' aparut la New York in 1998, face recomandari celor care se ocupa cu urmarirea experimentelor de acest tip. El spune ca acestia trebuie sa acorde mare atentie subiectului cu care vor lucra, sa tina seama de puterea lui mentala din timpul desfasurarii experimentului. Dupa fiecare incercare trebuie sa informeze subiectul in legatura cu obiectul dat spre perceptie. Trebuie sa manifeste incredere creand un climat destins, dand informatii corecte, fara a-l conduce pe piste false. Relatiile dintre subiect si observator nu sunt ca intre sef si subaltern, ci de egalitate. Seriozitatea manifestata in abordarea fiecarei incercari ii motiveaza pe cei doi. Obiectele alese trebuie sa fie atractive fizic si emotional. Ele trebuie sa fie diferentiate pentru a evita posibilele confuzii din partea subiectului. Obiectele nu trebuie sa fie prea complicate, ample. Trebuie, la inceput sa existe un timp de acomodare si apoi un timp pentru desfasurarea experimentului cuprins intre 10 si 30 de minute. O experimentare dusa la bun sfarsit o data pe saptamana este mai indicata decat efectuarea cate uneia pe zi. Asa-zisul zgomot mental, cel care tulbura perceptia mentala, poate fi recunoscut sau descoperit, deosebit de informatiile reale numai cu ajutorul practicii indelungate.
In cartea sa Targ da amanunte legate de modul de aplicare a vederii la distanta pentru a creste calitatea subiectului in reusita fenomenului. In primul rand sunt necesare doua persoane, un subiect si un experimentator, care-si pot schimba rolurile. Experimentatorul alege obiectul pe care il va ascunde. Va fi un obiect placut ce nu provoaca teama sau dezgust, cu parti ce pot fi descrise si de dimensiuni medii. Subiectul trebuie sa scrie in caietul de observatii personale: data, obiectivul si afirmatia ca va fi in stare sa duca la bun sfarsit experimentul, apreciere ce-i va fi de folos in randamentul ridicat al experimentului. Intr-o lumina difuza, instalat comod, experimentatorul apreciaza faptul ca “este un obiect de descris'. Cu ochii inchisi, relaxat, dupa cateva minute, subiectul va povesti imaginile venite in minte. Acestea pot fi schitate, iar impresiile notate. Dupa fiecare noua imagine aparuta se face o pauza si se respira adanc. Totul dureaza 10-15 minute. Experimentatorul, la aprecierile facute de subiect in legatura cu obiectul, il va ajuta cu intrebari de genul cu ce seamana obiectul, de ce seamana cu acel ceva... Raspunsurile vor fi libere si fluente fara a le analiza. Se va acorda atentie imaginilor noi si surprinzatoare, neobisnuite repertoriului propriu de imagini mentale obisnuite. Detaliile imaginilor vor fi analizate si dupa prezentarea de catre experimentator a obiectului.

Subiectul poate incerca sa descrie si locuri geografice. Experimentatorul va localiza in secret sase locuri aflate in apropiere de locul unde se desfasoara experimentul. Nu vor fi locuri familiare, ci vor fi cat mai diferite. Dintre ele se alege unul la intamplare. La o ora convenita, la locul stabilit de experimentator, timp de 15 minute acesta va observa locul fara a emite comentarii mentale. La momentul inceperii experimentului, subiectul va trebui sa lase ca in constiinta lui sa apara gradual fragmente de informatii si nu sa incerce sa vada intregul loc dintr-odata. Intai vor aparea imagini foarte generale care vor crea o prima senzatie a locului respectiv si apoi vor aparea si detaliile.
Asadar, sa facem ochii mari si sa invatam sa putem vedea cu ei inchisi!

Amprente tragice în destine comune Abraham Lincoln şi John Fitzgerald Kennedy

06 Apr 2012
Ne urcam in 'masina timpului' si mergem inapoi in timp pana la data de 23 martie 1865. Ne oprim la Casa Alba. Este seara. Abraham Lincoln, se afla in timpul unui dineu si povesteste oaspetilor un cosmar care il obsedeaza. Intr-una din noptile precedente a visat ca intr-o camera din Casa Alba, Sala Orientala, se afla un sicriu inconjurat de garda militara si de numeroase persoane care plang.
Intreband cine a murit i s-a raspuns: 'Presedintele. A fost asasinat'. In acel moment Lincoln s-a trezit brusc, transpirat si speriat. Dupa 22 de zile, la Teatrul Ford din Washington, actorul John Wilkes Booth, contestatar fanatic al politicii presedintelui, il impusca mortal pe acesta. Funerariile se petrec la fel ca in visul lui Lincoln.
Cu doi ani inainte de asasinat, Daniel Douglas Home, despre care am scris cu putin timp in urma, povestea ca a vazut intr-un glob de cristal un om lovit de un glont, care s-a prabusit pe un fotoliu in mijlocul mai multor persoane. L-a recunoscut pe cel ucis. Era Lincoln, insa data asasinatului a spus ca va fi peste un an si a fost dupa doi.
Dar Abraham Lincoln nu este singurul presedinte al Statelor Unite care a sfarsit ucis in timpul mandatului. A fost facuta o previziune in care se afirma ca se va desfasura un ciclu istoric conform caruia sapte presedinti alesi vor muri in exercitiul functiunii, la fiecare 20 de ani, incepand din 1840 pana in 1960. Primul a fost presedintele Harrison, care a murit in 1841, in urma unei pneumonii, la un an dupa ce a fost ales.
A urmat Lincoln, ajuns presedinte in anul 1860 si asasinat 5 ani mai tarziu. Garfield a murit asasinat in 1881, Kinley a murit asasinat in 1901. Harding in 1920 si F.D. Roosevelt in 1940, au decedat din cauze naturale. Punctul culminant a fost pe 22 noiembrie 1963, o data cu asasinarea presedintelui John Fitzgerald Kennedy, aflat tot in timpul mandatului. Ronald Regan a rupt lantul fatal, intrucat in anul 1981 a supravietuit atentatului in care era sa-si piarda viata.
Interpretarea populara este ca acest ciclu s-ar datora blestemului facut de un saman shawnee, atunci cand tribul de indieni din care facea parte a fost infrant, in 1811, de generalul Harrison. El este primul care ar fi murit, din acest motiv, 30 de ani mai tarziu. Interpretarea astrologica este aceea ca se produc conjunctii ale planetelor Saturn si Jupiter, cu efecte negative pentru SUA si presedintii lor, la fiecare 20 de ani.
J.F. Kennedy a fost informat despre acest ciclu ciudat atunci cand s-a prezentat la alegeri. Cu cateva ore inainte de asasinat el le-a spus sotiei si consilierului sau Ken O'Donnell: 'Daca vrea cineva sa ma omoare ar fi suficient sa se urce pe o cladire inalta avand asupra sa o arma cu luneta si nimeni nu ar putea sa impiedice asta'. Unul dintre poemele sale preferate purta titlul 'Am intalnire cu moartea'. Cu cateva luni inainte de atentatul din Dallas, clarvazatoarea Jeane Dixon i-a reamintit lui Kennedy ca va fi un atentat in care isi va pierde viata asa cum a previzionat inca din anul 1956 in revista Parade. Un copil pe nume Ricky McDowell, bolnav de leucemie, cand s-a trezit dintr-o coma aparenta, fiind internat in spital, a spus cu cateva ore inaintea asasinatului: 'Kennedy a murit'. Cu un an si jumatate inainte, in timpul unei sedinte de spiritism la care au asistat mai multi oameni politici, mediumul Arthur Ford a sustinut ca l-a vazut pe Kennedy murind dupa ce 'a cazut pe spate, intr-un vehicul aflat in miscare'. Cu cateva minute inainte de atentat, la Casa Alba, cainele presedintelui a inceput sa urle si sa latre.
Revenind la Abraham Lincoln, cu cateva ore inainte de a fi asasinat, acesta a spus, ingrijorat, in timpul ultimei intruniri a Consiliului de Ministri ca 'se va intampla in curand un lucru extraordinar', povestind un vis avut de trei ori, in care naviga pe un rau imens, in deriva. Apoi, dupa-amiaza i-a spus unuia dintre membrii garzii sale personale: 'Am impresia ca vor sa-mi ia viata si sunt sigur ca vor reusi'. In timpul unor sedinte de spiritism la care participase, Lincoln a fost avertizat de ceea ce se va intampla.
Cu toate ca atat Lincoln, cat si Kennedy au avut presimtirea tragediei ce urma sa aiba loc, nu si-au luat masurile corecte de protectie. Ei nu erau obligati sa mearga la teatru si respectiv in Dallas, totusi au facut-o. Ambii s-au dus hotarati sa se intalneasca inevitabil cu destinul.
In cartea sa 'Puterile oculte ale mintii', Enrique de Vicente evidentiaza peste 40 de coincidente legate atat de viata, cat si de moartea celor doi presedinti.
Lincoln si Kennedy au fost numiti congresmeni in 1847 si 1947, fiind alesi presedinti tot la diferenta de 100 de ani.
Amandoi aveau inaltimea de 1,83 m, iar numele lor de familie are fiecare sapte litere.
Secretarii lor, care se numeau Kennedy si respectiv Lincoln i-au sfatuit sa nu mearga in locurile unde si-au gasit moartea.
Ambii au fost asasinati intr-o zi de vineri, impuscati in cap, din spate. In acel moment se mai aflau cu ei sotia si o alta persoana. Fiecare dintre aceste persoane (primarul Rathbone si guvernatorul Connaly, opt litere fiecare) a fost ranita in ambele cazuri, fara ca acest lucru sa se intample cu persoanele care ii insoteau.
Cand s-a tras in ei, ambii erau asezati in spatele sotiilor lor. Niciuna nu a fost ranita si amandoua au tinut in maini capul sotului lor, in momentul decesului. Ambele sotii s-au casatorit la varsta de 24 de ani, aveau trei fii si l-au pierdut pe unul din ei cand locuiau la Casa Alba.
Inainte de-a muri, atat Lincoln, cat si Kennedy se confruntau cu probleme legate de o tara divizata de drepturile minoritatii de culoare, pe care le aparau amandoi, de razboaiele de secesiune si din Vietnam, precum si de motive de politica economica, in ambele cazuri acest lucru punandu-i in conflict cu magnatii din Sud.
In ciuda faptului ca a facut sa se incheie un razboi civil, in urma caruia multi ii doreau moartea, Lincoln a refuzat sa fie protejat de mai mult de un soldat, care a neglijat paza lojii prezidentiale in doua randuri: a simtit brusc nevoia sa mearga la un bar din apropiere, acolo unde cu cateva clipe mai inainte statea sa bea atentatorul Booth, iar dupa aceea s-a dus intr-un loc de unde sa vada mai bine spectacolul. In ceea ce-l priveste, Kennedy a fost o tinta usoara pentru ca s-a hotarat sa mearga intr-o masina decapotabila care rula cu viteza redusa, desi se afla in feuda sudista a celor mai mari inamici politici ai sai.
Presupusii lor asasini John Wilkes Booth si Lee Harvey Oswald, s-au nascut in 1839 si respectiv in 1939. Erau din Sud, iar numele lor complete aveau 15 litere fiecare. Ambii au fost asasinati la randul lor dupa cateva ore de la atentatele comise, cu un singur proiectil al unui revolver Colt, de catre 'doi razbunatori fanatici'. In ambele cazuri s-a denuntat existenta unei conspiratii, in care erau implicati oameni foarte influenti, in special din Sudul Statelor Unite.
Booth a tras asupra lui Lincoln in Teatrul Ford si s-a ascuns intr-un depozit de cereale. Conform versiunii oficiale, Oswald a tras asupra lui Kennedy in timp ce acesta se afla la bordul unei masini Lincoln produse de Ford. A facut-o dintr-un depozit de carti si apoi s-a ascuns intr-un teatru. Imediat dupa crima ambii au fost abordati de politisti pe strada, dar au reusit sa scape.
Cei care le-au urmat la presedintie, Andrew si Lyndon Johnson, aveau un nume compus din sapte litere, la fel ca predecesorii lor si un prenume din sase litere, erau senatori democrati din Sud si se nascusera in 1808 si respectiv 1908.
Jacqueline Kennedy a dat dispozitii exprese ca inmormantarea sotului ei sa fie o replica exacta a ceremoniei funebre a lui Lincoln,

fiind folosit acelasi catafac. In acest mod misterios s-a implinit intruchiparea aceluiasi arhetip.
In sfarsit, atat cei doi presedinti, cat si alte persoane aveau presentimentul ca amandoi urmau sa moara curand.

Comunicări normale paranormal

14 Apr 2012

Descoperim, din ce in ce, mai multe persoane care nu privesc prin luneta numai in afara lor, ci si in interiorul lor, prin cel de-al treilea ochi. Este folosita totodata si masina timpului, care se afla in dotarea mintii noastre, dar al carui mod de functinare nu-l cunoaste oricine.
Exista printre scriitori atatia care au citit, parca, din Memoria Universului atunci cand si-au scris operele, traducand la timpul prezent pe cel viitor. Semnificativ este marele Jules Verne. In romanele sale 'De la Pamant la Luna' (1865) si 'In jurul Lunii' (1869), de exemplu, a fost uimitor de vizionar. In realitate, in 1969, Apollo XI se indrepta catre Luna si modulul lunar Columbia aseleniza cu trei astronauti la bord. Decolarea s-a facut de la Cape Canaveral. La Jules Verne aselenizau la bordul Columbiadului tot trei oameni, decolarea facandu-se de la Tampa Town, foarte aproape de Cape Canaveral. Ambele capsule spatiale aveau o inaltime si o greutate asemanatoare, precum si un circuit inchis pentru regenerarea aerului. Viteza lui Apollo a fost de 38.500 Km/h si a ajuns pe Luna dupa patru zile si sase ore, iar la Jules Verne viteza a fost de 40.000 Km/h si timpul de zbor pana la Luna a fost de patru zile. La amerizare Columbia s-a aflat la 4 Km de locul amerizarii Columbiadului din roman.
Un alt mare manuitor al condeiului, Mark Twain, inainte de a ajunge scriitor a facut si el legatura deseori cu Memoria Universului, dar prin intermediul visului, de data aceasta. Intr-unul dintre acestea, se facea ca fratele lui, Henry, care pe atunci, ca si el, lucra pe vasele cu aburi de pe Mississippi, zacea intr-un sicriu metalic, asezat pe doua cutii. Avea pe piept un buchet alb cu o floare rosie in mijloc. Dupa cateva saptamani, in apropiere de Memphis, pe vaporul pe care se afla fratele sau, au explodat cazanele cu aburi. Ajuns la locul accidentului, Mark Twain a gasit trupul neinsufletit al fratelui, la fel ca in visul sau.
Un alt scriitor, cunoscut in istorie ca unul dintre dictatorii din al doilea razboi mondial, se pare ca si-a prezis propria moarte. Este vorba despre Benito Mussolini. In luna ianuarie a anului 1910 el publica in ziarul Il Popolo din Trento, Italia, primul capitol din cele 56 care compuneau romanul sau 'Claudia Particella, amanta cardinalului Madruzzo'. Initialele numelui si prenumelui cardinalului, Benizio Madruzzo, erau aceleasi cu ale sale, iar cele ale amantei cardinalului erau identice cu ale sotiei sale, Clara Petacci. Intamplarile din roman anticipeaza sfarsitul tragic al celor doi, Mussolini si Clara, mitraliati, tarati pe pamant, spanzurati cu capul in jos, batjocoriti de multime, loviti si ingropati fara nici o ceremonie.
Cunoscutul actor american de film si televiziune David Janssen, celebru din rolul doctorului Richard Kimble, din serialul 'Fugitivul', turnat intre anii 1963-1967, si-a visat propria moarte. Vazandu-se intr-un sicriu, in timpul somnului, cand a intrebat ce se intampla, i s-a raspuns ca David Janssen a suferit un atac de cord. Speriat de acest vis, a cautat semnificatia lui la o clarvazatoare. Insa dupa doua zile a suferit un infarct care l-a trimis in lumea celor drepti.
Actorul american Vincent Price (1911-1993), cu o filmografie bogata, jucand indeosebi in filme de groaza, a avut viziunea mortii unui prieten de-al sau, un alt mare actor. Se afla in avion spre New York. Citea o carte. La un moment dat, a aruncat o privire pe geamul avionului si a avut impresia ca citea pe cer, scris cu litere mari, 'Tyrone Power a murit'. Este vorba despre un idol creat de marele ecran, tatal Rominei Power, bun prieten al lui Price. La aterizare, Vincent a aflat ca Tyron decedase in urma cu doua ore, cauza fiind un atac de cord, declansat in timp ce turna un film. Avea 44 de ani la acea data, 15 noiembrie 1958.
Celebrul actor englez Sir Alec Guinness (1914-2000), maestrul Obi-Wan-Kenobi, din 'Razboiul stelelor', povesteste in autobiografia sa despre James Dean, copilul rebel al cinematografiei americane postbelice. Guinness scrie ca, intrand intr-un restaurant din Hollywood, un tanar, care s-a prezentat ca fiind James Dean l-a invitat la masa lui. Dean insista sa-i arate o splendida masina de curse, pe care abia o cumparase. Guinness, inexplicabil, s-a trezit spunandu-i lui Dean: 'Te rog sa nu mergi niciodata cu ea. Acum este ora 10 fix, a zilei de 23 septembrie, 1955. Daca mergi cu aceasta masina vei fi gasit mort peste o saptamana, la aceasta ora'. James Dean colegul de la Actor’s Studio al lui Marlon Brando si Paul Newman, a murit in urma unui accident de masina, la ora 4 a zilei de vineri, din urmatoarea saptamana.
Tanara actrita americana Winona Ryder, in schimb, a reusit sa-l convinga pe batranul actor, regizor si producator englez Richard Attenborough sa renunte la o calatorie cu avionul. Spre norocul sau, acesta a scapat de la o moarte sigura. Acel avion s-a prabusit, confirmandu-se astfel presimtirea actritei.
Actorul Telly Savalas (1922-1994), interpretul detectivului Kojak din serialul de televiziune cu acelasi nume, si-a castigat o faima de prezicator printre cunoscuti. A prevazut moartea neasteptata a actritei Natalie Wood, nominalizata de trei ori la Oscar, care a fost gasita inecata in conditii suspecte. Era in anul 1981. Avea 43 de ani. Totul s-a intamplat in timpul unei croaziere pe coasta Californiei. Dupa 30 de ani, in anul 2011, a fost redeschis acest dosar, suspectat de moartea ei fiind sotul acesteia, actorul Robert Wagner. Savalas a mai anticipat operatia de inima prin care trebuia sa treaca actorul Rock Hudson.
Sylvester Stallone spune ca stie intotdeauna cand urmeaza sa ploua. John Travolta compune scrisori in timpul deselor sale stari de somnambulism, in acestea gasindu-se multe precognitii. Datorita unor asemenea premonitii a renuntat la o calatorie pe care trebuia s-o faca cu avionul personal. Pilotul care a facut calatoria fara el a fost pe punctul de a-si pierde viata intr-un accident.
Chris Sizemore, nascuta in 1927, din anul 1950 a fost diagnosticata ca avand sindromul personalitatii multiple. Viata ei a fost subiect de carte si film. Ea avea experiente premonitorii, de obicei legate de familia sa. Pe cand era copil, sora ei s-a imbolnavit. Diagnosticul a fost pneumonie. Chris a avut un vis in care Iisus ii spunea: 'Sora ta are difterie. Du-te si spune-i mamei tale'. Nefiind crezuta de parinti, la insistentele ei au chemat in cele din urma din nou doctorul. Acesta a confirmat diagnosticul, astfel fiindu-i salvata viata surorii sale. Dupa casatorie Chris a avut o viziune in care sotul ei a fost electrocutat. Si-a sfatuit sotul ca in acea zi sa nu plece la serviciu. Colegul acestuia care l-a inlocuit a murit electrocutat in timp ce incerca sa repare o instalatie electrica. Cu alta ocazie, sotul nu i-a dat ascultare cand ea n-a fost de acord ca fiica lor sa fie vaccinata impotriva poliomielitei. Rezultatul a fost ca fata s-a gasit la un pas de moarte, caci vaccinul era alterat.

În urma destinului

21 Apr 2012

Cand adormim stingem lumina vazuta si o aprindem pe cea nevazuta. Intrerupem comunicarea cu lumea materiala si stabilim contactul cu cea de dincolo, independenta de spatiu si timp. Unii dintre noi privesc catre lumina nevazuta si o vad. Cu totii primim semnale ca aceasta exista, insa multi nu le iau in considerare. Unele dintre informatiile primite, prin comunicare in timpul somnului, au un caracter premonitoriu sau retrocognitiv. Majoritatea au o importanta individuala, dar exista destule care intereseaza comunitatea chiar pana la nivel global.
Arhiducele Frantz Ferdinand de Habzburg (1863-1914), al Austriei, succesor la tronul Imperiului Austro-Ungar din anul 1889, a fost asasinat in urma unui atentat produs la Sarajevo in data de 28.06.1914. Acesta a constituit, de fapt, si pretextul declansarii Primului Razboi Mondial, in august 1914. Cu cateva ore inaintea producerii atentatului, episcopul Joseph Lanyi, fost preceptor al arhiducelui, a avut un cosmar infiorator. Acesta a povestit ca in dimineata zilei de 28 iunie 1914: "Visam ca ma deplasam in biroul meu pentru a citi corespondenta de dimineata. Deasupra maldarului de scrisori se afla una cu margini si timbru negre care avea blazonul arhiducelui, al carui scris l-am recunoscut. In partea de sus a scrisorii am vazut, pe un fond albastru asemanator cu cel al cartilor postale ilustrate, imaginea unei strazi si a unei stradute adiacente. Altetele Lor se aflau intr-un automobil, iar in fata lor se afla un general.

Langa sofer statea un ofiter, iar ambele parti ale strazii gemeau de lume. Din multime au iesit, dintr-o data, doi tineri si au deschis focul asupra Altetelor Lor. Iata in continuare continutul scrisorii: «Excelenta si dragul meu doctor Lanyi, trebuie sa va informez ca sotia mea si cu mine am fost victimele unui asasinat politic. Ne incredintam rugaciunilor dumneavoastra. Salutari cordiale din partea Arhiducelui dumneavoastra Frantz, Sarajevo, 28 iunie, ora 3:15 dimineata»". Episcopul relateaza apoi: "Tremurand si cu lacrimi in ochi am sarit din pat si m-am uitat la ceas si arata ora 3:15. M-am asezat la birou pentru a relata in scris ce-am citit si am vazut in vis. In timp ce faceam acest lucru, am reprodus anumite forme ale grafiei Arhiducelui. La ora 5:45, servitorul meu a intrat si m-a vazut pe scaun, foarte palid si rugandu-ma. M-a intrebat daca ma simt rau, iar eu i-am spus: «Cheam-o pe mama si pe invitatul nostru. Voi tine o misa pentru Altetele Lor, caci am avut un vis ingrozitor».
Mama mea si invitatul nostru au sosit la 6;45. In prezenta acestui invitat si a servitorului nostru, i-am povestit mamei mele visul care l-am avut. Am mers apoi la capela noastra. Mi-am petrecut toata dimineata plin de ingrijorare si de temeri. La ora 15:30, o telegrama ne-a adus vestea asasinatului".
Atentatul s-a produs la ora 11 si au fost asasinati Frantz Ferdinand si sotia sa, Sophie, de catre studentul sarb Gavrilo Princip, in varsta de 19 ani, membru al Organizatiei Tanara Bosnie. Un altul, pe nume Cabrionovic, a aruncat o bomba spre automobilul arhiducelui, care a explodat langa masina.
In visul episcopului apar multe detalii identice cu cele din atentatul real, dar si cateva diferite. Cand teroristul a tras asupra arhiducelui si a sotiei sale, ofiterul nu statea langa sofer, ci se afla, cu atentia marita, pe scara automobilului, caci cu putin timp inainte avusese loc atentatul cu bomba.
In cel de-al doilea razboi mondial, unii dintre marii lideri politici care au participat expusi pericolelor au fost salvati din momentele periculoase in care puteau sa-si piarda viata, parca de-o mana nevazuta. Printre acestia se afla generalii de Gaulle si Patton, Churchill. Din acest punct de vedere insa, campionul a fost de departe dictatorul Hitler, care a reusit sa scape cu viata din cele 42 de atentate cunoscute, puse la cale impotriva lui. Nu unu, nu doua, nu zece, ci patruzeci si doua. Este incredibil cum a putut scapa cu viata din atatea. Norocul, in asemenea situatii-limita, l-a urmarit inca din primul razboi mondial. Atunci, in anul 1916, intr-o dimineata se odihnea in transeele de langa Somme.
Dintr-o data s-a trezit din somn brusc, speriat. Visase ca a fost ranit si ingropat sub un val de pamant. Era liniste in jur. A iesit din transee, fiind expus tirului armatei franceze. Dintr-o data o scanteie urmata de o explozie puternica l-a aruncat la pamant. Apoi, cand a incercat sa se intoarca la adapostul pe care il parasise, a observat ca peste el cazuze un obuz care i-a ingropat de vii pe toti cei din plutonul sau. Visul sau si reactia sa dupa acesta au facut sa fie singurul supravietuitor.
Un atentat impotriva lui, care ar fi putut opri al doilea razboi mondial, a fost pe data de 8 noiembrie, pus la cale de un tamplar pe nume Georg Elser. Acesta planuise lovitura inca din toamna anului 1938. Hitler trebuia sa tina o cuvantare intr-una dintre cele mai mari berarii din Germania, Bürgerbräkeller, aflata in München, in amintirea puciului hitlerist din 1923. Elser a izbutit sa se strecoare in sala unde urma sa aiba loc ceremonia, pentru a amplasa explozibilul cu amorsa de siguranta, dupa o noapte intreaga de lucru. Era in noaptea de 2-3 noiembrie. Ceasul era programat sa declanseze explozia pentru seara de 8 noiembrie, la ora 21:20. Desi era un eveniment de o importanta majora pentru dictatura sa, Hitler a scurtat discursul, pregatindu-se sa plece la Berlin, parasind beraria la 21:07. Explozia produsa dupa 13 minute a distrus totul, nu numai in zona in care se aflase Hitler in timpul discursului, ci intregul tavan al salii. Atentatul a a provocat opt morti si 60 de raniti. Elser a fost anchetat de Gestapo pe cand incerca sa treaca in Elvetia, din cauza continutului suspect al gentii sale.
Dupa interogatorii isi recunoaste fapta si declara ca a pus la cale atentatul pentru netezirea drumului de pace in Europa. Ulterior a fost executat. Atentatul din 20 iulie 1944 a fost punctul culminant al actiunilor rezistentei germane, care incercase de mai multe ori, fara succes, sa rastoarne regimul nazist. Pionul principal al complotului a fost colonelul Claus von Stauffenberg, membru al Statului Major al Armatei de Rezerva. Atentatul a fost amanat de cateva ori pentru a-i prinde laolalta, in vederea asasinarii, pe Hitler, Himler si Göring. Operatiunea se numea Walküre. Intr-un final, Stanffenberg a activat detonatorul plasat in masa de explozibil, aflata intr-o geanta. A intrat in sala de conferinte si a pus geanta sub masa in jurul careia se adunase Hitler impreuna cu vreo 20 de ofiteri. Dupa 10 minute, Stanffenberg a parasit sala. La ora 12:40, explozia bombei a produs demolarea unei mari parti a salii. Hitler a supravietuit, avand numai cateva rani superficiale. Esecul complotului a dus la arestarea a peste 5.000 de persoane si la executarea a aproximativ 200 dintre ei.
Ce fel de protectie supranaturala a avut Hitler sa poata scapa din atatea atentate si cum a fost asasinat Arhiducele Frantz Ferdinand doar in urma unui singur atentat? Probabil ca a fost programat ca omenirea sa treaca prin cele doua conflagratii mondiale.

De-ale profeţiei, vise şi evenimente premonitorii

27 Apr 2012
“Viata! Pronunt acest cuvant acolo unde este doar tacere. Spun viata acolo unde ea nu mai exista. Ci numai amintirea. Si cat e de dureroasa... Sa pierzi ceva ce nu vei mai gasi niciodata; pe cineva pe care nu-l vei mai intalni in veci... Este ca un exil.' Isi spune cu durere in suflet o silueta, ce abia se desluseste in lumina Lunii, aflata langa mormantul aproapelui pierdut.
Dar adevarata viata nu se opreste aici. Semnul de la capatul mormantului este doar borna ce indica sfarsitul drumului pamantean. Adevaratul drum insa este vesnic pentru scanteia spiritului, ascunsa in fiecare dintre noi. Tot ce se afla sub influenta timpului are un inceput si un sfarsit. Iar orice sfarsit este un nou inceput care va avea si el un sfarsit mai devreme sau mai tarziu.
Viata pe Pamant se aseamana cu jocul de sah. Noi, piesele de sah, suntem pusi pe tabla de sah a vietii, pe care suntem mutati si scosi din joc dupa niste reguli bine stabilite. Dar piesele de sah exista si in afara tablei de sah, ca apoi, la inceperea unui alt joc, acestea sa fie asezate din nou pe aceeasi tabla, fiind pregatite pentru alte mutari.
Eternul spirit renaste de fiecare data in alt corp pentru desavarsirea evolutiei sale. Este ca un actor care, de-a lungul timpului, imbraca pe scena mereu alt costum al altui personaj pe care-l interpreteaza, dandu-i viata. Si scanteia spiritului vesnic duce vieti vremelnice in corpuri, urcat fiind pe scena existentei materiale. Dar fiecare se afla pe alta treapta, are un alt destin. De unele destine insa depinde destinul unei importante parti din omenire. Ca si Cezar, Alexandru Macedon, Napoleon, Hitler... Binele si raul, facute de la acest nivel, au efecte ample, astfel ca pe umerii lor apasa o povara grea in luarea deciziilor importante. De obicei, marile personalitati ale omenirii au avut sau li s-a deschis, cu timpul, canalul de legatura cu informatiile venite dinafara normalului. Simtind mai ales evenimentele periculoase din preajma lor. Au fost detaliate aceste afirmatii in exemplele din articolele trecute. Dar multi s-a constatat ca n-au tinut sau nu tin cont de astfel de informatii, ajungand sa-i coste chiar viata. Parca s-ar prefigura modelul eroului care trebuie sacrificat. Este si cazul lui Iulius Cezar. Cu o saptamana inainte de a muri i s-a prezis apropierea unui dezastru, fiind sfatuit sa nu se duca la sedinta Senatului stabilita pentru data de 15 martie. I-au mai aparut si alte semne prevestitoare de rau, printre care se afla si urmatoarele.
La descoperirea mormantului fondatorului orasului Capua s-a gasit urmatoarea inscriptie: “Cand mormantul lui Capys va fi scos la lumina zilei, o ramura a Dinastiei Iuliene va fi ucisa de mana unei rude'. Predictia s-a implinit, Cezar fiind injunghiat de ruda sa Brutus, alaturi de alti complotisti. Cu o noapte inainte de a fi asasinat, imparatul roman a visat ca se inalta deasupra norilor si era primit pe Jupiter. In acelasi timp, sotia sa trecea printr-un cosmar in care se facea ca un dar al Senatului cadea din tavan, se spargea, iar ea se trezea cu trupul insangerat al lui Cezar in brate.
Dimineata, tulburata de visul sau, l-a rugat pe Iulius sa nu mearga la intrunire, dar acesta nu a luat in seama avertizarile, gasindu-si sfarsitul prin injunghiere chiar la intrarea in Senat. Aceste fapte au fost relatate de Plutarh si de alti cronicari ai vremii.

Sunt si cazuri de premonitii impotriva carora se lupta pentru a fi evitate, dar ele se implinesc in ciuda tuturor eforturilor facute de cel implicat pentru a nu se implini. Povestea lui Oedip este oglinda unui destin inevitabil. Regele Tebei a fost avertizat de oracol ca fiul sau nou-nascut il va ucide si se va casatori cu mama lui. Atunci, regele a poruncit ca acest fiu sa fie parasit pe un munte arid, totusi, cu toate acestea, previziunea n-a putut fi evitata.
Alan Vaughan a studiat aceste fenomene, experimentand precognitia pentru a o intelege si practic, astfel, devenind unul dintre clarvazatorii cu renume, formuland preziceri exacte legate de evenimente de interes general. Cercetarile cu rezultatele lor au fost expuse in volumul sau "Modelele profetice'. Cu 11 zile inainte de producerea evenimentului, Vaughan a comunicat mai multor centre de cercetare psihica visele sale despre iminenta mortii senatorului Robert Kennedy, dand si detalii legate de aceasta. Altadata, in martie 1971, a declarat intr-o publicatie saptamanala ca "o mare inundatie va lovi peste doi ani New Jersey si parti din orasul New York'. 13 luni mai tarziu, uraganul Agnes a provocat inundatii importante intr-o mare parte a Coastei de Est a Statelor Unite.
Jacqueline Kennedy a avut un vis premonitoriu legat de fiul sau, John-John, in care se prevestea ca va muri in accident aviatic. Evenimentul a avut loc, fiul ei ignorand dorinta mamei de a nu-si inaugura atunci titlul de pilot de avion.
Robert Morris, agent al unei companii de navigatie si tatal unuia dintre artizanii independentei Nord-Americane, a incercat sa fie precaut pentru a evita un accident prezis, dar in zadar. In noaptea dinaintea sosirii unuia dintre vapoarele sale a visat ca va muri din cauza unei salve trase in onoarea sa. Din acest motiv a refuzat sa urce la bordul vasului. Capitanul insa l-a convins s-o faca dupa ce l-a asigurat ca nu se va trage nici o salva de salut. Totusi, dupa ce Morris a urcat pe vas, capitanul i-a comunicat ca echipajul nu este bucuros sa-l primeasca fara traditionala salva de tun, in semn de bun venit. Daca va fi de acord, va da ordin sa se traga numai atunci cand el va ridica bratul, dupa ce va constata ca se aflau amandoi intr-un loc sigur.
Dar o musca s-a asezat pe nasul capitanului. Acesta a facut gestul de a alunga musca. Echipajul a crezut ca este semnalul de deschidere al focului. O schija rebela l-a ranit pe Morris, caruia, mai tarziu, i-a provocat o infectie care a dus, in final, la decesul acestuia.
In zona Bosforului, la Istanbul, in mijlocul apei exista o constructie sub forma unui turn. Se spune ca unui padisah i-a fost prezisa moartea fiicei sale, provocata de un sarpe. Atat s-a speriat padisahul, incat a construit in mijlocul apei o cladire la care sa nu poata ajunge vreun sarpe. Cand totul a fost gata si-a dus copilul acolo pentru a trai intr-un loc sigur. Dar, la un moment dat, cand i-a fost adusa mancarea de pe uscat, ca de obicei, un sarpe s-a strecurat printre vasele cu bunatati. Previziunea s-a implinit pana la urma, tanara gasindu-si sfarsitul in urma muscaturii de sarpe. Tatal, tulburat, ar fi apreciat atunci: "Ce ti-e scris in frunte-i pus'.
Majoritatea cazurilor de premonitii venite ca avertizari de pericole ajung sa se implineasca. Acest lucru se intampla pentru ca unele nu sunt luate in serios de persoanele carora le sunt adresate. La altele, pericolul este descris imprecis, fiind greu de evitat, ori sunt interpretate eronat, cu omisiuni sau avand obligatii care trebuie indeplinite, precum si din alte cauze care se impun in fata dorintei persoanelor de a impiedica implinirea prezicerii. Pe de alta parte, evenimentele prin care trecem in viata sunt legate de incarcatura karmica personala, pe scurt exprimate aceste fapte prin dictonul: "Bine faci, bine gasesti, rau faci, rau gasesti'.
Este legea actiunii si reactiunii a Universului, insa, daca pana la urma se reuseste evitarea evenimentelor ce pun in pericol existenta materiala, vor veni altele care se vor implini pentru a restabili echilibrul karmic pana la urma. Cauzele a ceea ce ni se intampla nu sunt independente de noi, ci chiar in noi se gasesc. In gandurile, vorbele si faptele noastre. Sa le descoperim si sa anulam aceste cauze ale raului, ce ne-ar putea paste, prin sentimentele si actiunile incarcate cu vibratii benefice, caci atunci vom fi feriti de evenimente grave prevestite sau nu prin premonitii.

Premoniţii la pachet

04 Mai 2012
Cand tragem de capetele unui fir de ata, acesta se rupe usor. Daca punem alaturi 100 de fire de ata si tragem de capetele lor inmanunchiate, se observa ca nu mai pot fi rupte. Daca vorbim despre cate o premonitie aici si alta dincolo, scepticismul isi poate spune usor cuvantul, dar, in cazul cand premonitiile adunate la pachet se adeveresc, scepticii amutesc sau cel putin sunt pusi pe ganduri.
Printre cei care s-au apucat sa studieze serios premonitiile la pachet s-a aflat si doctorul psihiatru John Barker, seful unei clinici de psihiatrie din Londra. Acesta chiar a creat o agentie britanica pentru centralizarea apelurilor telefonice si a scrisorilor celor care credeau ca au o premonitie. Scopul era studierea acestui fenomen si avertizarea autoritatilor locale atunci cand numarul de avertizari legate de un eveniment era substantial. Astfel, s-a nascut Registrul Central de Premonitii. Dupa un an de la infiintare erau inregistrate in jur de 500 de apeluri telefonice si scrisori ce anuntau posibile dezastre naturale, accidente, decese, asasinate. Cum s-a nascut ideea infiintarii acestui registru?
Pe 21octombie 1966, in satul Aberfan din sudul Tarii Galilor, a avut loc o catastrofa miniera. In urma unei ploi torentiale de durata s-a surpat un deal care a inghitit scoala din sat. Si-au pierdut viata atunci 144 de persoane, dintre care 116 erau copii. S-au semnalat atunci 200 de cazuri de premonitie a catastrofei. Doctorul Barker, cercetand aceste semnale parapsihologice, a gasit ca 60 erau autentice, dintre care 22 fusesera comunicate altor persoane inainte de eveniment, iar alte doua au fost chiar notate intr-o scrisoare si intr-un jurnal de vise. In general, erau persoane care nu locuiau in zona localitatii Aberfan si nu aveau vreo legatura cu ea.
Premonitiile contineau aspecte ale dezastrului. Erau imagini cu copii, strigate, o scoala, vai, intuneric, o avalansa, case ingropate, morminte, numele Aberfan... Numarul viziunilor crestea pe masura ce se apropia data accidentului, fiind la cote maxime in noaptea dinaintea catastrofei. Fiecare dintre persoanele care au avut premonitiile a asistat la eveniment din unghi propriu de vedere, oferind amantunte diferite. Astfel, luate in ansamblu, viziunile ofereau o imagine completa a catastrofei, imagine compusa parca din mai multe piese dintr-un joc de puzzle.
O fetita in varsta de 9 ani, pe nume Eryl Mai Jones, a avut premonitia, fiind legata direct de eveniment. Ea a povestit mamei un vis in care scoala lor disparea strivita de ceva negru. Cu toate acestea, ea a mers la scoala ziua urmatoare. Cu doua saptamani inainte fetita ii spusese mamei ceva ciudat: 'Mamico, mie nu mi-e teama de moarte, pentru ca voi fi impreuna cu Peter si cu June'. Acestia erau doi prieteni de-ai ei, colegi de scoala.
Parapsihologul William Edward Cox (1915-1994) este un alt cercetator care a studiat statistic fenomenul premonitiei, pentru a trage concluzii in ceea ce priveste veridicitatea si importanta lui. Dupa deceniul trei al secolului al XX-lea, el a facut un studiu legat de accidentele feroviare produse intr-o perioada de cativa ani pe diferite trasee care porneau din gara orasului Chicago. Cu aceasta ocazie a constatat ca numarul pasagerilor care au calatorit in trenurile accidentate era semnificativ mai mic decat al acelora care au circulat in zilele fara evenimente pe acele trasee. Totodata, a mai constatat ca vagoanele care au fost cel mai mult afectate in accidente au fost cu un grad de ocupare mai mic decat celelalte. Probabilitatea ca acest fapt sa se datoreze hazardului este de numai 1%.
Practic, in ziua de 15 iunie 1952, trenul Georgian a suferit un accident, numarul calatorilor fiind noua. In cele sase zile anterioare, numarul lor a fost 68, 60, 53, 48, 62 si 70, iar in aceeasi zi din saptamana, din ultimele patru saptamani anterioare acestei date, au fost 35, 55, 53 si 54 de calatori.
Concluzia ar fi ca exista premonitii neconstientizate, care, asemenea unor 'ingeri pazitori', indeamna la actiuni salvatoare de la moarte sau ranire in astfel de situatii.
Iata o alta situatie, de aceasta data legata de evenimente aviatice. Nu cu mult timp in urma, in Tara Bascilor, un avion de calatori s-

a prabusit pe Muntele Oiz. Patru persoane trebuiau sa calatoreasca impreuna cu aceasta cursa catre Bilbao, pentru a participa la o intrunire. Unul dintre cei patru a simtit ca este mai bine sa plece cu automobilul. El a plecat cu o seara inainte, luandu-l si pe unul dintre ceilalti colegi.
Cel de-al treilea s-a scuzat ca numai poate merge din motive de sanatate, iar cel de-al patrulea a pierdut avionul. Toti au reusit sa-si salveze vietile, luand niste decizii din afara normalitatii. Cine stie cati dintre noi evitam accidente prin schimbarea actiunilor normale pe care ne propunem sa le desfasuram?
Instiintarea constienta sau inconstienta de a ne feri din calea pericolelor care ne ameninta viata s-ar putea traduce prin faptul ca acele evenimentele dramatice erau programate sa se desfasoare pentru altii, care trebuiau s-o pateasca, si nu pentru noi.
Registre similare cu Registrul Central de Premonitii al lui John Barker exista in mai multe localitati din Statele Unite, in care abunda mai ales premonitii legate despre catastrofe aviatice sau cutremure, terorism. Importanta este distingerea premonitiilor veritabile de numeroasele alarme false si luarea deciziilor in ceea ce priveste mediatizarea lor, pentru a nu se crea stari de panica in colectivitati.
In incheiere, descriu cateva dintre aceste premonitii pe care le-a verificat timpul. Sunt legate de cutremure si catastrofe aviatice.
Pe data de 2.12.1908, o aristocrata din Roma ii scria Regelui Italiei ca un puternic cutremur urma sa se produca in zilele de 8, 18 sau 28 ale acelei luni. Pe 28.12, un cutremur a distrus orasul Messina.
Pe 29.01.1963, la ora 3 dimineata, sotia pilotului John Walik s-a trezit din somn speriata. Visase ca un avion identic cu cel pilotat de sot inainta pe pista de aterizare din apropierea oceanului. Dintr-o data, aparatul de zbor s-a prabusit in ocean si a explodat. A doua zi a anuntat visul sau celor de la compania aviatica. Abia peste cinci zile a venit confirmarea premonitiei. Avionul pilotat de sotul sau, in zborul de deasupra Golfului San Francisco, s-a prabusit in apropierea pistei de aterizare. Au decedat atunci cinci membri ai echipajului si au scapat cu viata patru, printre acestia fiind si John Walik.
In ziua de 4.12.1978, scotianul Edward Pearson a fost arestat pentru ca a calatorit cu trenul, fara a avea bilet. El a declarat ca dorea sa-l avertizeze pe ministrul Mediului despre iminenta unui cutremur ce va afecta orasul Glasgow. Dupa trei saptamani, evenimentul, rar pe aceste meleaguri, s-a implinit chiar in mai multe orase din Scotia.
David Booth, directorul unei agentii de inchiriat autoturisme din Cincinnati, zece nopti la rand a avut cosmaruri cu un avion al Companiei Americane Airlines (A.A.) ce se inclina, se dadea peste cap si se prabusea in flacari. Pe data de 22.05.1979 a telefonat la compania de zbor, la Administratia Federala a Aviatiei, la aeroportul international din Cincinnati, precum si la un psihiatru de la universitatea locala. Patru zile mai tarziu, un DC-10 al Companiei A.A. s-a prabusit intr-un mod asemanator cu cel din visul lui Booth, dupa ce a decolat din Chicago, provocand cea mai mare catastrofa aviatica de pana atunci din SUA. Doar dupa producerea accidentului s-au constatat similitudinile cu previziunea.

În obiectiv, telepatia

11 Mai 2012
Inainte de anul 1989, cand la noi caricatura era in floare, am participat la unul dintre concursurile acestui gen, la nivel national, cu o lucrare ce reprezenta pentru acea perioada o fraza emblematica, "exista, dar nu se vede". Este grafica satirica reprodusa alaturi.

Exista, dar nu se vede, se racordeaza perfect si la telepatie. De fapt, este valabil, in general, in cazul fenomenelor parapsihologice, pentru ca putem pune in evidenta efectele acestora, cauzele si mecanismele lor de desfasurare aflandu-se in intuneric pentru cunoasterea noastra materiala. Comunicam telepatic in mod frecvent, dar nu dam atentie acestui limbaj universal, caci nu-l constientizam. Exista persoane care sunt constiente de capacitatea lor de comunicare telepatica pe care o pot folosi pana la modificarea modului de gandire al celorlalti. Au fost mediatizate halucinatiile telepatice provocate de Wolf Messing, un evreu polonez care in al doilea razboi mondial a parasit Polonia, refugiindu-se in URSS. Calitatile sale telepatice au convins regimul lui Stalin, oferindu-i-se un post la Ministerul Culturii. Si acest fapt se petrecea intr-o epoca in care principiile comuniste considerau telepatia o superstitie.
Pentru a-si dovedi calitatile telepatice, cu acordul lui Stalin, a desfasurat un atac mental asupra Bancii de Stat din Moscova. Era in anul 1940. In Banca de Stat a intrat un om mic de statura, cu parul carliontat, avand o fata respingatoare. S-a asezat la rand la casierie. Pana sa ajunga in fata nu si-a luat ochii de la casier. Venindu-i randul, intinde angajatului bancii o hartie si o valijoara. Fara a rosti vreun cuvant, functionarul deschide seiful si pune in valijoara suma de 5.000 de ruble. Messing i-a banii si se indreapta catre iesire. Cei care il asteptau, pentru a verifica rezultatul experimentului, raman stupefiati, constatand existenta banilor din valiza. Apoi, se intorc cu totii la ghiseu, lasand pe tejghea teancurile de bancnote. In acel moment casierul mai verifica cecul pe care il primise de la Messing. Socat, dupa ce constata ca este vorba despre o bucata de hartie alba, lesina.
Ar fi fost un dezastru pentru omenire sa constientizeze si sa dezvolte posibilitatile telepatice. Astfel ca numarul mare de sceptici exista cu un scop foarte bine definit, si anume mentinerea unui sistem de protectie a individului. Insa, un procent important din populatie recunoaste ca a trecut prin experiente telepatice involuntare.
Telepatia, un fenomen paranormal de extrasenzorialitate, se manifesta in mai multe moduri, expuse in continuare.
Prin somnul telepatic se fac receptii ale mesajelor prin intermediul simbolurilor sau imaginilor concrete. Statisticile facute de specialisti arata ca acest tip de telepatie reprezinta aproximativ 65% din tipurile de telepatie.
In starea de veghe este declansata starea de telepatie spontana. Receptorul fiind treaz, percepe in mod neasteptat o comunicare fara a-si propune nici, el nici emitatorul.
Intuitia telepatica este prezenta atunci cand in constiinta receptorului apare o idee sau o imagine intensa si straina de ceea ce gandeste in acel moment.
Prin halucinatie telepatica se primeste o informatie pe cale psihica, constiinta identificand-o ca fiind ceva exterior. Atunci, apare impresia ca este captata de catre simturile fizice ca si cand ar fi ceva real sau o aparitie fantomatica.
Telepatia sub forma citirii sau ghicirii gandurilor are loc atunci cand receptorul reuseste sa capteze continutul gandurilor altei persoane fara a exista vreo interventie constienta a acestuia.
Posibilitatea transmiterii telepatice a gandurilor este evidentiata cand emitatorul incearca sa transmita informatii unui receptor.
Telepatia se poate manifesta si sub forma actionarii inconstientului excitat. Acest tip de fenomen telepatic este mai simplu decat ghicirea gandurilor constiente ale altei persoane. Atunci, sunt captate in inconstient continuturile mentale ale persoanei stimulate de asocierea de idei, emotivitate etc. Acest mecanism telepatic ofera acces la trecutul, prezentul si dorintele legate de viitor ale acelei persoane.
Sugestia telepatica implica necesitatea ca emitatorul sa aiba o dorinta intensa, constienta sau nu, de a sugera receptorului ceva ce acesta pare sa capteze in mod "spontan". O alta interpretare aplica acest termen situatiilor in care emitatorul provoaca telepatic in receptor o stare hipnotica ori incearca sa-i transmita ceva in timpul acestei situatii ce favorizeaza receptarea fizica.
Exista si hipnoza telepatica sau subjugarea telepsihica. Aceasta este o forma de dominare psihica a altei persoane. Este o posibilitate inacceptabila din punct de vedere al moralitatii. Acest tip de telepatie poate fi folosit de persoane malefice in fenomene legate de blesteme, dar si in scopuri benefice de catre cei care se ocupa cu leacuri babesti.
Exista si alte mijloace de comunicare nonverbala care sunt tangentiale cu cele telepatice, expuse in continuare.
Unele se bazeaza pe asociatii de idei ce pot avea loc intre subiecti care convietuiesc.
Cateodata, o persoana ghiceste ceea ce alta gandeste, bazandu-se pe indicii perceptibile in mod inconstient.

Anumite citiri aparente ale gandurilor sunt derivate din hiperestezie. Acesta este un fenomen mai putin cunoscut, care permite perceptia unor mici stimuli senzoriali, ce au la baza simturile antrenate pentru a fi ascutite.
Interpretarea gandului unei persoane este posibila prin captarea miscarilor fiziologice involuntare si inconstiente care insotesc idei sau imagini exprimate prin intermediul corpului. Exista chiar un cod al limbajului corpului. Unii iluzionisti sau mentalisti folosesc cu abilitate acest limbaj al corpului.
Cercetatorii au studiat de-a lungul timpului si posibilitatea de a transmite telepatic informatii si celorlalte regnuri, animal si vegetal. Cel mai adesea s-au facut experimente pe caini si pisici. Aceste animale stiu cand stapanii lor se intorc acasa, chiar de la mare departare. Par sa citeasca gandurile stapanilor, anticipandu-le intentiile. Dispar din fata stapanului cand simt ca acesta vrea sa-i duca spre vanzare, la veterinar, sa le dea medicamente, sa le taie ghearele, sa fie lasate un timp singure... Stiu cand urmeaza sa li se dea de mancare, sa fie scoase la plimbare. Raspund la chemari si ordine telepatice exprese. Isi fac aparitia cand fiintele indragite suna la telefon. Comunica telepatic cu stapanii lor cand vor sa intre in casa.
Animalele au ramas posesoarele calitatilor care le-au fost daruite de natura. Omul, prin civilizatia pe care a creat-o, s-a departat de natura mama, pierzand multe dintre puterile cu care a fost inzestrat. Cei care le mai au inca nu sunt paranormali. Paranormali sunt, in sens negativ, cei care le-au pierdut.

Comunicarea psihică

18 Mai 2012

Comunicarea sta la baza existentei oricarei comunitati. Fara ea nu poate exista nici o legatura intre entitati. Religia spune ca mai intai a fost cuvantul. Dar cuvantul este exponentul gandului. Transmiterea de informatii se face mai intai prin gand, apoi prin cuvant si in ultima instanta prin fapta. Deci, inainte de cuvant, comunicarea s-a facut prin gand. Apoi creindu-se cuvantul, comunicarea prin gand a ramas in umbra, fiindu-i neglijata existenta.
Transmiterea gandurilor, cum era denumita popular in secolul al XIX-lea, cu alte cuvinte, transmiterea informatiilor dintre persoane fara comunicare verbala a starnit interesul cercetatorilor inca de acum 150 de ani.
In anul 1876, profesorul universitar de fizica William Barrett, a tinut o conferinta legata de acest fenomen ciudat, in cadrul Asociatiei Britanice pentru Progresul Stiintei. Polemica aparuta in jurul acestui subiect a stat la baza crearii Societatii de Cercetari Psihice (S.P.R.). Atunci, unul dintre membrii fondatori ai S.P.R., pe nume Frederick Myers, a dat numele de telepatie acestui fenomen. Denumirea vine din limba greaca in care "tele" inseamna distanta, departare si "pathos", care este ceva ce psihicul simte sau afla. Definitia lui Myers pentru telepatie era: "Comunicarea oricarui fel de impresii de la o minte la alta, independenta de canalul simturilor".
Pentru a da amploare cercetarii telepatiei, S.P.R. a decis publicarea in ziarele vremii a urmatorului anunt: "Ati avut vreodata impresia, incepand cu anul 1874 si aflandu-va in stare de trezire completa ca vedeti o fiinta omeneasca ori ca erati atins de ea, fara sa o puteti pune in legatura cu vreo cauza exterioara? Ati auzit o voce omeneasca in aceleasi conditii?". Raspunsurile primite au fost in numar de 5.705, venite de la persoane cu o anumita pregatire, caci astfel de persoane stiau carte si puteau citi ziarele vremii. Dintre ele, 63 au fost considerate ca au avut halucinatii telepatice auditive incontestabile, iar 23 halucinatii vizuale. Dupa calculul probabilitatilor halucinatiile vizuale ar trebui sa fi fost de 288 de ori mai numeroase daca nu ar fi fost autentice comunicari telepatice. Cercetarile au fost rezumate in volumul "Fantome ale celor vii", in care au fost prezentate 668 de episoade de telepatie spontana, dintre care 399 erau in legatura cu cazuri mortale. Ulterior a fost publicat de catre S.P.R. un "Recensamant al halucinatiilor", lucrare scrisa de o comisie condusa de profesorul Sidgwick, ce cuprindea 400 de persoane participante voluntar la strangerea de noi cazuri. Din studiile facute se contureaza ideea ca episoadele de telepatie produse la persoanele avizate sunt mai frecvente in situatii de criza, de genul riscul unei morti imediate, accidente, situatii emotionale critice. Atunci apare necesitatea inconstienta de comunicare cu o persoana indragita. In acele momente persoana emitator, cea aflata in pericol, produce un semnal telepatic indreptat catre persoana cu care este unita intens afectiv. Receptorul se afla in necunostinta de cauza, chiar poate fi in timpul somnului sau intr-o stare de relaxare.
Telepatia legata de cauzele de decese este cunoscuta sub denumirea de telepatie terminala. Sunt frecvente cauzele in care o persoana are impresia ca percepe un mesaj verbal sau vizual prin aparitia unui cunoscut sau ruda, apoi, descoperind ca acesta agoniza sau tocmai isi dadu-se duhul cand a fost primit mesajul extrasenzorial. Este posibil ca mesajul receptionat sa declanseze o actiune de salvare a emitatorului din starea critica, de catre receptor.
Freud, parintele psihanalizei, declarat impotriva credintei in fenomenele paranormale, in final, s-a aplecat si asupra cercetarii telepatiei, aproband existenta acestui fenomen in vise, precum si in producerea de distorsiuni provocate de el in mecanismele inconstientului. A declarat chiar ca: "Telepatia poate ca a fost mijlocul arhaic prin care indivizii se intelegeau intre ei la inceput, fiind inlocuita, in cursul dezvoltarii filogenetice, de catre un mijloc mai bun de comunicare, cel al semnalelor percepute de organele senzoriale".
Mark Twain a acordat, si el, atentie fenomenului telepatic. A scris un eseu despre "telegrafia mentala" in care descria experiente extrasenzoriale proprii. El povesteste ca intr-o dimineata, stand in pat, i-a aparut in minte desfasurarea completa a unei noi carti despre febra americana a banului. Atunci, s-a gandit ca o persoana mai potrivita pentru a o scrie ar fi William Wright. Acesta era un ziarist din Nevada pe care il cunoscuse cu ceva timp in urma. In aceasta idee i-a scris o scrisoare in care ii prezenta cu lux de amanunte planul romanului comunicat, scrisoare pe care insa nu i-a trimis-o. Astepta, mai intai, sa gaseasca un editor care sa fie interesat de aparitia acestui volum. Dupa o saptamana, Twain primea o scrisoare de la Wright, pe care a deschis-o dupa ce i-a aratat-o unei rude, fiind convins ca era instiintat, cu aceasta ocazie, de scrierea unei carti despre aceeasi tema la care se gandise si el. Intr-adevar asa era. Mai mult, existau uimitoare paralelisme cu scrisoarea lui Mark Twain, netrimisa inca, aflata pe biroul sau. Si inca un amanunt, ambele scrisori aveau aceeasi data. Mintile celor doi, aflate la 5.000 de kilometri departare, fusesera in acea dimineata in comunicare telepatica.
Astfel de comunicari au fost evidentiate si in urma unor cercetari referitoare la telepatia om-animal. In anul 2000, la New York, stapana unui papagal sustinea ca acesta pare sa raspunda uneori la gandurile si intentiile ei. Mai mult, pasarea putea folosi mai mult de 500 de cuvinte pentru a comenta gandurile diferitelor persoane. Pentru a experimenta, stapana si papagalul au fost plasati la etaje diferite fara posibilitatea de comunicare intre ei. Tot experimentul a fost inregistrat video. La fiecare incercare i se cerea doamnei sa deschida un plic si sa priveasca atent, timp de doua minute, fotografia gasita acolo si care corespundea unei liste de cuvinte-cheie din vocabularul pasarii. Apoi, se studiau transcrierile cuvintelor pronuntate de papagal, facute de trei persoane independente, in timp ce stapana pasarii incerca sa-i transmita imaginea. S-a constatat ca, in 71 din cele 149 de incercari, papagalul a pronuntat unul sau mai multe cuvinte-cheie si ca, in 23 din aceste ocazii, cuvintele respective corespundeau cu imaginile pe care femeia le observa in acel moment. Tinandu-se seama de faptul ca doar 12 din aceste reusite se puteau datora hazardului, experimentul a fost un succes notabil care a devenit si mai mare cand s-a observat ca, in timpul celor doua minute cat dura fiecare incercare, pasarea repeta cuvintele-cheie mai des atunci cand ele corespundeau imaginii pe care stapana ei o privea in acel moment.

În jurul telepatiei

25 Mai 2012

Sentimentele creeaza emotiile sau emotiile creeaza sentimentele? Emotiile sunt de scurta durata, ard repede si intens. Sentimentele au un caracter mai durabil si mai complex. In timpul manifestarii unui sentiment se declanseaza deseori stari emotive, dar in urma emotiilor se nasc sentimente. Emotiile creeaza stari de neliniste, de excitatie. Starile emotive si sentimentele puternice creeaza stari intense sufletesti, critice, precum si rationale la limite superioare. Acestea au calitatea de a putea activa unele gene sau dezactiva altele. Noi avem active numai 5% din genele noastre, conform afirmatiilor cercetatorului in genetica de talie mondiala, profesor doctor Kazuo Murakami, din Japonia. In cele 95% existente latent in noi, se gasesc si cele ce ne ofera deschideri asa-zis paranormale. Deci, sunt emotii si sentimente puternic manifestate care ne pot deschide sau largi si acea cale catre telepatie.

Fenomenul telepatiei se produce intre un emitator si un receptor. El se declanseaza cand frecventele psihicului emitatorului si receptorului se afla in rezonanta. Este ca la orice aparatura bazata pe un sistem format dintr-un emitator si un receptor. La televizor, de exemplu, exista posibilitatea receptionarii a sute de canale, dar este prezenta pe ecran doar imaginea canalului cu a carui frecventa este in rezonanta atunci aparatul. Cu ajutorul telecomenzii se face comutarea pe frecventele undelor specifice emitatoarelor posturilor de televiziune respective. In fiecare moment este receptionat un singur canal, cu toate ca celelalte exista emise in eter sau prin cablu. La fel, noi putem fi in contact telepatic numai cu cei care la acel moment sunt in rezonanta psihica cu noi. Deci, telecomanda pentru comutarea canalelor exista si in noi, numai ca trebuie sa stim sa cautam frecventele de emisie de gandurilor celor cu care dorim sa intram in contact psihic pentru a fi posibila receptarea informatiilor de la acestia.

In urma unor statistici s-a stabilit ca 58% din nord-americani sunt convinsi ca au constientizat o data sau de cateva ori in viata propriul fenomen de telepatie. Rhine, fondatorul parapsihologiei stiintifice, a observat ca legatura telepatica este de 4,8 ori mai frecventa intre persoane de sex diferit. Atunci cand se manifesta un sentiment de tandrete sau se incheie o relatie sexuala in mod placut pentru ambii parteneri, afirma el, fenomenul telepatiei se amplifica pana la o valoare de 6,4 ori mai mare decat cea obisnuita.

Doctorul Ruth Sinclair a facut o ancheta cu 1.284 perechi in urma careia s-a constatat ca dragostea la prima vedere ar putea fi o conexiune telepatica. Perechile conjugale pornite de la dragoste la prima vedere se inteleg mai bine si pe timp mai indelungat decat celelalte, iar plictiseala care se genereaza, dupa un timp, in atat de multe casnicii, in aceste cazuri este foarte diminuata.

Cercetari pe aceasta tema au fost facute si in laboratorul de parapsihologie de la Universitatea din Utrecht, Olanda. Grupul de cercetatori a ales un cuplu dintre cele care participau in mod obisnuit la testele lor si au convocat-o pe sotie cu 15 minute mai tarziu decat pe sot. La sosire, acestuia i s-a spus sa se intinda comod pe o canapea aflata intr-o incapere izolata fonic si sa incerce sa nu se gandeasca la nimic. In aceasta perioada de timp, sotul a fost conectat la aparate ce-i monitorizau unele functii fiziologice. Apoi, sotiei i s-a cerut sa observe atenta niste diapozitive proiectate pe un ecran. Printre imagini linistitoare erau intercalate, din cand in cand, unele imagini infricosatoare. Barbatul aparent parea strain de ceea ce se intampla, in cealalta incapere, cu sotia lui. Dar aparatele la care era conectat indicau o crestere a tensiunii arteriale, a frecventei pulsului, precum si o modificare a undelor sale cerebrale, fapt ce demonstra prezenta unei stari de tensiune psihica identica celei prezente la sotia lui. Deci, emisiile telepatice sunt in general captate, bineinteles extrasenzorial, in mod inconstient. Mesajele telepatice uneori sunt percepute constient sau nu ca un amestec de impresii si sentimente confuze. Astfel, inconstientul poate deforma sau respinge, temporar sau definitiv, informatiile primite sub forma telepatica.

Un alt grup de cercetatori, printre care inginerul Douglas Dean si Carrol Nash, au experimentat o alta varianta de evidentiere a telepatiei. Au prins de degetele unei persoane niste senzori cuplati la un pletismograf digital, ce permitea masurarea micilor modificari ale volumului sanguin periferic. Apoi, i-au cerut subiectului sa stea relaxat, izolat intr-o incapere. Din alta camera ii erau transmise pe rand diferite culori, cinci nume alese la intamplare dintr-o carte de telefoane, precum si numele a zece prieteni, rude si persoane cu care subiectul relationa. Aparatul a inceput sa inregistreze variatii semnificative ale fluxului sanguin la receptor numai la emiterea numelor celor zece persoane. Nu cumva multe dintre starile tulburatoare prin care trecem fara vreo justificare logica sunt informatii telepatice receptionate fara a fi in stare sa le descifram? Astfel isi gaseste justificarea expresia: “Imi arde fata, cred ca ma vorbeste cineva de rau'.

Douglas Dean a incercat pe propria-i persoana efectul unor astfel de experimente. Aflat la Colegiul de Inginerie din Newmark, SUA, el s-a conectat la un pletismograf, iar medicul Jean Barry a incercat sa ii transmita de la Bordeaux, Franta, nume incarcate de semnificatie emotionala pentru Dean. Aparatul a pus in evidenta variatii sensibile. S-a mers mai departe cu experimentele. Un emitator s-a scufundat in apele Atlanticului pe Coasta Floridei si s-a concentrat asupra unor nume ce aveau incarcatura emotionala pentru un receptor aflat in Elvetia. Rezultatul a evidentiat inregistrari variabile ale tensiunii arteriale la receptor. Lui Dean i-a venit ideea sa aplice limbajul Morse in cadrul acestui sistem, pentru a indexa rezultatele. El interpreta ca un punct fiecare variatie masurata de pletismograf la emiterea unui nume semnificativ si ca o linie fiecare interval in care nu se inregistra nicio modificare sanguina. Rezultatele obtinute erau apoi traduse ca in telegrafia Morse, pentru descifrarea mesajelor emise in acest cod. Pentru ca gandul se poate propaga independent de distanta, in cazul unui pericol si fara alta posibilitate de comunicare poate fi folosita o astfel de cale intre Pamant si Cosmos pentru cosmonauti. Cu siguranta unii cosmonauti au facut antrenament telepatic.

Alte experimente au evidentiat si alte tulburari fiziologice in momentele receptarii telepatice.

In anul 1978, Brand, Vassy, Kelly si alti cercetatori, folosind un galvanometru, au detectat variatii in activitatea electrica a pielii in timpul emisiilor telepatice socante de la o nastere.

La Institutul de Investigatii din Stanford, cercetatorii Targ si Puthoff au constatat cand produceau flash-uri orbitoare de lumina asupra unui emitator, receptorul aflat in alta incapere avea reactii fizice.

Aparatul cunoscut sub numele de electroencefalograf care masoara undele creierului, a aparut din necesitatea gasirii unei explicatii stiintifice a telepatiei.

In 1929, psihiatrul german Hans Berger, studiind undele electrice pe care le emite creierul in procesele telepatice, a pus la punct tehnica electroencefalografica, facand lumina in cunostintele noastre legate de constiinta umana.

Mai exista si alte instrumente nascute din dorinta masurarii unor parametri psiho-fizici, in cazul fenomenelor parapsihologice, dar care sunt necesare si in medicina. Astfel, parapsihologia da o mana de ajutor medicinei si stiintei, in general, dar acestea ii raspund prin negarea ei.

Un fenomen nenatural de natural

02 Iun 2012

"Nu exista fenomene nenaturale sau supranaturale, ci doar niste lacune foarte mari in cunoasterea noastra a ceea ce este natural", spunea astronautul Edgar D. Mitchell.

Telepatia, un fenomen nenatural cat se poate de natural, ca orice fenomen paranormal, a starnit stiinta, obligand-o sa formuleze nenumarate ipoteze care sa-i explice existenta. Iata cateva.

Fizicianul american Richard Feynman, unul dintre laureatii Premiului Nobel pentru fizica, in anul 1965, pentru dezvoltarea electrodinamicii cuantice, presupunea ca pozitronii sau tahionii ar putea fi purtatorii unor mesaje telepatice, dat fiind ca se deplaseaza cu viteze foarte mari.

Psihinalistul Carl Gustav Jung sustinea teoria unui univers holografic, ca un ansamblu format din elemente unite printr-o energie necunoscuta care face posibila si transmiterea de mesaje telepatice.

Australianul Sir John Eccles, unul dintre cei trei premianti Nobel pentru medicina, in anul 1963, era sustinatorul tezei ca sursa undelor telepatice este creierul. El considera ca se realizeaza o comunicare directa intre creierele emitator si receptor pana sa ajunga gandul sa fie transformat in cuvinte, care sunt transmise, receptionate apoi si transformate in impulsuri electrice, biocurenti ce induc gandul sau mesajul transmis. Se considera ca existau in creier microemitatori si microreceptori care se pot racorda pe frecvente inalte, intrand in rezonanta, astfel putand sa transmita informatii.
Doctor, parapsiholog si inventator, Andrija Puharich a lucrat cu mai multi subiecti care au dovedit calitati paranormale. Conform opiniei sale, receptivitatea telepatica este favorizata atat de un exces de ioni negativi, cat si de o vagotonie moderata ce presupune o marire a acetilcolinei si o stimulare a sistemului nervos parasimpatic insotita de o placuta senzatie de relaxare. Aceasta stare s-ar putea induce artificial prin ingerarea unui colinergic, de exemplu ciuperca halucinogena amanita muscaria, folosita de diverse popoare cu scopul provocarii unor transe rituale. Emitatorul telepatic poate obtine rezultate superioare cand se afla intr-o stare adrenergica, stare produsa de obicei de situatiile de stres, de frica. Atunci se inregistreaza o prevalenta a sistemului simpatic stimulat de adrenalina.
Pentru verificarea acestei ipoteze, Puharich a pus la punct un experiment ingenios. L-a convins pe Peter Hurkos, un subiect cu calitati extrasenzoriale, sa se supuna unor probe telepatice, aflat pe o platforma incarcata cu un curent electric inofensiv. Peter avea o teama organica provocata de curentul electric, asa ca pe acea platforma era intr-o stare de agitatie, cu adrenalina la cote inalte. Rezultatele au certificat ipoteza.
In al doilea razboi mondial, oamenii de stiinta nazisti au pus la cale experimentele legate de telepatie, avand drept subiecti prizonieri din lagarul de la Dachau. Acestia incercau sa stimuleze comunicarea telepatica dintre prizonieri, aplicand torturi usoare celor care nu reuseau aceasta comunicare.
De partea cealalta a Europei, in URSS, cercetatorii administrau adrenalina emitatorilor si depresive chimice receptorilor, in experimentele telepatice.
Privarea de libertate si izolarea fortata favorizeaza manifestarile telepatice. Doctorul Merith, discipol al lui Rhine, a efectuat cercetari pe aceasta tema timp de cinci ani in diferite inchisori din SUA. 62,5% din cei 7.000 de detinuti intervievati au declarat ca au avut experiente telepatice in timpul detentiei, de obicei cand treceau prin perioade depresive si se simteau extrem de izolati de societate.
Alcoolul si mescalina, un alcaloid psihedelic natural, ca si yagé sau ayahuasca, numita si telepatina, favorizeaza declansarea telepatiei. La polul opus se afla morfina si amitalul sodic, substante care inhiba telepatia.
Persoanele expansive, extravertite se dovedesc a avea calitati superioare in experimentele legate de extrasenzorialitate. Renumitul psiholog de nationalitate germana si cetatenie britanica Hans Eysenck, studiind aceste aspecte, este de parere ca extravertitii au niveluri de stimuli corticali inferiori fata de introvertiti, poate pentru ca sunt capabili sa suspende activitatea celulelor nervoase ale maduvei care lasa loc semnalelor senzoriale care ajung la creier.
Increderea in succesul experimentului si acceptarea extrasenzorialitatii din partea experimentatorului si a subiectilor favorizeaza rezultatele pozitive. Scepticismul are efect contrar. Copiii sunt mai impulsivi, mai exuberanti asemenea extravertitilor, fapt ce contribuie la rezultate superioare obtinute in extrasenzorialitate fata de adulti. Acestia din urma, prin educatia materialista asupra vietii, isi limiteaza orizontul legat de existenta, fapt ce duce la cresterea scepticismului in ceea ce priveste posibilitatile paranormale ale omului.
S-au profilat, in urma cercetarilor, alti numerosi factori care par sa usureze extrasenzorialitatea, si anume: subiectii cu care se lucreaza au avut in viata experiente psihice spontane; manifestarea unei atitudini pozitive fata de aceste fenomene; interesul pentru obtinerea rezultatelor pozitive; increderea in ei insisi; o buna imaginatie vizuala; aptitudinea de a memora visele; stabilitatea emotionala; o structura defensiva mai putin rigida; o relatie buna cu experimentatorul; o ambianta degajata, amicala si relaxata in care ar trebui sa aiba loc orice experiment din domeniul parapsihologiei, precum si un antrenament adecvat pentru a avea succes in experimente, factor important pentru intrarea intr-un camp al undelor psihicului denumite alfa, in a caror gama de frecvente au loc fenomenele psi.
Pe de alta parte, oboseala si tulburarile emotionale suferite de subiecti au o influenta considerabila negativa asupra experimentelor parapsihologice.
Numeroase experimente efectuate de cercetatori din diferite tari cu emitatorul si receptorul departati unul de altul la sute sau mii de kilometri, s-a constatat ca o conexiune telepatica nu slabeste invers proportional cu patratul distantei, ci pare ca se imbunatateste.
Faptul ca indepartarea dintre emitator si receptor nu conteaza o demonstreaza cel mai bine legatura telepatica dintre mama si copil. Unele mame, dupa nastere, afirma ca stiu daca bebelusii au nevoie de ele, caci, atunci, din sanii lor incepe sa picure lapte. Dupa discutia cu 100 de femei proaspat mamici, 62% dintre ele au afirmat ca au observat secretii de lapte cand erau departe de copiii lor, iar 16% au constatat ca acest lucru se intampla exact in momentele cand copilasii lor au nevoie de ele, 3% au afirmat ca au simtit faptul ca acestia erau in pericol. Verificand, ele au constat ca intr-adevar micutii cazusera sau avusesera un accident.
Un alt studiu care a starnit discutii a evidentiat faptul ca o persoana simte gandurile si senzatiile erotice ale perechii sale atunci cand aceasta se afla departe de ea. Uneori, acest lucru produce excitatie sexuala sau o stare de nelinistе, pentru ca a avut senzatia ca partenerul sau partenera insala.
Daca telepatia ar fi constientizata de toti oamenii, gandurile noastre ar trebui sa se schimbe, altfel, toate armele ar fi bine sa dispara.

Un duel fără rost

16 Iun 2012
Medicina moderna n-ar trebui sa mearga in urma celei alternative, dar nici inaintea ei, ci amandoua alaturi. Asa cum copilul isi insoteste mama.
Sanatatea este lucrul cel mai important din viata unui om. Mai ales pentru aceia care au pierdut-o. Medicina este cealalta fata a medaliei. Iar amandoua formeaza un intreg. Cei ce vegheaza la asigurarea integritatii acestui intreg trebuie sa fie constienti de importanta datoriei lor. Sa faca orice este posibil pentru asta. Orgoliile n-au ce cauta aici. Dar, din pacate, in societatea civilizata se considera ca a vindeca, aplicand medicina alternativa, constituie un delict. Aceasta metoda de tratare traditionala nu este condamnata in tarile in care nivelul de trai al populatiei este foarte scazut si o cauza majora o constituie industria farmaceutica, in aceasta zona neavand posibilitatea de a face profituri mari. Este vorba despre tari din Africa si Asia, in principal.
Organizatia Mondiala a Sanatatii, acolo unde medicina alopata este insuficient dezvoltata structural, recomanda o colaborare intre medici si vindecatori. Este o dovada ca medicina traditionala este valoroasa, dar numai acolo unde nu deranjeaza interesele celei moderne.
China, o tara cu diferente mari intre nivelul de trai din metropole si cel din locurile izolate, a adoptat o cale de mijloc, medicina traditionala si cea occidentala convietuiesc legal. Mai sunt exceptii si printre tarile dezvoltate din Europa. Germania este una dintre acestea, in care se recunoaste legal activitatea vindecatorilor si recomanda, chiar, ca acestia sa lucreze impreuna cu medicii. Aici, activitatea terapeutilor naturisti este perfect reglementata. Ei au o organizatie profesionala puternica, din care sunt exclusi cei care se bazeaza numai pe practici magico-rituale.

Faptul de a admite folosirea terapiilor alternative legal nu a constituit o piedica pentru medicii germani de a obtine venituri chiar mai mari decat ceilalti colegi europeni ai lor. Ar putea fi, pentru multi, un motiv de reflectie serios asupra acestei situatii. Pe de alta parte, sunt din ce in ce mai multe persoane cu pregatire superioara care prefera sa apeleze la tamaduitori, parand ca si-au pierdut increderea in stiinta si progres.
Cu toate ca in perioada comunista, in URSS, tratamentele bioenergetice erau interzise, aceasta a fost tara cu cel mai mare si variat numar de vindecatori. Neoficial, ii erau trimisi bioterapeuti si lui Nicolae Ceausescu, intr-o perioada cand in Romania acest tip de tratament era un domeniu tabu. Printre cei mai cunoscuti bioenergoterapeuti din Uniunea Sovietica este, inca dinaintea perestroikai, Djuna Davitasvili. Este de origine gruzina, de la poalele Muntilor Caucaz. S-a nascut pe 22 iunie 1949. A fost mai intai chelnerita si apoi maseuza intr-un spital.
Dupa absolvirea Scolii Tehnice Medicale, repartitia primita a fost in Tbilisi, capitala Georgiei. Rezultatele sale spectaculoase in bioterapie au facut-o cunoscuta in acea perioada sub numele de vrajitoarea din Caucaz. In 1978 a primit un apel telefonic care i-a schimbat intreaga viata. Era Kremlinul. Era chemata sa-l vindece pe Leonid Ilici Brejnev, conducatorul URSS-ului. Rezultatul tratamentului neconventional, fara medicamente, a facut-o celebra. A tratat, apoi, multe personalitati care i-au calcat pragul. Printre ei se afla Federico Fellini, Andrei Tarkovski, Robert de Niro. Este detinatoarea multor titluri si premii pentru meritele sale deosebite in activitatea de bioterapeut, psiholog si parapsiholog. Multor oameni de stiinta rusi le era teama sa o recunoasca in public, cu toate ca erau convinsi de acest "fenomen D", cum era denumita.
Popularitatea Djunei a declansat numeroase critici din partea autoritatilor medicale. Acestia denuntau incompetenta celor care sustineau ca este capabila sa vindece boli prin folosirea unor "biocampuri", altele decat campurile fortelor cunoscute in fizica.
O astfel de energie nu este decoperita de curand. Din vechime a primit diferite denumiri, in diferite zone ale globului. La hindusi – prana, la chinezi si japonezi – chi, qi sau ki, polinezienii ii spun mana, ebraicii – rausch, peruanii – huaca, Aristotel si Galenus au numit-o causa (sau facultas) formatrix, anima mundi la Avicenna sau viriditas la Sfanta Hildegard. Alchimistul si omul de stiinta Robert Fludd i-a zis spiritus mundi, ocultistii ii spun lumina astrala. Paracelsius a denumit-o munia sau fluid vital si sustinea ca putea vindeca rani prin contact sau la distanta.
Personalitati marcante ale Evului Mediu, precum Francis Bacon, au incercat sa explice caracteristicile acestei forte misterioase ce sta la baza unor capacitati Psi. Bacon spunea ca aceasta energie sau suflu universal este inceputul oricarei creatii. Are proprietati similare altor forte pe care stiinta le cunoaste, desi este diferita de toate acestea. Se afla in aer si foloseste drept vehicul razele solare. Patrunde in orice lucru, dand viata tuturor fiintelor si hranindu-le. Ofera vibratia si inteligenta ei particulelor elementare care formeaza materia. Este cauza faptului ca totul se afla in miscare.
La fel ca magnetii, are doi poli. Poate fluctua in functie de conditiile atmosferice. Nu poate fi reprodusa, distrusa sau perceputa cu ajutorul simturilor. Fiintele o absorb prin respiratie si chakre sau vartejuri energetice, apoi se distribuie prin circuitul sangvin si prin cel nervos. Este baza tuturor functiilor vitale si psihice. Poate fi inmagazinata in creier si in centrul energetic al abdomenului. Emana din corpul omenesc, in principal prin maini si ochi. Este hrana mintii constiente si inconstiente, putand fi controlata de amandoua. Permite influenta la distanta asupra lucrurilor. Poate fi folosita in scopuri pozitive, cum ar fi vindecarea afectiunilor, dar si in scopuri distructive. Se poate inmagazina in materiale insufletite sau neinsufletite, cum ar fi apa, pietrele si lemnul.
Asa cum aceeasi Divinitate sta la baza atator religii, aceeasi Energie Universala a stat la baza crearii atator metode de folosire a ei in scopuri terapeutice, in diferite colturi ale Pamantului.
Foarte important de stiut este faptul ca acest tip de tratamente bazate pe bioenergie nu au efecte secundare negative, fata de medicina alopata, care singura recunoaste ca tratamentele pe care se bazeaza au nenumarate reactii adverse si unele sunt chiar agresive. Tratamentele medicinei alopate sunt concepute pentru tratarea corpului pe sectiuni si nu holistic, asa cum este considerat corpul in tratamentele neconventionale. Totodata, medicina alopata considera ca exista numai corpul fizic, ignorandu-le pe cele energetic si spiritual. Tratamentul administrat numai corpului fizic are importanta, in general, asupra efectelor afectiunilor, cauzele acestora gasindu-se in celelalte doua. Asadar, facandu-se pace intre cele doua tipuri de medicina, castigatori sunt cei care vor sa-si regaseasca sanatatea.

Apariţiile fantomatice

22 Iun 2012

– Vezi ca vin spre tine! Isi anunta cineva vechiul prieten.
– Nu veni ca mi-e frica!
– De ce? Trec pe la tine, ca vreau sa te vad! Nu-ti fac nici un rau. Sa nu te pregatesti cu mancare ca nu mananc. Bautura nu, ca nu beau. Iar daca vreau sa stau toata noaptea nu-mi trebuie pat in care sa dorm. Vin doar sa te vad. Zilele trecute chiar tu ma rugai sa trec pe la tine.
– Da, dar zilele trecute erai viu!
Ne aplecam asupra universului din care venim si in care ne reintoarcem dupa escala facuta vremelnic pe Pamant.
Cand este vorba despre aparitiile fantomatice, in general, oamenii par a fi paralizati de frica. Frica de necunoscutul de dincolo de vizibil. Dar credinta in existenta acestor aparitii inexplicabile stiintific nu este prea raspandita. Un sondaj facut in 1981 in Franta, legat de credintele in fenomenele inexplicabile, a pus in evidenta faptul ca 41% din populatie admitea vindecarea prin bioterapie, 37% credeau in OZN-uri, 18% in farmece si numai 4% acceptau existenta fantomelor.
In anul 1990, in SUA, in urma unei anchete Gallup s-a evidentiat faptul ca o patrime din populatie accepta existenta prezentelor fantomatice.
Cu toate acestea credinta in existenta fantomelor se regaseste in mai toate culturile planetei. Doar in Occident, o data cu dezvoltarea masiva a stiintei, de aproximativ trei secole, s-a manifestat mai pregnant negarea acestui fenomen.
Din punct de vedere etimologic, termenul greco-latin phantasma inseamna aparitie sau ceva care se arata. Este o manifestare imateriala sau o aparitie a unei persoane absente, a carei imagine apare temporar in locul in care se afla martorul. Deci, este un fenomen care poate fi perceput chiar cu simturi normale.
Socrate spunea ca sunt persoane ale caror spirite au iesit din trup, parasind viata materiala, dar care au ramas prea atasate de materie. Acestea se intorc in locurile in care au trait si se arata celor vii, ca o consecinta a faptului ca nu si-au perfectionat spiritul in timpul vietii.
Unele culturi sustin teoria ca spiritele imperfecte ratacesc intr-o lume intermediara, bantuind noptile cu o infatisare sinistra, infricosatoare. Romanii credeau ca fantasmele erau sufletele persoanelor asasinate care ramaneau inlantuite de locul unde si-au gasit moartea si care preziceau uneori nenorociri.
Nero a fost chinuit de aparitia mamei sale, care fusese ucisa din ordinul lui, iar el, la randul sau, ratacea prin Roma sau mai bine zis bantuia prin acele locuri dupa ce s-a sinucis. Totul s-a incheiat in momentul cand a fost ridicat un templu pe mormantul sau.
Pliniu cel Tanar relata prima tentativa de cercetare a astfel de cazuri. Astfel, filosoful Atenodor a inchiriat, la un pret derizoriu, o casa de care se ferea toata lumea s-o inchirieze, caci acolo bantuia fantoma unui batran care avea lanturi la maini si picioare. Filosoful atenian a observat ca aparitia ii atragea atentia asupra unui colt al curtii interioare de unde se facea nevazut. A poruncit sa fie sapata o groapa in acel loc unde a fost gasit un schelet inlantuit. Aparitiile au disparut dupa ce ramasitele pamantesti ale acelui batran au fost ingropate in cimitir.

In literatura ultimelor sute de ani regasim nenumarate opere in care sunt prezente fantome. Cea mai renumita este aceea a tatalui lui Hamlet. Alti mari maestrii ai condeiului, in ale caror opere sunt 'prezente' fantome, sunt Camoens, Tasso, Byron, Dickens, Wilde, Poe si multi altii.
In Anglia, in ultimul sfert al veacului al XIX-lea, cercetarea acestui fenomen a fost atat de intensa, incat au fost create doua mari asociatii universitare. La Oxford a luat fiinta Phantasmalogical Society (Societatea Fantasmologica), iar la Cambridge, Ghost Club (Clubul Fantomelor). Ultimul exista si azi. Printre cele mai cunoscute personalitati inscrise in acest club se numara, de-a lungul timpului, Sir William Crookes, Sir Julian Huxley, Sir Arhtur Conan Doyle, Charles Dickens, William Butler Yeats. Unii dintre pionierii parapsihologiei care au facut parte din Clubul Fantomelor au creat apoi Societatea de Cercetari Psihice (SPR). In anul 1953, Tyrrell, studiind arhivele SPR, a conturat trasaturile pe care le-ar avea o aparitie fantomatica, trasaturi expuse in continuare. Prin comparatie cu imaginea normala a unei fiinte umane, o aparitie ipotetica are urmatoarele puncte de asemanare: ambele figuri ies in relief in spatiu si apar la fel de netede, clare si solide. Putem sa ne deplasam in jurul aparitiei si s-o vedem in orice unghi si orice distanta fara a descoperi vreo diferenta fata de persoana reala. Ambele figuri se vor vedea cu mai multa claritate sau cu mai multa dificultate in functie de luminozitate. Cele doua figuri vor intuneca sau vor acoperi fundalul. Daca ne apropiem de aparitie, ii vom auzi respiratia si ii vom auzi zgomotul facut de miscarile ei. Aceasta se va comporta ca si cum ne-ar observa prezenta. Ne va privi in mod natural si va intoarce capul pentru a ne urmari miscarile, vom putea sa-i simtim atingerea sa rece daca se apropie de noi si sa-i vedem imaginea reflectata in oglinda. Ne va putea vorbi si chiar raspunde la o intrebare pe care i-o punem dar nu va fi posibil sa avem cu ea o conversatie mai lunga.
Daca inchidem ochii sau intoarcem capul nu o vom mai vedea, la fel cu s-ar intampla cu o persoana vie. Aparitia poate purta alte accesorii in afara de haine sau poate fi insotita de animale ori de alte figuri umane. O putem vedea si auzi daca ia in maini vreun obiect sau deschide vreo usa, in ciuda faptului ca nu s-a miscat nimic fizic. Daca incercam s-o atingem, se poate ca mana noastra sa treaca prin ea fara sa intampine rezistenta, sa avem halucinatia ca i-am atins suprafata sau se poate sa dispara. Uneori aparitia nu imita perfect comportamentul unei persoane, poate fi usor luminoasa. Dimpotriva, aparitia perfecta nu produce efecte apreciabile in mod obiectiv, nu deschide usi si nici nu se lasa fotografiata, desi pot exista si exceptii.
La criza asta economico-financiara prelungita in care se gaseste lumea, multi vor ajunge sa arate ca adevarate fantome vii. De unde si expresia 'arati ca o stafie'.

Să vezi şi să nu crezi

29 Iun 2012

Traim, privind din prezent catre viitor, dar tragem concluziile din trecut. Insa, fiecare prezent devine imediat trecut. Deci, sa traim prezentul cu intensitate si seriozitate maxima. Buddha spunea: "Traieste ca si cum ai muri maine. Invata ca si cum ai trai vesnic". Sa invatam mai ales din lucrurile de exceptie, caci asupra celor comune se apleaca toti. Cunoasterea celor considerate in afara normalului ne ridica deasupra celorlalti. Sa nu respingem informatii valoroase pe care foarte multi le ignora. In ele se pot ascunde revelatii nebanuite. Cu cat cunoasterea despre existenta este mai profunda, cu atat vibratiile mintii ajung in rezonanta cu mai multe adevaruri supreme, pe care majoritatea oamenilor le desconsidera caci nu le percep existenta. Este asemenea unui televizor care are selectorul de canale proiectat pentru un domeniu de frecvente normal.
Posturile de televiziune care sunt emise pe frecvente ce apartin unei benzi extinse nu pot fi vizionate, chiar daca acestea exista. Ele sunt considerate inexistente pentru cei care le cauta in banda normala, bineinteles cu telecomanda, care este, de fapt, un selector de frecvente. Sa extindem banda de frecvente a creierului pentru a putea intra in rezonanta cu acele parti din existenta pe care majoritatea oamenilor nici nu le banuiesc ca exista si le neaga.
Am considerat ca este mai bine sa scriu aceste cateva randuri inaintea subiectului propriu-zis, in ideea ca unii dintre cei care citesc aceasta rubrica sa nu afirme ca fenomenul aparitiilor sau chiar intregul domeniu al fenomenelor parapsihologice sunt tampenii sustinute de niste persoane "duse cu capul", ci sa se nasca dorinta de a verifica veridicitatea acestora. Numai dupa aceea ar fi corect sa dea verdictul: adevarat sau fals.
Exista aparitii din invizibil a caror prezenta este perceputa extrasenzorial de unii, dar sunt nenumarate cazuri cand acestea se pot evidentia cu ajutorul simturilor normale.
Studiul efectuat de filosoful si psihologul dr Celia Green si Institutul de Cercetari Psihofizice din Oxford arata ca 84% din aparitii sunt percepute vizual, 37% sunt auditive, fiind vorba de cuvinte, sunete nearticulate, zgomote de obiecte, etc., 15% sunt tactile, 8% olfactive, apoi in procent de 18% provoaca o schimbare a temperaturii ambiantale, de obicei o senzatie de frig, iar 39% actioneaza asupra mai multor simturi. Exista si posibilitatea perceptiei acestora prin intermediul unor inpulsuri emotionale si motrice, prin senzatia existentei unei entitati in incinta si mai rar prin efecte fizice.
Aparitiile fatomatice pot exista la orice ora din zi sau din noapte, in orice loc, cu toate ca majoritatea, intr-un procentaj de 68%, se desfasoara in casa celui care le percepe sau in imprejurimile acesteia si numai 4% sunt prezente la locul de munca. 12% se produc intr-un loc ce nu mai fusese bantuit pana atunci, dar care pare a fi propice pentru desfasurarea unui fenomen paranormal. Din punct de vedere al departarii fata de cel care percepe aparitia respectiva are loc in procent de 41% la sub un metru de el, 27% la doi metri, 16% la aproximativ patru metri si in 6% din cazuri la mai mult de zece metri.
Aproape toti dintre cei care au trait un asemenea eveniment, adica 97% dintre ei, au declarat ca aparitiile se fac prezente in mod cu totul neasteptat si aparent natural, stand in picioare langa cel care le percepe sau intrand pe usa, dar fara sa para a avea o consistenta materiala normala. 41% din cazuri au apreciat ca fenomenul dureaza sub 15 secunde, niciodata depasind o jumatate de ora. Acestea dispar brusc de sub ochii subiectului ce le priveste. Exista si cazuri cand aparitiile trec prin pamant, pereti sau usi. Daca cei ce le percep incearca sa le atinga ele dispar instantaneu.
Poate pentru multi pare ciudat, sau mai ciudat, caci ciudat este fenomenul in sine, ca fantomele sau aparitiile sunt nu numai ale unor persoane decedate, ci si ale unor persoane vii. Cercetarile facute sub control stiintific au scos in evidenta ca asa-zisele fantome ale persoanelor vii au la baza experiente extracorporale sau dedublari, in care subiectul are convingerea ca o parte din el paraseste corpul fizic.
Multe dintre astfel de aparitii au loc in preajma mortii, cand cei ce urmeaza sa paraseasca viata pamanteana anunta, in acest mod, propriul deces celor dragi.
Cunostintele civilizatiei actuale nu dau posibilitatea stiintei sa admita existenta vietii dupa moarte, deci nici a fantomelor. Prin unele opinii se vehiculeaza ideea ca fantomele sunt o iluzie sau o deghizare a celor dematerializati, cu scopul de a atrage atentia celor vii ca exista, fapt ce incearca sa justifice aparitia acestora avand aceeasi infatisare si purtand aceeasi imbracaminte avuta in timpul vietii. Dar apare o problema care incurca aceasta explicatie, da, exista aparitii ale entitatilor purtatoare de spirit in timpul vietii materiale, inafara celor umane cum sunt animalele domestice si salbatice insa, pe baza acestei ipoteze nu se pot explica aparitiile unor lucruri neinsufletite precum automobile, trenuri, vapoare, avioane etc. S-au semnalat si aparitii ale unor evenimente produse in prezenta unor martori, acolo unde acestea au avut loc. Chiar batalii celebre din istorie s-au desfasurat vizibil sub forma unor aparitii spectrale.
Cercetatori ai acestui domeniu clasifica astfel de fenomene in doua tipuri: case bantuite prin fenomenul poltergeist si bantuirile persistente cu manifestari fantomatice desfasurate lent si concentrate intr-un loc anume, indiferent de persoanele care locuiesc acolo, totul avand loc si in absenta oricarei fiinte umane. Cercetarile facute, legate de istoricul acestor cladiri sau terenuri in care se observa manifestari spectrale sau bantuiri, au evidentiat, de obicei, ca acolo au avut loc asasinate inaintea aparitiei

manifestarilor ciudate sau ca in acel loc s-a intamplat un eveniment traumatizant.
Ocultisti ce apartin unor culturi diferite au afirmat ca forta gandului poate crea fantome.
Alexandra David-Neel, o celebra specialista in tibetologie, a ajuns la o inalta initiere lamaistica. Ea a sustinut ca folosind tehnici de vizualizare si concentrare psihica a fost capabila sa creeze mental o fantoma, fapt cunoscut la tibetani sub numele de tulpa. Aceasta avea aspectul unui calugar pe care il folosea pentru a o ajuta la treburile curente, domestice. A ajuns, apoi, intr-o faza in care timp de sase luni a facut eforturi mentale pentru a o distruge, caci "calugarul" ajunsese sa aiba un comportament scapat de sub control. Intreaga poveste poate fi catalogata ca o speculatie, fara a avea un suport real.
Insa, in anul 1972, doctorul Georges Owen, impreuna cu un grup de cercetatori din cadrul Societatii de Cercetari Psihice din Toronto, Canada, au inventat, cu lux de amanunte, viata unui personaj imaginar din Anglia secolului al XVI-lea, caruia i-au dat numele de Phillip. Au trecut, apoi, la invocarea lui o perioada de peste un an, dupa care acest spirit imaginar, cel putin asa s-a crezut a fi, a inceput sa raspunda la intrebari si a produs numeroase manifestari fizice, cum ar fi lovituri in pereti, deplasari de mobilier, rasucirea unor obiecte din metal, evenimente ce au fost inregistrate sonor si filmate.
Exista atatea pareri sau teorii despre fantome pentru ca nimeni nu a plecat "dincolo" in schimb de experienta pentru a se putea intoarce cu informatii precise legate de aceste aparitii. Insa, cert este un lucru, aceste aparitii nu pot fi neglijate, autenticitatea lor fiind verificata de-a lungul timpului. Cu toate aceste,a se poate afirma fara retinere: "Sa vezi si sa nu-ti vina sa crezi".

Personalităţi bântuite

06 Iul 2012
Cand este vorba despre fantome nu putini sunt cei care ar spune ca au auzit despre astfel de aparitii, dar, in cazul ca s-ar afla practic in fata unui astfel de fenomen ciudat ar fi tulburati, nestiind ce sa faca pentru ca nu-l inteleg. Nici personalitatile care au trait asemenea momente, din intamplarile ce urmeaza a fi expuse, n-au fost pregatite, dar au reusit sa iasa cu bine din aceste nebanuite intalniri.
Enrique de Vicente, in volumul sau “Los poderes ocultos de la mente', aparut si in limba romana sub titlul “Puterile oculte ale mintii', la Editura RAO International Publishing Company, in anul 2008, a adunat multe dintre aparitiile fantomatice la care au asistat personalitati.
Anglia este considerata tara fantomelor prin excelenta, avand in vedere numarul mare de aparitii de-a lungul timpului. In cele ce urmeaza, ca de obicei, sa dam intaietate familiei regale. Se crede ca prin Castelul Winsor se plimba nestingherita imaginea fantomei Reginei Elisabeta I, iar prin Palatul Kensington, cea a lui George al II-lea. Nici castelele regale Balmoral si Sandrigham nu duc lipsa de astfel de vizitatori veniti din lumea invizibila. Aceste locuri sunt amprentate de fapte dramatice si morti violente care ar justifica respectivele fenomene, conform teoriei expuse in articolele trecute. Faimosul Turn al Londrei este bantuit de fantomele unora dintre cei asasinati aici. Au mai fost semnalate cele ale lui Eduard al V-lea si a fratelui sau Richard. Imaginea decapitata a Anei Boleyn apare atat aici, cat si in alte locuri frecventate in timpul vietii acesteia. Cine a fost ea? Una dinte cele sase sotii ale lui Henric al VIII-lea. ãi unele dintre celelalte cinci sotii se mai plimba fantomatic, afirma oamenii locurilor, imprastiind fiori din dimensiunea existentei lor in dimensiunea existentei pamantene.
Familia regala din Anglia a mers mai departe la practicarea spiritismului inca de pe vremea Reginei Victoria. ãi printul Charles a afirmat ca a incercat sa intre in legatura cu unchiul sau Mountbatten, ultimul viceregе al Indiei, care a sfarsit asasinat de IRA. Se spune ca el era si un vanator de fantome in palatele regale. Dupa moartea printesei Diana, mai multe persoane, care asteptau sa semneze in registrul de condoleante, au sustinut ca au vazut imaginea acesteia deasupra unui tablou ce se afla pe unul dintre peretii Palatului Saint James, resedinta printului de Wales. Este posibil sa fie adevarat daca sustin atatia.
Tatal printesei Diana, Charles Spencer, sustinea ca i-au aparut probleme cardiace provocate de spiritul tatalui sau. Intr-adevar, mai multi martori afirmau ca o fantoma eterna se deplasa prin incaperile cladirii, fapt ce l-a determinat pe fratele lui Lady D sa cheme un pastor anglican pentru a-i ajuta sa dispara aparitia nedorita. Dupa ce s-a infaptuit ritualul bisericesc, pe langa disparitia fantomei s-a manifestat si insanatosirea contelui Spencer. In ianuarie 1992, cu putin inaintea mortii tatalui Dianei declansata in urma unui infarct miocardic, fantoma a reaparut.
S-a constatat ca unele aparitii anunta apropierea mortii unuia dintre membrii familiei. Hohenzollernii, Habsburgii, precum si alte familii regale europene sustin ca mesagerul mortii este Doamna Alba, care, conform cronicilor, a aparut in Manastirea Yuste in ziua mortii lui Carol al V-lea.
Ducesa de Mazarin si madame de Beauclaire erau doua aristocrate franceze din perioada lui Charles al II-lea. Acestea au facut intelegerea ca prima dintre ele care va parasi Pamantul sa incerce sa comunice cu cealalta. Prima care si-a dat duhul a fost ducesa de Mazarin. Madame de Beauclaire, dupa ani de asteptare, a primit in sfarsit un semn de la ducesa. Dar s-a bucurat degeaba. Mesajul era: “La miezul noptii vom fi iarasi impreuna'. La ora 0:30, cele doua s-au intalnit, probabil, pe lumea cealalta.
La Casa Alba si-a facut deseori prezenta fantoma lui Abraham Lincoln. Printre martori se afla presedintii Herbert Hoover, Theodore Roosevelt, Eisenhover. Regina Wilhelmina a Olandei chiar a lesinat, socata fiind de aceste manifestari. Recent, angajati ai Casei Albe au afirmat ca zaresc lumini intermitente si entitati a caror imagine este asemanatoare cu cea a norilor, inducand in eroare masurile de securitate.
Pentru ca am ajuns in SUA, ne oprim si la Hollywood, care este bantuit de numeroase fantome ale unor foste staruri, printre care se afla Jean Harlow, Lionel Barrymore, Errol Flynn, Rudolf Valentino, Houdini. Aceste aparitii ale lor au loc in cladirile in care au locuit.
Dupa moartea lui John Wayne, iahtul sau “Wild Goose' a fost cumparat de milionarul Lynn Hutchins. In timpul noptilor petrecute la bord, somnul noului proprietar era intrerupt de zgomotul permanent pe care il facea cineva care mergea pe punte. Martori la acest zgomot al pasilor erau si prieteni de-ai sai. Mecanicul ambarcatiunii, acelasi cu al lui John Wayne, a povestit ca actorul avea obiceiul sa se plimbe pe punte inainte de culcare. O alta ciudatenie s-a petrecut de cateva ori noaptea, cand iahtul a traversat tot cheiul, intr-o directie contrara vantului si curentului, oprindu-se exact in locul unde acosta de obicei John Wayne. Hutchins, speriat de cele intamplate legate si de aparitia fantomei lui Wayne, a vandut, in cele din urma, iahtul. Fenomenele au continuat si la noii proprietari.
Filmul Gothica a avut cateva secvente turnate intr-o veche inchisoare. In timpul filmarilor, Hale Berry si alti cativa actori au sustinut ca in acea inchisoare simteau alaturi de ei niste prezente invizibile.
Cu 40 de ani in urma, actrita Kim Novac, in timpul unei filmari, a fost atacata de o astfel de aparitie.
Roger Moore a patit-o si el. Obosit, dupa o filmare extenuanta, a adormit seara, putin mai devreme. La un moment dat s-a trezit din somn, speriat fiind de o prezenta ciudata, asemanatoare unei substante cetoase, care plutea pe deasupra patului. Intamplarea s-a petrecut si in noaptea urmatoare, la aceeasi ora. Servitorul sau l-a povatuit sa lase pe noptiera o Biblie deschisa la Psalmul 23. Manifestarile au incetat.
Claudia Schiffer a apelat la serviciile unui specialist care sa-i poata purifica locuinta de asemenea aparitii. Ea traia impreuna cu sotul ei, Matthew Vaughn, in comitatul britanic Suffolk. Cand au cumparat casa, membri ai Ghost Clubului britanic, vechea si renumita asociatie de vanatori de fantome, i-au avertizat ca acolo bantuia fantoma unei femei imbracate in calugarita. Legenda spunea ca trei tablouri blestemate existente acolo, trebuiau sa ramana agatate la locul lor, caci altfel vor atrage nenorociri.
Ricky Martin a cumparat o locuinta luxoasa in Miami Beach. Casa era bantuita. Fostul proprietar, celebrul filantrop Micky Wolfson, povestea ca atunci cand parintii sai au cumparat casa, vechii proprietari l-au avertizat sa nu faca nici o schimbare. Wolfson nu a

tinut seama de aceste sfaturi. El si-a chemat arhitectul si impreuna au pus la punct lista imbunatatirilor. In acest timp au auzit un geamat ciudat, ca apoi, stupefiati, sa asiste la imagini socante. Aparatele electrice au inceput sa functioneze singure, iar unele obiecte sa se deplaseze inexplicabil. Cladirea fusese construita de parintii unei tinere asasinate in timpul pregatirilor de nunta. Parintii construisera casa pentru spiritul dematerializat al copilului lor, dupa cum s-a aflat ulterior.
Sting se plangea ca a asistat in casa lui, in timp ce se culca, la aparitia inexplicabila a unei femei si a unui copil. La inceput a crezut ca erau sotia si unul dintre fiii sai. Dar dupa ce s-a ridicat din pat a vazut ca sotia, aflata langa el in pat, privea ingrozita si ea la ceea ce se intampla.
Phil Collins a avut parte si el, alaturi de copiii sai, de asemenea fenomene in propria casa. Consultand un specialist pe acest domeniu, a fost informat ca era spiritul tatalui sau, care dorea sa-si protejeze nepotii. S-a mai vehiculat ideea ca ar fi putut fi vorba despre un fenomen poltergeist, ce ar fi fost provocat de copiii sai.
Toate intamplarile descrise cred ca ar trebui privite ca nefiind adevarate 100%, din punct de vedere al amanuntelor, dar, cu siguranta, un mare sambure de adevar exista, caci nu iese fum fara foc.

Când maleficul bate la uşă, lasă-l pe Dumnezeu să deschidă

13 Iul 2012
Lupta dintre bine si rau este fara sfarsit. Chiar daca vrem sau nu astfel se face echilibrul balantei Universului. Noi, oamenii, punem imediat stampila, bun sau rau. Bun sau rau este relativ, caci un fapt rau pentru cineva nu este obligatoriu sa fie rau si pentru ceilalti. Bunul si raul sunt ca plusul si minusul curentului electric, ambele creeaza potentialul electric, posibilitatea existentei lui. Cei doi poli creeaza continutul.
Problema este sa stim sau sa putem sa ne ferim de ceea ce simtim ca ne face rau. Ori sa gasim calea de a scapa de el cand agresiunea lui este declansata. Dar cel mai periculos rau care s-ar putea abate asupra unui om este cel venit dinafara vietii materiale, acela diavolesc, asa cum il numeste religia.
Diavolul poate produce efecte fiziologice in organism prin atacurile lui sau prin asa-zisele posedari. Posedarea, din punct de vedere religios, este un fenomen prin care o fiinta omeneasca gazduieste in ea o fiinta supranaturala si malefica. In psihiatrie, posedarea este considerata o forma de delir in care bolnavul crede ca are in interiorul lui un demon, insotit de sentimentul de dedublare si halucinatii. Atacurile diavolesti sunt violente. Acestea trebuie privite ca o agresiune impotriva careia este obligatoriu sa lupti, fara a intra in panica si cu luciditate. Numai astfel ele pot fi anihilate in scurt timp. Lupta impotriva lor trebuie purtata cu discernamant si cu un comportament normal.
Posedarea demonica este cu mult mai periculoasa. Ea provoaca o stare de depersonalizare care se poate manifesta ani in sir. Persoana este initial deposedata de propria personalitate dupa care urmeaza sa se produca posedarea.
Sunt multe astfel cazuri cand posedarea apare in urma magiei facute prin invocarea spiritelor malefice. Vulnerabilitatea in fata unor asemenea fenomene este direct proportionala cu sensibilitatea emotionala a persoanei si invers proportionala cu protectia sa. Deci conteaza tipul de personalitate si gradul de protectie a persoanei respective. Cei mai emotivi si cu o protectie mai scazuta sunt o prada usoara la penetrarea altor spirite care incearca sa se cuibareasca in ei.
Din relatarea unui caz practic de posedare se pot observa mai bine aspectele legate de acest fenomen, decat numai dintr-o expunere teoretica.
Povestea posedatilor din Illfurt, care s-a petrecut intre anii 1864 si 1869, este una celebra. A fost publicata in limba germana si tradusa ulterior in peste douazeci de limbi. Evenimentul a fost certificat de marturiile unor martori oculari importanti, printre care se gaseau medici, deputatul acelei provincii, abatele manastirii, vicarul general etc.
Este vorba despre doi copii, Thibaut si fratele sau Joseph, care se aflau la varsta scolara. Locuiau in satul Illfurt, langa Mulhouse, in Alsacia. Amandoi erau plapanzi, cu o sanatate precara. Unul avea 9 ani si celalalt 6 in momentul imbolnavirii. Medical nu s-a reusit stabilirea vreunui diagnostic. Medicamentele administrate nu au avut nici un efect. In toamna anului 1865, comportamentul celor doi frati a devenit foarte ciudat. Se invarteau pe spate cu o viteza nemaivazuta, se bateau cu mobila din casa, aveau o pofta de mancare permanenta, li se umfla abdomenul, li se arcuiau picioarele si aveau convulsii urmate de ore intregi de apatie. Cand se asezau pe un scaun, acesta se ridica in aer si era proiectat cu violenta intr-un colt al camerei, copiii lovindu-se unul de altul. Terorizati, se luau in brate si nimeni nu reusea sa-i desparta.
Cei doi copii aveau o mare repulsie fata de tot ce era religios, infuriindu-i si revarsand valuri de cuvinte vulgare. Preotul fiind convins ca este un caz de posedare a facut raport catre episcop. Acesta a trimis o comisie, ce a hotarat in ultima instanta exorcizarea. Diavolul care il poseda pe baiatul cel mare si-a spus numele. Din acel moment, copilul a ramas surd pana la eliminarea posedarii.
In asemenea cazuri s-a remarcat pierderea unor simturi, a auzului, a vazului, chiar si a capacitatii de a vorbi.
Thibaut a primit intr-o zi o icoana a Fecioarei Maria. Atingand-o, i s-a declansat criza. A aruncat icoana violent si a spart-o. Un profesor, care se afla de fata, l-a intrebat in limba latina ce parere avea el despre Fecioara. Copilul, care habar nu avea de latina, i-a raspuns: "Cara-te de-aici! Nu vreau sa aud nimic despre ea". Cei doi copii posedati ajunsesera pana acolo, incat puteau vorbi si citi in cateva limbi straine. Mai mult, puteau vedea la distanta si erau premonitori. Astfel, a fost descris un obiect inchis intr-o valiza ramasa in gara, au prezis moartea cuiva, precum au si anuntat avansarea in functie a unor jandarmi inainte de a fi numiti in mod oficial. Cand gradinarul localitatii a vrut sa-l duca pe Thibaut, cu forta, la capela, acesta a fost apucat de furie si s-a impotrivit. Luat pe sus, corpul lui a devenit dintr-o data extrem de greu. Aceasta este o constatare facuta si la alte cazuri similare, cand s-a manifestat o greutate atat de mare, incat corpul nu a mai putut fi deplasat.
Alte aspecte legate de acele momente pot fi: rezistenta la durere, ingreunarea membrelor, mentinerea pe picioare cu mare greutate, greutatea de a inghiti hrana, convulsii dese, tremuraturi puternice ale umerilor, contracturi ale mainilor si picioarelor. Ingreunarea intensa a corpului, in cazul posedarii de catre aceste spirite diavolesti este un fenomen contrar manifestarii celui al usurarii corpului in timpul levitatiei, fenomen ce se poate produce numai la spirite superioare.
Inainte de a mai face cateva remarce legate de posedari, inchei povestea celor doi frati care au scapat prin exorcizare de chin abia dupa cativa ani. Dar viata lor a fost scurta. Thibaut a decedat la varsta de 16 ani, la doi ani dupa ce s-a facut bine, iar Joseph a mai trait pana la 25 de ani.
Alte constatari facute, legate de posedari, sunt muscaturi, zgarieturi, tumefieri, rani aparute ca din senin pe corpul celui in cauza. Manifestarile diavolesti sunt insotite deseori de deplasarea violenta a obiectelor, de aruncarea cu pietre etc. Forta unui posedat este incredibila, supraomeneasca, fara a avea o explicatie stiintifica. De multe ori, apar posedari la persoane care au legaturi cu spirite malefice, volutar sau involuntar. Intrand in rezonanta cu vibratiile joase, demonice, acele persoane raman blocate pe astfel de unde, loc din care este foarte greu de scapat. Aceste energii cu vibratii joase depreciaza vibratiile fizice si psihice ale organismului, producand perturbari ale functiilor si structurilor, ce se pot transforma in afectiuni si care pot fi eliminate numai prin iesirea din zona de vibratii a unor astfel de frecvente.
Deci, sa nu lasam spiritul sa frecventeze astfel de zone ale intunericului, caci acela care se scalda acolo ramane impregnat cu ele.

Sub semnul posedării

21 Iul 2012

Bine v-am regasit! Ne aflam, in continuare, in aceeasi zona a inexistentei existentei, dupa sceptici sau a existentei adevarate, dupa cei care cauta lumina nevazuta aflata dincolo de realitatea vizibila, dincolo de limitele ratiunii materiale, dincolo de puterea normala de intelegere. Sa urmam calea inteleptului, caci ochii inteleptului vad si cand sunt inchisi. Prostul nu vede nici cu ei deschisi, si atunci, sa sarim in barca celor intelepti.
Pasim mai departe pe calea cunoasterii fenomenului posedarii demonice. Persoana aflata, din pacate, intr-o astfel de situatie are controlul asupra propriului corp preluat de catre un demon. Atunci personalitatea si amintirile ei se pierd. Sufera de atacuri convulsive si nu mai detine controlul propriilor actiuni. Lesina des, poate vorbi limbi straine fara sa le fi invatat, chiar si limbi moarte, debiteaza informatii pe care nu le-a detinut niciodata, avand deseori vocea diferita de cea normala, ca si mimica fetei, de altfel. Stranie este si aparitia unor boli, din senin, sau constatarea existentei unor puteri proprii supranaturale. Medicina, de multe ori, ii asociaza pe cei posedati cu cei bolnavi de epilepsie, administrandu-le medicamente specifice acestei afectiuni. Dar, bineinteles, fara rezultate, si cati nu sunt astfel tratati degeaba.
Biserica foloseste ca remedii apa sfintita, icoane, cruci si ritualuri specifice. Preotii catolici aplica exorcizarea. La Vatican exista chiar functia de exorcist. Insa, preotii care fac exorcizari sunt si ei expusi atacurilor diavolesti. Exorcizarea este un ritual periculos, daca protectia divina a celui care o practica nu se afla la un nivel superior. Sunt atatea cazuri cunoscute de lumea bisericeasca. Padre Pio este un asemenea exemplu. El nu vorbea despre suferintele provocate de diavol, dar acestea au fost relatate de mai multi martori.
Sotia doctorului Sanguinetti povestea intr-o scrisoare adresata parintelui Auvray: "Dupa ce a exorcizat o posedata, in timpul noptii, parintele nostru a fost obligat sa se lupte cu dusmanul. A fost aruncat la pamant, lovit cu pumnii si umplut de vanatai. Pe cand ma spovedeam, l-am intrebat ce s-a intamplat de avea o spranceana crapata. Mi-a raspuns: «Fiica mea, daca m-ar fi lovit cu un milimetru mai jos mi-ar fi spart ochiul». Venit in graba, doctorul Sala l-a gasit plin de sange si a fost nevoit sa-i faca doua puncte de sutura la spranceana. Daca ai fi vazut cum arata fata lui frumoasa!".
Padre Pio a fost supus unui examen psihiatric, in urma caruia s-a afirmat ca preotul nu prezinta simptome de afectiuni psihice. Aceste atacuri, facute de spiritele malefice, sunt confirmate si de scrisoarea parintelui Pio trimisa parintelui Auvray: "Sa vezi ce am avut de suferit cu putine nopti in urma, din partea acestor apostoli spurcati. Era destul de tarziu cand si-au inceput atacul cu zgomot diavolesc. Desi la inceput n-am vazut nimic, am inteles imediat de unde venea aceasta rumoare ciudata. Fara sa ma sperii, m-am pregatit sa-i infrunt, zambind dispretuitor. Au inceput atunci sa-mi apara sub formele cele mai ingrozitoare. Vazand ca se straduiesc, in zadar, au tabarat pe mine, facand sa zboare in aer pernele, cartile, scaunele si scotand zbierete disperate...".
Parintele Mathieu, exorcist din Besan∏on, povestea exorcizarea pe care a facut-o unui industrias in varsta de 50 de ani: "Inainte sa se converteasca la religia catolica, acest om practica mult magia neagra. Consultase mai multi medici deoarece avea dureri de stomac, ba i se facuse si o operatie la vezica biliara. Degeaba. Pana la urma si-a zis ca durerea aceea, un foc in burta, dupa cum o numea el, era cauzata de o putere rea si a acceptat sa i se aplice cateva ritualuri de exorcizare. De fiecare data, la inceputul sedintei isi pierdea cunostinta, devenea rigid si rece ca gheata. Isi revenea abia dupa trei sferturi de ora".
Intr-o zi omul a zis ca-l doare in spate. Dar, vazand ca nu s-a constatat vreo deplasare de vertebre, parintele Mathieu a practicat inca o data exorcismul, incepand rugaciunile rituale. "Mai intai si-a pierdut cunostinta si la primul semn al crucii pe care l-am facut, s-a asezat ca o bara de fier, paralel cu podeaua. A fost smuls din scaun si aruncat atat de violent prin aer intr-un perete, incat am crezut ca si-a spart capul. Simtind ca nu sunt in stare sa stapanesc singur acea forta violenta, i-am chemat in ajutor pe preotul paroh si pe calugaritele de la manastirea din vecinatate. L-am asezat pe covor, in mijlocul camerei. Acum il tineam mai multi. Dar ne-a scapat din maini, cand am facut primele semne ale crucii, si s-a deplasat ca un bolid spre tavan, in picioare, desi statuse intins, cu piciorul stang intins si cu dreptul indoit. Cand a ajuns in fata unui tablou al Fecioarei, a fost impins inapoi. A cazut ca un bolovan la picioarele preotului, care tremura ca varga."
Exorcisarile au continuat si a doua zi, duminica. Parintele Mathieu a cerut ajutorul a zece barbati. Toti au confirmat faptele. L-au legat pe industrias cu o sfoara si, ca de fiecare data, acesta si-a pierdut cunostinta, devenind rece si rigid. Apoi brusc, sfoara s-a desfacut si a scapat.
Parintele Mathieu mai afirma: "Pe cand acest om era intins jos, pe spate, cativa dintre oamenii chemati s-au asezat pe el. In timp ce exorcizam, acestia au inceput sa strige: «Parinte, unde ne duce?». Omul se ridica in aer impreuna cu barbatii asezati pe el! Cand a revenit pe podea, acestia erau palizi la fata...".
Iata ca printre efectele posedarilor diavolesti se afla si ridicarea in aer a trupului posedatului. Este o levitatie, dar cu o cadere brutala inapoi pe pamant, fata de revenirea lina care se face in cazul levitatiei mistice.
Un alt exemplu de asemenea soi de levitatie este prezent in cazul unei ciobanite pe nume Benoite Rencurel. Aceasta era o fata de la tara, energica si cu mult bun-simt, care dupa moartea tatalui, a ajuns saraca si nestiutoare de carte. Inca de la varsta de 12 ani a fost racolata si "plasata" la diferiti stapani. Dar, la un moment dat, timp de patru luni, zilnic, i s-a aratat Fecioara Maria, fiind indemnata copila sa duca o viata de iubire fraterna si spirituala intensa. Astfel, a ajuns sa poata citi in suflete si sa faca vindecari miraculoase. Insa, niciodata nu a povestit despre chinurile provocate de diavol, fapt pe care l-au facut martorii. Biograful ei scria: "In multe seri, la Laus, Benoite se simtea transportata fizic, prinsa de picioare si aruncata pe umeri ca un sac de grau; se simtea tinuta de sub genunchi si de sub brate; era purtata afara din camera ei. Se simtea ciupita prin haine. Avea corpul martirizat. Totul se termina aproape intotdeauna cu o impresie de cadere violenta de pe urma careia ramanea cu contuzii si uneori cu rani, cu ochii rosii, degetele strivite si corpul plin de cicatrice."
Acestea au fost certificate de un judecator, un vicar general, un capelan si un pustnic fiind consemnate in "Manuscrisele de la Laus".
Toate aceste cazuri descrise au aparut in volumul "Des prodiges et des hommes" al scriitoarei Hélène Renard, tradus in limba romana sub numele "Oameni si miracole" si aparut la Editura Litera, in anul 2010. Insa, lumea este plina de astfel de exemple, caci si rautatea, din ce in ce mai mare pe Pamant, atrage spiritele diavolesti.

Demoni în lăcaşul Divinităţii

27 Iul 2012
Se spune ca banul este ochiul dracului. Dar fara bani nu se poate trai. Deci, aici pe Pamant, vrand nevrand, omul este obligat sa isi duca viata in preajma aluia cu coarne. Insa, oricat doreste cineva sa evite legatura cu Scaraoschi sau mai bine zis cu armata lui Scaraoschi formata din spiritele inferioare, nu este posibil. Dar raul nu vine doar din afara corpului, ci poate veni si din interiorul lui prin posedare, ceea ce este cu mult mai periculos. Iar posedarea demonica se regaseste chiar si la fete bisericesti.
Papa Benedict al XIV-lea, multa vreme "avocatul diavolului", in procesele de canonizare preciza ca "viziunea demonica incurajeaza vanitatea, gloria zadarnica, dorinta de a te fuduli" si provoaca scandal, dezordine si tulburare in cadrul Bisericii.
Conform ritului catolic, criteriile posedarii demonice sunt: vorbitul unei limbi necunoscute, dezvaluirea unor lucruri indepartate sau ascunse, dovada unor forte nepotrivite cu varsta si conditia posedatului.
Auguste Sandreau, autorul unei lucrari despre faptele extraordinare ale vietii spirituale, a adaugat la criterii si convulsiile in care se poate deslusi o inteligenta straina, miscarile extraordinare, pierderea brusca a sensibilitatii, tipetele si urletele animalice, viziunile stranii etc.
In procesele de vrajitorie, specifice Evului Mediu, se cauta amprentarea semnului diavolului (sigillium diaboli). Procedeul consta in raderea corpului vrajitoarei sau vrajitorului si inteparea lui cu ace pe intreaga suprafata pentru a descoperi asa-zisele zone reci,

adica locurile insensibile. Aceste zone anesteziate, prezente si la isterici, erau considerate locuri pe care diavolul le marcase, in mod sigur, cu pecetea sa.
Urmele descoperite pe piele, oricat de mici ar fi fost, erau considerate ciudate. Umflaturi, pete maronii sau negre, iritatii ale pielii cu sau fara edem, negi erau elemente ale acuzarii, ale existentei posedarii demonice. Se putea merge pana acolo incat chiar daca nu erau descoperite astfel de urme, se considera ca diavolul le stersese.
Un loc in care posedarea este considerata a fi la ea acasa este Haiti, locul de bastina al religiei Woo-doo. Aici, criteriile de posedare sunt: o forta inzecita, insensibilitate la durere, in special la arsura, capacitatea de a prevedea viitorul, aparitia unor stigmate, vorbirea in limbi straine necunoscute de posedati etc. Se spune ca posedatii nu se ranesc niciodata in timpul crizelor.
Posedarea nu poate fi provocata dupa dorinta, ci "loa", adica spiritele woo-doo, niste spirite foarte vechi venite din Africa, isi aleg singure corpul in care doresc sa se incarneze, dominand spiritul acelui corp. Se spune ca cei increzuti sunt mai usor de posedat decat cei care asista la ceremonii fara idei preconcepute.
Un caz celebru de posedare demonica, din lumea religiei, este cel al maicutei Jeanne des Agnes (Ioana Ingerilor). In secolul al XVII-lea, ea a fost protagonista marelui scandal al "posedatelor de la Loudun". Jeanne, copilul unei familii nobile, s-a nascut in Sointonge, in anul 1605. Era o fata plapanda, cu malformatie a umerilor si cu un caracter ciudat. Parintii au dat-o in grija unei matusi, calugarita in Sointes. Fiind greu de suportat, a fost repede trimisa inapoi la parinti. La varsta de 15 ani, adolescenta Jeanne a hotarat sa se calugareasca. Si aici, in noul lacas religios, a starnit ingrijorarea celor din jur. Infiintandu-se o manastire la Loudun, sora Jeanne a fost trimisa acolo. Ajutorul financiar al familiei ei, acordat Bisericii, isi spunea cuvantul. Dar, ajunsa acolo la Loudun, comportamentul ei s-a schimbat brusc. Devenise umila, supusa si la 25 de ani a devenit stareta. Din acel moment, Ioana Ingerilor a redevenit ciudata dinainte.
Un celebru medic din acea perioada, J.H. Charcot, scria despre Ioana Ingerilor: "La stareta ursulinelor se vede bine dezvoltandu-se pasiunea isterica, manifestandu-se cu intreg cortegiul de accidente nervoase caracteristice isteriei majore. Bolnavul este stapanit de fenomene somatice (atac, anestezii senzitive si senzoriale, tulburari vasomotoare sub forma vomelor de sange si a stigmatelor) si de alte fenomene de natura psihica (halucinatii vizuale si auditive, stare de sugestibilitate) in asa masura, incat mintea actionand asupra fizicului poate sa provoace o sarcina falsa, o pleurezie falsa, influentand, in ultima instanta, diferite secretii."
La un moment dat a aparut in zona un preot respectat pe nume Urbain Grandier. Era o persoana deosebita, seducatoare. Jeanne des Agnes a dorit neaparat sa-l cunoasca. Ajunsese sa se gandeasca numai la el, dupa cum a afirmat in autobiografie. Urbain a refuzat sa fie duhovnicul comunitatii, fapt ce a suparat-o pe stareta. Atunci, ea a intrat intr-o stare severa de anemie. Avea halucinatii, vedea strigoi si il visa obsesiv pe Grandier, care, dupa spusele ei, o hartuia cu insistentele lui amoroase. La gandul de a scapa de aceste imagini incompatibile cu viata de la manastire, stareta a impus intregii comunitati o disciplina severa si un port strict. Insa, nu dupa mult timp, alte cateva maicute au marturisit ca sunt supuse la aceleasi tentatii. S-a stabilit ca Ioana Ingerilor si calugaritele ei erau posedate. Au inceput exorcizarile calugaritelor, in frunte cu stareta. Cei care au asistat la ritualurile acestea au afirmat ca posedatele erau cuprinse de crize puternice convulsive. Se zvarcoleau, delirau. Urbain Grandier a fost acuzat ca a facut farmece manastirii. Fara sa-si poata demonstra nevinovatia, acesta a fost torturat, calaii i-au strivit genunchii cu ciocanul, iar in final a fost ars pe rug.
Posedarea staretei a continuat si dupa moartea preotului. Scandalul a ajuns pana la Cardinalul Richelieu. Dupa cateva luni a sosit un exorcist in persoana parintelui Surin. Ioana Ingerilor, ca prin miracol, si-a revenit din agonie, dar a fost stigmatizata. Pe mana stanga i-au aparut gravate numele Maria, Iisus si Iosif. Pana spre varsta de 40 de ani, Jeanne a facut vindecari miraculoase. Dar, dintr-o data, si-a pierdut puterile. Atunci, a decazut fizic si psihic. Intr-o scrisoare, ultima, datata din 8 mai 1661, afirma ca este paralizata pe partea dreapta. Pe data de 29 ianuarie 1665 a murit cu aceasta afectiune, dar in urma unei pneumonii.
Puterea raului, reprezentata simbolic prin diavol, exista cu adevarat si poate actiona asupra mintii si fizicului uman. Dar un spirit superior, al unei personalitati puternice, care nu genereaza frecvente malefice si poseda o protectie divina superioara, este aparat de eventualele tentative de posedare demonica.

Hipertermia

03 Aug 2012
Sunt atatea adevaruri legate de adevarata existenta care pentru majoritatea omenirii par minciuni. Cand acestea sunt expuse, cel care o face este considerat a fi apt pentru un control psihiatric. Din aceasta cauza, sustinerea acestor teorii trebuie facuta cu multa pricepere. Cu adevarul nu trebuie sa spargi capetele celorlalti, ci doar sa le mangai. Astfel, in loc sa-ti faci dusmani ai putea sa starnesti curiozitatea.
Printre fenomenele numite paranormale sau minuni conform religiei se gaseste si hipertermia. Aceasta se defineste ca fiind o crestere anormala a temperaturii organismului, care devine atat de intensa, incat corpul simte ca arde, trupul emanand o caldura extraordinara.
In mod normal, temperatura corpului uman este aproape de 37ºC. Daca aceasta creste peste 43ºC, persoana nu se mai poate mentine in viata. In cazul cand cineva ajunge la o temperatura a organismului de 44ºC si supravietuieste, inseamna ca se afla in fata fenomenului de hipertermie.
Misticii crestini numesc aceasta tehnica "incendium amoris", adica focul iubirii, un foc interior produs de o puternica iubire divina. In Tibet se practica, in mod voluntar, o forma de hipertermie aplicandu-se o tehnica numita "tumo".
In Muntii Himalaya, la trei-patru mii de metri altitudine, iarna este foarte frig. Chiar in aceste conditii exista pustnici si asceti tibetani care pot rezista, ei avand puterea sa-si creasca temperatura interna a corpului.
"Tumo", cuvant tibetan care inseamna caldura, este un procedeu practicat doar de cativa dintre lama. Este vorba despre o tehnica secreta ce nu poate fi invatata decat de la un maestru.
Doctorul Raphaël Bastiani, care a petrecut ani buni pe aceste meleaguri, desfasurand actiuni de binefacere, a reusit sa afle din secretele acestei tehnici tumo de la un lama tibetan. Iata ce a afirmat doctorul dupa intalnirea cu acel lama, expert in tumo: "In masivul Himalaya, la aproximativ trei mii de metri, m-am intalnit cu un calugar budist care practica tumo... L-am gasit foarte greu pe acest calugar. Locuia intr-un fel de cabana din piatra, construita sub o dala de granit, in interiorul unei grote. Traia acolo intr-o izolare totala, fiind aproape permanent in meditatie. Fusese initiat in tehnica tumo de un maestru care murise intre timp. Cel care vrea sa practice tumo trebuie sa fie puternic din punct de vedere fiziologic, neurologic si psihologic. Inainte de a folosi aceasta tehnica, este neaparat necesara o lunga pregatire psiho-fiziologica. Trebuie sa practici un ascetism autentic, sa te detasezi de toate. Iar acest calugar traia intr-o austeritate totala. I-am cerut si, in prezenta noastra, a acceptat sa faca o experienta tumo. A luat batista mea (un calugar tanar o udase si o storsese mai inainte) si a pus-o pe ceafa. Dupa cinsprezece minute batista era uscata. Temperatura de afara era de 5ºC. In timpul acestei experiente am controlat presiunea arteriala si pulsul inimii, constatand ca s-au mentinut normale... In cursul experientei organismul a pastrat o temperatura care oscila in jurul a 37ºC. Aceasta temperatura, pe care am controlat-o constant, nu s-a modificat niciodata... Apoi lama mi-a explicat cum proceda. Intra in meditatie si isi concentra intreaga energie intr-un punct aflat deasupra stomacului, in regiunea abdominala, in jurul buricului. Acolo reusea sa aprinda o lumina care devenea tot mai intensa, marindu-se pe masura ce crestea concentrarea. Din aceasta lumina interioara izvora puterea de a usca tot ce e ud, de a topi zapada, gheata... Practica tumo ii permitea sa nu-i fie frig, desi, in Himalaya, la trei mii de metri altitudine, temperatura poate sa ajunga, in noptile de iarna pana la – 20ºC. Calugarul mi-a marturisit ca tumo ii provoca uneori un extaz, un fel de orgasm spiritual (dupa propriile-i cuvinte)... Pentru el tumo are un scop precis: sa descopere in adancurile fiintei

natura lui Buddha si, daca e posibil, sa devina un bodhisattva (un iluminat, un sfant)..."
Yeshi Tobdhen, ghidul spiritual al lui Dalai-Lama, da si el lamuriri legate de tumo: "Omul care practica tumo trebuie sa aiba compasiune, iubire pentru cei din jurul lui, ca sa-i ajute sa-si depaseasca problemele si sa le insufle bucuria de a trai. Dar in primul rand trebuie sa devii capabil sa traiesti in vacuitate, adica sa recunosti ca totul este iluzie, ca fenomenele exista, dar nu dureaza... Tumo, in contextul budismului tibetan, este, mai ales, o meditatie care trebuie sa permita iesirea din ciclul renasterilor".
Danma Lochoe (Rimpoché, mai-marele manastirii Nangyal) apreciaza: "Am citi invataturile lui Buddha referitoare la tumo. Tumo, care face parte integranta din aceasta invatatura, nu trebuie sa produca o caldura exterioara, n-ar fi conform cu acesta invatatura. Numarul mic al discipolilor care ii urmeaza pe maestrii tehnicii tumo este motivat de faptul ca aceasta realizare cere multe renuntari. Tumo este o realizare sprituala. E nevoie de o pregatire specifica, nu numai in prezent, ci si prin vietile anterioare. In realitate, multi calugari tibetani practica tumo, dar in secret..."
Practica tumo impune obligatoriu o pregatire indelungata, intelectuala si psihologica. Ea este o tehnica de eliberare spirituala. Uniunea cu divinul sta la baza trezirii forului interior.
Sonan Rinchen, maestru in invatatura superioara spunea: "Trebuie sa cunosti un maestru care sa accepte sa te initieze. In primul rand, fluxurile nervoase care circula in canalele periferice trebuie aduse pana la canalul central. Atunci, se obtine o constiinta subtila care se manifesta indeosebi printr-o forma de extaz. Tumo ajuta la oprirea reincarnarilor, permitand, mai ales, infruntarea mortii la nivel subtil si recunoasterea realitatii".
Focul interior este declansat de integrarea a doua silabe-germeni, cuvinte-samanta, "A" si "Ham". In timpul meditatiei invocarea silabei-germen "A", declanseaza in corp un foc arzator intretinut de miscarile respiratorii. Focul creste de la marimea unei perle, pana cuprinde tot corpul. Ajungand in centrul crestetului capului, prin invocarea silabei-germen "Ham", de culoare alba, se declanseaza in corp o coborare a unui adevarat nectar de viata. Caldura imensa a lui "A" face sa fuzioneze "Ham", producand elixirul constiintei de iluminare. Atunci, mintea este concentrata numai asupra viziunii focului, a senzatiei de caldura.
Lama Govinda afirma: "Imaginea flacarii nu este numai o metafora psihologica in care sunt prezente toate proprietatile focului (caldura, incalzire, combustie, purificare, fuziune, exaltare, radiere, penetrare, iluminare, transfigurare), ci si o realitate, un fenomen care are loc in mod obiectiv".
Cresterea caldurii corpului se manifesta doar atat timp cat este practicata meditatia. Dar ea exista din moment ce poarta un nume.

Hipertermia (2)

11 Aug 2012
Fenomenele bizare nu pot fi povestite oricui, caci ar putea fi considerate minciuni. Si nu este usor de dovedit ca sunt adevaruri, pentru ca nu toate sunt repetabile la comanda. Atunci cand cineva afirma despre ceva ca este o minciuna si acel ceva este un adevar, inseamna ca acel cineva minte. Poate fara sa-si dea seama. Dar, cei care au o moralitate mai ridicata si sunt obligati, la un moment dat, sa spuna o minciuna, ar trebui, pe cat posibil, sa lupte pana fac acea minciuna sa devina adevar. Caci adevarul si minciuna sunt la poli opusi, dar intre ele nu-i decat un pas.
Si acum, sa expun, ca de obicei, in acest spatiu din revista, fenomene bizare. Am ajuns intr-o perioada de timp in care se manifesta o continua descrestere a numarului oamenilor care considera acest subiect al fenomenelor paranormale o mare minciuna.
In articolul trecut am descris desfasurarea fenomenului hipertermiei la tibetani, care folosesc tehnica tumo pentru declansarea lui. Exista destule exemple de hipertermie si la misticii crestini. Insa, trebuie lamurit un lucru: o senzatie intensa de caldura nu trebuie sa fie confundata cu producerea intensa de caldura. Prima este o senzatie subiectiva, pe cand cea de-a doua este una obiectiva.
Padre Pio este un caz contemporan de hipertemie de la care se pot trage concluzii mai clare, el fiind supus cercetarii stiintifice. Cand medicii au incercat sa-i masoare temperatura corpului, termometrele medicale obisnuite, care sunt gradate pentru masurarea temperaturii pana la 42˚C, s-au spart din cauza rapiditatii cu care a urcat mercurul in coloana de sticla. Atunci, a fost folosit un termometru care masura temperatura apei din baie. Cu uimire, s-a constatat ca Padre Pio avea 48,5˚C in acele momente cand se manifesta hipertermia. Aceasta stare putea sa se mentina timp de pana la doua zile. Explicatia stiintifica nu a putut fi formulata, ci s-a putut face numai constatarea starii de fapt.
Sfantul Filippo Neri este un caz de hipertermie petrecut in secolul al XVII-lea, ale carui stari manifestate in timpul desfasurarii fenomenului au fost descrise de catre cei prezenti in acea perioada: "Sfantul Filippo Neri simtea o caldura atat de mare in regiunea inimii, incat aceasta se intindea uneori in intreg corpul si, in ciuda varstei, a slabiciunii si a regimului frugal, in zilele cele mai reci ale iernii, trebuia, chiar in mijlocul noptii, sa deschida ferestrele, sa racoreasca patul, sa i se faca vant cand era culcat, inclusiv alte moduri pentru a i se modera caldura prea mare. Uneori, caldura ii ardea gatul... cand il luai de mana, vedeai ca e fierbinte... Purta hainele descheiate de la gat pana la centura chiar si iarna, iar cand cineva ii spunea sa le incheie, de teama sa nu se imbolnaveasca, raspundea ca nu poate sa o faca din cauza caldurii puternice pe care o simtea. Alteori, la rugaciune sau la slujba, ori in timpul exercitiilor spirituale, in ochi si pe fata i se iveau scantei ca dintr-un foc. Acest foc intern era atat de mare incat isi pierdea cunostinta, lesinul obligandu-l sa se arunce pe pat. Si uneori zacea asa chiar o zi intreaga, fara sa sufere de altceva decat de iubirea divina. Odata, gatul i-a devenit atat de fierbinte, incat a fost bolnav cateva zile."
Sfantul a suferit intreaga viata de palpitatii cardiace. Biograful lui afirma ca intr-o zi "a fost surprins de o iubire atat de inflacarata, incat, neputand sa o mai suporte, s-a aruncat cat era de lung pe jos si, asemenea unui om care incearca sa se racoreasca, si-a descoperit pieptul ca sa-si mai potoleasca putin fierbinteala".
Un alt slujitor al bisericii, Stanislas Kosta, iesea in plina iarna in gradina strigand: "Ard, ard!" si arata catre inima.
Maria-Magdalena din Pazzi a avut o viata plina de miracole. In stare normala, tanara calugarita era calma, supusa si umila. Cand se declansa hipertermia, o caldura foarte puternica transforma regiunea inimii intr-o centrala termica. Atunci, neputand sa domoleasca fierbinteala, fugea in gradina, isi rupea hainele de pe ea si se repezea la fantana de unde bea incredibil de multa apa rece, udandu-si fata, bratele si pieptul.
Atrage atentia in mod deosebit o intamplare relatata de chirurgii care au facut autopsia Mariei Villani, dupa noua ore de la decesul ei. Medicii au afirmat ca nu au reusit sa-i extraga inima pentru ca era prea fierbinte. Au trebuit sa faca acest lucru dupa inca un numar de ore.
Un alt medic, Imbert-Gourbeyre, aprecia despre Palma d’Oria, in anul 1871, dupa ce a tinut-o sub observatie, studiindu-i comportamentul in starea de hipertermie. El povestea: "Am vazut-o arzand de doua ori, in camasa, si am constatat pe corpul ei adevarate arsuri asemanatoare cu cele provocate de un lichid fierbinte. Am vazut si carpe aplicate pe inima ei in timpul acestui incendiu, iar cand au fost indepartate, am vazut pe ele niste urme uluitoare". Martorii au confirmat faptul ca cearsafurile puse pe pieptul ei erau arse in mai multe locuri. Atunci cand bea carafe de apa una dupa alta, din cauza focului mistuitor, voma apa clocotita. Palma d’Oria avea stigmate si nu manca.
Se observa ca tibetanii prin tumo produc in mod voit starea de hipertermie, pe care o tin sub control, pe cand misticii crestini se trezesc intrati, fara control, in aceasta stare.
Din punct de vedere stiintific, temperatura corpului nu poate sa depaseasca 44˚C, dar sangele poate suporta o temperatura mai mare. Lecomte de Nouy, in 1936, comunica rezultatele legate de temperatura critica a serurilor corpului: "o incazire la 50˚C, prelungita timp de o ora nu provoaca fenomene ireversibile. S-au inregistrat doar fluctuatii bruste ale vascozitatii, de mare amplitudine, intre 40˚C si 50˚C". La aceasta temperatura apare senzatia de sete ce nu poate fi potolita. Setea este provocata, privind stiintific, de eliberarea unui hormon peptidic numit, angiotensina. Acesta este produs de ficat si de rinichi pentru a lupta

impotriva unei diminuari bruste a volumului sangelui, ca in cazul hemoragiilor, avand ca efect contractarea vaselor de sange. Deci, temperatura corpului creste sub efectul vasodilatatiei. Prin urmare, setea de nestavilit s-ar putea explica prin necesitatea fizica de a impiedica o dilatare prea mare a vaselor sangvine.
La Universitatea din Würzburg, Polzien a realizat un studiu legat de ridicarea temperaturii la nivelul pielii, in stare de meditatie. Rezultatele cercetarilor au dus la confirmarea acestui fapt. Mai mult, prin concentrare pasiva, autosugestia isi face datoria facand posibila modificarea zaharului din sange, deci, schimbarea compozitiei sangelui, sau modificarea electroencefalogramei, a respiratiei, a greutatii corpului, a functionarii glandei tiroide, a presiunii sangvine, a activitatii cardiace, precum si a unor procese metabolice.
In concluzie, exista posibilitatea ca functiile corpului uman sa fie influentate de puterea mintii, dar intr-o stare de credinta si concentrare deosebite.

Starea de extaz

17 Aug 2012
Cand apa unui lac se evapora, dispare si reflexia Soarelui. Cand mintea se dizolva in Existenta Absoluta, dispare constiinta individualitatii. Atunci, materia nu mai apare ca o structura separata si limitata. Constiinta, cea care defineste toate lucrurile, transcende si percepe adevarata realitate a tot ceea ce se considera a fi structura materiala. Meditatia, care sta la baza unei asemenea revelatii, deruleaza urmatorul mecanism pentru a ajunge la acest rezultat: constiinta celui care mediteaza actioneaza pentru a cunoaste obiectul supus meditatiei pana cand cele doua se topesc unul in altul, devenind aceeasi realitate. Este un proces progresiv al debarasarii obiectului de atributiile sale exterioare, pana cand fiinta se identifica cu esenta insasi a acestui obiect. Prin acest tip de meditatie se obtine starea de extaz.
Iezuitul Auguste Poulain, care a publicat numeroase articole, scrise in urma studiului starii de extaz, a definit-o astfel: "Este o stare care – nu numai la inceput, ci pe toata durata – cuprinde doua elemente esentiale. Primul, interior si invizibil, este concentrarea naturala a inteligentei, a imaginatiei sau a afectiunii asupra unui singur obiect, cu o energie considerabila. Al doilea, corporal si vizibil, este alienarea simturilor, intelegand prin aceasta nu numai incetarea exercitarii lor, ci si o mare dificultate in a le face sa actioneze daca excitam organele". Dar, privarea de simturi apare si in cazul maladiilor psihice sau al altor stari naturale precum somnul profund, somnambulismul, hipnoza etc. Deci, extazul mistic, indiferent de religie, cuprinde un element esential invizibil: mobilizarea totala a capacitatilor intelectuale si afective asupra obiectului contemplarii.
Papa Benedict al XIV-lea, care a fixat in scris criteriile canonizarii, a apreciat ca starea extatica nu este o virtute, nici un miracol si nu este suficienta pentru a determina sfintenia.
Auguste Poulain, care a publicat un tratat de teologie mistica, precizeaza: "Extazul nu este un miracol, adica o derogare de la legile naturii, decat atunci cand este insotit de anumite semne aflate mai presus de fortele naturale, cum ar fi stralucirea fetei, levitatia, efluviile placut mirositoare etc. Abolirea senzatiilor nu este in sine un miracol, cu atat mai putin un miracol constatabil, pentru ca poate sa fie provocata de unele maladii".
Jerôme Ribet completeaza: "Suprimarea simturilor, care tine de corp, este o consecinta naturala a absorbtiei interioare, mai degraba, decat un semn al gratiei divine". El aprofundeaza notiunea clasica de grade ale contemplarii, ajungand la sapte etape: "Reculegerea, linistea, transportarea, uniunea mistica, uniunea extatica, casatoria spirituala si viziunea beatica".
Monseniorul Albert Farges a afirmat, in studiile sale legate de acest subiect, ca extazul unui mistic este insotit de efecte permanente ca "pacea sufleteasca, delicatetea constiintei, umilinta profunda, setea de dreptate, aspiratia catre viata prea fericita". Acestea fac deosebirea intre adevaratii mistici si bolnavii psihic.
Tereza de Avila, din proprie experienta, spunea despre extaz: "Nu se poate rezista aproape niciodata extazului. Uneori incercam sa ma opun... era o lupta teribila; ma trezeam istovita".
De obicei nu se inregistreaza semne prevestitoare. Persoana este surprinsa, fulgerata de o forta invincibila si se evidentiaza suspine, tremuraturi sau un tipat initial. Aflata in starea de extaz, persoana ramane nemiscata in pozitia in care se gaseste. Chiar daca extazul este insotit de levitatie, pozitia corpului ramane aceeasi. Chipul se transforma, iar trasaturile, schimbate, reflecta extazul. Uneori, ochii sunt inchisi ca atunci cand dormim, alteori privesc fix fara a clipi. Ochii raman deschisi chiar daca li se atinge corneea. Simturile nu mai functioneaza. Nu sunt percepute nici arsuri, intepaturi, ciupituri. Rigiditatea musculara devine foarte mare. Se contracta extremitatile corpului. Acesta se raceste si pare a fi tare ca lemnul. Respiratia devine foarte lenta, aproape imperceptibila.
La yoghini, controlul respiratiei constituie un principiu de baza. Thérèse Brosse, dupa un studiu stiintific efectuat asupra yoghinilor, a remarcat: "Tinerea respiratiei, pe care yoghinul o considera un simplu exercitiu pregatitor, poate fi inregistrata de aparate. Ea poate fi impinsa foarte departe, fara sa provoace intoleranta. Dupa ani de antrenamente, fazele de apnee pot ajunge la cateva ore. In cursul examinarilor, pneumograful a inregistrat aceste faze de apnee in diferite reprize, timp de 10-15 minute. Yoghinul impune corpului sau un ritm incetinit, oarecum asemanator cu cel al animalelor in stare de hibernare, dupa cum s-a putut constata in urma cercetarii metabolismului bazal".
Cercetatorii au mai constatat: schimbarea ritmului cardiac, variatiile de amplitudine si de caracter ale pulsului, modificarile electroencefalogramei etc. Foarte interesant este faptul ca, atunci cand yoghinul anunta ca va scoate din inima energia vitala, se constata o scadere drastica a voltajului, iar cand spune ca el controleaza buna functionare a inimii, se face revenirea la o tensiune electrica biologica normala.
Uneltele stiintifice actuale pot numai sa constate si sa masoare anumiti parametri ai organismului, cand acesta se afla in starea de extaz, fara a putea explica fenomenul.
Stiinta trage o concluzie eronata, in general, in legatura cu extazul, clasificandu-l a fi o tulburare patologica, extazul mistic fiind considerat tot o varianta a acestor tulburari.
Starea de extaz nu este vreo maladie fizica sau vreo forma de afectiune psihica. In cazul extazului mistic, el este rezultatul unui antrenament care, la catolici, este cunoscut sub numele de oratie. La yoghini se explica a fi obtinut prin controlul respiratiei. Sunt doua metode bazate pe tehnici diferite, care ajung in final la acelasi rezultat: intrarea in starea de extaz.
La persoana care a reusit sa ajunga in starea de extaz mistic se constata ca orice senzatie a existentei corpului fizic pare suspendata, timp in care sufletul pare mult mai viu si spiritul mai activ ca oricand.
Starea de extaz ofera posibilitatea controlului durerii. Bazandu-se pe aceasta afirmatie, stiinta a demarat cercetari ale caror rezultate au facut oarece lumina in cazul acestui miracol. Unele descoperiri recente in domeniul neurochimiei creierului au facut ca mecanismele acestui control al durerii sa-si gaseasca unele explicatii, imprastiindu-se partial din ceata in care se afla fenomenul extazului, legat de controlul durerii.
Desfasurarea acestui subiect ramane insa pentru data viitoare. Pana atunci... drum fara obstacole!

Controlul durerii

24 Aug 2012
Nu cred ca exista om care, in viata, sa nu fi avut macar odata vreo durere. Durerea face parte din existenta noastra materiala. Asta este situatia. N-avem ce-i face. Nu putem fi sanatosi in fiecare moment al vietii. Carl Gustav Jung spunea: "Arata-mi un om sanatos si ti-l voi vindeca".

Avem norocul ca atunci cand boala dispare uitam de suferinta. Insa, durerea vine nechemata si cu greu este data afara. Dar, cand se reuseste sa fie eliminata, devine placere. Starea de extaz reprezinta o posibilitate de a invinge durerea. Acest fapt a pus la treaba oamenii de stiinta, pentru a deslusi mecanismul acestui fenomen.
S-a stabilit, din punct de vedere medical, ca exista patru maladii psihiatrice care influenteaza durerea in mod considerabil, facand-o sa apara printr-un mecanism psihologic si evidentiind-o in organism, somatic.
Isteria de conversie este o nevroza caracterizata prin imitarea aparent perfecta a simptomelor unor maladii somatice: paralizie, afonie, surditate, cecitate, anestezii sau hiperestezii. Cel afectat face conversia conflictelor psihice in dureri corporale. Insa, organele nu sunt afectate, durerile fiind de origine isterica. In schimb sunt afectate sau sufera mai ales simturile, pielea si membrele.
Depresia este o alta afectiune a psihicului care amplifica durerea.
Schizofrenia confera imunitate, in general, la dureri foarte greu de suportat pentru un om normal, fapt inca fara explicatie stiintifica.
Ipohondria este si ea tot o afectiune psihica. Celor care sufera de aceasta maladie le sunt specifice exagerarile simptomelor unor afectiuni a caror existenta nu este constatata de catre medici. Persoanele respective consulta in paralel toti specialistii pe care ii gasesc. Durerea, desi este de origine psihica, pentru ei este cat se poate de reala.
Cercetari indelungate au scos la suprafata faptul ca, creierul uman produce substante endogene care au capacitatea de a anula durerea.
Mark Peschanski, in lucrarea sa "Biologie de la douleur", a afirmat ca creierul nu este singurul centru inhibitor al durerii. Maduva spinarii, pe langa alte functii, indeplineste si ea acelasi lucru, poate anula durerea. La aceasta concluzie a ajuns Mark, nu de unul singur ci, alaturi de colegii sai din grupul de cercetare de la Institutul National al Sanatatii si Cercetarii Medicale, care avea ca sarcina studiul mecanismelor durerii.
Intre anii 1970-1973, s-a demonstrat ca creierul nostru contine receptori specifici pentru opiacee. Fara sa existe in mod normal morfina in corp, s-a presupus existenta in creier a unor substante asemenea morfinei (morfinomimetice), corespunzatoare acestor receptori, produse in mod endogen. Receptorii pentru opiacee sunt distribuiti de-a lungul structurilor implicate in durerea cronica (nu acuta), in special amigdalele si substanta gelatinoasa a maduvei spinarii, zone foarte sensibile la opiacee.
In anul 1975, in sistemul nervos central au fost izolati neurotransmitatori cu formula chimica apropiata de cea a morfinei. Acestor substante li s-a dat numele de endomorfine. Una dintre acestea este encefalina care produce acelasi efect de anularea durerii, identic cu cel al morfinei.
In anul 1977, s-a descoperit beta-endorfina (ulterior si alfa-endorfina, gamma-endorfina).
Deci, iata ca si stiinta descopera o calitate a organismului considerata pana atunci, prin necunoastere, a fi in afara normalului, si anume existenta unui sistem complex intern care regleaza sau blocheaza durerea.
Beta-endorfina este o neuropeptina inmagazinata in diferite substante ale creierului, precum si in substanta gelatinoasa a maduvei spinarii. Experimentele facute pe sobolani au demonstrat ca acestia nu mai prezinta simptome de durere, daca li se injecteaza beta-endorfina. Ca efecte secundare se manifesta o rigiditate cataleptica, apoi catatonica, insotite de tremuraturi. Beta-endorfina isi face efectul ca analgezic timp de pana la 33 de ore, conform experimentelor. La persoane afectate de depresii, anxietate sau incetinire psihomotorie s-a evidentiat un procent anormal de beta-endorfina.
Organismul produce substantele anestezice pentru anumite dureri, pana cand acestea sunt suprimate. Afirmatia este valabila pentru unele tipuri de dureri.
Metodele medicinei alternative, cum este cazul acupuncturii, produc o stimulare electrica a unor zone care activeaza fabricarea sau eliberarea de endorfine. Astfel, se actioneaza ca inhibitori pe portiuni, cum ar fi la nivelul segmentului maduvei spinarii.
O alta treapta a cercetarilor, pe aceasta tema, a adus la suprafata alte structuri specifice, descoperite in trunchiul cerebral, indeosebi nucleele de rafeu bogate in serotonina. Acestea, stimulate cu un curent electric de joasa frecventa pot provoca o analgezie profunda, cauzata de cresterea semnificativa de beta-endorfine.
In cazul tratamentelor bioenergetice, considerate la ora actuala neconventionale, problema se pune in sensul echilibrarii corpului energetic ce alimenteaza corpul fizic. Un organism debusolat energetic reprezinta terenul prielnic pentru producerea disfunctiilor si structurilor organice deteriorate. Chiar daca exista in corp mecanismele ce pot anula durerea, fara o matrice energetica echilibrata a corpului energetic nu se poate actiona, bineinteles cu ajutorul puterii mintii.
Psihologia contemporana a conceput mai multe tehnici psihice in scopul eliminarii durerii. Majoritatea se bazeaza pe distragerea atentiei de la zona dureroasa. In procesul de invingere a durerii sunt importante trei puncte de vedere de care trebuie sa se tina seama. In primul rand este vorba despre educarea vointei pentru a putea indrepta atentia intr-o alta directie decat zona dureroasa. In al doilea rand trebuie concentrata atentia asupra senzatiilor dureroase cat mai detasat, fara ganduri care irita, creaza nervozitate sau manie. In al treilea rand este necesara abilitatea de a putea obtine disocierea psihica emotionala de durerea care afecteaza, ca si cum acea zona a corpului nu ar face parte din intregul organism.
Iata, pe scurt, si cateva dintre tehnicile de control al durerii, puse la punct de psihologie.
Relaxarea. Intr-o pozitie orizontala se constientizeaza gradat relaxarea corpului, incepand de la picioare catre cap. Atunci, in organism se instaleaza o stare de armonie, libertate, detasare de fizic.
Evocarea. Retrairea mentala a unor amintiri legate de momente fericite din viata, care au o incarcatura emotionala intensa.
Utilizarea imaginatiei creatoare. Persoana isi inchipuie intens ca se afla sub influenta calmanta si binefacatoare a unor plante culese din munti, de catre un mare vindecator. Renumitul vindecator pregateste acel remediu pe care il ofera. Are un miros aromatic calmant. Elixirul este tinut sub limba. Din acel loc parca sub forma de anestezie, gustul amestecului aromatic se imprastie in tot corpul, impregnand si portiunea dureroasa pe care o elibereaza de senzatiile dureroase. Cu cat vizualizarea este mai amanuntita, cu atat detasarea de durere este mai buna.
Tehnica disocierii, cea a analizei si observarii detasate a durerii, tehnici zen, sunt metode bazate in final tot pe autosugestie.
Pentru a preveni sau indeparta durerea este bine sa existe vii in minte ganduri pe care le putem exprima si cu voce tare, precum: "Sunt calm, linistit,relaxat. Sunt plin de energie si simt cu putere bucuria de a trai. Sunt perfect sanatos din toate punctele de vedere fizic, psihic, mental, sufleteste si spiritual".
In ideea ca o mare durere este invinsa de o alta si mai mare, se poate afirma ca acela care a vazut moartea cu ochii nu se mai sperie de boala. La noi in Romania, unde durerile se afla la ele acasa, cred ca numai Vlad Tepes le mai poate eradica, chiar si de acolo de unde se afla acum.

Mireasma sfinţeniei

31 Aug 2012

Parfumul florilor calatoreste cu vantul, dar mireasma sfinteniei se imprastie si contra vantului, se spune in filosofia indiana.
Exista posibilitatea ca mireasma corpului uman sa fie asemenea esentei unei flori. Atat in timpul vietii cat si dupa. Oricine ar putea ajunge acolo daca ar reusi sa intre in rezonanta cu respiratia Universului, adica sa vibreze pe frecventele spiritualitatii inalte, specifice sfintilor. Miraculosul parfum al celor ce ajung acolo este sublim, suav, ceresc, neputand fi comparat ca intensitate cu un miros obisnuit, chiar daca este identificat cu o esenta cunoscuta.
Constatat de milenii la mistici, miracolul acesta a fost denumit fragrantia (parfum) in dictionarele de spiritualitate. Sau, cu alte

cuvinte, mireasma de sfintenie. Acest fenomen a fost si este intalnit si la persoane initiate ce au calitati de mediumuri sau chiar la unii bolnavi.
Sfantul Francisc de Assisi are specifica mireasma de lamaie, Sfanta Catherina imprastia mirosul de violete, Sfanta Tereza de iasomie.
Maria Esperanza Bianchini imprastie mireasma trandafirilor. Ea este o femeie inca in viata care locuieste in Caracas, Venezuela. Este o persoana cu spirit inalt. Cazul ei a fost cercetat de catre monseniorul Pio Bello Richardo, episcopul din Los Teques, Venezuela. Domnia sa este doctor in psihologie, profesor la Universitatea din Caracas. Maria Esperanza, in afara de mireasma pe care o imprastie in jurul sau, a manifestat si alte calitati iesite din comun, a avut aparitii in alte localitati, considerate "autentice si cu caracter supranatural', este stigmatizata si a fost vazuta levitand. Dosarul acestui caz cuprinde multe intamplari cu caracter paranormal, mai toate legate de miracolul miresmelor esentei de trandafiri si uneori de crini.
Acelasi fenomen a fost constatat si la un caz celebru, acela al lui Padre Pio. Capucin italian, nascut in 1887 la Pietrelcina, mort in 1968 la San Giovanni Rotondo, imprastia miresme chiar si la distanta. Uneori parfumul era emanat si din obiectele pe care le atingea, din hainele lui, putand fi perceput in locurile prin care trecea. Erau considerate "miresmele lui Padre Pio'. El putea sa aleaga parfumurile pe care le trimitea sau le emana in jur. Cand dorea sa spuna cuiva sa aiba rabdare, emana miros de tutun, cand invita la spovedanie mirosea a farmacie. Parfumurile cauta sa le potriveasca situatiilor ca intr-un limbaj. Cu exceptia acestor doua mirosuri celelalte provocau o placere atat de mare incat aveau calitatea de a putea schimba starile sufletesti. Iata descrise cateva din numeroasele sale minuni.
O tanara din Bologna, de 24 de ani, isi fracturase bratul drept care, cu trei ani inainte, fusese operat in urma unui accident grav. Dupa o noua operatie urmata de un tratament lung si dureros, chirurgul i-a spus tatalui fetei ca nu va mai putea sa isi foloseasca bratul niciodata, imobilizat complet ca urmare a eliminarii unei parti a osului, pentru ca, din nefericire, nu a reusit aranjarea lui. Dezolati, tatal si fiica, se duc la San Giovanni Rotondo. Padre Pio ii primeste, ii binecuvanteaza si le spune: "Inainte de toate, fara disperare! Incredeti-va in Domnul! Bratul se va vindeca'. Era sfarsitul lunii iulie a anului 1930. Bolnava se intoarce la Bologna fara sa fi constatat nici cea mai mica imbunatatire. Padre Pio, prin urmare, s-a inselat! Nu s-au mai gandit la aceasta, iar lunile au trecut. La 17 septembrie, ziua stigmatelor Sfantului Francisc, pe neasteptate apartamentul in care traia familia a fost cuprins de un placut miros de trandafiri. A durat aproximativ un sfert de ora. Uimiti, cei din casa au inceput sa caute, in zadar, originea acestui fenomen. Din acea zi tanara a putut din nou sa isi foloseasca bratul. O radiografie, pe care ea o pastra cu mare grija, arata reasezarea osului si a cartelagiilor.
O doamna povesteste: Victima a unui accident, sotul meu aproape mort, a fost dus la spitalul din Taranto. Medici nu i-au dat nici o speranta de a-l salva. Inainte de a-l vizita, in fiecare zi ma opream, pentru a ma ruga, in fata unei statui al lui Padre Pio, ridicata in apropierea spitalului. "Sfantul', intr-o zi, pentru a-mi da un semn ca mi-a ascultat rugaciunile, mi-a facut sa simt un miros foarte abundent de crini. Din acel moment conditiile sotului meu s-au imbunatatit si am putut asista la vindecarea lui totala.
Intr-o zi, un medic cunoscut indepartase de pe rana de la coasta lui Padre Pio o fasa folosita pentru a opri sangerarea si o pusese intr-o cutie pentru a o duce la laboratorul sau din Roma pentru analize. In timpul calatoriei, un ofiter si alte persoane care erau cu el au spus ca simt parfumul pe care il emana de obicei Padre Pio. Nici una din acele persoane nu stia ca doctorul avea in servieta fasa imbibata cu sangele Parintelui. Medicul a pus tamponul in biroul lui, iar ciudatul parfum a impregnat pentru mult timp aerul incaperii, intr-atat incat pacientii care mergeau pentru consultatii ii puneau intrebari legate de mireasma.
Aceste parfumuri au, conform unor studii facute, urmatoarele caracteristici: sunt foarte placute, intense, tenace, se manifesta la distanta si sunt persistente. Sa le luam pe rand.
Parfumurile sunt de cele mai multe ori foarte placute. Ele nu pot fi intotdeauna identificate, cele mai frecvente sunt mirosurile de violete, trandafiri, liliac, mosc, tamaie, ananas, tutun proaspat, scortisoara, stanjenel, ghimbir, iasomie, portocal, garoafa, ambra galbena. Acestea pot fi si asociate.
Ca intensitate este un miros apropiat de esenta florii.
Desi parfumul este volatil, acesta rezista in intensitate, fiind tenace. Hainele raman impregnate mult timp ca si obiectele care au apartinut misticului. Mainile care au atins corpul misticului raman si ele parfumate.
Parfumul isi manifesta mirosul si la distanta ca si cand misticul emitator ar fi in stare sa-l transmita la departare.
Din punct de vedere al persistentei, mireasma de sfintenie este prezenta si la zeci, sute de ani dupa decesul sfintilor, fapt care s-a observat in momentul exhumarii acestora.
Doctorul Hubert Larcher, directorul Institutului Metafizic International, in urma unor studii referitoare la eventuala elucidare a fenomenului miresmelor sfinteniei, a ajuns la unele concluzii din care spicuim.
Unele parfumuri ar putea fi de la modul de inmormantare, mai ales in cazurile din vechime. In acele perioade, mortii erau imbalsamati si parfumati cu substante aromate. Aceasta teorie insa, nu se sustine si astazi cand asemenea tehnici nu se mai practica.
Unele parfumuri ar putea proveni de la alte substante odorifiante cu care misticul ar fi in contact (tutun, tamaie, etc.)
Este posibil ca subiectul sa fi ingerat substante medicamentoase care s-au transformat in mirosuri agreabile: de exemplu terebentina, care se dadea bolnavilor suferinzi de anurie, parfuma urina cu un iz de violeta.
Doctorul Hubert si-a propus examinarea organelor interne in eventualitatea emanarii din ele a acestor parfumuri. Plamanii ar putea fi o sursa de mirosuri placute, bolnavii de acetonemie miros frumos. In sangele lor exista o cantitate mare de acetona. In legatura cu pielea se observa ca sunt afectiuni ale sistemului nervos care modifica mirosul transpiratiei. De exemplu in cazurile de furie, isterie, bolnavii pot sa emane mirosuri de ananas sau violete produse de unii eteri sau alcooli. Sangele si rinichii au fost si ele puse in discutie, dar in niciunul dintre cazurile emanarii parfumurilor legate de sfinti nu se sustin stiintific.
Parfumurile se datoreaza unor substante precum alcoolii, eterii, aldehidele, cetonele, fenolii, etc. Natura lor chimica este cunoscuta de specialisti. Studiul actiunii acestor substante asupra fiziologiei umane este complex. Totusi pot fi amintite cateva lucruri legate de acest subiect. Mirosurile au legatura cu suprimarea durerii. Unele substraturi chimice au fost identificate ca sedative puternice. Ele actioneaza asupra centrilor senzoriali suprimand senzatia de durere. Insa misticii, mai ales in extaz, nu simt durerea. Studiile de farmacologie au aratat ca unele substante sunt antipiretice actionand asupra centrilor temperaturii. Insa unii mistici ating temperaturi extreme ceea ce dovedeste ca centrii lor termoregulatori sufera modificari. Aceleasi au si un efect tetanizant. Insa multi mistici, mai ales cei stigmatizati, sufera de tetanie sau paralizia membrelor.
Fuziunea cu divinul creaza o stare sufleteasca speciala, care provoaca o reactie deosebita in sange si o transformare a proceselor din intregul organism.
Astfel se constata ca mireasma de sfintenie nu este un miracol izolat, fiind legata si de alte fenomene sau de alte miracole. Se sprijina astfel ipoteza ca misticii au un metabolism modificat ale carui caracteristici scapa stiintei.

Reconectarea

07 Sep 2012
Impacarea cu noi insine si cu cei din jur face posibila pacea mondiala. Dar sta si la baza sanatatii fiecaruia dintre noi pamantenii. Stiu, este practic imposibil ca omenirea sa ajunga la o asemenea performanta, caci binele si raul sunt intr-o lupta permanenta. Este o lege dinamica a Universului. Dar, de ce sa nu ne numaram printre cei care trec prin viata sanatosi? Sta in puterea noastra sa alegem. Sa fim buni la suflet ori de cate ori este posibil. Si este posibil intotdeauna. Fericirea nu este ceva ce primim de undeva. Ea

se cladeste din vorbele, gandurile si faptele noastre. Iar sanatatea este cel mai important pas in mentinerea fericirii. Sanatatea spiritului, sufletului si in cele din urma a fizicului. Am scris in cele din urma a fizicului, caci el este dependent de celelalte doua. Medicina moderna nu va rezolva in veci problema sanatatii, caci este o medicina a fizicului, ignorand celelalte componente ale existentei umane.
Insa, iata ca exista si medici care inteleg acest lucru si, intr-un limbaj mai apropiat de stiinta, incearca sa paseasca pe teritoriul adevaratei medicini. Printre acestia se afla si doctorul Eric Pearl care, prin ceea ce numeste el "reconectare', considera ca a descoperit cheia vindecarii si a sanatatii. Este un alt unghi din care se priveste medicina energetica, asa cum religiile privesc aceeasi Divinitate in viziuni proprii.
In volumul cu titlul "The reconnection', publicat in SUA, aparut si in limba romana sub numele "Reconectarea' la editura For You, in anul 2006, doctorul Eric Pearl isi expune teoria si practica sa in acest sens.
Parcurgand paginile acestei carti un om care traieste sub semnul filosofiei materialiste isi pune intrebarile: "Oare energia si informatia, pe care o poarta aceasta, joaca un rol esential in sanatate si in vindecare? Mintea noastra se poate conecta la aceasta energie si putem invata cum sa o stapanim pentru a ne vindeca pe noi si pe altii? Exista oare o realitate spirituala mai vasta formata din energie vie cu care putem invasa sa ne conectam si care poate sa promoveze nu numai vindecarea noastra persoanala, dar si vindecarea intregii planete?'.
Reconectarea este considerata o descoperire importanta, facuta de catre Laboratorul pentru Sisteme Energetice Umane din cadrul Universitatii din Arizona. In aceasta idee, grupul de cercetatori s-a dedicat integrarii medicinei minte-corp, a medicinei energetice si a medicinei spirituale, studiu facut sub coordonarea si in colaborare cu doctorul Pearl.
Tema conceptului de reconectare este abordata de doctorul Eric Pearl inca din timpul pregatirii tezei sale de doctorat, de la Universitatea Harward, din perioada anilor a60, ai secolului XX.
Bibliografia cercetarii sale cuprinde volumul "Intelepciunea corpului', scris in anul 1932, de catre profesorul Walter B. Cannon, de la Universitatea Harward. Doctorul Cannon descria atunci modul in care corpul reuseste sa-si mentina starea fiziologica integrala printr-un proces pe care l-a denumit homeostaza. Dupa domnia sa, capacitatea corpului de a-si pastra integritatea homeostatica presupune doua lucruri: ca procesele de raspuns din tot corpul sunt conectate si ca informatia care circula prin aceasta retea de raspuns, de inalta viteza, este fluida si exacta. Este asemenea principiului termostatului care deschide un sistem de incalzire pana ce temperatura ajunge la cea programata si inchide acest sistem pentru a nu se mai ridica temperatura, ca apoi sa-l deschida din nou atunci cand temperatura incepe sa scada. Este un sistem feedback, creat pentru mentinerea unui echilibru termic.
In corpul uman toate acestea functioneaza corect in conditiile in care legaturile din cadrul intregului sistem sunt corecte.
Doctorul Pearl a studiat "firul logic', pentru descoperirea sistemului prin care conexiunile creeaza semnale feedback, constatand ca acestea sunt fundamentale nu numai pentru sanatatea si integritatea fiziologica, ci si in natura, pentru sanatate si integritate la toate nivelurile. Conexiunile prin semnale de raspuns sunt de baza pentru integritate energetica, fizica, emotionala, mentala, sociala, globala si chiar astrofizica.
Cand lucrurile sunt conectate si cand informatia si energia circula libere, orice sistem poseda capacitatea de a fi sanatos, isi pastreaza integritatea si evolueaza corect. Iata, oxigenul este conectat cu hidrogenul chimic sub forma apei. Creierul este conectat cu organele fiziologice prin mecanisme neuronale, hormonale, electromagnetice. Soarele este conectat cu Pamantul prin unde electromagnetice, gravitatie, etc.
Cercetarile doctorului Pearl, alaturi de colegii sai din cadrul catedrei de psihologie si psihiatrie ale Universitatii Yale, intre anii a70 si a90 ai secolului trecut, au ajuns la ideea ca exista cinci etape esentiale pentru atingerea integritatii si a vindecarii organismului uman, si anume: atentia, conectarea, autoreglarea, ordinea si usurinta de actiune. Iata, in continuare, detalierea acestora:
"**Etapa 1:** Atentia voluntara. Acest lucru inseamna a va simti corpul si energia care va curge prin corp, dar si intre voi si mediul inconjurator.
Etapa 2: Atentia creeaza conectarea. Atunci cand ii permiteti mintii sa experimenteze energia si informatia, in mod constient sau inconstient, acest proces stimuleaza conexiunile din interiorul corpului si pe cele din corpul vostru si mediul inconjurator.
Etapa 3: Conectarea duce la autoreglare. La fel cum o echipa de atleti sau de muzicieni care impreuna ajung la perfectiune, in sport sau in jazz – conexiunile dinamice dintre jucatori permit echipei sa se organizeze si sa se controleze (autoreglare) sub indrumarea antrenorilor si dirijorilor, in cazul muzicienilor, dar si cu sprijinul acestora.
Etapa 4: Autoreglarea stimuleaza ordinea. Ceea ce experimentati ca integritate, succes sau chiar frumusete, reflecta un proces de organizare care este posibil datorita conexiunilor care permit autoreglarea.
Etapa 5: Ordinea este exprimata prin usurinta de actiune. Atunci cand toate sunt conectate cum trebuie, iar partilor (jucatorilor) li se permite sa-si joace rolurile, procesul de autoreglare se poate produce fara efort si curgator.'
Doctorul Eric Pearl confirma si existenta opusului conectarii, care duce la imbolnavire. Pasii, in acest caz, sunt: neatentia, deconectarea, dereglarea, dezordinea si boala.
Neatentia asupra corpului duce la deconectare intre corp si mediu, face sa stimuleze dereglarea organismului care va crea dezordine interioara in sistemul metabolic, fapt ce produce boala, in final.
Asa ca este foarte important sa se dea atentie semnalelor din fiinta noastra pentru a mentine functionarea corecta a sistemelor feedback, mecanisme ce asigura mentinerea sanatatii, bineinteles alaturi de un sistem energetic echilibrat.

Cadrul pământean al reconectării

15 Sep 2012
Cand apare la orizont o afectiune care pune stapanire pe fiinta noastra, apelam la tot arsenalul pentru a lupta cu cat mai multa putere, in vederea alungarii agresorilor. Este asemenea strategiei unei armate. Apeleaza de la armele cele mai sofisticate pana la cele mai simple. Le-am pus inainte pe cele sofisticate, caci se arunca in lupta mai intai ceea ce asigura o victorie mai rapida, cu pierderi cat mai mici. Daca victoria nu se intrezareste, se apeleaza la orice posibilitate care ar putea incheia favorabil razboiul.
In cazul razboiului cu bolile, o posibilitate reala o constituie metoda reconectarii propusa de doctorul Eric Pearl. Este, in esenta, o metoda de medicina neconventionala, dupa clasificarile facute privind tipurile de medicina. Este, de fapt, tratamentul bazat pe bioenergie, explicat prin alt limbaj. Volumul sau "Reconectarea' are ca motto "Vindeca-i pe altii, vindeca-te pe tine'. Traducerea cartii in limba romana si editarea ei apartin editurii For You.
Fiind vorba despre o terapie legata de suflet si spirit este important mediul in care face terapiile vindecatorul. Eliel Laorinen scria in revista Time, in 1956, legat de un mediu ales: "Proiectati intotdeauna un lucru tinand seama de contextul sau imediat mai mare - un scaun intr-o camera,o camera intr-o casa, o casa intr-un cartier, un cartier in cadrul unui oras ...'.
Deci, inainte de a folosi metodele legate de atemporalitatea energiilor trebuie abordata problema legata de temporalitatea actiunii. De coordonatele spatio-temporale, pamantesti. Doctorul Eric Pearl trateaza aceasta problema dupa punctele de vedere descrise in cele ce urmeaza.
Lumea este cabinetul nostru. Vindecarea reconectiva nu are nimic in comun cu mediul si dotarea unui cabinet medical sau al unui spital in care se practica medicina moderna. "Adevarul este ca ati putea, pur si simplu, sa mergeti la oameni pe strada si sa lasati energia sa curga in ei si prin ei, iar ei ar putea foarte bine sa se vindece pe loc. Acelasi lucru este valabil si pentru cineva care nu se afla fizic in acelasi loc ca si voi'. Perfectionarea creeaza posibilitatea desfasurarii acestei activitati in medii cu cat mai putine restrictii. Dar, in general "locul in care faceti o sedinta de vindecare ar fi trebuit sa fie cat mai placut cu putinta atat pentru voi, cat

si pentru pacientul cu care lucrati'.
Crearea unei zone de confort. Pacientul este indicat a avea o pozitie confortabila. El poate sta culcat pe un pat, de obicei, pe spate. Nu este contraindicata o alta pozitie sau faptul ca tine ochii inchisi ori deschisi, daca vorbeste sau nu. Importanta este relaxarea si reciptivitatea acestuia. Si nu numai a lui, ci si a celui care trateaza, pentru a nu distrage atentia, in timpul terapiei, alte elemente inconjuratoare.
Efectele luminilor. Este indicat ca in timpul sedintelor pacientul sa stea cu ochii inchisi pentru a permite mai bine relaxarea. Insa, o lumina ambientala, neutra, este binevenita. "Un aspect foarte important legat de lumini sunt umbrele. Deplasandu-va in jurul celui ce beneficiaza de terapie, veti face umbre pe pleoapele lui. Pacientul va reactiona la aceasta schimbare de lumina cu o tresarire oculara care imita unul dintre registrele cele mai obisnuite ale unei conexiuni cu energiile vindecatoare'. Acest fapt poate crea confuzie.
Mirosuri, arome si parfumuri. Doctorul Eric Pearl, contrar practicilor orientale, in timpul terapiei propuse de el pentru reconectare, afirma ca nu este indicat a se folosi in incapere mirosuri pamantesti. Aromele olfactive simtite in starea transenzoriala a pacientilor,din timpul sedintelor, vor fi anulate de cele pamantene. Astfel, nu se recomanda aprinderea de betisoare sau lumanari parfumate, folosirea de parfumuri, ape de colonie, uleiuri de aromaterapie. Pe de alta parte, se considera ca unii dintre pacienti ar putea avea alergii la ceea ce se afla, din punct de vedere olfactiv, in mediul inconjurator. Se considera ca este cel mai indicat a fi lasat aerul cat mai curat cu putinta.
Distrageri de natura muzicala. La astfel de tratament, initiatorul lui considera ca nu este indicat a fi folosita nici meloterapia. Muzica folosita in sala de tratament tinde sa conduca persoanele catre anumite experiente traite, legate de acele acorduri sau sa se concentreze la gandul placerii sau neplacerii produse de muzica respectiva. Totusi, este recomandat un zgomot de fond neutru asemanator unuia facut de un ventilator, care sa acopere eventualele zgomote din exterior.
Imbracamintea personala. Vindecatorul nu trebuie sa poarte imbracaminte care sa aminteasca de medicina moderna. Mai este indicat sa se poarte accesorii vestimentare care sa nu faca zgomot (bratari care zornaie, ceasuri care ticaie tare etc.).
Tensiunea provocata de rude sau de cei apropiati. In incapere este indicat a fi numai terapeutul cu pacientul. Rudele care s-ar gasi in incapere ar putea sa perturbe terapia prin interventii, atragand atentia in detrimentul concentrarii asupra tratamentului. Daca pacientul este minor el poate fi insotit de parinte sau tutore. "Tensiunea provocata de rude sau intensitatea cu care cei apropiati pacientului traiesc momentul, se caracterizeaza adesea prin miscari rapide si marunte ale buzelor, inclestarea mainilor, transpiratie deasupra buzei superioare, precum si rotirea ochilor semnificand disperare. Se poate observa daca ruda se manifesta in acest sens dupa reactiile pe care le are pacientul'.
Durata unei sedinte. Din experienta acumulata, doctorul Pearl a tras cateva concluzii din acest punct de vedere. El considera ca este foarte greu sa se stabileasca timpul standard alocat pentru o sedinta, precum si numarul sedintelor. Pacientii reactioneaza in mod diferit la energia vindecatoare. Rezultatul insanatosirii poate veni imediat sau dupa un numar consistent de sedinte. Exista si cazuri cand pacientii "nu vor reactiona deloc, daca vindecarea de care Universul hotaraste ca ei au nevoie difera de cea de care cred ei ca au nevoie... Din punct de vedere al vindecarii timpul nu conteaza. Unele dintre cele mai spectaculoase vindecari pe care le-am vazut s-au petrecut in sedinte care au durat mai putin de un minut'. Oricum sedintele sunt in medie cu o durata de 30 de minute. "Vindecarea este o calatorie, nu un punct de sosire. Procesul nu se stinge, pur si simplu, atunci cand sedinta s-a terminat... pentru ca nu se termina niciodata. Mereu poti sa progresezi; mereu poai sa fii mai bun'. Sedintele pot fi zilnice sau la interval de cateva zile una fata de cealalta, in functie de gravitatea afectiunilor. Si sunt necesare atatea sedinte pana cand persoana poate sa accepte vindecarea. De obicei schimbarile vizibile se observa pana dupa cea de-a treia sedinta. "Un alt lucru de care nu se ocupa vindecarea reconectiva este tanguiala... Asta, tine pacientii fixati in trecut in loc sa le dea voie sa mearga inainte'.
Medicatia actuala. Doctorul Eric Pearl considera ca nu este indicat sa se intervina in sensul opririi administrarii medicamentatiei alopate. "Oricat de tentant ar suna ,va sugerez sa va abtineti sa le dati vreun sfat in acest domeniu.. Daca un pacient a ajuns la o stare de echilibru cu medicamentele pe care le ia, indepartarea brusca a unuia sau mai multora dintre ele poate avea rezultate neasteptate si, uneori, neplacute'.
Acestea sunt parerile si propunerile doctorului Eric Pearl in ceea ce priveste mediul in care ar trebui sa se desfasoare reconectarea, sistem terapeutic dezvoltat de el, bazat pe energia Universului. Vor urma sfaturi practice legate de activarea vindecatorului din noi, pe sistemul reconectarii.

Activarea reconectării

22 Sep 2012
Cea mai mare revolutie a generatiei noastre este descoperirea ca fiintele umane isi pot modifica aspectele exterioare ale vietii prin modificarea atitudinilor mentale.
A venit momentul sa dam mana cu energia reconectiva, sa facem cunostinta cu ea, asa cum ne-o prezinta doctorul Eric Pearl. Dar cum sa dam mana cu ceva invizibil? Trebuie sa ne activam mainile pentru a fi posibil acest lucru. Doctorul Pearl spune ca "prin activare inteleg sa ajut la formarea unei deschizaturi, prin care sa primiti aceasta energie vindecatoare si care sa actioneze ca un canal, prin care ea sa treaca de la Univers catre voi. Acest pas este catalizatorul unui proces care va porneste in calatoria de transformare, dandu-va posibilitatea sa transportati si sa gazduiti aceste noi frecvente".
Receptivitatea latenta la accesarea acestor noi frecvente vindecatoare are loc printr-o antrenare de rezonanta de la o persoana la alta . Doctorul Pearl propune realizarea practica a acestui fapt in felul urmator:
Intr-o stare confortabila a corpului, asezat intr-un loc confortabil, cu mintea si gandurile in aceeasi stare, doctorul Pearl isi tine mainile la circa 30 centimetri departare una de cealalta. Apoi, una dintre mainile receptorului se plaseaza intre ele. Dupa aceea, "pur si simplu caut energia cu mainile, o gasesc si o strang, lasand fluxul pe care l-am adus in mainile mele sa se mareasca si sa curga inainte si inapoi, intre palmele mele, adesea invaluindu-mi nu numai mainile, dar si antebratul si nu numai in jurul, dar si prin bratul receptorului. Apoi, energia circula in restul corpului, facandu-se cunoscuta in anumite locuri, cum ar fi capul si inima". Atunci, pot aparea in corp senzatii de gadilare, palpitatii, raceala, caldura, impingere, tragere, o senzatie asemanatoare unei adieri de vant care trece prin maini.
In filosofiile orientale, legate de vindecare, caldura reprezinta vindecarea de la Pamant, iar raceala vindecarea ce vine din Ceruri. Amandoua sunt la fel de bune. In vindecarea prin reconectare se considera ca este inutila atribuirea semnificatiilor acestora. Ceea ce declanseaza este un proces de autoreglare, de autodeterminare, de autoajustare si totdeauna perfect reactiv.
Senzatiile simtite la activarea mainilor au o intensitate si un caracter variabile. Unele persoane, cand sunt pregnant influentate de catre aceste energii universale, au un asemenea soc, incat nu pot lega doua cuvinte, altele izbucnesc in ras sau in plans, dar exista si altii care stau incordati, incruntati, dorind cu disperare sa se poata conforma ca simt ceva. La sceptici, la cei care cauta o explicatie logica, bazata pe filosofia materalista, exista o incertitudine logica, legata de starea ciudata in care se afla, la actiunea acestei energii asupra corpului. Ei cauta sa-si explice starea prin efectul placebo produs prin inducere de catre terapeut sau ca se afla intr-o stare normala pe care n-au pus-o in evidenta psihic in alte ocazii pentru ca n-au fost atenti la acest fapt. Insa, atunci cand efectele reconectarii isi spun cuvantul in vindecarea afectiunilor lor isi schimba opinia de scepticism si devin fani ai acestei terapii. Daca terapiile incercate pana atunci au avut un oarecare efect in actiunea de insanatosire, daca au existat alte terapii inainte, puterea efectului terapiei reconectarii le inglobeaza si pe celelalte. Este "asa cum valul unui ocean poate inunda o baltoaca de la mal. Desi, poate ca nu vom mai putea gasi acea baltoaca niciodata, ea nu este pierduta; pur si simplu, ea a devenit parte dintr-un

intreg mai mare.
Pentru a determina daca receptorul, desprins de orice stimuli fizici, poate detecta cand si unde este directionata energia, doctorul Eric Pearl a initiat un experiment in cadrul cercetarilor efectuate la Universitatea din Arizona. Astfel, a creat dintr-o camera o incinta complet izolata de influente exterioare necontrolate. Apoi, a ales trei persoane care urmau sa joace prin rotatie, trei roluri diferite, si anume: de receptor, transmitator si observator. Receptorul era legat la ochi cu un fular gros, imblanit. Transmitatorul trebuia sa transmita energia catre receptor, iar observatorul sa cronometreze fiecare sedinta si sa noteze toate rezultatele. Au mai fost amplasate si niste camere video, care sa inregistreze tot ce se intampla, inclusiv toate miscarile corpului, precum si vocile.
Receptorul urma sa-si tina mainile, pe rand, in una dintre cele doua pozitii predeterminate, in miscarea activa sau in repaus.
Transmitatorul urma sa directioneze energia catre mana dreapta sau stanga a receptorului, iar receptorul trebuia sa indice verbal cu ce mana este directionata energia. Observatorul alegea la intamplare un cartonas pe care erau inscriptionate cuvintele "mana stanga", "mana dreapta" si il citea pentru a auzi receptorul.
Dupa cinci zile de experimentari, rezultatele pozitive au fost obtinute astfel: in prima zi 65%, iar in cea de-a doua si a treia zi punctajul a crescut. Dupa cate 10 ore de experimentari zilnice, in a patra zi, precizia raspunsurilor a scazut substantial. In ultima zi de cercetari, precizia s-a ridicat din nou, pana la nivelul de peste 90%.
Daca acel ceva care este considerat Energie Universala exista, atunci aceasta energie este cea pe care doctorul Pearl o considera ca sta la baza reconectarii, conform teoriei sale.
Dar nu este obligatoriu ca aceasta energie sa fie emisa numai prin maini. Ea poate fi dirijata de catre psihic si la departari de mii de kilometri, cu acelasi efect tamaduitor asupra organismului.
In cazul cand cunoasterea fenomenului de reconectare se face intr-un mediu organizat, in cadrul unui grup, maiestria practica apare mai curand, chiar nesperat de curand. Cand grupul lucreaza cu aceste energii, nivelul acestora creste cu o viteza incredibila, marindu-se evolutia membrilor grupului in mod exponential.
Nu este de neglijat nici exersarea personala practica. Doctorul Eric Pearl recomanda in volumul sau un astfel de exercitiu: "Stati in fata unei oglinzi, in care sa va vedeti in marime naturala si lasati-va mainile in pozitia anatomica naturala, relaxate complet. In continuare priviti in oglinda si ridicati incet antebratele, din coate, aducand palmele una in fata celeilalte, una in sus si cealalta in jos, avand intre ele aproximativ 20 centimetri. Asigurati-va ca mainile nu se ating intre ele. Acum, ele ar trebui sa se roteasca in mod natural, astfel incat degetele mainii drepte sa arate pozitia «ora zece», iar degetele mainii stangi sa arate inspre pozitia «ora doua». Concentrati-va atentia la palme si asteptati sa apara o senzatie. Ar putea sa fie o senzatie de presiune, o gadilatura sau o modificare a densitatii aerului. S-ar putea sa simtiti o adiere. De asemenea, senzatia ar putea avea componente de schimbare a temperaturii, greutate, plutire, largire, electricitate si/sau atractie sau respingere magnetica. Nu va fixati obsesiv prin vizualizarea curgerii energiei in vreo directie anume sau cu vreo culoare speciala. Pur si simplu, plasati-va atentia pe maini si asteptati aparitia senzatiei. De obicei, senzatia se va centra in palma. Uneori, ea va fi puternica si inconfundabila; alteori – sau la anumiti oameni – s-ar putea ca ea sa fie slaba la inceput. Este posibil sa aveti si alte experiente senzoriale – sa vedeti, sa auziti sau sa mirositi lucruri care nu par a-si avea originea in incapere sau chiar pe planeta. Cativa s-ar putea sa nu simta nimic, cel putin, nu la inceput... Un lucru interesant este ca modificarea fiziologica apare foarte rapid la subiect, ea manifestandu-se adesea in 15-45 de secunde de la inceputul sedintei, prin modificari vizibile ale pielii si miscari musculare involuntare... Nu fortati lucrurile. Lasati senzatia sa apara singura..."
Trebuie retinut faptul ca frecventele terapiei de reconectare se autoajusteaza si se autoregleaza, ele fiind indrumate de catre Inteligenta Superioara a Universului.

Căutarea energiei reconectării

29 Sep 2012
Sa privim in noi, caci vom putea descoperi intregul Univers. Avem prezenta in noi respiratia Universului. Trebuie doar s-o constientizam. Ne imbolnavim atunci cand nu suntem in rezonanta cu pulsatia ei. Doctorul Eric Pearl ne ofera o metoda prin care putem sa reintram in rand cu echilibrul universal, respirand corect energia vietii. Se numeste reconectare. In articolele trecute, am cautat sa v-o prezint. Dar, sunt inca destule de spus pentru a fi cunoscuta mai bine. Reusita in practicarea ei se face prin dezvoltarea simtului relaxarii si al descoperirilor uimitoare, la care se ajunge in mod simplu. Dar pe cat este de simplu acest concept, pe atat poate fi de dificil de inteles pentru unii. Totusi, pentru a putea folosi cu adevarata maiestrie aceste energii universale, este esentiala pastrarea unei atitudini ce aminteste de inocenta copilariei.
Doctorul Pearl afirma ca "vindecarea reconectiva nu este nicio tehnica, nicio colectie de tehnici. Ea nu are nimic de-a face cu reguli si proceduri. Este o noua stare de a fi. Ea devine voi. Voi deveniti ea. Si sunteti schimbati pentru totdeauna. Punct'.
Pentru "gasirea energiei', el propune abordarea unei metode ce are ca scop concentrarea atentiei. Astfel: "Tineti mainile in pozitie anatomica normala, cu palmele una in fata celeilalte, in modul pe care l-am descris mai inainte, lasand intre ele o distanta de aproximativ o jumatate de metru. Acum simtiti incet energia in oricare dintre palme sau in amandoua. Asteptati-o si lasati-o sa apara. Daca simtiti energia doar intr-una dintre cele doua palme, deschideti-va usor mainile astfel incat ambele palme sa fie la vedere. Priviti in palma in care simtiti energia. Observati cum simtiti acea energie si apoi priviti in cealalta palma. Pur si simplu, asteptati ca senzatia sa ajunga si acolo. De obicei, acest lucru se va intampla in 10-15 secunde. Dupa ce a aparut, reveniti cu privirea in cealalta palma si asteptati sa reapara senzatia. Repetati procesul cu incetul, apoi la diferite viteze. La unii dintre voi, in timp ce faceti acest lucru, senzatia va trece dintr-o mana in alta. La altii, senzatia va ramane in ambele palme si va creste in intensitate'.
Dupa asimilarea procesului legat de concentrarea atentiei, se incearca gasirea senzatiei formei si substantei. Pentru realizarea acestui lucru, doctorul Pearl recomanda vizualizarea si simtirea energiilor sub forma unei mingii de ping-pong. Se imagineaza ca mingea se afla intr-una dintre maini, din care se arunca usor catre cealalta, urmarind virtual traiectoria acesteia si asteptand senzatia aterizarii ei in cea de-a doua mana. Apoi, se arunca din cea de-a doua mana catre prima. Se repeta miscarile pana apare familiarizarea cu senzatia de simtire a sferei de energie.
O alta varianta este imaginarea energiei ca pe un fel de spirala eterica. Se considera ca aceasta spirala se afla intr-una dintre palme. Iata, in continuare, descrierea variantei propusa de doctorul Pearl. "Aruncati-o in sus si vizualizati-o cum formeaza un arc, care porneste dintr-o mana si trece in cealalta. Simtiti cum greutatea va paraseste mana. Acum simtiti cum aceeasi greutate coboara in cealalta mana, cerc cu cerc, pana ce aterizeaza intreaga spirala. Inversati procesul si jucati-va la viteze variabile. La inceput folositi-va ochii pentru a urmari curgerea energiei de la o mana la alta. Mai tarziu, nu veti mai avea nevoie sa va folositi ochii. Cand simtiti energia (sau chiar daca nu o simtiti), imaginati-va ca exista un soi de conexiune eterica, ce leaga interiorul palmelor voastre, ca un fel de budinca moale, pe care poti s-o intinzi. Fara sa va schimbati pozitia mainilor, cu alte cuvinte lasati-le in pozitia anatomica normala, simtiti energia miscandu-se si intinzandu-se. Incercati sa miscati mainile usor, in cercuri mici, inainte sa incepeti procesul de intindere, pentru a va fi mai usor sa va familiarizati cu aceasta noua senzatie. Procesul va ajuta si sa localizati relatia pozitionala dintre mainile voastre, ceea ce va da posibilitatea sa simtiti senzatia mai distinct. Mentinand senzatia in maini, trageti-le acum, incet, indepartandu-le una de alta, pastrand tot timpul senzatia, pentru ca fiecare dintre aceste «budinci eterice» este lipita de palmele mainilor: un capat intr-o palma, celalalt in alta palma. Pe masura ce intindeti aceasta textura, indepartandu-va incet mainile una de cealalta, puteti simti caracterul eteric al acestei expandari. Daca senzatia se pierde, aduceti mainile putin inapoi si repetati micile miscari circulare pana la revenirea senzatiei. Apoi reluati miscarea de intindere. La inceput,

nu este nevoie de miscari rapide. Luati-o incet. Jucati-va cu energia. Mai tarziu, cand veti lucra cu pacientii, va veti aminti ca aveti o singura responsabilitate: sa primiti si sa simtiti in mod clar'.
Dupa aceea, aceste experiente se repeta avand mana unei alte persoane intre maini sau chiar corpul altei persoane intre ele. Ulterior, se pot adauga si alte pozitii, de exemplu, cu mainile pe partile laterale ale corpului celeilalte persoane. Dar exercitiul se face considerandu-se ca intre maini nu exista nimic. Se lasa energia sa treaca intre cele doua maini fara a incerca sa fie trimisa prin mana sau corpul celeilalte persoane.
Un alt exercitiu este cel numit "plutirea'. In acest caz se considera ca in incapere se gaseste apa pana la nivelul pieptului. Apoi, bratele, in pozitia anatomica normala, se lasa sa pluteasca pana la suprafata apei virtuale. Acestea se vor simti usoare, sprijinite pe apa. Apare, atunci, si o tensiune de contact intre apa si palme. Cand pe un pat se afla culcat pacientul, senzatia de la maini apare cand se stabileste legatura cu campul energetic al acestuia. Daca nu se constientizeaza aceasta legatura, inseamna ca stradania este fortata sau ca este prezenta frica de nereusita. Dar, odata activata energia, ea va putea fi prezenta oricand. Si va fi simtita nu numai de cel care o foloseste pentru a trata cat si de cel tratat. Dupa un timp senzatia va deveni la fel de familiara ca si senzatia atingerii apei sau a vantului pe piele. Desi atentia se concentreaza pe "a primi', exercitiile acestea contin si un element de transmitere, ele fiind proiectate pentru a ajuta la acordarea perceptiilor. Odata cu dezvoltarea acuitatii, se va imbunatati si capacitatea de a le discerne si a le deosebi.
Metodele folosite de doctorul Eric Pearl pentru a cauta senzatiile care certifica existenta energiei universale, ce o va folosi in terapia sa prin reconectare, sunt apropiate de cele folosite in bioterapiile ce au la baza filosofiile orientale.

Pacientul în terapia lui Pearl

06 Oct 2012
Nimic din ce ne-am imaginat vreodată nu ne depăşeşte puterile, ci doar cunoştinţele actuale.
Theodora Rozak
După atâtea informaţii legate de tehnica reconectării, am ajuns la momentul descrierii tratamentului în sine.
Odată cu începerea terapiei, terapeutul îl îndeamnă pe beneficiarul ei să-şi concentreze atenţia în interiorul corpului şi să o lase să călătorească prin el. Cu această ocazie se virează atenţia acestuia de la eventuale alte gânduri.
În cartea sa, "Reconectarea",doctorul Eric Pearl descrie modul în care efectuează această terapie sau, mai bine zis, recomandă cum trebuie să fie efectuată.
Se stabileşte conexiunea cu câmpul pacientului, ţinând mâinile la o distanţă de acesta cuprinsă între câţiva centimetri şi aproape un metru. Deplasându-le în această plajă, se conştientizează contactul cu propriile senzaţii, observând reacţiile persoanei.Este recomandat ca aceasta să stea întinsă pe o masă de masaj sau un pat. Se observă în ce fel mişcarea mâinilor afectează registrele care se manifestă. Modificarea acestor registre corespunde diferenţelor de intensitate şi caracter simţite în mâinile terapeutului şi în jurul lor. După familializarea cu energiile, încep să apară, la nivel de sentimente, reacţii dinamice în organism. Nu contează partea corpului cu care se începe terapia. Poate fi capul, pieptul sau chiar picioarele. Nu trebuie forţată starea de simţire a tratamentului. Orice senzaţie ce se face prezentă este bună. Important este faptul că se simte, nu ce se simte. Apoi mâinile se deplasează relaxate, lent, înainte şi înapoi sau cu mişcări circulare mici până se găseşte confluenţa. Atunci energia proprie intră pe un alt tărâm, fiinţa terapeutului cunoscând o percepţie de o profunzime nouă, integrând această forţă în propria-i existenţă. Găsind ritmul care amplifică lungimea de undă, forţa ce se exercită prin corpul terapeutului, poate fi controlată această amplificare a energiei. Comunicarea între câmpurile energetice ale celor doi duce la unirea celor două energii cu aceea a restului Universului.
Ţinând mâna stângă cu palma în jos, terapeutul o va roti în cercuri mici, într-o zonă de deasupra picioarelor, lăsând ca senzaţia să se acumuleze constant în mână. Cu această intensitate se baleiază mâna pe suprafaţa corpului. Mâna dreaptă se aşează pe un punct aflat la circa douăzeci de centimetri deasupra pieptului persoanei. Apoi se "trage” şi se "întinde” câmpul. Terapeutul va putea observa clar modelul circular de mişcare al mâinii drepte, ca pe un vârtej în palma stângă. Ajungând la această treaptă de sensibilitate se vor conştientiza noi aspecte ale circuitului de răspuns.
Doctorul Pearl, de multe ori, începe prin a roti mâinile în plan vertical atunci când se află în apropierea capului sau a picioarelor şi în plan orizontal dacă este în zona corpului. El promovează şi varianta explorării instinctuale a mâinilor.
Tratamentul poate fi făcut pentru partea din faţă şi partea din spate numai de pe o singură parte a corpului. Se poate simţi în mod diferit pe unele zone. Concentrarea trebuie să se facă pe procesul în sine şi nu pe rezultatul care va veni oricum. Trebuie conştientizate toate schimbările ce apar şi corelate cu ceea ce se simte în mâini în acel timp.
Registrul este o reacţie fizică sau fiziologică involuntară la frecvenţe. Registrele sunt la fel de variate şi de aleatorii ca şi senzaţiile simţite în momentul şedinţelor de vindecare. Registrele nu au aceeaşi intensitate la toţi pacienţii sau acelaşi aspect.
Cu cât se lucrează mai mult pe o zonă care a generat un registru, cu atât mai mult pacientul tinde să reproducă registrul respectiv în mod repetat. Când frecvenţa de reproducere se diminuează sau scade interesul terapeutului pentru registrul respectiv, se trece cu tratamentul pe altă zonă cu un posibil alt registru. Atenţie! Locaţia simptomelor persoanei poate fi în altă zonă decât cea în care se manifestă registrul sau faţă de locul în care se ţin mâinile în acel moment al terapiei. De exemplu, când se lucrează în apropierea picioarelor este posibil ca persoana tratată să scape de durerea de cap. Când se acţionează în apropierea capului este posibil să se refacă auzul persoanei, dar este la fel de posibil să dispară bătăturile.
La aproximativ jumătate din cei trataţi se mişcă pleoapele, iar la ceilalţi se mişcă chiar ochiul. Uneori unul sau ambii ochi se deschid parţial, dar de obicei rămân închişi. Deci, ochii prezintă aproape întotdeauna un registru. Fie că este vorba de mişcări oculare rapide sau nu, cel mai adesea pacientul este conştient pe deplin de ceea ce se întâmplă.
Un alt registru important este legat de modificările de respiraţie apărute simultan sau imediat după manifestarea registrului ocular. Astfel, respiraţia, în acele momente, poate fi mai rapidă, mai profundă, neregulată, "pufăită” sau chiar sforăit. Uneori persoana se opreşte complet din respiraţie pentru o perioadă de timp fără urmări grave. Toate aceste modificări ale respiraţiei au ca bază comună starea de unitate, de extaz.
Al treilea registru îl reprezintă declanşarea reflexului de înghiţire. Deseori apare o creştere a frecvenţei şi/sau a intensităţii reflexului. De obicei acest registru apare în prima parte a terapiei, dar poate rămâne prezent şi pe tot parcursul şedinţei.
Apariţia bruscă a lacrimilor reprezintă un alt registru interesant. Fără niciun avertisment, aparent, lacrimile se strâng şi se revarsă în flux continuu pe obrajii pacientului. Este o reacţie declanşată la atingerea Adevărului, moment ce stârneşte emoţii.
Uneori se poate izbucni într-un râs necontrolat.
Mişcarea degetelor reprezintă şi ea un registru prezent în timpul terapiei reconectării. Aceasta apare bilateral, sincron sau asincron. Mişcarea poate avea loc la degetele de la o mână sau de la amândouă simultan sau nu. Pe măsură ce şedinţa avansează, registrul implică atât mâna cât şi încheietura sau chiar şi braţul. Aceste stări pot să apară şi la picioare.
Se remarcă apoi rotirea capului şi mişcări ale corpului. Capul se poate roti uşor sau se poate simţi tras într-o parte şi/sau în cealaltă. Mişcările corpului se observă de obicei la abdomen şi la piept. Pot fi prezente tresăriri ale braţelor şi picioarelor.
Stomacul pacientului poate face şi el zgomot în timpul şedinţei, mai ales când mâinile terapeutului se află deasupra zonei respective.
Şedintele reconective sunt aproape întotdeauna percepute ca plăcute, preţioase şi unice.
Pe lângă registrele descrise mai sus, pacientul ar putea simţi şi senzaţii obişnuite ca: uscăciune, căldură, răceală, fierbinte, rece, umed şi uscat în acelaşi timp, tragere, împingere, vibraţie, electricitate, atracţie magnetică, respingere magnetică, modificări ale

densităţii aerului, adieri (de obicei răcoroase şi specifice locului), expandare (senzaţia de lărgire a corpului ca un "costum spaţial" sau "costum de aer" în forma corpului, dar de cele mai multe ori mult mai larg).
"Toate acestea sunt reale. Nimic nu este inventat, deşi pentru neiniţiaţi pot părea inventate. Şi niciuna dintre aceste energii, odată cunoscute şi incorporate, nu sunt subtile." - Dr. Eric Pearl

Paranormal. Scopul final, Vindecarea

12 Oct 2012
O cetate bine apărată este greu de cucerit. Dar, dacă în interiorul ei apar probleme care micşorează coeziunea dintre membrii acesteia, vulnerabilitatea ei creşte. Cu alte cuvinte, un sistem este mai uşor de destrămat din interior, decât din exterior.
Iată că în sânul medicinii moderne apar opinii despre asigurarea sănătăţii bazate pe alte principii, total diferite de cele actuale. Aceste principii există de când lumea. Ele nu sunt noi, ci numai redescoperite şi botezate altfel. Unul dintre ele este reconectarea, aşa cum a numit-o doctorul Eric Pearl. Este, după cum am scris în articolele trecute, o metodă de vindecare ce se realizează cu ajutorul Energiei Universasale, asemenea bioterapiei sau altor practici asiatice care folosesc aceeaşi energie. Reconectarea nu ajută la destrămarea medicinii moderne, ci la îmbogăţirea ei.
Metoda lui Pearl, venită din partea unui membru al medicinii moderne, reprezintă un semnal că medicina modernă a început să-şi recunoască originea. Aceasta se află în medicina tradiţională, care nu este numai a fizicului, ci şi a corpului energetic alături de cel spiritual. Este un pas făcut a cărui vibraţie se amplifică, luând amploare şi propagându-se asemenea undelor provocate de o piatră aruncată în apă.
Legat de această metodă a reconectării am scris, până acum, despre posibilitatea de a se dezvolta abilitatea recunoaşterii sau conştientizării curgerii prin corp a energiei reconective, despre modul cum este convertită pentru a fi folosită în vindecarea afecţiunilor, despre interacţiunea cu pacienţii. Acum este momentul final legat de reconectare, cel în care subiectul principal îl constituie scopul ei, vindecarea.
Doctorul Pearl afirmă că: "Pe măsură ce corpul vostru îşi continuă transformarea, pentru a găzdui noile frecvenţe, după cum v-aţi familializat cu circuitul de răspuns ce face parte din folosirea acestor energii, veţi vedea că toate se aşează la locul lor". Pentru a ajunge la vindecare, în primul rând tratamentul trebuie privit cu sentimentul de inocenţă, identic cu cel al unui copil. Este darul copilăriei "de a vedea totul cu o minunare sinceră, dă veneraţiei voastre puritatea cristalină a copilăriei şi o legătură inerentă cu Dumnezeu. El vă eliberează de dorinţa de a diagnostica, de a explica, de a încerca, de a face, de a forţa, de a depune efort".
Pacienţii, se poate afirma că sunt de doua feluri, unii care se abandonează aşteptând cu acceptare tot ce urmează şi alţii care privesc cu suspiciune tratamentul până să simtă că se întâmplă ceva benefic, în sensul însănătoşirii lor. Printre cei care vin deschişi se află şi persoane cu o oarecare iniţiere, care în timpul şedinţei "se roagă, vizualizează, repetă mantre, fac respiraţie abdominală, respiraţie pectorală, îşi ţin palmele cu faţa în sus, îşi ţin mâinile în poziţie de rugăciune şi aşa mai departe". Nu este nevoie. Starea recomandată este cea de plutire, de detaşare.
Doctorul Pearl apreciază că: "Nu este treaba noastră să determinăm tipul de vindecare de care are nevoie o persoană. Sarcina noastră este să ne oferim ca parte din ecuaţie şi să lăsăm vindecarea, să îşi ia forma ei naturală... Cred că există în Univers o inteligenţă care este implicată, o inteligenţă care o depaşeşte cu mult pe a mea şi pe a voastră şi că vindecarea potrivită se va manifesta".
Vindecarea apare atunci când starea de "a fi" este detaşată, fără a se manifesta orgoliul sinelui personal, ci prin integrarea acestuia în Sinele Universal.
Mintea în timpul terapiei trebuie "să ajungă într-un loc în care nu sunteţi nici treji, nici adormiţi - un loc în care sunteţi altundeva. Acesta este locul în care energia vindecătoare vine pe Pământ".
Un pas către însănătoşire este făcut şi prin comunicarea cu pacientul, după terapie. Este important de ştiut ce-a simţit, ce experienţă a avut, la ce au participat simţurile acestuia, pentru a explica apoi concluziile.
Există, prin această terapie, şi posibilitatea autovindecării. În acest scop trebuie conştientizată intenţia de a intra în corelare cu Energia Universală, având ca finalitate autovindecarea. Stând relaxat, cu această intenţie, începe a se simţi prezenţa acestei energii şi efectul ei. "Lăsaţi-vă atenţia să zăbovească asupra ei, ea creşte în intensitate. Cu cât devine mai puternică, cu atât o observaţi mai mult. Cu cât o observaţi mai mult, cu atât devine mai puternică. Este un ciclu. Fiţi conştienţi că, pe măsură ce senzaţia este tot mai puternică, ea începe să se răspândească". V-a fi simţită uşor în tot corpul, care va începe să vibreze la nivel superior, fapt ce aduce vindecarea.
Vindecarea la distanţă, care pentru mulţi pare o utopie, este o realitate. Frecvenţele, în cazul vindecării reconective efectuate de la distanta, sunt congruente cu conceptele spaţiului-timp negativ, în care energia este magnetică, iar entropia este negativă. Această entropie are tendinţe către ordine, organizare, confort. În final, tendinţa în acest mod de tratament este aceea de a îndrepta organismul către regenerare, vindecare. Deci, în apropierea pacientului sau la depărtare de el, nu este obligatoriu să fie folosite mâinile, ca, de fapt, nici în cazul autovindecării. Unele dintre teoriile mecanicii cuantice susţin că forţele devin mai puternice pe măsură ce distanţa creşte.
Când se face tratamentul la depărtare, trebuie să se creeze sentimentul că se conştientizează existenţa persoanei tratate. Nu este necesară legătura telefonică, prin fotografie, prin bijuterii personale, mostre de scris, şuviţe de păr. Persoana ce urmează a beneficia de acest tip de terapie, nu este obligatoriu să fie conştientă de momentul tratamentului. Transferul de infoenergie, pentru că fiecare undă este purtătoare de informaţie, se face în timpul tratamentului cu viteze ce se găsesc deasupra celei a luminii. Efectul tratamentului este similar cu cel realizat direct. Doctorul Pearl a căutat o explicaţie, cât de cât ştiinţifică, legată şi de tratamentele la distanţă. Se pare că fizica cuantică i-a oferit-o.
În legătură cu vindecarea prin reconectare, autorul metodei mai spune: "Oricât de mult ar vrea unii ca lucrurile să arate altfel, puteţi să oferiţi o vindecare; nu o puteţi impune. Ca urmare, permisiunea este cerută automat ca o parte a actului de a oferi. Când vindecarea este implinită, înseamnă că s-a acordat permisiunea".
Vindecările obţinute prin fenomenul reconectării sunt trecute sub semnul întrebării, fiind considerate miracole. Dar miracolul din secolul al XXI-lea nu este acelaşi cu cel de altădată. Supranaturalul de astăzi este, datorită descoperirilor, cu mult mai mic decât cel din perioadele istorice trecute ale omenirii.
Doctorul Pearl, întrebat dacă orice persoană are capacitatea de a deveni vindecător prin reconectare, a răspuns: "Da. Toată lumea poate ajunge la acest nivel, însă oamenii au ochii închişi. Doar câţiva sunt dintre cei care îndrăznesc să deschidă ochii... iar cei care îi deschid sunt adesea orbiţi de ceea ce văd".

Gândirea pozitivă

21 Oct 2012
"În fiecare zi, din toate punctele de vedere, totul îmi merge din ce în ce mai bine". O frază celebră, ce reprezintă esenţa unei metode aplicate pentru însănătoşire, lansată în urmă cu un secol de psihologul şi farmacistul francez Émile Coué. Acesta este unul dintre precursorii psihologiei contemporane şi fondatorul curentului "gândirii pozitive". Coué recomandă ca celebra frază să fie repetata de douăzeci de ori dimineaţa şi de douăzeci de ori seara, fapt ce va influenţa incontestabil imaginaţia în mod favorabil. Prin repetarea acestei afirmaţii, chiar fără intervenţia voinţei, se crează posibilitatea ca ideea de împlinire a ei să intre în subconştient. După ancorarea acesteia în profunzimea subconştientului se va produce amplificarea acţiunii respective.

Émile Coué, în cartea sa "La maîtrise de soi-même par l´autosuggestion consciente", editată şi în limba romană sub titlul "Autocontrolul prin sugestie conştienţă", la editura Adevăr Divin, Braşov, 2010, descrie într-o manieră extrem de detaliată metoda prin care el a ajutat sute de pacienţi să se vindece de diverse afecţiuni fizice şi psihice.
În rândurile care urmează, expun o parte din gândurile şi perceptele domnului Émile Coué, că merită.
"Este mai bine să nu ştii de unde vine boala şi să o laşi să treacă, decât să ştii de unde vine şi să o păstrezi.
Procesul de îmbătrânire nu se datorează anilor, ci ideii că îmbătrânim. Există oameni care sunt tineri la optzeci de ani şi altii care sunt bătrâni la patruzeci.
Altruistul găseşte fără să caute ceea ce egoistul caută fără să găsească.
Cu cât faci mai mult bine semenilor tăi, cu atât mai mult bine îţi faci ţie.
Bogat este cel care se crede bogat, la fel cum sărac este cel care se crede sărac.
Omul care posedă mari bogăţii ar trebui să consacre o mare parte din acestea pentru a le face bine semenilor săi.
Când doi oameni locuiesc împreună, concesiile aşa-zis reciproce sunt făcute aproape întotdeauna de aceeaşi persoană.
Vrei să nu te mai plictiseşti niciodată? Stabileşte-ţi mai mulţi cai de bătaie. Când te plictiseşti de unul, nu ai decât să îl călăreşti pe celălalt.
Ereditatea există mai ales datorită ideii preconcepute pe care ne-o facem în legătură cu ea, considerând-o fatalitate.
Omul care s-a născut bogat nu ştie ce înseamnă bogaţia. În mod similar, omul care s-a bucurat întotdeauna de o sănătate prefectă nu ştie să preţuiască comoara pe care o are în posesiune. Pentru a te bucura de bogăţie trebuie să fi cunoscut sărăcia; pentru a te bucura de sănătate trebuie să fi fost bolnav.
Simplifică întotdeauna şi nu complica niciodată.
Stoicii se bazau pe imaginaţie şi nu spuneau niciodată: "Nu vreau să sufăr", ci "Nu sufăr".
În minte nu poate exista decât o singură idee pe rând. Ideile se pot succeda sau intersecta, dar nu se pot suprapune.
Dacă suferi, nu-ţi spune niciodată: "Voi încerca să fac să dispară această suferinţă". Spune-ţi: "Voi face să dispară această suferinţă". Atunci când te îndoieşti, nu ai cum să obţii rezultate pozitive.
Cuvintele: "Mi-aş dori" au întotdeauna în subtext: "Dar nu pot".
Secretul metodei mele rezidă în cunoaşterea superiorităţii imaginaţiei asupra voinţei. Dacă cele două facultăţi merg mână în mână, respectiv dacă îţi spui: "Vreau şi pot", este foarte bine; în caz contrar, imaginaţia prevalează întotdeauna asupra voinţei.
Învăţaţi să vă cultivaţi caracterul, să spuneţi lucrurilor pe nume, prompt, clar, simplu şi cu o hotărâre calmă; vorbiţi puţin, dar, limpede; nu spuneţi decât ceea ce trebuie.
Cultivaţi autocontrolul. Evitaţi mânia, căci aceasta vă goleşte rezervorul vitalităţii şi vă slăbeşte. Ea nu conduce niciodată la ceva bun. Nu face decât să distrugă şi reprezintă un obstacol în calea succesului.
Fiţi calmi, blânzi, binevoitori, siguri pe voi, şi mai presus decât orice, învăţaţi să fiţi suficienţi voua însuvă.
Subconştientul controlează deopotrivă corpul fizic şi psihicul nostru. El guvernează buna funcţionare a organelor noastre şi toate celulele corpului, prin intermediul nervilor.
Cine se teme de boală o atinge.
Este o iluzie să crezi că nu există iluzii.
Nu-ţi pierde timpul căutând bolile pe care le-ai putea avea, căci dacă nu găseşti nicio boală reală, s-ar putea să îţi inventezi una artificială.
Cultivă certitudinea că vei obţine ceea ce-ţi doreşti şi chiar vei obţine acest lucru, în măsura în care el este rezonabil.
Dacă doreşti să devii propriul tău stăpân este suficient să te gândeşti că eşti în plin proces de realizare al acestui lucru... Dacă îţi tremură mâinile, iar paşii îţi sunt nesiguri, spuneţi că aceste simptome sunt pe punctul de a dispărea şi ele vor dispărea gradat.
Nu discuta niciodată despre lucrurile pe care nu le cunoşti; în caz contrar rişti să spui foarte multe prostii.
Lucrurile care ţi se par extraordinare au o cauză cât se poate de naturală. Dacă ţi se par extraordinare, acest lucru se datorează faptului că ignori această cauză. Când ea îţi va deveni cunoscută, aceste lucruri ţi se vor părea absolut naturale.
Atunci când între voinţă şi imaginaţie există un conflict, imaginaţia prevalează întotdeauna. În astfel de situaţii, care din păcate se întâmplă foarte frecvent, noi nu numai că nu facem ceea ce ne dorim să facem, dar facem chiar ceea ce nu ne dorim să facem. Spre exemplu, cu cât ne dorim mai mult să adormim, cu atât mai tare fuge somnul de noi...
Pentru noi, lucrurile nu sunt ceea ce sunt, ci ceea ce par să fie. Aşa se explică mărturiile contradictorii ale martorilor care se consideră de bună credinţă.
Numai cine se crede stăpânul gândurilor sale devine cu adevărat stăpânul acestora.
Noi suntem ceea ce facem şi nu ceea ce ne face soarta să fim.
Consideră întotdeauna că lucrul pe care doreşti să îl faci este uşor, în măsura în care este posibil. Atât timp cât te vei afla în această stare de spirit, nu-ţi vei cheltui energia decât exact atât cât va fi necesar...
Autosugestia este un instrument de care trebuie să înveţi să te foloseşti, la fel cum te foloseşti de orice alt instrument. O armă excelentă în mâini neexperimentate nu nimereşte ţinta, dar dacă aceleaşi mâini devin abile, ele reuşesc să trimită gloanţele direct la ţintă.
Dacă este aplicată cu încredere, cu credinţă şi cu perseverenţă, autosugestia conştientă se realizează matematic atât timp cât scopul propus este rezonabil.
Contrar convingerilor multor oameni, afecţiunile fizice sunt de regulă mult mai uşor de vindecat decât cele psihice...
Contrar convingerii generale, sugestia sau autosugestia poate vindeca inclusiv leziunile organice.
Singurele forţe care trebuie utilizate sunt răbdarea şi perseverenţa.
Marele principiu al autosugestiei nu trebuie pierdut niciodată din vedere. Starea de optimism trebuie cultivată încontinuu, indiferent de mersul evenimentelor exterioare.
Sugestia dublată de credinţă reprezintă o forţă redutabilă".

Paranormal. Voinţa şi imaginaţia

27 Oct 2012

Omul, cea mai dinamică legătură de pe Pământ cu Universul. Cea mai dinamică legatură între materie şi ceea ce se află dincolo de ea, între vizibil şi invizibil. Dar, pentru că pe Pământ se promovează mai mult existenţa materială, omenirea suferă de afecţiuni venite din ignoranţa faţă de legile fundamentale ale Universului invizibil, tărâmul nevăzut dar simţit al Divinităţii.
Astfel, sănătatea, lucrul cel mai de preţ al omului, trebuie privită ca fiind legată deopotrivă de Tatăl Divin şi Mama Pământ. Cauzele bolilor se găsesc prin intermediul spiritului în carmă, prin cel al sufletului din sentimente şi emoţii şi abia la urmă au rezonanţă în fizic toate acestea, la care se adaugă şi cele provenite din accidentele din viaţa materială.
Iniţiaţii care au stat la baza medicinei începuturilor, considerată acum de noi tradiţională, se bazau pe aceste concepte legate de cauzele bolilor. Medicina modernă este însă, o medicină a fizicului, bazată pe filosofia materialistă. Dar, printre exponenţii acestui tip de medicină, se găsesc, din când în când, voci care, inţelegând Adevărul Existenţei sau bănuindu-l, evidenţiază terapii legate de adevărata componentă a corpului uman.
Unul dintre aceştia este Émile Coué pe care l-am prezentat în articolul trecut. În cartea sa, apărută şi în limba română sub titlul "Autocontrolul prin sugestie conştientă", la editura Adevăr Divin, Braşov, 2010, susţinător al sistemului "gândirii pozitive",

promovează o metodă ce ia în consideraţie, atât fiinţa conştientă, cât şi cea inconştientă. Coué afirmă: "Este necesar să înţelegem că în noi există doi indivizi complet diferiţi. Amândoi sunt inteligenţi, dar în timp ce unul este conştient, celălalt este inconştient. Din acest motiv, existenţa celui din urmă rămâne de regulă neobservată”. Cu toate acestea: "Subconştientul controlează deopotrivă corpul fizic şi psihicul nostru. El este cel care guvernează buna funcţionare a organelor noastre, inclusiv a tuturor celulelor organismului nostru, prin intermediul nervilor”.
De fiinţa conştientă este legată voinţa, iar de cealaltă fiinţă este legată imaginaţia. Dar, de cine aparţine voinţa şi de cine aparţine imaginaţia? Creierul uman are două emisfere. Într-una îşi are locul analiza şi sinteza, deci evaluarea vieţii materiale, conştiente, a raţiunii. Cealaltă emisferă corespunde intuiţiei, imaginaţiei, legată de viaţa de dincolo de materie, de legătura omului prin scânteia spiritului cu Divinitatea, cu tot ce există în Memoria Universului, înafara timpului. Deci, din aproape în aproape, până la urmă, Émile Coué recunoaşte implicit că imaginaţia aparţine legăturii omului cu acel ceva aflat în afara materiei, care coordonează tot ceea ce se vede. Aşadar, fiinţei conştiente îi este asociată voinţa, iar celei inconştiente, imaginaţia. Voinţa este subordonată imaginaţiei. Dacă un individ îşi imaginează că este sănătos, subconştientul său îşi mobilizează forţele pentru a-l vindeca sau pentru a-i menţine starea de sănătate. Însă, în cazul în care acesta trăieşte tot timpul cu spaima că se va îmbolnăvi, el va contribui inconştient la apariţia bolii în organismul său. Adică: "Cine se teme de boală o atrage”. Sau:"Atunci când există un conflict între voinţă şi imaginaţie, cea care prevalează este întotdeauna imaginaţia”.
Iată unul dintre exemplele cu ajutorul căruia Émile Coué demonstrează supremaţia imaginaţiei asupra voinţei. Pe o bară de 10 metri lungime şi de 0,25 metri lăţime, aşezată pe sol, se poate deplasa uşor cineva, de la un capăt la celălalt. Dacă bârna se află la înălţimea unei catedrale, este greu de deplasat pe aceasta şi un singur metru. În primul caz este uşor de mers, căci imaginaţia spune că nu va fi riscant să se ajungă la capătul bârnei. În cel de-al doilea caz, imaginaţia spune că este periculos mersul pe bârnă la o aşa înălţime, fiind posibil oricând să cadă, putând să-şi piardă viaţa. Deci, voinţa de a parcurge, la o aşa înălţime, lungimea barei este învinsă de imaginarea unui posibil accident. Imaginaţia, printr-o autosugestie puternică pozitivă, face să dispară efectele negative ce s-ar consuma într-o acţiune. De exemplu, constructorii care lucrează la înălţimi ameţitoare, pot face acest lucru pentru că îşi imaginează că vor face faţă unei astfel de munci.
Coué descrie arta prin care, practicând susţinut sugestia conştientă, se poate trezi potenţialul infinit al autovindecării, care există în fiecare dintre noi, viaţa putând fi orientată în direcţia de mers dorită. Aşadar, dacă ne-am încărcat cu autosugesti negative inconştiente, prin înlocuirea lor cu autosugesti pozitive conştiente, orice suferinţă nejustificată din viaţă se va anula.
Conştientul este înzestrat adeseori cu o memorie cât se poate de infidelă, pe când subconştientul dispune de o memorie perfectă şi impecabilă, care înregistrează chiar şi cele mai mici amănunte ale existenţei noastre. Însă, el este supus ca un sclav şi acceptă fără a raţiona tot ceea ce i se spune. Acesta, trebuie ţinut cont, că guvernează funcţionarea corectă a organelor prin intermediul creierului şi realizează toate acţiunile corpului.
Şi atunci dacă tot există autosugestii în permanenţă într-o memorie inconştientă, este mult mai bine ca ele să fie făcute în mod conştient dar în sensul dorit.
Émile Coué afirmă: "Procedeul este cât se poate de simplu: mai întâi de toate să cumpănim cu atenţie ce sugestii dorim să inducem prin autosugestie, după care, trebuie să le repetăm de un număr mai mare sau mai mic de ori(în funcţie de cât de rapid prinde autosugestia), fără a ne gândi la nimic altceva, ci doar la: «Cutare lucru se petrece în viaţa mea... cutare lucru urmează să se petreacă», etc. În cazul în care subconştientul nostru acceptă sugestia făcută, ceea ce ne-am propus se va realiza punct cu punct”. Dar dorinţele trebuie să fie rezonabile.
Deci, este propusă o metodă asemănătoare celei de autohipnoză, prin care se face influenţarea imaginaţiei asupra eului psihic şi a celui fizic.
După numeroase experimente, efectuate într-o perioadă de douăzeci de ani, Émile Coué a tras următoarele concluzii, rezumate sub formă de legi.
"1. Atunci când voinţa şi imaginaţia se află în conflict, cea care prevalează este întotdeauna imaginaţia, fără nicio exceptie;
2. În orice conflict dintre voinţă şi imaginaţie, forţa imaginaţiei este direct proporţională cu pătratul forţei voinţei;
3. Atunci când voinţa şi imaginaţia sunt de acord, rezultanta nu reprezintă suma lor aritmetică, ci produsul lor;
4. Imaginaţia poate fi controlată.
Orice boală, aproape fără excepţie, se poate ameliora prin autosugestie, oricât de greu de crezut ar putea părea această afirmaţie. Nu spun că bolile se vindecă întotdeauna, dar cu siguranţă ele se pot ameliora, ceea ce este cu totul altceva.
Pentru ca oamenii să poată practica autosugestia conştientă, ei trebuie să fie învăţaţi, exact aşa cum învaţă să scrie şi să citească, să cânte la un instrument muzical, etc”.

Experienţe pentru autosugestie

03 Noi 2012
"O filosofie adevarată nu se poate ţese numai din noţiuni abstracte, ci ea trebuie să se bazeze pe observaţie şi experienţă, atât interioară cât şi exterioară”, a afirmat Arthur Schopenhauer.
În această idee, după expunerea teoriei lui Émile Coué legată de "Autocontrolul prin sugestie conştientă”, aşa cum am promis în ultimul articol, desfăşor, în continuare, experienţele descrise de autor cu scopul de a învăţa cum să se facă autosugestionarea. Principiul teoriei poate fi rezumat în următoarele câteva fraze.
Omul nu se poate gândi la mai multe lucruri deodată. Două idei se pot intersecta în minte, dar nu se pot suprapune. Orice gând care ocupă în totalitate mintea devine adevărat şi are tendinţa să se transforme într-o acţiune.
Dacă experienţele descrise în continuare vor fi respectate întocmai, rezultatele pozitive obţinute vor avea un randament maxim. Excepţie vor face oligofrenii, prin incapacitatea de înţelegere şi cei care nu sunt de acord cu această metodă.
Prima experienţă (pregătitoare). Subiectul trebuie să stea în picioare, cu corpul cât mai rigid, ca şi cum ar fi o bară de metal, cu picioarele lipite (de sus până jos), dar cu gleznele cât mai moi, ca şi cum ar fi nişte balamale. Operatorul trebuie să îi inducă chiar această imagine, spunându-i să se identifice cu o bârnă rigidă care se sprijină pe o balama într-un echilibru precar. Dacă ar fi împinsă înainte sau înapoi, oricât de uşor, bârna ar cădea la pământ fără să opună niciun fel de rezistenţă, în direcţia în care a fost împinsă. În continuare, operatorul trebuie să-i spună că îl va trage de umeri în spate şi că trebuie să se lase să cadă în braţele sale fără să opună niciun fel de rezistenţă, rotindu-şi gleznele ca nişte balamale, dar păstrându-şi tălpile pe sol. Operatorul trebuie să facă apoi exact ceea ce la avertizat pe subiect: să îl tragă de umeri etc. Dacă experienţa nu reuşeşte de la bun început, ea trebuie repetată, până când reuşeşte.
Experienţa a doua. Operatorul trebuie să îi explice subiectului că pentru a-i demonstra acţiunea imaginaţiei asupra sa, va trebui să se gândească peste câteva clipe că va cădea pe spate. El nu trebuie să se gândească la nimic altceva, să nu despice firul în patru, să nu se întrebe dacă va cădea sau nu, dacă se va răni sau nu căzând etc. Pe de altă parte, nu trebuie să cadă în mod intenţionat pe spate numai pentru a-i face plăcere operatorului. Totuşi, dacă simte că este atras de o forţă necunoscută în spate, nu trebuie să-i opună rezistenţă, ci trebuie să se lase în voia ei. În continuare, operatorul trebuie să-i spună subiectului să îşi ridice cât mai sus capul şi să închidă ochii. El îi va plasa pumnul drept sub ceafă şi palma stângă pe frunte, spunându-i: "Gândeşte-te la ce ţi-am spus: «Cad pe spate... cad pe spate»”. Simultan, el trebuie să îi repete, articulând sacadat silabele: "Cazi-pe-spa-te; cazi-pe-spa-te” şi să îşi lase palma dreaptă să alunece de-a lungul tâmplei stângi, pe deasupra urechii, retrăgându-şi totodată pumnul drept, lent, dar încontinuu. Subiectul va face probabil o mişcare de balans înapoi şi va face un pas pentru a-şi opri căderea, sau poate chiar va

cădea. În primul caz, operatorul trebuie să îi spună că a opus rezistenţă, în sensul că nu s-a gândit exclusiv la faptul că va cădea, ci la faptul că se va răni căzând. Acest lucru este perfect adevărat, căci dacă subiectul nu s-ar fi gândit la acest lucru, el ar fi căzut ca un buştean. Experienţa trebuie reluată apoi pe un ton de comandă, ca şi cum operatorul ar dori să îl forţeze pe subiect să îi dea ascultare. Experienţa trebuie să continue astfel până la reuşita ei perfectă sau aproape perfectă. Operatorul trebuie să stea puţin în spatele subiectului, cu piciorul stâng înainte şi cu cel drept înapoi, astfel încât să nu fie dărâmat de subiect atunci când acesta cade pe spate. În caz contrar, căderea acestuia îl poate doborî la pământ, mai ales dacă subiectul este foarte greu.
Experienţa a treia. Operatorul trebuie să-l aşeze pe subiect în faţa sa, cu corpul la fel de rigid, cu picioarele lipite şi cu gleznele moi. El trebuie să îi plaseze palmele pe tâmple, fără a le apăsa, trebuie să privească fix rădăcina nasului, fără să clipească şi să îi spună să se gândească la faptul că va cădea în faţă. Îi va repeta el însuşi acest lucru, în mod sacadat: "Cazi-în-fa-ţă; cazi-în-fa-ţă". În tot acest timp, va continua să privească fix.
Experienţa a patra. Operatorul îi va spune subiectului să îşi încrucişeze mâinile şi să îşi strângă cât poate de tare degetele, până când începe să tremure uşor. El trebuie să îl fixeze cu privirea la fel ca în experienţa precedentă şi să îşi ţină mâinile peste a le sale ca şi cum ar vrea să i le strângă şi mai puternic. Subiectul trebuie să se gândească la faptul că nu îşi mai poate descleşta degetele. Operatorul va număra până la trei, iar apoi îi va spune să îşi descleşteze degetele, continuând însă să se gândească la faptul că nu poate face acest lucru. Într-adevăr subiectul va constata că îi este imposibil să îşi descleşteze degetele. Operatorul va număra lent: "Unu, doi, trei", după care îi va spune subiectului: "Nu-poţi-nu-poţi etc". Dacă subiectul va gândi el însuşi: "Nu pot", el nu numai că nu îşi va putea descleşta degetele, dar va constata că acestea tind să i se încleşteze mai puternic cu fiecare efort al său de a şi le descleşta. Pe scurt, el va obţine exact rezultatul contrar celui dorit. După câteva secunde, operatorul trebuie să îi spună: "Acum gândeşte-te că poţi". Subiectul va constata că îşi poate descleşta în sfârşit degetele. În tot acest timp, operatorul trebuie să îl fixeze în permanenţă cu privirea pe subiect şi nu trebuie să îi permită să îşi ferească nicio clipă privirea de a sa. Dacă subiectul îşi poate descleşta totuşi degetele, nu este vina operatorului, ci a subiectului. În mod evident, acesta nu s-a gândit în mod ferm că nu şi le poate descleşta. De aceea experienţa trebuie reluată până la obţinerea succesului. Operatorul trebuie să folosească un ton de comandă care nu suportă nicio abatere. Asta nu înseamnă că trebuie neapărat să îşi ridice vocea. Dimpotrivă, este de preferat să folosească un ton obişnuit, dar să rostească fiecare cuvânt pe un ton sec şi imperativ. Dacă această experienţă reuşeşte, toate celelalte reuşesc la rândul lor cu uşurinţă, atât timp cât instrucţiunile de mai sus sunt respectate întru totul.
Anumiţi subiecţi sunt extrem de sensibili, putând fi uşor de recunoscut după faptul că înclestarea degetelor şi a membrelor lor se realizează cu uşurinţă. După două sau trei experienţe reuşite, operatorul nu mai trebuie să le spună acestora să se gândească la cu tare sau cu tare lucru, ci doar să le spună pe un ton imperativ, pe care trebuie să îl utilizeze orice sugestionar bun: "Strânge pumnul; acum nu îl mai poţi deschide", "Închide ochii; acum nu îi mai poţi deschide" etc. Subiectul va constata că nu îşi mai poate deschide ochii sau pumnul în pofida eforturilor sale conştiente. După câteva clipe, sugestionatorul îi va sugera că îşi poate deschide pumnul sau ochii iar subiectul va constata că poate face acest lucru.
Aceste experienţe pot fi variate la infinit. Iată câteva variante: subiectul îşi va uni palmele, iar operatorul îi va sugera că acestea sunt sudate; subiectul îşi va lipi palma de masă, iar operatorul îi va sugera ca nu şi-o mai poate dezlipi; operatorul îi sugerează subiectului că este lipit de scaunul său şi că nu se mai poate ridica de pe el; odată ridicat în picioare, el îi poate sugera că nu poate merge; operatorul poate plasa pe masă un obiect sugerându-i subiectului că acesta cântăreşte o sută de kilograme şi că îi este imposibil să îl ridice, etc.
În toate aceste experienţe rezultatele obţinute nu depind de sugestia în sine, ci de acceptarea acesteia de către subiect prin autosugestie. Executarea acestora trebuie făcută cu o persoană care stăpâneşte metoda.

Paşi către echilibru

10 Noi 2012
Experimentele lui Émile Coué, expuse în articolul trecut, reprezintă o metodă prin care se poate struni şi redirecţiona imaginaţia pentru a fi folosită în autosugestie cu scopuri curative, în principal. Indiferent dacă o persoană suferă de afecţiuni fizice sau psihice, procedeul aplicat este acelaşi. Operatorul, aşa cum îl numeşte autorul metodei, va emite sugestiile ce vor deveni, în final, autosugestii pentru subiect. În acest scop, acesta îi va spune respectivului subiect:
"Aşează-te şi închide ochii. Nu vreau să te adorm, căci acest lucru ar fi inutil. Te rog să închizi ochii doar pentru ca atenţia să nu îţi fie distrasă de diferitele obiecte din faţa ta. Spune-ţi că toate cuvintele pe care le voi rosti în continuare vor pătrunde în creierul tău, se vor imprima în el şi vor rămâne de-a pururi imprimate acolo, astfel încât organismul tău să le asculte fără ca tu să ştii cum şi de ce, într-o manieră complet inconştientă pentru tine. Mai întâi de toate, doresc să-ţi spun că de trei ori pe zi, dimineaţa, la amiază şi seara, la orele de mese îţi va fi foame, adică vei trăi o senzaţie agreabilă care te va face să te gândeşti că: «Aş mânca ceva cu plăcere». Vei mânca într-adevăr ceva cu plăcere, dar fără să exagerezi. Vei avea grijă să mesteci foarte mult timp alimentele, până când acestea se vor transforma într-o pastă moale, pe care o vei înghiţi apoi. În acest fel o vei digera cu uşurinţă şi nu vei mai simţi niciun fel de neplăcere la nivelul stomacului sau al intestinelor, nicio durere şi niciun neajuns, de orice natură ar fi acesta. Asimilarea alimentelor se va face uşor, iar organismul tău va profita de alimentele ingerate transformându-le în sânge, în muşchi, în energie, adică în viaţă.
Dat fiind că vei digera bine alimentele, funcţia excreţiei se va desfăşura normal. În fiecare dimineaţă, la trezire, vei simţi nevoia să îţi goleşti intestinele şi vei obţine un rezultat bun, fără a mai simţi vreodată nevoia de a lua vreun medicament sau remediu artificial, oricare ar fi acesta.
În plus, în fiecare noapte vei dormi un somn profund, senin, liniştit, în timpul căruia nu vei avea coşmaruri, începând din momentul în care îţi vei propune să adormi şi până în momentul în care îţi propui să te trezeşti a doua zi dimineaţa. La trezire te vei simţi plenar odihnit, bine dispus şi vesel.
Pe de altă parte, dacă ţi se întâmplă uneori să fii trist, morocănos, plictisit, să vezi totul în negru, de-acum înainte nu vei mai avea astfel de stări şi în loc să te simţi trist, morocănos, plictisit şi să vezi totul în negru, te vei simţi bine dispus fără niciun motiv. Mai mult, chiar dacă vei avea motive reale pentru a fi trist sau plictisit, nu te vei mai simţi astfel.
Dacă ţi se întâmplă uneori să ai gesturi de nerăbdare sau de mânie, nu vei mai manifesta astfel de gesturi; dimpotrivă, vei fi întotdeauna plin de răbdare, te vei controla perfect, iar lucrurile care înainte te iritau, te scoteau din minţi sau te plictiseau, te vor lăsa de-acum înainte calm, indiferent şi senin.
Dacă ţi se întâmplă să fii asaltat uneori de idei nesănătoase, care nu îţi fac bine, de temeri, de fobii, de tentaţii şi de ranchiună, acestea se vor îndepărta gradat de imaginaţia ta şi vor părea că se dizolvă, pierzându-se într-un fel de ceaţă în care totul dispare mai devreme sau mai târziu. Aceste imagini deşarte vor dispărea din mintea ta la fel ca un vis care se pierde dimineaţa.
Doresc să adaug, de asemenea, că toate organele tale funcţionează corect; inima ta bate normal, iar circulaţia sângelui este perfectă; plămânii tăi funcţionează corect; stomacul, intestinele, ficatul, vezica biliară, rinichii, vezica urinară – toate îşi îndeplinesc armonios funcţiile. Dacă unul dintre aceste organe funcţionează incorect la ora actuală, această anomalie va dispărea puţin câte puţin cu fiecare zi care trece, astfel încât nu peste mult timp organul respectiv va începe să funcţioneze din nou normal.
Dacă există leziuni interne la nivelul organelor tale, acestea vor începe să se cicatrizeze chiar din acest moment şi se vor vindeca în cel mai scurt timp.
Mai doresc să adaug un lucru extrem de important: dacă până acum ai dat dovadă de o anumită neîncredere în sine, începând din acest moment aceasta va dispărea încetul cu încetul, fiind înlocuită de încrederea în sine, care are la bază puterea incalculabilă ce

există în fiecare om. Această încredere în sine este absolut indispensabilă. Fără ajutorul ei omul nu poate face nimic, în timp ce cu ajutorul ei poate face absolut orice. De aceea, de acum înainte vei avea încredere în tine şi această încredere îţi va da certitudinea că vei putea face nu doar bine, ci chiar foarte bine tot ceea ce-ţi propui să faci, cu condiţia ca aceste lucruri să fie rezonabile. Vei putea face astfel tot ceea ce-ţi doreşti şi tot ceea ce ai datoria să faci.
Ori de cîte ori trebuie să faci ceva rezonabil care este de datoria ta sau pe care îţi doreşti să îl faci, gândeşte-te întotdeauna că lucrul respectiv este uşor de realizat. Expresiile de genul: «imposibil, dificil, nu pot, situaţia mă depăşeşte, nu mă pot împiedica să..., etc.» vor dispărea treptat din vocabularul tău, ca şi cum nu ar face parte din vocabularul limbii tale. Singurele expresii pe care le vei cunoaşte de acum înainte sunt:«este uşor» şi «pot». Atât timp cât vei considera că un lucru este uşor de realizat îl vei putea face cu uşurinţă, chiar dacă altora li se pare dificil. Mai mult decât atât, îl vei putea face rapid şi bine fără să oboseşti, pentru că îl vei face fără efort. Invers, dacă îl consideri dificil sau imposibil, el chiar va deveni aşa pentru tine, pentru simplul motiv că îl consideri astfel”.
Aceste sugestii generale, exprimate simplu, sunt absolut necesare, remarcă autorul lor. La ele se adaugă unele particulare, în funcţie de afecţiunile ce vor fi tratate. După expunerea acestor sugestii, operatorul va concluziona:"Una peste alta, de acum înainte te vei bucura de o stare de sănătate excelentă, mai bună decât cea pe care ai avut-o până în prezent, atât din punct de vedere fizic, cât şi psihic. În continuare voi număra până la trei, iar când voi spune «trei», vei deschide ochii şi vei ieşi din starea ta actuală. Te vei simţi liniştit, dar nu adormit sau obosit, ci dimpotrivă, te vei simţi odihnit, puternic, vesel şi te vei simţi bine din toate punctele de vedere. Unu, doi, trei”.
Subiectul, seara înainte de culcare şi dimineaţa la trezire, cu ochii închişi şi cu voce tare va spune:"Cu fiecare zi care trece mă simt din ce în ce mai bine din toate punctele de vedere”. Scopul este amprentarea puternică a acţiunii în subconştient pentru a fi transpusă în practică, cu un randament maxim.
Practicarea autosugestiei nu exclude total tratamentul medical, acest lucru fiind valabil în funcţie de caz. Dar metoda dă rezultate incredibile. Totodată această metodă pentru aplicarea sugestiei şi transformarea ei în autosugestie este flexibilă, putând fi adaptată cazului respectiv prin emiterea unor sugestii proprii.
Autorul Émile Coué, prezintă în cartea sa "Autocontrolul prin sugestie conştientă” nenumărate cazuri rezolvate de el cu ajutorul metodei sale.

La poarta lumii de dincolo

17 Noi 2012
Moartea reprezintă puntea de legătură între prietenii de ieri şi reuniunea de mâine.
Mark Twain
Când ne aflăm în viaţă ne gândim la moarte. Marea majoritate, cu frică. De ce? Din moarte avem tot timpul să ne gândim la viaţă. Cei care nu cred, vor avea destul timp să se convingă. Sunt nenumăraţi acei care au fost "în delegaţie” până la intrarea de pe tărâmul celălalt, trecând prin experienţe în apropierea morţii. La revenirea pe Pământ, aceştia au împărtăşit din experienţa călătoriei lor. Unul dintre ei, care după revenire şi-a dedicat viaţa cercetării acestor fenomene, a fost doctorul Raymond Moody. Cercetările sale au fost publicate în cartea sa "Viaţa de după viaţă”, apărută în anul 1975. Cartea, bucurându-se de un mare succes, a stârnit foarte mare interes şi în lumea ştiinţifică.
Cele mai solide dovezi ştiinţifice referitoare la viaţa de apoi, colectate vreodată, se datorează lui Jeffrey Long, doctor în medicină şi lui Paul Perry, acestea fiind expuse în cartea lor "Evidence of the Afterlife: The Science of Near-Death Experience”. Sub titlul: "Dovezi referitoare la lumea de dincolo”, cartea celor doi a apărut şi în limba română la Editura Adevăr Divin, Braşov, 2012.
Cei doi autori au primit informaţii, pe această temă, de la peste 1300 de persoane care au avut experienţe în apropierea morţii. Mulţi dintre ei au afirmat că experienţa lor a fost mai reală decât realitatea, fiind cea mai frumoasă experienţă din viaţa lor. Iată o declaraţie a unuia dintre aceştia, legată de o astfel de experienţă prin care a trecut, descriere ce cuprinde aspecte comune regăsite în majoritatea declaraţiilor celor participanţi la studiu: "În tot acest timp, Lumina îmi transmitea o stare de pace şi bucurie. Era extrem de pozitivă. Mă simţeam incredibil de fericit să mă aflu în acea Lumină. Am înţeles atunci ce înseamnă cu adevărat Lumina. Cu această ocazie, am înţeles că regulile care se aplică vieţii pe Pământ nu înseamnă nimic prin comparaţie cu această realitate Universală. Mi s-a dat de înţeles, de asemenea, că o gaură neagră nu este altceva decât un alt aspect al acestei infinităţi care este Lumina. Am realizat că realitatea ei există pretutindeni, nu doar la nivelul vieţii tereste, ci la cel al vieţii finite. Toate lucrurile care există în creaţie sunt legate între ele, fiind practic una. De aceea, m-am simţit la rândul meu una cu Lumina şi am înţeles atunci că totul este perfect în mine, la fel ca şi în restul Universului”.
Aceste experienţe încep de obicei cu o senzaţie de teroare, dar se sfârşesc inevitabil într-o stare de miracol şi mister. Din studiu, se remarcă faptul că acei care au călătorit dincolo de vizibil au venit cu aceleaşi convingeri despre Dumnezeu, iubire, lumea de dincolo, menirea vieţii trăită pe Pământ, dificultăţile vieţii terestre, iertare, etc. Acestea nu corespund aşteptărilor generale conform convingerilor societăţii sau chiar religioase. Se pare că multe din încercările la care este supus sufletul uman pe Pământ ca: abuzul de droguri, de alcool, depresia, anxietatea, violenţa manifestată de găşti, conflictele religioase, rasismul, etc. ar putea fi rezolvate dacă oamenii ar fi familiarizaţi cu experienţele din preajma morţii.
Studiul expus în această carte ajută la înţelegerea existenţei de după moarte, conducând la convingerea că moartea nu reprezintă sfârşitul oricărei existenţe. Autorii au formulat nouă categorii de dovezi, pe care le prezintă pe larg şi care conduc spre o singură concluzie: viaţa continuă după moartea corpului fizic.
Jeffrey Long şi Paul Perry au căutat să verifice, în declaraţiile celor care au trecut prin experienţe în preajma morţii, existenţa unor etape legate de acest fenomen, etape stabilite, până la ei, de doctorul Raymond Moody precum şi de alţi cercetători ştiinţifici. Astfel, în urma studiului efectuat, s-au evidenţiat şi certificat procentual indivizii care au trecut prin unele dintre cele douăsprezece etape constatate, ale fenomenului. Acestea, luate pe rând în continuare, sunt întărite de reproducerea unora dintre declaraţiile celor intervievaţi.
Experienţa extracorporală
"O lună mai târziu, după ce am fost externat din spital, am vizitat acoperişul hotelului pe care îl observasem de sus. Era exact aşa cum mi-l aminteam: exista o terasă cu un bar şi cu mese acoperite de umbrele cu dungi albe şi galbene. Până atunci nu fusesem nici măcar în holul de la intrarea în hotel, nicidecum pe acoperiş. La rândul lui, cel mai bun prieten al meu mi-a confirmat, uimit, că descrierea maşinii în care am fost transportat la spital şi a oamenilor care m-au însoţit era corectă”.
75,3% au trecut prin experienţe corporale.
Ascuţirea simţurilor
"Experienţa părea incredibil de reală, într-o măsură mult mai mare ca de obicei. Dacă ar trebui să explic acest lucru, aş spune că totul se datora faptului că dialogul meu mental încetase complet, iar mintea mea nu mai rătăcea în toate direcţiile, împiedicându-mă să percep realitatea din faţa mea. De aceea simţurile mele păreau mult mai ascuţite”.
74,2% au simţit ascuţirea simţurilor, la un nivel de conştiinţă şi luciditate mult superior celui obişnuit.
Trăirea unor emoţii (sentimente extrem de intense şi în general pozitive)
"Am simţit o stare de fericire imensă, de extaz, de pace... Era o senzaţie unică, greu de descris în cuvinte.
"O pace totală şi un calm absolut. Nu mai simţeam niciun fel de teamă şi anxietate”.
76,2% dintre respondenţi au trăit o stare incredibilă de pace şi satisfacţie, iar 52,5% au trăit o stare de fericire incredibilă.

Trecerea printr-un tunel
"M-am trezit într-un tunel foarte lung în care pluteam de parcă aş fi fost tras de o forţă necunoscută. Era un tunel alcătuit dintr-o Lumină foarte strălucitoare, dar nu orbitoare ale cărei culori virau...Sute de spirite călătoreau prin acest tunel, îndreptându-se într-o zonă în care Lumina devenea alb-strălucitoare".
33,8% au trecut prin acest tunel.
Întâlnirea cu o Lumină mistică sau foarte strălucitoare
"Era cea mai strălucitoare Lumină pe care am văzut-o vreodată...avea irizaţii în toate culorile curcubeului, foarte gingaşe, dar foarte strălucitoare...ceva ce nu am văzut niciodată pe Pământ".
64,6% au răspuns că au văzut o Lumină.
Întâlnirea cu alte fiinţe, prieteni, rude decedate sau fiinţe mistice
"Lângă mine se afla tata, dar nu îi puteam vedea forma. Sora mea se afla şi ea lângă mine, undeva în stânga mea. Am simţit şi alţi membrii ai familiei mele, dar nu i-am putut vedea pe niciunul...Înafară de tatăl şi de sora mea, singura persoană pe care am recunoscut-o, a fost bunica. Mai erau şi alte spirite prezenţe dar nu le-am recunoscut".
57,7% s-au întâlnit cu alte fiinţe, iar 95% dintre aceştia erau rude nu prieteni.
Modificarea percepţiei timpului şi spaţiului
"Toate perioadele temporare existau în simultaneitate. Dintr-un anumit punct de vedere am putea spune că timpul nu exista deloc, sau mai degrabă că nu avea nicio semnificaţie".
"Timpul este complet diferit în Rai. Este ca şi cum nu ar exista. Un singur minut în Rai ar putea echivala cu 10 ani pe Pământ".
60,6% au perceput în mod diferit timpul şi spaţiul, iar 33% au răspuns că totul părea să se întâmple în simultaneitate.
Retrospectiva vieţii
"La scurt timp după ce mi-am părăsit corpul fizic, pe când mă aflam încă în salonul de spital, mi-am revăzut întreaga viaţă într-un flash. Mi s-a spus atunci, că urmează să le comunic asta foarte multor oameni şi exact asta fac acum".
"Mi-am revăzut toate greşelile şi toate defectele, dar şi toate calităţile şi toate lucrurile bune pe care le-am făcut vreodată".
22,7% au experimentat o retrospectivă a evenimentelor trăite pe Pământ.
Pătrunderea în alte lumi celeste
"Am văzut o lume similară cu cea de pe Pământ, cu diferenţa că era absolut perfecta din toate punctele de vedere. Pe cer nu există niciun nor, nu puteam vedea soarele, dar întregul cer era strălucire pură. Aerul era extrem de proaspăt iar iarba extrem de verde. Totul părea nou-nouţ. Era un paradis terestru".
40,7% au pătrunS într-o lume diferită de cea terestră, iar 52,4% au pătruns într-o lume mistică sau nepământeană.
Primirea unei cunoaşteri speciale
"Mintea mea s-a deschis şi în ea s-a revărsat întreaga cunoaştere a Universului. Am înţeles atunci totul. Absolut totul".
56,8% au trăit o cunoaştere specială, înţelegând ordinea Universală şi semnificaţia tuturor lucrurilor, 56,8% au înţeles subit totul, 31,3% au înţeles totul despre Univers, iar 30,7% au înţeles totul despre sine şi ceilalţi oameni.
Întâlnirea unei bariere sau a unui hotar
"În faţa mea se afla o poartă dincolo de care se auzea o muzică. Cei de dincolo se bucurau şi sărbătoreau deschis întoarcerea mea acasă. Știam că dacă voi trece prin acea poartă nu mă voi mai putea întoarce înapoi".
31,8% au ajuns la o frontieră ce delimita cele două lumi.
Întoarcerea în corpul fizic, voluntară sau involuntară
"Am luat hotărârea să mă întorc pe Pământ, dar să duc o viaţă diferită, renunţând la obiceiurile mele autodistructive. Știam că voi avea dureri mari, dar nu îmi pasă. M-am întors către corpul meu şi când am luat decizia fermă de a mă întoarce în el m-am trezit imediat în corp".
"Mi-a spus: Îmi pare rău dar nu ţi-a sunat încă ceasul.
M-am enervat şi i-am spus agitat: Cum nu mi-a sunat încă ceasul!? Sunt pregătit să mor! Viaţa mea este o oroare!! Cel mai bun prieten al meu a murit acum trei ani!! Cum adică nu mi-a sunat încă ceasul!?!"
58,6% au fost implicaţi în decizia de a se întoarce în corpul fizic.
Şi data viitoare vom continua să batem la poarta lumii de dincolo.

Medicina energetică explicată ştiinţific devine medicina viitorului

01 Dec 2012
Din momentul în care venim pe lume ne îmbolnăvim de moarte şi toată viaţa ne tratăm de această boală. A fizicului, bineînţeles. Este o boală incurabilă, e adevărat, dar îi putem împinge efectul final cât mai departe. Pentru aceasta, omenirea s-a preocupat dintotdeauna să găsească cele mai eficiente metode. Culmea este că metodele vechii medicini sunt de multe ori mai eficiente decât cele moderne. Şi asta pentru că medicina tradiţională tratează corpul energetic şi spiritul, adică zona în care se află cauzele bolilor şi nu doar fizicul, în care se manifestă efectul lor. Dar, iată că medicinei moderne i se deschid noi căi, prin abordarea ştiinţifică a vechii medicini, creindu-se astfel posibilitatea reunirii acestora. Însă, numai dacă medicina modernă vrea să vadă aceste căi, apărute odată cu fizica cuantică. De data aceasta, ceea ce era desconsiderat în medicina tradiţională poate fi explicat ca fenomen prin fizica cuantică.
Printre medicii mai receptivi la nou, în acest sens, se află şi doctorul Richard Bartlett. După îndelungi cercetări el a lansat odată cu cartea sa "Matrix Energetics: The Science and Art of Transformation", un ghid practic pentru înţelegerea energiei subtile şi pentru arta schimbărilor radicale în abordarea bolilor. În limba română cartea a apărut sub titlul "Matricea energetică, ştiinţa şi arta transformării", la Editura Adevăr Divin, Braşov, 2010.
Conceptul de matrice energetică a fost preluat din cărţile de medicină energetică ale lui James Oschman. Acesta s-a inspirat la rândul său din lucrările lui Alfred Pischinger, autorul cărţii "Matricea şi echilibrarea ei: fundamentele unei teorii medicale holistice". Însă, doctorul Bartlett merge mult mai în profunzime cu cercetările lui. El afirmă că, în esenţă, noi suntem alcătuiţi din lumină şi informaţie, ceea ce înseamnă că ne putem transforma cu ajutorul intenţiei noastre focalizate. Matricea Energetică reprezintă un arhetip, care le permite terapeuţilor să intre prin puterea intenţiei într-un raport energetic cu pacienţii lor, pe care îi ajută astfel să pătrundă în ceea ce culturile şamanice numesc "spaţiul sacru", zonă în care au libertatea de a ajunge la un rezultat bun al stării lor de sănătate fizică, prin metode neconvenţionale..
Astfel de teorii revoluţionare se dovedesc a fi la început dramatice pentru cei care le lansează, aceştia fiind priviţi cu suspiciune. Însă, principiile pe care nu le înţelegem, dar intuitiv le simţim a fi adevărate, cu timpul ne schimbă modul de gândire. Galileo Galilei a fost redus la tăcere când a afirmat că în centrul Universului este Soarele şi nu Pământul. Dar, descoperirile sale au ajutat ulterior la schimbarea mentalităţii omenirii.
Principalele concepte ale fizicii cuantice lansează ideea că noi suntem una cu Universul, fiind conectaţi între noi printr-o energie misterioasă numită Câmpul de Energie al Punctului Zero. Acest câmp energetic reprezintă un ocean de particule virtuale existente pretutindeni în Univers. Dacă aceste particule s-ar putea aduce la o temperatură cât mai apropiată de zero absolut, conform postulatelor lui Newton, în punctul respectiv nu ar mai exista energie. În acest aşa-zis Punct Zero, oamenii de ştiinţă au fost foarte surprinşi să constate că există o cantitate enormă de energie. Unii savanţi au numit acestă energie "Mintea lui Dumnezeu". Iată că ştiinţa încă mai bâjbâie, în ceea ce priveşte cunoaşterea adevăratei existenţe, dar se află pe drumul cel bun.

Acum să revenim la legătura subiectului cu sănătatea. Când mergem la medic, intrăm într-un sistem orientat exclusiv către tratarea afecţiunilor şi nu către cultivarea stării de sănătate, către arta de a ne face să ne simţim bine. Practica medicală se rezumă la identificarea simptomelor, a afecţiunilor şi a tratamentelor corespunzătoare. Medicul îi pune pacientului o etichetă şi îl închide într-un dosar. Diagnosticele limitează conştiinţa posibilităţilor existente în realitate. În general, crează o stare de neputinţă care încarcerează gândirea, reducând-o la puţină cunoaştere. Prin filosofia materialistă sunt uimitor de reduse, aşteptările noastre referitoare la posibilităţile reale oferite de Univers şi pe care le-am putea transpune în viaţă. Dacă nu facem un salt calitativ al cunoaşterii adevărate ne învârtim într-un cerc vicios.
Mentalitatea în tratarea afecţiunilor este de obicei “noi contra lor”. Aflăm simptomele, urmează tratamentul şi apoi reacţia corpului la acest tratament. Afecţiunea abordată prin tratarea ei duce la a i se recunoaşte existenţa. Afecţiunile nu trebuie să devină conştiente de sine. Scopul metodei de tratare este de a oferi pacienţilor o experienţă ce nu poate fi cuantificată de ei prin perspectiva vechiului mod de gândire. Tratamentul nu se face pe un corp fizic, ci pe unul energetic. Richard Bartlett pleacă de la premisa corpului alcătuit din fotoni, abordând cuantic terapia ce permite accesul la mai multe pârghii spre echilibrare, schimbând viaţa. Conştiinţa poate produce efecte directe asupra structurilor şi funcţiilor organismului. Acest fapt a fost testat şi de fizica cuantică, devenind un principiu fundamental al acesteia. La nivelul fotonilor, intenţia focalizată intenţionat poate schimba comportamentul particulelor elementare ale materiei.
Biologul Rupert Sheldrake afirmă că fiecărei specii îi corespunde un câmp energetic colectiv creat şi susţinut de conştiinţa de grup a membrilor ei. A numit acest câmp energetic morfogenetic. Când indivizii adaugă noi informaţii la baza de date a unui anumit câmp morfic, într-un anumit punct al evoluţiei speciei se acumulează o masă critică, efectul fiind acela că întrega specie devine simultan conştientă de noile tipare informaţionale şi comportamentale. Acest sistem de feedback este cunoscut sub numele de rezonanţă morfică.
Un experiment, ce demonstrează existenţa rezonanţei morfice, este următorul, cunoscut sub numele de “Efectul celei de-a o suta maimuţă”. Cercetătorii au observat că atunci când maimuţele, care trăiau pe o insulă izolată, au învăţat un comportament nou (spălarea nisipului de pe cartofi înainte de a-i mânca), după producerea masei critice (atunci când un număr mare de maimuţe din acel loc au învăţat să facă acest lucru), toate maimuţele din aceeaşi specie au început simultan să îşi spele cartofii, oriunde s-ar fi aflat ele.
Iată cum se face rezonanţa morfică pentru specii. ADN-ul acţionează ca o antenă ce primeşte informaţiile de tipologie şi comportament, ale entităţii biologice respective, de la un câmp energetic morfogenetic. Orice organism este înconjurat de un câmp electromagnetic slab, fapt valabil şi pentru componentele acestuia, mergând până la cea mai mică structură atomică. Câmpul informează hardware-ul ADN-ului, care ulterior acţionează ca atare.
Câmpul morfogenetic este tiparul general al speciei, spune Harold Saxton Burr în cartea sa “Câmpurile vieţii: punţile noastre de legătură cu Universul” şi dezvoltă această idee. La fel şi Rupert Sheldrake, în articolul “Minte, memorie, arhetip: rezonţa morfică şi subconştientul colectiv”, publicat în revista “Psychological Perspectives”, susţine acest principiu. La un televizor, imaginea formată pe ecran nu este generată de componentele acestuia. O antenă captează canalul de televiziune respectiv. Un televizor stricat nu primeşte informaţii şi ecranul acestuia este închis. Pe de altă parte, dacă divizezi un magnet, ceea ce obţii sunt mai mulţi magneţi mici, care emit propriile lor câmpuri magnetice. Toate câmpurile sunt asociate cu proprietăţile vieţii. Orice organ, orice ţesut, orice celulă şi orice structură vie are propriul său câmp electromagnetic asociat. Sheldrake consideră că acest câmp este cel care determină forma organului (ţesutului, etc.), precum şi calităţile şi caracteristicile pe care le manifestă acesta. Caracteristicile individuale ale organismului nostru sunt preluate de la părinţi, dar nu pe cale genetică, ci din câmpurile morfice ale acestora(cel puţin parţial). Carl Jung afirma că “Dacă există un stejar, există cu siguranţă şi un tipar arhetipal al stejarului”. “Acelaşi principiu operează în întregul Univers, nu doar în fiinţa umană”, notează Sheldrake
Natura este adaptabilă şi capabilă de mutaţii. Orice tipar nou creat şi impus de un individ poate avea efect cauzal asupra naturii. Orice sistem de vindecare şi orice sistem scolastic de gândire are în centrul său energetic un câmp morfic ce îi este caracteristic. Toţi cei care rezonează cu conştiinţa acestui nucleu central sau cu această energie, vor avea un acces deplin la informaţiile şi la puterea sistemului respectiv.
Închei, dar nu termin acest subiect. Voi reveni cu mai multe informaţii legate de această temă, căci sănătatea este cel mai important lucru din viaţă. Dar nu ne dăm seama de acest adevăr decât atunci când o pierdem. Pentru a o regăsi, este bine să ştim care este drumul cel mai scurt către ea.

Redescoperă realitatea

07 Dec 2012

Cristofor Columb, când a ajuns în Lumea Nouă, mai întâi şi-a ancorat grandioasele corăbii în largul mării. Cât erau de mari, acestea nu au fost văzute de membrii triburilor americane băştinaşe, cu toate că ele se aflau în faţa lor. Neexistând niciun precedent pentru o asemenea experienţă, mintea lor a şters pur şi simplu informaţia vizuală care nu corespundea viziunii lor de până atunci asupra realităţii. Singurul care a perceput valurile neobişnuite ale mării a fost şamanul. Acesta a intrat într-o stare de transă, încercând nu numai să privească, ci şi să vadă cu alţi ochi ceea ce se întâmpla.
Nu se ştie de unde a apărut această legendă, dar ea a circulat multă vreme. Indiferent dacă este adevărată sau nu este importantă valoarea ei metaforică de stimulare a minţii pentru a căuta dovezi ale existenţei unor lucruri pe care le dorim dar nu le vedem. Atunci când mintea se eliberează de tiparele liniare, obişnuite se pot accesa şi integra noi informaţii din Câmpul Energetic al Punctului Zero, numit de unii fizicieni “Mintea lui Dumnezeu”. Tehnicile Matricei Energetice promovate de doctorul Richard Bartlett în cartea sa “Matricea Energetică: ştiinţa şi arta transformării”, apărută la Editura Adevăr Divin, spune el că pot fi practicate fără a şti sau face ceva, trebuie accesată doar Totalitatea în care este conţinută Unitatea.
Tehnicile de vindecare sau în general sistemele de gândire au propriile lor câmpuri morfice de care se pot folosi toţi oamenii. Cu cât o tehnică este mai folosită ca timp şi număr de practicanţi ai ei, cu atât ea devine mai eficientă.
Nu există boli imposibil de tratat, ci doar indivizi imposibil de tratat.
Fizica cuantică, odată apărută, a stârnit furtuni în ştiinţa de până la acel moment, precum şi în modul în care este percepută realitatea.
Tradiţional, modelul structurii atomice este compus dintr-un nucleu central, alcătuit din protoni şi neutroni şi înconjurat de un înveliş de electroni care se învârt în jurul lui pe anumite orbite eliptice, clar determinate şi previzibile. Dar fizicienii cuantici au constatat faptul că electronii au un alt comportament. Aceştia nu respectă modelul matematic clasic al atomului. Ei se deplasează pe nişte orbite probabilistice, neintrând pe orbitele previzibile decât atunci când sunt sub observaţie. În momentul când conştiinţa percepe calea parcursă de un electron, acesta se materializează în faţa ei şi devine solid. Interacţiunea noastră cu el face ca acesta să adopte orbita probabilistică la care ne gândim noi în procesul de observaţie, din infinitele posibilităţi la care are acces. Deci, el se transformă dintr-o undă cu comportament imprevizibil într-o particulă solidă, care poate fi văzută. Dar, oare ce face electronul când nu este observat?
Atunci când conştiinţa apare în acest sistem se materializează unda sau funcţia undei. La nivel subatomic, nu se pot observa simultan viteza unei particule şi poziţia ei. Prin măsurarea uneia se pierde controlul asupra celeilalte proprietăţi, ce nu poate fi cuantificată. De curând s-a reuşit într-un spaţiu vidat, răcit la maxim să se reducă viteza luminii până la 60 de kilometri pe oră. În acel moment, localizarea moleculelor observate în vid a dispărut complet.

Conform Adevărului Existenţei, îmbrăţişat pe baze ştiinţifice şi de doctorul Richard Bartlett, nu suntem alcătuiţi din materie şi în viaţă nu ne confruntăm cu probleme de natură fizică. Corpul uman fizic nu există în maniera în care am fost învăţaţi să-l privim. "Corpul uman este alcătuit din structuri organice. La rândul lor, acestea sunt alcătuite din sisteme, cum ar fi de pildă sistemul respirator, cel digestiv, cel genito-urinar, etc. Aceste sisteme sunt alcătuite din organe formate din ţesuturi specializate. Țesuturile sunt alcătuite din celule diferite, clasificate în funcţie de morfologia şi de funcţiile lor. În sfârşit celulele sunt alcătuite din molecule pe bază de carbon, iar acestea din atomi.
Mergând mai departe, acest model liniar fizic începe să se clatine...Atunci când oamenii de ştiinţă încearcă să măsoare sau să observe orbita "propriu-zisă" a unui electron, ei materializează sau fixează această orbită, pornind de la suma tuturor posibilităţilor care corespund electronului privit ca undă. Noua orbită devine astfel o probabilitate măsurabilă, întrucât a fost materializată prin actul observaţiei noastre, care a exclus toate celelalte rezultate posibile.
Într-adevăr tot ceea ce există la nivel subatomic depinde de efectul observatorului. Dacă aplicăm acest pricipiu celei mai mici unităţi de materie cunoscută până la ora actuală, obţinem fotonul care reprezintă particula elementară a luminii. La fel ca toate celelalte particule elementare, fotonii pot exista în stare de corpuscul sau de undă, în funcţie de influenţa observatorului asupra lor. Dacă actul observaţiei modifică forma de comportament a realităţii observate, conştiinţa trebuie inclusă ca element activ şi vital în acestă descriere. Noi putem spune, pe bună dreptate, că elementele fizice care alcătuiesc ceea ce noi numim lumea noastră materială nu apar decât atunci când le observăm. De aceea, acesta este fundamentul fiinţei noastre fizice. În esenţă, noi suntem alcătuiţi din lumină şi din informaţii, adică din conştiinţă."
În cazul în care în organism se manifestă o afecţiune la un organ, prin amplificarea gândului că se manifestă această afecţiune, ea se fixează cu atât mai mult cu cât intensitatea gândului şi timpul cât acesta se manifestă sunt mai mari.
Terapeutul are creat în jurul său, sau a adoptat, un câmp morfic în care se manifestă puternic informaţiile legate de anularea stării ce reprezintă afecţiunea.
Noi fiind alcătuiţi din lumină şi informaţie, conştiinţa are posibilitatea de a schimba informaţiile de la un anume organ, informaţii care reprezintă boala, în informaţii care se materializează pentru noi ca fiind starea de sănătate a acelui organ. Deci, fiind observatori ai sistemului, putem opri sistemul în poziţia gândită de noi, adică cea care indică dorinţa noastră de a fi sănătoşi. În acest sens, o afecţiune este una din configuraţiile posibile ale atomilor, celulelor, electronilor, fotonilor şi celorlalte particule care alcătuiesc ceea ce numim îm realitatea convenţională organismul respectiv. Dacă în ultimă instanţă acel organ nu este decât un tipar alcătuit din fotoni de înaltă energie, aceştia pot fi reconfiguraţi în maniera în care dorim să-i observăm.
În cazul când acest sistem este înţeles şi adoptat, concepţia despre existenţă se schimbă radical şi universul posibilităţilor umane se extinde enorm. Acest univers a existat dintotdeauna, dar omenirea n-a avut "cheia de acces" la acesta, ci numai la o infimă parte din el.
Astfel, ceea ce ştiu iniţiaţii despre Adevărata Existenţă, începe să fie verificat şi din punct de vedere ştiinţific. Am spus "începe", căci până la descoperirea ştiinţifică a întregului Adevăr mai este cale lungă, dacă nu este chiar imposibil.
Am expus multă teorie, dar fără cunoaşterea şi asimilarea ei, când ajungem la partea practică a terapiei, nu facem nimic.

Practicarea matricei energetice

15 Dec 2012

Doamne, dă-mi puterea de a accepta lucrurile pe care nu le pot schimba şi de a schimba lucrurile pe care nu le pot accepta. Cere şi ţi se va da! Însă, această putere nu este una oarecare. Pentru a putea fi primită trebuie schimbată concepţia despre existenţă. Aceasta nu va mai fi "privită" doar cu ajutorul celor cinci simţuri care percep numai aşa-zisa realitate. Încercarea de a adapta noile concepte despre Adevărul Existenţei la vechiul sistem de referinţă nu duce la adevărata schimbare interioară. Atunci când începem să ne punem întrebări despre Univers, fără niciun fel de bariere, acesta începe să ne răspundă, comunicându-ne informaţii, până atunci, secrete pentru noi. Dacă totul se face cu convingere şi perseverenţă, vechile prejudecăţi limitate, legate de existenţă, încep să dispară de la sine. În vechile culturi acest proces este numit Calea Şamanului, a Războinicului sau a Spiritului. Emisfera stângă a creierului, bazată pe raţiune, reprezentativă pentru viaţa materială, va ceda locul în favoarea activării celei drepte, corespunzătoare a ceea ce se află dincolo de materie, proces pe care Carl Jung l-a numit "imaginaţia activă", iar şamanii, "Călătoria". Jocul vieţii trebuie jucat cu alte reguli decât cele impuse de materie. Atunci când mintea "se dilată" şi acceptă principii noi, ea nu va mai reveni niciodată total la vechiul său sistem de referinţă limitat.
Avem un lucru pe care-l dorim numai atunci când ştim sigur că îl merităm şi nu atunci când doar credem că îl merităm.
Bazându-ne pe fenomenul rezonanţei morfice, dar având în vedere şi proverbul "Spune-mi cu cine te aduni ca să-ţi spun cine eşti", este foarte important să ne luăm drept modele, pentru ceea ce dorim să realizăm în viaţă, numai acele personalităţi care au avut succes deplin în respectivul domeniu. Trebuie să ne dezbrăcăm de vechiul ego şi să intrăm în rezonanţă cu valorile şi calităţile persoanei aleasă drept model , devenind una cu ea.
În cartea "Matricea Energetică", doctorul Richard Bartlett spune, legat de această idee: "Eu pot face ceea ce fac tocmai pentru că ştiu dinainte că aceste lucruri se vor întâmpla. Nu sunt doar convins de acest lucru; o convingere poate fi doar temporară şi efemeră. Eu ştiu pur şi simplu, chiar dacă în fiinţa mea mai există părţi care refuză să creadă. În cazul meu se aplică perfect cuvintele lui Yoda: Ori faci, ori nu faci; nu există să încerci.
Dacă nu faci decât să încerci ceva, este foarte posibil să dai greş. În schimb, dacă vei acţiona pur şi simplu cu acea parte a fiinţei tale care ştie, vei reuşi. Chiar dacă la prima vedere nu ai reuşit, perseverează. Și încă ceva: detaşează-te de fructele acţiunilor tale (nu te încrâncena).
Ghizii mei m-au învăţat să afişez pe pereţii cabinetului meu fotografiile tuturor oamenilor pe care îi admir pentru ceea ce fac şi pentru ceea ce sunt, astfel încât să le pot vedea zilnic... Aceasta este o tehnică străveche şi foarte puternică. Ori de câte ori doresc să cunosc pe cineva sau să am acces la ceea ce face el, sunt direcţionat să-i pun poza pe perete."
Doctorul Richard Bartlett, pe lângă principiile teoretice care stau la baza sistemului său terapeutic, descrie şi modul de aplicare al acestuia.
El începe, din acest punct de vedere, să prezinte un exerciţiu preliminar care ajută la aplicarea Matricei Energetice. Este vorba despre Tehnica celor Două Puncte, care are ca scop alinierea sau intrarea în rezonanţă a fotonilor terapeutului cu cei ai pacientului. Aplicarea acestei tehnici se poate face şi când terapeutul este aceeaşi persoană cu pacientul, adică în autoterapie.
Practic, se fixează palma uneia dintre mâini pe o zonă de pe corp, de unde începe un blocaj sau pe care se simte o rigiditate ori o duritate a locului sau a organului din acea zonă. Cea de-a doua palmă se fixează pe un alt punct, la cealaltă extremitate a blocajului. Locul al doilea căutat este bine găsit în momentul când locul unde este plasată prima palmă pare mai rigid şi mai dur. Este o senzaţie comparată cu câmpul de atracţie ce se crează între doi magneţi ai căror poli sunt opuşi, atunci când sunt apropiaţi între ei. Punctele pot fi zone dureroase, sau orice zonă care se simte a fi în neregulă. Pentru a înţelege mai bine metoda, Bartlett şi-a postat pe internet filme, special realizate pentru secţiunea practică a cărţii sale. Adresa site-ului este www. matrixenergetico.com.
Mai departe, atunci când cele două puncte se fixează, se urmăreşte declanşarea stării de simţire a stabilirii conexiunii dintre ele. Apoi, lăsând imaginaţia să lucreze cu fotoni şi lumină, considerând că acel corp material nu mai există, se plimbă degetele pe acea zonă, simţind legătura dintre palme prin locul ce le leagă. Trebuie imaginat că cele două persoane sunt conectate, ca fiind în rezonanţă.
Bartlett, când practică sistemul său, obişnuieşte să-şi aleagă un punct de pe corpul persoanei tratate, pe care îşi plasează o mână ,

după care îşi deplasează cealaltă mână de-a lungul coloanei vertebrale până la găsirea celui de-al doilea punct. În acest timp, persoana se leagănă uşor înainte şi înapoi. Când simte că punctul a devenit mai dur sau mai rigid, coloana vertebrală a persoanei respective devine dintr-o dată nemişcată. Atunci când se stabileşte conexiunea dintre cele două puncte se simte conştient rezonanţa creată de propria imaginaţie. Tot ce este imaginat la nivelul fotonilor are o putere inimaginabilă de a modifica tiparele fotonilor şi informaţiilor. Simplul act de focalizare, la acest nivel, în care realitatea este alcătuită exclusiv din lumină şi din informaţii, determină un comportament diferit al realităţii observate. Adică, terapeutul are atunci puterea de a materializa aranjamentul particulelor din lumea lui într-un anumit tipar sau în anumite structuri luminoase. Trupul persoanei tratate fuzionează cu corpul terapeutului, devenind în acel moment o realitate unică, imposibil de separat.
Doctorul Bartlett, completează: "Imaginează-ţi ce ai simţi dacă nici tu, nici persoana pe care o tratezi nu aţi avea corpuri fizice. Gândeşte-te că spaţiul care vă separă şi aerul din jurul vostru nu sunt altceva decât unde de lumină şi informaţii care interferează şi fuzionează. Detaşează-te şi uită pentu o clipă de ideea de Eu, care te separă de restul realităţii. Ştiu că sună puţin ciudat, dar te asigur că este destul de simplu să faci acest lucru. Nu te mai gândi la tine sau la persoana din faţa ta şi nu mai încerca să faci ceva anume, limitează-te să exişti pur şi simplu."
Pentru experimentarea metodei terapeutice propusă de Bartlett este bine dacă se vizionează filmele puse de acesta pe site-ul său. Atunci, totul va deveni mai uşor de practicat.

Sinteza matricei energetice

22 Dec 2012
"Conştiinţa materializează unda", a afirmat matematicianul John von Neumann, referindu-se la orice situaţie când un obiect fizic, aparent solid, se transformă într-o structură ondulatorie, cu alte cuvinte într-o undă, iar apoi este reconfigurat într-un obiect solid diferit, câteva clipe mai târziu. Această expresie reprezintă metafora perfectă care descrie terapia recomandată de doctorul Richard Bartlett în cartea sa "Matricea Energetică" (Editura Adevăr Divin).
Această activitate terapeutică nu presupune cunoaşterea sau înţelegerea efectivă a procesului care se petrece, ci doar este descris un proces inexplicabil, dar care există.
Aplicând această tehnică frecvent, pas cu pas se va deschide realitatea ascunsă dincolo de aparenţa evenimentelor exterioare. Viaţa nu va mai trece ca şi până atunci, ci se va simţi că ceea ce se va face zilnic implică o responsabilitate deosebită în folosirea în mod creator a Energiei Universale.
Doctorul William Tiller, unul dintre cei mai renumiţi fizicieni cuantici ai lumii şi cercetător al vindecării cu ajutorul Energiei Universale, afirmă: "Fiecare aplicaţie a intenţiei noastre reprezintă un act creator. În ultimă instanţă, aceasta ne învaţă cum să creăm corect şi eficient, generând anumite evenimente precise în lumea noastră senzorială".
Pe scurt, New Age spune: "Omul îşi creează propria realitate". De fapt, spune ştiinţa, noi nu facem altceva decât să impunem un act de creaţie conştientă, silind realitatea să se conformeze cu parametrii sau cu tiparul creat de noi. Dacă se propune realizarea schimbării anumitor condiţii fizice, rezultatul nu reprezintă neapărat ceea ce este optim. Dacă nu se porneşte de la un rezultat anticipat, uşa rămâne deschisă pentru ca Graţia Divină să acţioneze aşa cum doreşte, într-o manieră inimaginabilă pentru omenire. Dar, pentru a avea acces la Totalitate trebuie să putem ajunge la eliberarea gândirii de Eul Propriu, adică la starea de vid a gândirii personale.
Arta de a simţi blocajele energetice nu este un proces fizic "şi nu are nimic de-a face cu convenţiile asociate, cu conceptul de «lucru cu energia» pe care îl folosesc foarte mulţi terapeuşi specializaţi în bioenergie. Cel mai adesea procesul se petrece instantaneu deşi ramificaţiile sau efectele Tehnicii celor Două Puncte şi ale celorlalte proceduri pe care le folosim noi pot «continua să se desfăşoare» în timp. Dacă te vei raporta la acest proces, considerând că se desfăşoară în timp sau că lucrezi cu energie, tu nu vei face dacât să îţi limitezi singur experienţa legată de Matricea Energetică, reducând-o la ceea ce te aştepţi să se întâmple".
Tehnica celor Două Puncte, de căutarea şi găsirea lor, are ca scop, pe de-o parte, evaluarea unei anumite realităţi ce permite observarea transformărilor produse şi, pe de altă parte, este un exerciţiu de imaginaţie prin care se ajunge la fuzionarea sau rezonarea cu persoana tratată, nu pe nivel fizic, ci pe un tipar energetic, pe o reprezentare holografică a energiei organizate de conştiinţă.
Iată, sintetizată punctual Tehnica celor Două Puncte, aşa cum a făcut-o doctorul Richard Bartlett.
"1. Localizează pe corpul tău sau al pacientului tău un punct pe care îl simţi rigid, împietrit sau dur.
2. Caută apoi un al doilea punct, aflat în conexiune cu primul, care face ca senzaţiile oferite de primul punct să se amplifice, ca şi cum între cele două puncte ar exista o forţă de atracţie.
3. Stabilirea unei relaţii relativ arbitrare între cele două puncte permite efectuarea unei măsurători. Aminteşte-ţi că, potrivit teoriei cuantice, nu poţi observa ceva fără a intra în rezonanţă cu el. Simpla acţiune a observării conexiunii dintre cele două puncte şi a angrenării simţurilor şi imaginaţiei tale stabileşte o astfel de rezonanţă, materializând unda materie / conştiinţă pe care ai ales să o observi şi să interacţionezi cu ea.
4. Observă orice schimbare potenţială. De multe ori, zona dintre cele două puncte se simte mai moale şi mai puţin rigidă. Sesizează schimbările ritmului respiratoriu sau eventualele puseuri de căldură. Nu este deloc neobişnuit ca trupul să înceapă să se legene sau să execute mişcări care par să urmeze ritmul unei forţe primordiale necunoscute. Rămâi aproape de pacient, întrucât dacă ai intrat într-adevăr în starea de conştiinţă pe care o descriu, acesta ar putea leşina pe moment. Fii pregătit pentru orice reacţie din partea lui, inclusiv pentru un râs necontrolat, pentru lacrimi sau pentru o altă formă de eliberare emoţională / fizică."
Principalele aspecte care trebuiesc reţinute sunt:
"1. Pentru a face o măsurătoare, trebuie să stabileşi cel puţin două puncte.
2. Dacă doreşti să înveţi ceva nou, trebuie să observi schimbările petrecute în organismul pacientului.
3. Sesizarea acestor schimbări te va ajuta să te eliberezi de prejudecăţile critice şi va crea spaţiul necesar pentru noii paşi concreţi care trebuiesc urmaţi. Alfel spus, vei învăţa astfel o nouă activiate, care, odată cu practica, va tinde să devină un talent nou."
Cu ajutorul Matricei Energetice se ajunge la o Călătorie în Timp, trecând prin următorii paşi:
"1. Efectuează o măsurătoare, aşa cum ai învăţat prin Tehnica celor Două Puncte.
2. Întrebă-ţi pacientul ce vârstă are. În acest fel, vei avea un punct de plecare sau un cadru de referinţă temporal al Punctului Zero...
3. Începi să numeri înapoi, din cinci în cinci ani, continuând să susţii cele două puncte.
4. Stabileşte-ţi intenţia ca undele cuantice ale schimbării să se activeze atunci când «ajungi» la momentul temporal al evenimentului cu care doreşti să interacţionezi. Adevărul este că nu trebuie să cunoşti neapărat vârsta corectă la care s-a produs evenimentul. De îndată ce te vei apropia de acest moment, cele două puncte pe care le susţii vor începe să devină mai moi şi se vor relaxa sub mâinile tale.
5. Fii pregătit pentru posibilitatea unei mari eliberări energetice la nivel fizic sau emoţional atunci când se întâmplă acest lucru. Dacă lucrezi cu un pacient, iar acesta trăieşte un moment de catarsis, mângâie-l cu blândeţe, dar nu încerca să interferezi cu procesul de prelucrare a informaţiilor receptate de el.
6. După ce lucrurile se liniştesc, fă o nouă verificare cu ajutorul Tehnicii celor Două Puncte. Dacă este necesar, repetă întregul proces, întrucât este posibil să existe momente diferite pe care trebuie să le accesezi pentru a rezolva complet problema sau tiparul care îl afectează pe pacient.

Experimentând cu perseverenţă, încredere în propriile forţe şi extinzând graniţele imaginaţiei se poate ajunge la performanţă. De mare ajutor poate fi şi site-ul doctorului Bartlett, www.matrixenergetics.com. Succes!

Despre Theta healing

12 Ian 2013

Să nu crezi nimic din orice ai citi sau ţi-ar spune cineva. Nici dacă ţi-aş fi spus eu; decât dacă se potriveşte propriilor tale motivaţii şi bunului tău simţ.

Buddha

Din punct de vedere al cunoaşterii şi al dezvoltării, societatea umană a avut de-a lungul timpului o evoluţie în progresie geometrică. Astfel, în ultima sută de ani civilizaţia a avut o ascensiune incredibilă, nemai întâlnită în istoria cunoscută a vieţii omului pe Pământ. Spun istoria cunoscută, deoarece s-a afirmat că a existat odată o Atlantidă cu o civilizaţie, se pare, superioară celei contemporane, dar care a dispărut în condiţii necunoscute.

Omenirea, cu cât s-a civilizat mai mult din punct de vedere al cunoaşterii ştiinţifice, cu atât s-a depărtat mai mult de mama natură, de rezonanţa cu aceasta. Dar norocul este că există încă suficienţi oameni care ţin legătura, prin intermediul spiritului lor înalt, cu adevărurile existenţei universale. Acest fapt oferă vieţii pământene posibilitatea echilibrării balanţei necesare continuării integrării planetei Terra în sistemul aştrilor cereşti din care face parte.

Aşa cum o faptă care a încălcat grav legile societăţii este pedepsită, acea faptă fiind producătoarea de energii negative pentru societatea respectivă, tot aşa la nivelul Universului vectorul total al energiei gândurilor, vorbelor şi faptelor dacă este negativ, adică distructiv, contrar legilor echilibrării universale, umanitatea este pedepsită. Pedeapsa vine pentru refacerea rezonanţei cu “respiraţia Universului”.

Dezechilibrul unei societăţi duce la îmbolnăvirea ei, iar la nivel micro duce la îmbolnăvirea membrilor săi.

Posibilitatea de a scăpa de afecţiunile create de sistemul material în care trăieşte fizic omenirea este evoluţia spirituală, înţelegerea vieţii de dincolo de materie.

Unul dintre sistemele care promovează regăsirea sănătăţii sau menţinerea ei, pe cale spirituală, dar explicat şi la graniţa ştiinţei este “ThetaHealing”, creat de Vianna Stibal.

Autoarea a reunit cursurile, cărţile şi manualele sale legate de acest sistem benefic pentru recuperarea sănătăţii, în volumul ce poartă titlul “Theta Healing: Introducing an Extraordinary Energy Healing Modality”, apărut şi în limba română sub titlul “Theta Healing”, la Editura Adevăr Divin, Braşov, 2011.

În momente critice ale vieţii se poate trece dincolo de barierele cunoaşterii umane convenţionale şi uneori pot să apară soluţii geniale de ieşire din criză. Aşa s-a întâmplat şi cu Vianna Stibal care, în lupta cu boala al cărui nume înfricoşează numai dacă este rostit – cancerul, a descoperit sistemul pe care l-a numit Theta Healing, cu ajutorul căruia şi-a regăsit sănătatea.

Evaluarea stării de sănătate şi vindecarea de afecţiuni prin această metodă se bazează pe puterea de a controla şi a focaliza gândul. Pentru a înţelege acest proces, autoarea dezvăluie teoretic potenţialul uman ascuns ce permite accesul la fenomene considerate paranormale, cu ajutorul cărora se poate regăsi sănătatea.

Aceste capacităţi, Vianna le consideră “ramuri ale copacului ThetaHealing” creionat de ea.

Pe primul loc pune puterea cuvintelor şi a gândurilor. Aici intră în discuţie explorarea conştientului şi a subconştientului. Conştientul când îşi propune ceva trebuie să aibă în vedere că subconştientul execută comenzi clare. Adică, totul este ori alb ori negru, griul nu există pentru el. Cu alte cuvinte, el nu ştie ce înseamnă “a încerca”. Ori face, ori nu face un lucru. Are foarte mare importanţă cum sunt formulate gândurile şi cum sunt rostite cuvintele. Pentru a înţelege mai bine, iată câteva exemple de forme-gând şi cuvinte, cu efect negativ, date de autoare:

“Trebuie să pierd în greutate” (Dacă o pierdeţi, o veţi căuta mereu).

Nu-mi pot permite (Nu vă veţi permite niciodată nimic şi nici nu veţi avea din belşug, fiindcă nu vă puteţi permite).

Banii sunt rădăcina tuturor relelor (Dacă banii reprezintă răul, atunci veţi evita întotdeauna banii şi oportunităţile de a obţine bani).”

Cuvintele spuse fie cu voce tare, fie în gând ca forme-gând, au o influenţă nebănuită asupra vieţii. O afirmaţie repetată de multe ori devine “realitate”.

Pe locul secund plasează ca importanţă, undele cerebrale. Gândurile, sentimentele, senzaţiile, nivelurile de conştienţă şi de conştientizare corespund undelor cerebrale, cu frecvenţele lor specifice. Creierul uman produce permanent impulsuri electrice numite unde cerebrale care pot fi măsurate din punct de vedere al amplitudinii şi frecvenţei. Amplitudinea este “puterea” impulsului electric măsurată în microvolţi, iar frecvenţa este viteza ondulaţiilor electrice, adică cicli pe secundă, măsurată în hertzi.

Undele cerebrale sunt de cinci tipuri, în ordinea descrescătoare a frecvenţei lor: Gamma, Beta, Alpha, Theta şi Delta.

Undele cerebrale şi stările psihomentale sunt două faţete ale aceleaşi realităţi. Fiecare stare constituie o simfonie de unde cerebrale, în care fiecare frecvenţă are rolul ei specific. Atfel, există corespondenţe între stările fiinţei umane şi caracteristicile activităţii electrice a creierului.

Undele Gamma au frecvenţe cuprinse între 30 şi 5000 cicli/secundă şi sunt prezente în stări de stres, panică. Aceste unde par să fie implicate în activitatea mentală superioară, inclusiv în percepţie şi conştiinţă. În situaţii de urgenţă s-a observat că, creierul oscilează între stările Gamma şi Theta, între 5000 şi 4 cicli/secundă, asigurând desfăşurarea unui miracol al vindecării instantanee.

Undele Beta se găsesc între 14 şi 21 cicli/secundă şi sunt specifice stării conştiente, de percepţie a lumii materiale cu cele cinci simţuri, de acţiuni exterioare. Aceste unde nu permit prezenţa intuiţiei, relaxării, meditaţiei, ceea ce înseamnă că poarta către subconştient este închisă.

Undele Alpha au domeniul cuprins între 7 şi 14 cicli/secundă şi sunt prezente în regiunile parietale şi occipitală ale creierului. Este zona de frecvenţe care deschide poarta către subconştient, către intuiţie şi este specifică stării de relaxare, de meditaţie şi vis, a semisomnului. Sunt undele specifice tratamentelor bioenergetice.

Undele Theta sunt au frecvenţele cuprinse între 4 şi 7 cicli/secundă fiind specifice somnului profund şi stării de anestezie. Aici este prezentă starea de relaxare foarte profundă, regăsită în hipnoză şi vis. Iniţiaţii meditează ore întregi pentru a atinge această stare, în care devin capabili să acceseze calmul absolut, perfect. Ca unde specifice subconştientului, ele păstrează amintiri şi senzaţii, guvernează atitudinile, convingerile şi comportamentele noastre.

Undele Theta sunt prezente în stările de creaţie, inspiraţii şi senzaţii foarte spirituale. “Starea Theta accesată alături de apelul către Divinitate ajută în vindecările rapide”, spune Vianna Stibal. În zona acestor unde se poate “anestezia” corpul fără anestezice pentru intervenţii chirurgicale. În această stare funcţionează numai straturile profunde ale creierului, scoarţa cerebrală fiind total inhibată.

Undele Delta sunt cuprinse în domeniul 0 şi 4 cicli/secundă. Ele au cea mai mică frecvenţă dintre undele creierului, dar cea mai mare amplitudine. Starea mentală Delta se regăseşte în starea de inconştienţă. În gama acestor frecvenţe se definesc cele mai profunde niveluri ale relaxării psihosomatice pe care o persoană le poate atinge.

Legat de undele cerebrale, în special de Alpha, Theta şi Theta-Gamma, s-a descoperit ştiinţific că în aceste stări se :

reduce starea de stres şi se favorizeaza reducerea substanţială şi de durată a anxietăţii;

facilitează relaxarea fizică profundă şi limpezimea minţii;

măreşte capacitatea de exprimare verbală precum şi coeficientul de inteligenţă verbală;

sincronizează ambele emisfere cerebrale;
invocă vizualizarea mentală vie şi spontană, gândirea imaginativă creatoare, reduce durerea, promovează euforia şi stimulează eliberarea de endorfine.
Celelalte “ramuri ale copacului ThetaHealing” sunt: simţurile paranormale (psi) şi chakrele, liberul arbitru, cocreaţia, comanda (solicitarea, cererea), puterea observaţiei şi a stării de martor, Atoatecreatorul (Creatorul a Toate Ceea Ce Există).
Toate acestea vor constitui subiectul viitor.

Noi paşi în Theta Healing

19 Ian 2013
Pentru a putea ajunge la înţelegerea şi practicarea sistemului Theta Healing, propus de Vianna Stibal pentru tratarea afecţiunilor, este necesară parcurgerea a încă unor paşi, cu ajutorul cărora se ajunge, în primul rând, la cunoaşterea adevăratelor calităţi ale fiinţei umane.
După descrierea importanţei puterii cuvintelor şi a gândurilor, precum şi a undelor cerebrale, am ajuns la etalarea simţurilor paranormale sau psi, importante în Theta Healing.
Vianna afirmă că: “Pentru ca mintea să păstreze o stare Theta de meditaţie profundă, toate simţurile paranormale (psi) şi chakrele trebuie să fie unite prin ceea ce anticii numeau energia sau şarpele “Kundalini”. Există diferite simţuri intuitive care sunt active în mod inerent la mulţi oameni, iar la alţii sunt încă adormite, aşteptând să fie trezite. Mulţi oameni au aceste simţuri intuitive îngropate sub straturi ale sistemelor de convingeri. În starea Theta aceste simţuri paranormale sunt trezite şi reunite pentru a se topi într-o conştiinţă care este trimisă să-L caute pe Dumnezeu”.
Apoi sunt explicate pe rând empatia sau simţul empatic, clarvederea sau simţul clarvederii, claraudiţia sau simţul claraudiţiei, profeţia sau simţul profetic.
Cu ajutorul simţului empatic, localizat în plexul solar, între coaste şi stomac, se pot simţi sentimentele/senzaţiile altei persoane. Acest fenomen are loc “prin proiectarea câmpului personal la nivel instinctual sau prin conectarea la sentimentul/senzaţia pe care o simte persoana respectivă... De asemenea, simţul empatic ne permite să ştim instantaneu cum se simt ceilalţi atunci când intrăm într-o încăpere, dacă le face sau nu plăcere prezenţa noastră”.
În simţul clarvederii omul se poate folosi de cel de-al treilea ochi. Este capacitatea de a vedea obiecte sau evenimente care nu sunt percepute cu simţurile obişnuite, ci cu ochii minţii. Clarvăzătorul poate “vedea” în interiorul corpului. Citirea este, de obicei, corectă pentru “aici şi acum”. “Se va vedea viitorul prin intermediul celor mai mari temeri şi dorinţe ale acestei persoane... De exemplu, cineva s-ar putea să se teamă că are cancer răspândit în tot corpul. Când omul foloseşte intuitiv doar al treilea ochi este posibil să citească acea temere, în locul adevărului.”
Simţul claraudiţiei reprezintă capacitatea de a auzi sunete şi cuvinte neauzite în mod normal. Acest simţ “este localizat deasupra urechilor... Este simţul care ne va permite să auzim îngerii păzitori, precum şi alte mesaje”. De exemplu, simţim că cineva ne spune “Stop! Nu trece strada!”. Percepţia se face sub forma unui gând sau sub forma unei vibraţii înconjurătoare.
Simţul profetic “este capacitatea de a percepe sau de a dezvălui viitorul cu siguranţă, folosind inspiraţia Divină. Prin crearea unei conexiuni cu Divinul, devenim profetici. Prin puterea profetică învăţăm să combinăm toate simţurile paranormale pentru a accesa undele cerebrale Theta pure”. Acest simţ se iniţiază prin activarea, cu ajutorul conştiintei, a chakrei de deasupra capului, Chakra Profetică, după cum i se mai spune.
Chakrele sunt centrii energetici ce se găsesc de-a lungul coloanei vertebrale. “Fiecare dintre aceşti centri energetici se corelează cu ganglionii nervoşi principali care pornesc din coloană. Simţurile paranormale se află în aceste vârtejuri (vortexuri) energetice”. Acestea nu sunt materiale, ci sunt elemente ale corpului aurei. Legătura între toate chakrele este făcută prin aşa-zisul Şarpe Kundalini. Când conexiunea energetică dintre chakre este totală, persoana intuitivă este trezită cu o nouă iluminare.
“Shakti”, energia feminină se află la baza coloanei vertebrale. Ea urcă prin corp, deschizând fiecare chakră şi se contopeşte cu “Shiva”, esenţa masculină aflată în chakra ultimă, Sahasrara.
“Starea mentală Theta se obţine atunci când ne trimitem conştiinţa să se conecteze la Creator, cu obiective precise, cum ar fi citirea şi vindecarea”. Cea mai importantă, însă, este chakra Coroanei, fiind în Theta Healing “poarta către adevărul Creatorului”.
“Conceptul de liber arbitru ne deschide potenţialul de utilizare a capacităţilor inerente, dar şi de cocreaţie cu Atoatecreatorul... În Theta Healing folosim Liberul Arbitru pentru a conecta aspectele interioare şi exterioare ale Divinităţii din lăuntrul nostru la cele din exteriorul nostru... În timp ce trăim această viaţă, ni se dau ocazii să ne creăm propriile noastre poteci pentru a ne găsi calea. Existenţa noastră poate fi percepută ca un frumos proces de învăţare şi de explorare fizică, mentală şi spirituale.”
În Starea Theta devenim una cu Creatorul şi suntem martori. Mintea umană nu acceptă ceva ca fiind real până ce nu devine o imagine vie, o viziune. De aceea este importantă dezvoltarea vizualizării. Locul în care se face vizualizarea este acelaşi cu locul în care vedem amintirile. “Nouăzeci la sută din informaţiile pe care le primeşte creierul sunt de natură vizuală şi cel puţin jumătate din amintirile stocate sunt tot vizuale. Noi ne planificăm şi ne conducem viaţa în funcţie de ceea ce vedem cu ochii minţii. Vizualizăm încontinuu, fie că ne dăm seama sau nu”.
Când aşteptăm ca viziunile să devină realitate, are loc un act de creaţie. Crearea realităţii prin viziune este un proces natural folosit inconştient. Imaginea pe care o vedem cu ochii minţii a unui peisaj sau a unor evenimente din trecut, de exemplu, este vizualizată exact în acelaşi loc unde este vizualizat interiorul corpului prin Theta Healing. Prin dezvoltarea vizualizării, se vor amplifica toate capacităţile intuitive. Atunci, toate fenomenele explicate se vor dezvolta şi sincroniza reciproc.
Se recomandă ca să se execute citiri prin vizualizare după familiarizarea cu anatomia corpului uman, pentru o mai mare exactitate a rezultatului.
La primele vizualizări va exista senzaţia că totul se întâmplă în imaginaţie, dar imaginaţia foloseşte subconştientul şi undele Theta. “Mintea subconştientă guvernează memoria, senzaţiile şi sentimentele, iar mintea conştientă ia deciziile”.
După aceşti câţiva paşi, ne vom plimba pe aleile sistemului practic de tratare Theta Healing, al Viannei Healing.

Conectarea la tot ceea ce există

26 Ian 2013
Un tânăr intră într-o biserică şi se roagă: “Ajută-mă Doamne, să câştig şi eu la loto!” Şi se roagă aşa toată viaţa, fără a ajunge la vreun rezultat. La un moment dat, Dumnezeu îi răspunde: “Măi omule, te ajut, dar cumpără şi tu o dată un bilet la loto!”
Biblia spune “Cere şi ţi se va da!” Dar, când cerem, ca să putem primi trebuie să avem îndeplinite anumite condiţii. În sistemul de terapie Theta Healing, promovat de Vianna Stibal, când cerem sau, cum spune autoarea, când comandăm, în sensul lansării rugăminţii de a fi ajutaţi să anulăm orice afecţiune, trebuie să fim cuprinşi de iubire necondiţionată. Atunci, ne putem înălţa şi conecta la energiile Divine pentru realizarea procesului de însănătoşire, care este un proces de cocreaţie, “ca martori alături de Creator”, afirmă Vianna Stibal.
Intrarea în rezonanţă cu Dumnezeu sau Buddha sau Yehova sau Allah sau cum mai este percepută Divinitatea în diferite colţuri ale lumii, face posibilă urcarea până la Al Şaptelea Plan al Existenţei, spre Energia Creatoare a Tot Ceea ce Există.
Stibal expune o metodă cu ajutorul căreia se poate ajunge la înţelegerea a Tot Ceea Ce Există şi totodată, la intrarea în Al Şaptelea Plan. Aşadar:
“Imaginaţi-vă energia care urcă din centrul Pământului, străbătându-vă corpul din tălpile picioarelor până în creştetul capului,

ieşind sub forma unui frumos glob de lumină. Sunteţi în acest glob de lumină. Remarcaţi ce culoare are. Acum imaginaţi-vă că vă înălţaţi dincolo de Univers. Apoi imaginaţi-vă că intraţi în Lumina de deasupra Universului; este o Lumină puternică şi frumoasă. Acum imaginaţi-vă că treceţi prin acea Lumină şi vedeţi o altă Lumină, mai strălucitoare şi apoi alta şi alta, de fapt sunt multe Lumini strălucitoare. Continuaţi. Între Lumini există o fâşie puţin mai întunecată, dar acesta este doar un strat înainte de următoarea Lumină, aşadar trebuie să continuaţi. În final, veţi descoperi o Lumină minunată şi strălucitoare. Treceţi prin ea. Când treceţi prin ea, veţi vedea un strat de energie, un fel de substanţă gelatinoasă, care are toate culorile curcubeului. Când intraţi în ea, veţi vedea că se schimbă culorile. Acestea sunt Legile. Veţi vedea toate formele şi culorile posibile. În depărtare, se vede o Lumină alb-albăstruie, irizată, perlată. Îndreptaţi-vă într-acolo. Evitaţi Lumina de culoare albastru intens, pentru că aceasta reprezintă Legea Magnetismului. Pe măsură ce vă apropiaţi, o să remarcaţi o ceaţă roz. Aceasta este Legea Compasiunii şi vă va împinge către un loc special. Veţi vedea că Lumina perlată are o formă dreptunghiulară, ca o fereastră. Fereastra este de fapt deschiderea spre Cel de-al Şaptelea Plan. Acum treceţi prin fereastră. Pătrundeţi mai adânc. Observaţi o lumină albă care vă străbate corpul. O simţiţi în corp. Pare uşoară, dar are esenţă. O puteţi simţi cum vă străbate; este ca şi cum nu mai faceţi diferenţa între propriul corp şi energie. Deveniţi «Tot Ceea Ce Există». Nu vă faceţi griji. Corpul dumneavoastră nu va dispărea. Va deveni perfect şi sănătos. Amintiţi-vă că aici este doar energie, nu sunt oameni sau lucruri. Deci, dacă vedeţi oameni, mergeţi mai sus. Din acest loc, Atotcreatorul va face vindecări pe loc, iar dumneavoastră puteţi crea toate aspectele propriei vieţi."

Această procedură ajută la reconectarea neuronilor la momentul Creaţiei. Când cineva se înalţă, cu ajutorul acestei metode, în al Şaptelea Plan, afirmă Vianna, "percepţia este că iese din propriul spaţiu, se deplasează în Univers, în zonele foarte depărtate ale Cosmosului şi trece printr-un portal al Creaţiei. În fiecare om există un Microunivers identic cu Tot Ceea Ce Există, cu aceeaşi Forţă Creatoare ca a Sursei sau Divinităţii. Infinitul există atât în lăuntrul nostru, cât şi-n afara noastră.

Conştiinţa Cosmică este diferită de conştiinţa pământeană. Conştiinţa umană colectivă nu s-a dezvoltat, încă, pentru a fi pur Divină. Iată câteva aspecte şi percepţii de care ne eliberăm atunci când folosim calea către al Şaptelea Plan al Existenţei: "Egoul uman; aspectul morţii; emoţiile din planurile fizic şi mental (de exemplu, teama, îndoiala şi neîncrederea); conştiinţa de grup; dualismul; dorinţele instinctuale; pasiunile; existenţa umană într-o lume fizică; iluzia existenţei fizice; nevoia de suferinţă (suferinţa este o opţiune); nevoia de sacrificiu (sacrificiul este o opţiune); separarea; nevoia unei «bomboane cerebrale»."

Vianna Stibal recomandă o meditaţie zilnică, necesară conectării la Tot Ceea Ce Există. Cu cât se menţine mai mult rezonanţa cu această energie, cu atât va fi mai uşor să fie create lucruri pozitive în viaţă. Astfel:

"Imaginaţi-vă energia urcând din centrul Pământului, prin tălpile picioarelor, până în creştetul capului şi înălţându-se deasupra propriului spaţiu într-un frumos glob de lumină. Trecând prin toate Planurile Existenţei, ajungeţi direct în al Şaptelea Plan şi, ca prin minune, dintr-odată sunteţi acolo. Când ajungeţi în al Şaptelea Plan, globul de lumină care vă înconjoară dispare şi energia a Tot Ceea Ce Există vă cuprinde fiecare moleculă şi fiecare atom din care sunteţi alcătuiţi, până când, în sfârşit, vă topiţi în iubirea Atotcreatorului (Creatorului a Tot Ceea Ce Există). Nu mai există teamă. Simţiţi doar energia mişcându-vă lin prin tot corpul. Simţiţi că sunteţi una cu tot şi cu toate.

Este uşor de manifestat în această energie, deoarece vă daţi seama că sunteţi una cu oricine există. Puteţi simţi energia din jurul dumneavoastră şi, pe măsură ce conştientizaţi acest lucru, corpul intră într-o stare de echilibru perfect. Acum este timpul să vă gândiţi la ceea ce vreţi să realizaţi în viaţă. Imaginaţi-vă că acel lucru s-a realizat deja şi că faceţi parte din el. Inspiraţi profund, deschideţi ochii, simţindu-vă conectaţi deplin la «Tot Ceea Ce Există». Din acest loc, în care sunteţi conectaţi la «Tot Ceea Ce Există», puteţi schimba rostul şi energia propriei vieţi."

Urmează prezentarea metodei de scanare paranormală a unui organism pentru determinarea eventualelor afecţiuni şi a posibilităţilor terapeutice ale sistemului Theta Healing.

Evaluarea în Theta healing

02 Feb 2013

Suntem obişnuiţi să asimilăm informaţiile din jurul nostru, primite prin cele cinci simţuri. Aşa suntem educaţi de societatea materială în care trăim. Dar există şi posibilitatea de a "citi" ce se întâmplă în noi sau în afara noastră folosind capacităţile noastre latente, considerate paranormale, pe care am uitat să le accesăm.

Unul dintre sistemele care ne ajută să redescoperim această calitate de a citi în afara normalului, este tehnica Theta Healing a Viannei Stibal, expusă în cartea cu acelaşi titlu, apărută la Editura Adevăr Divin, Braşov, 2011.

Printre altele, ea descrie şi modul de accesare al acestui canal psi de informaţii folosite pentru evaluările neconvenţionale ale structurilor şi funcţiilor organismului uman. Cheia este trecerea undelor psihicului din zona Beta prin Alpha, oprindu-se în Theta. Starea Theta deschide poarta către volumul de informaţii despre tot ceea ce există într-o Memorie Universală, din afara a ceea ce considerăm a fi normal de aflat. Conexiunea se poate realiza într-o fracţiune de secundă, dar este important să avem capacitatea de a menţine această stare mai mult timp. Este starea în care se pot realiza şi vindecări paranormale.

Vianna îndrumă pe cei care vor să ajungă la performanţa evaluării sănătăţii organismului pe această cale neconvenţională, prin sfaturile ce urmează.

"Începeţi din chakra inimii. Trimiteţi energia în Pământul-Mamă. Readuceţi energia în corp pentru a deschide chakrele şi a trezi energia kundalini. Trimiteţi energia în sus şi în afara corpului, prin chakra coroanei. Treceţi prin toate Planurile Existenţei folosind Calea de parcurs către Tot Ceea Ce Există. Conectaţi-vă la al Şaptelea Plan al Existenţei şi la Atoatecreatorul. Formulaţi comanda să fiţi martori ai Citirii. Intraţi în spaţiul persoanei. După ce aţi terminat, readuceţi energia, curăţaţi-vă (clătiţi-vă), împământaţi-vă şi readuceţi energia înapoi în corp."

Cele Şapte Planuri ale Existenţei, despre care aminteşte autoarea, vor fi tratate mai pe larg într-un articol viitor.

După ce se face evaluarea sau terapia prin Theta Healing, este necesară realizarea unei curăţări de frecvenţele afecţiunilor citite sau tratate. Stibal expune două moduri de realizare a eliberării de eventualele frecvenţe agresive pentru corpul uman. "Primul mod este să vă curaţaţi cu lumină albă sau cu apă limpede, atunci când reveniţi cu conştiinţa înapoi în corp. Al doilea mod este să mergeţi din nou în Al Şaptelea Plan al Existenţei. Imediat ce v-aţi conectat la al Şaptelea Plan al Existenţei, conştiinţa va fi curăţată şi puteţi deschide liniştiţi ochii. Aceasta este curăţarea (clătirea) spirituală şi separarea de proces. Curăţaţi-vă pentru a evita încărcarea cu durerile, suferinţele sau cu bagajul emoţional preluat de la cealaltă persoană."

Urmează o împământare care are scopul aducerii întregii conştiinţe în propriul spaţiu şi corp. Paşii, pentru realizarea acestui fapt, sunt: "Vizualizaţi-vă energia coborând în pământ; vizualizaţi-vă energia revenind prin picioare şi urcând prin corp până la chakra coroanei." Este necesară o întrerupere a emisiei energiei către cel tratat pentru a rupe rezonanţa cu frecvenţele afecţiunilor acestuia.

Paşii urmaţi pentru evaluarea (citirea) informaţiilor, legate de starea de sănătate a unei persoane sunt, după indicaţiile Viannei Stibal:

"1. Aşezaţi-vă pe un scaun faţă în faţă cu persona pentru care faceţi citirea.
2. Puneţi-vă mâinile cu palmele în sus, sub mâinile celeilalte persoane, ale cărei palme vor fi îndreptate în jos, ţinându-i mâinile.
3. Centraţi-vă în inimă şi vizualizaţi-vă mergând spre centrul Pământului-Mamă, care face parte din Tot Ceea Ce Există.
4. Vizualizaţi aducerea energiei prin picioare, deschizând pe parcurs toate chakrele. Ieşiţi prin chakra coroanei într-un frumos glob de lumină, spre Univers.
5. Treceţi dincolo de Univers, de luminile albe, de luminile întunecate, de substanţa gelatinoasă, care reprezintă Legile, prin lumina

albă, irizată, perlată, până în Al Şaptelea Plan Al Existenţei.
6. Formulaţi comanda şi spuneţi în gând «Atoatecreatorule, fă să aibă loc o citire pentru (spuneţi numele persoanei)». Imediat ce cuvintele au fost rostite, creierul intră în starea Theta. (Amintiţi-va că numai conştiinţa este trimisă prin chakra coroanei, nu şi «spiritul»).
7. Apoi spuneţi «Mulţumesc». Este foarte important, fiindcă atunci când spuneţi «Mulţumesc», subconştientul crede că este deja împlinit. Dar şi mai important este că sunteţi conectaţi şi exprimaţi recunoştinţa fără de cea mai importantă fiinţă din Univers, Creatorul.
8. Acum spuneţi cu fermitate «S-a împlinit! S-a împlinit! S-a împlinit!». Astfel spuneţi subconştientului, conştientului şi Eului Superior că această acţiune s-a împlinit.
9. În acest moment (amintiţi-vă că sunteţi încă deasupra propriului spaţiu), vă imaginaţi intrând în corpul celeilalte persoane, prin creştetul capului (prin chakra coroanei) şi aprindeţi o lumină.
10. Motivul pentru care «aprindeţi o lumină», atunci când începeţi să faceţi citiri, este să vă antrenaţi mintea. Este ca şi cum aţi învăţa să mergeţi pe bicicletă. Primul lucru care se va întâmpla când veţi aprinde lumina este luminarea creierului (dacă totul funcţionează corect în acea parte a corpului).
11. În timp ce străbateţi corpul, dacă vreo parte a acestuia nu se luminează, înseamnă că este o problemă în acea zonă. Apoi treceţi la zona gâtului. Dacă lumina nu se aprinde , întrebaţi persoana dacă are dureri în zona gâtului. De cele mai multe ori, oamenii vă vor spune că au un junghi sau o durere ori veţi descoperi că au o problemă la glanda tiroidă. Apoi, coborâţi în cavitatea toracică. Dacă se luminează, veţi continua spre stomac. Pe măsură ce parcurgeţi virtual corpul persoanei, informaţi persoana despre organele care nu (se) luminează. Amintiţi-vă că, de fiecare dată când vorbiţi, undele cerebrale revin în starea Beta. Totuşi, puteţi reveni cu uşurinţă în Starea Theta, fiindcă v-aţi învăţat mintea să treacă de la Beta la Alpha şi Theta după voinţă. Străbateţi astfel întregul corp.
12. Când aţi terminat scanarea corpului, imaginaţi-vă cum ieşiţi din spaţiul clientului şi vă clătiţi cu un şuvoi de apă (Poate fi un pârâu de munte sau o cascadă, orice vreţi să vă imaginaţi). Imaginaţi-vă energia revenind în spaţiul propriu şi intrând în pământ. Aduceţi energia prin toate chakrele până la chakra coroanei. Faceţi o Întrerupere a Energiei."
Antrenamentul în "citiri" duce la rezultate cât mai precise în evaluări.
În scanarea paranormală a corpului pentru evaluarea stării de sănătate, vor fi respectate câteva principii.
Astfel, trebuie să existe o comunicare cu corpul celui evaluat. Prin intrarea în rezonanţă cu acesta, comunicarea se face automat, fapt ce se conştientizează. Persoana evaluată are atunci senzaţia că se lucrează pe chakra inimii, centrul energetic al sufletului, deci legat de emoţii, de sentimente. Se conştientizează şi un schimb energetic între terapeut şi pacient, fapt ce se întâmplă în Starea Theta a undelor cerebrale. În această stare este foarte important ce gânduri sunt transmise pentru că acestea pot deveni materie. Celui tratat trebuie să nu i se înăbuşe Liberul Arbitru. Fiecare îşi trăieşte propria viaţă. Sfaturile date trebuie să nu fie sub formă de ordine, deciziile legate de propria viaţă trebuie luate personal, dar în cunoştinţă de cauză.
Citirea sau evaluarea se poate face şi prin vedere la distanţă, indiferent de depărtare, deci ea se poate efectua fără o atingere fizică. Conştiinţa călătoreşte către persoana respectivă şi intră în spaţiul său de informaţii. Legătura se poate stabili în timp de câteva secunde.
Informaţiile legate de Theta Healing nu sunt date în ideea că toţi cei care citesc le vor aplica imediat în practică. Este important de ştiut, după părerea mea, că există asemenea posibilităţi neconvenţionale ce pot fi folosite, cu un foarte mare succes, în terapeutică.

Deschiderea PSI prin chakre

08 Feb 2013
Pentru că suntem copiii Universului ne alimentăm cu energia lui. Dar, suntem entităţi plămădite fizic, deci suntem racordaţi şi la energia Pământului. Energia Universului ne inundă cu frecvenţe înalte existente în zona nevăzutului. Materia din noi este formată din frecvenţe joase, foarte dense care ne fac să fim vizibili. Însă, fizicul nostru este menţinut în viaţa materială de acele energii înalte, invizibile, Divine.
Un sistem electric este pus în funcţiune sau întrerupt de la un comutator. Fiecare dintre noi constituie un comutator care întrerupe sau permite curgerea prin interiorul lui a energiei Universului pentru a se uni prin fiinţa noastră cu energia Pământului. Dacă suntem pe poziţia "deschis" curgerii energiei, viaţa circulă prin noi. Dacă poziţia este pe "închis" circulaţiei energetice, viaţa din noi se stinge. Dar există cazuri când suntem între "deschis" şi "închis", perioadă când energia nu circulă corect prin noi, prin chakrele noastre şi atunci nici nu murim, nici nu trăim cum ar fi normal. Este situaţia specifică apariţiei afecţiunilor. Deci, numai funcţionarea corectă a energiilor prin centrii energetici ai organismului ne asigură o viaţă sănătoasă.
O conştientizare la nivel spiritual înalt a deschiderii perfecte a chakrelor, ajută la deschiderea centrilor paranormali.
Încă puţină teorie legată de corpul nostru energetic. Corpul fizic uman este copiat de unul energetic ce se întinde până la câţiva centimetri în jurul lui. În cursul perioadei intrauterine, corpul material se formează după matricea corpului energetic, reprezentând copia acestuia. Pe parcursul întregii sale vieţi, acest corp eteric îndeplineşte funcţiile de constructor şi de restaurator al corpului dens. Un corp energetic fără deficienţe menţine sănătos corpul material împreună cu funcţiile sale. Dar cum se face transferul de energie către corp din marele ocean energetic înconjurător?
Filosofiile orientale consideră că în corpul fizic omul are şapte centri energetici prin care este absorbită energia necesară vieţii, energie pe care unii o numesc prana, alţii chi. Aceşti centrii sunt cunoscuţi sub numele de chakre, în sanscrită însemnând roată şi sunt reprezentate grafic asemenea unor flori energetice cu un număr diferit de petale. Alţii le consideră ca nişte vortexuri (vârtejuri) sau pâlnii vulcanice de energie. Aceste chakre funcţionează ca nişte dispozitive de aspirare a energiei din Câmpul Energetic Universal, un câmp viu, aflat în jurul nostru, ce ne dă energia necesară vieţii. Prin fiecare chakră trece această energie care apoi este trimisă către părţile din corp ce se află în zona chakrei respective, ajungând până la nivel celular. Dacă o chakră nu funcţionează în mod corespunzător, energia nu mai este absorbită la capacitatea normală şi organele corpului care sunt alimentate cu energie prin acel centru vor avea de suferit. Dacă disfuncţia continuă, acele organe cât şi cele din jur vor suferi nu numai functional, ci şi structural, producându-se astfel îmbolnăvirile. În această perioadă corpul suferă şi pe fondul deteriorării sistemului său imunitar. În schimb, o circulaţie corectă a energiei în corpul eteric menţine sănătatea fizică, rezistenţa corpului fizic, capacitatea sa de muncă, supleţea, forţa şi potenţa.
Iar acum, pe scurt, o expunere legată de fiecare dintre cei şapte centri energetici principali ai corpului uman, informaţii necesare înţelegerii mai corecte a sistemului ThetaHealing. Chakra de deasupra capului, Sahasrara, este cea profetică. Aceasta ne leagă de Univers, de energia spirituală. A doua este chakra Ajna, cunoscută şi sub numele de "al treilea ochi", ea oferind posibilitatea de a vedea intuitiv. Este chakra clarvăzătorului, atribuindu-i-se calităţile clarviziunii, intelectului, credinţei, înţelegerii şi analizei realităţii. A treia este chakra gâtului, Vishudha. Deschiderea ei asigură comunicarea prin channeling telepatic. Comunică informaţiile primite de la Divinitate. Urmează chakra inimii, Anahatha. O bună funcţionare a energiilor prin aceasta duce la echilibrarea nivelurilor emoţionale. A cincea este chakra plexului solar, Manipura, răspunzătoare de simţurile paranormale empatice. Reprezintă "senzaţia viscerală". Cea de-a şasea este chakra sexuală, Svadhisthana, care guvernează şi abundenţa sexuală. Această chakră sacrală este asociată cu calităţile mişcării şi curgerii energiei. Ultima este chakra bazei, Muladhara, sistemul de sprijin al celorlalte chakre. Ea este cea care face legătura cu Pământul, cu energiile lui, cu lumea din jur. De aici porneşte şi şarpele Kundalini.

Vianna Stibal, în volumul "ThetaHealing", descrie modul prin care pot fi deschise chakrele, având ca scop deschiderea centrilor psihici. Dar, ea recomandă ca acest lucru să se realizeze cu paşi mărunţi, căci altfel ar putea să apară o supraîncărcare psihică şi senzorială ce ar putea avea consecinţe grave.
"1. Centraţi-vă în inimă şi vizualizaţi-vă coborând în Pământul-Mamă, care este Tot Ceea Ce Există.
2. Vizualizaţi cum aduceţi energia pământului prin tălpile picioarelor, deschizând pe parcurs toate chakrele. Ieşiţi prin chakra coroanei într-un frumos glob de lumină, către Univers.
3. Treceţi dincolo de Univers, de luminile albe, de luminile mai întunecate, de lumina albă, de substanţa gelatinoasă, care reprezintă Legile, în lumina perlată, irizată, cu lumină albă, în Al Șaptelea Plan Al Existenţei.
4. Formulaţi comanda «Atoatecreatorule, fă să se deschidă simţurile paranormale (psi) ale acestei persoane (numele persoanei) în modul cel mai elevat şi mai bun. Mulţumesc! S-a împlinit! S-a împlinit! S-a împlinit!»
5. Deplasaţi-vă conştiinţa deasupra spaţiului persoanei.
6. În timp ce sunteţi conectaţi cu Creatorul, începeţi cu chakra coroanei. Ţineţi mâna la o distanţă de circa 15 centimetri. Cu o mişcare a mâinii în sensul acelor de ceasornic, vizualizaţi deschiderea fiecărei chakre, aseemenea unei flori. Deschideţi astfel fiecare din cele şapte chakre. Folosiţi senzaţia din mâinile dumneavoastră pentru a măsura dacă simţurile s-au deschis în mod adecvat.
7. Imediat ce consideraţi că procedeul s-a încheiat, curăţaţi-vă (clătiţi-vă); reveniţi în propriul spaţiu, împământaţi-vă, aduceţi energia din pământ până în chakra coroanei şi faceţi o Întrerupere a Energiei."

Sfaturi pentru terapia Theta

16 Feb 2013
"Un organism sănătos este camera de oaspeţi a sufletului, un organism bolnav, o închisoare."
Francis Bacon
Dacă învăţăm să tratăm, nu numai prin sistemul ThetaHealing ci şi prin alte sisteme, folosind energia Universală, este necesar să avem acordul persoanelor respective. Bineînţeles că sunt excluse cazurile de urgenţă sau trimiterea de iubire necondiţionată.
Vianna Stibal afirmă, în cartea sa "ThetaHealing", că prin această tehnică de vindecare se pot realiza schimbări ale cromozomilor, ADN-ului sau Programarea Subconştientului. Ea mai afirmă că se poate realiza eliberarea afecţiunilor prin preluarea energiei iubirii necondiţionate care urmează a fi introdusă în corp. Când se formulează o comandă corpului trebuie să fie însoţită de energie, altfel acel corp se va baza numai pe propria energie. Pentru vindecările instantanee se foloseşte energia Atoatecreatorului. Începătorii vor învăţa pas cu pas cum să se înalţe şi să preia iubirea. Dar după ce vizualizarea devine obişnuinţă, procesul se va desfăşura spontan şi automat. În fizica cuantică una dintre legi spune că "nimic nu există fără a fi observat". În cazul în care unui corp nu i se poate efectua vindecarea instantanee, înseamnă că un program existent în subconştient blochează procesul. În această situaţie se va găsi acel program şi va fi schimbat. Eliminarea programului se poate face şi fără a fi descoperit, prin formularea unei expresii de genul "Să se anuleze orice program care blochează vindecarea". La această idee trebuie să se alinieze cu credinţă şi cel tratat. O boală apare pentru a atrage atenţia că în organism există ceva desincronizat, dezechilibrat. Reechilibrarea aduce cu sine vindecarea. Deci, corpul, mintea, sufletul trebuiesc eliberate de elementele care-l împovărează, de sentimentele negative. Trebuiesc anulate toate acestea printr-o iubire necondiţionată. Să aşteptăm vindecarea, să ne-o dorim, dar să nu ne ataşăm de ea cu disperare. Va veni dacă o aşteptăm cu convingere. Procesul vindecării trebuie urmărit de către terapeut până la finalizare.
În terapia "ThetaHealing", Vianna afirmă că se crează o legătură eterică între vindecător, cel tratat şi Forţa Creatoare. Tehnica Theta este un exemplu de mecanică cuantică. Atunci când vindecătorul participă ca martor la procesul vindecării, aceasta se realizează în realitate, căci observarea procesului influenţează poziţia particulei, aceasta rămânând în poziţia informaţiei gândului din timpul observării. Deci, observăm particulele care au produs afecţiunea cu gândul aflării lor în poziţia ce reflectă sănătatea. Este necesar să pornim la drum în terapie acceptând că vindecarea este reală. Esenţa bucuriei, fericirii şi a iubirii generează energia vindecătoare folosită în realizarea unei citiri (evaluări) sau vindecări.
Boala provocată de mediu poate fi vindecată imediat, dar dacă persoana se expune în continuare aceloraşi factori de mediu, afecţiunea poate reveni.
În procesul de cocreaţie ThetaHealing timpul nu există, spune autoarea terapiei. "Timpul îşi incetineşte cursul ori se opreşte complet în perioada realizării vindecării. Acest lucru se întâmplă deoarece cantitatea incredibilă de muncă necesară are timp să se împlinească fără a crea dificultăţi la nivelurile fizic, mental sau spiritual. Trebuie să vă daţi seama că imediat ce aţi formulat comanda, iar mintea observă ca martor şi acceptă vindecarea, s-a împlinit deja în clipa şi în realitatea prezentă".
Mai trebuie menţionată posibilitatea vindecării la distanţă indiferent de depărtarea dintre terapeut şi beneficiarul terapiei sau scanării corpului. După conectarea prin vizualizare, terapeutul "îşi trimite conştiinţa la distanţă mare pentru a intra în spaţiul celui tratat. Totul se petrece apoi ca şi cum cei doi s-ar afla în aceeaşi încăpere".
În ceea ce priveşte autovindecarea "se aduce Lumina Creatorului în propriul corp şi se observă ca martor vindecarea".
Vianna Stibal, spune că în tehnica ThetaHealing trebuie evitat:
"- să comandaţi ca toate bacteriile să dispară din corp fiindcă multe din procesele corpului funcţionează bazându-se pe bacterii.
- să comandaţi (să cereţi) ca toate protozoarele Candida să dispară din corp, fiindcă multe din procesele corpului se bazează pe aceleaşi Candida;
- să comandaţi (să cereţi) ca toate metalele grele să dispară din corp deoarece corpul este compus din diferite metale grele, cum ar fi calciul si zincul;
- să comandaţi (să cereţi) ca mineralele vitale şi vitaminele să fie create de Creator. Fără practică, corpul nu înţelege cum să asimileze mineralele şi vitaminele în acest mod;
- să comandaţi (să cereţi) corpului să revină la matricea sa perfectă. În momentul concepţiei corpul a primit un program genetic care îşi spune că este perfect. Dacă există o boală în corp el o percepe ca fiind perfectă. Corpul are diabet perfect, scleroză multipla perfectă şi aşa mai departe. Totul este perfect în Univers, prin urmare mintea subconştientă nu înţelege această comandă;
- să evitaţi cutezanţa de a crede, ca practicanţi, că sunteţi cei care faceţi vindecarea. Dumnezeu este cel care vindecă, nu dumneavoastră. Cel mai bine este să cereţi lui Dumnezeu să «vindece această boală» în «cel mai elevat şi mai bun mod» şi «să vă arate»".
Paşii în tehnica vindecării Theta sunt:
"1. Cereţi permisiunea să faceţi o vindecare.
2. Centraţi-vă în inimă şi vizualizaţi-vă coborând în Pământul-Mamă, care face parte din Tot Ceea Ce Există.
3. Vizualizaţi-vă cum aduceţi energia Pământului prin tălpile picioarelor, deschizând fiecare chakră până la chakra coroanei. Într-un frumos glob de lumină înălţaţi-vă în Univers.
4. Treceţi dincolo de Univers, de luminile albe, de luminile mai întunecate, de substanţa gelatinoasă care reprezintă Legile, de lumina albă, irizată, perlată, până în al Șaptelea Plan al Existenţei.
5. Înălţaţi-vă, conectaţi-vă la Creator şi formulaţi comanda «Atoatecreatorule fă ca această boală a lui (numele persoanei) să fie schimbată în sănătate perfectă în cel mai elevat şi mai bun mod. Arată-mi! Mulţumesc! S-a împlinit! S-a împlinit! S-a împlinit!»
6. Intraţi în spaţiul persoanei şi observaţi ca martori vindecarea ei.
7. Permiteţi-i Creatorului să vă ducă în locul din corpul pacientului în care e necesară vindecarea.

8. Rămâneţi în zona bolnavă până când energia termină vindecarea”.
Iată un exemplu pentru vindecarea unei fracturi:
“1. «Atoatecreatorule, fă ca acest os să se întregească. Mulţumesc! S-a împlinit! S-a împlinit! S-a împlinit!»
2. Acum observaţi ca martori cum Energia Divină a Atoatecreatorului pătrunde în acea persoană. În timp ce sunteţi martori ai vindecării acceptaţi că s-a împlinit şi aşa va fi.
3. Apoi imaginaţi-vă intrând în spaţiul persoanei în zona în care osul este fracturat. Vedeţi cum se schimbă (cum vizualizaţi, aşa va fi), devenind întreg şi perfect.
4. După ce aţi fost martor la împlinirea vindecării, înălţaţi-vă, curăţaţi-vă (clătiţi-vă) şi reveniţi în propriul spaţiu, împământaţi-vă şi faceţi o întrerupere a energiei”.

Vindecări în Theta Healing

23 Feb 2013
Rămânem în rezonanţă cu frecvenţele terapiei promovată de Vianna Stibal, denumită de ea ThetaHealing.
În general afecţiunile corpului sunt provocate de sentimentele noastre negative. Deci, bolile provin din interiorul nostru, din cauza noastră, produse fiind de modul în care percepem sufleteşte viaţa din jurul nostru. Însă, există şi cauze externe care ne afectează fără aportul sentimentelor noastre negative. Una dintre aceste cauze o reprezintă oceanul de radiaţii la care suntem expuşi zilnic, acestea fiind produse de înaltele tehnologii ale ultimului secol, bazate pe frecvenţe iradiante. Şi sunt destule, ne scăldăm în ele vrând-nevrând la fiecare pas. Cu toate acestea se poate afirma că în faţa lor nu orice corp recţionează la fel, nu toţi avem acelaşi sistem de protecţie, aceeaşi imunitate.
Vianna Stibal descrie o procedură cu ajutorul căreia se pot elimina radiaţiile acumulate într-un organism. Paşii făcuţi în acest sens sunt expuşi în continuare.
“1. Centraţi-vă în inimă şi vizualizaţi-vă coborând în Pământul-Mamă, care este o parte din Tot Ceea Ce Există.
2. Vizualizaţi aducerea energiei prin tălpile picioarelor, deschizând fiecare chakră până la chakra coroanei. Ieşiţi în Univers într-un frumos glob de lumină.
3. Mergeţi dincolo de Univers, treceţi de luminile albe, de luminile mai întunecate, de lumina albă, de substanţa gelatinoasă, care reprezintă Legile, ajungeţi la lumina albă, irizată, perlată, în al Şaptelea Plan al Existenţei.
4. Formulaţi comanda: «Atoatecreatorule, fă ca toate radiaţiile care nu servesc acestei persoane (numele persoanei) să fie extrase, schimbate şi trimise la lumina lui Dumnezeu. Mulţumesc! S-a împlinit! S-a împlinit! S-a împlinit!»
5. Observaţi ca martori extragerea energiei şi trimiterea ei la lumina lui Dumnezeu.
6. Imediat ce procesul s-a încheiat, curăţaţi-vă (clătiţi-vă) şi reveniţi în propriul spaţiu. Coborâţi în Pământul-Mamă, aduceţi energia Pământului prin toate chakrele până la chakra coroanei şi apoi faceţi o întrerupere a energiei”.
Când vorbim despre vreo terapie, ne gândim că aceasta se petrece între terapeut şi pacientul respectiv. Dar există şi terapii de grup. Sunt posibile. Făcute de un singur terapeut. Într-adevăr, acestea sunt mai rare. Dar, există şi posibilitatea ca mai mulţi indivizi să poată ajuta un terapeut să realizeze vindecări. Vianna descrie modul de desfăşurare al unei astfel de terapii. “O singură persoană trebuie să fie practicantul. Ceilalţi aveau să stea în picioare în jurul mesei de masaj şi să trimită iubirea lor într-un anumit loc în care practicantul putea ajunge pentru a prelua prisosul iubirii şi pentru a aduce această iubire în corpul clientului. Astfel, urmând aceste instrucţiuni, m-am înălţat deasupra spaţiului meu, până la energia a Tot Ceea Ce Există, iar toţi cei care stăteau în jurul mesei îşi trimiteau iubirea către mine. Aşa a luat naştere Grupul de Vindecare... Iubirea necondiţionată este cea mai înaltă vibraţie din Univers. vindecarea în grup permite clientului să simtă cum e să primeşti iubire necondiţionată. Vindecarea în grup antrenează oamenii să-şi menţină concentrarea în Starea Theta şi îi ajută în dobândirea deprinderilor de vizualizare. De asemenea, le dă posibilitatea să împartă această iubire necondiţionată cu orice altă persoană, fără restricţii. Învăţaţi să preluaţi Energia Universală pentru a cocrea vindecare şi pentru a observa ca martor energia vindecătoare din corp. Atunci când o persoană nu simte iubirea necondiţionată, după o vindecare de grup, înseamnă că acea persoană are convingerea că nu poate accepta iubirea necondiţionată”.
Vindecarea în grup se desfăşoară prin stabilirea unei persoane care va fi practicantul, iar ceilalţi membri ai grupului pot sta în picioare în jurul celui ce urmează a fi tratat, “fie ţinând mâinile, fie doar trimiţând energia la Creator pentru a fi preluată de dincolo, de practicant.
Practicantul ar trebui să-şi aşeze ambele palme pe client, în modul cel mai potrivit”.
Paşii terapiei după V. Stibal ar fi următorii:
“1. Oamenii în jurul cercului: Centraţi-vă în inimă şi vizualizaţi-vă coborând în Pământul-Mamă, care este o parte din Tot Ceea Ce Există.
2. Vizualizaţi-vă aducând energia prin picioare, deschizând fiecare chakră până la chakra coroanei. Ieşiţi în afara Universului, într-un frumos glob de lumină.
3. Treceţi dincolo de Univers, de luminile albe, de lumina mai întunecată, de lumina albă, de substanşa gelatinoasă, care reprezintă Legile, de lumina albă, irizată, perlată, până în al Şaptelea Plan al Existenţei.
4. Oamenii din jurul cercului: Trimiteţi iubirea necondiţionată la puterea Creatorului şi menţineţi această iubire necondiţionată pentru a fi preluată de practicant.
5. Practicantul: Înălţaţi-vă la Creator şi formulaţi comanda: «Atoate creatorule, fă ca iubirea necondiţionată să fie trimisă prin fiecare celulă a acestei persoane (numele persoanei) şi să aibă loc o vindecare astăzi. Mulţimesc! S-a împlinit! S-a împlinit! S-a împlinit”»
6. Practicantul: Preluaţi această iubire necondiţionată şi aduceţi energia jos. Apoi trimiteţi energia prin fiecare celulă a corpului persoanei, pentru a cocrea vindecarea.
7. Practicantul: Imediat ce procesul s-a încheiat, curăţaţi-vă (clătiţi-vă) şi reveniţi în propriul spaţiu. Coborâţi în Pământul-Mamă şi aduceţi energia prin tălpile picioarelor, prin toate chakrele până la chakra coroanei, apoi faceţi o Întrerupere a Energiei.
8. Oamenii din jurul cercului: Curăţaţi-vă (clătiţi-vă) şi reveniţi în propriul spaţiu. Coborâţi în Pamântul-Mamă, aduceţi energia prin tălpile picioarelor, prin toate chakrele până la chakra coroanei, apoi faceţi o Întrerupere a Energiei”.

Convingerile în cadrul Theta Healing

02 Mar 2013
“Sentimentele provoacă boli şi bolile provoacă sentimente”.
V. Stibal
Întâlnind persoane care nu se puteau vindeca prin sistemul ei ThetaHealing, Vianna Stibal a ajuns la concluzia că gama largă şi intens manifestată de sentimente şi emoţii , în timpul vieţii creează un aşa-numit Sistem de Convingeri propriu. Acesta evoluează şi se schimbă în viaţă. Convingerile produse în urma manifestării sentimentelor şi emoţiilor negative au “efecte adverse asupra inimii, minţii, trupului şi sufletului...Mai clar, emoţiile constituie un factor major al convingerii că ar trebui să se vindece sau că ar trebui să rămână bolnavi ori să moară”.
V.Stibal mai afirmă că a “descoperit că bolile fizice sunt la fel de individuale ca oamenii înşişi. Începe să se contureze următorul tipar:

• Dacă boala este cauzată de expunerea la toxine, corpul are pur şi simplu nevoie să fie curăţat şi vindecat.
• Dacă boala este provocată de Sistemul de Convingeri, atunci convingerea sau convingerile trebuiesc curăţate şi vindecate.
• Dacă boala are cauze genetice, atunci trebuie curăţat şi vindecat acest aspect".
Lucrul cu Convingerile permite accesul direct la lumea minţii subconştiente, fiind un mijloc cu ajutorul căruia se pot schimba Convingerile stocate acolo.
Oamenii au capacitatea de a înlătura şi de a înlocui Programele negative cu altele pozitive.
Convingerile au patru niveluri.
Convingerile de bază, adunate din copilărie în această viaţă. Ele sunt stocate sub formă de energie în lobul frontal al creierului.
Nivelul Genetic este cel la care programele sunt transmise de la strămoşi sau sunt adăugate la genele din această viaţă. Ele sunt energii stocate în câmpul morfogenetic al ADN-ului fizic al unei persoane. Este un "câmp" al cunoaşterii care transmite "mecanismelor" ADN-ului ce trebuie să facă.
Nivelul Istoric ce cuprinde amintiri din vieţile trecute sau memoria genetică profundă sau experienţele conştiinţei colective existente în noi. Acestea sunt păstrate în câmpul auric propriu şi ele trebuie să fie rezolvate şi nu anulate ca în cazul celorlalte.
Nivelul Sufletului reprezentativ pentru persoana respectivă. Programele sunt extrase din respectiva persoană, pornind din chakra inimii spre exterior.
Pentru eliberarea şi înlocuirea Convingerilor de la fiecare nivel, Vianna descrie metode concepute de ea în urma experienţei acumulate de-a lungul timpului. La finalul acestei teme expune şi două metode de sinteză valabile pentru ansamblul celor patru tipuri de convingeri. Paşii în cadrul primei metode sunt:
"1.Centraţi-vă în inimă şi vizualizaţi cum coborâţi în Pământul-Mamă, care face parte din Tot Ceea Ce Există.
2.Vizualizaţi aducerea energiei prin picioare, deschizând pe parcurs toate chakrele. Continuaţi, ieşind prin chakra coroanei, într-un glob de lumină, spre Univers.
3.Treceţi dincolo de Univers, de luminile albe, de luminile întunecate, de substanţa gelatinoasă, care reprezintă Legile, de lumina albă, irizată, perlată, până în Al Şaptelea Plan al Existenţei.
4.Formulaţi comanda «Atoatecreatorule, fă ca programul "Urăsc oamenii" să fie eliberat, anulat şi rezolvat la Nivelul Istoric, rezolvat la celelalte niveluri, trimis la Lumina lui Dumnezeu şi înlocuit cu programul corect de la Creator. Arată-mi Programul la toate Nivelurile de Convingeri. Arată-mi. Mulţumesc! S-a împlinit!S-a împlinit!S-a împlinit».
5. Spuneţi «Creatorule, arată-mi Nivelul de Bază». Imaginaţi-vă deplasându-vă în zona frontală a creierului. Observaţi ca martor Programul şi energia asociată extragerii, anulării şi trimiterii la lumina lui Dumnezeu a Programului "Urăsc oamenii". Din partea dreaptă a creierului, veţi observa ca martor un şuvoi puternic de energie care extrage programul negativ şi îl înlocuieşte cu noul Program "Oamenii pot fi buni", de la Creator.
6. Spuneţi «Creatorule arată-mi Nivelul Genetic». Imaginaţi-vă pătrunzând în câmpul morfogenetic din jurul Celulei Principale din Glanda Pineală (epifiza). Observaţi ca martor şuvoiul rotitor de energie care eliberează Programul "Urăsc oamenii" din câmpul morfogenetic, îl trimite la lumina lui Dumnezeu şi îl înlocuieşte cu noul Program "Oamenii pot fi buni", de la Creator.
7. Spuneţi "Creatorule, arată-mi Nivelul Istoric". Veţi fi dus(ă) într-un loc puţin deasupra capului şi umerilor persoanei pentru a observa ca martor extragerea, rezolvarea, trimiterea la lumina lui Dumnezeu a Programului "Urăsc oamenii" şi a spălării, curăţării şi înlocuirii tuturor părţilor(fragmentelor) de suflet, cu noul Program "Oamenii pot fi buni" de la Creator.
8. Spuneţi "Creatorule, arată-mi Nivelul Sufletului". Deplasaţi-vă la chakra inimii şi observaţi ca martori cum Programul "Urăsc oamenii" este eliberat din suflet, din "tot ceea ce este" această persoană. Observaţi ca martor energia noului Program "Oamenii pot fi buni" de la Creator, care pătrunde din chakra inimii până în câmpul auric.
9. Imediat ce vizionaţi că procesul s-a încheiat, curăţaţi-vă (clătiţi-vă), reveniţi în propriul spaţiu, împământaţi-vă, aduceti energia Pământului până la chakra coroanei şi faceţi o Întrerupere a Energiei".
Pentru validarea Programului de Eliberare se va cere celui tratat să spună cu voce tare "Urăsc oamenii la toate Nivelurile Convingerilor". Dacă persoana, care trebuie să stea în picioare, se înclină pe spate la un răspuns "NU", înseamnă că programul legat de acest sentiment a fost eliminat şi înlocuit la toate Nivelurile Convingerilor.
A doua metoda are paşii următori:
"1. Cereţi permisiunea verbală pentru a elibera şi a înlocui Programul ales.
2.Centraţi-vă în inimă şi vizualizaţi cum coborâţi în Pământul-Mamă, care face parte din Tot Ceea Ce Există.
3.Vizualizaţi aducerea energiei prin picioare, deschizând pe parcurs toate chakrele. Continuaţi, ieşind prin chakra coroanei, într-un glob de lumină, spre Univers.
4.Treceţi dincolo de Univers, de luminile albe, de luminile mai întunecate, de substanţa gelatinoasă care reprezintă Legile, de lumina albă, irizată, perlată, până în Al Şaptelea Plan al Existenţei.
5.Formulaţi comanda «Atoatecreatorule, fă ca Programul (numiţi programul) să fie eliminat de la toate cele Patru Niveluri, deodată». Cereţi ca aceste Programe să fie extrase, anulate şi înlocuite la toate Nivelurile, cu excepţia Nivelului Istoric; la acest nivel, Programul trebuie rezolvat şi înlocuit cu Programul corect. «Arată-mi. Mulţumesc! S-a împlinit! S-a împlinit! S-a împlinit!».
6.Pătrundeţi în spaţiul persoanei şi vizualizaţi cum toate cele Patru Niveluri se prezintă în acelaşi timp.
7.Vizualizaţi Programele înlocuirii energiei de la toate cele Patru Niveluri, rezolvării la Nivelul Istoric şi trimiterii la lumina lui Dumnezeu. Vizualizaţi energia noilor Programe venite de la lumina lui Dumnezeu şi înlocuirea la toate cele Patru Niveluri.
8.Rămâneţi în spaţiul persoanei până când credeţi că lucrarea s-a încheiat.
9.Imediat ce vizionaţi că procesul s-a încheiat, curăţaţi-vă (clatiţi-vă), reveniţi în propriul spaţiu, împământaţi-vă, aduceţi energia Pământului până la chakra coroanei şi faceţi o Întrerupere a Energiei".
După eliberarea efectuată la cele Patru Niveluri se pot obţine rezultate foarte bune în terapiile ThetaHealing.

Planurile existenţei

09 Mar 2013
De-a lungul descrierii sistemului ThetaHealing, conceput de Vianna Stibal, ce constituie o metodă de terapie neconvenţională bazată pe Energia Universală, am folosit conceptul de "Cele Şapte Planuri ale Existenţei", după cum le-a numit autoarea. Am promis că voi detalia acest concept. A sosit timpul!
Cele Şapte Planuri oferă teoretic posibilitatea de a înţelege cum şi de ce funcţionează lumea la nivelurile fizic şi spiritual şi ce legătură are acest lucru cu noi. Odată înţelese, toate aceste Planuri au capacitatea de a vindeca. "Fiecare Plan este supus propriilor sale condiţii, reguli, legi şi îndatoriri. Noi respectăm toate Planurile şi pe cei care au dobândit mari capacităţi de vindecare prin utilizarea lor. Totuşi, obiectivul acestei cărţi este să vă înveţe să accesaţi capacităţile din Al Şaptelea Plan al Existenţei, folosind Iubirea Necondiţionată a Atoatecreatorului. Prin Atoatecreatorul sunt create vindecări instantanee, responsabilizări instantanee şi rezultate instantanee. Când vindecările sunt făcute din Al Şaptelea Plan, nu suntem sub obligaţia contractelor şi condiţiilor care guvernează primele Şase Planuri ale Existenţei".
Primul Plan al Existenţei îl constituie întreaga materie anorganică de pe Pământ, elementele ce formează planeta pe care trăim, toţi atomii Tabelului Periodic al Elementelor înainte de a se lega pe baza de carbon. Este vorba de minerale, cristale, soluri şi roci. Echilibrul corpului uman cu acest plan asigură sănătatea acestuia. Cu cât o persoană va fi mai puţin capabilă să absoarbă minerale, cu atât va fi mai mare dezechilibrul cu Primul Plan al Existenţei, creându-se riscul de a se dezvolta afecţiuni legate de deficienţa de

minerale. Totodata va putea apărea şi o lipsă de sprijin emoţional şi structural.
Al Doilea Plan al Existenţei conţine materie organică. Se regăsesc aici, vitaminele, plantele, copacii, zânele şi spiritele naturii. În structura moleculară a ceea ce există în acest plan se găseşte molecula de carbon care îi conferă clasificarea în rândul materiei organice. Mineralele şi vitaminele sunt esenţiale pentru apariţia vieţii. Dacă organismul nu poate absorbi corect vitaminele, se produce dezechilibrul cu Al Doilea Plan al Existenţei, apărând în corp senzaţia lipsei de iubire. Este planul în care se manifestă drojdiile, ciupercile şi bacteriile. Plantele şi copacii sunt printre cele mai evoluate şi sacre creaturi ale Divinităţii.
Al Treilea Plan al Existenţei este primul plan în care se găsesc oamenii şi animalele. Este planul în care apar moleculele bazate pe proteine, structurile bazate pe carbon şi pe lanturile de aminoacizi. Aceşti compuşi organici sunt baza vieţii pe acest plan. Noi trăim fizic pe Al Treilea Plan al Existenţei, dar existăm pe toate cele Şapte Planuri. De fapt, suntem copiii celui de-Al Cincilea Plan şi se pare că avem unele amintiri conştiente în acest sens. În Al Treilea Plan oamenii învaţă cum să-şi controleze corpul, gândurile şi sentimentele. Acest plan constituie şcoala energiilor din Al Cincilea Plan. Se spune că suntem divini prin natură şi putem uşor să învăţăm să folosim o forţă din Al Şaptelea Plan. "Mulţi oameni de aici de pe Pământ sunt în realitate maeştri din Al Cincilea Plan, care au venit aici pentru a-şi ajuta studenţii/copiii din Al Treilea Plan să vină acasă în Al Cincilea Plan... Vindecătorii care lucrează în acest plan rămân deseori prinşi în energia Binelui şi Răului (dualism) din Al Cincilea Plan, în loc să ajungă la energia Iubirii «A Tot Ceea Ce Există» din Al Şaptelea Plan". În Al Treilea Plan omul crează programe, forme-gând şi o conştiinţă colectivă, dar crează şi Ego-ul. Aici se formează pasiunile şi se experimentează emoţiile. Componenta principală a acestui plan o constituie proteinele. Dacă organismul duce lipsă de proteine, corpul va duce lipsă de hrană emoţională.
Al Patrulea Plan al Existenţei este tărâmul spiritelor, unde oamenii trăiesc după moarte alături de strămoşi, este "lumea spirituală". "Fiindcă niciun plan nu este în realitate «solid», planurile reprezintă doar combinaţii diferite de energie, de vibraţii şi lumină". În Al Patrulea Plan nu există timp. Ceea ce considerăm a fi o sută de ani, în conştiinţa celui de-Al Patrulea Plan pot părea doar câteva secunde. "Vindecători precum şamanii sau vracii, deseori folosesc spiritele şi strămoşii pentru a-i ajuta să facă vindecări. Împreună cu spiritele şi cu ajutorul unor plante medicinale, ei sunt capabili de realizări extraordinare".
Al Cincilea Plan al Existenţei este ultimul plan în care se manifestă dualismul. Acest plan este împărţit în grade, sute de grade. Gradele inferioare corespund locurilor în care se găsesc entităţile negative. Acestea nu se amestecă cu gradele superioare, pozitive, cum ar fi Îngerii, Consiliul celor Doisprezece, familiile de Suflete, Maeştri, Tatăl nostru Ceresc, Mama noastră Cerească. Hristos sau Buddha, de exemplu, sunt fiinţe care transcend atât corpul fizic, cât şi cel spiritual. Vindecătorii care invocă spiritele superioare pentru a face Chirurgie Paranormală, se conectează la acest plan. Printr-o astfel de conecatare spiritele de aici acţionează ca mediatori între om şi Creator. Există, în acest plan, un Tată Spiritual şi o Mamă Spirituală, el constituind Planul Astral.
Al Şaselea Plan al Existenţei îl reprezintă Legile care guvernează Universul, Galaxia, Sistemul Solar, Pământul şi chiar pe noi. Sunt Legile Magnetismului, Electricităţii, Adevărului, Naturii, Compasiunii. Tesla comunica, de exemplu, printr-un canal considerat paranormal, cu Legea Magnetismului şi cu Legea Electricităţii. Vindecătorii care folosesc Al Şaselea Plan realizează vindecări cu ajutorul sunetelor şi al formelor geometrice, al numerelor şi al luminii. Legile sunt structurate, conţinând mai multe straturi de informaţii nelimitate. De exemplu, sub Legea Magnetismului se află Legea Gravitaţiei, sub ea se află Legea Timpului şi Legea Atracţiei (cu sarcini pozitive şi negative). Sub Legea Timpului este Legea Dimensiunilor (unde găsim şi Geometria Sacră), sub ea fiind Legea Iluziei (că ne aflăm aici). Sub aceasta este Legea ADN-ului. Sub Legea Timpului se află şi Înregistrările (Cronicile) Akashice sau Sala Arhivelor.
Al Şaptelea Plan al Existenţei cuprinde energia pură a creaţiei. Este planul "Doar Există". Dacă vindecătorul foloseşte acest plan pentru a vindeca, vindecările vor fi instantanee. La celelalte planuri vindecătorul poate fi epuizat de vibraţiile planului respectiv. În acest Al Şaptelea Plan suntem îmbrăţişaţi de energia Iubirii, vibraţia umană fiind schimbată în perfecţiune.
Vianna Stibal descrie tipuri de meditaţii prin care se ajunge în Al Şaptelea Plan al Existenţei. Iată unul dintre acestea: "Imaginaţi-vă cum energia vine din centrul Pământului, urcă prin tălpile picioarelor şi iese prin creştetul capului, sub forma unui frumos glob de lumină. Vă aflaţi în acest glob luminos. Faceţi-vă timp şi observaţi ce culoare are. Acum imginaţi-vă că urcaţi până deasupra Universului. Apoi imaginaţi-vă că intraţi în Lumina de deasupra Universului, care este o lumină frumoasă şi măreaţă. Imginaţi-vă că treceţi prin această lumină şi veţi vedea o nouă Lumină, şi încă una, de fapt sunt mai multe Lumini strălucitoare. Continuaţi. Între Lumini se află o mică porţiune de Lumină mai întunecată, dar aceasta este doar stratul din faţa următoarei Lumini, aşadar continuaţi. În final va fi o mare, uriaşă Lumină strălucitoare. Treceţi prin ea. Când veţi trece prin ea, veţi observa o energie, o substanţă asemănătoare gelatinei; are toate culorile curcubeului. Aceasta reprezintă Legile. Veţi vedea culori şi forme de tot felul. În depărtare, se află o Lumină albă, irizată, alb-albăstruie, perlată. Îndreptaţi-vă spre Lumină. Evitaţi lumina de culoare albastru închis, deoarece aceasta este Legea Magnetismului. Când vă veţi mai apropia, veţi vedea o ceaţă roz. Continuaţi până o veţi vedea. Aceasta este Legea Compasiunii, care vă va împinge în acel loc special. Veţi vedea că lumina perlată are o formă dreptunghiulară, ca o fereastră. Această fereastră este de fapt deschiderea spre Al Şaptelea Plan. Acum treceţi prin ea. Veţi vedea o sclipire profundă, alburie, care trece prin corp. Simţiţi cum trece prin corp. Pare uşoară, dar este esenţă. o simţiţi cum trece prin corp; este ca şi cum nu aţi mai simţi separaţia dintre propriul corp şi energie. Deveniţi «Tot Ceea Ce Există». Nu vă faceţi griji. Corpul nu va dispărea. Va deveni perfect şi sănătos. Amintiţi-vă că aici există doar energie, nu şi oameni sau obiecte. Deci dacă vedeţi oameni, trebuie să mergeţi mai sus. Acesta este locul din care Atoatecreatorul poate face vindecări instantanee şi pe care le putem crea în toate aspectele vieţii noastre".

Din anatomia intuitivă a Viannei

16 Mar 2013
În urma studiului asupra sistemelor corpului uman, Vianna Stibal a evidenţiat importanţa toxinelor şi microbilor în ceea ce priveşte îmbolnăvirile.
Acestea influenţează corpul, fiind atrase de diferite "Convingeri" ale persoanei respective.
O persoană infestată cu paraziţi este influenţată nu numai la nivel fizic, ci şi la celelalte niveluri. Aceştia "sunt atraşi de procesele noastre de gândire, care ne blochează dezvoltarea la toate nivelurile: fizic, emoţional, mental şi spiritual. Ei ne transmit sentimente şi senzaţii care să le asigure supravieţuirea, în special atunci când folosim proceduri de înlăturare a paraziţilor. Ei transmit gazdei senzaţia de «Sunt pe moarte», răspândind-o în întregul sistem sau în întreaga fiinţă încât gazda poate crede că este pe moarte. Sentimentele şi emoţiile de tipul «Trebuie să permit altora să profite de mine» şi «Trebuie să permit oamenilor să mă secătuiască» constituie un magnet pentru paraziţi. Când lucrăm asupra convingerilor şi asupra Sentimentelor, ne eliberăm de Programele care atrag paraziţii".
Din cei aproximativ 670 000 de paraziţi cunoscuţi, unii sunt necesari corpului, cum ar fi bacteriile parazite necesare la digerarea hranei. Paraziţii se găsesc şi în legume, carne. Nucile crude sunt pline de paraziţi. Dar, indiferent de hrană, cu cât Sistemele de Convingere sunt mai echilibrate, cu atât acumularea de paraziţi este mai mică. O persoană otrăvită cu metale grele poate acumula foarte mulţi paraziţi.
Un exemplu de paraziţi des întâlniţi sunt teniile. Acestea, cel mai adesea, provin din carnea de vită, porc, peşte sau scoici. Prezente în corp, ele se prind de pereţii colonului şi consumă substanţele nutritive, ducând la pierderea în greutate a persoanei respective. Şi viermii de gălbează sunt periculoşi, zona lor de instalare fiind ficatul.
Pentru eliminarea teniilor şi viermilor de gălbează sunt recomandate: cuprul ionic; combinaţie de nuci cu pelin; cuişoarele; uleiul

de sovârf/oregano; sucul ori seminţele de noni (Morinda Citrifolia).
Iată şi câteva programe folosite împotriva microbilor şi paraziţilor, recomandate de V. Stibal:
"Cunosc definiţia Creatorului despre cum şi când să spun «Nu».
Ştiu ce înseamnă să fiu ascultat.
Înţeleg ce înseamnă să fiu auzit.
Ştiu ce înseamnă să trăiesc fără să fiu mereu furios.
Ştiu ce înseamnă să trăiesc fără să permit oamenilor să mă vlăguiască.
Ştiu cum să trăiesc fără să permit oamenilor pe care îi iubesc să profite de mine.
Înţeleg ce înseamnă să trăiesc fără a fi copleşit.
Ştiu cum să trăiesc fără să fiu nenorocit.
Ştiu cum să interacţionez cu ceilalţi."
Din punct de vedere al tratamentului legat direct de corpul fizic, în ceea ce priveşte eliminarea paraziţilor, un lucru important este echilibrarea sistemului imunitar. În primul rând alcalinitatea organismului este foarte importantă, adică pH-ul să fie peste 7,2. Apoi, cel mai la îndemână tratament este cel cu plante medicinale şi minerale. Plantele medicinale este indicat să fi folosite primăvara, căci iarna corpul uman se află într-o perioadă de odihnă. Tratamentele alternează, după zece zile de terapie, cinci zile de pauză şi tot aşa câteva cicluri, pentru a distruge şi ouăle depuse de paraziţi. Iată câteva recomandări.
"Tinctură de pelin şi de nuc: contraindicat persoanelor cu diabet.
Cupru ionic: foarte bun pentru eliminarea paraziţilor, mai ales pentru tenii.
Ardei iute de Cayenne.
Ulei de sovârf/oregano.
Ghimbir (Zingiber officinale).
Usturoi.
Tinctură din frunze de măslin: elimină şi drojdiile.
Suc proaspăt obţinut din: 2 morcovi, o ţelină, o jumătate de sfeclă, puţin usturoi, puţin ghimbir.
Noni pentru animalele favorite: zece zile de tratament, cinci de pauză...
Cimbru/cimbrişor: cimbrul omoară paraziţii din apă.
Cărbune medicinal: elimină paraziţi, inclusiv candida, dar nu recomandăm să fie luat permanent.
Argintul coloidal: elimină paraziţi, inclusiv candida, dar nu recomandăm să fie luat permanent.
Platinum: elimină orice fel de paraziţi, inclusiv candida."
Fungii sau mucegaiurile reprezintă o altă cauză a unor infecţii care pot afecta toate organele corpului. Dacă se constată în organism prezenţa fungilor, este indicată eliminarea din alimentaţie a făinii albe, a zahărului rafinat, a hranei mai acide.
Programele lansate de fungi sunt de genul "O să fac mai târziu". Persoana respectivă percepe inconştient aceste programe, crezând că "sentimentele de amânare" ar fi propriile gânduri. Toţi fungii sunt atraşi de problemele legate de resentimente, deci eliminarea lor duce la eliminarea fungilor. Corpul are nevoie de o anumită cantitate de fungi. Însă, un exces de fungi în corp poate provoca şi o creştere a greutăţii corporale. Fungii din colon afectează sinusurile. În plan intuitiv, fungii arată ca o energie prăfoasă, ceţoasă, nebuloasă în organism.
Plantele medicinale recomandate împotriva fungilor sunt:
"Ulei din frunzele arborelui de ceai (folosiţi doar local).
Noni.
Eucaliptul este antifungic şi antibacterian (folosiţi numai local).
Tinctură din frunze de măslin."
Candida este un alt agresor al organismului. Împotriva ei este recomandată o dietă echilibrată acido-bazică. Excesul de aciditate creşte cu vârsta şi poate duce la osteoporoză şi la pierderea dinţilor, printre altele. Însă, prea multă alcalinitate crează mediul favorabil dezvoltării candidei. Aceasta este mai agresivă şi rezistentă la persoanele prea critice sau cu resentimente faţă de sine sau faţă de alţii.
Bacteriile existente în corp, un alt gen de microagresori, pot deveni benefice într-un organism echilibrat, alcalin şi dăunătoare într-un corp dezechilibrat. Problemele generate de sentimentele de vinovăţie reţin bacteriile în corp, aşadar încă o dată se justifică principiul că sentimentele negative sunt cauzele afecţiunilor. Ştim, dar cât de greu este să ne echilibrăm!

Atingerea cuantică

23 Mar 2013
"Nu este important să ştii totul, ci doar lucrurile importante."
Miguel de Unamuno
Omul şi-a pus totdeauna întrebări despre ceea ce se află în interiorul şi-n afara sa. Dacă în mod normal n-a reuşit să afle suficient, cu timpul a conceput aparate care să-i amplifice posibilităţile de cunoaştere extrasenzoriale. A creat aparate cu care să poată vedea cât mai multe detalii din microcosmos, pornind de la o lupă şi ajungând la microscoape electronice performante. A creat aparate cu care să poată vedea cât mai multe detalii din macrocosmos, pornind de la lunetă şi ajungând la telescoape electronice performante. Astfel, el, omul, a adus ştiinţific atât microcosmosul, cât şi macrocosmosul la posibilităţile sale normale senzoriale de cunoaştere pentru a le înţelege.
Însă, oamenii au ascuns în ei posibilităţile extrasenzoriale naturale de investigare a micro- sau macrocosmosului. Dar au uitat că ele există, iar fără antrenament calităţile se diminuează. Norocul este că au existat şi există oameni care şi-au antrenat simţurile extrasenzoriale şi care, cu ajutorul acestora au adus informaţii atât din microcosmos cât şi din macrocosmos, informaţii ce pot fi privite ca axiome până când vor fi demonstrate ştiinţific.
Fizica cuantică, odată cu apariţia sa, a dat posibilitatea omenirii, mai ales scepticilor, să-şi schimbe părerea în ceea ce priveşte filosofia existenţei. Până în prezent, încă de la începuturi, terapiile bazate pe Energia Universului, fără a fi demonstrate ştiinţific, au fost privite cu scepticism. Teoria cuantică a aprins lumina cunoaşterii umane şi în acest domeniu al terapiilor tradiţionale, considerate încă neconvenţionale. Astfel, la toate metodele de terapie, ce folosesc frecvenţele înalte ale Energiei Universale, Divine, cunoscute sub diverse denumiri, se mai adaugă încă una explicată pe baze ştiinţifice, "Atingerea Cuantică". De fapt este o altă Mărie cu aceeaşi pălărie.
Richard Gordon, iniţiatorul acestei tehnici terapeutice, şi-a expus teroria în volumul "Quantum Touch: The Power to Heal", apărut în SUA, tradus şi în limba română sub titlul "Atingerea Cuantică: Puterea de a vindeca", la Editura Adevăr Divin, Braşov, 2009.
Autorul scrie la începutul cărţii sale: "Dedic această carte conştiinţei universale că vindecarea nu este numai un proces real, ci şi cea mai uşor de învăţat dintre toate artele. Pornind de la premisa că forţa vitală este un fenomen tangibil şi imposibil de contestat, ofer această carte în speranţa creării unei noi ramuri a ştiinţei bazată pe studierea forţei vitale şi bioenergiei, intulată: «ştiinţa Forţei Vitale». Am convingerea că va veni o zi când ştiinţa Forţei Vitale va deveni o ştiinţă la fel de cunoscută cum sunt astăzi fizica, chimia, medicina şi psihologia. Dedic cu recunoştinţă această carte viitorului nostru comun."
Chris Duffield, profesor doctor, conferenţiar la Universitatea Stanford, afirmă: "Richard Gordon a deschis porţile vindecării energetice pentru toată lumea. El oferă o serie de tehnici simple, dar care permit obţinerea unor rezultate foarte profunde.

Atingerea Cuantică este un sistem pe care orice om îl poate învăţa rapid, folosindu-l apoi pentru a se vindeca singur.”
Jacquelin Lorrell scrie: “Atingerea Cuantică permite accesul la energia universală pe un nivel foarte profund, conducând astfel surprinzător de rapid şi eficient la vindecare.”
Gloria Alvino spune: “Atingerea Cuantică reprezintă un sistem terapeutic uluitor de eficient, care le stă tuturor la dispoziţie. Această carte este un dar al iluminării.”
Cu aproape trei decenii în urmă, Delores Kreiger a lansat pentru prima dată conceptul de Atingere Terapeutică, folosit apoi pe scară largă de asistenţii medicali. Acesta, alături de Atingerea Cuantică, de Reiki, de Matricea Energetică, de ThetaHealing sau de alte terapii bazate pe Energia Universală, face parte dintr-un concept universal de terapii sacre.
Richard Gordon apreciază că: “Atingerea Cuantică este o metodă atât de eficientă de vindecare cu mâinile, încât literalmente trebuie să vezi cu ochii tăi pentru a crede în ea. Cu o simplă atingere uşoară pe propriul corp sau pe corpul unei alte persoane, orice om poate accelera dramatic răspunsul vindecător al organismului în cauză. Efectul este atât de imediat şi de ieşit din comun, încât poţi asista chiar la o realiniere spontană a oaselor în urma unei atingeri uşoare cu mâna. Vindecătorul nu trebuie să gândească alinierea corectă a oaselor, întrucât acestea ştiu ce au de făcut. În afară de realinierea structurală, Atingerea Cuantică permite reducerea rapidă a durerilor şi inflamaţiilor, precum şi echilibrarea organelor, sistemelor fiziologice şi a glandelor.
În vederea practicării Atingerii Cuantice, tot ce trebuie să faci este să înveţi câteva tehnici de respiraţie, o serie de meditaţii de conştientizare a corpului şi un număr de poziţii ale mâinilor. Toţi cei care aplică principiile şi tehnicile descrise în această carte pot deveni terapeuţi extrem de eficienţi într-o singură zi. Explicaţia este simplă: capacitatea de a vindeca face parte integrantă din natura esenţială a omului.”
Deepak Chopra scria: “Pentru a declanşa procesul de vindecare, trebuie să treci de nivelele grosiere ale corpului fizic - de celule, ţesuturi, organe şi sistemele fiziologice - şi să ajungi la punctul de intersecţie a minţii cu materia, acolo unde conştiinţa chiar poate influenţa corpul.” Terapia Atingerea Cuantică, precum şi orice terapie de acest fel, se face printr-o joncţiune între conştiinţă şi materie, fuziune posibilă numai în prezenţa sentimentului puternic de iubire necondiţionată. Orice parte a organismului reacţionează benefic la vibraţia sentimentului de iubire. Iubirea este sentimentul suprem de evoluţie constructivă al Universului din interiorul nostru şi din afara noastră. Pe baza acestui sentiment vindecarea este un proces real. Orice om are în el sâmburele de vindecător. Numai că nu toţi îl alimentăm să dea roade. Capacitatea de a fi vindecător este un dar cu care intrăm în viaţa materială. Harul acesta lăuntric, pentru a-l descoperi, trebuie mai întâi să credem în el şi apoi să-l fructificăm cu ajutorul unei tehnici ca Atingerea Cuantică sau cu altă denumire, dar bazată pe aceeaşi Energie Universală.

Principiile atingerii cuantice

30 Mar 2013
Se poate afirma că noi, oamenii, suntem condamnaţi să putem vindeca atât pe alţii, cât şi pe noi, doar cu ajutorul Energiei Universale. Dar nu credem în această binecuvântare. şi aici “ne ajută” foarte mult principiile pe care este clădită societatea. Dacă cineva este un geniu al interpretării la pian, dar nu învaţă să cânte la acest instrument niciodată, nu-şi poate fructifica genialitatea. Este adevărat că nu toţi pot ajunge la aceleaşi performanţe, dar sâmburele există şi trebuie cultivat. şi în societatea comunistă se spune că toţi oamenii sunt egali în drepturi, dar numai pe hârtie, în realitate este o utopie, dar un sâmbure de adevăr există.
şi în cazul Atingerii Cuantice, Richard Gordon afirmă că: “Vindecarea este un proces real. Orice om o poate practica. Iubirea oricărui om are impact şi valoare. Iubirea ta are impact şi valoare”. şi totul se bazează pe faptul că în Univers totul este energie, un Univers format numai din vibraţii, unele vizibile, dar cele mai multe invizibile. şi una dintre legile importante care guvernează întregul său este rezonanţa. Prin rezonanţă undele produse de un sistem se deplasează către alt sistem cu care rezonează, transferându-i energie. De exemplu, dacă un pian şi o chitară sunt perfect acordate, iar la pian se cântă nota Do, aceeaşi notă de la chitară ar începe să vibreze. O energie de la coarda pianului s-a transferat la distanţă la coarda chitarei.
Gordon scrie că: “Dacă două sisteme acordate între ele vibrează pe frecvenţe diferite, se produce un alt aspect al acestui transfer energetic, numit aliniere, care le face să se pună la unison şi să vibreze pe aceeaşi frecvenţă. Alinierea este procesul care face ca obiectul să-şi pună la unison mişcările şi energia, astfel încât acestea să intre în fază şi să respecte acelaşi ritm. Macanismul funcţionează inclusiv în cazul sistemelor biologice.”
Itzhak Bentov, cercetător american, născut în Cehoslovacia, afirma în cartea sa “Potrivirea pendulului sălbatic”, apărută în anul 1977: “Am putea privi o boală ca pe un comportament defazat al unuia dintre organele corpului nostru, prin comparaţie cu restul organismului. Dacă organismului bolnav i se aplică un ritm armonizator puternic, undele de interferenţă ale organismului pot începe să vibreze din nou la unison cu cele ale corpului”.
Mergând pe aceeaşi idee cu Bentov, Gordon spune: “Atunci când două obiecte vibrează pe frecvenţe diferite, dar se află în rezonanţă şi intră sub incidenţa procesului de realiniere, vibraţia inferioară tinde să crească până când se suprapune peste cea superioară sau invers. Alternativ, cele două sisteme vibratorii se pot întâlni undeva la mijloc. În cazul Atingerii Cuantice, practicanţii învaţă să îşi ridice vibraţia mâinilor cu ajutorul respiraţiei şi al tehnicilor de meditaţie până la o frecveţă foarte înaltă. Când unul dintre ei îşi plasează mâinile în apropiere de locul dureros al unei persoane, corpul acesteia reacţionează la fel ca un circuit aflat în rezonanţă şi se aliniază cu frecvenţa mâinilor practicantului. Vibraţia universală care le permite oamenilor să îşi transfere reciproc energie este iubirea”.
Un maestru spiritual, pe nume Lazaris, dădea definiţia unui mare vindecător ca fiind o persoană care a fost cândva foarte bolnavă şi care s-a vindecat rapid.
Richard Gordon enunţă urmatoarele principii pe care le consideră a sta la baza Atingerii Cuantice.
“- Iubirea este o vibraţie universală. Ea comunică cu toate speciile, funcţionează pe toate nivelele şi exprimă adevărata noastră natură. Iubirea reprezintă fundamentul oricărui proces de vindecare şi esenţa absolută a forţei vitale.
- Capacitatea de a asista procesul de vindecare este absolut naturală la toţi oamenii.
- Vindecarea este un talent care poate fi învăţat şi care devine din ce în ce mai puternic odată cu practica. Capacitatea practicanţilor de a transmite energie şi de a vindeca devine din ce în ce mai puternică odată cu trecerea timpului.
- Energia urmează întotdeauna gândirea. Practicantul îşi foloseşte intenţia şi aplică diferite metode de meditaţie pentru a crea un câmp energetic de înaltă vibraţie cu care înconjoară zona ce trebuie vindecată.
- Fenomenul de rezonanţă şi cel de aliniere determină zona afectată să îşi schimbe vibraţia pentru a se adapta la vibraţia practicantului. Acesta din urmă nu face altceva decât să îşi ridice propria frecvenţă de vibraţie şi să o susţină ferm.
- Nimeni nu poate vindeca cu adevărat pe altcineva. Adevăratul vindecător este persoana care doreşte să se vindece. Practicantul nu face altceva decât să susţină o rezonanţă care îi permite corpului bolnav să se vindece singur.
- Încrederea în procesul de vindecare este absolut necesară. Munca terapeutică poate produce dureri temporare sau alte simptome neplăcute, care fac însă parte integrantă din procesul de vindecare. Forţa vitală şi procesul de vindecare operează pe un nivel de complexitate şi folosesc un nivel de inteligenţă care depăşeşte cu mult capacitatea noastră de înţelegere.
- Energia urmează întotdeauna inteligenţa naturală a corpului şi face ceea ce este necesar pentru vindecare. Practicantul trebuie să fie atent la «inteligenţa corpului» şi «să alunge durerea».
- Prin acţiunea sa terapeutică, practicantul beneficiază el însuşi de energia vindecătoare.
- Respiraţia profundă amplifică forţa vitală.
- Combinarea respiraţiei profunde cu tehnicile de meditaţie determină ridicarea frecvenţei de vibraţie a energiei. Puterea acesteia

se amplifică astfel de foarte multe ori, la fel ca în cazul concentrării luminii într-un laser.
- Atunci când mai mulţi practicanţi lucrează la unison, se produce un efect de sinergie, mai mare decât suma părţilor componente. Acesta poate fi incredibil de puternic.
- Vindecarea poate fi realizată de la distanţă şi poate fi extrem de eficientă.
- Atingerea Cuantica se combină uşor şi eficient cu numeroase alte tehnici de vindecare.
- Capacitatea de a te conecta la sufletul bolnavului (sau la un spirit exterior) cerându-i ajutorul, adaugă o nouă dimensiune eficacităţii acestei terapii".

Procesul de vindecare, găsindu-se înscris în matricea umană, este foarte uşor de adoptat la fel ca îmbrăţişarea celor pe care îi iubim.